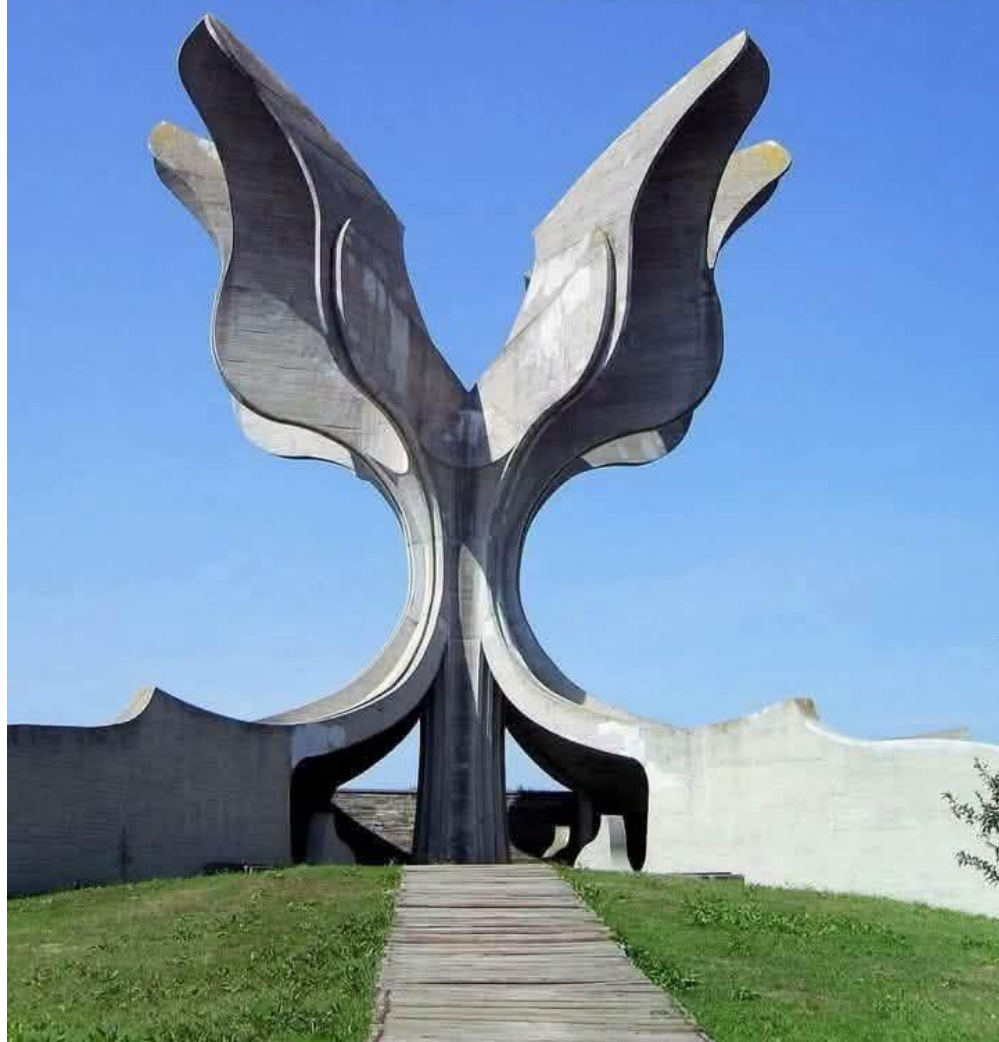


JOSIP PEČARIĆ: MINISTARSTVO DROBILIČARA

LAŽENOVAC!



80+ GODINA LAŽI



Josip Pečarić

MINISTARSTVO DROBILIČARA

Zagreb, 2026.

© Josip Pečarić, 2026.

KAZALO

UVOD	9
PISMO MINISTRU	9
IGOR VUKIĆ, 'VODIČ ZA NASTAVNIKE' SRAMOTNI JE I OPASNI IDEOLOŠKI PAMFLET FUCHSOVA MINISTARSTVA	11
VODIČ O HOLOKAUSTU: DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE JASENOVCA TRAŽI OD FUCHSA POVLAČENJE SPORNIH DIJELOVA PUBLIKACIJE	17
INA VUKIĆ O MINISTARSTVU (DROBILIČARA), DROBILIC	I I
RASTVARANJU LJUDSKIH KOSTIJU	20
 MINISTARSTVO DROBILIČARA A NE MINISTARSTVO ZNANOSTI	25
MINISTARSTVO DROBILIČARA	25
ZAŠTO JE RIJEČ 'DROBILIČARI' U NAZIVU MINISTARSTVA KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO ZNANOSTI?	28
DROBILIČARI ILI ANTICROBILIČARI?	39
 NA NJIH SE POZIVA MINISTARSTVO DROBILIČARA	65
UVOD MOJE KNJIGE: DR. SC. VLADIMIR GEIGER, DRAGOVOLJA.COM, 2024.	65
MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR. SC. GORAN HUTINEC	72
PRIOLOG: LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVI DROBILICI, 3.	79
DR. GEIGER O KNJIZI IVE GOLDSTEINA: POVIJEST BEZ FUSNOTA	89
MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR. SC. MIRJANA KASAPOVIĆ	108
PRILOZI: IGOR VUKIĆ, ODGOVOR DR. MIRJANI KASAPOVIĆ NA NJEN OSVRT O KNJIZI 'RADNI LOGOR JASENOVAC'	113
KASAPOVIĆ OŠTRO RECENZIRALA NOVU GOLDSTEINOVU KNJIGU: 'DOISTA SAM U POJEDINIM TRENUCIMA OSJETILA NELAGODU ČITAJUĆI OVU KNJIGU'	117
 PROZVANI	125
ROMAN LELJAK: OČITOVANJE O NEUTEMELJENOM POVEZIVANJU MOJEGA RADA S PORICANJEM HOLOKAUSTA	125
PISMO ROMANU LELJAKU	127
MR. SC. MLADENA IVEZIĆA I MINISTARSTVO DROBILIČARA	

OPTUŽILO ZA ANTISEMITIZAM	140
I PROF. VLADIMIR MRKOCI JE ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA	152
PRIOLOG: SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC	164
JE LI PATER DR. SC. VLADIMIR HORVAT ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA ZBOG DVIJE KNJIGE O JASENOVCU ILI ZATO ŠTO JE PRVI RAZOBLIČIO VELIKOSRPSKE LAŽI NA JEZIČNOME PLANU I NEPOSTOJEĆA »DVA VEKA VUKA«	169

MINISTARSTVO DROBILIČARA I ŽIDOVİ KAO DIO SRPSKOG NARODA? 202

AKO ISTRAŽUJEŠ ISTINU PO MINISTARSTVU DROBILIČARA ONDA SI ANTISEMIT	202
MINISTARSTVO DROBILIČARA UZ TRI SRPSKA RAVNATELJA	207
NAPAD HDZ-OVOG MINISTARSTVA NA OSNIVAČA HDZ-A I UTEMELJITELJA RH AKADEMIKA FRANJU TUĐMANA	212
SUKOB ZNANSTVENE ISTINE I IDEOLOŠKOG MITA: SUČELJAVANJE PEČARIĆ-BULAJIĆ KAO SLOM VELIKOSRPSKE PSEUDOHISTORIJOGRAFIJE	220
O MOM ANTISEMITIZMU PO MINISTARSTVU DROBILIČARA	223
PITANJE MINISTARSTVU DROBILIČARA: ZNATE LI DA I MEĐU MINISTRIMA IMA ANTESEMITA?	248
MINISTARSTVU DROBILIČARA JE SLOBODA ISTRAŽIVANJA ANTISEMITIZAM	263
PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ I POSLIJE 11 GODINA O SLOBODI ISTRAŽIVANJA (JASENOVCA)	268
TVRDI LI MINISTARSTVO DROBILIČARA DA SU ŽIDOVİ DIO SRPSKOG NARODA?	273
SUČELJAVANJE MILANA BULAJIĆA I JOSIPA PEČARIĆA ZA EMISIJU "MOST" RADIJA "SLOBODNA EUROPA" 1998.	275
TO JE SAVEZNIK VLASTIMA U RH. ZAR VAM NIJE JASNO DA SAM JA ANTISEMIT MINISTARSTVU DROBILIČARA JER SAM POZVAN KNJIGOM BRANITI TUĐMANA NA PAMFLET IZ BEOGRADA "TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT"	333

MINISTARSTVU DROBILIČARA JE DOMOVINSKI RAT SLAVLJENE HOLOKAUSTA 335

PITANJE ZA MINISTARSTVO DROBILIČARA KADA ĆE U RH NAUČITI DA JE NAJVEĆA POHVALA KADA TE NEPRIJATELJ KUDI!	335
LICEMJERNO DOCIRANJE BORISA TADIĆA: SPOMINJE POVAMPIRENE USTAŠKE PIROVE, PROZIVA THOMPSONA	336
MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT	338
MINISTARSTVU DROBILIČARA JE DOMOVINSKI RAT SLAVLJENE HOLOKAUSTA	356
PO PROF. DR. SC. ANDRIJI HEBRANGU DROBILIČARI IZ MINISTARSTVA SU 'BILI I OSTALI NA STRANI SRPSKE AGESIJE'	359

LUKA ŠARIĆ, PITALI SMO MINISTARSTVO EDUCIRA LI UČENIKE O
ZLOČINIMA KOMUNIZMA: EVO KAKAV SMO ODGOVOR DOBILI 360

**PO BRANITELJIMA NISAM OMILJENI OSIM
MINISTARSTVU DROBILIČARA I (NE)HRVATSKOM
MINISTARSTVU KULTURE 363**

MLADEN PAVKOVIĆ, MINISTARSTVO KULTURE ELIMINIRA
HRVATSKE AKADEMIKE, RATNIKE I ISTINU O DOMOVINSKOM
RATU... 368
MINISTARSTVO DROBILIČARA, FARID, SHOSHANA I JA 370
**PRILOG IZ KNJIGE: J. PEČARIĆ I J. JAKŠETIĆ, PROF. DR.
SHOSHANA ABRAMOVICH, DRAGOVOLJAC.COM., 2026. 374**
OPTUŽBE 'PRAVNIKA' IVA DROBILICE ZA ANTISEMITIZAM 374
SLIČNO JE I S MEDIJIMA 385

**OKRUGLI STOL: „BRINEMO LI O DOSTOJANSTVU SVOJIH
PREDAKA?“ 388**

SUDJELOVAO I ROMAN LELJAK KOGA JE PROZVALO
MINISTARSTVO DROBILIČARA 388
ZAŠTO MINISTARSTVO DROBILIČARA NIJE PROZVALO PROF.
DR. SC. JOSIPA JURČEVIĆA? 397

JOŠ JEDNA PETICIJA ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA 402
ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA
REZULTATA ISTRAŽIVANJA ZBOG VUKIĆEVE KNJIGE 402

KNJIGA: MLADEN SCHWARTZ VS. DROBILIČARI 416
UVOD 416

**JE LI MINISTARSTVU DROBILIČARA ANTISEMITSKA I
MATICA HRVATSKA? 420**
PRILOG: MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE 422

**PISMO DVA AKADEMIKA, BISKUPA I GENERALA / NAPAD NA
DR. SC. MARIJA JAREBA 426**

MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.” 426
PRILOG: KARAMARKO ŽESTOKO KRITIZIRA PLENKOVIĆA I
OBULJEN: DRŽAVA FINANCIRA NAKARADNI VELIKOSRPSKI
IGROKAZ 431
PISMO TROJICI MINISTARA 435
PRILOZI: AKADEMICI, GENERAL I BISKUP U PISMU MILANOVIĆU,
JANDROKOVIĆU I PLENKOVIĆU: UBOJICE U SRBU SU BILI ČETNICI I
KOMUNISTI, ZAUSTAVITE VELIČANJE ZLOČINA 439
OTVORENO PISMO PREDSEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE
RH 443

NOVA PISMA MINISTRIMA 449

NOVO PISMO TROJICI MINISTARA	449
PRILOG: I PROF. VLADIMIR MRKOCI JE ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA	457
PISMO MINISTRIMA: IZ SRBIJE VAM SE ZAPRAVO RUGAJU	462
POZIV MINISTRIMA	467
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	471

UVOD

PISMO MINISTRU

Poštovani g. Ministre,

Moj odgovor na uradak Vašeg ministarstva: Vodič za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ dan je u ovoj knjizi.

S obzirom da sam u tom uratku proglašen antisemitom jer sam još 1998. Godine na poziv ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest dr. sc. Mirka Valentića knjigom branio Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana koga je oklevetao osnivač i prvi ravnatelj Muzeja genocida dr. Milan Bulajić, a prema informacijama koje imam i Vaše ministarstvo je pomoglo u izdavanju te knjige mislim da bi najmanje što možete učiniti jeste da tiskate i dijelite zajedno s Vodičem i moju knjigu.

Podsjetit ću Vas da je tada na radiju „Slobodna Europa“ (Prag) bilo naše sučeljavanje u kome je Bulajić jako loše prošao. Kako je poslije tvrdio da su za moja knjiga i ona Philipa Cohena „Srpski tajni rat“ dvije najantisrpskije knjige u povijesti, a u knjizi je pisao i o „ideologiji genocida Cohen-Pečarić“ sada se i za vaše ministarstvo može vjerovati da se svrstalo u njega i njegovu knjigu u Tuđmanovom Jasenovačkom mitu.

Razumijem da me je tako oklevetalo neko ministarstvo kada je na vlasti neka stranka koju nije osnovao Franjo Tuđman. Uostalom tako sam doznao da sam uz Tuđmana i ja nekakav revizionist s tim da im je Tuđman NAJVEĆI.

Uostalom Ivo Drobilica kako sam nazvao Iva Goldsteina kada je izmislio DROBILICU u Jasenovcu – a koga ovim Vodičem podržava Vaše ministarstvo u njegovim (i onih sličnih njemu) tvrdnjama protiv Tuđmana znao je i sam povezati Tuđmana i mene (u Globusu, 20. rujna 2002.: „Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.“)

U više navrata sam i vašem ministarstvu pisao kako se on lažno predstavlja za akademika, pa ga u tome podržavaju u neki sudovi u RH, ali nisam dobio nikakav odgovor, pa je moguće da je moje svrstavanje u antisemite nekakav odgovor Vašeg ministarstva.



Pretpostavljam da u Vašem ministarstvu prevladavaju ljudi slični njemu koje nazivamo drobiličari, pa je onda takvo i Vaše ministarstvo.

Za Vašu informaciju po Scopus-u imam 871 publikaciju, 9261 citat, a H-index mi je 42. Osnivač sam u RH četiri matematička časopisa koji su u RH među 5 najboljih po svjetskim bazama za matematiku među hrvatskim matematičkim časopisima (njih 11), a Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je počeo objavljivati novi matematički časopis

THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES

Isti institute izdaje i seriju:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Stalno sam na listama 2% najutjecajnijih svjetskih znanstvenika koje objavljuje Sveučilište u Stanfordu (SAD), a na njima su se znaju pojaviti i imena tri moja doktoranda.

S poštovanjem,

dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

NAPOMENA: Pismo je poslano i ministrima pravosuđa i vanjskih poslova.

'VODIČ ZA NASTAVNIKE' SRAMOTNI JE I OPASNI IDEOLOŠKI PAMFLET FUCHSOVA MINISTARSTVA

IGOR VUKIĆ



Hrvatski tjednik
VERITAS VINCIT 25. 6. 2026. / br. 1135 / cijena 4 €
BROJ 1135, D 4,00 €, A 5,30 €, CH 5,10 CHV, WL 4,90 €

**ŠTIMAC:
POLITIKA JE
HTJELA DA ODEM**

Hrvatskoj mladosti treba
lider koji će ju osloboditi
iz jugo-udbaških kandža!

**VODIČ ZA NASTAVNIKE
SRAMOTNI JE PAMFLET**
Samo idioti u Fuchsovu Ministarstvu
mogu napisati da ZDS na majici
znači podržavanje holokausta

JAZOVKA 2026.
Hrvati odaju počast žrtvama,
a Jugoslaveni i velikosrbi
u Brezovici agresorima

ISSN 2584-4067
9772584406004 01133

Vodič za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ koji je u svibnju objavilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih, ima samo jednu manu: ne valja! Problematičnih mjesta i nedostataka u njemu je toliko da se slijevaju u jednu veliku, negativnu ocjenu. „Vodič“ zaslužuje jedinicu i treba ga povući iz uporabe i baciti u smeće. Njegovi autori ne zaslužuju ni popravni ispit. A ministar znanosti Radovan Fuchs i Vlada RH moraju se u najmanju ruku ispričati onima koji su povrijeđeni njegovim sadržajem.

Najveći krimen, a koji napose mora biti hitno ispravljen, predstavlja dovođenje članova zagrebačkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac i dvoje drugih povjesničara, u kontekst *antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu*. Osim četvorice živih članova Društva (Igor Vukić, Stipo Pilić, Stjepan Razum, Josip Pečarić) te trojice preminulih (Mladen Ivezić, Vladimir Horvat i Vladimi Mrkoci), u „vodiču“ su u tom negativnom kontekstu navedeni i povjesničari i istraživači arhiva Blanka Matković i Roman Leljak.



Igor Vukić kod Jazovke

Istraživački radovi svih ovih autora o logoru o Jasenovcu u školskom su „vodiču“ na prizeman i slabouman način dovedeni u vezu s „grubim umanjivanjem broja

žrtava Holokausta koje je proturječno pouzdanim izvorima“. „Grubo umanjivanje“ dio je šire međunarodne definicije Ujedinjenih naroda za prepoznavanje antisemitizma i poricanja Holokausta. Dovodjenje u vezu učinjeno je tako što su selektivno citirane neke rečenice koje su o ovim autorima pisali - drugi autori.

U „vodiču“ se tako na jednom mjestu nalazi definicija poricanju i iskrivljavanju istine o Holokaustu, a na drugom mjestu u nastavku teksta, naveden je dio članka u kojem je povjesničar Vladimir Geiger napisao sljedeće: „Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka.“ Geigerova rečenica u dobrom je dijelu točna. Doista se u radovima ovih autora najsustavnije objavljuju argumenti o zbivanjima u logoru Jasenovac te dovodi u pitanje ranija historiografija, pretežno opterećena partijsko-političkim utjecajem. No izrazito je problematično i opasno navođenje te rečenice u „vodiču“ koji svojim nazivom i sadržajem treba ukazati na pojave antisemitizma i poricanja Holokausta.

Istraživanje i pisanje o logoru u Jasenovcu na temelju provjerenih i pouzdanih izvora ne može se i ne smije smatrati „antisemitizmom i poricanjem Holokausta“. Svakome tko je uložio i malo intelektualnog napora da pogleda ono čime se bave članovi Društva za istraživanje logora u Jasenovcu, može vidjeti jasnu želju da se to osjetljivo razdoblje hrvatske povijesti istraži temeljitim znanstvenim pristupom uz korištenje svih dostupnih povijesnih izvora. Proteklih je godina objavljeno mnogo autentičnih dokumenata koji pokazuju da jasenovačka povijest nije do kraja napisana te se ni izdaleka ne može smatrati „utvrđenom na temelju pouzdanih izvora“.

Tendencioznim sadržajem „vodiča“, članovi Društva dovedeni su u situaciju da se brane od besmislenih aluzija i optužbi koje pri tome dolaze s pečatom državne institucije, i to jednog ministarstva Vlade Republike Hrvatske! Sad moramo ponavljati da se istraživanjem logora u Jasenovcu bavimo više od deset godina, da djelujemo javno, objavljujemo knjige i članke, sudjelujemo u javnim raspravama – i da nitko do sada, do tog nes(p)retnog „vodiča“ – nije rezultate našeg rada i naše izjave dovodio u kontekst antisemitizma i poricanja Holokausta. Čak ni naši kritičari, čije su neke rečenice korištene u ovoj publikaciji, nisu išli tako nisko da bi nas dovodili u kontekst antisemitizma.

Na kritike čiji su dijelovi navedeni u „vodiču“ (npr. one politologinje Mirjane Kasapović ili povjesničara Gorana Hutinca), davno smo odgovorili jasnim argumentima, ali to se ne spominje. I te i druge kritičke objekte koje su spomenute, a popabirčene su iz raznih uglavnom internetskih izvora, u principu mogu biti dio povjesničarske ili čak političke rasprave, ali navođenjem u ovakvom „vodiču“ predstavljaju neprimjerene i duboko uvredljive aluzije i optužbe.

„Vodič“ (ili bolje reći *pamflet* ili čak *tjeralicu*) uredile su dvije pripadnice skupine aparatchika i savjetnika u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih te Agencije za odgoj i obrazovanje. Znanje o ovoj osjetljivoj temi nabadale su na simpozijima po parizima i bruxellesima te na temelju gotovog paketa materijala koje im je

dostavio UNESCO ili neke takve srodne agencije. Vjerojatno nisu bile ni svjesne posljedica koje mogu izazvati onime što su napisale. Već sama činjenica da izrada tako važnog i osjetljivog priručnika nije povjerena ozbiljnijim stručnjacima dovoljna je za negativnu ocjenu i priziva odgovornost ministra koji ga je odobrio. Čim se vidi da su urednice dio svojih argumenata temeljile i na radovima Ive Goldsteina, koji je godinama javno prodavao laž o „drobilici“ u Jasenovcu, sve je jasno. Samo zbog takve jedne izmišljotine on bi morao biti zaobiđen kad je riječ o službenim publikacijama ministarstva hrvatske države. Niz je i drugih razloga zbog kojeg ga se ne bi smjelo smatrati „pouzdanim izvorom“.

Ali eto, sad se mi, članovi Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, moramo opravdavati onima koji će pročitati to njihovo djelo, a možda još nisu upoznati s našim radovima. Moramo ponavljati da otvaramo raspravu o potrebi realnog prikazivanja zbivanja u logoru u Jasenovcu na temelju autentičnih dokumenata. Da uspoređujemo i kritički analiziramo izjave bivših zatočenika i druge povijesne izvora i nastojimo u prikaze logora uvrstiti mnoge dokumente i izvore koji su do sada bili namjerno zanemarivani u korist političke propagande i politikom oblikovane historiografije (osobito do 1990. godine).

Brojni hrvatski Židovi stradali su u Holokaustu. Ali mi tu strašnu i tužnu činjenicu ne poričemo kad dokazujemo kako neki Židovi koji se nalaze na popisu jasenovačkih žrtava nisu stradali ondje nego u nekom od njemačkih logora. Holokaust nismo poricali ni opisivanjem slučaja u kojem je nogometaš Pavao Löw, koji se također nalazio na popisu ubijenih u logoru, pobjegao iz Jasenovca u jeku logorskog nogometnog turnira pa je poslije rata bio i tajnikom nogometnog kluba Partizan u Beogradu. Ne umanjujemo Holokaust ni opisom načina na koji je liječnik Josef Konforti organizirao suzbijanje tifusa u Jasenovcu 1942. godine. Ni brojnim drugim takvim primjerima.

Realno i povijesno utemeljeno prikazivanje tih zbivanja nikako nije poricanje Holokausta. Upravo suprotno, stvarno i točno opisivanje događaja, bez pretjerivanja i preuveličavanja od kakvih boluje prethodna jasenovačka historiografija, može i više pomoći u prepoznavanju antisemitizma i njegovoj prevenciji. Ovakav „vodič“ pak nije ništa drugo nego oruđe za ideološki obračun. Vidi se da bi urednice i ministarstvo koje stoji iza njih najradije zakonom i sudom zabranili bilo kakvo propitivanje „dogovorene historiografije“. Nekad su nepoćudni pisci bili optuživani za „nacionalizam“, „narušavanje bratstva i jedinstva“ te „zlomamjerno prikazivanje stanja u zemlji“, a danas je tu etiketa koja se zove „revizionizam“. Ironično je da se u „vodiču“ čak nalazi rečenica da je „povijesni revizionizam nužan i trajan proces u znanstvenom istraživanju, što znači da se postojeći nalazi stalno ponovo ocjenjuju i mogu biti ispravljeni (revidirani) kada se pojave nove teorije, opažanja, izvori ili pitanja“. Očito vrijedi maksima: revizionizam - da, ali ne za „klasne neprijatelje“.

„Vodič“ ne propušta nastavnike podsjetiti da je Kaznenim zakonom propisana potencijalnom kazna do tri godine zatvora za „javno poticanje na nasilje i mržnju“. Pri tome nije pruženo detaljnije obrazloženje. U tom je zakonskom članku inače propisana kazna i za onoga tko „poriče i znatno umanjuje kazneno djelo genocida, zločina protiv čovječnosti ili ratnog zločina, usmjereno prema skupini ljudi ili

pripadniku skupine zbog njihove rasne, vjerske, nacionalne ili etničke pripadnosti, podrijetla ili boje kože“. I sada tu u zakonskome članku dolazi važan dio – „na način koji je prikladan potaknuti nasilje ili mržnju protiv takve skupine ili pripadnika te skupine“.

To znači da nije svako pisanje u kojem se ti povijesni događaji prikazuju u drukčijem svjetlu automatski kažnjivo po zakonu. Važan je način na koji je opisano i predstavljeno to poricanje ili umanjivanje. Nema kaznenoga djela ako je to učinjeno u novinarskom, znanstvenom ili stručnom radu, u skladu s pravilima tih struka. Ako je iz načina iznošenja tog sadržaja jasno da autor nije imao namjeru javno poticati na nasilje ili mržnju.

Korištenjem prijetećih formulacija u „vodiču“, nastavnike i srednjoškolce želi se sputati u namjeri da istražuju, ispituju i kritički razmišljaju. Tek u jednoj alibi-rečenici u „vodiču“ koji ima 87 stranica spominje se da „škole i nastavnici moraju pronaći ravnotežu između poučavanja o normama i pravima vezanima za slobodu izražavanja nužnu za učenje, kritičku raspravu, dijalog u učionici i razgovor s nastavnicima i istodobnu zaštitu učenika od govora mržnje“. A to je svakako nedovoljno i stoga se teško oteti dojmu da se „vodič“ ogriješio o odredbe hrvatskog Ustava kojima se jamči sloboda mišljenja i izražavanja misli (čl. 38) i sloboda znanstvenoga stvaralaštva (čl. 69). Ustav u istom članku upravo obvezuje državu na poticanje razvitka znanosti, kulture i umjetnosti.

Nasuprot tome, ovdje se članovima Društva i drugim povjesničarima u ime države neopravdano i neprimjereno stavlja stigma „antisemita i poricatelja Holokausta“. U modernim društvima to najčešće znači guranje na marginu društva, pretvaranje u prezrenu kastu društvenih *parija*, ako ne i nešto gore. Svakako suprotno članku 35. Ustava Republike Hrvatske u kojem se svakome jamči zaštita dostojanstva, ugleda i časti.

Ako je Ministarstvo obrazovanja i imalo dobru namjeru u vezi s poučavanjem učenika o antisemitizmu u Hrvatskoj, ovim „vodičem“ tu je namjeru potpuno uprskalo. Ima smisla poučavati učenike o povijesti antisemitizma u svijetu i Hrvatskoj ako je ta pouka pripremljena na promišljen, pametan i upućen način, prilagođen uzrastu učenika. U „vodiču“ je mnogo stranica, ali najčešće ispunjenih praznim riječima, prepisanim iz gotovog inozemnog materijala. Nema spomena o tome kako je zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac potkraj 30-ih godina organizirao odbore za pomoć židovskim izbjeglicama koje su u Zagreb dolazile bježeći pred nacističkim progonima. Nema riječi o pismima koje su slali mnogi stanovnici naselja u sjevernoj i istočnoj Hrvatskoj zauzimajući se za svoje odvedene židovske sugrađane, o čemu je knjigu napisala Ester Gitman. Nema govora o razlici u odnosu prema Židovima u području Nezavisne Države Hrvatske pod njemačkim i po talijanskim utjecajem. Sadašnja hrvatska država članove svojeg školskog sustava očito smatra glupim da bi mogli shvatiti neke nijanse povijesnih događaja. Ali zato u „vodiču“ ima idiotskih upisa poput onih da nošenje odjeće s natpisom *Za dom spremni* - „upućuje na slaganje s genocidnim ciljevima Holokausta“. Na to je već oštrom kritikom na konferenciji za novinare u Hrvatskom saboru reagirao Igor Peternel, zastupnik stranke DOMiNO.

Koliko je „vodič“ daleko od stvarnog svijeta pokazuje i to što je u samo jednom kratkom odlomku spomenuto da se istina o Holokaustu iskrivljuje i usporedbama s politikom izraelske države prema Palestincima. Nije ni čudo da se tom istom Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih događaju fizičke blokade i demonstracije protiv predavača na fakultetima, kao što je nedavno bilo na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. U Splitu su se nedavno na studentskom kampusu pojavile propalestinske parole, uz zahtjeve da se iz studentske kategorije Splitskog filmskog festivala povuče film izraelskog redatelja jer je svojedobno bio pripadnikom izraelske vojske. (Po toj se iskrivljenoj logici ni Hrvoje Klasić ne bi smio baviti suvremenom poviješću jer je bio u Hrvatskoj vojsci). Sve to stvara atmosferu koja brzo nadilazi razumnu raspravu o nečijoj državnoj politici, ali ministarstvo uglavnom za to nije briga.

Sve u svemu, „vodič“ je naplavina svega i svačega, truli kupus u kojem listovi s pogrešnim pristupom zasjenjuju nekoliko dobrih dijelova. Ti dijelovi su na primjer sjećanja pojedinih stradalnika, poput Alfreda Pala (kasnijeg zatočenika i Golog otoka, ali to se naravno ne spominje, jer to nije tema), ili izjave hrvatskih *Pravednika među narodima*, kao što su to bili Radovan Deletis i Ivan Vranetić.

Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac poslalo je prosvjedni dopis ministru Radovanu Fuchsu tražeći povlačenje „vodiča“, ispravke i ispriku za nanесenu štetu članovima Društva. O svemu su obaviješteni i premijer Andrej Plenković i Vlada Republike Hrvatske. Društvo će sigurno inzistirati na određenoj zadovoljštini. Dok se ne dogodi povlačenje „vodiča“ i uklanjanje spornih dijelova koji se odnose na članove Društva, možemo se samo nadati da će učenici i njihovi nastavnici biti pametniji od aparatčika iz ministarstva.

Hrvatski tjednik, od 25. 6. 2026.

<https://www.tjedno.hr/fuchsov-vodic-je-truli-kupus-i-vlada-se-treba-ispricati-prozvanima/>

<https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/48447-vodic-za-nastavnike-sramotni-je-i-opasni-ideoloski-pamflet-fuchsova-ministarstva>



Izvor: Fah, Montaža: Narod.hr

PISALI MINISTRU I PREMIJERU

VODIČ O HOLOKAUSTU: DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE JASENOVCA TRAŽI OD FUCHSA POVLAČENJE SPORNIH DIJELOVA PUBLIKACIJE

15. lipnja 2026.

U publikaciji Vodič za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj, koju je objavilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih, pojavili su se navodi koji su izazvali reakcije Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Društvo izražava nezadovoljstvo zbog načina na koji su u publikaciji spomenuti njegovi članovi i njihova istraživanja. Smatraju da su time njihovi rad i stavovi nepravedno prikazani te da su dovedeni u vezu s poricanjem Holokausta i antisemitizmom. Zbog toga su uputili javni prosvjed Ministarstvu i zatražili povlačenje spornih dijelova publikacije.

Pismo upućeno ministru Radovanu Fuchsu i premijeru Andreju Plenkoviću prenosimo u cijelosti.

“U publikaciji se aludira kako sudjelujemo u iskrivljavanju istine o Holokaustu”

“Poštovani gospodine ministre,

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih objavilo je 18. svibnja 2026. publikaciju Vodič za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj, koji su uredile Snježana Sincek i Loranda Miletić.

Uvidom u publikaciju ustanovili smo da je u njoj spomenuto nekoliko članova našega Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, i to u krajnje neprimjerenom i uvredljivom kontekstu.

Tendencioznim i zlonamjernim navođenjem i opisivanjem istraživanja povijesti logora u Jasenovcu, koja su proveli naši članovi Stipo Pilić, Igor Vukić, Josip Pečarić i Stjepan Razum (a spomenuta su i trojica pokojnih članova, Ivezić, Mrkoci i Horvat, koji se protiv optužbi ne mogu braniti), u publikaciji se aludira kako „sudjelujemo u iskrivljanju istine o Holokaustu“ pa smo time, zapravo, antisemiti.

>Vukić o izboru ravnatelja JUSP Jasenovac: Omalovažavanje instituta javnog natječaja

“Odučno odbacujemo optužbe”

Odučno odbacujemo takve aluzije i optužbe te izražavamo oštar prosvjed što su naši članovi uopće spomenuti u vodiču.

Naša istraživanja o logoru u Jasenovcu i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, svakome tko uloži i mali napor da ih pregleda, jasno pokazuju želju da se to osjetljivo povijesno razdoblje istraži temeljitim znanstvenim pristupom uz korištenje svih dostupnih povijesnih izvora.

Naše društvo djeluje od 2014. godine, kao registrirana neprofitna nevladina organizacija i poštuje sve hrvatske zakone. Nakladnik je niza tiskanih knjiga i elektronskih publikacija. Naši članovi javno istupaju na tribinama i u javnim glasilima. Nikada do sada – do ove publikacije u izdanju Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih – rezultati našeg rada nisu bili dovodeni u kontekst antisemitizma i poricanja Holokausta.

Budući da nam navođenje u ovoj publikaciji nanosi štetu koja se povećava iz dana u dan, zahtijevamo gospodine ministre da smjesta povučete predmetni Vodič i naložite uklanjanje spornih dijelova koji se odnose na članove našeg društva.

Zahtijevamo i Vašu ispriku zbog toga što ste dopustili da se takav neprimjereni sadržaj objavi u publikaciji Vašega ministarstva.

O svemu ćemo obavijestiti i predsjednika Vlade Republike Hrvatske i sveukupnu javnost. Zadržavamo i pravo da drugim pravnim mehanizmima osiguramo naknadu štete za uvredu i narušavanje naših prava.”

>Koliko je dosljedan Mesić kad je Jasenovac u pitanju?

https://narod.hr/hrvatska/vodic-o-holokaustu-drustvo-za-istrazivanje-jasenovca-trazi-od-fuchsa-povlacenje-spornih-dijelova-publikacije#google_vignette

**DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE JASENOVCA TRAŽI OD FUCHSA
POVLAČENJE SPORNIH DIJELOVA PUBLIKACIJE**

16 Lipanj 2026 16:09



https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/48328-drustvo-za-istrasivanje-jasenovca-trazi-od-fuchsa-povlacenje-spornih-dijelova-publikacije?fbclid=IwY2xjawSrJJ9leHRuA2FlbQIxMQBZcnRjBmFwcF9pZA8xNjU5MDc0NzY4NTQ2MjYAAAR5jzU3u0UE6O-RHziSmxJr8hKztk5ezIMZtEGTUDElkDnZ7DMtwR-s6cNxTg_aem_hbA77IvFO9KPZItTzE-NA

INA VUKIĆ O MINISTARSTVU (DROBILIČARA), DROBILICI I RASTVARANJU LJUDSKIH KOSTIJU



Izvor: iStock by Getty Images

KOMENTAR

INA VUKIĆ O ISKRIVLJAVANJU HOLOKAUSTA: NE RASTVARAJU SVE MOČVARE LJUDSKE KOSTI

4. srpnja 2026.

INA VUKIĆ/HMG

Opće je prihvaćeno da dolazi do zlouporabe Holokausta kada se njegova povijest i simboli koriste za ostvarivanje političkih ciljeva, opravdavanje određenih ideoloških agenda ili gušenje legitimne kritike i znanstvenih istraživanja. Oni koji traže suvremen primjer takve zlouporabe mogu ga, po mom promišljenom mišljenju, pronaći u Vodiču za nastavnike „Obrazovanje protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja Holokausta u Republici Hrvatskoj“, kojeg je objavilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Republike Hrvatske 18. svibnja 2026. godine.

Hrvatski vodič navodi da je izrađen u suradnji s UNESCO-om. Međutim, smatram da je hrvatska verzija sadržajno slaba i štetna te predstavlja loš odraz UNESCO-ova vodiča za nastavnike i zbirke nastavnih aktivnosti „Guide for Teachers and a Set of Lesson Activities to Support Efforts to Counter Holocaust Denial and Distortion through Education“, objavljenih početkom 2026. godine. Usporedba

dviju publikacija pokazuje da dijele iznenađujuće malo izvan svoje navedene svrhe.

Stav Ministarstva obrazovanja

Dok UNESCO-ov priručnik naglašava kritičko razmišljanje, povijesna istraživanja utemeljena na dokazima te pažljivo prepoznavanje poricanja i iskrivljavanja Holokausta, hrvatska publikacija, po mom mišljenju, zauzima bitno drukčiji pristup. Umjesto poticanja otvorene znanstvene rasprave, ona poimence odbacuje nekoliko neovisnih povjesničara i istraživača, prikazujući ih kao nepouzdanе, amaterske ili nedostojne vjerodostojnosti, premda se njihov rad temelji na opsežnoj arhivskoj građi i priznatoj povijesnoj metodologiji.

Čini se da hrvatsku Vladu i njezino Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih posebno zabrinjava činjenica da su ti istraživači tijekom proteklog desetljeća, oslanjajući se na dokumentarne dokaze i povijesne izvore, osporili dugogodišnje tvrdnje o broju žrtava koje su stradale u logoru Jasenovac, umjesto da prihvate naslijeđene narative.

Promatrano u tom kontekstu, smatram opravdanim ustvrditi da sam Vodič za nastavnike pridonosi zlouporabi povijesti Holokausta obeshrabrujući legitimno znanstveno preispitivanje povijesnog narativa o Jasenovcu koji je oblikovan tijekom komunističkog razdoblja Jugoslavije. Poznato mi je da su povjesničari i istraživači prozvani u Vodiču službeno zatražili njegovo povlačenje. Unatoč tome, publikacija je i dalje dostupna na mrežnim stranicama prikladnog dijela Vlade bez ikakvih izmjena, što upućuje na zaključak da je ova kontroverza daleko od završetka.

>Ina Vukić: Hrvatska diplomacija, predstavljanje iseljeništva i uporne zablude

Neutemeljene tvrdnje mogu iskriviti povijest Holokausta

Ironično je da sam UNESCO-ov priručnik upozorava upravo na onu vrstu pseudoznanstvene argumentacije i neutemeljenih tvrdnji koje mogu iskriviti povijest Holokausta. Govoreći o krivotvorenim dokazima, navodi primjer njemačkog poricatelja Holokausta Ernsta Zündela, koji se pozivao na tzv. Leuchterovo izvješće tvrdeći da u plinskim komorama Auschwitzta nema tragova Zyklona B.

UNESCO pritom ističe da se Fred Leuchter predstavljao kao stručni kemičar premda nije posjedovao ni formalne znanstvene kvalifikacije ni priznatu stručnost u tom području.

U tom je svjetlu posebno upadljivo što hrvatski Vodič za nastavnike predstavlja povjesničara Ivu Goldsteina kao autoritativan izvor, a pritom prešućuje jedan od najkontroverznijih aspekata njegovih objavljenih tvrdnji o Jasenovcu.

‘Droblilica kostiju’

Goldstein je mislim godinama tvrdio da je u Jasenovcu postojao „stroj za drobljenje kostiju“ (drobilica kosiju) kojim su uništavani posmrtni ostaci žrtava kako bi se prikrili razmjeri ubojstava. Ta je tvrdnja izazvala veliku pozornost javnosti prije nego što je kasnije napuštena. Potom je Goldstein priznao svoju

„pogrešku“ i izjavio, otprilike, da „nije bila drobilica kostiju nego valjak“, da bi kasnije ustvrdio kako su Ustaše ekshumirale masovne grobnice, spaljivale tijela na velikim lomačama u Jasenovcu ili njegovoj neposrednoj blizini, a njihove kosti bacale u močvaru, u kojoj, kako je tvrdio, kosti nestaju bez traga.

Doista, na 20. stranici hrvatskog Vodiča za nastavnike stoji:

„...Ustaše su iskapale leševe iz masovnih grobnica i spaljivale ih kako bi prikrile tragove (Goldstein, 2018.).“

Kada je prije samo nekoliko godina javno suočen sa znanstvenim prigovorom da se ljudske kosti ne mogu potpuno uništiti običnim spaljivanjem na drvenim lomačama, kao što je to moguće u krematorijima, Goldstein je, prema dostupnim izvješćima, tijekom gore spomenutog televizijskog nastupa ustvrdio da su preostale kosti bačene u obližnju močvaru, gdje su kasnije nestale.



Foto: Fah

Trovanje društvene i intelektualne klime u Hrvatskoj

Meni takvo objašnjenje više nalikuje mašti nekoga tko konstruira izmišljenu priču nego znanstveno utemeljenom i provjerenom povijesnom zaključku. Štoviše, takvi izvanredni naponi da se neprestano iznalaze nova objašnjenja o tome kako su Ustaše navodno uništile ili pokušale uništiti dokaze svojih zločina već godinama truju društvenu i intelektualnu klimu u Hrvatskoj.

Umjesto poticanja ozbiljnog, dokazima utemeljenog povijesnog istraživanja, takvi spekulativni narativi produbljuju društvene podjele, potiču nepovjerenje i obeshrabruju otvorenu akademsku raspravu. Time ne pridonose uravnoteženijem razumijevanju jednoga od najosjetljivijih poglavlja hrvatske povijesti dvadesetoga stoljeća, nego ga dodatno opterećuju.

Brojni okolišni čimbenici za očuvanje kostiju u močvarnom području

Forenzička znanost pokazuje da hoće li se ljudski posmrtni ostaci razgraditi ili sačuvati stoljećima u močvarnim područjima ovisi o brojnim okolišnim čimbenicima, uključujući kemijski sastav tla, razinu kiselosti, uvjete podzemnih voda i količinu kisika. Goldstein nije ponudio koliko sam ja informirana nikakvo pa niti detaljno znanstveno objašnjenje tih čimbenika za močvaru u Jasenovcu o kojoj govori, niti se čini da ih Vodič za nastavnike kritički razmatra.

Umjesto toga, čini se da je hrvatsko Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih preuzelo ulogu moralnog arbitra, prepoznajući antisemitizam ondje gdje bi većina promatrača ustvrdila da ga nema, dok istodobno obeshrabruje legitimna povijesna istraživanja javnim diskreditiranjem znanstvenika čiji se zaključci razlikuju od službeno prihvaćenih tumačenja.

Obrazovanje o Holokaustu s pravom se usredotočuje na sustavni, od države organizirani genocid nad europskim Židovima i drugim skupinama žrtava. Njegova je obrazovna svrha razvijati empatiju, suzbijati predrasude i pokazati koliko su demokratske institucije krhke kada prevladaju mržnja i totalitarizam.

>Ina Vukić: Presuda australskoj Hrvatskoj šestorici nakon 40 godina se preispituje!

Obrazovanje o komunističkim zločinima

Obrazovanje o komunističkim zločinima ima drukčiju, ali jednako važnu svrhu. Ono proučava političku represiju, ideološke progone, totalitarnu vlast i masovna kršenja ljudskih prava počinjena pod komunističkim režimima. Obje teme pružaju neprocjenjive pouke o zlouporabi državne moći i zaslužuju ozbiljnu obradu u školskim kurikulumima, utemeljenu na dokazima.

U Hrvatskoj, kao i u velikom dijelu nekadašnje Jugoslavije, tijekom posljednja tri desetljeća otkrivene su stotine masovnih grobnica koje sadrže posmrtnu ostatke žrtava komunističkih zločina počinjenih tijekom i nakon Drugoga svjetskog rata. Ta su otkrića dokumentirana arheološkim istraživanjima, forenzičkim analizama i povijesnim istraživanjima. Ipak, hrvatske škole tim zločinima i dalje posvećuju iznenađujuće malo ili nimalo pozornosti u usporedbi s opsežnim sadržajem posvećenim Holokaustu.

>Predstavljen zbornik 'Bleiburg – krvavo proljeće u južnoj Koruškoj 1945. i tragedija Hrvata'

Što (ni)je učinila Hrvatska?

Šire gledano, obrazovni sustavi diljem svijeta sve više proučavaju zločine počinjene pod komunističkim režimima, poput onih u Sovjetskom Savezu, Maoističkoj Kini, Kambodži Pol Pota i drugim totalitarnim državama. Opseg takvog obrazovanja znatno se razlikuje.

Neke jurisdikcije, uključujući američku saveznu državu Floridu, donijele su zakone koji propisuju da učenici moraju učiti o naravi i pogubnim posljedicama komunističkih režima.

Hrvatska, unatoč obilju povijesnih dokaza unutar vlastitih granica, uključujući tisuće identificiranih žrtava i stalna otkrivanja novih masovnih grobnica, još uvijek nije uspostavila usporediv naglasak u obrazovanju.

Hrvatska Vlada riskira zlouporabu obrazovanja o temi Holokausta

Upravo u tom širem kontekstu smatram da hrvatska Vlada, preko Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih, riskira zlouporabu obrazovanja o Holokaustu — ne time što poučava o samom Holokaustu, što je nedvojbeno nužno, nego time što ga koristi na način koji obeshrabruje legitimna povijesna istraživanja, dok istodobno odvraća pozornost od opsežnih i dobro dokumentiranih zločina počinjenih pod komunističkim režimom tijekom i neposredno nakon Drugoga svjetskog rata.

Zrelo demokratsko društvo trebalo bi imati dovoljno samopouzdanja da potiče otvorena povijesna istraživanja svih totalitarnih zločina utemeljena na dokazima. Obrazovanje o Holokaustu i proučavanje komunističkih zločina nisu međusobno suprotstavljeni. Naprotiv, oba su neizostavna ako budući naraštaji žele razumjeti kako ideologija, politički ekstremizam i nekontrolirana državna moć mogu dovesti do katastrofalnih povreda ljudskog dostojanstva.

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ina-vukic-o-iskrivljavanju-holokausta-ne-rastvaraju-sve-mocvare-ljudske-kosti>

MINISTARSTVO DROBILIČARA A NE MINISTARSTVO ZNANOSTI

MINISTARSTVO DROBILIČARA (1.)

SMIJEŠNO MINISTARSTVO MISLI DA U SLUČAJU
SUPROTSTAVLJENIH MIŠLJENJA ZNANSTVENIKA ONO
TREBA ODLUČITI TKO JE U PRAVU. TREBA LI GA
NAZVATI KAO U NASLOVU?

Svojevremeno me je to Ministarstvo htjelo unatoč odluci Fakulteta poslati u Mirovini. Usporedio sam svoj znanstveni opus s Ministrom i najbližim suradnici - KATASTROFALNO PO NJIH.

Smatraju li oni doista da oni trebaju odlučivati kojem povjesničaru trebam vjerovati?

Dokažite mi to gospodo u svom području, pa ako hoćete da se usporedimo.

Valjda ste mislili da ste mi čestitali na činjenicu da vani izdaju časopis i seriju monografija s mojim imenom.

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis

THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Profesor dr. sc. Ghulam Farid javlja da je krenula i serija monografija u izdanju istog instituta (PSR):

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Subject: Books are Published

Date: Tue, 16 Jun 2026 07:42:57 +0000

From: Ghulam Farid <faridphdsms@outlook.com>

To: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

Dear Sir,

Please see links below <https://pisrt.org/.../generalizations-and-refinements-of.../>

<https://pisrt.org/books/the-jensen-mercer-inequality/>

Best Regards,

G Farid

Knjige možete naći na linkovima:

FinalSherman-Book-by-Bradanic-Niezgoda-Pečaric-and-Pecharic.pdf

Final-Jensen-Mercer-Book-by-Khan-and-Josip-E-Pecaric.pdf

Možda vam netko objasni da se na drugačiji način čestita.

Akademik Josip Pečarić

Društvo za istraživanje Jasenovca traži od Fuchsa povlačenje spornih dijelova publikacije

<https://dragovoljac.com/.../48328-drustvo-za-istrazivanje...>

(2.)

JE LI MINISTARSTVO ZNANOSTI PROTIV AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA A ZA AMATERA BEZ ZAVRŠENOG FAKULTETA SLAVKA GOLDSTEINA?

U više navrata pisao sam i Ministarstvu znanosti povijesti u povodu lažnog predstavljanja Iva Goldsteina za akademika i sudova u RH koji ga tako predstavljaju. Čini mi se da su ipak odgovorili jer pišu Vodič za nastavnike u kojima podržavaju one koji se lažno predstavljaju i koji izmišljaju i DROBILICE u Jasenovcu.

Ne smetaju im DROBILIČARI nego oni koji pišu istinu.

Koliko su jadni da nisu svjesni da ti isti napadaju akademika Franju Tuđmana, a oni su na vlasti jer je Tuđman Utemeljitelj RH, dakle države u kojoj su vlast.

Jadno da jasnije ne može biti.

Ipak zahvaljujem im se što su me uvrstili u ovo elitno društvo.

Dragi Josipe,

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih (ministar Radovan Fuchs) izdalo je Vodič za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj.

U tom vodiču je u negativnom kontekstu navedeno nekoliko članova našeg društva pa tako i Vi.

Naime, uz ostalo navode rečenicu iz članka Vladimira Geigera: "Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića,

Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka."

Kao društvo poslali smo danas prosvjedno pismo ministru Fuchsu u kojem tražimo povlačenje vodiča i ispriku zbog nanesene štete. Naglasili smo da je neprimjereno i tendenciozno već i to što su nas uopće spomenuli u takvom vodiču: nikada do sada, nakon više od deset godina javnog rada na istraživanju logora u Jasenovcu, nitko nas nije doveo u kontekst antisemitizma i poricanja Holokausta! To je nedopustivo!

U prilogu je i taj nesretni vodič i naše prosvjedno pismo.

Srdačan pozdrav

Igor

Prosvjed protiv sadržaja Vodiča za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u RH

Posted on 15 lipnja, 2026 by Igor Vukić |Komentari isključeniza Prosvjed protiv sadržaja Vodiča za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u RH

Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac uputilo je 15. lipnja 2026. prosvjed ministru znanosti dr. Radovanu Fuchsu zbog sadržaja Vodiča za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj, koji je objavilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih, kojem je dr. Fuchs na čelu.

U tom su vodiču (priručniku za nastavnike) članovi društva prikazani u krajnje neprimjerenom i tendencioznom kontekstu. Zbog štete koja je time nanesena članovima i cijelom društvu, od ministra Fuchsa zatražili smo da smjesta povuče vodič iz uporabe te se ispriča članovima društva zbog neprimjerena sadržaja koji je kao ministar odobrio.

U prosvjednom dopisu koji smo poslali i premijeru Andreju Plenkoviću i cjelokupnoj javnosti naglasili smo da se naša istraživanja logora u Jasenovcu ni na koji način ne mogu svrstati u kontekst antisemitizma i poricanja ili iskrivljavanja istine o Holokaustu. Naše društvo djeluje javno od 2014. godine, a objavili smo niz tiskanih izdanja i elektroničkih publikacija. Naši članovi nastupaju u javnim glasilima. Nikada do sada, do ove publikacije Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih, dakle jedne službene publikacije Vlade Republike Hrvatske, rezultati naših istraživanja nisu stavljeni u kontekst antisemitizma i poricanja Holokausta.

Zbog ozbiljnosti tih aluzija i optužbi zahtijevamo hitnu reakciju nadležnih, povlačenje vodiča i isprike, a razmislit ćemo i o drugim oblicima nadoknade štete.

Igor Vukić, predsjednik Društva

Cijeli tekst Vodiča za nastavnike možete pročitati ovdje: Vodič za nastavnike

Cijeli prosvjedni dopis MZOM-u nalazi se ovdje: Prosvjed protiv sadržaja Vodiča

<https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=rm&ogbl...>

<https://mail.google.com/mail/u/0/?tab=rm&ogbl...>

<https://narod.hr/.../vodic-o-holokaustu-drustvo-za...>

ZAŠTO JE RIJEČ ‘DROBILIČARI’ U NAZIVU MINISTARSTVA KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO ZNANOSTI?

Riječ ‘Drobiličari’ nisam ja smislio. Istina je da sam nazvao Iva Goldsteina IVO DROBILICA po njegovom čuvenom ‘otkriću’ drobilice u Jasenovcu, ali ‘drobiličari’ su od don Anđelka Kaćunka,

Zato sam i stavio navodnike u tekstu koji sam objavio i više mojih knjiga:

1. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

2. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>

3. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>

4. J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

5. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>

6. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

7. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf>

8. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/dujella.pdf>

9. J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

10. J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.:

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

11. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/brkovic.pdf>

Evo tog teksta – toliko dragog Ministarstvu drobičara:

‘DROBILIČARI’
(DRobilica o Thompsonu)

Dragi don Anđelko,

Zahvaljujem Ti i na novom komentaru iz koga sam uzeo i naslov ovog teksta:

Subject:Re: MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.” (Odgovor don
Anđelku Kaćunku)

Date:Wed, 14 Feb 2024 14:50:35 +0100

From:Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To:Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Opet si sjajan, fratelo - premda tvoji opisi djeluju preobširni, oni se s lakoćom čitaju pa čak ni ponavljanja u njima nisu suvišna, nego u funkciji "mater studiorum"!

Svaki medij koji objavljuje ono što je nama i svakom domoljubu na srcu pokazuje svoju opredijeljenost i svrstanost (jer, po Stepinčevoj "formuli" života, u bogoljublju, čovjekoljublju i domoljublju ne može biti "nesvrstanih"!)...

Budući da još uvijek ni jedan tiskani medij nije objavio vijest o "MG-osobi godine" - premda im se nikada ne žuri kad je riječ o nezaobilaznom događaju koji ih "ždere" - do konca tjedna im dajem vremena da me razuvjere kako nisu "drobiličari"...

Živ mi bio!

Pretpostavljam da nisi mislio kako su drobiličari samo ovi iz tiskanih medija. Meni je to sjajan naziv za sve koji podržavaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti jer je doista dr. sc. Ivo DRobilica sjajan primjer koji sa svojim pronalaskom koji je doveo do toga da mu je nekadašnje prezime postao nadimak zapravo obilježio sve njih!

Zar nisu drobiličari i sudci kojima kada za takve pronalazače drobilica u Jasenovcu netko kaže da zapravo time žele dokazati navodnu genocidnost hrvatskog naroda osude kao da je tvrdio da je drobiličar izrekom to i rekao, pa da to nije nikakav zaključak tj. vrijednosni sud.

A da i ne spomenemo političare-drobiličare.

Ali ipak se trebam više osvrnuti na osobu po kojoj je uveden pojam „drobiličari“ dakle na dr. sc. Drobilicu s nadimkom Goldstein.

Na nedavnom predstavljanju zbornika radova u povodu obljetnica biskupa Košić u razgovoru se HRVATSKI biskup sjetio kako sam se uplašio da me dr. sc. Ivo DRobilica nije spomenuo u njegovoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“. Srećom jeste. Kad te takvi napadaju to su doista najveće pohvale jer radiš tako dobru stvar da takvi reagiraju. A kad te hvale prijatelji nikad ne znaš je li to samo zato što ste prijatelji, zar ne.

Još mi je draže kada me spominje zajedno s biskupom Košićem.

Tako na str. 375.-376. DRobilica piše:

Biskup Košić je proteklih godina u brojnim javnim istupim promovirao neoustaštvo. Na primjer, tvrdio je da su akademik Pečarić i pjevač Marko Perković "hrabri ljudi" te da se uz njih dvojicu "vezuje i domoljubni pozdrav "Za dom spremni!". A onda je krenuo objašnjavati da "ustaštvo nije bilo fašizam nego organizirano vojno djelovanje u obrani Hrvatske kao države". Optužio je "hrvatske političare (posebice predsjednika Mesića) koji su u židovskom Knesetu, pa potom pri formiranju vlade s Karamarkom na čelu – optuživali Hrvate zbog

'ustaške guje' i 'skretanja u ustaštvo'. Službena "interpretacija Jasenovca temelji se na mitovima i lažima", tvrdio je, pa se zapitao "zašto naša država već jednom ne naloži istragu – ali ne političku nego znanstvenu, pa ako je potrebno i međunarodnu - da znamo što se to stvarno dogodilo npr. u Jasenovcu? A onda je pokazao da o Jasenovcu već sve zna: "u pola stoljeća, naime, svjedočili smo teroru gdje su slobodomisleći i hrabri, najbolji ljudi koji su mislili drugačije od vladajućih, bili u Jasenovcu, Staroj Gradiški ili inozemstvu likvidirani. Danas se otkriva i taj Jasenovac, i kao komunistički logor" Umjesto da bude degradiran, Košić je baš tih tjedana 2015. zamijenio poziciju predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog (što je pozicija primjerena nekome tko promovira neoustaštvo!?) još prestižnijom – postavljen je za predsjednika Vijeća HBK za nauk vjere. Splitsko -makarski nadbiskup Marin Barišić je u propovijedi slavio Filipa Lukasa (v. str. 554-555), naglašavajući kako je bio "etičan, duhovan, pravedan, solidaran i osjetljiv na potrebe drugih". Istakao je i njegovo tobožnje "čovjekoljublje" i "demokracičnost".

Kao što vidiš tu me je povezao s velikim hrvatskim biskupom zbog Thompsona i ZDS. Kako si Ti još 2002. napisao članak **KORIJENI THOMPSONOFOBije – KAKO SAM RASKRINKAO THOMPSONOVO "USTAŠTVO"** u kome si zbog napada na Thompsona i ZDS polemizirao s Ivanom Zvonimirom Čičkom čini mi se da sam ipak ja malo poslije Tebe to isto radio ali s Goldsteinom u članku objavljenom malo kasnije u *Hrvatsko slovo*, 28. veljače 2003. u članku koji dajem u Prilozima: **Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!**

Kako li je smiješno kad biskupove tvrdnje o ustaštvu komentira ljubitelj jednog od masovnih ubojica u prošlom stoljeću JB Tita koji na takvom popisu zauzima visoko 10. mjesto. Mnogo je bolje plasiran od Miloševića koji je na 30. mjestu ili od Nedića koji je na 40- mjestu

Kako je povod ovih mojih komentara bio moj govor na dodjeli priznanja „Osoba godine 2023.“ predsjedniku Matice hrvatske pa sam pisao i o Filipu Lukasu (dao sam i link za moju knjigu o njemu) i priglupim napadima na Lukasa i DRobilice i njegovog tate. Ipak lijepo je od DRobilice da je spomenuo kako je nadbiskup Marin Barišić u propovijedi slavio Filipa Lukasa.

Na str 424. Drobilica će, kao veliki ljubitelj vele-zločinca JB Tita, o fašističkim sklonostima branitelja pa i o ZDS:

Stav hrvatskih branitelja o ratu u kojem su su djelovali usporediv je s arditima u fašističkoj Italiji. Arditi su smatrali da Italija, iako pobjednica, nakon Prvog svjetskog rata nije dobila ono što je zaslužila. Govorili su o "osakaćenju" pobjedi. Slično misli i značajan broj radikaliziranih-hrvatskih branitelja koji tvrde da su donijeli svojoj domovini oslobođenje tako da na njezinu teritoriju nema više strane vojne sile, ali da ona nije oslobođena od Srba, "Jugoslavena", "udbaša", "komunista" i sličnih. Naravno, uz to ide i sva bagaža fašistoidnih elemenata, poput mržnje prema "drugom" i "drugačijem". I logično se, naposljetku narativ prelijeva u povijesni revizionizam i neoustaštvo.

Na primjer, promocija knjige Josip Šimunić i "za dom spremni" Josipa Pečarića u prostorijama zagrebačke HVIDRA-e 2019. pretvorila se u ustaški dernek. Prvo je

netko pročitao pjesmu posvećenu Šimuniću koja završava usklikom "za dom", našto je publika uzvratila: "Spremni!" U diskusiji, koja se većim dijelom nije direktno ticala teme promovirane knjige napadnuti su svi mogući "neprijatelji Hrvatske i hrvatskog naroda: Pupovac, Ivo Josipović, historičari Goldstein, Jakovina i drugi".

Ta mržnja branitelja koja se može nazvati eshatološkom ne proizvodi samo političke, društvene i psihološke posljedice, ona rezultira dubokim kulturnim lomovima. Tako da današnja Hrvatska nije sposobna, djelomično zahvaljujući i tim navodnim predstavnicima branitelja, da zajednički komemorira žrtve ratova koje su je zadesile. Tuga, koja bi trebala biti zajednička, utopljena je u mržnju. Neki su branitelji 2013. blokirali vukovarsku kolonu sjećanja, neki, pak, inzistiraju na lažima o povijesti Jasenovca. I opet se nameće usporedba s jednim europskim primjerom, ovaj put s Weimarskom Njemačkom: dvadesetih godina je socijaldemokratska pruska vlada (kao vlada jedne od njemačkih zemalja) planirala podizanje spomenika bici kod Tannenberg iz 1914. Radikalna je desnica sve učinila da pruska vlada 1929. ne sudjeluje na otvorenju spomenika.

A meni je drago da me takvi spominju kada napadaju branitelje. Krivi su im što im nema Juge.

Na str. 453. spominje opet Biskupa, ali npr. Borovčaka, Tomislava Vukovića, Thompsona, mene... Lijepo društvo, zar ne? A naslov još ljepši. DRobilica opet o Jasenovcu:

Sramotna debata o Jasenovcu

Nakon što je Franjo Tuđman u Bespućima 1989. otvorio debatu o karakteru ustaškog logora Jasenovac, u narednim su godinama taj posao nastavili drugi, revizionisti i neoustaše. Oni su u proteklih 30 i više godina opsesivno nastojali ponovno napisati povijest tog najstrašnijeg ustaškog logora. Pristupi su im bili ponešto različiti, baš kao i činjenice i argumenti koje su koristili. Međutim, zaključak im je uvijek bio manje-više isti: trebalo je minimizirati ili posve negirati zločin koji se u logoru dogodio. Količina tih napisa, koji su često bili s one strane dobrog ukusa, stvarala je tijekom godina u hrvatskoj javnosti dojam da se u Jasenovcu uistinu zbivalo nešto što nije sukladno službenim tumačenju, kakvo prezentira JUSP Jasenovac.

Tvrdnje o takozvanom "jasenovačkom mitu", kao što smo pokazali, promovirane su još u dijaspori, i prije 1990. U Hrvatskoj je diskusija pokrenuta 1989., većim dijelom pod pritiskom srpskog nacionalističko-revizionističkog narativa utemeljenog na mitu o 700.000 jasenovačkih žrtava. u Hrvatskoj ga je prvi otvorio Ljubo Boban, potom i neki drugi, a onda na specifičan način preuzeo Franjo Tuđman, potom pravaši i drugi ekstremni desničari, pa i istaknuti HDZ-ovci, poput Andrije Hebranga (Hebrang mu se izrugao zbog 'pronalaska' novog biološkog zakona da bi objasnio nedostatak forenzičkih dokaza za navodno stradale u Jasenovcu, JP), ali i historiografski amateri (uvijek me obraduje kada vidim da DRobilica spominje amatere, a zapravo mu je pravi mentor bio neškolorani AMATER povjesničar tata Slavko što mu se zna npr. narugati i izvrsni hrvatski povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger; JP) poput Marijane Cote, Josipa Pečarića,

Vlade Vladića, Tomislava Vukovića, Damira Borovčaka, biskupa Vlade Košića Ivana Zvonimira Čička, pjevača Marka Perkovića...

Nije sramota kada 'istoričari' tako lažu da po takvoj laži dobiju i ime, a vidimo da ono sadrži i novi doktorat; dr. sc. Ivo DRobilica.

Sramotna je debata o lažima. Jer sigurno je istina kad DRobilica i njegov tata AMATER nešto tvrde, zar ne?

O Jasenovcu će DRobilica i na str. 455., a spominje i prof. Mrkocija o kome sam napisao knjigu (J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.):

Na početku novog vala promocije revizionističko-neoustaške "istine" o Jasenovcu-nakon 2000. stoji knjižica (128 str. malog formata) Vladimira Mrkocija i Vladimira Horvata Ogojela laž logora Jasenovac. Josip Pečarić je u predgovoru s negodovanjem konstatirao kako je "danas u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća". Ključna teza glavnog autora Vladimira Mrkocija jest da valja dovesti u pitanje broj jasenovačkih žrtava koje predlažu Goldsteinovi, jer, tobože, "za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza", a "u Jasenovcu, osim Židova i Cigana, nije bilo nevinih zatočenika. Svi ostali, osim možebitnih iznimaka bili su zatvoreni zbog antidržavne terorističke djelatnosti, i bili bi u svakoj državi u sličnim okolnostima za ista djela osuđeni i zatočeni". Pored te apsurdne i duboko nemoralne tvrdnje, Mrkoci se najviše bavi uljepšanim prikazom svakodnevnog logoraškog života, dokazujući to istrgnutim primjerima iz memoara Milka Rifferra i trotomne knjige Antuna Miletića, a prešućujući neusporedivo brojnije podatke iz istih knjiga koji daju pravu sliku Jasenovca kao brutalnog logora smrti.

Prpf. Mrkoci je želio da zajedno napišemo zajedno jednu knjigu, ali tada to nisam mogao. On je objavio knjigu:

VLADIMIR MRKOCI KRATKA POVIJEST KOMUNIZMA (ZA NEKOMUNISTE), Naklada Pavičić, Biblioteka XX. stoljeće, 2017. str. 240.

Knjigu su predstavili: prof. dr. sc. IVO BANAC, povjesničar; IVAN ZVONIMIR ČIČAK, gimnazijski učenik prof. Mrkocija, predsjednik Hrvatskog helsinškog odbora; dr. sc. ZLATKO HASANBEGOVIĆ, povjesničar, saborski zastupnik; JOSIP PAVIČIĆ, pisac i nakladnik, urednik knjige.

Vjerovali ili ne na str. 469. on spominje i Pravednicu među narodima o kojoj sam također napisao knjigu (J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>):

Prva osoba koja je iskoristila svjedočenja objavljena u Vjesniku bila je Ljubica Štefan, devedesetih godina bliska vlastima. Citirala je Ercegovića i druge navodne svjedoke, pa onda i jednog svjedoka koji je (navodno?!) nazočio egzekucijama, ali je ostao, "zasada, sam o NN, jer se boji za svoju obitelj". Opaskom o poslijeratnom Jasenovcu tom se poslu priključio i Josip Pečarić te praktički istovremeno i Josip Jurčević: " ... jasenovački je logor bio upotrebljavao kao logor i nekoliko godina nakon rata - poslužio je za logor novim vlastima, najprije jedinica JA, a zatim i civilnim vlastima NR Hrvatske". Jurčević smjerno citirao Tuđmanova Bespuća . Potom će 2005. u knjizi Bleiburg tu tvrdnju otprilike ponoviti ("Jasenovac, najveći logor u NDH, nakon rata bio je logor koji j e koristila jugoslavenska država"), ali

ovaj put ne spominje Tuđmana jer podrazumijeva da su njegove tvrdnje postale općeprihvaćena činjenica.

Je li puka slučajnost da je taj porast inTesa za poslijeratni Jasenovac koincidirao s pripremama za suđenje Dinku Šakiću? Potom je nastupilo svojevrsno zatišje; poslijeratni Jasenovac je potisnu u drugi plan.

Stipo Pilić i Blanka Matković su 2012. u Radovima Zavoda za povijesne znanosti HAZU-a u Zadru objavili tekst Poslijeratni zarobljenički logor Jasenovac prema svjedočanstvima i novim arhivskim izvorima u kojem su nastojali iznijeti dokaze o postojanju tog logora – unatoč golemom...

Posebno mi je drago što spominje autore Pilića i Matkoviću i knjigu tiskanu od stane HAZU jer je njegov tata neškolovani AMATER napao 2015. godine i knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Naime „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama.

Posebno treba izdvojiti prijetnju tate Slavka zato što je on bio posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za takve stvari više nema tolerancije.

Da to treba ozbiljno shvatiti vidi se i iz pisma g Đura Vidmarovića, predsjednika Hrvatskog kulturnog vijeća:

Nisam znao da je gospodin Goldstein savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu! Nikoga ne vrijeđam, ali, mit respect, nonsens je pored tolikog broja eminentnih hrvatskih kulturnjaka na tako prestižno mjesto postaviti čovjeka koji nema visokoškolsku naobrazbu, a nije slikar-naivac ili pučki pjesnik, već izdavač, trgovac, čovjek iz poslovnih krugova. Njegov pokojni otac je imao umjetničkog dara i bio nadareni spisatelj i cionistički promičbenik, ali sin nije napisao niti jednog jedinog stiha. Gos'n Slavko je sa svojim sinom napisao nekoliko zanimljivih priloga iz povijesti Židova u Hrvatskoj, ali kada se uhvatio s problemom židovskih žrtava tada se pokazalo kako je političar koji ne zna struku, ali znade zaključivati od oka. To što je Židov svaka čast, ali to ga ne uzdiže automatski iznad ranga sveučilišnih profesora, akademika i istaknutih ljudi u kulturi. Sada mi je jasnije zbog čega se kod nas odvijaju procesi koje možemo nazvati kulturocidom.

Ti napadi su doveli do Pisma HAZU u kome se traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija. Potpisali su je:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović

prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za
istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju

dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević

Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ilica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatačuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrožić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potpisnicima su se pridružili i mnogi drugi. O tome vidjeti knjigu:
J. Pečarić: Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!
Zagreb, 2015.
Drugo pismo koje se spominje u naslovu te knjige je PETICIJA ZDS iz te godine s kojom se branio Thompson i njegova BOJNA ČAVOGLAVE koju su sudski pokušali zabraniti ali nisu uspjeli. Pri tome treba iznova podsjetiti na fašistoidno pismo koje je tada potpisalo više od 50% članova Odjela za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu i s njima dr. sc. Ivo DROBILICA. Tražili su da se iz strukovnih udruga izbace povjesničari koji nisu DROBILIČARI, pardon koji su potpisali to pismo, a vidimo da je peti potpisnik suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj HIP-a iz tog vremena:
akademik Josip Pečarić
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest
Potpisnika je preko 4000 i naravno i Ti si među njima.

U prilogima pored spomenutog teksta u kome povezujem tatu Slavka s napadom na Thompsona i ZDS iz 2003. dajem još neke tekstove u kojima se spominje dr. sc. Ivo DRobilica i tata neškološana AMATER do godine 2012. kada je trebao dr. sc. Ivo DRobilica postati redoviti član HAZU i neslavno prošao i on jer je dobio najmanje glasova na izbornoj skupštini, ali i HAZU jer je bilo skoro jedna trećina akademika koji si bili da onaj po kome su drobiličari dobili svoje ime postane akademik i tako od HAZU naprave AKADEMIJU REDIKULA.

Ne zaboravimo ni to da je Predsjednik Vlade RH imenovao dr. sc. Iva DRoblicu u onu čuvenu Komisiju za rehabilitaciju zvijezde petokrake i osudu ZDS u kojoj je osigurao prevagu drobiličara!

Josip Pečarić

DROBILIČARI ILI ANTICROBILIČARI? (ODGOVOR DON ANĐELKU KAĆUNKU)

Dragi don Anđelko,
Zahvaljujem Ti se na Tvom e-mailu:

Subject:Re: ZAŠTO JE RIJEČ 'DROBILIČARI' U NAZIVU MINISTARSTVA
KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO ZNANOSTI?

Date:Sat, 4 Jul 2026 14:52:36 +0200

From:Anđelko Kaćunko

To:Josip Pečarić

Fratelo, maestro publicističke historiografije, akademski neponovljivi prijatelju, hvala ti za taj briljantan polemičko-(pr)osvjet(l)iteljski prilog! Živimo, nažalost, u takvom javnom okruženju da često ili stalno moramo ponavljati ono što smo već "tisuću puta" rekli ili napisali. A ti si u tome "repetitio-procesu" jedinstveni maher.

Hvala Bogu koji nam te je darovao i blago narodu koji te ima takvoga kakav jesi.

Zato budi ustrajan do posljednjeg atoma snage te ponavljaj i piši, iz barem 2 razloga:

1) jer tzv. naši domoljubi, koji najčešće misle da sve znaju, olako najvažnije brzo zaboravljaju;

2) jer će antihrvatskim 'drobiličarima' (možda bi im pasala novokovanica ANTICROBILIČARI!),

od stalnog prežvakavanja i drobljenja mrskog im "hrvatskog kamenja", mentalne zube brže zahvaćati progresivna trulež neizlječive ljevičarske karijesi pa nas njihova umna krezubost više neće gristi niti će inficirati (medijsku, kulturnu i političku) javnost.

Veliki ti pozdrav i blagoslov iz sunČane Gacke! :)

*

Doista je dobra Tvoja novokovanica *ANTICROBILIČARI!*

Zapravo i sam sam dvojio oko imena MINISTARSTVO DROBILIČARA. Valjda bi nekom ministarstvu prikladniji bio naziv MINISTARSTVO DROBILIČARSTVA kada se time bave a ne znanošću.

Ali s obzirom da sam toliko puta pisao o drobiličarima mislim da ne treba mijenjati ono što je puno puta korišteno.

Ime Ivo Drobilica će zauvijek ostati simbol izmišljanja i laži kojima se nekažnjeno radi protiv RH.

Sada je došlo i do toga da se ne samo ne kažnjavaju takve prljave rabote već jedno ministarstvo proziva za antisemitizam one koji se rugaju takvim lažovima.

Ako na Internetu upišete Ivo Drobilica možete naći tko ga je tako nazvao:

<https://www.youtube.com/watch?v=iGzsP9mqZSk>

Ali malo tko zna da sam to bio ja. Puno puta sam sreo ljude koji to ne znaju, ali znaju da je Ivo Drobilica zapravo Ivo Goldstein.

Nedavno je Igor Vukić kojega je valjda i zato Ministarstvo Drobiličara optužilo za antisemitizam natjerao Drobilicu da prizna da su mu žrtve Jasenovca i oni koji nisu stradali u Jasenovcu. Koliko su glupi ljudi u Ministarstvu Drobiličara kada im to nije nešto najgluplje što se može čuti. Zar može biti to ministarstvo za znanost kada im to nije GLUPO!

Zato sam reagirao kada su Ivu Drobilicu prozvali i Ivo Valjak tekstom, mada je bilo autora koji su smatrali da ga treba nazivati tako da uz IVO budu i DROBILICA i VALJAK (U zagradama ću dodati izmjene ili dopune):

IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK

U sučeljavanju Vukića i Goldsteina doznali smo da sam ja autor široko prihvaćenog imena IVO DROBILICA za Goldsteina.

https://www.youtube.com/watch?v=BxFLHAN_gOo

Tada je Goldstein rekavši da sam mu ja dao to ime spomenuo prvi sudski postupak koji se odnosio na knjigu:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Lako se može provjeriti jer je knjiga dana na Internetu da se ime Ivo Drobilica u njoj ne spominje.

Istina je da me Ivo Drobilica tuži zbog tog imena u novoj tužbi:

U točki 2.:

-na više desetaka mjesta nadijeva tužitelju posprdno ime , Ivo Drobilica".

U točki 4.:

Tuženik vrijeđa tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdno ga naziva Ivom Drobilicom, tužiteljeva pok. oca neškolovanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademaska karijera tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika.

Mene tuži sada i zbog drobilice, jer država njega nije kazneno gonila jer je očito zlonamjerno izmislio drobilicu. I sada mu je trebalo 7 godina da nađe opravdanje:

ŽUSTRA RASPRAVA VUKIĆA I GOLDSTEINA O JASENOVCU: 'BIVŠI PROFESOR'
DROBILICU PREIMENOVAO U VALJAK

https://narod.hr/vjera-i-kultura/zustra-rasprava-vukica-i-goldsteina-o-jasenovcu-bivsi-profesor-drobilicu-preimenovao-u-valjak#goog_rewarded

A za tih sedam godina ja sam objavio 101 knjigu u kojima se spominje Ivo Drobilica i/ili njegovo veličanstveno 'znanstveno otkriće':

KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA U KOJIMA SE SPOMINJE IVO DROBILICA I/ILI NJEGOVA DROBILICA

1. J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347. 1 PUT
2. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018. 6 PUTA o njegovoj drobilici, 5 puta u tekstu:
IGOR VUKIĆ, NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE

U knjizi ni slova o drobilicama ili strojevima za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša, o čemu je pisao i javno govorio posljednjih mjeseci Na čak 950 stranica knjige nema ništa novo. To su pretežno biografije oko 1500 zatočenika i nekoliko desetaka jasenovačkih ustaša. Pri tome najveći dio zapisa otpada na zatočenikov život prije dolaska u logor. Zatim, selektivno i nekritički odabrane izjave

Nova knjiga „Jasenovac“ Ive Goldsteina još je jedna potvrda njegove sklonosti da izmišlja povijesne činjenice, što bi ga napokon trebalo isključiti iz javne rasprave o jasenovačkom logoru.

Knjiga je najzanimljivija po onome čega u njoj – nema. Nema opisa drobilica ili strojeva za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša u travnju 1945., o čemu je Goldstein pisao i javno govorio u prvom dijelu ove godine.

U autorskom tekstu u tjedniku Globus, 4. svibnja, napisao je da su u Jasenovac pred kraj rata, radi navodnog zatiranja tragova zločina, „iz Reicha dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa“.

Potom je u lipnju na HRT-u u Nedjeljom u 2 pustio još malo mašti na volju. Rekao je da je početkom travnja 1945. „Miroslav Majstorović-Filipović išao u logor Chelmno kod nacista instruirati se kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti“. „Jednim dijelom su leševi bili spaljivani na rešetkama, a drugim dijelom su kosti koje su našli i iskopali uništavali u tim strojevima“, rekao je Ivo Goldstein.

No u knjizi koja je izašla u studenom, prije nekoliko tjedana, nema ni slova o drobilicama, odnosno „strojevima za lomljenje i uništavanje kostiju“. Bilo je sasvim dovoljno vremena da se tako bitna stvar naširoko opiše na uočljivom mjestu u knjizi i da se navedu izvori za taj podatak.

3. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362. 1 PUT
4. J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317. 1 PUT
5. J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2020. 3 PUTA
6. J. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal dragovoljac.com, 2020. 1 PUT
7. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348. 9 PUTA
8. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211. 1 PUT
9. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020., str. 321. 3 PUTA
10. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224. 1 PUT
11. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021. 2 PUTA
12. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
13. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
14. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
15. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461. 1 PUT
16. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404. 7 PUTA
17. J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
18. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404. 1 PUT
19. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444. 1 PUT
20. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285. 2 PUTA
21. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328. 1 PUT
22. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252. 2 PUTA
23. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506. 6 PUTA
24. J. Pečarić, Don Anđelko Kaćunko, Zagreb, 2021. str. 339. 1 PUT
25. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348. 1 PUT
26. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
27. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021. 4 PUTA
28. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
29. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
30. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021. 1 PUT
31. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021. 1 PUT

32. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022. 3 PUTA
33. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022. 4 PUTA
34. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
35. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
36. J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
37. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342. 3 PUTA
38. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456. 9 PUTA
39. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346. 2 PUTA
40. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392. 2 PUTA
41. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT
42. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023. 4 PUTA
43. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francišković, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT – ruganje zbog drobilice
44. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472. 3 PUTA
45. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267. 3 PUTA
46. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023: 5 PUTA
47. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023. 70 PUTA
Znate li zašto me Ivo Drobilica nije tužio zbog ove knjige u kojoj je cijelo poglavlje o njegovoj drobilici:

GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSEDNICIMA) ... 168

PISMO PREDSEDNICIMA 1.168

PISMO PREDSEDNICIMA 2.174

PISMO PREDSEDNICIMA 3.179

PRILOG: IVICA GRANIĆ: JASENOVAC VIŠE

NIKADA NEĆE BITI ONAKAV KAKVIM SU GA ZAMIŠLJALI

GOLDSTEIN I KRAUS, PAD LAŽNOG MITA STVARANOG PEDESETAK GODINA 182

PISMO PREDSEDNICIMA 4. 191

PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM

POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE

ŠTO JE GOLDMAN REKAO 198

PISMO PREDSEDNICIMA 5.207

PRILOG: DEJAN RISTIĆ, VODITELJ ‘MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA’ U BEOGRADU NEGIRA GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU 210	
PISMO PREDSEDNICIMA 6.	214
PISMO PREDSEDNICIMA 7.	221
PRILOG: HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI.	229
PISMO PREDSEDNICIMA 8.	235
PRILOG: OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU USTAVNOG SUDA RH 240	
PISMO PREDSEDNICIMA 9.	245
KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“	248
PISMO PREDSEDNICIMA 11.	251
PISMO PREDSEDNICIMA 12.	254
PISMO PREDSEDNICIMA 13.	260
PRILOG: PISMO HAZU	268
PISMO PREDSEDNICIMA 14.	272
PRILOG: IGOR VUKIĆ, ŠTO TO <i>DROBI</i> IVO GOLDSTEIN	275
PISMO PREDSEDNICIMA 15.	289
PRILOG: HAZUDD UREDNIŠTVU JERUSALEM POSTA!	291
PRILOG IGORA VUKIĆA UZ POSLJEDNJE PISMO PREDSEDNICIMA 302	
DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI	314
MOGU LI NAM BL. ALOJZIJE STEPINAC I DR. FRANJO TUĐMAN BITI IDEJNI VOĐE?	319
48. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT	
49. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023. 56 PUTA Pogledajte npr. POGLAVLJE:	
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 2. (Drobilica i predstavljanje knjige o Šimuniću)	38
(FOTO) PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA “JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI”: “POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN”	40
PROMOCIJA KNJIGE JOE ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI	47

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ: POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN	52
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI'“	57
DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN O KNJIZI ‘JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI’: ‘NITKO NAS NE MOŽE POBIJEDITI DOK SMO SLOŽNI I SVOJI NA SVOJEMU’	64
ČESTITKA JOSIPU ŠIMUNIĆU	65
OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU	67
KNJIGA: VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020. / PREDGOVOR	71
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?	72
JEDINO ŠKORO GOVORI O FAŠISTIČKOJ SRPSKOJ AGRESIJI!	76
POGOVOR: ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM	78
KNJIGA: REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. / MIRA VRBANOVIĆ: PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	83
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA	90
50. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023. 22 PUTA	
51. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023. 5 PUTA	
52. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024. 2 PUTA	
53. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.m 8 PUTA	
54. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024. 125 PUTA NOVO IME IVO DROBILICA MU JE U NASLOVU, A TUŽI ME ZA KNJIGU KOJA NIJE O NJEMU: ZATO I ŽELI DA GA SADA ZOVU IVO VALJAK. POGLAVLJA S NJEGOVIM NOVIM IMENOM U NASLOVU:	
SANJA I TERESA IVA DROBILICE	14
ODGOVOR DAMIRU BOROVČAKU	14
PRILOZI: GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI	19
ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU	22
IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	27
NOVA KNJIGA IVA DROBILICE	63
PRILOZI: IGOR VUKIĆ, SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS	66

JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA	69
DARAN BAŠIĆ, GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI	71

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2.	78

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA MATEMATIČAR)	182

PRILOZI: BOLJŠEVIČKO-FAŠISTOIDNI PAMFLETIĆ IVE GOLDSTEINA	188

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA	191

MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE	196

ZVONIMIR HODAK, POVIJEST HRVATSKE LJEVICE JE POVIJEST PROMAŠAJA: TE GODINE UHIĆENA JE I MOJA SUPRUGA	199

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 3.	204

PRILOG: ISTINA O JASENOVCU HEBRANG O GOLDSTEINOVIM IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA	211

55. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2.,
Zagreb, 2024., str. 710. 8 PUTA
56. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024. 19 PUTA
57. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i
Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024. 65 PUTA
58. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com,
2024. 11 PUTA
59. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od
smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389. 39 PUTA (Za ovu knjigu me sada
tužio, a nije za onu pod. Br. 57 koja je na internetu a u kojoj se spominje
novo ime 65. puta)
60. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024. 2 PUTA
61. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024. 10 PUTA
62. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako
u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu", Dragovoljac.com, 2024.
23 PUTA
63. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca?
Dragovoljac.com, 2024. 24 PUTA

64. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024. 2 PUTA
65. J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024. 5 PUTA
66. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303. 14 PUTA
67. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448. 11 PUTA
68. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljax.com, 2024. 1 PUT
69. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024. 93 PUTA
Dr. sc. Vladimir Geiger je voditelj državnog projekta o žrtvama rata pa treba posebno obratiti pažnju na tekstove u kojima on spominje Goldsteinovu drobilicu:
JERUSALEM POST DOTAKNUO SE GOLDSTEINOVE 'DROBILICE KOSTIJU': EVO ŠTO JE DR. SC. GEIGER PISAO O TOME
OSVRTI I PRIKAZI: IVO GOLDSTEIN, JASENOVAC, FRAKTURA I JAVNA USTANOVA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC, ZAPREŠIĆ - JASENOVAC, 2018.
GOLDSTEIN – 'DROBILICA' O POVIJESTI
70. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024. 2 PUTA
71. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjatelj', dragovoljac.com., 2024. 44 PUTA
72. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025. 6 PUTA
73. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025. 16 PUTA
74. J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025. 15 PUTA
75. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359. 4 PUTA
76. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025. 21 PUT
77. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549. 52 PUTA
78. J. Pečarić, Boka kotorska i Bokelji, dragovoljac.com., 2025. 31 PUT
79. J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025. 11 PUTA
80. J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
81. J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 5 PUTA
82. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 16 PUTA

83. J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
84. J. Pečarić, Marko Ljubić, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
85. J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 14 PUTA
86. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025. 17 PUTA
87. J. Pečarić, Mladen Pavković & Thompson, Zagreb, 2025., str. 466. 8 PUTA
88. J. Pečarić, Lita u Tisnom i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
89. J. Pečarić, Joško Čelan i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 8 PUTA
90. J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 2 PUTA
91. J. Pečarić, 'Meni vam je Hrvatska kao zrak.' / Milan Ivkošić, Jasenovac i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 21 PUT
92. J. Pečarić, „Marcel Holjevac, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
93. J. Pečarić, Zorica Gregurić, dragovoljac.com., 2025. 7 PUTA
94. J. Pečarić, Don Kaćunko i Thompson – u borbi Za Domoljubnu Slobodu, Zagreb, 2025. str. 384. 18 puta
95. J. Pečarić, Tihomir Dujmović i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
96. J. Pečarić, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.: dragovoljac.com., 2025. 47 PUTA
97. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
98. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025. 61 PUT
99. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 36 PUTA
100. J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, dragovoljac.com., 2025. 24 PUTA
101. J. Pečarić, Nadbiskup Ivan Šarić, dragovoljac.com., 2025.: 8 PUTA
- (102. J. Pečarić, Nevenka Nekić o Jean-Michelu Nicolieru, dragovoljac.com., 2025.: 1 PUT
103. J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:... 255 PUTA

IZDVAJAM:

UVOD

Nevjerojatno je, ali u RH katedre za povijest hrvatskih sveučilišta drže zagovarateljima jugo-komunističke paradigme u povijesnim znanostima. Često ih se naziva 'istoričarima'.

Njihova znanstvena otkrića znaju biti doista smiješna i prave ruglo i od sveučilišta na kojima rade. Najsmješnija su njihova 'znanstvena otkrića' vezana za Radni logor Jasenovac.

Najčuvenije je takovo otkriće prof. dr. sc. Iva Goldsteina po kojem je dobio ime IVO DROBILICA.

Evo kako mu se rugaju i u Hrvatskom tjedniku:



Na Facebooku prvog autora jako je popularan najnoviji FAH IDIOT TJEDNA:

SEDAM GODINA JE UŽIVAO U IMENU DR. SC. IVO DROBILICA I SADA
GA LAŽNI AKADEMIK ŽELI MIJENJATI



MENI JE IPAK BOLJE SAMO DODATI NOVU TITULU: 'AKADEMIK' IVO DROBILICA

Don Anđelko Kaćunko:

Najprecizniji naziv za propale, tj. neuspjele akademike dao je pjesnik Joja Ricov: JADKADEMIK...

A nije loša ni ova: KAKADEMIK 😊

Dodao bih: Doista i akademici mogu biti i propali i neuspješni. Ali Ivo Drobilica je 'AKADEMIK'.

Možda bi ga trebali i izabrati u HAZU, kad mu je trebalo samo 7 (SEDAM) godina da se sjeti da nije bila drobilica nego valjak 😊

Ne zaostaje ni prof. dr. sc. Hrvoje Klasić

Tako u Hrvatskom tjedniku još 29. travnja 2021. možete naći kako se rugaju jednom takvom Klasićevom smiješnom otkriću:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je

spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: *Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'*

Tada je prvi autor ove knjige to komentirao tekstom: PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

Ovu glupariju je nastavio Ivo Drobilica, pa je to izmišljanje novih zakona u biologiji dvojice poznatih 'istoričara' komentirao prof. dr. sc. Andtija Hebrang:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

Oba teksta kao sastavni dio ovog Uvoda dajemo kao priloge.

Što hrvatski povjesničari misle o ovakvim 'istoričarima' najbolje je još davne 2012., napisao prvom autoru hrvatski povjesničar i ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić prvom autoru knjige kada je te godine zaustavio izbor Ive Goldsteina u Akademiju:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crt u znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pećarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je „znanstveni“ opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim „istraživanjima“ napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki

defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasnji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula“

U knjizi su tekstovi iz knjiga prvog autora u kojima se spominje Klasić i Radni logor u Jasenovcu. U nizu tih tekstova spominju se ili daju cijeli tekstovi Zvonimira Hodaka pa je on autor knjige kao i u slučaju knjige:

Josip Pečarić, Zvonimir Hodak, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I THOMPSON / PROF:
DR: SC: HRVOJE KLASIĆ

*

104. J. Pečarić, Kuzma Kovačić i Thompson. dragovoljac.com., 2025.: ...32
PUTA

105. J. Pečarić, Mario Filipi, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.: ...5
PUTA

106. J. Pečarić i J. Jakšetić, Prof. dr. Shoshana Abramovich, dragovoljac.com.,
2026.:...31 PUT

107. J. Pečarić, Hodak i Slobini zečevi, dragovoljac.com., 2026.:... 23 PUTA

108. J. Pečarić, Ante Beljo, dragovoljac.com., 2026.:... 4 PUTA

109. J. Pečarić, Lili Benčik, Thompson i ZDS, hrvatske pravice, 2026.:... 6
PUTA

110. J. Pečarić, Najogavniji među najogavnijima / U panici zbog Thompsona,
dragovoljac.com., 2026.:... 24 PUTA

111. J. Pečarić, Tomislav Tomašević / Najogavniji među najogavnijima 2.,
dragovoljac.com., 2026.: ... 26 PUTA

112. J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.: ... 382 PUTA

113. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.: ... 36 PUTA

114. J. Pečarić, Pavković i Slobini zečevi, UHBDR91, Zagreb, 2026. str. 280. ...
15 PUTA

115. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Andrija Hebrang u mojim knjigama,
dragovoljac.com., 2026.: ... 146 PUTA

IZDVAJAM O DROBILICI I BIOLOŠKIM MANIPULACIJAMA:

**HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE
POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI**

Ivo Goldstein je protiv ekshumacija u Jasenovcu. “Iskopavanjem leševa se ništa neće postići, jer su istraživači već 1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već ‘istrulili i raspali se’, ili kako se ‘ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje’. Rezultat je to i

uzastopnih poplava nedalekih Save i Une svih ovih godina. Danas, gotovo 80 godina nakon tih ubojstava, našlo bi se još bitno manje”, tvrdio je Goldstein u nedavnom intervjuu.

Komentirajući tu Goldsteinovu izjavu, Andrija Hebrang, ratni ministar zdravstva, načelnik Ratnoga saniteta, kasnije i ministar obrane Hrvatske te nekadašnji potpredsjednik HDZ-a je rekao: “Kao što je Goldstein diletant u području povijesnih znanosti, tako je očito i diletant na području bioloških znanosti”.

Organska materija, pojašnjava, ostaje dokaziva bez obzira na to kakve prirodne okolnosti bile. “Dakle, činjenica je da je brže raspadanje u vlažnom terenu nego li na suhome terenu, ali mi smo imali forenzička istraživanja posmrtnih ostataka u puno vlažnijim terenima od onoga oko Jasenovca”, kazao je Hebrang za portal Direktno.hr, dodajući kako se porijeklo ljudskih stanica uvijek može dokazati.

“Danas imamo čitav niz znanstvenih metoda koje to dokazuju – samo da podsjetim na DNK analizu po kojoj možete točno doznati kome pripada molekula koja je pronađena – tako da apsolutno ne stoji ono što je Goldstein rekao i on s time samo zavarava javnost”, kaže.

Nastavlja da ostaje samo drugo pitanje – govori li on to iz čistog neznanja, što je manje vjerojatno jer postoje podaci o svemu, ili to radi zato da politički manipulira Hrvatima i hrvatskom državom što je njegov “osnovni životni cilj”.

Iskopavanja bi mogla pokazati dvije bitne stvari, ističe. “Jedna je – otprilike procjena koliko je ukupno žrtava. Tu želim napomenuti da je ubojstvo i jednog čovjeka, koji je nevin, nije suđen, najveći zločin koji čovjek može počinuti. Još veći zločin je manipulirati tim jadnim posmrtnim ostacima, a to čini ‘drug Goldstein’ i njegovi istomišljenici. Drugo, moglo bi se otkriti koliko je tamo pokopanih i ubijenih nakon 1945. godine, odnosno nakon završetka Drugog svjetskog rata”, kaže hebrang.

Potom je pojasnio zašto su ti podaci važni. “Podatak približnog broja ubijenih konačno bi stavio točku na višedesetljetne laži koje šire Goldstein i njihovi istomišljenici, a u službi velikosrpske politike. Oni desetljećima uvećavajući žrtve Jasenovca, drže Hrvate pod pritiskom, nameću im osjećaj krivnje, unose u njih – ne samo nemir – nego bih rekao i jednu veliku dozu pesimizma što ukupno utječe na razvoj društva. Objektivno utvrđivanje brojki, koje su – kao što se zna – išle od 700 tisuća u početku jugokomunističke zavjere pa sve do sada nekakvih 80 tisuća, dakle deset puta manje, bi se objektivizirale”, kaže pa nastavlja: “Zato Goldstein, kao glasnogovornik velikosrpske politike, ne želi iskopavanja jer ne želi istinu”.

Hebrang je podsjetio kako je bivša predsjednica Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović samo jednom spomenula da bi trebala, radi utvrđivanja objektivne istine, organizirati iskopavanja pod međunarodnim nadzorom u Jasenovcu. Kaže da je nakon toga “počela njezina politička nizbrdica”.

Oni se, nastavlja, toliko boje te istine jer istina potpuno uklanja njihov glavni argument pritiska na Hrvatsku da sada idu s takvim lažima da se s iskopavanjima ništa ne bi postiglo. “Čemu onda arheolozi iskopavaju različita nalazišta stara više stotina i tisuća godina”, rekao je.

Drugi razlog, da se dokaže da su posmrtni ostaci i nakon ’45-te pokazao bi, smatra, da je komunistički zločin jednak, ako ne i veći od nacističkog. Taj bi dokaz za njih

definitivno bio pokapanje njihovog mehanizma držanja Hrvata i Hrvatske pod pritiskom, dakle kontrolom, tvrdi Hebrang.

Zato to Goldstein ne da. “Samo još da dodam – 1964. godine provedena su iskopavanja, a vodila su ih tri stručne osobe (Vida Brodar, Anton Pogačnik i dr. Srboljub Živanović, op.a) i tada su pronašli posmrtnu ostatku i apsolutno su približno utvrdili koliko ih ima na tome lokalitetu. Oni su rekli da postoje neka mjesta gdje se teže utvrđuju, ali su i tu utvrdili da su posmrtni ostaci. Dakle, može se nešto teže utvrđivati, ali može se utvrditi. Njihov zaključak je kasnije desetljećima čuvan u tajnosti jer su ta iskopavanja naglo prekinuta kada su vidjeli da su brojke daleko ispod onih za koje optužuju Hrvate. Oni su otkopali sedam masovnih grobnica i u njima pronašli 280 posmrtnih ostataka. U procjeni su rekli da ima još oko 200 takvih masovnih grobnica što znači da bi ukupan broj pobijenih bio negdje oko 7000. Naravno, to ne opravdava ubojice, ali ni ne opravdava niti one koji manipuliraju s tim podacima”, pojašnjava.

Famozna drobilica

“Ivo Goldstein tvrdi da je Adolf Hitler – dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama – stigao razmišljati kako na nekakav Balkan poslati spravu za mljevenje kostiju!? Za koju inače nitko nikada ondje nije čuo”, komentirao je David Goldman, australski pisac, nezavisni novinar te voditelj stranice specijalizirane za istraživanje nacističkih zločinaca i njihovih podupiratelja u Australiji i cijelom svijetu koji je svome sunarodnjaku i hrvatskom Židovu Goldsteinu javno poručio neka odmah prestane sramotno ismijavati holokaust u Hrvatskoj.

Komentirajući tu izjavu Hebrang je rekao: “Jedina drobilica je sam Goldstein jer drobi takve gluposti da je to više neprobavljivo”.

Da ja netko išao, nastavlja, u trenutku poraza nacizma naručivati drobicu kostiju – dok se bombardira Berlin, dok Hitlerove trupe bježe glavom bez obzira – sada bi netko išao prevoziti drobicu kostiju. “To je toliko stupidno da zapravo niti ne treba obrazloženje”, naglašava.

No da su i u ne znam kakvoj drobilici kosti zdrobljene, njihovo porijeklo, navodi, uvijek se može dokazati i uvijek se može približno procijeniti koliki je volumen tih kostiju. “Ne mislim da bi ta istraživanja trebale tražiti uske političke interesne grupacije. Ta iskopavanja morala bi biti pod međunarodnom kontrolom, tu bi morali biti uključeni doista vrhunski stručnjaci – ne samo arheolozi – nego i povjesničari pa i biolozi i kemičari i svi oni koji bi mogli pridonijeti otkapanju istine”, pojašnjava.

Nije tragično, kaže, što Goldstein ne da da se otkopava jer on time štiti interese svojih predaka, ali je tragično da u 30 godina hrvatske države nitko nije donio odluku da se konačno otkopa istina Jasenovca.

Hebranga smo potom upitali tko bi trebao povući pitanje iskopavanja. Kaže da je to zapravo vrlo jasno, da to može Vlada Republike Hrvatske dodajući kako je i sam više puta pokretao to pitanje kada je bio član Vlade, međutim “nikada, ali nikada nije uspio pridobiti onu glavnu političku većinu koja odlučuje”.

“Današnja Hrvatska koja taji takve podatke, koja ne želi otkopati kosti Jasenovca, koja ne želi otkopati Macelj i ostala komunistička stratišta – namjerno nas drži u magli i namjerno ne dozvoljava Hrvatskoj da ide naprijed. Naime, to izaziva tako duboku podjelu u narodu da mi danas 90 posto energije trošimo na međusobna razračunavanja, optuživanja ili obrane, umjesto da se brinemo s glavnim problemom hrvatske države, a to je da smo posljednji na ljestvici Europske unije po kupovnoj moći, a prvi po iseljavanju”, kaže pa dodatno pojašnjava:

“Oni koji namjerno dijele hrvatski narod i hrvatskom društvu nameću prioritete povijesne teme, to su oni koji rade da Hrvatska ne bi išla naprijed. A kako to da oni danas vladaju Hrvatskom? Pa vladaju oni Hrvatskom već 30 godina jer Hrvatska je jedina zemlja, postkomunistička, koja nije doživjela prve prave demokratske izbore. Naime, u svibnju 1990. godine, kada smo pobijedili, trebala je biti okrenuta nova stranica hrvatske povijesti. Međutim, poraženi – koji su jučer glasali za SKH/SDP – drugo jutro prešli su među pobjednike u HDZ. Tako da – ta lijeva polovica hrvatske UDBA-e, ponovno je došla na položaje. Naravno, iskusnija, povezanija od onih koji su tek startali u politici i premrežila je sve društvene razine”.

Tako, kaže, imamo to i sada. “Kada gledate hrvatski birači, ali i hrvatski ‘spavači’, koji ne izlaze na izbore, su sada na vodeće funkcije birali samo bivše komuniste i njihove potomke, a nikada branitelje”, kaže.

‘U Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati’

Smatra da je to ta razdjelnica koja se može održavati jedino s takvim krupnim lažima protiv Hrvata i svega što je Hrvatska učinila. Oni su, tvrdi, nakon hrvatske pobjede u Domovinskom ratu produžili svoju ruku i na Domovinski rat tako da onu podjelu koju imamo do stvaranja hrvatske države, sada imamo i u odnosu na sam Domovinski rat i zbog toga, kao posljedicu, imamo veliki broj samoubojstava branitelja.

“Za posljedicu toga imate da 13 branitelja dnevno umre. Posljedica je i da gotovo nikada niti jedan branitelj nije izabran na neku odgovornu državnu dužnost... Goldsteinu i istomišljenicima je silno stalo da se istina o Jasenovcu nikada ne otkrije jer to je temelj na kojemu oni počivaju sa svojim vladanjem nad hrvatskim narodom”.

Iskapanja u Njemačkoj i Sloveniji

U Njemačkoj i dalje ima neotkrivenih grobnica iz Drugog svjetskog rata, no dobrovoljci rade na njihovom pronalaženju i iskopavanju posmrtnih ostataka kako bi im, ako ništa drugo, barem omogućili dostojanstven pogreb.

Hebrang kaže da je to u Hrvatskoj glavni politički cilj dosadašnjih vladajućih struktura. “Bio sam član Udruge Macelj ’45. i drugih koje su inzistirale na otkopavanju svih komunističkih žrtava, nikada nismo uspjeli. Niti danas se u tome ne uspijeva. U Sloveniji postoji državna komisija koja sustavno otkopava”, kaže Hebrang za Direktno.hr.

Slovenci su, dodaje, otkopali više hrvatskih žrtava komunističkog zločina nego sami Hrvati. “I danas su zaustavljena otkopavanja, na gori Macelj gdje ima 15

tisuća posmrtnih ostataka, a da ne govorim o ostalih 900 masovnih grobnica koje postoje u Hrvatskoj. Do dana današnjeg nije otkopan niti jedan posto. Ne otkopava se, već se samo fiktivno – da se zamagli slika – tu i tamo otkopa neka manja grobnica”, rekao je.

Hebrang smatra da takva Hrvatska ne može ići naprijed. “Ne znam niti jedno društvo koje je išlo naprijed ako nije temeljilo svoj razvoj na istini, a u Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati”, zaključio je Andrija Hebrang u razgovoru za portal Direktno.

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<https://radioljubuski.ba/index.php/2021/08/22/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

<https://kamenjar.com/hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-jedina-drobilica-je-on-jer-drobi-takve-gluposti-da-je-to-neprobavljivo/>

116. J. Pečarić, Prof. emerit. dr. sc. Željko Horvatić, dragovoljac.com., 2026.: ... 6 PUTA

117. J. Pečarić i Lili Benčik, Prof. dr. sc. Ivo Josipović / Pravnik klepetalo, hrvatske pravice, 2026. ... 3 PUTA

118. J. Pečarić, Bezočna laž Ive Drobilice / Profesori Mitrinović, Tošić i akademik Milovanović, dragovoljac.com., 2026.: 141 PUT

IZDVAJAM:



ZAUSTAVIO IZBOR POVJESNIČARA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU

IVO GOLDSTEIN DANAS JE POZNAT KAO IVO DROBILICA

* Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom ‘znanstvenom’ otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio “kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”. Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu “Tuđmanov jasenovački mit” ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, “O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić”, 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju “Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu”. Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici

moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

Nakon što Drobilica nije izabran, bio sam nekakva crna ovca u Akademiji

7Dnevno, Zagreb, 26. rujna 2025., Broj 617, godina XII.

119. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU, dragovoljac.com., 2026.: ... 3 PUTA

120. J. Pečarić, Mihael Mišo Montiljo, dragovoljac.com., 2026.: ... 111 PUTA

121. J. Pečarić, Dr. Željka Markić, dragovoljac.com., 2026.:... 24 PUTA

122. J. Pečarić, Luka Mišetić u mojim zapisima, dragovoljac.com., 2026.: 1 PUT

123. J. Pečarić, Braniteljsko priznanje biskupu Košiću / Pavković i Hrvatski biskup, Zagreb, 2026. str. 470. ... 82 PUTA

124. J. Pečarić, General Ivica Primorac“, dragovoljac.com., 2026.: ... 9 PUTA

125. J. Pečarić i Zvonimir Hodak, Još jedan smiješni 'istoričar'/ Dr. sc. Dragan Markovina, dragovoljac.com., 2026.: ... 24 PUTA

126. J. Pečarić, „Don Miljenko Babaić, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2026.: ... 18 PUTA

127. J. Pečarić, Izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com., 2026.: ... 251 PUT)

U presudi po prvoj tužbi po sudovima kada Ivo Drobilica napiše knjigu, a neki drugi povjesničar kritički feljton o njoj netko treći ne smije prihvatiti tvrdnje iz Feljtona, jer je ono što kaže Drobilica činjenična tvrdnja. To je toliko jasno tim sutkinjama da im nije važno i ako Drobilica tvrdnje iz Feljton pripiše tom trećemu. Nebitno je i kada se Drobilica lažno predstavlja kao akademik, kao u toj emisiji:

DOKAZ DA SE IVO GOLDSTEIN LAŽNO PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK



<https://www.facebook.com/61560776141733/posts/pfbid0NS3AW94w37Nzd1LqgCeVQ1TBgRihTRNiXgtdtRVvWrihKnJxH7MFSpsfYz3DuzfHl/>

Danas kada samo ja imam više od 100 knjiga sa spominjanjem Iva Drobilice, kada je to njegovo ime široko rasprostranjeno, uzalud se on trudi i nastupima poslije sučeljavanja da mu se promjeni ime u Ivo Valjak

Svi koji se nadaju da će se zaboraviti to da je Ivo Goldstein izmisli DROBILICU KOSTIJU i da je široko prihvaćeno njegovo novo ime IVO DROBILICI, varaju se ako se nadaju da će to izbrisati ime IVO VALJAK, jer se Ivo Drobilica SEDAM godina s novim imenom sjetio kako s Ivo Valjak može postići da ljudi zaborave da je on samo Ivo Drobilica. Pa svjedoci smo ovih dana da mu članica obitelji dobila također ime DROBILICA:

(Vidjeti:

PARTIJSKA OMLADINA

ŠARIĆ: ANTIFAŠISTIČKA PRINCEZA TESA DROBILICA GOLDSTEIN



<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-antifasisticka-princeza-tesa-drobilica-goldstein>)

Josip Pečarić

Dragi don Anđelko,

U 127 mojih knjiga se spominje Ivo Drobilica ili njegov najveći 'znanstveni' pronalazak DROBILICA.

A dvije od tih knjiga su o sjajnoj mladoj povjesničarki izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić koju su zaustavili po zahtjevu partijske organizacije grada Zagreba tj. zaustavi su njen izbor za dekanicu fakulteta što je ogromna sramota Zagrebačkog sveučilišta.

Ali mladih povjesničara koji se ne boje istraživati i pisati istinitu povijest je sve više.

Evo jednog primjera:

INTERVJU ZA HRVATSKI TJEDNIK VEZANO ZA NAJNOVIJE DOGAĐAJE
OKO RASPRAVE O LOGORU JASENOVAC I OPĆENITOJ POTREBI
REVIDIRANJA KOMUNISTIČKE HISTORIOGRAFIJE.

KREŠIMIR ROTIM, Povjesničar

**GOLDSTEIN JE PREPISIVAČ KOMUNISTIČKE MITOMANIJE O
JASENOVCU**

Što je sad nakon Goldsteinovih istupa ostalo od uvjerljivosti službenoga Jasenovca kao koncentracijskoga logora i treba li se oglasiti politika, odnosno institucije?

Goldstein je javno priznao ono što se dade iščitati da je o njemu svojedobno napisao njegov mentor Miroslav Brandt. Hiperprodukciju znanstveno beznačajnih radova sa duboko moralno kompromitirajućom metodologijom (prevedeno gdje pisani dokazi ne postoje izmišlja) objašnjava riječima: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!'.

Goldstein je uz ponekog od SNV-a financiranog povjesničara glavni prepisivač komunističke mitomanije o logoru Jasenovac. Debata s Vukićem pokazala je da se snažne optužbe o genocidnom i istrebljivačkom karakteru jasenovačkog logora temelje na elaboratu Zemaljska komisija Hrvatske: Zločini u logoru Jasenovac (1946), svjedočanstvima i memoarima napisanima u režimu koji je imao jasnu partijsku viziju povijesne istine, a jamac da će istu svi poštivati osigurala je provedba obračuna sa "narodnim neprijateljima" od kojih je najmanje 200 tisuća ubijeno u poslijeratnim mjesecima. Naravno nedostaje mjesta da bi se ovdje spomenuli svi zločini komunističkog režima nakon 1945. godine. Osobe normalnih znanstvenih i moralnih kriterija dokaze stvorene u takvom vremenu ne uzimaju za ozbiljno.

Gdje su posmrtni ostatci jasenovačkih žrtava (više od 83 tisuće navodnih žrtava), kako su i jesu li uništavani drobilicom ili valjkom ili možda nekim trećim načinom, može li se bez odgovora na to pitanje službeni popis i slika Jasenovca smatrati vjerodostojnom?

Forenzička istraživanja i terenske ekshumacije dio su raspetljavanja jasenovačkog mita. Potrebno je uz to uložiti daljnje napore kako bi se sakupila sva relevantna arhivska građa sa nekadašnjeg prostora NDH kao i diplomatskim sredstvima ona u beogradskom vojnom arhivu. Dio ponovnog pregleda komunističke povijesti sastoji se također u kritičkom pregledu pisane i sudske ostavštine Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora koja je odvela na tisuće lažno optuženih i osuđenih ljudi u smrt, kao i napisanih memoara i svjedočanstva jasenovačkih zatvorenika koja su dosada brižno prepisivana. O lažima koje se nalaze unutar njih mogla bi se napisati višetomna knjiga.

Stvar bi iz perspektive prepisivača komunističke historiografije zapravo trebala biti jednostavna.

Nama su svjedoci koje Goldstein, Klasić, Radanović i ostali proglašavaju neizostavnim narativnim vrelima za "jasenovački logor smrt" u dokumentima Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora otkrili doslovno sve. Broj masovnih stratišta, njihove točne lokacije, veličinu, čak i razmak između njih, načine na koji su usmrćivane žrtve itd. Nažalost dok je ministrica Obuljen nećemo moći pokrenuti terenska istraživanja, no nastavlja se daljnji rad brojnih istraživača, a zainteresiranost javnosti moramo kapitalizirati na idućim izborima kako bi smo riješili sve što se još ima za riješiti iz razdoblja Drugoga svjetskoga rata i poraća.

Kako komentirate činjenicu da dr. Ivo Goldstein i djecu liječenu u zagrebačkim bolnicama, a na jasenovačkom su popisu navedena kao žrtve logore, koja su preminula tamo smatra jasenovačkim žrtvama. Smije li se to raditi? Kako onda djecu koja su izliječena i preživjela tretirati, jesu li oni žrtve?

Iako me malo što u akademskoj karijeri Ive Goldsteina više može iznenaditi, dapače rastužuje čovjeka ta razina moralnoga pada zbog koje je u stanju samog sebe uvjeriti (javnost više dakako ne) da "Pa kad već nije drobilica, mora da je valjak", ipak je posebno besramno laganje o djeci.

Dokumenti ministarstava NDH i sakupljena poslijeratna svjedočanstva (pogotovo u slobodnoj Hrvatskoj) svjedoče o naporima vlasti (crkvene i državne) o tome da se izgladnjela, zapuštena i u partizanske propagandne svrhe iskorištena djeca spase i zbrinu.

Povijesna priča o humanosti hrvatskog naroda dok je trajala borba za njegovu opstojnost mora biti dio obrazovnog kurikula, a ljude poput Goldsteina potrebno je zbog mentalne higijene držati dalje od javnih institucija i medija, a njegovom omiljenom izdavaču FRAKTURI sada već ne samo zbog protu-hrvatske već protu-

općeljudske djelatnosti potrebno je spriječiti dotok javnog novca. No, ministrica Obuljen i njezina odlazak. Zatim financijska revizija i nastavak istrage o potencijalnoj korupciji u Ministarstvu kulture, pa sve drugo.

Ima li Hrvatska vlastitu povijest Drugog sv. rata, povijest NDH i ustaškoga pokreta, ili je još zarobljenama u mitovima jugosrpske historiografije? Je li sve što koristi politika o NDH i ustaškome pokretu (lijeva i većina desne) samo ono što spomenuta historiografija kaže o tomu?

Djelom ima, no zbog općepoznatog komunističkog nasrtaja na dokumente NDH nakon preuzimanja vlasti, nedostupnosti arhivske građe (beogradske i vojno-obavještajne iz komunizma) potrebno je uložiti daljnje napore da se uvjerljivo sruše laži zapisane u komunizmu i prepisivane u slobodnoj Hrvatskoj.

Lijeva politika se u dokazivanju "zločinačke i genocidne" naravi NDH temelji, živi i napaja na elaboratima OZNA-e o nekim vojnim i političkim dužnosnicima NDH, dok su im sudske presude Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora festival pravde.

Primjer jedan: Nedavno je Pupovac pustio audio izjavu Ljube Miloša (jednog od dužnosnika u jasneovačkom logoru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojima je priznao različite zločine. Ono što nije pustio jest dio u kojem Miloš priznaje da su u Jasenovcu ubijene stotine i stotine hiljada ljudi.

Kome sada vjerovati? Ljubi Milošu, pravosudnoj "istini" Zemaljske komisije ili Vladimiru Žerjaviću najvećem revizionistu ovih prostora? On je podsjećam koristeći u kontekstu Jasenovca pomoćnu disciplinu demografije spustio brojku za deset puta nadajući se kako će se tom njegovom znanošću "cijepiti" velikosrpski ideolozi i četnički dobrovoljci i tako spasiti jedinstvo naroda u Jugoslaviji. Moramo se što prije maknuti od ovih bizantinskih laži.

Desna politika zbog neznanja, nekritičkog oslanjanja na populizam i loše ljudske selekcije uglavnom svoj pogled na razdoblje Drugoga svjetskoga rata svodi na uvezenu hladnoratovsku sintagmu o "osudi svih totalitarizama".

Puna su im usta domovine, istine i hrvatske povijesti, ali kada treba sagledati istu u okolnostima hrvatske države stvorene nakon osam stoljeća borbe, dvaju pobunjeničkih vojski i dva saveznika koja ti obavještajno, vojno (suradnja sa četnicima) i na svaki drugi način radi o opstanku onda hrabrost izostaje. Hrvatska povijest uči nas da napori i žrtve pojedinaca usprkos šutnji većine dovode do

određenih pomaka u našem narodnom životu i ne sumnjam da će tako biti i oko ove teme.

Vojnicima i civilima čije kosti još uvijek leže po hrvatskim i slovenskim jamama dugujemo što vjerodostojniji, znanstveniji i istinitiji prikaz četverogodišnjeg razdoblja Nezavisne Države Hrvatske.

Smatrate li ozbiljnom raspravu o tome koja je održana na HDZ-ovoj tribini na kojoj su nastupili povjesničari dr. Miroslav Akmadža i dr. Ivo Lučić?

Dr. Miroslava Akmadžu i dr. Ivu Lučića cijenim zbog njihovog doprinosa svaki na svojem polju rada. Zaista nema potrebe da ukoliko već ne žele ponovno pregledati komunističku historiografiju o Jasenovcu da koriste svoje institucionalne privilegije (koju mi ostali zbog od medija proglašanih "kontroverznih" nemamo) kako bi pokušali obeshrabriti i uniziti one koji svoje slobodno vrijeme koriste za istraživanja od narodnog i nacionalnog interesa. Trebali bi se zapitati zašto njihove institucije unutar kojih su zaposleni nemaju dovoljno hrabrosti i mudrosti da to naprave.

[illegible]

AKTUALNO

Hiperprodukciju znamenitih beznačajnih radova u duboko moralno kompromitiranoj metodologiji (gvernilu), gdje prave dokazi ne postaju izmisljeni obilježja rješenja. Tako to radi i vi, pa radite ne bi li i ja? Goldstein je u potpunosti od SNV-a financirana povjerenica glavni prepisivač komunističke mitologije u logoru Jasenovac. Debatu u Vuković pokazuje da je za mnoge opširno i generično i snajbičkom karakteru jasenovačkog logora temelje na elaboziranoj Zemaljskoj komisiji Zločin u logoru Jasenovac (1942), svjedocima i neposredna napisa u razliku koji je imao jasnu partijsku viziju povijesti etnice, a jama da će tina svi politički osigurali je provodila obratima "narodnim neprijateljima" od kojih je najmanje 250 tisuća ubijeno u posteljarnim jaramima. Nazivno, ne-

ramo kapitalizirati na istučin izobirima kako bi smo riješili sve što se još valja riješiti iz razdoblja Drugoga svjetskog rata i poraća.

• **Kako komunističke žigovine da dr. Ivo Goldstein i djeca bijedna u ogrjebljivim balastima, a na jasenovačkom se popisu navode kao žrtve logora, i koja su ondje premislila, umirao jasenovačkim žrtvama. Svoje li se to radi? Kako onda djeca koja su izliječena i preživjela izvatili, jesu li oni žrtve?**

Tako me malo što u akademskoj karijeri Ivo Goldstein više može iznervirati, dopade razmatanje čovjeka iz razina moralnog pada zbog koje je u stvarnosti samoga sebe izvri- (jasnost više, dakako, ne) da "pa kad već nije dobio, mora da je valjak", i još, po posebno besramno lagano o dje-

Nedavno je Popovac pustio audio izjavu Ljube Miloša (jednoga od dužnosnika u jasenovačkom logoru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojoj je priznao različite zločine. Ono što nije pustio, jest dio u kojemu Miloš prizna- je da su u Jasenovcu ubijene "stotine i stotine hiljada ljudi"

dozaje mjesta da bi se ovdje spomenuli svi zločini komunističkog režima nakon 1945. godine. Osobe normalnih razumne i moralnih kriterija dokaze stvarne u takvom vremenu ne uzimaju za sobom.

• **Čije su posmrtni ostaci jasenovačkih žrtava čije od 83 tisuće navodnih žrtava, kako su i prvi i službeni drobilci ili valjci ili molai kojim trećim na- timu, može li se bez odgovora na to pitanje izdati popis i koka Jasenovac u smatrativ proizvodnjom?**

Fornetika istraživanja i terenske ekskurzije do su ras- pjevanja jasenovačkoga mita. Porokom je u to u školi dalje napore kako bi se skupila ova relevantna arhivska građa u nedakalnjeg prostora NDH kao i diplomatskim sredstvima ona u beogradske vojne arhive. Dio po- novnoga pregleda komunističke povijesti sastoji se također u kritičkom pregledu pisane i uslobo otvorene Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora koji je odvela na tucete lažno optuženih i osuđenih ljudi u smrt, kao i ra- tniškim memorata i svjedocima jasenovačkih zatvorenika koji su dosada brzo prepisani. O lažima koje se nalaze smatrativ mogli bi se napisati vijetnamska knjiga.

Stvar li iz perspektive prepisivača komunističke historio- grafije zapravo trebala biti jednostavna. Nama su vijetnaci koji Goldstein, Klasić, Radanović i ostali, proglašavaju nezavršenim materijalnim vijetima iz jasenovačkog logora smrt u dokumentima Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora otkrili dovelo svoje broj materijalnih istraživa, njihove točne lokacije, vijetima, čak i razmak između njih, načine na koji su usmjeravali žrtve itd. Na žalost, dok je ministarstvo Obujen, ne čemo moći pokrenuti trećena istraživanja, ne način (a se dalji rat brojnih istraživanja, a zaisteresnost javnosti mo-

ci. Dokumenti ministarstva NDH i skupljena podizajima svjedocima (poputstvo u slobodnoj Hrvatskoj) svjedoče o naporima vlasti (crkvene i državne) o tome da se izglad- nje, zapljena i u partizanske propagandne svrhe iskoris- tina djeca etnice i etnice.

Povijesna preča o humanosti hrvatskoga naroda dok je istina borba za njegovu opstojnost mora biti dio obrazov- nog kurikula, a ljudi poput Goldsteina potrebno je zbog mentalne higijene držati dalje od javnih institucija i me- dija, a njegova omiljena udarica Radnarić sada već ne samo zbog profesionalne već protuprotivladne djelatnosti potrebno je spriječiti dotak javnoga naroda. No ministrica Obujen i njen odličar, zatim francuska revizija i nista- vsk-otraga o potencijalnoj korupciji u Ministarstvu kulture, prvi su koraci pa sve drugo.

• **Ima li Hrvatska vlastitu povijest Drugoga svjet- skog rata, porijekla NDH i ustaškoga pokreta, ili je još zarobljena u mitovima jasperovske historiografije? Je li se čine se koristiti politika u NDH i ustaškome pokretu (pobje i vječna drava) samo ona što spomenuta historio- grafija kaže o tome?**

Djelom ima, ne zbog općepoznatoga komunističkog nastojanja na dokumente NDH nakon preuzimanja vlasti, nedostojnosti arhivske građe (beogradske i vojno-oba- vjetnaje iz Komunističke) potrebno je ubiti dalje na- pore da se izvjerljivo smole laži zapise u komunistu i prepisane u slobodnoj Hrvatskoj. Ljerna politika se u dokazivanja "zločinačkih i genocidnih" nativ NDH tuma- ji, živi i napaja na elaboratima Ozne o nekim vojnim i političkim dužnosnicima NDH, dok su im nistaše preu- de Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora festival prave.

Primer prvi. Nedavno je Popovac pustio audio-izjavu Ljube Miloša (jednoga od dužnosnika u jasenovačkom lo- goru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojima je priznao različite zločine. Ono što nije pustio, jest dio u kojemu Miloš priznae da su u Jasenovcu ubijene "stotine i stotine hiljada ljudi".

Kome sada vjerovati? Ljube Miloša, pravosudnoj "stini" Zemaljske komisije ili Vladimiru Žerjavicu najvećem re- vizionistu ovih prostora? On je, podijecam, rubio u kon- tekstu Jasenovca pomoćnu disciplinu demografiju rješenja brojku za deset puta nadajući se kako će se sam njegovim znanostu "cijepiti" velikiopstojni ideolozi i četički dobro- voljci i tako spasti jednoga naroda u Jugoslaviju. Moramo se što prije osmisliti od ovih komunističkih laži. Devna po- litika zbog neznanja, nekritičkoga omlaganja na populizam i loše ljudske selekcije uglavnom rvi pogled na razdoblje Drugoga svjetskog rata svođu na svireno hladovrsko-šla- singuma o "onadi svih totalitarizama".

Pena su on usta domovine, stine i hrvatske povijesti, ali kada ju treba sagledati u okosnostima hrvatske države stvarne nakon onoga štojela borbe, dvoje pobajenjskih ljudi i dvoje

suvremenika koja u obavještajno, vojno (suradnja s četnicima) i na svaki drugi način radi o optužbi, onda tražimo zloglas- tvenika povijest ali nas da napusti i žrtve pojedinačno ispoliti- fima većine dovode do određanih pomaka u našem narodu. Žrtvu i ne sumnjati da će tako biti i oko ove teme. Vojnicima i civilima čije koji još uvijek leže po hrvatskim i slobodnim ja- mima dugogom što proizvodnja, znanstvenoj i istraživa- jku četvrtogodišnjega razdoblja Nezavisne Države Hrvatske.

• **Smatrate li obilježaj raspava u tome koja je odu- žana na HDZ-ovoj tržini na kojoj se nastupili povjesničari dr. Miroslav Akmančić i dr. Ivo Lučić?**

Dr. Miroslav Akmančić i dr. Ivo Lučić cijem zbog njih- ova prona, svakoga na svojem polju rada. Zastita nam potreba da se, ako već ne žele posuoino pregledati komuni- stičku historiografiju o Jasenovcu koriste svojim institu- cionim privilegijama (koji im ostali, od medija proglašeni "kontroverznima", nemaju) kako bi pokušali očevidati i uzimati one koji se svojim slobodnim vremenom koriste za istraživanja od eurologa i nacionalnoga interesa. Trebali bi se zapitati zašto njihove institucije umar koji su zapa- slim nemaju dovoljno hrabrosti i mudrosti da bi naprave-

Dr. Stjepan RAZUM,
povjesničar:

Rad dr. Goldsteina
bezvrijedna je
"znanstvena" pljeva



I spravna kronologija osnovni je preduvjet poznavanja naše prošlosti. Ako se što dogodilo u rujnu 1945. taj se događaj ne može pripisati godini prije toga. Dr. Ivo Goldstein po zvanju je sveučilišni profesor povijesti. Bio je hrvatskim srednjovjekovnom povjesničar, a onda se prebacio na povijest XX. stoljeća i u srednjovjekovnom razdoblju vremenske su odrednice bitne za razumijevanje događaja, premda nam je najmanje mali broj tih odrednica. Ali kad je riječ o XX. stoljeću, na temelju svakodnevnih novina i pogotovo na temelju mnoštva pisanih izvora u različitim arhivama, možemo predložiti žrtve ljudi u dana u dan. To je moguće učiniti za narodopisno razdoblje, kao i za ratna razdoblja. Stvarle je se moguće učiniti i za ugađe- bene prostore. Tako je Igor Vukić napisao knjigu Jasenovac iz dana u dan (2019).

Ljudski život na ovoj zemlji završava nedolom, pri- rodom amara, ili nezgodnim, nasilnom smrcu. Kod tih nesnih smrti okolnosti mogu biti poznate ili nepoznate. U skladu s time, tijela ubijenih ili su pokopana, te on je grob poznat, ili su namjerno skriveni (može na neki način uništen), pa im je grob nepoznat. S obzirom na narodu mudrost i zreleću stine "zakleli se zemlja raju, da se sve tajne razjašnjaju", skriveni grobovi i stratišta naknadno se otkrivaju. Od preko 83 tisuće stravih ili navodnih žrt- va s poznatoga popisa Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac, do danas nam je poznato 725 zemnih ostataka

HRVATSKOJ TEŽINA 20 VESTI ZA SVIJEĆ

hrvatskoj@hrt.hr i com.hr

21. 10. studenoga 2020.

Teško je vjerovati da bilo što drugo može zamjeniti simbol DROBILICE za one koji ne žele dobro ovom narodu i njihovoj državi.

Očito je puno drobiličara u Ministarstvu drobiličara kada vjeruju da će time što nas proglašavaju antisemitima zaustavi hrabre povjesničare i ISTINU o kojoj oni pišu.

Pitanje koje im postavljaju ljudi iz naroda:



Akademik Josip Pečarić

NA NJIH SE POZIVA MINISTARSTVO DROBILIČARA

Poštovana gospodo ministri,
Izgleda da sam ipak dobio odgovor iz Ministarstva znanosti. Istina ne izravni.
Ipak sam odgovorio i nisam siguran da će u Ministarstvu razumjeti Uvod u moju knjigu o Geigeru.
Vjerojatno im je to prekomplikirano.
akademik Josip Pečarić

(1.)

**MINISTARSTVO ZNANOSTI ZA LAŽI U ZNANOSTI
(JE LI MINISTARSTVO ZNANOSTI PROTIV AKADEMIKA
FRANJE TUĐMANA A ZA AMATERA BEZ ZAVRŠENOG
FAKULTETA SLAVKA GOLDSTEINA?)**

(Dan je tekst MINISTARSTVO DROBILIČARA)

**UVOD MOJE KNJIGE: DR. SC. VLADIMIR GEIGER,
DRAGOVOLJA.COM, 2024.**

MINISTARSTVO ZNANOSTI ZA LAŽI U ZNANOISTI, (2.)

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>

Nije lako biti povjesničar u zemlji u kojoj vlasti i mnogima u oporbi nije u interesu istina u povijesti. Ako želiš napredovati u toj struci moraš znati ocijeniti koja je granica do koje smiješ ići. Lako je onima koji mogu reći istinu. Ali u takvoj državi vlast se potruži da se malo zna o tome što on radi. Zato mnogi kojima je do istine, a nisu po obrazovanju povjesničari pišu ono što povjesničari ne smiju. Način na koji se mnogi od njih ipak uspiju objaviti za nacionalni interes važne stvari jeste da tu i tamo objave i nešto što zadovoljava vlast, ali nije ni izdaleka značajno, kao ono drugo što im baš nije po volji. Pri tome je važno kada su u takvoj državi stekli

visoke pozicije u struci. Sjajan primjer za to je dr. sc. Vladimir Geiger koji je nedavno objavio članak zbog kojega je ravnatelj JUSP Jasenovac podnio ostavku. Naime dr. Geiger je objavio kako se na njihovim stranicama nalazi lažna informacija za koju je očito da šteti izravno RH. Poslije toga je napisao članak koji je po vrijednosti daleko od onog prvog. On zapravo i voli provocirati polemike, ali vjerujem da to radi i zato da bi mogao pisati i ono što želi, a što vlastima a i nekima u oporbi itekako nije po volji. Koliko li je samo on članaka napisao i Ivi Drobilici. Tako sam i nedavno na facebooku stavio njegov najnoviji osvrt na knjigu Ive Drobilice:

https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/dr-geiger-o-knjizi-ive-goldsteina-povijest-bez-fusnota/?fbclid=IwY2xjawGikDtleHRuA2FlbQlXMQABHVM3tKpEP7AaQt-Q8FGBt3zkBqXK1Ms-wUyb_IB-IO6816jmYN1v_3XjQ_aem_kat2QNNG8ueO9EWUaw4CMw

Naravno uvijek se nađe netko tko će misliti da bolje zna što treba raditi od dr. Geigera. Ja sam se i sam kritički osvrnuo na taj njegov drugi tekst, ali o prvom sam napisao knjigu:

J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>

Meni nisu jasni motivi onih za koje držim da su državotvorni Hrvati da poslije napada iz Srbije na nekog iz vani tko se bavi hrvatskom povijesti napadnu istog jer ne piše onako kako on misli da treba tj. ne piše ono što on želi. Ili kada se napada Akademija koja da izjavu u kojoj se govori i protiv HPC i ne izabere za akademika bivšeg ravnatelja HIP-a Slavonski Brod koji je uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana. Napada ju je baš kada je pokazala da je to hrvatska akademija.

Naravno, očekivao sam suprotna ponašanja, pa i u slučaju povjesničara biti zahvalan za one tekstove koje su objavili, a za koje znamo da nisu po volji mnogima u RH.

Recimo i sam sam puno doprinio da se u RH, a i šire, zna tko je Ivo Drobilica. Goldstein me je tužio sudu zbog toga, a svjedoci su mu bili žena i kći. I o tome sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

Evo njihovog svjedočenja:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Iako zbog moje knjige o Puhovskom Drobilica pada u nesvijest, a u RH postoje – vjerovali ili ne – sudci koji u to povjeruju, ipak vjerujem da mu mnogo teže padaju kritički osvrti na njegove knjige koje napiše njegov kolega dr. sc. Vladimir Geiger. A o Goldsteinovoj droblici Geiger piše i u ovom članku.

Neovisno od toga što nisam povjesničar. I da jesam, a da nemam tako visoko zvanje kao Geiger, ne bi se na moje tekstove ni osvrnuli, pa se pitam smeta li Geiger nekome zbog istih razloga zbog kojih smeta onima kojima nije bitan hrvatski nacionalni interes. Ili su se samo izgubili u bespućima povijesti?

KAZALO KNJIGE:

UVOD	9
DR. GEIGER O KNJIZI IVE GOLDSTEINA: POVIJEST BEZ FUSNOTA1 ..	12
GEIGER OPET 'POKLOPIO' GOLDSTEINA, 'IZUMITELJA DROBILICE':	
'SKROMNO HVALI SEBE I SVOG OCA'	32
PRILOZI: JERUSALEM POST DOTAKNUO SE GOLDSTEINOVE	
'DROBILICE KOSTIJU': EVO O JE DR. SC. GEIGER PISAO O TOME	34
OSVRTI I PRIKAZI: IVO GOLDSTEIN, JASENOVAC, FRAKTURA I JAVNA	
USTANOVA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC, ZAPREŠIĆ –	
JASENOVAC, 2018.	37
GEIGER U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	51
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI PRIJEPORI, ZAGREB, 2006.	51
JUGOKOMUNISTI I DANAS KRIVOTVORE HRVATSKU POVIJEST	51
J. PEČARIĆ I M. KOVAČEVIĆ, KRAJ VREMENA VELEIZDAJNIKA?,	
ZAGREB, 2009.	56
HVALA DR. TUĐMANU ZA 'GRIJEH' STVARANJA HRVATSKE DRŽAVE!	
.....	56

ZABRANJENI AKADEMIK – PRIJEVAROM U HAZU!?, ZAGREB, 2012.	
.....	61
PISMO PREDSEDNIKU I PREDSEDNIŠTVU HAZU-A	61
PRILOG: HINA: PEČARIĆ IMA OZBILJNIH PRIMJEDBI NA RAD IVE	
GOLDSTEINA	63
PISMO SLOBODNOJ DALMACIJI	64
PISMO JUTARNJEM LISTU	66
GOVORI LI AKADEMIK SILOBRČIĆ O VAŠEM NEPOŠTENJU ILI O	
NEDOVOLJNOJ INTELIGENCIJI?	69
PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!	72
PRIZNAJEM:AKADEMICIMA SMETA TO ŠTO JEDAN ŽIDOV PROUČAVA	
NOVIJU HRVATSKU POVIJEST	76
BEOGRADSKI DOKTORI	80
DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA	87
RAZGOVOR U ZAGREBU S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM	93
GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG	
ANTISEMITIZMA!	97
PRISILNI RAD I NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA	104
O NEKIM POJAVAMA I SKRETANJIMA U HRVATSKOJ HISTORIOGRAFIJI	
ILI IZMIŠLJOTINE I POGREŠKE IVE GOLDSTEINA	89
OSVRT NA KNJIGU <i>HRVATSKA 1918 – 2008.</i> , IVE GOLDSTEINA	125
U POVODU KNJIGE: IVO GOLDSTEIN, <i>HRVATSKI 1918. - 2008.</i> ,	
EUROPAPRESS HOLDING I NOVI LIBER, ZAGREB 2008.	130
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB,	
2014.	157
MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)	157
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	162
JOSIP JURAJ STROSSMAYER – VIZIONAR KOJI JE NADILAZIO SVOJE	
VRIJEME	162
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA,	
ZAGREB, 2015.	168
BUDIMIR LONČAR OPTUŽEN ZA ETIČKU VELEIZDAJU POKUŠAVA SE	
OBRANITI	168
JOSIP PEČARIĆ, JOSIP STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO	
NIJE, ZAGREB, 2017.	179
PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN	
KAVANSKI POVJESNIČARI?	179
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ,	
DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA	
JASENOVAC, ZAGREB 2018.	183
GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI	183
IGOR VUKIĆ, NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN	
POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE	186
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	189

ANTE BIRIN, IVO GOLDSTEIN MRAČNI PROFESOR NA STRANI ZLA I SMRTNI NEPRIJATELJ SVAKE POVIJESNE ISTINE!	189
IZUZETNO OTKRIĆE KOLEGE GOLDSTEINA	199
PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, ZAGREB, 2021.	202
MATKO MARUŠIĆ: OTVORENO PISMO G. ALEKSANDRU STANKOVIĆU	205
ŽELJKO OLUJIĆ, ZAGREB, 2022.	209
JE LI ISTINA KONTRAPRODUKTIVNA?	209
PROF. DR. SC. BRANIMIR LUKŠIĆ, PORTAL HKV-A, 2022.	229
B. LUKŠIĆ: KROATOFOBNI NABOJ OBITELJI GOLDSTEIN	229
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? / DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, ZAGREB, 2023.	236
JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST? 2.	236
AKO JE PRKAČIN AMATER, JE LI GOLDSTEIN DILETANT?	237
HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	241.
IGOR VUKIĆ, KONAČAN PAD IVE GOLDSTEINA	241
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	243
PISMO PREDSEDNICIMA 4.	243
PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE ŠTO JE GOLDMAN REKAO	248
DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI	255
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	259
JAVOR NOVAK: HOD ZA INSTITUCIJE?	259
GOLDSTEIN NA (NOVIM) MUKAMA (2)	265
ANTE TOMIĆ: ZNANSTVENIK ILI PODOFICIR? DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	271
I. BEKAVAC: AGITPROP I HRVATSKI REVIZIONISTI	271
HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	282
IGOR VUKIĆ, SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS	282
SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	286
ODGOVOR DAMIRU BOROVIČAKU	286
IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	291
NOVA KNJIGA IVA DROBILICE	298
DARAN BAŠIĆ, GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI	302
UZ OSNIVANJE UDRUGE HRVATSKI DOMOLJUBNI ZBOR “FRANJO TUĐMAN”	310
IZ KNJIGA MLADENA PAVKOVIĆA	321
SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA MATEMATIČAR)	337
‘DROBILIČARI’	344

NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA / HAZU I TUĐMANOVA BISTA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	354
LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI	354
HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.	355
PODMETANJA BULAJIĆA I NJEGOVIH UČENIKA U RH AKADEMIKU FRANJU TUĐMANU	355
AKADEMIK IVICA KOSTOVIĆ / 'OVDJE SAM DOŠAO BAŠ DA SE VIDI KAKO U AKADEMIJI IMA LJUDI KOJI VOLE HRVATSKU DRŽAVU"', DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	371
JOŠ JEDAN PORAZ 'ISTORIČARA' U RH	371
TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI JUSP JASENOVCA? DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	376
ŽARKO IVKOVIĆ, JE LI REVIZIONIST I POLJSKI POVJESNIČAR KOJI JE ISPRAVIO BROJ ŽRTAVA AUSCHWITZA ?	376
ZNANSTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI	378
OBULJEN KORŽINEK O JASENOVCU: OČEKIVALI SMO DA ĆE POGREŠKE BITI RANIJE OTKLONJENE	382
ZNANSTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI, 2.	385
ZNANSTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI, 3.	387
PRILOG: I. BEKAVAC: TRGANJE KORIJENA VELIKE LAŽI (JASENOVAC)	390
ZNANSTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI, 4.	399
ISTRAŽIVAČ KOJI JE GODINAMA ISTRAŽIVAO ARHIVE I DOKAZAO DA JASENOVAC NIJE BIO NIKAKVO STRATIŠTE, NEGO RADNI LOGOR IGOR VUKIĆ	402
DA U HRVATSKOJ NEMA KUKAVNE 'HRVATSKE ŠUTNJE', NE BI BILO NI 'ANTIFA' KAMPANJA	409
HRVATSKE ZASLUGE U DONOŠENJU CRNOGORSKE REZOLUCIJE O JASENOVCU	411
'HRVATSKI TJEDNIK' O CRNOGORSKOJ REZOLUCIJI (4.): IGOR VUKIĆ	416
NEMAJU POBJEDE U RATU PA IM OSTAJU SAMO LAŽI	401
KRVOŽEDNI DROBILICA ⁴²⁵	
NARATIV ĆE BITI OČUVAN (=LAŽI O JASENOVCU ĆE BITI OČUVANE)	429
MINISTAR MRAČNIH POSLOVA ILI 'ONI LAŽU TO JE NJIMA OD BOGA!	432
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	445
JE LI POVIJEST ZNANOST?	445
JOSIP PEČARIĆ, JE LI PUHOVSKI POGLAVICA SVIH HRVATSKIH IZDAJICA?	452
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA',	

ZAGREB, 2024.	457
KOLIKO U RH IMA MOZGOVA VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA?', 2.	457
DODATAK: PROJEKT „SNOVI“	463
BRANKO ROGLIĆ: POZNATI PODUZETNIK POKRENUO PROJEKT	
SNOVI TE POSTAJE MECENA HRVATSKE HISTORIOGRAFIJE	443
BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“	470
BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 2.	474
BUDALETINA I O PROJEKTU „SNOVI“, 3.	480
PANIKA ZBOG PROJEKTA 'SNOVI'	486
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	493



S Geigerom, akademikom Akrapom i Benjaminom Tolićem i prijateljima u „Hrvatskom Slovu“ poslije predavljanja Benjaminove knjige

MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR. SC. GORAN HUTINEC

Igor Vukić je u Hrvatskom tjedniku od 25. 6. 2026. objavio tekst *'Vodič za nastavnike' sramotni je i opasni ideološki pamflet Fuchsova Ministarstva.*

U njemu spominje i prof. dr. sc. Mirjanu Kasapović:

Na kritike čiji su dijelovi navedeni u „vodiču“ (npr. one politologinje Mirjane Kasapović ili povjesničara Gorana Hutinca), davno smo odgovorili jasnim argumentima, ali to se ne spominje. I te i druge kritičke objeke koje su spomenute, a popabirčene su iz raznih uglavnom internetskih izvora, u principu mogu biti dio povjesničarske ili čak političke rasprave, ali navođenjem u ovakvom „vodiču“ predstavljaju neprimjerene i duboko uvredljive aluzije i optužbe.

„Vodič“ (ili bolje reći pamflet ili čak tjeralicu) uredile su dvije pripadnice skupine aparatčika i savjetnika u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih te Agencije za odgoj i obrazovanje. Znanje o ovoj osjetljivoj temi nabadale su na simpozijima po parizima i bruxellesima te na temelju gotovog paketa materijala koje im je dostavio UNESCO ili neke takve srodne agencije. Vjerojatno nisu bile ni svjesne posljedica koje mogu izazvati onime što su napisale. Već sama činjenica da izrada tako važnog i osjetljivog priručnika nije povjerena ozbiljnijim stručnjacima dovoljna je za negativnu ocjenu i priziva odgovornost ministra koji ga je odobrio. Čim se vidi da su urednice dio svojih argumenata temeljile i na radovima Ive Goldsteina, koji je godinama javno prodavao laž o „drobilici“ u Jasenovcu, sve je jasno. Samo zbog takve jedne izmišljotine on bi morao biti zaobiđen kad je riječ o službenim publikacijama ministarstva hrvatske države. Niz je i drugih razloga zbog kojeg ga se ne bi smjelo smatrati „pouzdanim izvorom“.

U mojem reagiranju to ministarstvo sam upravo po Ivi Goldsteinu i njegovoj drobilici nazvao MINISTARSTVO DROBILIČARA:

Akademik Josip Pečarić reagirao je na neprimjereni sadržaj Vodiča o Holokaustu Ministarstva znanosti

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/>

Naime, Ivi Goldstein je danas poznat po podrugljivom imenu IVO DROBILICA.

Kod Ive Drobilice je doktorirao **Goran Hutinec**:

Mentor doc. dr. sc. Goranu Hutinecu tijekom izrade doktorske disertacije na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu bio je dr. sc. Ivo Goldstein, redoviti profesor. Hutinec je obranio doktorski rad pod naslovom “Djelovanje zagrebačke Gradske uprave u međuratnom razdoblju (1918-1941)” 2011. godine

https://www.google.com/search?q=mentor+dr.+sc.+Goranu+Hutinecu&oq=mentor+dr.+sc.+Goranu+Hutinecu&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOTIHCAEQABjvBTIKCAIQABiABBiiBDIHCAMQABjvBTIHCAQQABjvBdIBCjE4MzIvYajBqMTWoAguwAgHxBTwtcdp0eBL8QU8HLXHadHgSw&sourceid=chrome&ie=UTF-8

Te 2021. Ivo Goldstein je predložen za redovitog člana HAZU i poznato je da nije izabran jer sam se ja suprostavio. Očito u Ministarstvu DROBILIČARA ne smatraju to važnim.

A doctorand je poznat po sličnom pronalasku o Jasenovcu.
Naravno o tome je pisao – tko drugi nego Igor Vukić:

IGOR VUKIĆ: SJENU OD OBLAKA PROGLASILI MASOVNOM GROBNICOM...

Ljudi mogu vjerovati u svašta. Crte na prozoru nastale smrzavanjem kišnih kapi mogu podsjećati na lik nekog sveca. I onda se ljudi okupe i vjeruju. U prazno. Tako i Goran Hutinec, docent s Filozofskog fakulteta, vjeruje da je sivkasta mrlja koju se vidi na fotografiji Jasenovca, snimljenoj iz zrakoplova 20. siječnja 1945., mjesto na kojem se nalazi „masovna grobnica“.

Snimku je pronašao u arhivu fotografija u škotskom Edinburghu (National Collection of Aerial Photography, ncap.org.uk), a prošli ju je tjedan objavio Nacional, sa senzacionalističkim naslovom „**Otkriven ključni zračni dokaz masovnog zločina u Jasenovcu**“.

Kao i obično u lošijim tabloidima, sadržaj priloga nema mnogo veze s naslovom. Svatko razuman mora se začuditi kad vidi fotografiju. Zar stvarno ta mrlja predstavlja „masovnu grobnicu“? Po čemu se to može zaključiti? Na toj fotografiji ima više takvih mrlja. Kad se samo malo pažljivije pogleda, vidi se da je riječ o sjenama koje su na snježnom tlu napravili – oblaci.

Na drugoj su stranici dio te fotografije uvećali pa su na području bosanskog sela Gradine crvenom bojom sugestivno zaokružili nekoliko mjesta. I opet, ništa. Mogli su odabrati i neka druga mjesta na slici pa zaokružiti. Na slici se ispod snježnog pokrivača jasno naziru jedino obrisi polja koja su u vrijeme poljoprivredne sezone obrađivali jasenovački zatočenici. Ondje su sijali pšenicu, kukuruz, konoplju, skupljali sijeno, držali volove, konje i druge životinje. Ujutro bi se skelom prebacili na bosansku stranu, a uvečer bi se vraćali u logor.

Baš na mjestu gdje Hutinec upire prstom na fotografiju nalazili su se inače, tzv. autoklavi, posebni uređaji s kojima se pomoću vruće pare steriliziralo i sušilo voće, npr. šljive. Od tih autoklava vodila je prugica do obale Save kojom su vagonetima prevoženi proizvodi te male tvornice.

Poslije rata od tih kotlova-autoklava iskonstruirana je priča o proizvodnji sapuna od tijela logoraša. Kotlovi su nedavno obnovljeni, stoje tamo i – vjerovali ili ne – služe lokalnim pripovjedačima da turistima ponavljaju priču o ljudskoj tvornici sapuna.

Neodrživa teza o spaljivanju leševa

Prema dostupnim originalnim dokumentima, ponekad je na drugu stranu bio prevezen i lijes s pokojnikom iz logora. Dakle, na bosanskoj strani postoje pojedina grobna mjesta pa i nekoliko skupnih grobnica. Ali nema masovnih grobnica koje bi izdaleka odgovarale broju od 83.000 i više navodnih žrtava jasenovačkog logora, što se želi sugerirati Nacionalovom objavom.

Čudno je da je Berislav Jelinić, glavni urednik Nacionala koji je i pisao prateći tekst, nasjeo na te neuvjerljive fotografije. Morao je biti pažljiviji već i zbog svog stručnog obrazovanja diplomiranog kriminalista. Još je gore što ponavlja tezu da su iz te navodne grobnice, potkraj rata iskopani leševi pa na brzinu spaljeni. A njihov „pepeo“ potom bačen u Savu.

Zar zbilja jedan kriminalist vjeruje da je moguće u dva-tri tjedna u travnju 1945. (kako tvrdi Hutinec), iskopati desetine tisuća leševa, potom ih spaljivati na metalnim rešetkama nakon što su poliveni benzinom (kako misli Ivo Goldstein)? O tome sam već javno polemizirao s Goranom Hutincem pa ću ponoviti glavne naglaske:

Prvo, grobnice za tako veliki broj leševa morale bi površinom jako velike (znatno veće od zaokruženih na Nacionalovoj slici). Duboke grobnice tamo se ne mogu kopati zbog podzemnih voda.

Drugo, a još važnije: u zagrebačkom krematoriju leševi pokojnika spaljuju se oko 90 minuta u pećima s plinskim plamenicima, na 700 do 1000 Celzijevih stupnjeva (vidi reportažu iz tjednika Globus, 3. travnja 2015.). I nakon takvog tretmana, od sat i pol, kosti pokojnika ostaju gotovo sačuvane. Stoga se ostaci, nakon što se ohlade, drobe u posebnoj stroju za usitnjavanje pomoću tri kamene kugle i nekoliko šipki.

Kosti se, dakle, ne raspadaju ni u prah ni i u pepeo, niti poslije 90 minuta na visokoj temperaturi u zatvorenoj peći. Ono što na kraju ostane nakon „drobilice“ nije obični pepeo već smjesa teksture gustog pijeska.

Da je logorska uprava u travnju krenula u neko takvo spaljivanje, partizane bi početkom svibnja dočekale velike hrpe nagorjelih, pougljenjenih tijela i nagorelih kostiju, koje bi mogli fotografirati i pokazivati od Pariza 1947. do Zagreba 2019.

A to nisu našli.

Treće, na području Gradine, na desnoj obali Save, rađeno je 1964., sondiranje terena i ekshumiranje posmrtnih ostataka. Voditelji su bili liječnici iz ljubljane dr. Alojz Šercelj i dr. Vida Brodar. Prema njihovim zapisnicima, na gradinskoj strani pronađeni su ostaci 282 osobe. Upravo je teren na tom području bio najviše istraživao. Koristili su specijalnu sondu Dachnowsky te ručnu spiralnu bušilicu jer je zemlja u travnju, kad su istraživali, bila još vrlo tvrda. Ukupno je napravljena 191 bušotina, a u 23 su pronađeni neki ostaci povezani s ljudima – ponegdje samo kožna cipela, emajlirana zdjela i slično. U ostalim bušotinama pronađen je uglavnom „pseudogley“. A to je, objasnio je dr. Šercelj, „zemlja koja se stvarala milenijima u oksiredukcijom procesu na jednom mjestu. To ujedno znači da na mjestu bušotine, gdje smo naišli na pseudogley, nema i ne može biti grobnica“.

Prema sadašnjoj tehnologiji, lokacije posmrtnih ostataka pod zemljom u Jasenovcu i Gradini mogu se potražiti neinvazivnim metodama pomoću tzv. georadara (GPR, Ground Penetrating Radar). Zatim se može pristupiti i ekshumacijama.

Oprez pri analizi fotografija

A pri istraživanju valja biti krajnje oprezan s fotografijama. Ne može se na temelju jedne proglasiti „ključni dokaz“. To je kao da za ključni dokaz uzmeš ispis SMS-ova iz nečijeg telefona (pa čak i da nisu izmišljeni kao što smo vidjeli u nekim aktualnim slučajevima). I mi smo u knjizi „Radni logor Jasenovac“ (Naklada Pavičić, Zagreb 2018.) na str. 291, objavili fotografiju zatočenika logora Stara Gradiška kako igraju nogomet na njihovu igralištu (jasno se vidi teren, gol, igrači, publika). Pa nismo tvrdili da je to „ključni dokaz“ za bilo što zatočenici iz Stare Gradiške kao i oni iz Jasenovca. Zatim opisuju ga i posjetitelji logora (u ovom slučaju Julius Schmidlin, izaslanik Međunarodnog odbora Crvenog križa koji je logore posjetio u srpnju 1944.) Potvrdili su to i svjedoci optužbe, bivši zatočenici, na suđenju Dinku Šakiću.

Uzgred, nogomet se igrao i u logoru Terezino/Theresienstadt, i između zatočenika i njemačke straže, o čemu postoje i filmski snimci. Jasenovac i Terezino imaju dosta sličnosti – oba su bila i radna i tranzitna, a u njima nije bilo masovnih, serijskih ubojstava. Slični Jasenovcu bili su i slovački logori za Židove Novaky, Vyhne i Sereď, odakle su Židovi deportirani u logore smrti u Treći Reich. Do deportacija život u logoru, osim same činjenice da su bili zatočeni, nije bio nepodnošljiv.

Nogomet se igrao i u Auschwitzu, ali po svemu sudeći, u njegovu radnom dijelu. Britanski vojnik, ratni zarobljenik Denis Avey bio je u radnom dijelu Auschwitza (logorski dijelovi nalazili su se pored ogromnog industrijskog kompleksa kompanije IG Farben, Monowitz-Buna Werke, tri kilometra istočno od mjesta Oswiecim/Auschwitz). U knjizi „The Man Who Broke Into Auschwitz“ Avey donosi fotografiju njegove nogometne momčadi iz logora E715, udaljenog nekoliko stotina metara od logora (pretežno) za Židove, Auschwitza III.

U radnom dijelu Auschwitza, odnosno, u tvornicama IG Farbena, bili su zaposleni i radnici iz Nezavisne Države Hrvatske, među njima i pravoslavci koji su tamo otpremljeni nakon bitke na Kozari (zarobljeni partizani i civili).

Svakome razumnom jasno je da igranje nogometa i odbojke u Jasenovcu, njegova bolnica, orkestar i kazališne predstave, ne znače da je to bio sportsko-rekreativni centar kako to neduhovito znaju reći neki naši kritičari. Orkestar i danas postoji u zatvoru u Lepoglavi pa valjda nitko neće reći da je to zabavni centar.

Nije bilo logor smrti, nego radni kažnjenički logor

Stara Gradiška, Jasenovac pa i Lepoglava bili su zatvori u doba Drugog svjetskog rata. U njima je najviše bilo zatočenika koji su utvrđeni kao aktivni protivnici države te uz njih skupina Židova izuzeta od deportacija kojima je bila izložena židovska zajednica u području Hrvatske pod utjecajem njemačkih nacista.

Jasenovac nije bio mjesto masovnih, serijskih ubojstava i zatočenici u njega nisu bili dovođeni s predumišljajem da bi tu bili ubijeni. Nije bio „logor smrti“, nego radni, kažnjenički logor. O radnom karakteru Jasenovca sami za sebe govore dokumenti, pridružuju se brojna svjedočenja bivših zatočenika. U korist takvog karaktera Jasenovca govori zapravo i fotografija objavljena u Nacionalu.

Svaka žrtva zaslužuje poštovanje. Preuveličavanje broja navodno stradalih u Jasenovcu, zbog političkih i drugih razloga, uvreda je za žrtve. A popisi s desetaka tisuća imena žrtava navodno ubijenih u Jasenovcu vrlo su velike uvrede za žrtve. Snimka koju je pokazao Nacional zapravo je element koji pokazuje koliko je važno provesti dodatna, sveobuhvatna istraživanja logora u Jasenovcu kako bismo se približili njegovoj realnoj slici.

Fotografija jedino pokazuje kako je Jasenovac bio mali logor

Fotografija objavljena u Nacionalu vrijedna jer pokazuje kako je to bio jedan mali logor, i površinom i brojem objekata. Već i ona govori protiv velikih brojeva navodnih žrtava.

Vidi se da je širina logora tek nešto veća od širine rijeke Save koja protječe pored njega. Sava je ovdje široka oko 200 metara, a fotografija pokazuje da su se logorski objekti smjestili na prostoru širokom od 250 do 370 metara. Otprilike 350 do 400 metara iznosi i duljina logorskog radno-stambenog dijela. Taj je dio bio opasan žicom, a izvan njega nalazio se veliki prazan dio, obična livada, do zida od cigle sa stražarnicama. Zid je na sjevernom dijelu parcele bio izgrađen blizu željezničke pruge, odnosno, usporedno s prugom, trasom kojom danas prolazi cesta kojom se dolazi iz Novske u Jasenovac.

Fotografija može pomoći da se još točnije utvrdi tlocrt logorskih nastambi. No možemo se pohvaliti da smo u knjizi „Radni logor Jasenovac“ već objavili prilično precizan tlocrt logora u Jasenovcu, sa stanjem u početku 1945. koji se sasvim malo razlikuje od fotografije. U izradi su nam pomogli stručnjaci iz tvrtke Plan B iz Zagreba, specijalizirane za projekte u građevinarstvu. Na temelju fotografija snimljenih sa zemlje i povišenih objekata, satelitskih snimki, Googleovih karata, Geoportala Državne geodetske uprave i drugih izvora i računalnih alata koje posjeduje Plan B, rekonstruirali smo raspored logorskih objekat s velikom točnošću.

Neumjesna usporedba s Auschwitzom

Nacional je iz nekih svojih razloga objavio i zračni snimak dijela logora u Auschwitzu. Snimka Jasenovca proteže se preko cijelih stranica, dok Auschwitz zauzima samo oko trećine jedne stranice. Ipak, pažljivi promatrač uočiti će da je u logoru u Jasenovcu bilo šest baraka za smještaj zatočenika (svaka s oko 200 mjesta za spavanje), dok se na djelomičnoj slici Auschwitz može izbrojati 91 baraka. Kad se na Google karti pogleda cijela površina tog kompleksa, a radi se o logoru Auschwitzu II – Birkenau, vidi se da je u njemu bilo barem 280 baraka.

Dakle, uspoređuje se Jasenovac koji je imao šest (6) baraka i jedan dio Auschwitz (Birkenau ili Brzezinka) koji je imao 90 odnosno ukupno 280 baraka.

Kad se tome doda da je Auschwitz III imao 75 stambenih baraka, a zarobljenički logor E715 još 24 baraka plus najmanje 150 baraka koje su bile sa zapadne strane

tvornica IG Farben (prema tlocrtu iz knjige Denisa Aveya), proizlazi da je u logorskom kompleksu Auschwitza bilo čak oko 530 baraka.

A u jasenovačkom logoru – šest.

To ni malo ne smeta autorima poput izraelskog Gideona Greifa, koji uživa veliku podršku u Srbiji i gdje mu vlast financira knjigu „Jasenovac – Aušvic Balkana“. U njoj, nije teško pogoditi, tumači da je Jasenovac bio gori (vjerojatno iverći) od Auschwitza. Pridružuje mu se Emir Kusturica koji će na tom temelju snimati i igrani film, obilato potpomognut državnim novcem. Ide li tim putem i hrvatski Nacional?

Nema spomena zračnog bombardiranja jasenovačkog logora

Nigdje u tekstovima u Nacionalu, ni u razgovoru s pronalazačem fotografije Hutincem, nema spomena da su američki zrakoplovi bombardirali logor u više navrata. Najteži napad bio je 30. ožujka 1945., na Veliki petak, kada je srušen najveći dio logora pa i dio naselja u Jasenovcu. Fotografije tog bombardiranja sigurno postoje, jer su zrakoplovci snimali sve napade, ali za sada još nisu pronađene. Bit će zanimljivo vidjeti kako je logor izgledao tijekom tog napada i bit će onda i jasnije zašto je izgledao onako kako su ga snimili partizani početkom svibnja. Na jednoj takvoj fotografiji objavljenoj u Nacionalu može se vidjeti kako zidovi logorskih zgrada stoje, a krovovi su im razneseni pogocima iz zraka. Upravo tako izgledaju zgrade bombardirane iz visine, za razliku od kuća srušenih odozdo postavljanjem eksploziva, o čemu smo mogli svjedočiti i za vrijeme našeg rata 1991. do 1995.

Bit će zanimljivo i otkriti zašto je baš logor u Jasenovcu bio izravan cilj iako se znalo da su njemu rade zatočenici. Slabo informirana novinarka Nacionala pita Hutinca jesu li zapadne sile tada (1945.) znale za logor u Jasenovcu, a on veli „nisam siguran da su znali za logor“.

Nevjerojatno za jednog profesora novije povijesti s Filozofskog fakulteta u Zagrebu!

Jer, poznato je da je Tito još 1942. Kominterni pisao o postojanju zatočeničkog logora u Jasenovcu, da je AVNOJ te godine izdao brošuru o logoru s iskazima zatočenika koji su pobjegli iz njega. Osim toga iz logora je do 1945. pušteno samo u amnestijama, prije isteka roka kazne, više od 1000 zatočenika. Može Hutinec misliti što hoće o čitateljima Nacionala ili novinarima koji s njim razgovaraju, ali zapadni saveznici su ipak bili malo bolje informirani.

Igor Vukić / Hrvatski tjednik

<http://www.sinovioluje.com/igor-vukic-sjenu-od-oblaka-proglasili-masovnom-grobnicom/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/36758-jasenovac-sjenu-od-oblaka-proglasili-masovnom-grobnicom>

<https://bezczensure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-povu-drobilici-3/>

Možda bi se sastavljajući 'Vodič za nastavnike' Ministarstva DROBILIČARA mogli potruditi i odrediti mu ime slično dr. Drobilici po nekom oblaku? Ili samo dodati iza prezimena. Na primjer GORAN HUTINEC KUMULUS.

DR. SC. VLADIMIR GEIGER O IVI DROBILICI I GORANU KUMULUSA

Vukić u spomenutom tekstu iz Hrvatskog tjednika piše:

U „vodiču“ se tako na jednom mjestu nalazi definicija poricanju i iskrivljavanju istine o Holokaustu, a na drugom mjestu u nastavku teksta, naveden je dio članka u kojem je povjesničar Vladimir Geiger napisao sljedeće: „Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka.“ Geigerova rečenica u dobrom je dijelu točna. Doista se u radovima ovih autora najsustavnije objavljuju argumenti o zbivanjima u logoru Jasenovac te dovodi u pitanje ranija historiografija, pretežno opterećena partijsko-političkim utjecajem. No izrazito je problematično i opasno navođenje te rečenice u „vodiču“ koji svojim nazivom i sadržajem treba ukazati na pojave antisemitizma i poricanja Holokausta.

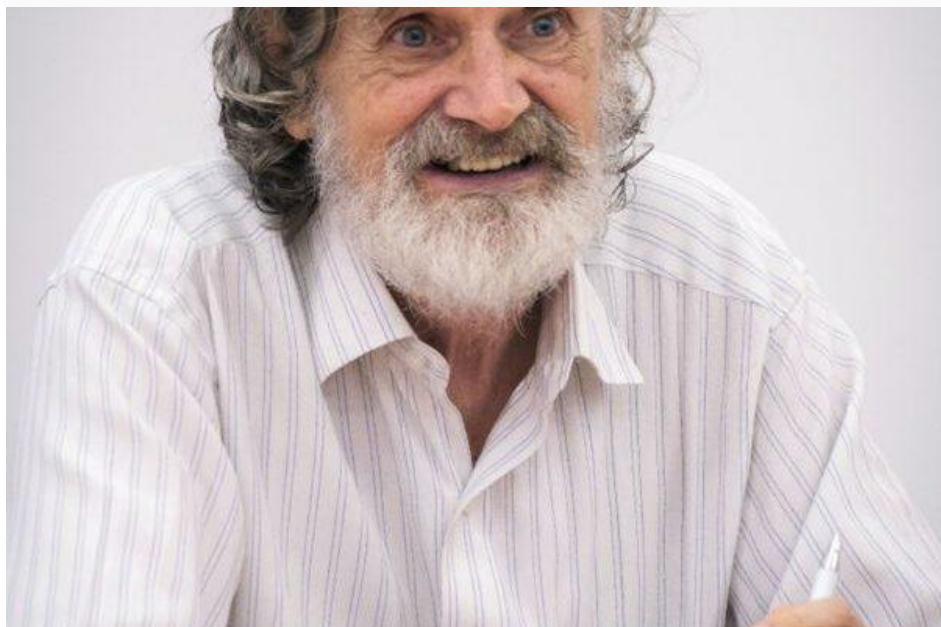
Međutim, pogledajte u Prilogu kako Vladimir Geiger piše o Ivi Drobilici i Goranu Kumulusu.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE
METODOLOGIJE PO IVI DROBILICI, 3.

27 rujna, 2023

By Josip Pecarić

U drugom dijelu ovog teksta naveo sam izjavu svjedokinje Sanje Petrušić-Goldstein:

Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda.

<https://bezccenzure.hr/vlad/laz-kao-osnovno-pravilo-historijske-metodologije-po-ivu-drobilici-2/>

Naravno, poznato je da su laži o logoru Jasenovac osnova u ‘dokazivanju’ genocidnosti hrvatskog naroda. A u toj laži izuzetno važnu ulogu imaju otac i sin Goldstein. Naime u Srbiji će navoditi brojku od 700,000 žrtava i više iako znaju da su popisi žrtava za cijelu tadašnju državu dali manje žrtava. Napast će i Ivu Drobilicu pa i pakračko-slavonskog vladiku (episkopa slavonskog) **Jovana** (Ćulibrka) ako spomene brojku koja nije tako smiješna.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/udar-iz-beograda-i-banje-luke-na-slavonskog-episkopa-prijeti-mu-smjena-zbog-jasenovca-15375664>

Zašto?

U više navrata pisao sam kako je brojka žrtava Jasenovca koju su Goldsteini nametnuli hrvatskim vlastima od 80 do 100 tisuća u stvari «rezervna» velikosrpska brojka pa je nazivam «velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića». Naime dr. Vjekoslav Perica (“Sloboda Dalmacija”, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Dakle, za pola rata polovica od spomenute brojke! I ona kao i ona od 700 000 treba osigurati tezu o genocidnosti hrvatskog naroda.

Naravno Goldsteini će govoriti da hrvatski narod nije genocidan ali će izinstirati na lažima o broju žrtava, a Drobilica će izmišljati drobilice nove zakone u biološkim znanostima kada je u pitanju Jasenovac. Naravno kao on ne zna da te laži služe upravo za ‘dokazivanje’ te genocidnosti. Ali to nije njihov izum. Davno sam ih nazvao Bulajićevim učenicima za koga sam pisao kako nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to ‘dokaže’.

Zato sam u prethodnom tekstu konstatirao kako se takvim povjesničarima-redikulima treba rugati:

Pa podrugljiv je bio već sam naslov moje knjige iz 2002. godine „Brani li Goldstein NDH“. Kada danas slušate razne goldsteine jasno je da nisu u stanju razumjeti riječi akademika Dubravka Jelčića o toj knjizi:

Što će matematičar u povijesti, u povijesnoj znanosti, odnosno u znanosti o povijesti? Pitanje, koje se kolegi Pečariću već nekoliko puta postavljalo u javnosti, bez sumnje je intrigantno pitanje, ali i sasvim neumjesno i promašeno; jer ono, to pitanje, podrazumijeva tvrdnju, da je povijest kao znanstvena disciplina rezervirana samo za školovane povjesničare, povjesničare ex offio, a to je doista daleko od pameti.

(...)

S obzirom na opseg Goldsteinove knjige, a i opseg ove Pečarićeve, pomislili bismo da se kolega Pečarić dobrano uznojio dok je skupio toliko primjera nelogičnog razmišljanja i zaključivanja u Goldsteinovoj knjizi; ali mi se čini, da je taj posao za nj bio puno lakši nego što mislimo. Nelogičnosti se u Goldsteinovoj knjizi naprosto nude i nameću same od sebe, njih nije ni potrebno posebno tražiti. To je knjiga gotovo udžbenik logike, s kojom sveučilišni profesor Goldstein očito nije u velikom prijateljstvu.

Dva druga takva ne-povjesničara dva doktora znanosti Mladen Koić i Nikola Banić objavili su nedavno knjigu JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE. Ne treba biti povjesničar i ustanoviti silne laži iza popisa u Jasenovcu na koji se pozivaju povjesničari-redikuli. Autori te knjige ne staju sa svojim istraživanjima. Tako u najnovijem broju „Hrvatskog tjednika“ (21. 9. 2023.) objavljuju tekst:

Jasenovačka promenada

BROJ LAŽNIH ŽRTAVA OVIH DANA POVEĆALI ZA ČETIRI

Dokad će kustosi svakoga umrlog tifusara
uvrštavati na jasenovački popis

U Prilozima dajem ovaj tekst iz „Hrvatskog tjednika“ ali i prikaz njihove knjige koju je dao Marijan Majstorović koji za doktore znanosti Koića i Banića kaže kako su oni nadaleko poznati autori.

I tako smo dočekali i predstavljanje Drobiličine knjige. Uz jednog novinara knjigu mu je predstavio kolega povjesničar s Filozofskog fakultetu u Zagrebu Goran Hutinec. Zanimljivo, i Hutinec je poznat po pronalasku u Jasenovcu sličnom Goldsteinovom po kojemu je dobio novo ime. Vidjeti u Prilozima tekst Igora Vukića o tome (SJENU OD OBLAKA PROGLASILI MASOVNOM GROBNICOM).

U Domovinskom ratu BRANITELJE SU Srbi i njihove sluge u RH nazivali ustašama, a Hrvatsku Tuđmanova ustaška država. Naslov s predstavljanja sve govori o autoru knjige:

‘IMAMO PROBLEM’

***NA PREDSTAVLJANJU GOLDSTEINOVE KNJIGE TUĐMAN NA TAPETI:
 ‘SVI NEOUSTAŠE KORISTE ISTU TEZU O SRBIMA’***

Knjiga Ive Goldsteina “Povijesni revizionizam i neoustaštvo” predstavljena u ponedjeljak navečer u Zagrebu, ističe da se razotkrivanjem povijesnog revizionizma koji je zahvatio Hrvatsku posljednjih tridesetak godina, ne brani samo historiografija nego i demokratska civilizacija.

26.09.2023.

Foto: HINA/Zvonimir Kuhtić

U Hrvatskoj je, nesretnim stjecajem povijesnih okolnosti taj trend uzeo posebno maha jer je dio vladajuće elite njime sebi pokušao priskrbiti legitimitet, dio znanstvene elite ga prepoznao kao unosnu robu, a najviše zbog rehabilitacije ideologije i režima poraženih 1945., rečeno je na predstavljanju (naravno oni ne mogu priznati da je revizija laži kojima su oni ili njihovi očevi napravili u hrvatskoj povijesti nešto što im ne može odgovarati jer su na osnovu tih laži mnogo dobili u životu, a istina im sve to ruši kao kule od karata. Zato istinu treba zabraniti, zar ne, op. JP).

Povjesničar s Filozofskog fakultetu u Zagrebu Goran Hutinec kazao je da historijski revizionizam nije povijest, iako ima puno dodirnih točaka s historiografijom, nego da je to je prije svega politika, odnosno pokušaj politike da manipulacijom činjenica stekne političku korist, u Hrvatskoj najčešće vezanu za ustaštvo i NDH. (a politika nije kada čuvaš laži iz komunističke vladavine Hrvatskom. Komunisti su bili vrhunski ljubitelji istine, pa ne smijete tu povijest mijenjati.

Hutinec: Povijesni revizionizam u Hrvatskoj nakon osamostaljenja postao i državna politika

Ocijenio je da je povijesni revizionizam u Hrvatskoj nakon osamostaljenja u mnogim elementima postao i državna politika, pri čemu kao jednog od glavnih faktora označava **Franju Tuđmana**. (velika pohvala za Predsjednika Tuđmana kada ovako o njemu govore pronalazači drobilica, novih grobova tj. snimaka sjena oblaka-masovnih grobnica... op. JP)

Foto: HINA/Zvonimir Kuhtić

*“On je svojim nekvalitetnim, nestručnim bavljenjem poviješću, pogotovo oko pitanja Jasenovca i ustaških zločina u Jasenovcu, napravio veliku i trajnu štetu, jer je pojedine slabo povezane tvrdnje iz emigrantskih krugova upakirao u novi sadržaj i dao kadencu onome što se '90-ih događa u Hrvatskoj“, kazao je Hutinec. Fascinantno je u svjetskim razmjerima da netko tko je bio na strani pobjednika Drugog svjetskog rata toliko silne energije ulaže u to da bi se upisao u gubitnike, kazao je novinar **Tihomir Ponoš** (vjerovali ili ne čovjek nekome zamjera što u znanosti vjeruje da je bitna istina, a ne je li to u interesu pobjednika. I onda optuže revizioniste da politiziraju. Koliko trebaš biti neinteligentan pa tvrditi da Ti istina ne može biti važna ako si bio na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu? Op. JP).*

Nove žalopojke Goldsteina: ‘Jasenovac je bio zločin genocida, Bleiburg nije i sad to moram objašnjavati’

(Očito to vide i na portalu jer na ovom mjestu stavljaju link u kojemu se u naslovi vidi poruga. Op. JP)

Povijesni revizionizam je stvorio sliku neke vrste obrnute stvarnosti, u kojoj uz ine, obrće važne povijesne činjenice vezane primjerice za NDH i ZAVNOH, ili izjednačava “dva totalitarizma“, kazao je Ponoš i dodao da tko išta zna hrvatske povijesti, zna da antififašizma u Hrvatskoj nema bez komunizma.

(kao novinar on je lijepo objasnio ono što zapravo rade oni koji izmišljaju drobilice, sjene oblaka su im grobišta itd- op. JP)

Goldstein: Politici se ne isplati čuti koliko je ljudi na Bleiburgu zaista stradalo

(valjda hoće reći kako ne želi istraživanja u Jasenovcu jer mu se ne isplati da se dozna koliko je ljudi stradalo u Jasenovcu, op. JP)

Goldstein je kazao da je revizionizam u Hrvatskoj usko povezan s neoustaštvom, jer oni koji zloupotrebljavaju povijesne činjenice, to čine po obrascu ustaša u Drugom svjetskom ratu, onih u dijaspori od 1945. do 1990. ili kako to rade neoustaše od 1990. do danas.

(Naravno da je povezan jer su ustaše željele neovisnu hrvatsku državu, a goldsteini Jugoslaviju i vidjeli su koliko su spremni lagati za tu svoju državu, op. JP.)

“Recimo, svi oni koriste tezu da Srbi po nekom genetskom kodu ne vole hrvatsku državu, ma kakva ona bila”.

Foto: HINA/Zvonimir Kuhtić

Upozorio je da u hrvatskoj javnosti se postoje jasni podaci o broju žrtava Bleiburga iako u središnjoj instituciji za hrvatsku povijest već 30 godina postoje projekti žrtava rata i poraća. Ocijenio je da je to tako, jer “ti ljudi ništa ne rade,

drugo, nesposobni su i treće, politici se ne isplati čuti koliko je ljudi na Bleiburgu zaista stradalo”.

(Kada čovjek koji je poznat po svojim lažima tako nešto tvrdi, sigurno mu se mora vjerovati. Op. JP.)

Ocijenio je da Tuđman nije bio ni ustaša ni neustaša, ali je imao potrebu “peglati” svoju biografiju i da je otvorio vrata takvom načinu razmišljanja. Tuđman nije bio povjesničar po obrazovanju, jer on nije ni imao završenu visoku školu, ali je u historiografiju ušao kao političar koji je unaprijed imao poznate odgovore. (Govori li ovdje Ivo Drobilica o svom stvarnom mentoru Slavku Goldsteinu koji je najveći AMATER-POVJESNIČAR i uz to jedini bez fakulteta? Jedan hrvatski povjesničar mi je tvrdio da mora doktorirati kod Iva, a ovaj odobrava temu doktorata ako je prije toga odobri njegov tata AMATER, čije su komplekse zbog toga liječili dajući mu visoke pozicije u samom Jasenovcu. Op. JP.)

Goldstein: Imamo problem s kojim se moramo boriti

“Kad Jasenovac proglasite normalnim logorom u kojem su neki Srbi, Židovi, komunisti i Hrvati došli zato što su to zaslužili, onda imamo problem s kojim moramo boriti”, zaključio je Goldstein, historičar i diplomat zaposlen na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, autor 20-ak knjiga i oko 200 znanstvenih i stručnih radova. (Koliko moraš biti neinteligentan pa tvrditi da to nije radni logor kada uporno odbijaš da se formira komisija i to međunarodna koja treba samo da potvrdi ono što ti znaš. Ili se samo bojiš da će takva komisija potvrditi ono što Ti znaš. Ne vjerujem puno u Drobiličinu inteligenciju pa ne vjerujem da je posrijedi ovo drugo već čovjek misli: Moj mentor veliki AMATER-povjesničar tata Slavko kaže tako, a ja sam s drobilicom i sličnim radnjama to i dokazao. Op. JP)

Knjiga na 690 stranica govori o ishodištu hrvatskog revizionizma, o vremenu njegova bujanja, revizionizmu u podzemlju, o neoustaškim mitovima, o novoj revizionističkoj “ofenzivi” od 2014. godine i ključevima hrvatskog povijesnog revizionizma.

<https://direktno.hr/domovina/na-predstavljanju-goldsteinove-knjige-tudman-na-tapeti-svi-neoustase-koriste-istu-tezu-o-srbima-327211/>

Više fotografija možete naći na portalu narod.hr:

<https://narod.hr/hrvatska/na-predstavljanju-knjige-ive-goldsteina-ocrnjivali-tudmana-i-branili-komunizam>

Ali nevjerojatno je koliko su glupi ‘znanstvenici’ kojima nije važna istina već je li to u interesu pobjednika. Zato mnogim znanstvenicima ime Ive Drobilice automatski asocira na riječ LAŽ.

Kao primjer dajem u prilogu dva pisma jednog od najutjecajnijih hrvatskih znanstvenika (po istraživanjima Sveučilišta u Stanfordu) dr. sc. Matka Marušića u kojima on piše o Ivu Drobilici. Pogledajte samo koliko puta u tim pismima dr. Marušić koristi riječ LAŽ.

I to pokazuje zašto je laž osnovno pravilo historijske metodologije po ivu drobilici. Josip Pečarić

PRILOZI

Jasenovačka promenada

BROJ LAŽNIH ŽRTAVA OVIH DANA POVEĆALI ZA ČETIRI

Dokad će kustosi svakoga umrlog tifusara

uvrštavati na jasenovački popis

Stara je kletva – Dabogda živio u zanimljivim vremenima! Zanimljiv je ovaj rujan u kojem Jasenovac izgleda kao srpska promenada. Prvo je 2. rujna u ulozi Vučićeve osobnog izaslanika u Jasenovcu bila srbijanska „ministarka“ pravde u kako se naglašava „prvorazredno značajnom povijesnom događaju“ jer je „po prvi put nakon 1945. godine jednom predstavniku srpske države omogućeno da službeno dođe na područje Javne ustanove Spomen-područje Jasenovac“. Srbijanska „ministarka“ nazočila je i središnjoj proslavi „Svetih novomučenika jasenovačkih“ u lokalnom samostanu crkve iz Srbije u Ulici hrvatskih branitelja. Između ostaloga izrekla je i obavezu da u sebi i oko sebe iskorjenjuje mržnju i zlo. Pa neka ona i njezin šef prijeđu s riječi na djela. Slijed događaja nastavio se deset dana kasnije na drugoj obali Save gdje je kustos iz Javne ustanove Spomen-područja Donja Gradina održao „Istorijski čas“ pod nazivom *Genocid nad Srbima u NDH i ustanak Kozara 1942.* Dan kasnije u jasenovačkom samostanu crkve iz Srbije molitvom svetosavskih vjernika i svećenika proslavljeni su kako ih oni nazivaju „Sveti novomučenici jasenovački“. Među tim „novomučenicima“ je i Vukašin Jasenovački srpski svetac kojeg je Milan Bulajić opisao kao „neidentifikovanog Vukašina“ (Banić i Koić, *Jasenovački popis – Lažne žrtve*, 2023., s. 558). Uglavnom, sve se svodi na isto stanje, drugo pakovanje.

83.820

Iz dosadašnjeg iskustva znamo da u politici pa tako niti glede jasenovačkog mita slučajnosti ne postoje. Nije trebalo dugo čekati na neki prigodni potez djelatnika Javne ustanove Spomen-područje (JUSP) Jasenovac. Dan poslije molitve za „neidentifikovanog Vukašina“ 14. rujna zabilježena je i arhivirana 48. serija promjena podataka na mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac u zadnjih sedam godina. Pri tome su kod 24 slučaja u napomene dodani novi izvori podataka, odnosno radi se o izjavama nenavedenog autorstva. Osim toga kod petoro navodnih žrtava promijenjeni su neki podatci, a na popis su dodane četiri nove pa je tako popis narastao na 83.820. Od 2021. godine povećava se broj promjena podataka u godini.

Jasenovac ili Loborgrad?

U nedostatku izvora kojima bi se mogao povećati broj žrtava na popisu nastavlja se trend korištenja izjava nepoznatog autorstva kao izvora podataka za nove žrtve. U napomenama popisa osim šifre ne navodi se autorstvo pa je nemoguće direktno provjeriti točnosti tako serviranih podataka. Primjerice, prema izjavi IZ=1-20/23 na mrežni jasenovački popis dodane su dvije nove žrtve. To su Helena Gostl (1887., Koprivnica) ime oca i godina smrti nisu navedeni i Samuel Klein (Lazar, 1872., Rumunjska) ubijen 1941. godine u Jasenovcu. Pretragom u digitalnom arhivu Yad Vashema može se naći samo jedna Helena Gostl djevojački Löbl rođena 7. siječnja 1882. godine, sa stalnim boravkom u Koprivnici koja je za

vrijeme rata bila u njemačkom logoru Loborgrad gdje je preminula 25. ožujka 1942. godine. Izvor podataka je Popis Židova iz Hrvatske koji su preminuli u logoru Loborgrad.

Kleinkariert

Kako se i kod Samuela Kleina kao izvor koristi ista izjava možemo s pravom sumnjati u vjerodostojnost tih podataka. Provjera u digitalnom arhivu Yad Vashema pokazala je da u bazi podataka nema niti jednog Samuela Kleina rođenog 1872. godine s tolerancijom od ± 5 godina, a čiji se otac zove Lazar, odnosno Eleazar. Bez obzira na godinu rođenja samo je jedan Samuel Klein sin Lazarov rodnom iz Rumunjske, ali kod njega se kao mjesto smrti navodi Auschwitz. Ako se kao kriterij pretrage za Samuela Kleina u obzir uzme još samo godina rođenja 1872. s tolerancijom od ± 5 , dobiju se 34 rezultata, od toga tri za rođene u Rumunjskoj. Kod dvojice se kao mjesto i vrijeme smrti navodi Auschwitz 1944. godine, a u trećem slučaju se kao mjesto smrti navodi geto Theresienstadt 1. lipnja 1945. godine.

Salomo

Novi na mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac je i Salomo Weissglas (Melah, 1901., Poljska) ubijen 1945. godine u jasenovačkoj kožari. Navedena su tri izvora podataka. To su druga knjiga A. Miletića o Jasenovcu u kojoj se spominje Salomon Weissglas i dvije, a stvarno jedna izjava. Prema podatku iz Miletićeve knjige djelatniku JUSP-a Jasenovac kao da je u žurbi ispalo slovo N ili zna više od izvora koje navodi. Druga dva izvora su u stvari jedan te isti odnosno izjava IZ=1-40/23 koja je iz nekog nepoznatog razloga navedena dva puta. Osim očekivane šlampavosti drugi razlog bi se mogao opisati uzrečicom – dvaput je dvaput. Koga briga za kvalitetu. U digitalnom arhivu Yad Vashema je samo jedan Salomon Weissglas iz mjesta Niebylec, tada u Poljskoj, a danas u zapadnoj Ukrajini kod Lavova. U zapisu ne piše da je ubijen, već se nalazi na popisu primatelja pomoći.

Nestali

Još jedan novi na jasenovačkom popisu je Nikola Knežević (Stojan, 1893., G. Jelovac kod Prijedora) kod kojega temeljem izjave IZ=1-19/23 piše da je nestao. U digitalnoj inačici jugokomunističkog popisa žrtava Drugog svjetskog rata (L64) nema muškarca istog imena, godine i mjesta rođenja te mjesta smrti. U mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac su prije ovih promjena bila deseterica imenjaka od kojih su dvojica s osobnim podacima koji se tek u pojedinim detaljima razlikuju od ove nove jasenovačke žrtve, odnosno „novomučenika“. U oba slučaja jedini izvor su partizanski subnoraši iz Prijedora.

Mica Maca

Kod petoro osoba s mrežnog jasenovačkog popisa promijenjeni su neki podaci. Mica Puškar (Vojin, 1925.*, Mirkovci) odnosno prema podacima iz napomena alternativno tri godine mlađa Maca stradala 1944.* ili alternativno 1943. godine je na temelju jedne izjave postala Marija. Maruški Nogić (1926., Lađevac) dodano je ime oca, Kosta premda nema novog izvora podataka kojim bi se to opravdalo. Jugokomunistički popisivači nisu spomenuli ovu navodnu jasenovačku žrtvu u popisu iz 1964. godine i to očito ne bez razloga. U ovom slučaju jedini izvor podataka je UP-42, odnosno „Upitnik Spomen područja

Jasenovac 1942“. To je u biti starija inačica famoznih izjava vezana za pojedine ratne godine. Kako se može pretpostaviti, UP-42 bi morao biti vezan za događaje u 1942. godini, međutim kod Maruške Nogić se navodi da je ubijena 1945. godine i to u logoru Stara Gradiška. To je dodatni problem jer je taj logor prestao postojati krajem 1944. godine kad je to područje pretvoreno u vojno uporište. Znači ne odgovara ni mjesto ni vrijeme. Inače, u digitalnoj inačici jugokomunističkog popisa žrtava Drugog svjetskog rata (L64) nalazi se Mara Nogić (1922.), Hrvatica koju su „nepoznati“ u rodnom selu ubili baš 1942. godine. Ne bi začudilo da su ju u nedostatku jasenovačkih žrtava isti „nepoznati“ stavili na popis kao srpsku „novomučenicu“. Kod Šumatića Bogdana, Branka i Stevanije promijenjena je općina rođenja pa po novim podacima više nisu iz Majeveca kod Šipova već iz Majeveca kod Doboja. Ta naizgled mala pogreška je na međusobnoj udaljenosti od preko 100 kilometara. To znači da se podatci ne provjeravaju, već se nabacuju po principu – ako prođe, prođe.

Mic po mic

Isti kaos proturječnih, nesuvislih i neprovjerenih podataka nalazi se i kod većine od ostala 24 slučaja kod kojih nisu mijenjani podatci, već su u napomenama dodane izjave kao izvori. To nije znanost, već to spada u takozvanu kulturu sjećanja, a to je onaj rastezljiv pojam gdje samozvana aktivistička istina prevladava nad činjenicama. Taj problem se ne rješava znanstvenim istraživanjima, već političkim odlukama. Zaključno, nove promjene od 14. rujna 2023. godine u mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac očekivano ne donose ništa pozitivnog, ali ukazuju na postojanje „neke tajne veze“ između srpskih bukača i javne ustanove na hrvatskom državnom proračunu. Kud apostoli jasenovačkog mita okom, tud neki iz jasenovačke močvare skokom. Mic po mic i jednog dana uz inkluzivno-kohezijsku pomoć kardeljologa moglo bi biti 100.000 jasenovačkih „novomučenika“.

Koić i Nikola Banić

Marijan Majstorović

Uvodnik

NIKOLA BANIĆ I MLADEN KOIĆ: JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE

08/06/2023

Upravo je iz tiska izašla knjiga autorâ Nikole Banića i Mladena Koića JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE u izdanju zagrebačke nakladničke kuće TKANICA. Knjiga ima 800 stranica na kojima je na znanstveno-istraživački način još jednom utvrđeno kako je cjelokupan popis žrtava u jasenovačkom sabirnom i radnom logoru – lažan! Na samom početku knjige nadaleko poznati

autori upitali su se zašto je jasenovački popis najveća prijevara nastala u propaloj komunističkoj Jugoslaviji koja se nastavlja i danas i odmah odgovorili: zato što se na popisu nalaze tisuće lažnih žrtava te dodali: »Zato što postoji sustav kojim se u jednom danu 14 tisuća lažnjaka zamijeni istim brojem novih. Taj sustav je naslijeđen od propale Jugoslavije koja je bila TVORNICA MITOVA. Apologeti jasenovačkog mita otvoreno priznaju da su godine rođenja jasenovačkih žrtava izmišljene jer se navodno nisu mogli utvrditi točni podatci. Međutim, nisu problematične samo godine rođenja već i godine smrti, mjesta rođenja pa čak i imena i prezimena s popisa jasenovačkih žrtava. Znači na popisu se nalaze izmišljene jasenovačke žrtve. I ne radi se o nekolicini problematičnih jasenovačkih žrtava već o desecima tisuća. Neki nikada nisu ni postojali, a dio su oni koji su preživjeli rat ili oni koji su stradali ili umrli negdje drugdje, a ne u Jasenovcu ili Staroj Gradiški«. Dakle, jasenovački popis je masovna prijevara zbog tisuća lažnih žrtava koje je zbog brojnosti nemoguće svrstati u slučajne pogriješke.

* Dovoljno je već pokazati da se na popisu nalaze osobe za koje jednostavna provjera pokazuje da su zapravo stradale na drugim mjestima pa i izvan Nezavisne Države Hrvatske ili da su preživjele rat. Među lažnim žrtvama su i vrlo poznate osobe iz onog razdoblja. Koliko ozbiljan može biti popis s takvim propustima? Ako se tako olako na popis lažno stavljaju poznati, može se pretpostaviti da se nešto slično ili još više radi i sa široj javnosti nepoznatima. Provjerom javno dostupnih izvora iz različitih povijesnih ustanova, popisa žrtava raznih logora u Europi kao i mnogih drugih elektroničkih zapisa moguće je nedvosmisleno pokazati da se tisuće osoba s jasenovačkog popisa tamo uopće ne bi smjele nalaziti. Dubljom obradom podataka jasenovačkih žrtava moguće je lako dokazati i da je dio žrtava izmišljen, odnosno da se radi o osobama koje nisu postojale. Ako se u obzir uzmu već i godine rođenja, njihova statistička obrada pokazuje da se radi o krajnje nepouzdanim i netočnim podacima, a ista takva svojstva nije moguće pronaći kod podataka u tisućama drugih sličnih popisa diljem svijeta. Kvaliteta podataka je tako niska da čak i osnovnoškolci iz nižih razreda neke od njih mogu prepoznati kao problematične i nepouz dane. Kao primjer takvih podataka su ispod dane snimke zaslona na omotu knjige dviju “najmlađih” žrtava s mrežnog popisa Javne ustanove Spomen područje Jasenovac. Prema “skrupulozno prikupljenim i detaljno provjerenim podacima” kreatora jasenovačkog popisa ubijeni su desetljećima prije rođenja.

Na jasenovačkom popisu se nalaze čak i poznate osobe iz predratnog razdoblja koje su preživjele rat ili su stradale nevezano za Jasenovac. Ta prijevara se može opisati dvjema riječima – masovno i beskrupulozno, napisali su autori. Masovnost prijevare je takvih razmjera da će se lako prepoznati u statistici. U knjizi su prikazani rezultati statističke forenzike glede samog popisa, ali i demografskih podataka. Pri analizama su korišteni uglavnom podatci iz izvora kojima se služe apologeti jasenovačkog mita. Međutim, čak i u tim izvorima je mnoštvo podataka koji prikazuju logore Jasenovac i Staru Gradišku u potpuno drukčijem svjetlu od onoga iz dugogodišnje jugoslavenske i srpske propagande. Kad se podatci iz tih izvora koriste po znanstvenim postavkama, a ne aktivistički, dobije se stvarnija

slika stradanja pojedinih grupa odnosno narodâ u logorima Jasenovac i Stara Gradiška. Posebno se to odnosi na Židove, Rome i Srbe.

Promjene podataka na jasenovačkom popisu su konstantne, ali uglavnom jednosmjerne i usmjerene su na povećanje broja žrtava. Do malog taktičkog smanjivanja broja jasenovačkih žrtava dolazi tek u zadnje vrijeme pod pritiskom neoborivih dokaza upornih nezavisnih istraživača. Jasenovački mit je nastao zbog politike i politika će ga i uništiti nakon što se postigne kritična masa dovoljna za prosvjetljenje, a nakon toga, na kraju tog procesa prvom lopatom na mjestu navodnih masovnih grobnica uslijedit će završno urušavanje mita, poručuju autori. Premda su skupili, obradili i pripremili materijale za nekoliko svezaka knjiga o jasenovačkom popisu ipak su se odlučili da je ova (za sada) dovoljno.

Nakon Uvoda knjiga je podijeljena na osam dijelova: “Tvornica mitova”, “Poznati kao lažne jasenovačke žrtve”, “Statistika”, “Izvori”, “Narodi”, “Promjene”, “Prosvjetljenje” i “Na kraju”. Pri samom kraju knjige nalaze se “Objašnjenja kratica, pojmova i znakova u tekstu” i “Popis literature”. U knjizi se nalazi 16 grafikona koji pomažu čitateljima da lakše slijede napisano u knjizi

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2023/06/49724/>

IGOR VUKIĆ: SJENU OD OBLAKA PROGLASILI MASOVNOM GROBNICOM...

(...)

MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR. SC. GORAN HUTINEC, II. DIO

Home Premium sadržaj Dr. Geiger o knjizi Ive Goldsteina:
Povijest bez fusnota

DR. GEIGER O KNJIZI IVE GOLDSTEINA: POVIJEST BEZ FUSNOTA

10 STUDENOGA, 2024MAXPORTAL

Dr. Vladimir Geiger s Hrvatskog instituta za povijest, u Časopisu za suvremenu povijest (ČSP, br. 1, 183-224 Zagreb, 2024.) je objavio prikaz knjige **dr. Ive Ivo Goldsteina**

“Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.” (Zagreb: Fraktura, 2023.)

U proteklim godinama **prof. dr. sc. Ivo Goldstein** napisao je mnoštvo knjiga o hrvatskoj povijesti XX. stoljeća. Uostalom, on je značajna pojava javnoga života naše domovine, sin je Slavka Goldsteina, sveučilišni profesor, povjesničar, jezikoslovac, intelektualac, akademik, diplomat i izumitelj (“drobilice”).

Nažalost, nisam se mogao prikloniti naprednim snagama koje su uvijek cijenile i slavile vrijedan rad polihistora Ive Goldsteina. Kako je on objavljivao nove i obimne knjige, nisam mogao u njima ne primijetiti uvijek nove pogreške, besmislice, neutemeljene tvrdnje... O tome sam često i pisao, pa i na stranicama ovoga časopisa.

Kako je Ivo Goldstein marljiv i uporan, ponovno je napisao obimnu knjigu – ovoga puta o povijesnom revizionizmu i neoustaštvu u Hrvatskoj, pa osjećam potrebu da se i na nju osvrnem, napose na one dijelove koji se tiču i moje osobe.

Na početku nije naodmet spomenuti da je svojevrstan „uvod” u ovu knjigu objavljen 2022. u jednom časopisu u obliku znanstvenoga članka. Autori toga članka bili su **Goldstein** i povjesničar njegovih znanja, **dr. sc. Goran Hutinec**, s Odsjeka za povijest Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. U tom su **čdr. sc. Goran Hutinec** lanku, objašnjavajući sudbinu Židovki i njihove djece iz Sabirnoga logora Đakovo u ljeto 1942., Goldstein i Hutinec naveli:

„Operaciju prebacivanja đakovačkih zatočenica i njihove djece u Jasenovac ustaše su izvodili u najvećoj tajnosti. Dana 8. lipnja [1942.] o zatočenicama i zatočenoj djeci brigu je preuzela Ustaška obrana. Iz Židovske općine u Osijeku javljeno je 12. lipnja [1942.] da je ‘iz Đakova odveden transport od 540 žena, mlađih i zdravih, nepoznatim pravcem (...) žene nisu odvedene u Čitluk (u

Hercegovinu, u talijansku zonu, dakle u spas! – op. a.), kako smo se nadali, već navodno prema Jasenovcu. [...]”¹

Nažalost, nije bilo spasa za židovske žene i djecu, a nema spasa ni za činjenice. Dakle, zaključuju Goldstein-Hutinec, nisu se ispunile nade da bi ustaše možda odveli žene i djecu iz đakovačkoga logora u Čitluk u Hercegovinu, „u talijansku zonu” NDH, dakle – „u spas”. Zaista genijalan zaključak Goldstein-Hutinca. Ogladni primjer njihova gromoglasnoga znanja o holokaustu u NDH.

Koliko se može razabrati, autorski dvojac nije se upitao zašto bi ustaše logorašice i djecu iz Đakova uopće otpremali „u Hercegovinu”? Pa to je potpuno besmisleno! Ali ne i za Goldsteina i Hutinca. Budući da su oni kompetentni i skrupulozni povjesničari, veliki stručnjaci, onda bi zaista bilo preteško da zbroje dva i dva i ne dobiju tri ili pet, nego četiri.

Čitluk koji se spominje u navedenom dopisu Židovske općine u Osijeku zapravo je dobro srpskoga pravoslavnog manastira Orahovica kraj Feričanaca (Našice). O tome u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu postoje i dokumenti, primjerice u fondovima Ustaška nadzorna služba (UNS) i Zemaljska komisija za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača (ZKRZ).² Tako je u izvorima iz arhivskoga fonda ZKRZ navedeno:

„Ekonomat Feričanci osnovan je u maju 1942. godine istovremeno kada je osnovan i ekonomat u Okučanima. Zatočenici logora Jasenovac, a kasnije ioni, koji su ovamo direktno dopremljeni – u svemu oko 250 ljudi radili su poslove seljačke ekonomije na pustari Čitluk kraj Feričanaca.”³

Dakle, izvori su dostupni i netko tko je zaista kompetentan ne bi pisao besmislice o navodnom slanju Židova iz đakovačkoga logora u Hercegovinu, „u spas”. Ali Goldstein (i Hutinec) očito nisu kompetentni. Ne znaju, mudruju, te donose zaključke koji se ubrajaju u antologiju gluposti suvremene hrvatske historiografije.

Tekst navedenoga članka, koji je, uz Goldsteina, supotpisao Hutinec, znatnim dijelom postao je dio sadržaja najnovije Goldsteinove knjige. To je jednostavno provjeriti usporedbom sadržaja članka i sadržaja knjige. Da je navedeni članak zapravo pisan kao dio knjige potvrđuje i navod u tom članku koji je promaknuo i Goldsteinu i Hutincu, zatim recenzentu ili recenzentima, lektoru, pa čak i uredniku prestižnoga časopisa u kojem je članak objavljen. Riječ je o navodu: „U ovoj smo knjizi već spomenuli na više mjesta [...]”⁴

Pretpostavljam da bi bilo potrebno: „U ovom smo članku [...]”! Ali kad je netko, ili više njih, skrupulozan, onda je skrupulozan. Ipak se u vezi s ovime postavlja nagradno etičko pitanje u historijskoj znanosti: gdje je u knjizi Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022. nestao Hutinec? Ili je Goldstein jednostavno „preuzeo” Hutinčev pretpostavljam znatan doprinos tom članku, ili je Hutinec članak supotpisao „slučajno”, eto tek tako, da mu se nađe?

U svojoj najnovijoj knjizi Goldstein me, u sklopu svojega lova na revizioniste, na više mjesta napao. Tako među ostalim tvrdi da sam pisao da je Branimir Altgayer, vođa Njemačke narodne skupine u NDH, u političkom smislu pripadao „umjerenom krilu” hrvatskih/jugoslavenskih Nijemaca

„Nadalje, [Vladimir] Geiger tvrdi da je Branimir Altgayer pripadao ‘umjerenom krilu folksdojčera’. A koje je to bilo ekstremno krilo? Naime, Altgayer je bio ključna osoba u izgradnji Njemačkog doma u Osijeku, financiranog iz pljačke osječkih Židova. Priznao je kako su mu u okviru Volksgruppe cijelo vrijeme rata ‘bili prepušteni pravo i nadležnosti u personalnim pitanjima te u političko ideološkom odgoju’. Naslikavao se na naslovnici folksdojčerskog Neue Zeita, nakon što se na njoj u prethodnim brojevima kočio Hitlerov lik, antisemitske karikature te slike po nacistima srušene osječke sinagoge. Što bi onda bio po Geigeru ‘radikal’ kad je Altgayer bio ‘umjeren’?”⁵

No Goldsteinova su znanja o povijesti jugoslavenskih/hrvatskih Nijemaca (folksdojčera) ili vrlo skromna, nedostatna, ili se – što bi bilo još i gore – namjerno služi manipulacijama, odnosno svjesnim podmetanjem.

Naime, nikad nisam tvrdio da je Altgayer pripadao „umjerenom krilu folksdojčera”, a ponajmanje u svojoj knjizi Nijemci u Đakovu i Đakovštini na koju se Goldstein poziva. U toj sam knjizi, među ostalim, napisao:

„Sudeći po svim obilježjima, i po suzdržljivosti goleme većine Švaba prema politici, ta se skupina ni po čemu nije razlikovala od bilo koje druge etničke zajednice u zemlji. To se, međutim, iz osnova izmijenilo s pojavom tzv. Obnoviteljskog pokreta (Erneuerungsbewegung). Naime, sredinom tridesetih godina u njemačkoj narodnosnoj skupini na političkom planu dolazi do raskola. Nosioci novoga radikalnog usmjerenja obnovitelji (Erneurerer) počinju oponašati svoje uzore iz Trećeg Reicha.”⁶

A odmah iza toga o Altgayeru sam također napisao:

„Istaknuti slavonski obnovitelj umjerenijeg usmjerenja Branimir Altgayer osniva početkom 1936. godine u Osijeku ‘Kulturno i dobrotvorno udruženje Nijemaca’ (Kultur-und Wohlfahrtsvereinigung der Deutschen).”⁷

Dakle, naveo sam da je Obnoviteljski pokret bio radikalno usmjeren, da je bio naklonjen Hitlerovoj Njemačkoj i da je Altgayer bio član toga pokreta. Istina, unutar toga radikalnog usmjerenja Altgayer je bio „umjereniji”, ali je i dalje pripadao Obnoviteljskom pokretu. Pri toj ocjeni ostajem i dandanas.

Nisam „branio” radikalne i nacionalsocijalistički orijentirane folksdojčere. U svojoj knjizi Nijemci u Đakovu i Đakovštini opširno sam pisao o protužidovskoj politici vodstva jugoslavenskih i hrvatskih Nijemaca od sredine 30-ih godina i tijekom NDH. Ovdje donosim tri citata iz te knjige koji jasno pokazuju na koji sam način pisao o navedenoj temi.

„Stanje na političkom planu, mijenja se od 1938. godine, kada pod utjecajem političkih prilika nastaju promjene u pogledima pripadnika njemačke manjine koji su sve više impresionirani jačanjem utjecaja Trećeg Reicha u Europi. Kulturbund je tijekom 1939. godine i dalje sve agresivniji u djelatnosti i pronacističkoj promidžbi među njemačkim stanovništvom. Sve su učestalije parole kao: ‘Ein Volk, Ein Wille, Ein Weg’, ‘Ehre, Blut und Boden’, ‘Ein Deutscher ist er nicht’, ‘Du bist nichts dein Volk alles’, i slično.”⁸

„Po uzoru na nacističku antisemitsku promidžbu, dnevници i tjednici na hrvatskom i njemačkom jeziku donosili su niz antisemitskih napisa. Tisak Njemačke narodne skupine u NDH, listovi ‘Slawonischer Volksbote’ (poslije Grenzwehr), ‘Neue Zeit’, ‘Volk am Pflug’ i dr., pozivao je na progon Židova, njihovo isključivanje iz javnog života i oduzimanje imovine.”⁹

„Židovski hram (sinagoga) u Đakovu zapaljen je navečer 20. travnja 1941., na rođendan A.[dolf] Hitlera, koji je u Đakovu svečano obilježen. U spaljivanju su, prema iskazima suvremenika, prednjačili pripadnici Njemačke narodne skupine Anton Bartenz i Josef Pintz.”¹⁰

Osim navedene knjige, zainteresirani mogu pročitati i moj članak o Branimiru Altgayeru (na koji se Goldstein također poziva).¹¹ I u tom članku objasnio sam što je Obnoviteljski pokret, kao i da je Altgayer pripadao tom pokretu. Dakle, nisam pisao da je Altgayer pripadao „umjerenom krilu folksdojčera” kako to u svojem neznanju i(li) zloj namjeri podvaljuje Goldstein.

Goldstein se nadalje osvrnuo i na knjigu koju sam napisao s kolegama Marijem Jarebom i Davorom Kovačićem, koja se bavi pitanjem manipulacija i kontroverzi u vezi s brojem žrtava skupine ustaških logora Gospić – Jadovno – Pag koji su djelovali 1941. godine.¹² Goldstein komesarski docira, pa ocjenjuje da su autori „na prvi pogled” jasno iskazali stav o strahotama tih logora, ali ipak nigdje ne koriste pojam „genocid”, čak ni „masovni zločin”, nego „kraj nje neodređenu sintagmu” – „zli događaji”.

Zatim Goldstein, poput vrijedno ga istražitelja Narodne milicije, zaključuje da smo se u našoj knjizi „bacili” na naš „jedini interes” – ustanoviti broj logoraša i žrtava, pri čemu se, prijekorno nam zamjera drug komesar-inspektor, ne bavimo organizacijama deportacija i organizacijom gospićke skupine logora.¹³

Ipak smo mi u toj knjizi, prije rasprave o glavnoj temi – manipulacijama i kontroverzama oko broja žrtava spomenutih logora – naveli:

„Svi prikazi djelovanja tih logora pokazuju da je bila riječ o mjestima užasa i stradanja i gubitka života većega broja onih koji nisu bili poćudni ustaškom režimu u NDH zbog svoje etničke/nacionalne, vjerske ili političke pripadnosti. Među žrtvama je bilo i žena i djece, što dovoljno govori o zlim događajima u tim logorima. No dosadašnja istraživanja nisu dala utemeljene, nedvojbene i zadovoljavajuće odgovore na važno i nezaobilazno pitanje o broju logoraša i broju žrtava gospićke skupine logora.”¹⁴

Također smo naveli da je u prvim mjesecima nakon uspostave NDH Gospić bio glavno prihvatilište, „zbiralište”, i upravno središte gospićke skupine logora, odakle su uhićenici otpremani na Velebit, u Jadovno ili na otok Pag, a neki su i zadržavani u Gospiću:

“Ubrzo su počele pristizati skupine uhićenika, jedna za drugom, većinom Srba, uz njih i Židova. Istovremeno su ustaše u okolici logora počeli ubijati zatočenike. Jadovno je na taj način služilo kao prolazni logor u koji su ustaše dovodili uhićenike iz raznih sabirnih logora – kaznionice u Gospiću, logora ‘Danica’ kraj Koprivnice i drugih logora i sabirališta. Odatle su ih nakon kraćega boravka upućivali na gubilišta na Velebitu. Transporte i kolone uhićeni ka ustaše navodno često nisu ni uvodili u logor, nego su ih upućivali izravno na gubilište.”¹⁵

Na temelju navedenoga nedvojbeno je jasno (osim Goldsteinu i onima sličnoga mentalnog sklopa) da ne osporavamo „masovne zločine” počinjene u gospićkoj skupini logora.

U uvodnom dijelu te knjige dali smo historijat gospićke skupine logora te naveli raznovrsnu literaturu koja se tim logorima bavi. I zatim smo zaključili ono što je nedvojbeno, a to je da i dalje ostaje problem utvrđivanja barem približnoga broja žrtava te skupine logora. Da, zaista se nismo bavili onime čime bi Goldstein htio da se bavimo (organizacijom deportacija u te logore i njihovom organizacijom), jer smo u knjizi i objasnili da ćemo se baviti manipulacijama i kontroverzama oko broja žrtava tih logora. To je jasno i iz samo ga njezina naslova. Zašto bi takav pristup bio upitan ostaje nejasno Goldsteinu i onima koji dijele sličan mentalni sklop.

Razumljivo, i nasreću, nisu svi povjesničari poput Goldsteina. Dr. sc. Zoran Janjetović iz Instituta za noviju istoriju Srbije u Beogradu u časopisu toga instituta pozitivno je prikazao knjigu koju sam s kolegama Jarebom i Kovačićem napisao o gospićkoj skupini logora, i ondje među ostalim naveo:

„Knjiga Vladimira Gajgera, Marija Jareba i Davora Kovačića Jadovno i Šaranova jama. Kontroverze i manipulacije svakako neće zadovoljiti ni nekrofilne srpske nacionaliste, a verovatno ni apologetske hrvatske. Međutim, ljudima hladnije glave će ponuditi obilje materijala za razmišljanje o načinu utvrđivanja broja žrtava gospićke grupe logora, kao i o slabostima i manipulacijama do kojih je pri tom došlo. Ona je i svojevrsan poziv na dalje istraživanje, ali uz primenu ‘dobre volje’ i ‘zdrave pameti’ – bez kojih nema nauke, ali ni mira među ljudima i narodima.”¹⁶

Koliko mi je poznato, u srpskoj historiografiji, kao i drugdje, ovaj prikaz nije osporavan niti je bilo nepovoljnih osvrta na navedenu knjigu. Možda i ne začuđuje da Goldstein ima drugačije mišljenje, jer smo se u knjizi osvrnuli na procjene broja žrtava logora Jadovno njegova oca Slavka Goldsteina. Ivo Goldstein tatine procjene, razumljivo, u svojim radovima uporno ponavlja. Mi smo za te procjene jasno, argumentirano i nedvojbeno utvrdili da su proizvoljne i neutemeljene.¹⁷

Goldstein nam, poput cenzora iz Orwellove 1984., zamjera i što smo Jadovno nazvali koncentracijskim logorom, pa komesarski presuđuje:

*„Jadovno nije niti može biti nekakav ‘koncentracijski/koncentracioni’ logor, jer je ono bilo ‘logor smrti’, jer se s Jadovna nije vratio praktički nitko. I tako je ta knjiga ispala sramotna.”*¹⁸

Proizlazi da sve one, a takvih u hrvatskoj i stranim historiografijama ne nedostaje, koji su dosad Jadovno svrstavali u koncentracijske logore trebamo proglasiti „revizionistima” i „neoustašama”, a njihovu terminologiju „sramotnom”. Primjerice, prema Hrvatskoj enciklopediji koncentracijski logori su

„mjesto masovnoga zatočenja domaćega ili stranoga civilnog stanovništva (katkad i vojnika) u izoliranim većim ograđenim prostorima. Otvaranjem i održavanjem koncentracijskih logora totalitarni ili ratni/vojni režimi obračunavaju se s političkim protivnicima. Kriteriji zatočivanja mogu biti individualni, ali češće obuhvaćaju cijele kategorije stanovništva (masovni politički, nacionalni, vjerski i rasni progoni), a razlozi mogu biti državna sigurnost, gospodarsko iskorištavanje, kazna te zastrašivanje ostaloga stanovništva. [...]

*Koncentracijski logori izgrađuju se kao područja ograđena žicom (često s električnim nabojem), s gustom mrežom stražarnica i zgradama (najčešće barakama, brzo podignutima za prihvata velikoga broja ljudi) u kojima se zatočenici lišavaju svih osobnih prava, bez obzira na to je li riječ o tzv. kazneno-radnim logorima ili o logorima u kojima se organizira fizičko uništavanje zatočenika (hladnim oružjem, strijeljanjem, u plinskim komorama, izgladnjivanjem i dr.). [...]*¹⁹

Dakle, prema Hrvatskoj enciklopediji, da ponovim još jednom, koncentracijski logori su i logori u kojima se provodi masovno fizičko uništenje, odnosno ubijanje zatočenika. A gle slučajnosti, upravo je Ivo Goldstein urednik struke povijest upravo u istoj toj Hrvatskoj enciklopediji.

Da zaključim: prvo Goldstein meni (i Jarebu i Kovačiću) spočitava što Jadovno zovemo koncentracijskim logorom, a ne „logorom smrti”, a u enciklopedijskoj natuknici koja je imala čast da joj isti taj Goldstein bude urednik, stoji da su koncentracijski logori i oni logori u kojima se provode masovne likvidacije zatočenika.

Goldstein me proziva da pišem po „gnjevnom i revizionističkom obrascu” (ponajprije misli na svoju knjigu Jasenovac). Piše da sam komentirajući izložbu *“Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. Zadnje odredište Auschwitz”*, za koju je on bio konzultant, iznio „pregrš grubih, drskih i zlonamjernih opaski o tobožnjim nejasnoćama, nedorečenostima, grubim netočnostima, nestručnosti, šlampavosti, neznanju i nesposobnosti navodnih stručnjaka za Holokaust”.²⁰ Upućujem na svoje članke o toj izložbi, ²¹ iz kojih je lako zaključiti je li ipak drukčije nego što tvrdi Goldstein. Zatim Goldstein piše i optužuje me:

„No ‘citirajući svima dostupnu literaturu i izvore o ustaškom logoru u Đakovu niti u jednom trenutku nije smatrao potrebnim osuditi motive i uzroke koji su doveli do toga da 3000 židovskih žena i djece bude zatočena u logoru. Kao državni neprijatelji? Kao ‘nepoćudni’ elementi? Žene? Djeca? Uostalom, nije naveo ni razloge smrti njih 569’ koji su umrli u logoru.”²²

Nije jasno otkud Goldsteinu ovaj citat, jer se u bilješci poziva na jedan online članak Nataše Mataušić, u kojem ja uopće nisam spomenut, i na jedan moj članak.²³ No poznato je da Goldsteinove bilješke često ne potvrđuju ono što spominje ili citira.

Svatko imalo normalan podrazumijeva i zna da su logori napose za žene i djecu krajnje zlo, pa je Goldsteinovo pozivanje na suosjećajnost slabašan napad. A moji osvrti na izložbu Ako tebe zaboravim... bili su o činjeničnim propustima, pa i o tom logoru. Uz to sam naglasio: „Ustaški teror i zločini u NDH i holokaust preozbiljna su tema, pa je i izložba Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. / zadnje odredište Auschwitz trebala biti priređena pro mišljeno i profesionalno.”²⁴ Uostalom, jasno sam komentirajući izložbu napisao:

„Trebaju li nam izložbe o holokaustu u NDH? Ponavljam i ovom prilikom: trebaju, i tu nema dvojbe.”²⁵

Naglasio sam zaključno da takve izložbe „*trebale bi biti opomena da se zlo, veliko zlo, i zločini ne bi ponovili. [...]*”²⁶

Uz to Goldstein primjećuje da „Geiger Jasenovac i Auschwitz naziva ‘koncentracijskim logorima’ i to u situaciji kad spominje deportacije iz kojih se praktički nitko nije spasio. Dakle, trebao je napisati – ‘logori smrti’.” I ustvrđuje:

„Teško je povjerovati da je riječ isključivo o zabuni, već će prije biti da je pokušao minimizirati ili čak negirati zločin koji se dogodio na ove dvije lokacije.”²⁷

Tvrđnju povjesničara Goldsteina da sam „pokušao minimizirati ili čak negirati zločin koji se dogodio” u Jasenovcu i Auschwitzu držim krajnje podlom i uvredljivom. – Goldstein ustvari takvim načinom pokušava minimizirati ili čak negirati mnogobrojne grube netočnosti i izmišljotine u svojim historiografskim radovima na koje sam upozoravao.

Iz Goldsteinove najnovije knjige može se navesti zanimljiv primjer koji pokazuje kako je njemu dopušteno ono što nije dopušteno ostalima/revizionistima. Tako on iznosi mišljenje da su hrvatski i srpski „revizionisti”, kao i ustaše i četnici, za svoju „tobožnju paćeničku sudbinu” izabrali u svojem „perverznom poimanju zbilje” biblijske pojmove „Križni put” i „Golgota”.²⁸

Ipak, korištenje naziva „Križni put” u hrvatskoj je historiografiji potpuno uvriježeno i nitko oko toga ne postavlja upite, a ušao je iz narodne predaje i hrvatske emigrantske publicistike i historiografije, koje su ga prije koristile. Također, naziv „Križev pot” uobičajen je u slovenskoj publicistici i historiografiji. Isto je tako s nazivom „Golgota” u srpskoj publicistici i historiografiji. Uostalom, na biblijskom „Križnom putu” i na „Golgoti” nisu bili isključivo nedužni ljudi.

Upravo je zato korištenje tih pojmova opravdano i u opisu događaja na kraju Drugoga svjetskog rata. Ali, ako je navedeno za Goldsteina „perverzno poimanje zbilje”, kako to da i on sâm u svim svojim mnogobrojnim radovima, člancima i knjigama u kojima spominje događaje krajem Drugoga svjetskog rata upotrebljava upravo biblijski naziv „Križni put”? Možda je povjesničar Goldstein zaboravio ili se samo pravi nevješt? No podsjećam ga da je, primjerice, 2007. u zborniku Bleiburg i Križni put 1945. objavio članak naslovljen „Povijesne okolnosti Bleiburga i Križnog puta”, a 2019. u zborniku Hrvatska na kraju rata 1945 članak „Bleiburg i Križni put”. Uz to, poglavlja naslovljena „Rasap i slom NDH, Bleiburg i Križni put” i „Bleiburg i Križni put – zaslužena kazna ili zločinački pokolj?” iz njegovih su knjiga.²⁹ Ili je i Ivo Goldstein sklon perverzijama.

Ne iznenađuje da je Goldstein u svojem posljednjem uratku stao u obra nu svojega prethodnog remek-djela, knjige Jasenovac.³⁰ Pa je tako odgovorio na moj negativni osvrt na Jasenovac, objavljen upravo na stranicama ovoga časopisa, tvrdeći da sam ga „paušalno i neargumentirano” osporavao. Da bi ojačao svoju tezu, pozvao se čak i na dr. sc. Natašu Mataušić. Goldstein piše:

„Nakon što je 2018. objavljena moja knjiga Jasenovac, javio se [Vladimir] Geiger s nečim što je valjda trebalo biti kritički osvrt. Nije ni u čemu doveo u pitanje temeljne teze u knjizi, pa čak nijedan od elemenata koji čine kostur priče, već se posvetio paušalnom i neargumentiranom osporavanju. Pišući tekst pun gnjeva, sveo ga je, kako kaže Nataša Mataušić, ‘brojeći i popisujući sve propuštene zarezze i razmake između riječi, pravopisne greške i eventualno krivo spojene fusnote’.”³¹ Ne želim skretati s glavne teme, pa ovdje nema potrebe objašnjavati tijek moje rasprave s Natašom Mataušić (i dr. sc. Rajkom Bućin) na stranicama ovoga časopisa tijekom 2020. i 2021. godine. Ukratko, Mataušić i Bućin moj kritički osvrt na Goldsteinovu knjigu Jasenovac svode na puko prebrojavanje pravopisnih pogrešaka.³² Goldstein se s time – dabome – slaže. Dakle, Goldstein-Mataušić-Bućin smatraju da su moje zamjerke na Goldsteinovu knjigu Jasenovac trivijalne i svode se na ispravljanje tipfelera i suvišnih zarezza.

Ja pak smatram da sam u ovome časopisu 2019. godine na 45 stranica iznio niz suštinskih primjedbi na tu knjigu i upozorio na brojne njezine nedostatke. Ponovno ću se osvrnuti isključivo na jednu Goldsteinovu šarlatansku tvrdnju, koju je besramno gurao paralelno sa svojom knjigom Jasenovac.

Počelo je tako što je Goldstein u tjedniku Globus od 5. svibnja 2018. iznio tvrdnju kojom je objasnio što se dogodilo s mnogobrojnim leševima – a prema njemu, riječ je o najmanje **90.000 do 100.000 žrtava** logora Jasenovac:

„Na samom kraju rata, početkom travnja 1945., vratilo se nekoliko najviđenijih jasenovačkih koljača nakon dvije-dvije i pol godine u Jasenovac, jer su znali točno pozicije masovnih grobnica. Zapovijed je glasila da se ‘tragovi grobova imaju uništiti po svaku cijenu’. [...] iz [Njemačkog] Reicha su dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa. [...]”³³

Nakon zagrijavanja u Globusu Goldstein se posebno snažno raspištoljio 17. lipnja 2018. na Hrvatskoj televiziji, u emisiji Nedjeljom u 2, kad je izjavio:

„[Miroslav] Filipović Majstorović [...] je najbolje znao te grobnice. On je išao u Chełmno, kod nacista se instruirati kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti. [...] Drugim dijelom su, kosti, koje su našli, od nosno iskopali [u Jasenovcu], uništavali u tim strojevima.”³⁴

A nakon tih konfabulacija, Goldstein u svojoj knjizi Jasenovac – kao što je poznato i kao što sam već pisao – spomenuti stroj za drobljenje kostiju uopćenije spomenuo. Jasno da nije spomenuo da je ustaški časnik Filipović Majstorović otišao na instrukcije u njemački logor Chełmno, niti je spomenuo da su ustaše takve strojeve dovezli u Jasenovac, jer je sve prethodno što je Goldstein izjavio u Globusu i na Hrvatskoj televiziji šarlatanska izmišljotina, laž, nešto čega bi se (valjda?) trebao sramiti bilo koji razuman i pošten čovjek, a kamoli ne redovni sveučilišni profesor.

U ljeto 2021. u *Jerusalem Postu* objavljen je tekst u kojem je Goldstein izvrgnut kritici (kao autor potpisan je David Goldman, što je očito izmišljeni identitet). U tom je tekstu, pored ostaloga, spomenuta i Goldsteinova izmišljotina o stroju za drobljenje kostiju koji su ustaše na kraju rata dopremili u logor Jasenovac. Tada je Goldstein za Večernji list među ostalim „objasnio”

„[...] kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu opće poznate ‘Akcije 1005’, a ustaše su, to nije nikakva tajna, i u tom pogledu usko surađivali su [sic!] nacistima.”³⁵

Razumljivo, Goldstein je time objasnio isključivo s kojom lakoćom može lagati. Nije on u Nedjeljom u 2 iznio „tezu” da su leševi u Jasenovcu uništavani spravom za mljevenje kostiju, nego je to iznio kao činjenicu, kao što je vidljivo iz prethodno navedenog citata.

Na ovome mjestu ipak moram otići u digresiju. Kao što sam naveo, u ljeto 2021. po hrvatskim medijima širila se vijest o Goldmanu i Goldsteinu, *Jerusalem Postu* i drobili. Ako nešto nisam propustio, u cijeloj toj medijskoj oluji u čaši vode ipak nisam primijetio da su o svemu tome nešto napisali Vlado Vurušić i Robert Bajruši, novinari Jutarnjega lista. Ili pak književnik Miljenko Jergović. Spomenuti, uvijek kao seoski bubnjari spremni staviti se na raspolaganje širenju ili obrani Goldstein-Agitpropa, odjednom su zašutjeli kad se povuklo pitanje drobilice koju je izmislio Goldstein.

A onda će doći dr. Mataušić (s dr. Bućin), pa će pravednički zaključiti da nisam Goldsteinu u stanju naći pogrešku, nego mu ispravljam zareze. Ja bih dr. Mataušić s dr. Bućin ljubazno preporučio da s Goldsteinom odu u ekspediciju u Lonjsko polje, možda negdje nalete na tu drobicu koju su ustaše donijeli iz Njemačke. U međuvremenu, jasno, Goldstein ne posustaje, pa i u ovoj knjizi, kao vrhunski alkemičar hrvatske historiografije, ono što mu se oko ostataka žrtava Jasenovac hoće, napastuje u težnji da to pretvori u činjenice:

„[...] U dijelu sondi iskopanih sredinom šezdesetih godina pored tragova paljevine nađeni su i komadići kostiju, što ukazuje na to da su se kosti, osim što su se spaljivale, i sustavno usitnjavale, jer ih se nije moglo posve uništiti vatrom. [...] Opisana metoda uništavanja tragova zločina istovjetna je praksi razvijenoj u logoru smrti u Chelmnu, u sklopu 'Akcije 1005', u kojoj su od 1942. sustavno uništavani tragovi nacističkih zločina u okupiranoj Poljskoj, SSSR-u, pa čak i u Srbiji. Moguće je procijeniti broj spaljenih leševa na temelju primjera u logoru smrti Belžec: kapacitet jedne tamošnje lomače, na kojoj je radilo 300 zatočenika, bio je 2000 leševa u 24 sata, potom je napravljena još jedna, što znači da se u Belžecu moglo spaliti 4000 leševa dnevno. Ako su slično radili u Jasenovcu na četiri tamošnje lomače (toliko ih spominje Berger) moglo se spaliti dvostruko više leševa. Dakle, broj spaljenih leševa mogao bi se brojiti u tisućama.”³⁶

„U dijelu sondi” (a što je s ostalim sondama?), „što ukazuje” (a što ako ukazuje na nešto drugo?), „ako su” (a što ako nisu?), „moglo se” (a što ako se nije?), „mogao bi” (a što ako nije?). Što reći? Zapravo se moram složiti s Goldsteinom kad ustvrđuje da se revizionisti služe „iskrivljavanjem, pa čak i izmišljanjem činjenica te raznim vrstama manipulacija i mistifikacija”.³⁷

A onda opet, valjda je dr. Mataušić (s dr. Bućin) u pravu, sitničav sam, bavim se pojedinostima. Ne mogu si pomoći. Kad sam se 2019. na stranicama ovoga časopisa osvrnuo na Goldsteinovu knjigu Jasenovac, ukazao sam da njemu nisu poznati točni podaci ni o nekima od najvažnijih objavljenih izvora o tom logoru. Tako je Goldstein pisao:

„Glavni i najiscrpniji objavljeni izvor za povijest jasenovačkog logorskog kompleksa tri su knjige koje je priredio Antun Miletić [...].”³⁸

Kad sam u svojem osvrtu upozorio da je Miletić ipak objavio četiri (4), a ne tri (3) sveska dokumenata o logoru Jasenovac, Goldstein je u srbijanskom izdanju svoje knjige Jasenovac, objavljenom 2019. godine, taj svoj netočan na vod ispravio, te je uspio i točno napisati:

„Glavni i najiscrpniji objavljeni izvor za povijest jasenovačkog logorskog kompleksa četiri su knjige koje je priredio Antun Miletić.”³⁹

Ipak je ovakva preciznost preteška da bi ju renesansni stvaratelj poput Goldsteina usvojio na duže staze. Tako u svojoj posljednjoj knjizi ponovno skrupulozno spominje „trotomnu knjigu Antuna Miletića”.⁴⁰

Kao recenzent Goldsteinove knjige Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022. potpisan je dr. Ivo Graovac, i to dva puta netočno, svaki put kad je spomenut. Kako osoba toga imena i prezimena u humanističkoj znanosti ne postoji, niti je postojala, riječ je nedvojbeno o dr. sc. Igoru Graovcu, kojemu Goldstein i njegov vjerni nakladnik Fraktura ni ime ne znaju točno napisati. – Ma koga briga, važno je zvati se Ivo.

Povjesničar Goldstein u svojoj knjizi iznosi svoje manirističko viđenje stanja istraživanja u suvremenoj hrvatskoj historiografiji i slavodobitno manipulativno ustvrđuje:

„Važan pokazatelj revizionističke manipulacije jest sudbina projekta ‘Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću’ pokrenutog 1991. pod vodstvom Mihaela Sobolevskog i Zdravka Dizdara. Vladimir Geiger ga je preuzeo 2002. godine. Dizdar je 2005. napisao kako se ‘u okviru Geigerova projekta nastavlja istraživanje koje treba rezultirati popisom svih žrtava rata i poraća u Hrvatskoj uključujući i one žrtve Bleiburga i križnih putova’. No svih ovih godina, koliko vodi taj projekt, Geiger nije objavio niti cjelovitiji izračun, a ni popis žrtava. Je li to stoga što takvo brojanje očito ne bi odgovaralo određenim krugovima koji bi time izgubili podlogu za mitove o stotinama tisuća pobijenih Hrvata na Bleiburgu i Križnim putovima? U međuvremenu je Geiger dobio Nagradu Ljubica Štefan za knjigu Josip Broz Tito i ratni zločini te za projekt o žrtvama, dakle za projekt koji ni tada, a ni nakon 32 godine rada nije objavljen.”⁴¹

Nakon objavljivanja knjige Goldstein je u tisku objasnio da već od 1990-ih

„[...] favorizirani su projekti u kojima se na prethodno pitanje ne daje jasan odgovor, dobivaju novac, zapošljavaju nove ljude... Primjerice, veliki projekt ‘Žrtve Drugog svjetskog rata i poraća’ [sic!] koji se provodi na HIP-u [Hrvatskom institutu za povijest], u svih ovih 30 godina nije doveo do uspostavljanja popisa i barem približnog broja žrtava, što nije samo kuriozitet, nego i profesionalna svinjarija: potrošen je golem državni novac, a temeljni cilj projekta nije dosegnut.”⁴²

Ali Goldstein je opet pobrkao sve što je mogao te podmeće i manipulira, jer ni voditelj institutskoga projekta o ljudskim gubicima Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću, a ni povjesničari Hrvatskoga instituta za povijest koji su bili suradnici na tom projektu, nisu bili zaduženi za poimenični popis žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća. Nekoliko činjenica ne bi bilo naodmet.

– U Hrvatskom institutu za povijest (tada Institut za suvremenu povijest) znanstveni projekt „Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu” provodi se od 1991. uz potporu Ministarstva (tada) znanosti i tehnologije, i od 1991. do 1995. vodio ga je dr. sc. Mihael Sobolevski, a suradnici na projektu bili su: Igor Graovac, Zdravko Dizdar, Gojko Vezmar, Narcisa Lengel-Krizman i Slobodan Žarić.⁴³

Zatim je od 1996. do 2002. projekt Hrvatskoga instituta za povijest pod nazivom „Stvarni ljudski gubici Hrvatske u II. svjetskom ratu” vodio dr. sc. Dizdar, uz konzultanta dr. sc. Sobolevskog, a istraživači na projektu bili su dr. sc. Graovac i dr. sc. Žarić.⁴⁴ Cijelo to vrijeme, od 1991. godine nadalje, temeljne zadaće na projektima suradnika – istraživača povjesničara Hrvatskoga instituta za povijest bile su znanstveno istraživanje različitih pitanja i tema dogovorenih za pojedino projektno razdoblje i objavljivanje znanstvenih članaka i knjiga te sudjelovanje na domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima. Tako je i od 2002., otkad

vodim institutske projekte o ljudskim gubicima Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću.⁴⁵ Upravo je od tada otvoren i sustavno obrađen niz novih istraživačkih pitanja i tema.

O mnogobrojnim sudjelovanjima suradnika na projektima na znanstvenim skupovima, objavljenim znanstvenim člancima i monografijama/knjigama i zbirkama dokumenata svjedoči opsežna znanstvena bibliografija povjesničara Hrvatskoga instituta za povijest, suradnika – istraživača na tim projektima (Vladimir Geiger, Zdravko Dizdar, Martina Grahek Ravančić, Marica Karakaš Obradov, a u posljednjem razdoblju i novih istraživača), kao što je to bio slučaj i na prijašnjim institutskim projektima o ljudskim gubicima u Drugom svjetskom ratu provedenim tijekom 90-ih godina.⁴⁶

Svi projektni izvještaji o ljudskim gubicima Hrvatske u Drugom svjetskom ratu (i poraću) od 90-ih do danas krajnje su pozitivno ocijenjeni, a svi znanstvenici, povjesničari, na temelju ostvarenih istraživanja i radova redovi to su izabirani u viša znanstvena zvanja.

A objavljeni su, što se tiče Drugoga svjetskog rata i poraća, brojni znanstveni radovi, članci i knjige te zbirke dokumenata, od primjerice pitanja žrtava ustaških i četničkih zločina u NDH, o logorima Danica, Jadovno i Jasenovac, o žrtvama savezničkih zračnih napada i bombardiranja područja Hrvatske tijekom Drugoga svjetskog rata, prisilnim migracijama stanovništva, Hrvata, Slovenaca, Srba, Židova i Nijemaca, tijekom Drugoga svjetskog rata i u poraću na području Hrvatske i Bosne i Hercegovine, do primjerice mnogobrojnih znanstvenih radova, članaka i knjiga te zbirki dokumenata o partizanskoj i komunističkoj represiji i zločinima potkraj Drugoga svjetskog rata i u neposrednom poraću, o Bleiburgu i „Križnom putu”, o logorima za folksdojčere u Hrvatskoj nakon Drugoga svjetskog rata, o djelovanju Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača i o sudovima za zaštitu nacionalne časti Hrvata i Srba u Hrvatskoj.

– A to što ti ili većina tih radova povjesničara Hrvatskoga instituta za povijest naslovom ili sadržajem nisu po ukusu Goldsteina i sličnih, to je njihov problem. U opisu znanstvenoga projekta Hrvatskoga instituta za povijest „Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću”, dostupnom i online, spominje se i poimenični popis žrtava. Tako je jasno navedeno:

„Zaseban dio projekta, istraživački i tehnički, tema je ‘Popis žrtava Drugog svjetskog rata i poraća’ (dr. sc. Josip Kolanović).” [...]

„U okviru ove teme istražiti će se izvori o ljudskim gubicima Hrvatske i Hrvata u Drugom svjetskom ratu i poraću te upotpuniti i ispraviti ranije izrađeni popisi. U konačnici izraditi će se baza podataka o ljudskim gubicima Drugoga svjetskog rata i poraća, s podacima o stradalim i žrtvama, mjestu, vremenu i načinu na koji su izgubili život, uz izvor podataka. S obzirom na velik broj stradalih i žrtava, pouzdanost postojećih popisa i dostupnost izvora, ovo istraživanje nastavak je i dio dugoročnog istraživačkog napora čiji je cilj pouzdana i iscrpna evidencija ljudskih

gubitaka Drugog svjetskog rata i poraća. Osim provjere, ispravljanja i dopune podataka postojećih popisa, utvrditi će se i područja koja su slabo dokumentirana i mogući izvori njihovih podataka.

Time će se stvoriti preduvjet da se po završetku ovog istraživanja pristupi okončanju popisa ljudskih gubitaka Drugoga svjetskog rata i poraća. Procjenjuje se da je ukupan broj ljudskih gubitaka koje će biti moguće evidentirati nekoliko stotina tisuća. S obzirom na dostupne izvore, u okviru ovog istraživanja biti će moguće obraditi podatke za 80-90% stradalih i žrtava. Objedinjavanjem podataka iz različitih popisa, njihovom provjerom na izvornom arhivskom gradivu i korištenjem novih izvora osigurati će se cjelovitost i pouzdanost podataka, koliko to dopuštaju raspoloživi izvori, i time onemogućiti njihovo proizvoljno tumačenje. Realizacijom istraživanja stvoriti će se uvjeti za daljnje znanstveno istraživanje, posebice na pojedinim užim područjima i problemi ma te provjera dosadašnjih hipoteza koje su se iznosile u znanosti i javnosti te za svestranu ocjenu uzroka, pojavnih oblika, društvenih, demografskih i političkih posljedica ratnih stradanja.”⁴⁷

A poimenični popis – baza podataka, na kojem je u sklopu projekta „Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću” od 2002. radio dr. sc. Kolanović sa suradnicima, i samostalno vodio, treba naglasiti, nema nikakve veze s poimeničnim popisom tzv. Vukojevićeve komisije (odnosno Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava RH), kako to skrupulozno navodi Goldstein.⁴⁸

Nasuprot Goldsteinovim snoviđenjima, ipak je riječ o bazi podataka poimeničnoga popisa Komisije za popis žrtava rata Saveznog izvršnog vijeća Jugoslavije iz 1964., koju su dr. sc. Kolanović i suradnici korigirali i dopunjavali novim upisima. Goldstein spominje da je dr. sc. Kolanović 2002. pokrenuo projekt „Žrtve Drugog svjetskog rata, poraća i Domovinskog rata” u Hrvatskom državnom arhivu, gdje je bio ravnatelj, „ali je dvije godine kasnije navodno praktički ‘onemogućeno njegovo izvođenje unutar HDA’”.⁴⁹

Bilo bi zgodno da je Goldstein spomenuo da je dr. sc. Kolanović tada bio „udomljen” u Hrvatskom institutu za povijest da sa suradnicima nastavi započeti rad na tom poimeničnom popisu žrtava.

A u Hrvatskom institutu za povijest svima zainteresiranima, od primjerice Dobroslava Parage u osobne svrhe, koji je molio uvid u upis članova njegove obitelji koji su u vrijeme NDH život izgubili u holokaustu, do primjerice dr. sc. Lászla Horvátha iz Društva mađarskih umjetnika i znanstvenika u Hrvatskoj za potrebe istraživanja i rada na poimeničnom popisu hrvatskih Mađara koji su život izgubili tijekom Drugoga svjetskog rata i u poraću, omogućen je uvidu bazu i korištenje podataka popisa. Povjesničari, istraživači na institutskom projektu, podatke ovoga poimeničnog popisa koristili su u svojim radovima, što bi Goldsteinu bilo jasno da je pozorno pratio znanstvene radove nastale na projektu.

Štoviše, na temelju nekih znanstvenih članaka JUSP Jasenovac korigirao je podatke u svojoj poimeničnoj bazi podataka o žrtvama logora Jasenovac i Stara Gradiška, primjerice u slučaju sela Malo i Veliko Nabrđe. Nije nam poznato da je Goldstein prije iskazivao zanimanje za ovaj poimenični popis, nego evo sada, rekli bi inteligentniji u sasvim određene svrhe.

I na kraju, razlog zašto ova baza podataka – poimenični popis nije dostupna online više je nego jednostavan: Hrvatski institut za povijest i nakon niza nastojanja nije od nadležnoga ministarstva dobio dostatna materijalna sredstva potrebna za uređivanje i postavljanje baze online.

Znanstveni radovi, članci i knjige nastali na projektu „Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću” umnogome su poslužili u radu na bazi – poimeničnom popisu ljudskih gubitaka u Drugom svjetskom ratu i poraću. Podaci poimeničnoga popisa uvelike su korišteni u znanstvenom radu, člancima i knjigama nastalim na projektu „Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću”.⁵⁰

Uz to, na projektima Hrvatskoga instituta za povijest o ljudskim gubicima Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću nastalo je uz desetke znanstvenih članaka i dvadesetak znanstvenih knjiga i zbirki dokumenata.⁵¹

Tako, još jedanput, Goldstein svojim tvrdnjama obmanjuje neupućene. Ukratko, Goldstein o meni i mojem historiografskom radu zaključuje: „Vladimir Geiger sustavno iskrivljuje povijest Drugog svjetskog rata, ali na suptilniji način, dodajući svoj nacionalistički ‘spin’. [...]”⁵²

Tako je to kad je Goldstein na Pravoj strani povijesti, pa me, kao i brojne druge povjesničare Hrvatskoga instituta za povijest, čiji mu se historiografski radovi ne sviđaju jer su u opreci s njegovim mišljenjima i stajalištima, proglašava i etiketira nacionalistom, desničarem, neoustašom i istaknutim revizionistom itd.

Uostalom, Goldstein ima pravo misliti i o meni i o drugim povjesničarima i njihovu radu (koji naziva „mitologizacijama, mistifikacijama i manipulacijama o prošlim vremenima”), ali ne bi trebao iznositi – najblaže rečeno – netočnosti. Sumnjam da je to u stanju, pa samo mogu zaključiti da bih bio iznenađen, a i istinski zabrinut, kad bi me Goldstein hvalio.

I zaključno – Ivo Goldstein samozatajno zna da je upravo on nepogrešiv, skrupulozan i nedvojbeni stručnjak za sva pitanja suvremene hrvatske povijesti, i za još mnogo toga. Nema baš onih koji mu mogu stati uz bok. Ipak, i u ovoj knjizi on – dakako – neće propustiti izraziti divljenje prema svojem pokojnom Ocu, koji je uz njega, Sina Ivu, jedini vrijedan svakoga divljenja. Dakle – Goldstein skromno hvali sebe i svojega oca.

Za Goldsteina je sve jednostavno, crno ili bijelo. Nema tu nijansi sive boje. On dobro zna tko su negativci, revizionisti, a tko pozitivci. Zar nam je više od toga i potrebno?

FUSNOTE:

1 Ivo GOLDSTEIN, Goran HUTINEC, „Kako raskrinkati tvrdnje povijesnih revizionista – pet primjera”, *Zbornik Janković* (2021), br. 5-6: 179.

2 Usp. HR-HDA-248. Ustaška nadzorna služba (UNS), Zapovjedništvo, Ured IV, logori, 3/248 i HR-HDA-306. Zemaljska komisija za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača (dalje: ZKRZ), *Guz*, 2235/24-45, Okrug Osijek, XII Ekonomat Feričanci, 91 (124).

3 HR-HDA-306. ZKRZ, *Guz*, 2235/24-45, Okrug Osijek, XII Ekonomat Feričanci, 91 (124).

4 GOLDSTEIN, HUTINEC, „Kako raskrinkati tvrdnje povijesnih revizionista – pet primjera”, 171.

5 Ivo GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.* (Zagreb: Fraktura, 2023), 271.

6 Vladimir GEIGER, *Nijemci u Đakovu i Đakovštini* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest; Dom i svijet, 2001), 125.

7 Isto, 126.

8 Isto, 129.

9 Isto, 147.

10. Isto 147.

11 Vladimir GEIGER, „Saslušanja Branimira Altgayera vođe Njemačke narodne skupine u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj u Upravi državne bezbjednosti za Narodnu Republiku Hrvatsku 1949. godine”, *Časopis za suvremenu povijest* 31 (1999), br. 3: 576.

12 Vladimir GEIGER, Mario JAREB, Davor KOVAČIĆ, *Jadovno i Šaranova jama. Kontroverze i manipulacije* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2017).

13 GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 277 **14** GEIGER, JAREB, KOVAČIĆ, *Jadovno i Šaranova jama*, 12.

15 Isto, 8-9.

16 – Zoran JANJETOVIĆ, „Vladimir Geiger, Mario Jareb, Davor Kovačić. *Jadovno i Šaranova jama. Kontroverze i manipulacije*. Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2017, 147.”, *Tokovi istorije* (2017), br. 2: 222-223.

17 – Usp. GEIGER, JAREB, KOVAČIĆ, *Jadovno i Šaranova jama*, 27-28.

18 – GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 277.

19 – „koncentracijski logori”, *Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje, Leksikografski zavod Miroslav Krleža*, 2021., pristup ostvaren 18. 9. 2023., <http://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=32708>.

20 GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 276.

21 Vladimir GEIGER, „Uz izložbu *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. Zadnje odredište Auschwitz, Francuski paviljon u Zagrebu*, 5. veljače 2020. – 21. travnja 2020.”, pristup ostvaren 1. 2. 2024., <http://www.historiografija.hr/?p=19272>; Vladimir GEIGER, „Nedostatno znanje, nestručnost i šlamperaj ili još jednom o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. / zadnje odredište Auschwitz, Francuski paviljon u Zagrebu*, 5. veljače – 21. travnja 2020.”, *Časopis za suvremenu povijest* 52 (2020), br. 1: 343 350 i Vladimir GEIGER, „Uz osvrt Nataše Mataušić i Rajke Bučin u *Časopisu za suvremenu povijest* 52 (2020), br. 3 na moje primjedbe o izložbi *Ako*

tebe zaboravim... *Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945.: Zadnje odredište Auschwitz*", *Časopis za suvremenu povijest* 53 (2021), br. 1: 319-333.

22 GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 276.

23 Usp. Nataša MATAUŠIĆ, „Revizionistički pamflet Igora Vukića”, pristup ostvaren 1. 2. 2024., <https://forum.tm/vijesti/revizionistički-pamflet-igora-vukica-o-kozarackoj-djeci-5849>

i GEIGER, „Uz osvrt Nataše Mataušić i Rajke Bučin u *Časopisu za suvremenu povijest* 52 (2020), br. 3 na moje primjedbe o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. –*

1945.: Zadnje odredište Auschwitz”, 319-333.

24 GEIGER, „Nedostatno znanje, nestručnost i šlamperaj ili još jednom o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. 1945. / zadnje odredište Auschwitz*, Francuski paviljon u Zagrebu, 5. veljače – 21. travnja 2020.”, 350.

25 GEIGER, „Uz izložbu *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. Zadnje odredište Auschwitz*, Francuski paviljon u Zagrebu, 5. veljače 2020. – 21. travnja 2020.”, 1 i GEIGER, „Nedostatno znanje, nestručnost i šlamperaj ili još jednom o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. / zadnje odredište Auschwitz*, Francuski paviljon u Zagrebu, 5. veljače – 21. travnja 2020.”, 350.

26 GEIGER, „Uz izložbu *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. Zadnje odredište Auschwitz*, Francuski paviljon u Zagrebu, 5. veljače 2020. – 21. travnja 2020.”, 1 i GEIGER, „Nedostatno znanje, nestručnost i šlamperaj ili još jednom o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945. / zadnje odredište Auschwitz*, Francuski paviljon u Zagrebu, 5. veljače – 21. travnja 2020.”, 350.

27 GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 276-277.

28 Isto, 395-396.

29 Usp. Ivo GOLDSTEIN, „Povijesne okolnosti Bleiburga i Križnog puta”, u: *Bleiburg i Križni put 1945. Zbornik radova*, gl. ur. Juraj Hrženjak (Zagreb: Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske, 2007), 31-37; Ivo GOLDSTEIN, „Bleiburg i Križni put”, u: *Hrvatska na kraju rata 1945*, ur. Miroslav Kirinčić (Zagreb: Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske, 2019), 9-213 te Ivo GOLDSTEIN, *Hrvatska 1918 – 2008*. (Zagreb: Novi Liber, 2008), 350-368 (poglavlje: „Rasap i slom NDH, Bleiburg i Križni put”); Ivo GOLDSTEIN, *Povijest Hrvatske 1945-2011.*, 1. sv. (1945-1968.) (Zagreb: EPH Media d.o.o., Jutarnji list, 2011), 14-38 (poglavlje: „Rasap i slom NDH, Bleiburg i Križni put”); Slavko GOLDSTEIN, Ivo GOLDSTEIN, *Jasenovac i Bleiburg nisu isto* (Zagreb: Novi Liber, 2011), 133-161 (poglavlje: „Rasap i slom NDH, Bleiburg i Križni put”); Ivo GOLDSTEIN, *Kontroverze hrvatske povijesti 20. stoljeća* (Zagreb: Profil, 2019), 149-165 (poglavlje: „Bleiburg i Križni put – zaslužena kazna ili zločinački pokolj?”).

30 Ivo GOLDSTEIN, *Jasenovac* (Zaprešić: Jasenovac: Fraktura; Javna ustanova Spomen područje Jasenovac, 2018) i(li) Ivo GOLDSTEIN, *Jasenovac* (Novi Sad: Akademski knjiga, 2019).

31 GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 273.

32 Nataša MATAUŠIĆ, Rajka BUČIN, „Dopustite ljudima da vam kažu i krenite svojim putem”: osvrt na tekstove Vladimira Geigera o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945.: Zadnje odredište Auschwitz*”, *Časopis za suvremenu povijest* 52 (2020), br. 3: 1011. Usp. GEIGER, „Uz osvrt Nataše Mataušić i Rajke Bučin u *Časopisu za suvremenu povijest* 52 (2020), br. 3 na moje primjedbe o izložbi *Ako tebe zaboravim... Holokaust u Hrvatskoj 1941. – 1945.: Zadnje odredište Auschwitz*”, 333.

- 33 Ivo GOLDSTEIN, „Komisija za Jasenovac: nova besmislena inicijativa šefice države”, pristup ostvaren 15. 1. 2024., <https://www.jutarnji.hr/globus/pise-ivo-goldstein-komisija-za-jasenovac-nova-besmislena-inicijativa-sefice-drzave-7321071>.
- 34 „NU2 – IVO GOLDSTEIN”, pristup ostvaren 15. 2. 2019., <https://www.youtube.com/watch?v=-2c79KryKCM>.
- 35 Petra MARETIĆ ŽONJA, „Polemika o Jasenovcu. Goldstein: Tekst u Jerusalem Postu je hrpa besmislica i laži, iskopavanjem leševa u Jasenovcu ništa se neće postići”, pristup ostvaren 15. 1. 2024., <https://www.vecernji.hr/vijesti/goldstein-tekst-u-u-jerusalem-postu-je-hrpa-be-smislica-i-lazi-a-autor-mi-je-nepoznat-1515905>.
- 36 GOLDSTEIN, Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022., 320.
- 37 GOLDSTEIN, HUTINEC, „Kako raskrinkati tvrdnje povijesnih revizionista – pet pri mjera”, 196.
- 38 GOLDSTEIN, Jasenovac (Zaprešić; Jasenovac, 2018), 30.
- 39 GOLDSTEIN, Jasenovac (Novi Sad, 2019), 30.
- 40 GOLDSTEIN, Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022., 455.
- 41 Isto, 262-263.
- 42 Boris PAVELIĆ, „IVO GOLDSTEIN: ‘Zvuči grubo, ali revizionističke i neoustaške laži jednostavno su povijesna pornografija’”, pristup ostvaren 22. 1. 2024., <https://www.nacional.hr/ivo-goldstein-zvuci-grubo-ali-revizionisticke-i-neoustaške-lazi-jednostavno-su-povije-sna-pornografija/>.
- 43 Usp. „Ministarstvo znanosti i tehnologije / SVIBOR – Prikupljanje podataka o projektima u RH / Šifra projekta: 6-02-101, Ljudski gubici Hrvatske u drugom svjetskom ratu”, pri stup ostvaren 20. 9. 2023., http://mzos.hr/svibor/6/02/101/proj_h.htm.
- 44 Usp. „Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa / [Z] projekti / Arhiva projekata (1996. – 2002.)”, pristup ostvaren 20. 9. 2023., http://zprojekti.mzos.hr/zProjektiOld/arh_det.asp?offset=30&ID=36.
- 45 Usp. „Hrvatski institut za povijest / Ljudski gubici Hrvatske u drugom svjetskom ratu i poraću / Šifra projekta 019-0190609-0584”, pristup ostvaren 20. 9. 2023., <https://www.isp.hr/odjeli/odjel-za-suvremenu-povijest/ljudski-gubici/> i Pola stoljeća prošlosti. Hrvatski institut za povijest (1961. – 2011.), ur. Zdenko Radelić i Jasna Turkalj (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2021), 65, 67, 78-80, 90, 107, 110.
- 46 Usp. „CROSBİ – Hrvatska znanstvena bibliografija”, pristup ostvaren 20. 9. 2023., [https://www.bib.irb.hr:8443/teBibliografijaHrvatskoginstitutazapovijest\(1961.-2011.\),ur.DarijaPanciroviMajaŠtignjedec\(Zagreb:Hrvatskiiinstitutzapovijest,2011\)iBibliografijaHrvatskoginstitutazapovijest\(2011.-2020.\),ur.DarijaPanciroviMartinaJurčić\(Zagreb:Hrvatskiiinstitutzapovijest,2021\).](https://www.bib.irb.hr:8443/teBibliografijaHrvatskoginstitutazapovijest(1961.-2011.),ur.DarijaPanciroviMajaŠtignjedec(Zagreb:Hrvatskiiinstitutzapovijest,2011)iBibliografijaHrvatskoginstitutazapovijest(2011.-2020.),ur.DarijaPanciroviMartinaJurčić(Zagreb:Hrvatskiiinstitutzapovijest,2021).)
- 47 „Hrvatski institut za povijest / Ljudski gubici Hrvatske u drugom svjetskom ratu i poraću / Šifra projekta 019-0190609-0584”, pristup ostvaren 21. 10. 2023., <https://www.isp.hr/odjeli/odjel-za-suvremenu-povijest/ljudski-gubici/>.
- 48 Usp. GOLDSTEIN, Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022., 265.
- 49 Usp. Isto.
- 50 Zbog mnogobrojnosti takvih radova nastalih na projektu „Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu i poraću” navodim samo najvažnije koje (su)potpisujem: Partizanska i komunistička represija i zločini u Hrvatskoj 1944. – 1946. Dokumenti, prir. Zdravko Dizdar i sur. (Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, 2005); Partizanska i komunistička represija i zločini u Hrvatskoj 1944. – 1946. Dokumenti. Slavonija, Srijem i Baranja, prir. Vladimir Geiger i

sur. (Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, 2006); *Partizanska i komunistička represija i zločini u Hrvatskoj 1944. – 1946. Dokumenti*. Zagreb i središnja Hrvatska, prir. Vladimir Geiger i sur. (Slavonski Brod; Zagreb: Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje; Hrvatski institut za povijest, 2008); *Partizanska i komunistička represija i zločini u Hrvatskoj 1944. – 1946. Dokumenti*. Dalmacija, prir. Mate Rupić i Vladimir Geiger (Slavonski Brod; Zagreb: Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje; Hrvatski institut za povijest, 2011); Vladimir GEIGER, *Logor Krndija 1945. – 1946.* (Zagreb; Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest; Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, 2008); *Dokumenti o zločinima 12. proleterske brigade XII. udarne divizije III. jugoslavenske armije u selima kotara Donji Andrijevcima početkom studenoga 1945.*, prir. Mate Rupić, Vladimir Geiger i Branko Ostajmer (Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, 2016); Vladimir GEIGER, Pero ŠOLA, „Žrtvoslov Malog Nabrda – Drugi svjetski rat poraće. Pokušaj revizije podataka o ljudskim gubicima nestalog i zaboravljenog slavonskogsela”, *Scrinia Slavonica* 17 (2017): 291-378; Vladimir GEIGER, *Velika Pisanica 1945. Sabirni, radni i prolazni logor za folksdvojčere* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest; Ogranak Matice hrvatske u Bjelovaru, 2020); Vladimir GEIGER, Branko OSTAJMER, „Đakovo i Đakovštinu danima Travanjskoga rata i uspostave Nezavisne Države Hrvatske: o žrtvama Đakovčana i Đakovština i o njihovim sudbinama u historiografiji, publicistici i žrtvoslovima”, *Zbornik Muzeja Đakovštine* 15 (2021): 195-277.

51 Uz znanstvene knjige i zbirke dokumenata navedene u prethodnoj bilješci riječ je i o sljedećim znanstvenim knjigama i zbirkama dokumenata, od kojih navodim najvažnije: Zdravko DIZDAR, Mihael SOBOLEVSKI, *Prešućivani četnički zločini u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini: 1941. – 1945.* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest; Dom i svijet, 1999); Zdravko DIZDAR, *Četnički zločini u Bosni i Hercegovini: 1941. – 1945.* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest; Dom i svijet, 2002); Marica KARAKAŠ OBRADOV, *Angloamerička bombardiranja Hrvatske u Drugom svjetskom ratu: saveznički zračni napadi na Nezavisnu Državu Hrvatsku 1943. – 1945.* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2008); Martina GRAHEK RAVANČIĆ, *Bleiburg i križni put 1945.: historiografija, publicistika i memoarska literatura* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2009); Martina GRAHEK RAVANČIĆ, *Narod će im suditi: Zemaljska komisija za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača za Zagreb 1944. – 1947.* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2013); Vladimir GEIGER, Josip Broz Tito i ratni zločini. *Bleiburg – Folksdvojčeri* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2013); Marica KARAKAŠ OBRADOV, *Novimozaici nacija u „novim poredcima”: migracije stanovništva na hrvatskom području tijekom Drugoga svjetskog rata i poraća* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2014); Vladimir GEIGER, *Radni logor Šipovac – Našice 1945. – 1946.* (Našice: Zavičajni muzej Našice; Udruga Nijemaca i Austrijanaca Našice, 2015); Zdravko DIZDAR, *Logor Danica u Koprivnici 1941. – 1942.*, knj. 1 i 2, *Dokumenti* (Koprivnica: Muzej grada Koprivnice; Bogadigrafika, 2017); Vladimir GEIGER, Mario JAREB, Davor KOVAČIĆ, *Jadovno i Šaranova jama. Kontroverze imaniculacije* (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2017); Vladimir GEIGER, Suzana LEČEK, *Krivična i kazna. Politika odmazde i sudski proces ministru u Vladi NDH Živanu Kuveždiću 1948. – 1949.* (Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest, Podružnica za povijest Slavonije, Srijema i Baranje, 2018); Vladimir GEIGER, Pero ŠOLA, Marko KRZNARIĆ, *Groblje hrvatskih vojnika na Mirogoju*, Zagreb, 1941. – 1945. *O uklanjanju u poraću 1945. – 1946. grobalja i grobova „okupatora” i „narodnih neprijatelja” poginulih 1941. – 1945. u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj* (Zagreb: Hrvatski

institut za povijest, 2022); Martina GRAHEK RAVANČIĆ, U imenaroda! Djelovanje sudova za zaštitu nacionalne časti Hrvata i Srba u Hrvatskoj 1945. godine (Zagreb: Hrvatski institut za povijest, 2023)

52 GOLDSTEIN, *Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989. – 2022.*, 270.

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/dr-geiger-o-knjizi-ive-goldsteina-povijest-bez-fusnota/>

MINISTARSTVO DROBILIČARA I PROF. DR. SC. MIRJANA KASAPOVIĆ

Igor Vukić je u Hrvatskom tjedniku od 25. 6. 2026. objavio tekst *'Vodič za nastavnike' sramotni je i opasni ideološki pamflet Fuchsova Ministarstva.*

U njemu spominje i prof. dr. sc. Mirjanu Kasapović:

Na kritike čiji su dijelovi navedeni u „vodiču“ (npr. one politologinje Mirjane Kasapović ili povjesničara Gorana Hutinca), davno smo odgovorili jasnim argumentima, ali to se ne spominje. I te i druge kritičke objeke koje su spomenute, a popabirčene su iz raznih uglavnom internetskih izvora, u principu mogu biti dio povjesničarske ili čak političke rasprave, ali navođenjem u ovakvom „vodiču“ predstavljaju neprimjerene i duboko uvredljive aluzije i optužbe.

„Vodič“ (ili bolje reći pamflet ili čak tjeralicu) uredile su dvije pripadnice skupine aparata i savjetnika u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih te Agencije za odgoj i obrazovanje. Znanje o ovoj osjetljivoj temi nabadale su na simpozijima po parizima i bruxellesima te na temelju gotovog paketa materijala koje im je dostavio UNESCO ili neke takve srodne agencije. Vjerojatno nisu bile ni svjesne posljedica koje mogu izazvati onime što su napisale. Već sama činjenica da izrada tako važnog i osjetljivog priručnika nije povjerena ozbiljnijim stručnjacima dovoljna je za negativnu ocjenu i priziva odgovornost ministra koji ga je odobrio. Čim se vidi da su urednice dio svojih argumenata temeljile i na radovima Ive Goldsteina, koji je godinama javno prodavao laž o „drobilici“ u Jasenovcu, sve je jasno. Samo zbog takve jedne izmišljotine on bi morao biti zaobiđen kad je riječ o službenim publikacijama ministarstva hrvatske države. Niz je i drugih razloga zbog kojeg ga se ne bi smjelo smatrati „pouzdanim izvorom“.

U mojem reagiranju to ministarstvo sam upravo po Ivi Goldsteinu i njegovoj drobilici nazvao MINISTARSTVO DROBILIČARA:

Akademik Josip Pečarić reagirao je na neprimjereni sadržaj Vodiča o Holokaustu Ministarstva znanosti

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/>

Naime, Ivi Goldstein je danas poznat po podrugljivom imenu IVO DROBILICA. Prof. dr. sc. Mirjana Kasapović je podržavala Goldsteinove i službenu 'istinu' o Jasenovcu iako je bilo jako mnogo dokaza da se radi o politici korištenja laži o logoru u Jasenovcu kako bi se Hrvate stalno moglo optuživati za nekakvu genocidnost. Čak je objavila i znanstveni rad u kojem je napala one koji su zastupali istinu o Jasenovcu. Tako je 2018. godine objavila i znanstveni rad o tome:

Politička misao, god. 55, br. 1, 2018, str. 7-33

Izvorni znanstveni rad

Primljeno: 10. rujna 2017.

DOI: 10.20901/pm.55.1.01

GENOCID U NDH:

UMANJIVANJE, BANALIZIRANJE I PORICANJE ZLOČINA**MIRJANA KASAPOVIĆ**Fakultet političkih znanosti,
Sveučilište u Zagrebu*Sažetak*

U tekstu se razmatra revizionistička struja u suvremenoj hrvatskoj historiografiji, a posredno i u politici, koja se bavi Nezavisnom Državom Hrvatskom (1941-1945). Revizionistički narativ čine tri glavne postavke: (a) NDH je bila normalna onodobna protupobunjenička država koja nije koristila državni teror kako bi uništila vjerske i etničke zajednice koje su u ustaškoj ideologiji i politici bile određene kao prirodni ili organski neprijatelji te tvorevine, nego je primjenjivala ograničena legitimna sredstva borbe da bi se zaštitila od političkih pobunjenika; (b) u NDH nisu izvršeni masovni zločini, a kamoli genocid, ni nad Srbima, ni nad Židovima, ni nad Romima; štoviše, glavne žrtve bili su Hrvati te zločine NDH treba desrbizirati i dejudeizirati; (c) logor Jasenovac bio je samo radni i sabirni logor, a ne koncentracijski logor smrti, u koji je NDH privodila političke protivnike kako bi se zaštitila od njihova razornog djelovanja, a ne kako bi ih ubijala; pravi smrtonosni logor u Jasenovcu osnovala je tek jugoslavenska komunistička vlast poslije svršetka Drugoga svjetskog rata. Pokušavajući dekonstruirati "jasenovački mit", revizionisti zapravo nastoje dekonstruirati "mit o genocidu" u NDH, a time potpuno ili djelomice rehabilitirati NDH.

Ključne riječi: NDH, Jasenovac, ustaštvo, genocid, historijski revizionizam

U Literaturi navodi i moju knjigu:

Pečarić, Josip. 1998. Srpski mit o Jasenovcu. Zagreb: Dom i svijet.

Međutim o njoj ne piše već o novijim tzv. revizionistima,

Ispravno je zaključila da je najveća opasnost za rušenje laži o Jasenovcu Igor Vukić pa je on i odgovorio tekstom koji je dan u Prilogu.

Međutim 2019. hrvatski povjesničar dr. sc. Davor Marijan je napisao rad o revizionizmu:

ČSP, br. 2, 385-421

Zagreb, 2019.

UDK: 930.1(497.5)''19''

32(497.5)

Pregledni članak

Primljeno: 15. 6. 2019.

Prihvaćeno: 29. 6. 2019.

DOI: <https://doi.org/10.22586/csp.v5i12.9120>

SUVREMENA HRVATSKA POVIJEST I NEVOLJE S REVIZIONIZMOM

DAVOR MARIJAN

Hrvatski institut za povijest

Zagreb, Hrvatska

dmarijan66@gmail.com

U Hrvatskoj se pojam povijesni revizionizam javio početkom XXI. stoljeća. Pojam revizionizam do tada je bio isključivo u sferi marksizma, što je u slučaju Hrvatske (i Jugoslavije) bila stvarnost od 1945. do 1990. godine. Pojam povijesni revizionizam uveo je Slavko Goldstein, osoba koja nije bila po vokaciji povjesničar, no taj je pojam od tada prisutan na lijevom krilu historiografije i hrvatskoga društva. U radu se objašnjavaju okolnosti kako je pojam ušao u uporabu i dovodi u pitanje smislenost njegova korištenja.

Ključne riječi: historiografija; revizionizam; Slavko Goldstein; Franjo Tuđman; Nezavisna Država Hrvatska; Socijalistička Republika Hrvatska; Republika Hrvatska

Izdvajam:

U novije vrijeme najkonkretnija u prozivanju za povijesni revizionizam bila je politologinja Mirjana Kasapović, koja je 2018. u sklopu članka o genocidu u NDH izdvojila stariju revizionističku struju, u koju je uvrstila Josipa Jurčevića, Juru Krištu, Josipa Pečarića, Ljubicu Štefan i Petra Vučića iz 2001. godine. U novije revizioniste uvrstila je Blanku Matković, Vladimira Horvata, Mladena Ivežića, Vladimira Mrkocija, Stipu Pilića i Igora Vukića.

Na tekst Mirjane Kasapović "Povijest, povijesni revizionizam i politike povijesti" (ČSP, br. 3, 2019) reagirao je Davor Marijan tekstom "O znanosti, ideologiji i totalitarnoj svijesti u nedovršenoj hrvatskoj tranziciji – odgovor Mirjani Kasapović" (ČSP, br. 1, 2020) nastavljajući tako polemiku o povijesnom revizionizmu.

Da je ipak drugačija od Drobilice i njegovih istomišljenika dalo se naslutiti i iz teksta Gojka Borića o generalu Praljku:

KAD O „NAŠIM“ RATOVIMA DIVANI INOZEMSTVO JAO SI GA ISTINI.

Hrvatski tjednik, 04.01. 2018.

Tekst sam uvrstio u knjigu:

M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.

Nedavno smo i prof. Kasapović i ja podržali profesora Borisa Havela koji piše o tome, a što sam prenio na svom facebooku:

*Dragi prijatelji i ostali zainteresirani, objavit ću presudu/odluku čim mi stigne u pisanom obliku, javno dostupnom. U međuvremenu, hvala svima na podršci, osobito javnoj podršci iz znanstvene zajednice, koju su mi između ostalih dali **Mirjana Kasapović**, Jure Zovko, Neven Sesardić, Željko Tanjić, Ivica Šola, Sanda Ham, Zlatko Begonja, Vlatka Vukelić, Josip Jurčević, Damir Boras, **Josip Pečarić**, Gordan Akrap, Zlatko Hasanbegović, Kotel Da-Don, Luka Knez, Dan Đaković, Matevž Tomšič iz Slovenije, Mladen Ančić...(neka mi oprostite svi koje sam propustio navesti, javite mi se i dodat ću vas) i svi studenti koji su odslušali moje predmete, a koji su mi se javili imenom i prezimenom.*

Drobiličari u Ministarstvu ne znaju da je prof. Kasapović od istomišljenice s Ivom Drobilicom postala veliki osporavatelj onoga što radi on i njegovi istomišljenici.

KASAPOVIĆ OŠTRO RECENZIRALA NOVU GOLDSTEINOVU KNJIGU: 'DOISTA SAM U POJEDINIM TRENUCIMA OSJETILA NELAGODU ČITAJUĆI OVU KNJIGU'

<https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagod-277126/>

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM POSTJUGOSLAVENSTVU MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

IVICA GRANIC, MIRJANA KASAPOVIĆ O JERGOVIĆU

https://web.facebook.com/photo.php?fbid=24399268286404977&set=a.859665667458570&id=100002454344195&_rdc=1&_rdr#

DR. KASAPOVIĆ: KNJIGA IVE GOLDSTEINA O ANTISEMITIZMU O HRVATSKOJ JE LOŠA, PROMAŠENA I VRLO PROBLEMATIČNA

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/dr-kasapovic-knjiga-ive-goldsteina-o-antisemitizmu-o-hrvatskoj-je-losa-promasena-i-vrlo-problematicna>

DR. MIRJANA KASAPOVIĆ MOŽDA ĆE IZAZVATI VELIKI RAT 'DESNICE' I 'LJEVICE': 'TAJ SPOMENIK TREBA SRUŠITI'

https://www.dnevno.hr/vijesti/dr-mirjana-kasapovic-mozda-ce-izazvati-veliki-rat-desnice-i-ljevice-taj-spomenik-treba-srusiti-3270965/?fbclid=IwY2xjawRVbIVleHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHksSM3gExgJdKfzxmYXgoLqf9Xtqx2afSSdmwGYuxFRYVQCUL-f_68IukbVA_aem_K2g9HhI50ijkCJKp-BiWsg

UBOJITA KRITIKA PROFESORICE KASAPOVIĆ: MINISTRICA NINA OBULJEN KORŽINEK IZDAŠNO PODUPIRE "JUGOSLAVENSKU KNJIŽEVNOST"

https://teleskop.hr/hrvatska/ubojita-kritika-profesorice-kasapovic-ministrice-nina-obuljen-korzinek-izdasno-podupire-jugoslavensku-knjizevnost/?fbclid=IwY2xjawRVcPIleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEek1OSs9zU1bxxhVMD7c7mCXTjtM2UfFWov4l_0wIRu4obZByu5lWZm49Lko_aem_ytEt1Dzn5aNNvNfnHBzQSg

MIRJANA KASAPOVIĆ: PRAKSA ETNIČKOGA ČIŠĆENJA U SRBIJI I JUGOSLAVIJI

https://narod.hr/hrvatska/mirjana-kasapovic-praksa-etnickoga-ciscenja-u-srbiji-i-jugoslaviji?fbclid=IwY2xjawRVcVNleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeMEN1NZ-3mC4WS18KrKAGCiybMIPfDoMz2ywADp7arIaAeAs7158V2_fXe6o_aem_DmjzNUlAh60VwEvPx223jw

MIRJANA KASAPOVIĆ: ZAŠTO SRBI NAPUŠTAJU VIKTORA I VIKTORIJANCE? RASKOL U POSTJUGOSLAVENSKOM TABORU

<https://narod.hr/hrvatska/mirjana-kasapovic-zasto-srbi-napustaju-viktora-i-viktorijance-raskol-u-postjugoslavenskom-taboru>

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ UZRUJALA 'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

<https://narod.hr/hrvatska/zasto-je-knjiga-mirjane-kasapovic-toliko-uzrujala-postjugoslavena-markovinu>

PROF. KASAPOVIĆ: PUPOVČEVA STRATEGIJA ZA POVEĆANJE UCJENJIVAČKOG POTENCIJALA

<https://narod.hr/hrvatska/prof-kasapovic-pupovceva-strategija-za-povecanje-ucjenjivackog-potencijala>

PROF. MIRJANA KASAPOVIĆ: OVO JE PAKT PUČISTIČKE HUNTE

<https://narod.hr/hrvatska/prof-mirjana-kasapovic-ovo-je-pakt-pucisticke-hunte>
KASAPOVIĆ OŠTRO KRITIZIRALA JAKOVININU KNJIGU O BUDIMIRU LONČARU: IDEOLOŠKI, POLITIČKI I ZNANSTVENO NEUVJERLJIVO
<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/kasapovic-ostro-kritizirala-jakovininu-knjigu-o-budimiru-loncaru-ideoloski-politicki-i-znanstveno-neuvjerljivo>

DR. SC. DAVORKA BUDIMIR NAKON TEKSTA PROF. KASAPOVIĆ ZA NAROD.HR POJAŠNJAVA POVEZANOST GONG-A I FAKULTETA POLITIČKIH ZNANOSTI

<https://narod.hr/hrvatska/dr-davorka-budimir-nakon-teksta-prof-kasapovic-za-narod-hr-pojasnjava>

EVO ŠTO JE PISALA PROF. KASAPOVIĆ O PITANJU OPĆEG IZBORNOG LEGITIMITETA ZASTUPNIKA NACIONALNIH MANJINA (1. DIO)

<https://narod.hr/hrvatska/evo-sto-pisala-prof-kasapovic-pitanju-opceg-izbornog-legitimiteta-zastupnika-nacionalnih-manjina>

PROF. KASAPOVIĆ O REZERVIRANIM MJESTIMA U SABORU I IZMIŠLJENOJ FIGURI 'POVIJESNOG VOĐE SRBA U HRVATSKOJ' (2. DIO)

<https://narod.hr/hrvatska/prof-kasapovic-rezerviranim-mjestima-saboru-izmisljenoj-figuri-povijesnog-vode-srba-hrvatskoj-2-dio>

POVLAŠTENI ČUVAR VLADE NE MOŽE IZGUBITI IZBORE

<https://www.vecernji.hr/vijesti/povlasteni-cuvar-vlade-ne-moze-izgubiti-izbore-238347>

MIRJANA KASAPOVIĆ: MISTERIJ MATVEJEVIĆEVA PISMA TITU 1974

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/mirjana-kasapovic-misterij-matvejeviceva-pisma-titu-1974/>

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI



IGOR VUKIĆ

ODGOVOR DR. MIRJANI KASAPOVIĆ NA NJEN OSVRT O KNJIZI 'RADNI LOGOR JASENOVAC'

3 siječnja, 2019maxportal

Jasenovački zatočenik, profesor sociologije Vuk Vernić, zaputio se jednog dana u zapovjedništvo i izjavio da bi se u logoru htio baviti znanstvenim radom. Zamolio je da se iz Sveučilišne knjižnice pribave određene knjige. I to se stvarno dogodilo. Dobio je knjige, počeo ih čitati i praviti bilješke...

Šteta što prof. Mirjana Kasapović u osvrtu na moju knjigu „Radni logor Jasenovac“ u Globusu (br. 1462, 14. 12. 2018.) nije navela i ovaj pasus (str. 123). Očekivalo bi se da će sveučilišnu profesoricu možda zanimati i sudbina njezina kolege s istog sveučilišta u tome logoru.

Svejedno joj zahvaljujem što je knjigu, za razliku od drugih kritičara, pročitala (makar i samo neke dijelove) te popularizirala putem Globusa. U njezinu osvrtu ipak ima dijelova na koje kao autor knjige moram reagirati.

Na početku mi prof. Kasapović predbacuje da nisam citirao petnaestak „uglednih stranih autora“ koji su navodno pisali o Jasenovcu. Nisam, iz jednostavnog razloga jer se nitko od tih autora, čija prezimena prof. Kasapović navodi, nije temeljito bavio samim Jasenovcem te koristio autentične dokumente i druge izvore. Ono što

sam čitao od nekih autora s te liste uglavnom je historiografija napisana na temelju radova drugih autora, čiji se nalazi (a često i zaključci) samo citiraju.

To se moglo oprostiti Vuku Verniću, koji je ipak bio zatočenik. Danas, kada je moguće u arhivima doprijeti do originalnih dokumenata, takav pristup, osobito kod tako složene teme kao što je jasenovački logor, ipak nije dovoljan.

Mi autori koji se intenzivno bavimo ovom temom stalno se međusobno informiramo o člancima, knjigama ili novim dokumentima pa bi već i do nas stigla inozemna knjiga sa sadržajem koji bitno dopunjava naš rad. Ako nam je neka takva promakla, rado ćemo je pročitati pa ako treba i ispričati se za generalnu ocjenu da u britanskoj, njemačkoj, izraelskoj, francuskoj i drugim historiografijama za sada i nema baš takvih djela. Vjerujem da prof. Kasapović pri tome ne misli na britanske i druge autore, koje neki njezini kolege profesori preporučuju, a ti autori hladnokrvno pišu da je „NDH jedina imala logore za sistematsko ubijanje djece“. Zatim dolazimo do središnjeg, bitnog dijela profesoričina osvrta. Ona točno citira moj opis zatočeničkih logorskih skupina i načine na koji su zatočenici mogli izgubiti život. Točno prenosi i moju ocjenu da nema čvrstih dokaza da je u logoru bilo masovnog ubijanja.

Prof. Kasapović kaže da se iz zaključka knjige daje naslutiti da prema knjizi broj umrlih u logoru nije ni desetina žrtava koje su „utvrdili Žerjavić i Kočović“ i citira sa stranice 299.:

„Unatoč svim indicijama i dokumentima da popis s više od 83.000 imena navodnih žrtava uglavnom nema stvarne veze s Jasenovcem, on je i dalje u Hrvatskoj službeno prihvaćen. Bez obzira što, primjerice, dokumenti i veći broj bivših logoraša govori da je u Jasenovcu 1941. bilo oko 1200 zatočenika, popis kaže da ih je tada ubijeno 10.700“.

Neobično je za renome prof. Kasapović da se nije tu zaustavila i zapitala: zašto netko već nije krenuo provjeriti te dokumente, koji su navedeni u knjizi, a prilično jasno pokazuju da nije moguće da bi u logoru moglo stradati 80.000 ili više ljudi? Kako nije primijetila da upravo tome u knjizi služe opisi logorske svakodnevice, opsežnih, neprekidnih i raznovrsnih radova kojima su zatočenici bili zaposleni te opisi načina na koji su provodili slobodno vrijeme (nogomet, odbojka, kazalište i orkestar). Tu je i vjerski život zatočenika (katolički i islamski obredi), dolasci i puštanja zatočenika na slobodu (uz izvanredna grupna pomilovanja o važnijim datumima), zdravstvena zaštita (ambulanta u logoru i relativno dobro za ratne uvjete opremljena bolnica u mjestu, s rentgenom, zubarskom ordinacijom...).

Zato su u knjizi i, kako veli prof. Kasapović, „gotovo opsesivni opisi ishrane zatočenika“. Onome što je ona navela u svojem osvrtu treba dodati i da su zatočenici od kuće, prijatelja i židovskih bogoštovnih općina primali i pakete s dodatnom hranom i odjećom.

Zar bi to sve trebalo prešutjeti? Ponovimo, riječ je o autentičnim dokumentima i izjavama samih zatočenika. Zar su oni to izmišljali – govoreći pred komunističkim komisijama za utvrđivanje zločina – kako bi Nezavisnu Državu Hrvatsku prikazali u boljem svjetlu?

Protiv velikih brojeva jasenovačkih žrtava govore i rezultati poslijeratnih ekshumacija koje su na prostoru logora 60-ih godina i kasnije provodili

jugoslavenski liječnici sudske medicine. Sondiranjem terena i iskopavanjima 1964. godine pronađeno je nešto manje od 500 posmrtnih ostataka. Naravno, to ne znači da je to konačni broj stradalih.

Na službenom hrvatskom popisu ubijenih u Jasenovcu nalazi se oko 20.000 dječjih imena. Ni dokumenti, a ni bivši zatočenici u iskazima ne govore da je u logoru bilo djece u toliko velikom broju, a niti da su masovno ubijana. Djeca iz logora Stare Gradiške, te iz jasenovačkih filijala u selima Mlaka i Jablanac, relativno brzo poslije bitke na Kozari prevožena su u prihvatilišta u Sisku, Jastrebarskom, Zagrebu i drugdje. Bila su to djeca pravoslavnih roditelja koji su upućeni na rad u Njemačku. Kartoteka djece koja su zbrinuta u prihvatilištima, a ne ubijena u Jasenovcu ili Staroj Gradiški, ima oko 12.000 imena. I to je tema koja tek traži realnu javnu prezentaciju.

U samom jasenovačkom logoru bila je jedna skupina djece. Bili su to dječaci koji su od školovanih zatočenika ondje učili razne obrtničke vještine. Neki od njih još su živi pa su to i potvrdili svojim svjedočenjima koja svatko tko želi može lako pronaći i na internetu. Ti dječaci uglavnom nisu bili zatočenici, već su živjeli u Jasenovcu i drugim mjestima, a roditelji su ih poslali u logor na naukovanje. I o toj logorskoj školi postoje izvorni dokumenti.

Zanimljivo je kako sve to kod prof. Kasapović ne pobuđuje znanstvenu ili intelektualnu znatiželju. Nije ona doduše jedina takva među našim profesorima politike ili povijesti. U Americi sveučilišni profesori sa studentima provode istrage i iz zatvora vade čak i na smrt osuđene. A ovdje je valjda važnije citirati nekog britanskog autora koji često nije siguran u razliku između Slovačke i Slovenije. Pretjerujem, naravno, ali nije mi jasno zašto prof. Kasapović, koja do sada nije pregledavala arhivsku građu o Jasenovcu, ipak nije prvo to učinila prije no što u novinama počne dijeliti lekcije o toj temi.

Vuk Vernić, da nije nakon puštanja iz logora otišao u partizane i tamo poginuo, vjerojatno bi prvo istraživao pa tek onda docirao.

Profesorica bi mogla barem poslati svoje studente pa da se oni time pozabave, ako je njoj već teško. Na Fakultetu političkih znanosti, osamdesetih godina kada sam ondje studirao, radili su vrsni profesori domaće i strane suvremene povijesti, primjerice, prof. Hrvoje Matković ili prof. Livia Kardum. Oni su nas, kao i drugi tadašnji profesori, poticali na kritičko razmišljanje, stalno učenje, čitanje i istraživanje građe koja može osvijetliti neki problem. Vjerujem da je zadržana ondašnja visoka razina poučavanja o suvremenoj povijesti, što je dobar temelj i za rad u arhivu.

Kad već u svom osvrtnu nije ponudila malo izvorne historiografije, prof. Kasapović na kraju je podastrla malo jeftinih psiholoških aluzija. Neka ne brine, kod mene neće naći ni trun mržnje, a ni „samomržnje“. Jednako volim i ponosim se svojim srpskim i hrvatskim i češkim (da, imam i to) obiteljskim nasljeđem.

Prof. Mirjana Kasapović jedna je od rijetkih osoba iz društvenoga života koja se javno založila protiv kažnjavanja zbog pozdrava „Za dom – spremni“. Objašnjenje izneseno u Globusu bilo je dosta banalno (ako se ne kažnjava i ne zabranjuje, pozdrav će postati nezanimljiv pa ga više nitko neće koristiti), ali ipak je taj stav značio iskorak izvan struje.

Možda je neka reakcija na taj stav potaknula ovakav profesoričin napad na knjigu koja s dosad zanemarenim dokumentima i svjedočenjima, navedenima u petstotinjak bilježaka, nastoji potaknuti dodatno istraživanje ove ozbiljne povijesno-političke teme.

Iz osvrta izbija neka iracionalna reakcija, nekakav bijes (što nije preporuka za dobru znanost), a nazire se i želja da se zaustavi svako propitivanje „dogovorene povijesti“ Jasenovca.

Igor Vukić, Zagreb, 03. siječanj 2019.

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/odgovor-dr-mirjani-kasapovic-na-njen-osvrt-o-knjizi-radni-logor-jasenovac/>

ZNANSTVENO OSPORILA AUTOROVU METODOLOGIJU

**KASAPOVIĆ OŠTRO RECENZIRALA NOVU
GOLDSTEINOVU KNJIGU: 'DOISTA SAM U
POJEDINIM TRENUCIMA OSJETILA NELAGODU
ČITAJUĆI OVU KNJIGU'**

Posljednjih mjeseci, kako je najavljeno, svjetlo dana ugledalo je "monumentalno djelo" povjesničara Ive Goldsteina "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" na više od 600 stranica. No politologinja sa zagrebačkog Fakulteta političkih znanosti, Mirjana Kasapović u svojoj recenziji spomenute knjiga naglasila je kako je "neugodno čitati samo loše knjige", a upravo je u tu kategoriju savila Goldsteinovo djelo.

21.06.2022.



Foto: FaH/Goran Stanzl/PIXSELL

"Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" Ive Goldsteina, kako navodi Kasapović u svojoj recenziji, tematski, teorijski i metodološki zahtjevno je djelo.

Valja napomenuti da se u znanstvenoj literaturi protusemitizam istražuje "kao politička ideologija, politički i društveni pokret i državna politika, bilo unutar jedne države bilo komparativno u više država". Međutim kako i sama Kasapović uočava, Goldstein u djelu piše samo o jednoj zemlji.

"Hotimice pišem o zemlji, a ne o državi, jer Hrvatska najveći dio povijesti od srednjeg vijeka nije bila samostalna država nego su hrvatske zemlje bile uključene u različite državne tvorevine – Habsburšku Monarhiju, Mletačku Republiku, Osmansko Carstvo, Dubrovačku Republiku, Francusku, Italiju, Mađarsku, Jugoslaviju – u kojima su bile manje ili više prepoznatljivi zemljopisni, etnički, kulturni i politički entiteti. O državi se može govoriti samo od 1941. do 1945. (NDH) i poslije 1992. (Republika Hrvatska). Taj je problem Goldstein riješio tako što je suvremenu Republiku Hrvatsku prešutno 'upisao' u povijest te je hrvatske zemlje koje su u srednjovjekovlju i novovjekovlju bile u sastavu raznih državnih tvorevina, a danas su dio Republike Hrvatske, tretirao kao područja Hrvatske", objašnjava Kasapović.

To znači da je, primjerice, "protusemitizam u austrougarskom Varaždinu, Sisku i Zagrebu tretirao kao protusemitizam u Hrvatskoj. Takav je pristup pragmatičan, ali nije neproblematičan. Kako je protusemitizam bio i ostao i državna politika, pitanje je kome državno proizveden ili sponzoriran protusemitizam u Austrougarskoj Monarhiji treba pripisati. Nije li to austrijski i ugarski, a ne hrvatski protusemitizam? Vrijedi i obratno: nisu li nediskriminacijski državno-pravni akti prema Židovima, poput Edikta o toleranciji cara **Josipa II.**, austrijski, a ne hrvatski dokumenti? Problem je još zamršeniji ako se ima u vidu da su državni i nedržavni protusemitizam bili isprepleteni: nedržavni protusemitizam nerijetko je uzrokovala ili poticala država, ali je državna vlast često zabranjivala i suzbijala protusemitske izgrede u društvu i kažnjavala njihove počinitelje".

S toga Kasapović smatra da se "Goldstein nije dosljedno držao toga metodološkog pristupa pa je u protusemitizam u Hrvatskoj ubrojio i pojave na područjima koja u naznačenom dijelu povijesti nisu bila, a nisu to ni danas, dijelovi Hrvatske".

Tako primjerice navodi da Goldstein "opisuje protusemitske izjave mostarskog učitelja i književnika **Ivana Zovka** s početka 20. stoljeća i ispad trgovca i veleposjednika **Marka Perića** u Derventi 1910., citira protusemitske napise Hrvatske sloge, glasila Hrvatske težačke stranke iz Bosne i Hercegovine, i Naše sloge, lista na hrvatskom jeziku koji je od 1870. izlazio u Trstu. Spominje kako Hrvatsko akademsko društvo "**Zvonimir**" u Beču nije primalo Židove u članstvo, dok je društvo hrvatskih akademičara u Grazu bilo "vrlo agresivno" prema Židovima. U tim je slučajevima primijenjen kriterij etničke pripadnosti počinitelja protusemitskih ispada. Njihovo bi uvrštavanje u knjigu bilo opravdano onda kada bi autor pisao o protusemitizmu Hrvata ili protusemitizmu među Hrvatima gdje god oni bili. No u tom slučaju ne bi bilo opravdano uvrštavanje u knjigu srpskog protusemitizma u Hrvatskoj, kao ni protusemitizma pripadnika njemačke i bošnjačke manjine. Ne bi bilo mjesta ni za protusemitizam političkih emigranata u Australiji, Americi i zapadnoj Europi".

"Takav pristup postaje uobičajen u prikazima protusemitizma u monarhijskoj Jugoslaviji pa su se u knjizi našli protusemitski ispad i izgređi u Srbiji, Sloveniji i Makedoniji. Najčešći su prikazi muslimanskoga, srpskog i hrvatskog protusemitizma u Bosni i Hercegovini. Goldstein bilježi izgon Židova iz Sarajeva oko 1920., bojkot židovskih trgovaca, protusemitske napise u srpskima radikalnim listovima Pravda iz Sarajeva i Semberija iz Bijeljine, sarajevskima Večernjim novostima i tjedniku Narod, muslimanskom glasilu Domovina, glasilu Jugoslavenske muslimanske organizacije Pravda, muslimanskom listu Slobodna riječ, sarajevskoj Novoj riječi, sarajevskome Katoličkom tjedniku, sarajevskom Pokretu itd", navodi politologinja te dodaje:

"Sve to zauzima priličan broj stranica i dobrano je 'napumpalo' knjigu o protusemitizmu u Hrvatskoj".

Međutim, "kada je opis protusemitizma u Bosni i Hercegovini postao metodološki opravdan u okviru NDH, Goldstein o tome uglavnom šuti. U skromnu poglavlju o protusemitizmu u NDH, ne razmatra razmjerno snažan protusemitizam bosanskohercegovačkih muslimana. Ukazuje na protusemitske stavove Katoličke crkve, od nadbiskupa **Alojzija Stepinca** do provincijskih svećenika, ali ne prikazuje stavove članova Islamske vjerske zajednice, od reis-ul-uleme Fehima Spahe preko istaknutih članova El-Hidaje, poput **Mehmeda Handžića** i **Mustafe Busuladžića**, do džematskih imama. Sve se svodi na uvelike netočan osvrt na djelovanje **Huseina Doze**, jednoga od najistaknutijih pripadnika uleme, i to više u poslijeratnome nego ratnom razdoblju u kojemu se Dozo prometnuo od Hrvata, ustaše i lojalnog građanina NDH u Muslimana, pobornika bratstva i jedinstva i lojalnog građanina Jugoslavije, suradnika 'crvenog reisa' Sulejmana Kemure i člana jugoslavenskih izaslanstava na skupovima nesvrstanih, arapskih i islamskih zemalja".

Kasapović navodi da "Goldstein citira protusemitske napise u svakojakima opskurnim ustaškim tiskovinama, ali nema analize Handžara, Osvita, Sarajevskoga novog lista, Novoga behara, Hrvata – Muslimanskog godišnjaka, Muslimanske/Hrvatske svijesti i drugih tiskovina".

Kada je prešao na opis protusemitizma u socijalističkoj Jugoslaviji, navodi Kasapović, "više nije bilo granice između protuizraelske i protusemitske politike jugoslavenske državne vlasti, ispada njezinih dužnosnika, pisanja partijskih i državnih glasila te pojava društvenog protusemitizma u pojedinima jugoslavenskim republikama, s jedne, i protusemitizma u SR Hrvatskoj, s druge strane. 'Latentna' protusemitska faza 1945.-1967. opisana je uglavnom pomoću bizarnih incidenata pojedinaca. 'Manifestna' faza, koja počinje radikalnim zaokretom jugoslavenske vanjske politike poslije pobjede Izraela u Šestodnevnom ratu 1967. i posljedične okupacije područja koja su rezolucijom UN-a 1947. bila namijenjena arapskoj državi (Zapadne obale, Pojasa Gaze i istočnog Jeruzalema, kao i sirijske Golanske visoravni). 'U Jugoslaviji su se tada', piše Goldstein, 'počeli događati 'anticionistički' ispadi'. Bilo je to mnogo više od 'ispada' – bila je to kontinuirana protuizraelska i protucionistička politika jugoslavenske države kojom je dirigirao **Josip Broz Tito**. Učvršćena je bila jugoslavenskim članstvom u pokretu nesvrstanih u kojemu su ton stavu prema 'palestinske pitanju' davale

arapske i islamske države (Egipat, Irak, Sirija, Libija, Libanon, Sudan i dr.), kao i Palestinska oslobođilačka organizacija (PLO) kao nedržavna članica pokreta. Političke deklaracije sa skupova nesvrstanih na vrhu, koje govore o izraelsko-arapskim sukobima i Izraelu, diskurzivno su gotovo istovjetne političkim dokumentima PLO-a iz njegove radikalne terorističke faze. Svakojaki izrazi takve vanjske politike, koja je određivana u Beogradu, 'upisani' su u povijest protusemitizma u Hrvatskoj: od odluka državne i partijske vlasti i ispada visokih državnih dužnosnika (primjerice, veleposlanika **Faika Dizdarevića**) preko pisanja armijskih (beogradski Front), vjerskih (sarajevski Preporod), studentskih (novosadski Indeks) i drugih glasila do protužidovskih demonstracija u Beogradu", navodi Kasapović te dodaje:

"Od takva pristupa Goldstein nije odustao čak ni u poglavlju o protusemitizmu u samostalnoj Hrvatskoj u kojemu opet navodi protusemitske ispade u Sloveniji, Srbiji, Crnoj Gori i Bosni i Hercegovini. Štoviše, u to poglavlje ugrađen je poseban odjeljak o 'novoj fazi u povijesti srpskog antisemitizma" u Srbiji" .



U središtu je toga poglavlja, kako navodi politologinja, 'slučaj Tuđman', "zasnovan na pripovijedanju o sadržaju i sudbini Bespuća povijesne zbiljnosti. Goldstein zaključuje da se, ispisavši sve 'besmislice' u toj knjizi, 'Franjo Tuđman sâm stavio na listu revizionista, negatora Holokausta, pa time, logično, i antisemita". Drugi 'antisemitski obrazac' djelovanja činio je povijesni revizionizam, to jest 'ustašonostalgija', koja se manifestirala u promjeni imena Trga žrtava fašizma, uvođenju kune, nazivima Ured za nacionalnu sigurnost i Hrvatski državni sabor, imenovanju vojarni i drugih ustanova prema ustaškim dužnosnicima

i vojnim zapovjednicima, pjevanju ustaških pjesama, radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava itd. U odjeljku o protusemitizmu poslije 2000. godine Goldstein spominje kojekakve incidente i njihove počinitelje: **Petra Vučića, Hloverku Novak Srzić, Antu Kostelića, Antu Bakovića, Vicu Vukojevića, Šemsu Tankovića, Milana Ivkošića, Branku Šeparović** i druge, ali je prava 'protusemitska zvijezda' toga dijela riječka spisateljica **Vedrana Rudan**, koja se Goldsteinu silno zamjerila grubim izjavama o izraelskim bombardiranjima Gaze".

Što je protusemitizam i tko su protusemiti?

Zbog svega navedenog Kasapović u posobnom poglavlju recenzije postavlja pitanje: Što je protusemitizam i tko su protusemiti?

"Glavni metodološki i teorijski problem ove knjige proistekao je odatle što autor nije jasno analitički razlučio i značenjski odredio protusemitizam kao državnu politiku, politički i društveni pokret te političku ideologiju. Sve do 1918. Goldstein ne razmatra protusemitizam kao političku ideologiju i politički ili društveni pokret u hrvatskim zemljama, nego ga prikazuje kao skup umnogome neselektivno i nasumce izabranih izjava i izgređa, u rasponu od ozbiljnijih napada na Židove do rubnih i bizarnih incidenata anonimnih pojedinaca", smatra Kasapović.

"O nekoj vrsti masovnijega protusemitskog pokreta i nasilja, 'najžešćega prije 1941.', može se govoriti u jesen 1918., u sklopu svršetka Prvoga svjetskog rata, raspada Austrougarske i stvaranja Kraljevine SHS, opće gospodarske, socijalne i političke krize. Očitovao se u napadima na Židove i uništavanju židovske imovine 'po čitavoj sjevernoj Hrvatskoj i Slavoniji, na širokom potezu od Iloka do Slunja'. Ni tada nasilje nije bilo usmjereno samo protiv Židova, nego i protiv pripadnika drugih manjina, poglavito Mađara i Nijemaca. Ni tada nije bilo smrtnih žrtava koje nasilju uvijek daju tragičniju dimenziju. Zapravo, 'sve do uspostave NDH nije bilo čak ni pojedinačnih ispada fizičkog nasilja prema Židovima, ni u Hrvatskoj, ni na jugoslavenskom prostoru u cjelini'. Tijekom dugog razdoblja povijesti, od srednjovjekovlja do 1941., u Hrvatskoj nije, dakle, bilo masovnoga nasilnog protusemitskog pokreta", isčitava Kasapović.

Nadalje, "Goldstein ne analizira sustavno ni hrvatske političke ideologije ili, točnije, protusemitske sastavnice tih ideologija, nego komentira sporadične protusemitske izjave ispade njihovih predstavnika i zagovornika. Analiza protusemitizma u pravaštvu, katoličkom socijalizmu, agrarnom nacionalizmu, liberalizmu, socijaldemokraciji i drugima političkim ideologijama nadomještена je crtanjem 'protusemitskih profila' **Stjepana Radića, Ante Starčevića, Josipa Jurja Strossmayera, Frana Supila, Augusta Šenoe, Ante Kovačića, Antuna Gustava Matoša, Ksavera Šandora Gjalskoga, Milana Marjanovića** i drugih istaknutih figura hrvatske političke i kulturne povijesti. Nije ostao pošteđen ni **Miroslav Krleža**".

Zato Kasapović u recenziji navodi: "Kada se pristupi slikanju političkih profila pojedinaca onako kako je učinio Goldstein, gotovo se sve važne ličnosti hrvatske politike i kulture pokazuju kao protusemiti, jer su gotovo svi nekad i negdje kazali nešto nepoćudno o Židovima. S ponešto karikiranja moglo bi se kazati da u toj galeriji likova nedostaju samo **Zrinski i Frankopani**, pogotovo što se na jednom

mjestu sugerira i da je ugarsko-hrvatski kralj **Andrija II.**, koji je vladao u 13. stoljeću, bio protusemit. Što je najgore, svi se oni interpretacijski pojavljuju kao preteče holokausta. Za mnoge se velike europske mislioce i umjetnike – od **sv. Augustina** do **Luthera**, od **Kanta** do **Voltairea**, od **Balzaca** do **T. S. Eliota** – vezuje neki oblik protusemitizma, ali teško je tvrditi da su oni pripremili holokaust. Premda se to danas doima blasfemičnim, protusemitski ispadi pojedinaca bili su uobičajeni u predholokaustovskoj povijesti kada je postojao širok konsenzus o 'toleranciji netolerancije' prema pripadnicima raznih rasnih, vjerskih i etničkih zajednica, a ne samo prema Židovima. Protusemitizmu se nije pridavala zlokovna važnost koju je stekao s usponom nacizma i holokaustom".

Holokaust u NDH prikazan je, "kao zakonomjeran izdanak procesa kumulacije višestoljetnoga verbalnoga nasilja, a ne primarno kontingentan događaj koji su omogućili svjetski i građanski rat 1941.-1945., slom stare i nasilna tranzicija u novu državu, vazalni status te države, totalitarni politički poredak, radikalizacija ustaške ideologije i politike i dr. Da bi 'eternalistički' ili, konvencionalnije rečeno, historijskodeterministički pristup bio uvjerljiv, Goldstein bi morao dokazati da se holokaust dogodio u svim europskim državama s protusemitskom tradicijom. Nije bilo tako, premda su neke države imale vrlo snažnu tradiciju protusemitizma. Ako bi višestoljetna kumulacija protusemitskoga nasilja zakonomjerno vodila genocidu, onda bi on bio neizbježan ponajprije u Rusiji, odnosno Sovjetskom Savezu. No ondje se nije zbilo. Protusemitizam je do rata u Hrvatskoj bio razmjerno slab, slabiji nego u većini zemalja istočne i srednje Europe, kako zbog malobrojnosti Židova tako zbog kompleksnih odnosa u dvjema monarhijama, austrougarskoj i jugoslavenskoj, u kojima su Hrvati imali moćnije i važnije protivnike – Nijemce, Mađare, Talijane, Srbe – od Židova. Unatoč tome, holokaust se dogodio".

"Nedefiniran i protuslovan pristup istraživanju izraz je oskudne recepcije najrelevantnije znanstvene literature o protusemitizmu", navodi Kasapović.

"Kako je autor odustao od zasnivanja svoga shvaćanja protusemitizma i njegove povijesti na recepciji najrelevantnije znanstvene literature, okrenuo se rječnicima, leksikonima, enciklopedijama i političkim dokumentima: 'Krausovu pregnantnu i sarkastičnu odgovoru' na pitanje što je protusemitizam, Websterovu rječniku, Hrvatskome jezičnom portalu te 'radnoj definiciji' Međunarodnog saveza za sjećanje na holokaust. Iz ove knjige, ali i iz prijašnjih Goldsteinovih znanstvenih i stručnih radova, novinskih tekstova i javnih istupa očito je da je prihvatio upravo navedenu 'radnu definiciju' protusemitizma. Kao i u toj 'radnoj definiciji', Goldsteinovo shvaćanje protusemitizma vrlo je inkluzivno i u biti izjednačuje protusemitizam, protucionizam i protuizraelizam, premda to nisu povijesno, supstancijalno i značenjski jednaki pojmovi", objašnjava politologinja.

Kasapović se osvrnula i na sam jezik kojim je knjiga napisana, istaknuvši: "Kada, opravdano, piše o primitivnosti hrvatskih protusemita, Goldstein to ilustrira i njihovom nepismenošću. No ni on nije pokazao najzavidniju pismenost. Najiritantnije je stalno pisanje prvih riječi u navodima, u onome što smo u osnovnoj školi nazivali izravnim ili upravnim govorom, malim umjesto velikim početnim slovom. Autor ne poznaje ili ne poštuje ni pravopisna pravila o

sastavljenome i nesastavljenom pisanju imenica pa sustavno piše 'ne-Židovi', vjerojatno prema engleskome non-Jews, umjesto nežidovi (nehrvati, neslovenci itd.). Upotrebljava i nakazne jezične izraze kao što su 'monstr-procesi' i 'monstre-procesi', 'upward mobility proces', netočno piše pridjeve poput 'litvanski svećenik' itd."

U svom zaključku recenzije Kasapović navodi:

"Svoju knjigu Goldstein završava ovako: 'U ovoj su knjizi predočene stotine podataka koje pokazuju kako je antisemitizam u proteklih gotovo stoljeće i pol bio i jest trajna bolest hrvatskog društva. Doduše, on je uvijek bio (osim u vrijeme NDH) periferna pojava, koja u bitnim elementima ne određuje politički i društveni život'.

Siguran sam da će biti ljutih reakcija javnosti na ovu knjigu, jer njezina tema nije ni uobičajena, a još manje popularna. Bit će ljudi koji će drugačije razmišljati i koji će je znati cijeniti, ali ni njima neće biti ugodno čitati čitavi tekst. Uvid u povijest hrvatskog antisemitizma razotkriva slojeve političke kulture, psihologije i mnogočega drugoga. To je uvid u hrvatsko društvo nekad i danas.

Znanstvenici ne dijele knjige na one koje je ugodno i neugodno čitati. Dijeće ih na one koje su znanstveno relevantne zato što su teorijski i metodološki dobro utemeljene, zato što otkrivaju nove fenomene i nude nove pristupe njihovu proučavanju i razumijevanju, zato što donose nove spoznaje i uvide u istraživane fenomene, zato što su napisane razumljivim i zanimljivim jezikom i dobrim stilom, s jedne, i na one koje nisu znanstveno relevantne zato što nemaju ništa ili imaju malo od toga, s druge strane.

Ukratko, neugodno je čitati samo loše knjige. Knjiga 'Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas' nije valjano teorijski i metodološki utemeljena, ne otkriva nov fenomen i ne nudi nov pristup njegovu razumijevanju, ne donosi nove spoznaje i uvide u njega, nije jezično i stilski zavidno napisana.

Temeljni su pojmovi nedefinirani i rastezljivi, a metodologija je svedena na selektivno, nestrukturirano i nesustavno nizanje i političko komentiranje, ponajviše, citata iz tiska na prostorima širima od povijesne i suvremene Hrvatske. Ipak, doista sam u pojedinim trenucima osjetila nelagodu čitajući ovu knjigu. Osjetila sam je onda kada autor u knjigu uvodi članove vlastite obitelji, ponajprije oca **Slavka Goldsteina**, i kada se sâm pojavljuje u njoj. Slavko Goldstein pojavljuje se u knjizi na više od dvadeset stranica u različitim ulogama: kao dijete židovske karlovačke obitelji kojoj se jedna hrvatska seljanka susteže poslati sina za kalfu, jer je čula da Židovi kolju kršćansku djecu i piju im krv ; kao 'novinar i filmski radnik' kojemu je policija 1967. počela prisluškivati telefon zato što je 'Jevrejin koji ima širok krug znalaca kako u zemlji tako i u inozemstvu'; kao predsjednik Židovske općine koji novinaru Vjesnika **Hidajetu Bišćeviću** odgovara na protuizraelski tekst; kao osoba koja javnosti objašnjava što su Protokoli sionskih mudraca nakon što su dijelovi toga pamfleta objavljeni u ljubljanskoj Tribuni; kao netko tko je prvi u Vjesniku objavio 'dio ovdje predstavljene argumentacije protiv Tuđmanovih navoda u Bespućima' i polemizirao s njime; kao ličnost koju Tuđman nije htio imenovati počasnim kanadskim konzulom u Zagrebu zato što nije 'naš čovjek' i zbog kojega je

sumnjičavo gledao na osnutak HSLŠ-a koji je privukao 'sve židovstvo grada Zagreba, dosta Srba i Hrvata kojima je teško ići s HDZ-om zbog progona', premda je u punoj dvorani Radničkog doma 'mogao vidjeti samo tri Židova: **Daniela Ivina**, Slavka Goldsteina i mene – Ivu Goldsteina'; kao štićena osoba, jer nekoliko tjedana u jesen 1991. 'u prizemlju zgrade u kojoj je Slavko Goldstein živio (stanovao je na drugom katu, od tri) 24 sata stražario je policajac'; kao objekt napada ustaškog emigranta **Ive Omrčena** koji je izjavio da 'Amerika financira Goldsteina', **Mladena Schwarza**, utjelovljenja 'židovske samomržnje', koji je kazao da je francuski filozof **Alain Finkielkraut** 'uspješno apsolvirao srbo-udbašku školu, a usput je očito prošao i ubrzani ljetni 'cursus completus' 'hrvatožderja u liceju majstora Slavka Goldsteina' te 'izvjesnoga' **Šime Markovića** koji je u pismu čitatelja u niskonakladnome Hrvatskom obzoru napisao, evocirajući uspomene na vukovarsku tragediju 1991. i opisujući proslavu oslobođenja u okupiranom gradu 1996., upitao: 'Gdje su sad glasovi i povici tih **Wiesenthala** i Goldsteina?'; kao predmet optužbe jednoga opskurnog izdavača da mu je stalo primarno 'do prljanja hrvatske države' zato što je kritizirao objavljivanje Protokola sionskih mudraca, Tuđmanovih Bespuća, zamisli o prenamjeni Jasenovca itd.; naposljetku, poslije smrti bio je na internetu izložen 'erupciji mržnje', pa je mrežni anonimus upitao: 'Kako je Slavko Goldstein postao povjesničar u Jugoslaviji, a navodno nema nikakve kvalifikacije za to?'. Suzdržat ću se od citiranja dijelova u kojima Ivo Goldstein piše o samome sebi. Neka čitatelji procijene težinu tih primjera i opravdanost njihova uvrštavanja u knjigu o protusemitizmu u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas.

Mislim da je osobnim i obiteljskim reminiscencijama mjesto u obiteljskim biografijama i autobiografijama. No zacijelo ima i onih koji misle drukčije. Među njima su očito i trojica recenzenata ove knjige: **Aleksandar Jakir**, **Hrvoje Klasić** i **Kotel Dadon**", oštro je zaključila Kasapović u svojoj recenziji djela Ive Goldsteina "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjeg vijeka do dana".

Ubrzo nakon što se u znanstvenim i javnim krugovima pročulo o spomenutoj recenziji novinar i urednik **Zoran Kusovac** na svom službenom Twitter profilu objavio je objavu u kojoj je naveo "vrhunski precizan i opravdano oštar prikaz Mirjane Kasapović knjige 'Antisemitizam u Hrvatska od srednjega vijeka do danas' Iva Goldsteina. Jasno je da je knjiga brljotina a samopolitizirani Goldstein Sin - sam pao, sam se ubio!".

Cijeli test njene recenzije možete pročitati na [znanstveno-stručnom portalu Hrčak](https://znanstveno-strucnom.portalu.hr/cak).

https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagod-277126/#goog_rewarded

PROZVANI

ROMAN LELJAK: OČITOVANJE O NEUTEMELJENOM POVEZIVANJU MOJEGA RADA S PORICANJEM HOLOKAUSTA

Poštovani gospodine ministre Radovan Fuchs,

ovim putem želim jasno i nedvosmisleno istaknuti da ja, Roman Leljak, ni u jednoj od svojih šezdeset objavljenih knjiga nikada nisam poricao, osporavao niti umanjivao Holokaust.

Holokaust je povijesna činjenica i jedan od najtežih zločina u povijesti čovječanstva. Moje višegodišnje istraživačko, publicističko i javno djelovanje nije bilo usmjereno na relativiziranje toga zločina, nego na ostvarivanje prava svih žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća na ime, grob, dostojanstven pokop i povijesnu istinu.

Moje zalaganje za žrtve Hude Jame nema nikakve veze s poricanjem ili umanjivanjem Holokausta. Žrtve Hude Jame nisu bile žrtve Holokausta. One su stradale kao posljedica komunističkoga revolucionarnog nasilja, izvensudskih likvidacija i sustavnoga prikrivanja zločina počinjenih tijekom i neposredno nakon Drugoga svjetskog rata.

Jasno razlikovanje Holokausta od komunističkih ratnih i poratnih zločina nije relativizacija ni jednoga ni drugoga zločina. Upravo suprotno: povijesna odgovornost zahtijeva da se svaka skupina žrtava nazove pravim imenom, da se utvrde okolnosti njezina stradanja te da se odgovornost za zločine ne prikriva niti zamjenjuje politički pogodnijim tumačenjima.

Uputu hrvatskoga Ministarstva razumijem kao zahtjev za odgovornim i povijesno utemeljenim pristupom, koji uključuje nedvosmisleni osudu Holokausta, zabranu njegova poricanja i umanjivanja, poštovanje prema žrtvama te precizno

razlikovanje pojedinih povijesnih događaja i kategorija zločina. S takvim načelima u potpunosti se slažem i u svojem sam ih radu uvijek poštovao.

Međutim, navedene se upute ne mogu tumačiti kao zabrana istraživanja komunističkih zločina, govora o masovnim grobnicama ili zalaganja za identifikaciju i dostojan pokop žrtava Hude Jame i drugih stratišta. Sjećanje na žrtve komunističkoga nasilja ne ugrožava sjećanje na žrtve Holokausta. Poštovanje jednih žrtava ne smije značiti prešućivanje drugih.

Zbog toga odbacujem svaku tvrdnju ili insinuaciju da sam svojim knjigama, javnim nastupima ili istraživačkim radom poricao Holokaust. Takva tvrdnja nije potkrijepljena ni jednom rečenicom iz mojih knjiga i nanosi ozbiljnu štetu mojemu osobnom i profesionalnom ugledu.

Molim Vas da se svaka ocjena mogega rada temelji na stvarnom sadržaju mojih knjiga i javnih izjava, a ne na proizvoljnim interpretacijama ili političkim kvalifikacijama. Ukoliko Ministarstvo raspolaže konkretnim navodom za koji smatra da predstavlja poricanje ili umanjivanje Holokausta, molim da mi se dostavi točan citat, naziv knjige i broj stranice. U protivnom očekujem jasno povlačenje takve kvalifikacije.

Moje je načelo jednostavno i dosljedno: svaka žrtva ima pravo na svoje ime, svoj grob i istinu o okolnostima svojega stradanja.

S poštovanjem,

Roman Leljak

PISMO ROMANU LELJAKU

Poštovani g. Leljak,

Zahvaljujem Vam se što ste i meni poslali Vaše pismo Ministru znanosti RH u kome konstatirate: 'ovim putem želim jasno i nedvosmisleno istaknuti da ja, Roman Leljak, ni u jednoj od svojih šezdeset objavljenih knjiga nikada nisam poricao, osporavao niti umanjivao Holokaust'.

Činjenica je da se ovih dana masovno iskapaju masovne grobnice koje su nam partizani svojim egzekucijama ostavili s kraja 2. Svjetskog rata i poslije njega. Kako sve vlasti u RH ne žele ili ne smiju zastupati hrvatski nacionalni interes samo nastavljaju politiku da se lažima o hrvatskim zločinima prikriju partizanski i komunistički zločini kako se to radilo u prethodnoj državi.

A Vaš rad na partizanskim zločinima je izuzetan pa ste i vi sa nama uvršteni u navodnom 'poricanju, osporavanju i umanjivanju Holokausta.' Zapravo bi bilo neobično da nisu zapazili Vaših šezdeset objavljenih knjiga o tome jer za to su im dovoljne one o Hudoj jami ili moga samo ona fotografiju djevojačkih pletenica.

Zapravo nisam bez razloga nazvao to ministarstvo Ministarstvom drobiličara.

Svojevremeno je dr. sc. Ivo Goldstein izmislio drobilicu u Jasenovcu pa sam ga nazva IVO DROBILICA. To ime mu je široko prihvaćeno u RH i van nje.

A Ivo Goldstein je (s tatom amaterom povjesničarem) napisao knjigu:

Ivo GOLDSTEIN, Holokaust u Zagrebu, Novi Liber, Židovska općina Zagreb, Zagreb 2001. 725 str.

Drugo izdanje je iz 2024.

Novo izdanje Ive Drobilice o holokaustu u Zagrebu s toliko grobišta partizanskih zločina samo u i oko Zagreba.

Zar onda Ministarstvo ne zaslužuje naziv MINISTARSTVO DROBILIČARA?

(Možda je ispravnije Ministarstvo Drobiličarstva.)

Podsjetit ću Te da sam objavio i knjigu povodom te knjige Ive Drobilice:

J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

A u toj knjizi ima poglavlje o revizionizmu i poslije akademika Franje Tuđmana najviše prostora su u njem posvetili meni i mojoj knjizi polemičkom odgovoru na knjige „Tuđmanov jasenovački mit“ ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu „Srpski mit o Jasenovcu“ iz 1998. i 2000.

Jadno je da ne može jadnije biti kad stranka na vlasti tako posredno preko mene proziva Utemeljitelja RH.

Ministarstvo drobiličara proziva i dr. sc. Vladimira Horvata, Igora Vukića, mr. sc. Stipu Pilića i dvostruku doktoricu znanosti Blanku Matković.

Oni su aurori knjige „Jasenovački logori – istraživanja“. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“, a tiskana je u Zagrebu 2015.

Knjiga je napadnuta odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu. Naime „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela reagiranja Slavka Goldsteina, dr. sc. Hrvoja Klasića i dr. sc. Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, tadašnje ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

U njihovu obranu su Pismom HAZU stali:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

prof. dr. sc. Ivan Malčić

doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan

prof. dr. sc. Srećko Kovač

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

dr. sc. Hrvoje Kalinić

izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević

prof. dr. sc. Boris Širola

dr. sc. Stjepan Kožul

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić

mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik

dr. sc. Anđelko Mijatović

prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za
istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc

mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE

doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Mladen Petravic
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr.sc.Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof.dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpoma Pismu HAZU:

Đivo Bašić, prof; Dubrovnik
Velimir Čerkez
Ivan Vukić,
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stanko Šarić, dipl. Ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Janko Bučar, dipl. Pravnik, karikaturist

Branko Haubrich iur.
Dijana Bigunac, Vodeći stručnjak za geologiju, INA d.d.
Stipo Pilić, prof.
Dijana Bigunac, MBA, doktorandica na RGNF
Ivo markulin,kap.d.pl.
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
Marija Markic, CTC. Toronto
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Juraj Cigler, dipl. inž. Građ., Čakovec
Jasenska Polić Biliško
Branko Prpić, prof. Sociologije
Marija Kramer
Dr. med. Aleksander Kršnjavi, Švicarska
Josip Malović
Pejo Čičak
Mislav Benčević
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Mate Sušac
Vide Blažević
Krunoslav Gliha
Marijan Petek mr. sci.
Domagoj Musa
Milat Gojmir dragovoljac svetog Domovinskog rata
mr. zn. Marica Đureković
Josip Kokić
Ante Kukavica
Krešimir Kraljević, Kamenjar.com
Renato Šelj, umirovljeni bojnik HV
mr. sig. Ivan Lulic
Miljenko Plisic
Viktor Dukić
Vera Primorac, književnica
Ivan Vrdoljak – svećenik
prof. u mirovini Ante Čizmić
Miroslav Papić
Vladimir Mrkoci,prof.povijesti
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik
Stjepan Tokić dočasnik HV i Google moderator
Oskar Šarunić
Ivanka Čuljak, prof.
Vlatko Bilić, dipl.ing., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Smiljana Šunde, novinarka u publicistkinja
Kata Žarko
Nediljko Žarko

Ana Barišić
Marko Žarko
Marija Senjić
Niko Senjić
Vicko Goluža
Đurđica Bastjančić, prof. ;
Ivan Bastjančić, dipl.ing stroj. ;
Iva Bastjančić, nastavnica.
mr.sc. Jelenka Vučkov
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Josip Maršić
Danijela Šakota, novinarka
Božidar Ručević, dipl. inž.
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Franislav Stanić, osnivač portala kamenjar
Nikola Mulanović
Ante Stipic ing brodogradnje
Antun Raguz, prof, Švedska
Marija Baković, Stockholm
Robert Majerić dipl.ing.el.
Josip Grilec, mr. sci.
Josip vučetić, glavni urednik portala www.dragovoljac.com
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ljilja Zovko
Don Vjenceslav Kujundžić Split
Miljenko Mustac, Privlaka/Salzburg
Franjo Žgela dipl.ing.arh.
Ankica Markulin, prof.
Prim.mr.sc.Miljenko Raos dr.med.
Ivana Babić, prof. hrvatskoga jezika i književnosti
Tonči Zokić, Orebić
Dusko Abramovic, Toronto - Canada
Nevena Abramovic, Toronto - Canada
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Vanda Boras Podravac Senj-Canberra (Australija)
Petar Gelo, Melbourne
Don Lazar Čibarić
Dr Josip Divić, SAD
Antun Drndelić, novinar
mr. sc. Đuro Škvorec, Križevci
Željko Antun Milina, Nova Gradiška
Marija Milina, Nova Gradiška
Ivan Budimir
Hrvoje Budimir
Mirjana Budimir

Tomislav Budimir
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Mario Filipi
Rudi Tomic, Hrv. Akad. hazud/d, Kanada
Tomislav S. Krčmar
Radoslav Maric, M. D., New York
Miroslav Papic, dipl. Ing. Stroj.,
prof. Ikica Čuvalo
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Zlatko Uvanovic
Zlatko Klarin, ing.
Andro Klarin, ing.
Zrinka Klarin
Dr. Anto Križić, Berlin
Marijan Križić, Zagreb
ing. Stipo Barać
Nikola Bašić, pisac, Vis
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dipl.-ing. Stjepan Poropatić, Štuttgart
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Daran Bašić, branitelj, Mostar
Zdravko Lozar, slobodni umjetnik .Berlin
Jakov Lozar,ekonomist.Berlin
Ante Tokic, HFDV,Berlin-Livno
Slobodan Vlašić, dipl. oec.
Vesna Plazibat, Split
Edo Pivcevic
Katica Žmire
Ivo Poljak
Jakov Vranjkovic
Marta Čerina, Zagreb
mr. sc. Ivan Mance
Lovro Cindori, kanonik, Zagreb
Matija Grgat

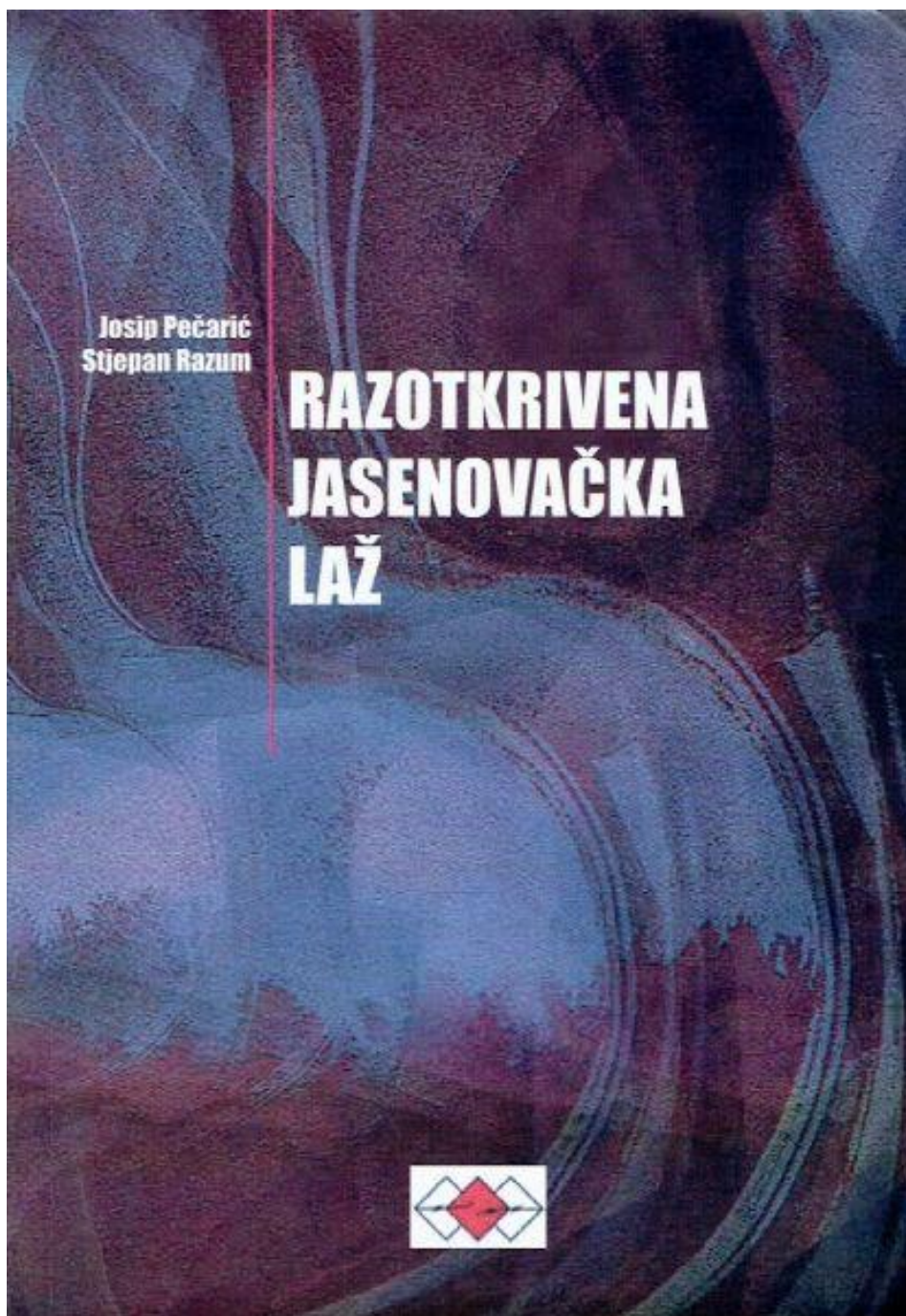
Pismo je dano i u knjizi:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!,
Zagreb, 2015. pp.406.

Treba li spomenuti da su prozvani oba predsjednika Društva koje je tiskalo
spomenutu knjigu?

O društvu i o njima pogledajte moje knjige:

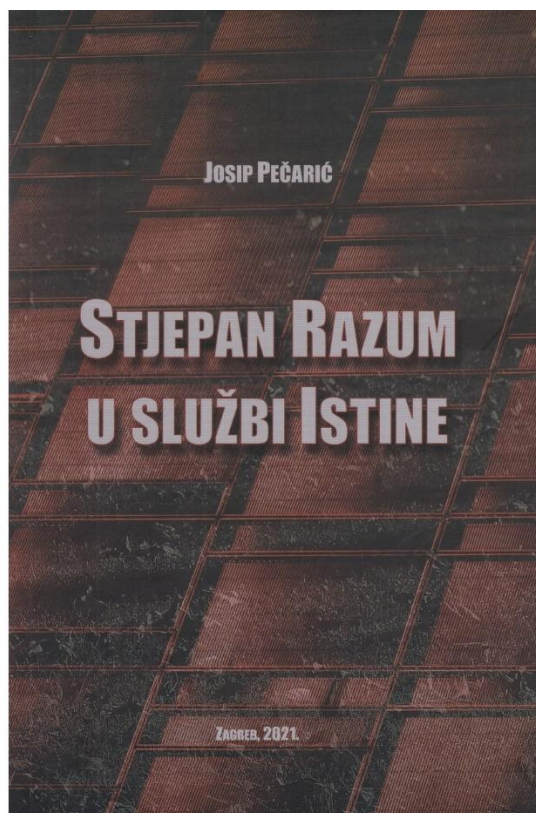
J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.



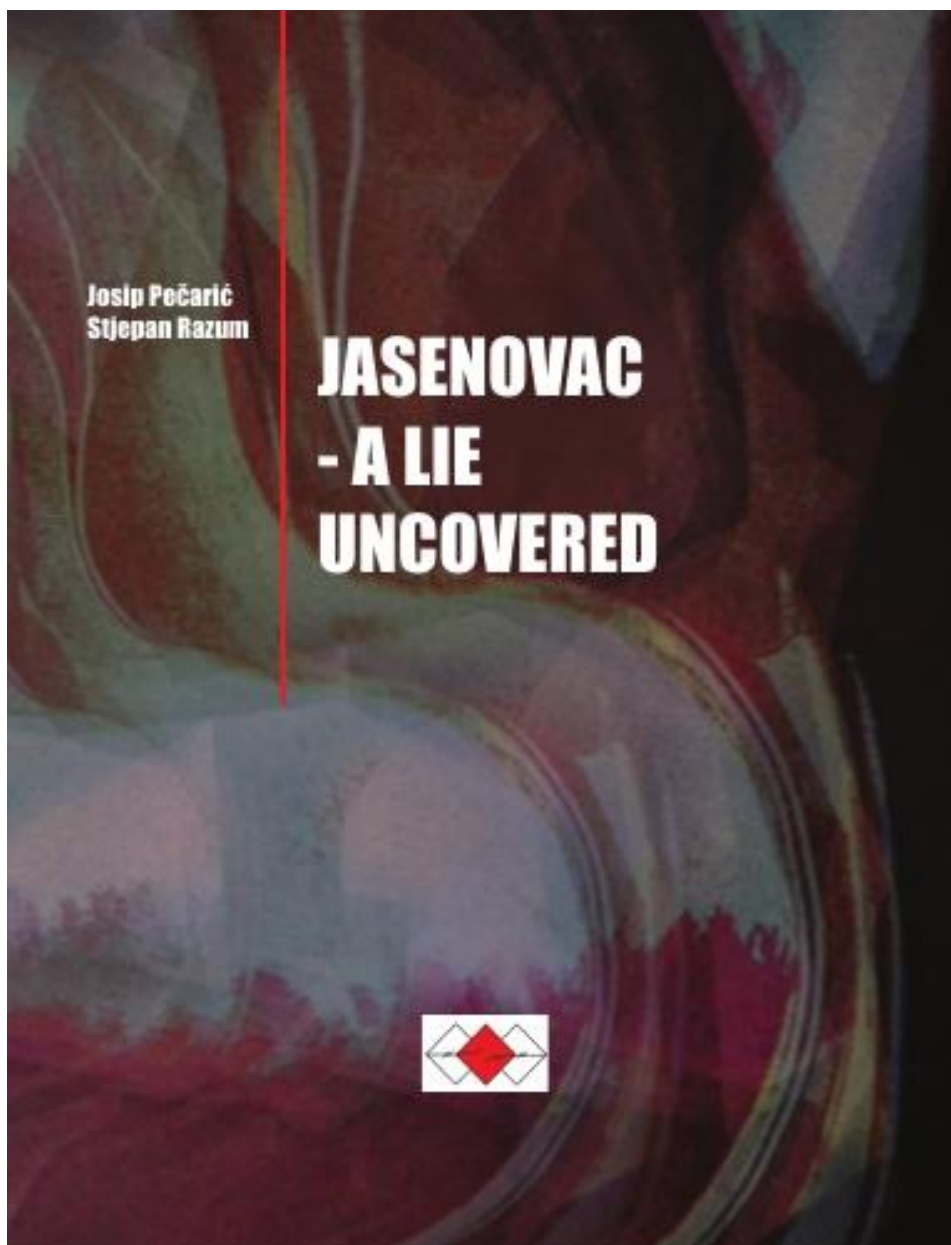
J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.



J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.



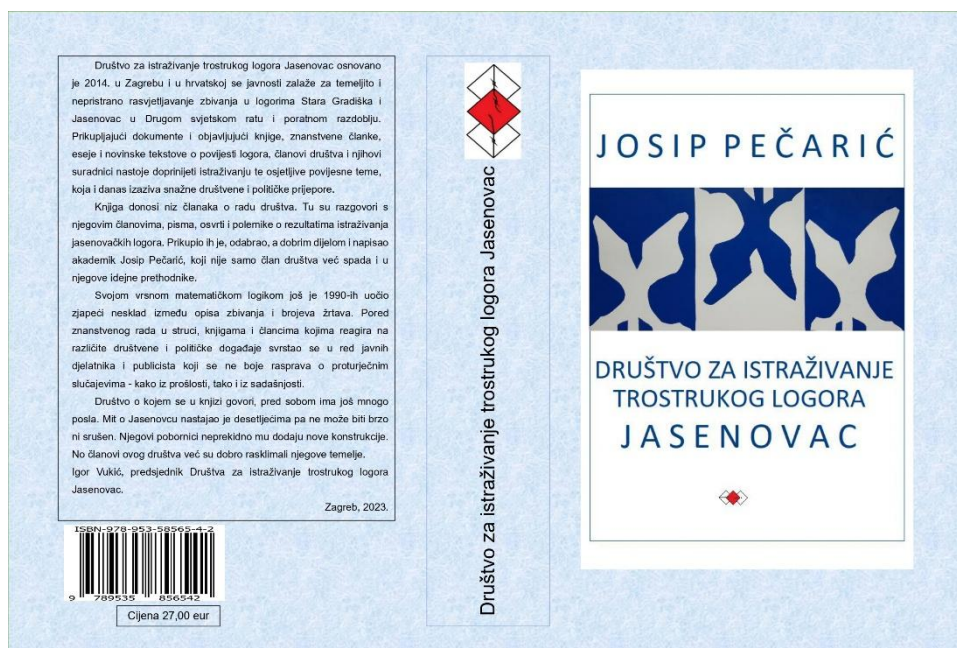
J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.



Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-zacip.pdf>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.



J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.:

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

Važno je spomenuti da su Blanka Matković i Stipo Pilić, koji su objavili niz knjiga o poslijeratnim zločinima, osnovali su udrugu **Hrvatska družba povjesničara Dr. Rudolf Horvat (statut)**, nazvanu po znamenitom hrvatskom povjesničaru i autoru knjige “Hrvatska na mučilištu” Rudolfu Horvatu.

<https://croatiarediviva.com/>

Posebno je važan opus i knjige mr. sc. Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, o kojima sam napisao knjige:

J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

Nisu spomenuta dva doktora računarskih znanosti Nikola Banić i Mladen Koić koji su napisali niz članaka i knjigu o lažnom popisu u Jasenovcu, ali ni dr. sc. Josipa Jurčevića. Valjda zato što je Jurčević u Saboru.

Mislim da bi Ministarstvo drobiličara trebalo zahtijevati da se u školama u RH uči i srpska pjesma o zločinima u logoru Jasenovac tijekom Domovinskog rata:

JASENOVAC

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbin kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
“Srbosek” im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Dr. Milan Bulajić, “Jasenovac - Ustaški logori smrti ● Srpski mit? ● - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima”, Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

Valjda su zato u Ministarstvu drobiličara odlučili da preko napada na mene napadnu Utemeljitelja RH, jer je ovu knjigu dr. Bulajić napisao poslije neslavnog sučeljavanja sa mnom na radiju Slobodna Europa (Prag):

<https://youtu.be/HwRioz8ohnM> - 1 dio

https://youtu.be/gkEL6G_NhIo - 2 dio

<https://youtu.be/f-lVXDTr4FY> - 3 dio

<https://youtu.be/jfWf86CygBU> - 4 dio

Da, branio sam Tuđmana pa priznajem:

KRIV SAM!

Dr. sc, Josip Pečarić,
redoviti član HAZU,
izvanjski član DANU,
redoviti član HAZU sa sjedištem u Mostaru

MR. SC. MLADENA IVEZIĆA I MINISTARSTVO DROBILIČARA OPTUŽILO ZA ANTISEMITIZAM

Lako je moguće da sam kriv i za optužbu pokojnog člana našeg društva mr. sc. Mladena Ivezića za antisemitizam od strane Ministarstva drobiličara.

Zašto?

Pa napisao sam knjigu:

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

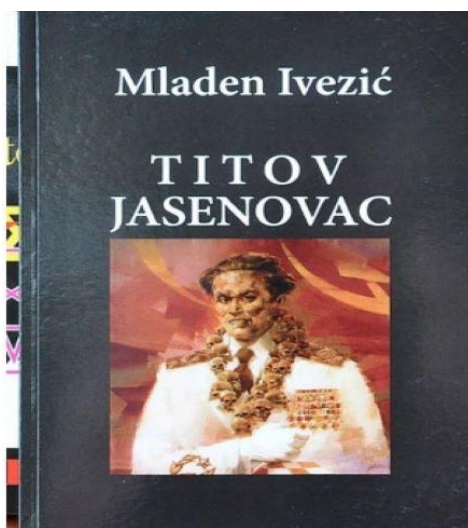
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

A već sam Uvod pokazuje da je prirodno to što je Ministarstvo drobiličara optužilo i njega a i druge članove društva koje je i izdalo tu knjigu.

Pogledajte taj Uvod:

UVOD

UMRO JE HRVATSKI POVJESNIČAR MR. SC. MLADEN IVEZIĆ



Gđa Gordana Turić mi je javila tužnu vijest:

Date: Fri, 3 Dec 2021 19:05:12 +0100

From: gordanaturic@gmail.com

To: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani gospodine akademike,

S tugom Vas obavještavam, da je sinoć, 2. prosinca, umro naš veliki domoljub, povjesnik, jezičar i filozof, prof. mr. Mladen Ivezić. Sprovod će mu biti u petak, 10. prosinca u 12:30 sati na Krematoriju, a Sv. Misa zadušnica u subotu, 11. prosinca

u 9 sati u dvorani u dvorištu Bazilike Srca Isusova u Palmotićevoj ulici. Neka ga dragi Bog uzme u naručje, kako je on u naručju nosio Hrvatsku!

Da, napustio nas je još jedan velikan hrvatski povjesničar mr. sc. Mladen Ivezić, član *Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*. Na svaki način su mu onemogućavali rad i napredovanje oni koji su bili upitni povjesničari ali podobni vlastima kojima nisu bili u interesu istine o hrvatskoj povijesti, kojima su odgovarale laži iz jugo-komunističke historiografije u cilju držanja u pokornosti hrvatskog naroda. Na žalost ista politika se provodi u današnjoj RH. Dovoljno je pročitati naslove njegovih knjiga, koje je uglavnom tiskao u vlastitoj nakladi, pa vidjeti zašto je bio nepodoban.

Mladen Ivezić rodio se 1957. godine u Zagrebu. Osnovnu školu i gimnaziju polazio je i završio u Zagrebu.

Studij povijesti i komparativne književnosti upisao je 1976. godine na zagrebačkome Filozofskome fakultetu, 1977. godine upisao je i psihologiju i filozofiju a diplomirao je 1982. godine. 1984. godine Ivezić je upisao poslijediplomski studij iz povijesti a magistrirao je godine i to s obranom teze Društvena uvjetovanost i kulturni utjecaj pučkih kalendara u sjevernoj Hrvatskoj i Slavoniji od ilirizma do sedamdesetih godina 19. stoljeća. Od 1991. godine bio je član Komisije za utvrđivanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća Republike Hrvatske. 2002. godine pokrenuo je satirično-politički časopis Hrvatski zvekan i bio mu nakladnikom i glavnim urednikom te piscem većine članaka. Hrvatski zvekan u kojemu su, između ostalih, surađivali Nela Eržišnik, akademik Josip Pečarić, prof. dr. Nedjeljko Kujundžić i prof. dr. Tomislav Sunić izlazi u samo četiri broja i gasi se.

Skupština *Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac* dodijelila mu je pohvalnicu kao istaknutom istraživaču jasenovačkog logora zajedno s *akademikom Josipom Pečarićem, prof. dr. sc. Josipom Jurčevićem, dr. sc. o. Vladimirom Horvatom i Vladimirom Mrkocijem*.

Djela

Hrvatski kalendari, Hrvatski Forum, Zagreb, 1997.

Genocid nad Hrvatima zapovijeda Tito, vl. naklada, Zagreb, 1999.

Titova umjetnost mržnje, vl. naklada, Zagreb, 2001.

Jasenovac - brojke, vl. naklada, Zagreb, 2003.

Profiterna: I. dio, Marx i Engels, vl. naklada, Zagreb, 2003.

Titov Jasenovac, vl. naklada, Zagreb 2014.

Ratni zločinac Tito, vl. naklada, Zagreb 2015.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mladen_Ivezić

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2015/09/02/skupstina-drustva-dodijeljene-pohvalnice-istaknutim-istrazivacima-jasenovackog-logora/>

Neka Svemogući Bog, našem Mladenu podari laku hrvatsku zemlju, koju je toliko volio.

Tvoj prijatelj,

Josip Pečarić

<https://hrvatskonebo.org/2021/12/04/umro-je-hrvatski-povjesnicar-prof-mr-mladen-ivezic/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28758-umro-je-hrvatski-povjesnicar-mr-sc-mladen-ivezic>



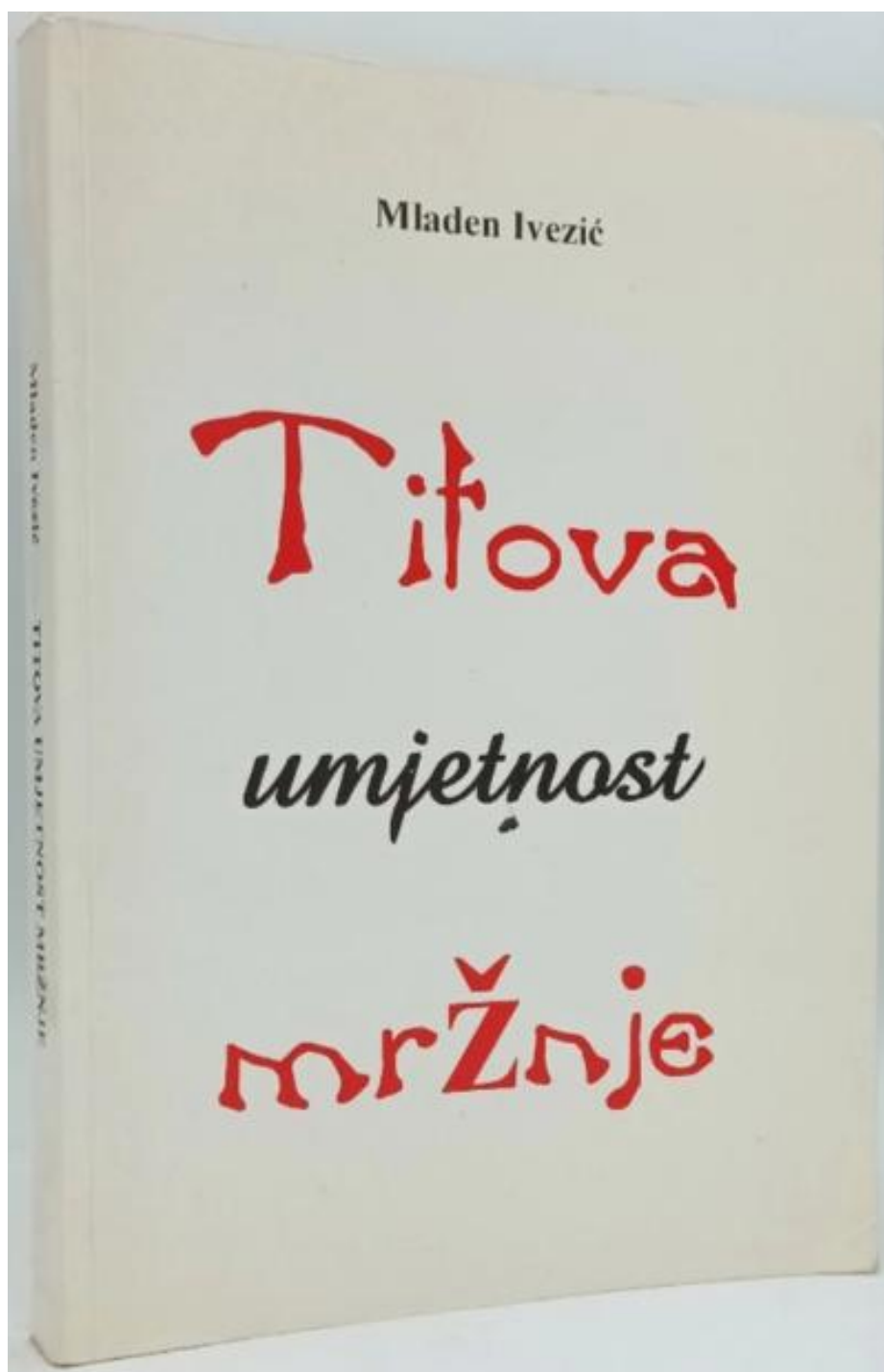
Mladen Ivezić:

G e n o c i d

n a d H r v a t i m a

z a p o v i j e d a

T i t o



Mladen Ivezić

Ratni zločinac Tito



UMRO JE NAŠ ČLAN MR. MLADEN IVEZIĆ

4 prosinca, 2021

U Zagrebu je 2. prosinca preminuo mr. Mladen Ivezić (64), povjesničar i jedan od osnivača našeg društva. Njegova knjiga “Jasenovac – brojke” iz 2003. godine predstavljala je jedno od prvih nastojanja da se sustavno povijesno-publicistički sruši mit o logoru u Jasenovcu iz vremena Drugog svjetskog rata. Bavio se i istraživanjem ratnih i poratnih komunističkih zločina te objavio knjige “Genocid nad Hrvatima zapovijeda Tito” (1999), “Titov Jasenovac”(2014), “Ratni zločinac Tito” (2015), i druge.

Povijesne znanosti magistrirao je 1989. godine, a uspostavom samostalne hrvatske države postao je suradnikom (1991) i saborske Komisije za utvrđivanje žrtava Drugog svjetskog rata i poraća. Ta tzv. Vukojevićeva komisija ukinuta je nakon dolaska vlade Račan-Budiša, a sličnu sudbinu imala je i znanstveno-publicistička karijera Mladena Ivezića. Prešućivan i onemogućivan u radu, svoje je knjige objavljivao u vlastitoj nakladi, uz pomoć prijatelja.

Naše društvo odalo mu je priznanje za dugogodišnji rad na utvrđivanju činjenica o jasenovačkom logoru dodjeljivanjem Pohvalnice, 2015. godine. Uz tugu zbog njegova preranog odlaska, sjećat ćemo ga se sa zahvalnošću za sve što je učinio na rasvjetljavanju proturječnih i prikrivenih tema iz suvremene hrvatske povijesti. (I. Vukić)

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/2021/12/04/umro-je-nas-clan-mr-mladen-ivezic/>

Ivezić je, kao što vidimo, objavio dvije knjige o logoru u Jasenovcu, tako da danas kada su dr. sc. Nikola Banić i prof. dr. sc. Neven Elezović dokazali istinitost njegovih tvrdnji itekako se trebamo sjetiti njegovog rada zbog kojeg, dakle zbog istine, imao puno problema. Između ostalog onemogućeno mu je i da doktorira.

Danas kada je šira javnost upoznata s činjenicom kako su oni povjesničari koji su stekli titzule i pozicije na sveučilištima govoreći i pišući neistine, a posebno prof. dr. sc. Ivo Goldstein u ovoj knjizi možete naći ponešto i o tome da je taj profesor, danas poznatiji kao Ivo Drobilica svojevremeno i tužio Ivezića zbog članka o Goldsteinovim neistinama:

Utorak, 10. ožujka 1998.

PISMA ČITATELJA

Goldsteinove neistine o Canjugi i hrvatskoj povijesti

Hrvatski književnik i povjesnik Zvonimir Kulundžić uporno se borio dokazati da je prva ušakara na području europskoga juga bila u Lici, a ne u Crnoj Gori.

Tko mu se najgorče suprotstavljao? Neki povjesničari s Filozofskog fakulteta u Zagrebu!! Kulundžić je stanje u tadašnjoj jugokomunističkoj povijesnici nazvao tragedijom hrvatske povijesne znanosti i bio je u pravu.

U svome napadu na Zlatka Canjugu dr. Ivo Goldstein piše koještarije i bježi od povijesne tematike. Kad govori o povijesti, on govori o vremenu o kojemu pojava nema, o 19. stoljeću.

Goldstein se napadajući Canjugu petila u područja svojih kolega i time njima oduzima vjerodostojnost. Goldstein kvari položaj sveučilišnog profesora politizacijom te time gubi poštovanje i vjerodostojnost od mladeži koja bitno drugačije misli! On zlorabi ugled Sveučilišta jer se služi njegovom, a ne samo svojim titulom (iako je, dođuše, titulu doktora znanosti stekao u Beogradu temom o Bizantu).

Nelogičnošću i pristranošću Goldstein odvrća studente od povijesti i grubo zlorabi svoj položaj na štetu bivšega studenta i kandidata za asistent-sko mjesto, Canjuge. Ako se Canjuga doista tri puta obratio FF-u tražeći asistent-sko mjesto, onda je on to učinio "in camera caritatis", bez hitenja i dozvole da se time javno manipulira.

Tko daje pravo Goldsteinu baratati službenim podacima? Tko mu daje pravo rabiti svoj položaj službeno predstavljenoga profesora prema kandi-

datu, da se time hvali i razmeće?

Koja je poruka dr. Ivo Goldsteina takvim istupom? Nije to samo napad na prof. Zlatka Canjugu i HDZ! To je prijetnja svim studentima Odsjeka za povijest FF-a u Zagrebu – budete li imali hrvatski orijentirani, budete li imali malo smetali, ja ću vas uništiti! Vi, Hrvati, nemate što raditi na mome studiju!

Goldstein navodi kako se u trima stranim jezicima kaže »stališ«. Pokazuje da ne zna lučiti određeni od neodređenoga pridjeva u hrvatskome jeziku. Ne zna što je to »nebulosa« iako bi, kao povjesničar, trebao znati latinski. Prezire hrvatski jezik odbačajem izraza »stališ« kao zastarjelo (on će, naravno, »arhaizma«). Laže o Canjuginoj tvrdnji prikazujući je kao konzervativcu neraskidive podjele na stališe, dok je ovaj tražio baš suprotno.

Goldstein je posve nelogičan, kada rezonira da su »staleži i redovi« u Hrvatskoj 1848. prestali postojati kao pravne osobe pa da zato dalje stališi nisu postojali. To nije ni istina. Goldstein ne zna društvenih znanosti i gradi se žrtvom neovisne Hrvatske, a skriva što je sve sa svojim jugokomunizma r: dio protiv otvorenih Hrvata. Njih je onemogućio, a, gle, on sada Hrvatima predaje povijest.

Da bi se napredovalo na Sveučilištu, osobito u društvenim znanostima, a bolno akutno u povijesnici, moralo se objavljivati radove. Tu se priznavahu samo oni u časopisima u kojima sjedahu jugokomunisti, najčešće nehrvati i izraziti protuhrvati.

Već pri polaganju ispita i priznavanju radova ti su ljudi šikanirali hrvatske studente. Iduhu tako daleko da su i u toku nastavne godine mijenjali uvjete studija, sprječavajući Hrvate i privilegirajući komuniste i nehrvate (kao Goldsteina).

»Mi, koji smo voljeli i volimo Hrvatsku, nemamo i, kako sada stvari stoje na Odsjeku za povijest, nemamo mogućnosti napretka, osim uza znatne usputke i opreze.

Goldstein je tražio zabranu javnih nastupa prof. Crijena. U ime demokracije zahtijeva, kao povjesnik, zabranu prouke nekih tema i rada nekih povjesnika! Mirjana Gross ponizava Hrvate gdje stigne, osobito dr. Tudemana. To je jaka protuhrvatska jugokomunistička jezgra. Što su oni učinili za hrvatsku povijesnicu?

Svako su povijesno vrelo što govori u prilog hrvatskoj državi i narodu izložili žestokoj kritici. Hrvatske dinastije za njih nisu postojale, a krunidbe se nisu dogodile! Krunidba hrvatskih vladara od strane Pape (dakle jedino pravo međunarodno priznanje u Srednjem vijeku) za njih je postojanje vazalom (slugom).

Latinska imenica »rex« samo u Hrvatskoj tobože ne znači »kralj«, nego nešto sitno. Što su prinijeli hrvatskoj povijesnici, što su istražili i novo otkrili? Nijšto! Samo neosnovanu tezu o Sribima u Dalmaciji iz osmome stoljeću! Vrijedali su pokojnoga akademika Stipu Gunjača i Josipa Antoljaka, sada Tudemana i svakoga hrvatskog povjesnika.

Od etnogeneze i Srednjega vijeka,

od Bleiburga, u SFRJ jugokomunistička protuhrvatska ćelija na Odsjeku za povijest FF-a u Zagrebu predvođena Goldsteinima sve čini da bi omalovažila Hrvate i Hrvatsku. Mnoge nam nastaje već uništiti. I još se ne predaju!

Marx je podojenjivao Hrvatsku zbog njezina odbačanja mađarske revolucije iz 1848. godine. Markisti je ne mogu smisliti, jer su najčešće nehrvati i jednostavno osjećaju da će sve svoje otičinom i prijevaram stećene privilegije izgubiti, budemo li doista složni.

Zbog toga je Goldsteinov zemljak i komunist Vladimir Kupfer alias Bakarić potakao i organizirao genocid nad Hrvatima o Drugome svjetskom ratu.

Goldsteinov savjetonazor posve je nakaradan i protuhrvatski. Jedina kazna za njega i njegove istomišljenike jest to što predaju o onome što najviše mrze – o hrvatskoj povijesti; što susreću one od kojih najviše strepe i koje najviše preziru – hrvatsku mladež. Vama, student povijesti na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, uza sav respekt prema mnogim dobronamjernim nastavnicima, mogu reći: ako ste Hrvati ili drugi dobronamjernici, niste komunisti ni potkupljivi, nemate što raditi na tome odsjeku, dok Goldstein i njegovi stariji i mlađi jugokomunistički drugovi ondje vladaju. Oni će vas spriječiti, a po potrebi blati i godina na nakon diplomu!

MLADEN IVEZIĆ,
Zagreb

Naravno, za razliku od Goldsteina Ivezić je istinski povjesničar pa je to pokazao i na sudu.

Akademik Josip Pečarić

*

Iz tog teksta (Goldsteinove neistine o Canjugi i hrvatskoj povijesti) iz 1998. Izdavam samo ovo:

Da bi se napredovalo na Sveučilištu, osobito u društvenim znanostima, a bolno akutno u povijesnici, morali se objavljivati radove. Tu se priznavahu samo oni u časopisima u kojima sjedahu jugokomunisti, najčešće nehrvati i izraziti protuhrvati.

Već pri polaganju ispita i priznavanju radova ti su ljudi šikanirali hrvatske studente. Iduhu tako daleko da su i u toku nastavne godine mijenjali uvjete studija, sprječavajući Hrvate i privilegirajući komuniste i nehrvate (kao Goldsteina).

(...)

Goldsteinov savjetonazor posve je nakaradan i protuhrvatski. Jedina kazna za njega i njegove istomišljenike jest to što predaju o onome što najviše mrze – o hrvatskoj povijesti; što susreću one od kojih najviše strepa i koje najviše preziru – hrvatsku mladež.

Napominjem da je su i Ivezić i višestruka saborska zastupnica iz redova HDZ-a (ali onog Tuđmanovog HDZ-a) bili u saborskoj Komisiji za utvrđivanje žrtava Drugog svjetskog rata i poraća!

Komisija je ukinuta poslije smrti Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana. O tome tj. o tome kako su Slavko Goldstein i mediji proglasili Izvješće te Komisije za razdoblje od 1991. do 1999. konačnim pogledajte moju knjigu: J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.: <https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>

Svojedobno sam zamolio predsjednika te Komisije g. Kazimira Svibena za njegov komentar tog osporavanja Izvješća (objavio sam ga u knjizi "Brani li Goldstein NDH?", a kasnije i u drugim knjigama pa i u pismu predsjednicima države, vlade i sabora). Evo tog njegova odgovora:

Zlatar, 11. siječnja 2002.

N A P O M E N E

o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine

Tekst Izvješća odgovara naslovu. Izvješćuje se o radu Komisije.

Obično smo svake godine izvješćivali o Radu kroz proteklu godinu. Ovo Izvješće razlikovalo se od prijašnjih po tom što je dan pregled cjelokupnog rada Komisije od njezina početka pa do rujna 1999. Bila je to zapravo rekapitulacija dotadašnjeg djelovanja. Htjeli smo prikazati dokle smo stigli do rujna 1999.

Što se tiče žrtava, brojevi u tablicama odnose se samo na žrtve koje su poimenično evidentirane u našoj Komisiji. Nikad nismo tvrdili da smo do rujna 1999. popisali sve žrtve II. svjetskog rata i poraća ili utvrdili konačan broj bilo koje vrste žrtava (kako nam podmeću naši osporavatelji). Uvijek smo izvješćivali do kojeg smo broja žrtava poimeničnim popisivanjem došli do određenog datuma i nismo vršili nekakvih prognoza o konačnom broju bilo kojih žrtava.

Do rujna 1999. na našem se popisu našlo 261 415 žrtava. Premda je to velik broj, nitko na sjednici Komisije nije postavio pitanje je li to konačan broj žrtava, jer je svima bilo jasno da smo još daleko od kraja popisivanja.

O velikom broju žrtava podaci su sada nepotpuni. Od 261 415 evidentiranih žrtava za 72 545 osoba ne znamo još jesu li bili građanske ili vojne osobe. Za 84 151 žrtvu imamo upisanu građansku pripadnost. Vojnih osoba upisano je 164 719. Od toga je 45 386 pripadalo partizanima i Jugoslavenskoj armiji, 55 629 Oružanim snagama Nezavisne Države Hrvatske, 102 četničkim i drugim srpskim paravojnim formacijama, 143 vojsci Kraljevine Jugoslavije, 3195 njemačkoj vojsci, 231 talijanskoj vojsci, 9 silama Osovine (bez pobližih određenja) i 24 zapadnim vojskama.

Već na prvi pogled vidi se da popis poginulih nije konačan, jer su neke rubrike vrlo niske. Srpske postrojbe imale su očito mnogo više poginulih, ali njihova imena do sastavljanja Izvješća nismo uspjeli saznati. U tim rubrikama broj žrtava sigurno je znatno veći od onoga što je u Komisiji evidentiran.

Žrtve s područja današnje Republike Hrvatske uspješnije su s naše strane popisane nego žrtve iz drugih krajeva.

S današnjeg hrvatskog državnog teritorija evidentirali smo poimenično 153.700 žrtava. Ali ni tu nisu sva područja podjednako uspješno popisana. I to je dokaz da popis nije konačan. To pokazuje i pregled evidentiranih žrtava po županijama. Od županije do županije brojevi se jako razlikuju: od 922 žrtve u Međimurju do 28 029 žrtava u Splitsko-Dalmatinskoj županiji. Ipak još nitko iz Međimurja nije predbacio Komisiji da je Međimurce diskriminirala, jer je evidentirala samo 922 žrtve iz Međimurja.

Posebnih problema imala je Komisija s utvrđivanjem nacionalne i vjerske pripadnosti žrtava.

U Republici Hrvatskoj evidentirano je kod nas među žrtvama 79 318 Hrvata i 18 410 Srba uz neznatan broj pripadnika ostalih nacionalnosti. Ali za 53 768 žrtava za sada nam je nacionalnost nepoznata.

Među popisanim žrtvama u Republici Hrvatskoj evidentirano je kod nas najviše katolika. Pripadnika drugih vjera znatno je manje zabilježeno. Ali zato imamo 83 685 žrtava s nepoznatom vjerskom pripadnošću.

Ta je nepoznatost naročito velika kod partizana i JA, gdje imamo npr. evidentirano samo 9632 katolika, ali čak 29.082 poginula s nepoznatom vjerskom pripadnošću. Kod poginulih vojnika Nezavisne Države Hrvatske zabilježeno je pak 31.430 katolika prema 10.388 s nepoznatom vjerskom pripadnošću. To ne znači da nisu bili vjernici. Vjeroispovijed im kod nas nije upisana jer za to nemamo dokumentarne podloge.

Naši terenski popisivači žrtava redovito su upisivali narodnost i vjeru žrtava, gdje god je to bilo moguće ustanoviti. Ali kod žrtava koje smo preuzeli s regionalnih popisa partizanskih žrtava, često je manjkao podatak o njihovoj nacionalnosti, a o njihovoj vjeri gotovo uvijek. Te praznine kanili smo popuniti prilikom izdavanja naših regionalnih popisa žrtava, koji bi sadržavali imena svih žrtava nekog kraja, ne izostavljajući nikoga zbog njegove vojničke, ideološke ili rasne pripadnosti. S takvim edicijama mi smo počeli (Florijan Boras: «SPOMENICA LJUBUŠKIM ŽRTVAMA», Ljubuški, 1998. i Gordana Turić, Drugi svjetski rat i poraće – U TEMELJU KAMEN – SPOMENICA ŽRTVAMA IDEALU HRVATSKE DRŽAVE – IMOTSKA KRAJINA /OD 1941. DO 1990. GODINE/, Zagreb, 2000.).

Težište našega terenskog popisivanja žrtava bilo je na onim žrtvama koje nisu bile još nigdje evidentirane i o kojima se za komunističke vladavine moralo šutjeti. Za takve žrtve mogli smo doznati prvenstveno preko živih svjedoka, čiji se broj zbog starosti stalno smanjivao i još uvijek se smanjuje.

Terenskim popisivanjem nismo mogli uspješno obuhvatiti one žrtve, čija rodbina više ne živi u Republici Hrvatskoj. To je naročito slučaj s hrvatskim Židovima i hrvatskim Nijemcima. Prema popisu stanovništva od 1991. u Hrvatskoj je tada živjelo samo 600 Židova i 2635 Nijemaca. Zato ne začuđuje da se na našem popisu žrtava do rujna 1999. našlo 293 Židova i 752 Nijemca. Svima nam je bilo jasno da je njihovih žrtava bilo mnogo više. Ali mi im nismo mogli izmisliti imena; a bez imena u našoj Komisiji nema brojeva.

Jasenovačke žrtve popisali smo dijelom propitkivanjem na terenu, a dijelom na temelju partizanskih regionalnih popisa žrtava. Na taj način stigli smo do broja

2238. Knjigu «Jasenovac – žrtve rata prema podacima Statističkog zavoda Jugoslavije», Zürich – Sarajevo, 1998., uspjeli smo nabaviti toliko kasno da podaci iz nje nisu više mogli ući u Izvješće.

Na posljednjoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., Izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama vidio konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljali rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Oporavatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisanom obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga, počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane «mane». Kao «krunski» dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloporaba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća).

Poslije trećesiječajskih izbora 2000. Sabor nije imenovao članove Komisije iz redova zastupnika, pa ni predsjednika. Tako obezglavljena Komisija samo je životarila. Izgubljene su dvije dragocjene godine. U međuvremenu, pomrli su brojni svjedoci genocida nad Hrvatima, što ga izvršiše Partija i njezina Armija. Sada se Saboru predlaže da Komisiju ukine.

Znakovito je da su poimenični popisi žrtava i u Titovo doba padali u nemilost i bili skriveni od javnosti, jer popisivači nikako nisu mogli udovoljiti partijskoj «normi». Žalosno je da se u posljednje vrijeme hrvatskim žrtvama više bave Slovenci nego Hrvati. Masovna grobišta Hrvata širom Slovenije neboriv su dokaz genocida, jer su nastala ubijanjem golorukih ljudi poslije rata.

Gospodin Slavko Goldstein bio je član Komisije od početka do kraja. U njega smo kao Židova polagali velike nade i očekivali da ćemo preko njega doći do popisa židovskih žrtava. Toga popisa nismo dočekali. Da nam ga je predao, ne bi se mogao onako ponijeti na zadnjoj sjednici Komisije kako se ponio.

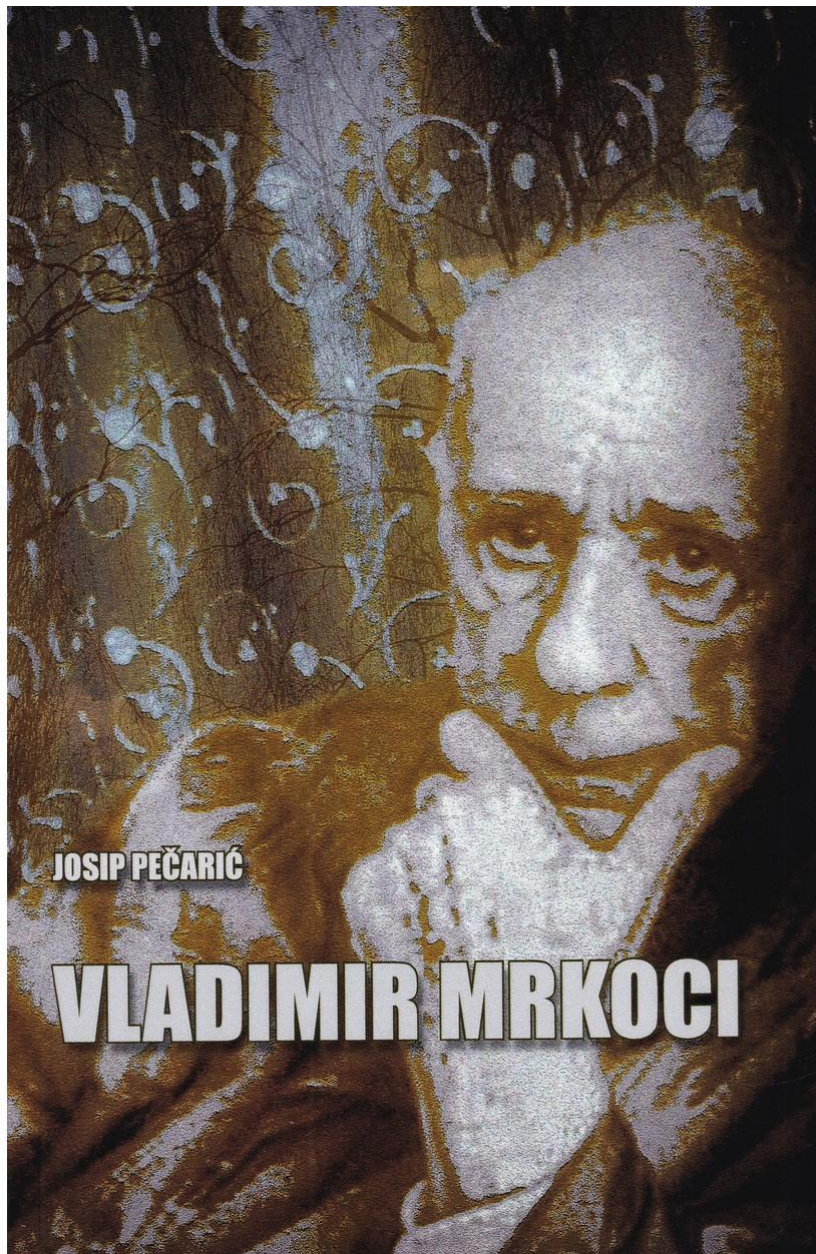
Kazimir Sviben

Očito istinski HDZ-ovci – oni Tuđmanovi – ne misle kao Ministarstvi drobiličara koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

I PROF. VLADIMIR MRKOCI JE ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA

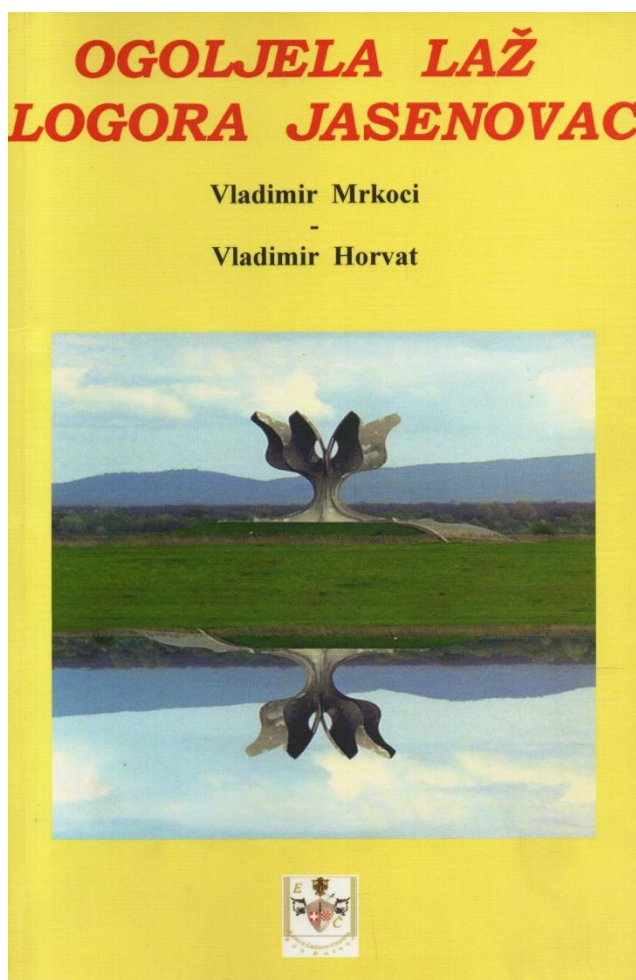
O pokojnom profesoru Mrkociju napisao sam knjigu:
J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.



I na facebooku sam napisao tekst o ovom antisemiti po Ministarstvu drobiličara:

USPOMENA NA PROF. VLADIMIRA MRKOCIJA

Moja suradnja s prof. Mrkocijem počela je 2008. kada me je zamolio da napišem Predgovor za njegovu knjigu s dr. sc. Vladimirom Horvatom:



Moj Predgovor dan je u Prilozima.
Sudjelovao sam i u predstavljanju knjige:

Predstavljena knjiga "Ogoljela laž logora Jasenovac"

**PREDSTAVLJENA KNJIGA "OGOLJELA LAŽ LOGORA
JASENOVAC"
ZAGREB (IKA)**



16.05.2008.

Zagreb, (IKA) – Knjiga Vladimira Mrkocija i o. Vladimira Horvata “Ogoljela laž logora Jasenovac” predstavljena je u četvrtak 15. svibnja u velikoj dvorani Rezidencije Družbe Isusove u Zagrebu. Pozdravnu riječ okupljenima je uputio o. Marijan Steiner. O knjizi je govorio recenzent akademik Josip Pečarić, koji je istaknuo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s “glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu” to jest s Izvještajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača: Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izvještaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevu knjigu Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tiskanu 1985. Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjajući ove dokumente – da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu poslužili i navodi iz knjige Milka Riffera Grad mrtvih napisane 1945., a tiskane 1946. Pečarić je istaknuo kako Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava kolik je iskopano žrtava “Križnog puta” slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava. Recenzent je podsjetio da kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su, vjeruje, danas u Washingtonu. Naravno, nitko evidencijske knjige i ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više “političko oružje par excellence” kako reče Mrkoci, rekao je Pečarić te zaključio kako je i dr. Vuković u svome tekstu ukazao i na svjedočenje Dragana Ercegovića iz Krila kod Splita koje je dano u razgovoru s Markom Barišićem 1996. koje potvrđuje partizanske

poslijeratne zločine u Jasenovcu. Upravo o tome u ovoj knjizi piše dr. Vladimir Horvat u tekstovima Ustaški radni logor, partizanski logor smrti! Partizani su poslije rata nastavili s likvidacijama, a logor Jasenovac funkcionirao je do 1951. godine. Osvrte na pojedine dijelove knjige, te njihova pojašnjenja dali su i sami autori. Knjigu “Ogoljela laž logora Jasenovac” u biblioteci “Otkrivena istina” objavila je Naklada E. Čić iz Zagreba. U prvom dijelu knjige Vladimir Mrkoci uspoređuje podatke, posebice one brojčane koji se o broju stradalih u Jasenovcu predočuju javnosti. U drugom dijelu knjige predstavljena su istraživanja o. Vladimira Horvata u kojima on pojašnjava i približava činjenice o dva logora u Jasenovcu, te funkcioniranju logora do 1951. godine. U posljednjem dijelu knjige objavljeni su izabrani dokumenti i to odlomak iz Rifferove knjige “Grad mrtvih” i dokument švicarskog Crvenog križa.

<https://ika.hkm.hr/novosti/predstavljena-knjiga-ogoljela-laz-logora-jasenovac/>

Tada me je pitao za zajednički rad na novoj knjizi, ali zbog svoje prezauzetosti i redovitih odlazaka u Pakistan nisam prihvatio.

Međutim njegov feljton iz 2002-2003. o knjizi Ive Goldsteina *Croatia: A History* odigrao je ključnu ulogu u njegovom neizboru u HAZU 2012. godine.

Radi se o Mrkocijevom Feljtonu u Fokusu od 29.studenoga 2002. do 10 siječnja 2003.:

GOLDSTEINOVA HRVATSKA

NEZNANJE, IZMIŠLJOTINE I LAŽI

UROĐENO NASILJE HRVATA,

GOLDSTEIN NE ZNA FUNDAMENTALNE STVARI

DOMOBRANI I USTAŠE PALI S MARSA

ZNANSTVENI ZLOČIN KOMUNISTIČKE ISTORIOGRAFIJE

TUĐMAN JE BIO EKSTREMNI NACIONALIST, TJ. USTAŠA

ZAPALJIVA HRVATSKA POLITIKA I AGRESIJA JNA,

MIŠAD GRIZE, ALI PO TLIH GMIŽE,

Feljton sam objavio i u knjizi o neizboru u HAZU Iva Goldsteina te godine (Na izornoj skupštini dobio je manje od 1/3 glasova – najmanje u povijesti HAZU):

Josip Pečarić, ZABRANJENI AKADEMIK / Prijevarom u HAZU?!, Zagreb, 2012.

Naslov se odnosi na mene (odnos medija), a podnaslov na Goldsteina!

Možete pogledati govor prof. dr. Branimira Lukšića s predstavljanja u Splitu:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/i-lj/luki-branimir/13289-b-luksic-kroatofobni-naboj-obitelji-goldstein.html>

Pred smrt prof. Mrkoci je napisao i knjigu *Kratka povijest komunizma (za nekomuniste)*, u izdanju naklade Pavičić. Predstavili su je povjesničari dr. sc. Ivo Banac, dr. sc. Zlatko Hasanbegović i učenik prof. Mrkocija Ivan Zvonimir Čičak. Pogledajte što je o tom predstavljanju napisao sjajni mladi hrvatski intelektualac Matija Štahan:



Foto: Narod.hr

IVO BANAC: KNJIGA “KRATKA POVIJEST KOMUNIZMA” NUDI KLJUČNI UVID U MENTALITET LJEVIČARSKOG FANATIZMA

15. ožujka 2017.

Matija Štahan

U prostorijama Novinarskog doma u Zagrebu u utorak je predstavljena knjiga prof. Vladimira Mrkocija *Kratka povijest komunizma (za nekomuniste)*, u izdanju naklade Pavičić. Na promociji su govorili prof. dr. sc. Ivo Banac, Ivan Zvonimir Čičak i dr. sc. Zlatko Hasanbegović, dok je predstavljanje vodio urednik knjige, Josip Pavičić.

Vladimir Mrkoci, rekao je u uvodu Josip Pavičić, preminuo je u veljači ove godine i nije dočekao predstavljanje svoje knjige, premda ju je stigao vidjeti nakon što je izašla iz tiska, kad mu ju je sam izdavač donio u dom za starije osobe gdje je Mrkoci

boravio potkraj života. Rođen 1924. godine, autor knjige je odluku o njezinom nastanku donio još 1946., kada je, kao osnivač Antiboljševičkog bloka, nakon kratkotrajnog djelovanja na godinu dana zatvoren u Staru Gradišku.

Na početku svojega kratkog izlaganja, Ivo Banac prisjetio se kronstadtskog ustanka iz 1921. godine, čija se obljetnica obilježava ovih dana u ožujku. Pobuna je bila usmjerena protiv Lenjina i boljševičke vlasti, a vodili su je, što je Banac posebno naglasio, dojučerašnji boljševici. Upravo u toj činjenici dr. Banac vidi obrazac koji se ponavlja u svim (post)komunističkim društvima, a koji u Hrvatskoj, aludirao je, još nije zaključen.

Istaknuvši kako je Mrkocijeva knjiga “sveobuhvatan, jasan, ali i trezven” pregled najvažnijih događaja iz komunističke povijesti, Banac je ipak primijetio kako je autor, uz jugoslavenski komunizam, ponajviše usredotočen na Sovjetski Savez i Rusiju, zanemarujući donekle ostale zemlje koje su u jednom dijelu prošloga stoljeća bile komunističke, ili su to, barem nominalno, ostale i do danas, poput Kine.

Ova knjiga nudi, naglasio je Ivo Banac, “ključni uvid u mentalitet ljevičarskog fanatizma”, koji ne želi čuti protuargumente i koji svoj lokalni epicentar – što je protekle godine na svojoj koži mogao osjetiti i drugi predstavljajući ove knjige, dr. Zlatko Hasanbegović – ima i u zgradi gdje je upriličeno predstavljanje ove knjige. Ivan Zvonimir Čičak se, kao bivši učenik autora knjige, prisjetio traga koji je prof. Mrkoci na njega ostavio. Zahvaljujući njemu i nekim drugim profesorima iz zagrebačke III. gimnazije, Čičak je razvio interes za humanističke znanosti, te posebno ljubav prema povijesti. Vladimir Mrkoci, kazao je Čičak, bio je jedan od tek dvojice profesora koji su se, još u Rankovićevo doba, usprotivili njegovu izbacivanju iz gimnazije.

Kada čitamo ovu knjigu, rekao je Čičak, “možemo osjetiti gorčinu s kojom je pisana” – ali tu nije riječ o gorčini tek zbog vlastitoga stanja, nego o gorčini “zbog svih nas” čiji su životi trajno obilježeni represivnošću komunističkog društvenog uređenja. U kasnijim razgovorima, otkrio je Čičak, prof. Mrkoci mu je kazao kako je lako bilo vidjeti da će i on sam završiti u zatvoru.

“Kako je moguće da se etabliano zlo tako ostvari u prostoru i vremenu?”, zapitao se na kraju Čičak, i nadodao kako bi u podnaslovu knjige trebalo stajati da je ona za *neokomuniste*: “Neki od njih tako bi mogli vidjeti što je to zlo u epohalnim razmjerima”.

Dr. Zlatko Hasanbegović u svojem je izlaganju kazao da knjiga prof. Mrkocija nudi korektan pregled povijesti komunizma, pri čemu će tek zadnje poglavlje, u kojemu autor lucidno razotkriva manipulacije “Staljinovom jezičnom mistifikacijom” – naime pojmom “antifašizam” – Vladimiru Mrkociju posthumno priskrbiti etiketu “revizionista”.

Problem instrumentalizacije pojma “antifašizam”, kao kakve “izvanvremenske legitimacije” i “ideološke toljage” za isključivanje nepoželjnih društvenih sudionika iz javnoga života, ne mogu riješiti povjesničari već političari, ističe Hasanbegović. Međutim, politička elita u Hrvatskoj opterećena je dvjema hipotezama: intelektualnom lijenošću i vlastitim korijenima.

U tom svjetlu, Mrkocijeva knjiga vrlo je korisna kao podsjetnik na temeljne činjenice iz povijesti komunizma, rekao je Hasanbegović, i dometnuo kako je toplo preporučuje političarima koji barem nominalno zastupaju demokratske i domoljubne vrijednosti.

<https://narod.hr/kultura/ivo-banac-knjiga-kratka-povijest-komunizma-nudi-kljucni-uvod-mentalitet-ljevicarskog-fanatizma>

U sklopu tog teksta je i moj Predgovor knjige „OGOLJELA LAŽ LOGORA JASENOVAC“ koji dajem na kraju ovog teksta.

Ovdje ću posebno ukazati na veličinu našeg Ministarstva drobiličara koje je zaslužen proglasila prof. Mrkocija antisemitom jer je doista i on napisao o Ivi Goldsteinu spomenuti feljton GOLDSTEINOVA HRVATSKA – a valjda je svima već jasno da je pisati protiv Ive Drobilice čist a ne poseban antisemitizam, zar ne? Naime iskoristio sam jedan njegov citat iz tog feljtona i zaustavio njegov izbor za akademika, pa je danas prisiljen da se lažno predstavlja akademikom.

Veličina našeg Ministarstva drobiličara je u činjenici da je danas optužilo mrtvog prof. Mrkocija za antisemitizam zbog njegovog mišljenja o knjizi Ive Goldsteina iz 2002. na 2003. godinu, a nije ga se usudio tužiti dok je bio živ, a mene je tužio i dobio ne kada sam ga zaustavio u HAZU i napisao spomenutu knjigu o tome nego poslije smrti prof. Mrkocija kada sam prenio u knjigu o Puhovskom jedan intervju koji je dan u toj knjizi iz 2012.

Ali kako je to učinio:

Ivo Drobilica je tvrdio u tužbi navodne moje izjave:

a) da je prof.dr.sc. Ivo Goldstein u svojoj knjizi "*Croatia: A History*" konstatirao da je nakon operacije "Oluja" u kolovozu 1995. godine "*Hrvatska opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja*";

b) da sam optužio prof.dr.sc. Ivu Goldsteina da promovira tezu o genocidnosti Hrvata kao utvrđenom činjenicom;

c) da sam neistinito za prof.dr.sc. Ivu Goldsteina naveo kako "*sjajno povezuje Oluju s genocidnošću Hrvata*", da "*Krestićeva tvrdnja o genocidnosti Hrvata za Goldsteina više nije 'problematična' već ima 'temelje' i to više nije samo Krestićeva, već Krestić-Goldsteinova teza*",

d) da je prof.dr.sc. Goldsteinovo "*povezivanje genocidnosti hrvatskog naroda s Olujom mnogo naprednije nego i kod nekih poznatih Srba*";

e) da je prof.dr.sc. Ivo Goldstein "*uspio povezati genocidnost hrvatskog naroda s Olujom, a čak ni Miloševiću to nije palo na pamet*" i da je "*od tužitelja Carla del Ponte pokupila izmišljanje države Republike Srpske Krajine*".

Dakle, sporni navodi citirani pod a) i c) **nisu uopće moji navodi** već su ti navodi cijelosti preuzeti (citirani) iz feljtona profesora Vladimira Mrkocija naziva *“Mišad grize, ali po tlih gmiže”*, koji je objavljen u političkom tjedniku *Fokus*, 17. siječnja 2003. godine i u knjizi *"Druker-Predsjednik o Puhovskom"* sam ih kao takve jasno označio.

Ponavljam, prema onome što ja znam dr.sc. Ivo Drobilica nije nikada pokrenuo bilo kakav postupak radi naknade štete protiv profesora Mrkocija već je to napravio protiv mene i to ne 2012. kada sam ih objavio u knjizi o njegovom neizboru, a da se uopće ne radi o mojim navodima

U odnosu na ostale sporne navode, jasno sam se pozivao na slobodu mišljenja i izražavanja misli te da isti predstavljaju moje vrijednosne sudove koji su utemeljeni na dostatnoj činjeničnoj osnovi temeljem radova drugih povjesničara koji su kritizirali i znanstveni rad i zaključke prof.dr.sc. Ive Goldsteina kako na općenitoj razini tako i na spornim stavovima koji se odnose na VRO Oluja.

Isto tako posve konkretno u odnosu na sporni navod pod b), odnosno da sam ja Podnositelj optužio dr.sc. Ivu Drobilicu da promovira tezu o genocidnosti Hrvata kao utvrđenom činjenicom, dr.sc. Ivo Drobilica se u tom dijelu u postupku pozvao na intervju kojeg sam dao 2012. godine u kojem mi je postavljeno sljedeće pitanje:

“Prije izborne skupštine ironično ste izrazili zadovoljstvo što će u HAZU napokon ući povjesničar (dr. Ivo Goldstein) koji je postao slavan dokazujući genocidnost hrvatskoga naroda. Gdje je dr. Goldstein iznio tezu o genocidnosti hrvatskog naroda?”

Radi važnosti i jasnoće, Podnositelj integralno i u cijelosti dostavlja odgovor:

Podnositelj: *„Zapravo, kada sam razmišljao o Goldsteinovom „egzaktном dokazu o genocidnosti hrvatskog naroda“ i o glupavom primjeru koji trebam uzeti iz neke njegove knjige, koja je trebala biti osnova za njegov izbor, RAZMIŠLJAO sam o njegovom dovođenju u vezu „Oluje“ i „genocidnosti hrvatskog naroda“.*

Na to je sjajno ukazao prof. Vladimir Mrkoci u istoj Goldsteinovoj knjizi Croatia: A History. Dakle, Mrkoci konstatira kako na str. 254. Goldstein tvrdi:

Hrvatska je opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja.

Prof. Mrkoci to komentira ovako:

Poslije Oluje Krešićeva tvrdnja o genocidnosti Hrvata za Goldsteina više nije „problematična“ već ima „temelje“ i to više nije samo Krešićeva, već Krešić-Goldsteinova teza.

U neposlanom pismu-čestitki predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a to sam komentirao ovako:

Usporedimo ovo s jednim drugim povezivanjem „Oluje“ s pojmom genocida. Bivši američki vojni ataše u Republici Hrvatskoj i poznati obavještajac Ivan Šarac i član kuće slavnih američkih obavještajaca u intervjuu objavljenom u Hrvatskom listu br. 361 od 25. 8. 2011. kaže: “Općepoznato je da je tri dana poslije general Gotovina bio u zapadnoj Bosni jer se operacija nastavljala dalje s ciljem da se zaštititi Bihać. Srbi su dobili nekoliko brigada pojačanja iz istočnoga dijela BiH i iz Srbije pa je Bihaću prijetila smrtna opasnost, opasnost da ta enklava padne, a onda i genocida takvih proporcija kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu.”

I dok naš kandidat sjajno povezuje „Oluju“ s „genocidnošću hrvatskog naroda“, vidite kako je ovom američkom obavještajcu genocid ako netko poslije Srebrenice hoće pobiti još nekih stotinjak tisuća muslimana.

Ali, nas ne treba čuditi takvo neprihvatljivo mišljenje jer je on očito hrvatskog podrijetla.

Zato je mnogo značajnije za nas vidjeti kako je ovo Goldsteinovo povezivanje genocidnosti hrvatskog naroda s „Olujom“ mnogo naprednije nego i kod nekih poznatih Srba. Tako jedan dobro poznati Srbin kaže:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Znate li tko je ovo rekao?

Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. Vidite koliko je izuzetno dostignuće našeg kandidata koji je uspio povezati genocidnost hrvatskog naroda s „Olujom“, a čak ni Miloševiću to nije palo na pamet!”

*

Dakle, meni je u toku postupka pripisano citiranje drugog povjesničara te je mi lažno pripisano ono što sam citirao kao onaj koji je izjavio.

Nadalje, u svakom slučaju se radi o vrijednosnom sudu. Podsjetit ću da sam autor knjige iz povijesti koju je izdao Hrvatski institut za povijest, pa imam i pravo

citirati stavove drugih povjesničara bez da mu se lažno pripisuju citati koje koristim u svojem radu.

U odnosu na “egzaktni dokaz o genocidnosti hrvatskog naroda”, naglašavam kako se radi o PISMU-RUGALICA kojega sam poslao HAZU prije Izborne skupštine 2012. godine, a to je tako vidljivo iz samog pitanja Davora Dijanovića!

Iz tog pisma se vidi da je i tada korišten citat prof. Mrkocija. Neuobičajeno HAZU je dala mogućnost prof.dr.sc. Ivi Goldsteinu da odgovori na to pismo, odgovorio je citirajući isto što i u tužbi, ali je HAZU dao ogromno povjerenje onom što sam ja naveo Podnositelj, a kandidat za akademika prof.dr.sc. Ivo Goldstein dobio je manje od 1/3 glasova.

Ponovno, radi važnosti i jasnoće i zasluga samog prof. Mrkocija što ga je Ministarstvo drobiličara nagradilo i proglasilo antisemitom integralno citiram PISMO-RUGALICU:

PISMO PREDSJEDNIKU I PREDSJEDNIŠTVU HAZU-A

Moram pohvaliti Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljega hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo, već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda, dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU-a.

A taj je dokaz zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, široj javnosti poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u Fokusu 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige Croatia: A History, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3 – 4 dana hrvatski narod je napravio genocid, pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu, ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša. Jednostavno rečeno – ovaj sjajan Goldsteinov dokaz pokazao je da se radi o genocidnosti cijelog naroda.

Pri tome ne treba smetnuti s uma da je niz sličnih iznimnih dostignuća prof. dr. sc. Ive Goldsteina opisano u sljedećim radovima:

[1] M. Brandt, *Život sa suvremenicima*, Zagreb, 1966., str. 190-191.

[2] Neven Budak, *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333.

[3] J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

[4] J. Pečarić, *Nepoćudne knjige*, Zagreb, 2003.

[5] V. Geiger, *Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008. Ivo Goldsteina: Niz otvorenih pitanja*, *Vijenac*, 397, 21. 5. 2009.

Stoga je veličina HAZU-a iznimna jer tako velikog znanstvenika bira u svoje redove.

Čestitam s oduševljenjem.

Vaš,

akademik Josip Pečarić

Međutim, svim sudovima su to sve bile nebitne stvari. Nije im bilo ni čudno da prof.dr.sc. Ivo Goldstein nije tužio ni prof. Mrkocija početkom stoljeća, ni mene 2012. godine već godinama kasnije zbog knjige o Puhovskom. Pri čemu su mu glavni svjedoci bili supruga i kćerka.

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Zanimljivo ni njima nije bilo čudno zašto su takva reagiranja bila sada zbog knjige o Puhovskom, a nisu bile ni zbog feljtona prof. Mrkocija ni zbog moje knjige o neizboru prof.dr.sc. Ive Goldsteina u HAZU 2012. godine.

Prvostupanjskom presudom djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev protiv mene pri čemu je prvostupanjski sud (sutkinja Tihana Čišper, Zagreb), u

bitnome, utvrdio kako sporni navodi ne predstavljaju moj vrijednosni sud već – vjerovali ili ne - činjeničnu tvrdnju koja je pogrešna i reinterpreterirana na način da se ocrni prof.dr.sc. Ivo Goldstein. Prvostupanjsku presudu je u cijelosti potvrdila Drugostupanjska presuda tj Županijski sud u Slavonskom Brodu, u vijeću sastavljenom od sudaca Irene Dikanović-Terzić, predsjednice vijeća, Lidije Klačnja-Petrović, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Draženke Ilak, članice vijeća.

Šokantno je da su se one pridružile lažima Ive Drobilice i u točki 9. ga proglasile akademikom i to zbog teksta koji je lažno meni pripisao navode prof. Mrkocija:

Prvenstveno ovaj sud ističe da je tužitelj akademik povjesničar, da piše i o osjetljivim društvenim temama od javnog interesa i da objavljuje radove pa ujedno prihvaća i određeni nivo javnosti svoga rada pa iako akademik nije u općem smislu javna osoba, može se smatrati polujavnom osobom, što znači da mora tolerirati višu razinu kritike, međutim i javne osobe imaju pravo na točnu interpretaciju svojih riječi, a kritika i analiza ne smiju iskrivljavati smisao njegovog rada i temeljiti se na neistinitim navodima.

Upozoravao sam u nizu e-maila ministarstva pravosuđa, znanosti i vanjskih poslova kako sudovi u RH ne mogu i ne smiju proglašavati nikoga akademikom. To njih ne zanima, osim Ministarstvo drobiličara kojima je vjerojatno i to antisemitizam. Ipak je Ivo drobilica onaj po kome je ministarstvo koje se treba baviti znanosti po njemu dobilo svoje novo ime kojim se očito ponose, a znaju za Goldsteinove riječi iz intervjua u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13. srpnja 2002., dakle četiri knjige poslije objavljivanja moje knjige kojom sam branio Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana:

"Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti".

Pobijanom odlukom Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i suca izvjestitelja, Željka Pajalića člana vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, odbacio je moj prijedlog za dopuštenje revizije protiv Drugostupanjske presude.

Budući da su sva podnesena pravna sredstva ostala bez uspjeha podnio sam ustavnu tužbu protiv Pobijane odluke kao i protiv Drugostupanjske presude i Prvostupanjske presude u svrhu zaštite svojih ustavnih prava.

Naravno, teško je vjerovati da će to biti u moju korist – ipak se u mnogim slučajevima pokazalo da mi imamo Krivosude, kako ga je nazvao veliki kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak, pa ću vjerojatno morati ići na sud van RH što sam i rekao u mom razgovoru na podcastu kod Željke Markić.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

PREDGOVOR KNJIGE „OGOLJELA LAŽ LOGORA JASENOVAC“

SRPSKE LAŽI I LAŽI HRVATSKIH KOMUNISTA O LOGORU JASENOVAC

Godišnjica proboja zatočenika iz koncentracijskog logora Jasenovac obilježena je i ove godine. "Građanke i građani, gospode i gospodo, drugarice i drugovi", započeo je svoj govor predsjednik RH Stjepan Mesić. "Mi ne zaboravljamo", rekao je, te dodao kako se treba snažno boriti protiv zaborava. Potom je ispričao događaj kojem je prisustvovao bivši predsjednik SAD-a Dwight Eisenhower koji je zatražio da se zločin koji se događa snimi jer "će se jednog dana naći neki gad koji će reći da je sve to izmišljeno. I danas ima gadova koji će reći da je sve ovo bilo izmišljeno", upozorio je Mesić. "Mi želimo svijet u kojem se ljudi neće razlikovati, a kamoli stavljati u podređen položaj samo zato što su druge vjere, nacije ili boje kože", rekao je Mesić.

Je li Mesić razumio ono o čemu je govorio Eisenhower? «Snimiti zločin koji se događa» istovjetno je ISTINI o tom zločinu. Misli li Mesić da je Eisenhower govorio jedno a mislio drugo, tj. da je govorio o «istini» koju diktiraju moćnici. Jasenovac je doista idealno mjesto da govori o «istini». Pa već naslov knjige Vladimira Mrkocija *Ogoljena laž logora Jasenovac* ukazuje na to. Tko stoji iza «laži logora Jasenovac» Mrkoci konstatira u poglavlju: *Političko oružje par excellence* riječima (str. 11):

«Mit o Jasenovcu je oružje dvostrukog karaktera: njime su se služili Srbi protiv Hrvata u Jugoslaviji, ali i hrvatski komunisti protiv opozicije u Hrvatskoj.»

Tko su ti Mesićevi «gadovi»? Ne vjerujem da u Hrvatskoj može biti više ljudi koji tvrde da je sve u svezi s Jasenovcem izmišljeno. Ne toliko da bi bili vrijedni spomena. Ali ima puno onih koji ukazuju na laži o logoru Jasenovac. I to boli Mesića. Njemu su gadovi ti koji govore istinu! Pa znamo da je Mesić simbol čovjeka koji je sposoban na stranom sudu lažno svjedočiti protiv svoga naroda. Pa i svojom interpretacijom Eisenhowera on samo brani svoju ulogu lažnog svjedoka na sudu koji svoje (a time i Mesićevo) pravo lice pokazuje svakim danom sve više i više. Osvrnimo se samo na najnoviji proces protiv generala Gotovine, Markača i Čermaka. O tome piše Ilica Marijačić u «Hrvatskom listu» od 17. travnja 2008.:

«Obrana generala Gotovine maestralno je pripremila obranu i navela na kraju svjedoke da praktički priznaju da lažu. Loše uvježbane lekcije i montaže u velikosrpskoj kuhinji Veritasa i od strane srpskih obavještajnih službi padaju u vodu pod naletom dokumenata i činjenica. Takve velikosrpske podvale

možda mogu proći na nekom hrvatskom sudu, ali ne i pred Mišetićem i Kehoeom u Haagu gdje svjedoci tužiteljstva na kraju više koriste obrani.»

Posebno istaknimo slučaj koji je najjednostavniji odgovor na pitanje broja žrtava u Jasenovcu:

«Svjedokinja, bivša medicinska sestra kninske bolnice, Mira Grubor tvrdila u Haagu da je kninska bolnica 5. 8. 1995. zaprimila 120 tijela, a onda je puštena izjava liječnika, Srbina, snimljena istog dana, s tom istom medicinskom sestrom u društvu, gdje kaže da je u bolnicu dovezeno sedam tijela.»

Dozvolimo ipak da je Eisenhower govorio o istini. Doista, oni koji se koriste lažima jesu gadovi. Ali ovdje ipak moramo razlikovati dvije vrste gadova. Srbi su koristili laži po onom Ćosićevom: «Laž je Srbima najviše pomogla u njihovoj povijesti». Koristili su laži da bi pomogli svom narodu. Hrvatski komunisti, povjesničari i svi drugi o kojima govori Mrkoci u svojoj knjizi koristili su je protiv svojega naroda. Zato su oni mnogo veći gadovi.

Naravno u pravu je Marijačić i kada kaže kako je «*stvar laganja pred sudom od strane tužiteljevih svjedoka, a mahom je riječ o Srbima, jedina dosad potvrđena činjenica. Srpski svjedoci dolaze u Haag na ovo Suđenje i besramno lažu, najvjerojatnije zbog goleme mržnje prema Hrvatskoj i njezinim generalima i zbog želje da generali dobiju što težu presudu.*» Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga i kada izravno laže (Haag) i kada se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao *političko oružje par excellence*, kako reče Mrkoci.

Čitajući ovu knjigu vidjet ćemo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s «glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu» to jest s 'Izveštajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača': Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izveštaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevu knjigu *Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tiskane 1985.*

Raščlambom laži svjedoka u Izvešću i Miletićevoj knjizi Mrkoci ukazuje na žalosnu činjenicu koja pokazuje kako su u «lažima o logoru Jasenovac» sudjelovali i mnogi drug (str. 35-36)i:

«Sasvim razumljivo, ako su ova svjedočanstva klevete i laži — onda su i svjedoci lašci, nisu vjerodostojni, uopće im se ne može vjerovati (...) Međutim, sve tvrdnje tih nevjerodostojnih svjedoka, makar i najapsurdnije, kad se odnose na ustaše uzimaju se kao potpuno vjerodostojne. Isti oni koji su svjedoke odbacivali kao nevjerodostojne u pogledu Židova i Cigana, te iste svjedoke smatrali su apsolutno pouzdanima u njihovim iskazima o ustašama.»

Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente - da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu izvrsno poslužili i navodi iz knjige Milka Rifferra

Grad mrtvih napisana 1945., a tiskana 1946. Ne čudi što je takva knjiga kritizirana i povučena iz prodaje.

Na str. 44-45 Mrkoci konstatira:

Nakon 2000 stranica Miletićeve knjige, i nakon kritičke analize izjava i dokumenata u njoj, moglo bi se reći da se dobila jasnija i realnija slika Jasenovca — ali još uvijek daleko od slike koja bi se dobila kad bi bili poznati i ostali dokumenti koji su još uvijek skriveni.

Najteže doba logora bilo je prvo — VIII. 1941. do 11.1942., doba formiranja logora, doba Bročića i Krapja i preseljenja u Ciglanu. Vrlo teški uvjeti života, težak rad, slaba hrana, zima i kiša. Zbog svih tih uvjeta, zbog bolesti i napora i smrtnost je vrlo velika. U drugo doba — 11.1942. do V. 1945., kad su sagrađene stambene barake i uspostavljena organizacija logora i proizvodnja, položaj zatvorenika se donekle popravio.

Glavni uzrok smrtnosti u logoru bili su teški uvjeti života, slaba hrana, loši uvjeti stanovanja, zima, fizička iscrpljenost i bolesti — i to naročito u prvo doba. Zatim epidemije, u doba epidemije umrlo je u jednom mjesecu preko 1800 ljudi.

Represalije strijeljanjem vrše se zbog bijega zatočenika, naročito nakon ubojstva stražara — strijeljaju se sunarodnjaci bjegunaca. U prvo vrijeme odmazde nad zatočenicima i nakon napada na širem području logora — tako nakon napada u Gradini, mjestu Jasenovac, Ustici — strijeljane su skupine zatočenika.

Za usporedbu neka posluže neki podatci iz Lepoglave: 1945. pokušaj bijega 95 zatvorenika — većina na razne načine

likvidirana, 1946. u travnju ubijen 1 zatvorenik, u svibnju ubijeno 7, u travnju ubijeno 5 zatvorenika i 2 bjegunca, u srpnju ubijen 1, u studenom ubijena 3, ranjena 2 zatvorenika, do 5. srpnja 1948. ubijeno još 36 zatvorenika; 5. kolovoza ubijena 4 bjegunca i 10 zatvorenika (Politički zatvorenik br. 7/79). I sve se to događalo u doba mira.

Za masovna ubijanja zatočenika nema dokaza. Budući da je logor imao važnu proizvodnu funkciju i kapacitet 3000 zatočenika, svako masovno pogubljenje utjecalo bi na proizvodnju. Nema dokaza niti za masovno ubijanje civilnih osoba, žena, djece i staraca, dovedenih u Jasenovac nakon vojnih akcija na pobunjenim dijelovima zemlje (Kozara, Kordun). Svi su oni iz Jasenovaca odvedeni — ili raditi u Njemačku ili naseljeni u drugim dijelovima zemlje.»

Naravno, Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava koliko je iskopano žrtava «Križnog puta» slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava.

Mrkoci posebno ukazuje na bilježnicu Zemaljske komisije koja je otkrivena «sasma slučajno» 1998. u Hrvatskom državnom arhivu.

Inače, danas je u Hrvatskoj kao točna prihvaćena brojka žrtava Jasenovca koju zagovaraju otac i sin Goldstein - od 80 do 100 tisuća. A to je brojka koja treba i dalje omogućavati “dokazivanje” genocidnosti hrvatskog naroda, jer se kao što

Slavko Goldstein to kaže u *Globusu* od 10. siječnja 2003., može govoriti o "strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi". Tu njihovu brojku nazivam velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića. Zašto? Dr. Vjekoslav Perica (*Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda.

U ovoj knjizi Mrkoci nas upozorava kako je Žerjavić prvo govorio o 85.000 žrtava, a potom je smanjio na 80.000, što Goldsteini uzimaju kao donju granicu mogućeg broja žrtava. A Žerjavić je objašnjavao razlog što su njegove procjene veće od nekih drugih (str. 49): «Da bi spriječio prigovore uzimao sam najveći mogući broj žrtava.» Inače, Ivan Strižić je u svojoj knjizi *Žrtvoslov Slunjskog kotara* pokazao kako su popisi u koje je Žerjavić imao najviše povjerenja – oni iz Karlovca – lažni. Naime, slično onome o čemu govori današnja TV emisija Istraga kako je na popisu navodnih srpskih žrtava u Domovinskom ratu mnogo onih koji su umrli ili se međusobno poubijali, takvi su i ovi popisi žrtava Drugog svjetskog rata koje je Žerjavić koristio.

Zato nas ne iznenađuje kada Mrkoci kaže (str. 51):

«Pa i razlika u usporedbi žrtava po godinama, između Žerjavićeve procjene i bilježnice Zem. komisije je neshvatljiva. Za 1941. Žerjavićeva je procjena 5 puta veća, 1942. — 4 puta, 1943. — 50 puta, 1944. — 2 puta, 1945. — 3 puta, a ukupan zbroj je 4 puta veći. Budući da bilježnica obuhvaća samo SRH, a Žerjavićeva procjena za cijelu NDH, ako bi se sve cifre povećale za 100%, što je pretjerano, još uvijek bi Žerjavićeva procjena bila 2 puta viša. Ovakvo stanje u znanosti je nezamislivo u bilo kojoj, pa i u komunističkoj nauci. Vjerojatno bi i kod Pol Potovih "naučnika" izazvalo nelagodu.»

A odmah potom Mrkocijev zaključak pogađa u sam bit cijeloga problema broja žrtava Jasenovca:

«Sve to vrlo uvjerljivo dokazuje da se nijednoj procjeni komunističke nauke u pogledu žrtava ne može vjerovati — sve su lažne, sve su tendenciozne. Pa i ovaj bilježnici Zem. komisije ne može se potpuno vjerovati. I ona je djelo komunističkih stručnjaka i stoga, mora se ponoviti, jedino je sigurno da je točan broj žrtava niži od najniže službene komunističke procjene!»

Inače kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su – vjerujem – danas u Washingtonu. O tome ovih dana piše i dr. Ružica Čavar predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj u svom pismu Tihomiru Dujmoviću:

«Ja se osobno vrlo dobro sjećam jedne emisije na TV-u o Jasenovcu, iz vremena 1971. godine, gdje se govorilo o broju žrtava. Prikazane su sve

evidencijske knjige iz logora, one velike bilježnice sa tamnim tvrdim koricama. Vidio se cijeli visoki stupac tih knjiga - bilježnica, a rečeno je da je u njima upisan po imenu i prezimenu i ostalim generalijama svaki pridošli logoraš, svaki otpušteni, svaki umrli ili prijekim sudom osuđeni na smrt, te čak dobiveni paketi, posjete itd. Točno se sjećam da je bilo rečeno kako je za cijelo razdoblje djelovanja logora kroz njega prošlo 18.000 i nešto osoba, a ipak nisu svi smrtno stradali ni ubijeni. Pitam, a već sam o tome i pisala, gdje su danas te evidencijske knjige?»¹

Naravno, nitko ih ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više «političko oružje par excellence» kako reče Mrkoci.

Akademik Josip Pečarić,
Zagreb, 22. travnja, 2008.

¹ I dr. Milan Vuković u «Hrvatskom listu» 8. svibnja 2008. piše:

Zašto se ne zaviri u knjige evidencije o ulasku i izlasku logoraša u Jasenovcu? U tom se logoru vodila evidencija o logorašima, postojale su knjige o ulasku i sudbini logoraša. Upravo bi te knjige trebale pomoći da se ne izmišljaju neidentificirane žrtve logora i onih koji su živi napustili Jasenovac, ali razni politikanti ne spominje te knjige (...)

Isto tako, Miliša (novinar, Srbin, Đorđe Miliša u knjizi U mučilištu – paklu – Jasenovac, Zagreb, 1945. godine, op. J.P.) daje vrlo zanimljive podatke o pojedincima koji su prošli jasenovački logor, o dolasku i nazočnosti Međunarodne komisije u logoru koja je trebala dati istinitost o mučenju određenim međunarodnim asocijacijama koji su tu Komisiju poslali. On opisuje razne zamjene logoraša i slične akcije. Sve to vodi nas na zaključak da se u tom logoru vodila evidencija o logorašima. Upravo bi te knjige trebale pomoći da se ne izmišljaju neidentificirane žrtve logora i onih koji su živi napustili Jasenovac. Miliša u kategoriji onih koji su 'zamijenjeni' iz Jasenovca spominje i poznatoga borca u antifašističkom pokretu Andriju Hebranga jer je i sam Hebrang bio logoraš Jasenovca. Upravo zato smiješno i neugodno djeluju izmišljene brojke dane nedavno u «Jutarnjem listu» gdje se ističu slijedeće mogućnosti žrtava:

59.188 – prema utvrđenju Statističkog zavoda SFRJ 1964. godine

83.000 – podatak dr. Bogoljuba Kočovića, znanstvenika i demografa UNESCO-a iz 1987. godine;

77.000 – tvrdnje skupine mladih beogradskih istraživača

80.000 – podatak Washingtonskog muzeja

Ovakvo cjenkanje, očito je, ne služi ničemu i nikomu. Upravo to ukazuje na nedostojno ponašanje i znanstvenika i onih koji se time koriste u neke svoje svrhe.

**JE LI PATER DR. SC. VLADIMIR HORVAT
ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA
ZBOG DVIJE KNJIGE O JASENOVCU ILI ZATO ŠTO
JE PRVI RAZOBLIČIO VELIKOSRPSKE LAŽI NA
JEZIČNOME PLANU I NEPOSTOJEĆA »DVA VEKA
VUKA«**

I.

'Vladimir Horvat je prvi razobličio velikosrpske laži na jezičnome planu i nepostojeća »dva veka Vuka«. Nakon što su mu 1985. velikosrpske jugoslavenske vlasti oduzele putovnicu i nije se mogao vratiti u Pariz, bio je primoran otići u Beograd na čelo hrvatske katoličke misije. Umjesto da je to postala kazna, u Beogradu je "nagrađen od Boga", kako je običavao reći, i istražujući tamošnju arhivsku građu o Vuku Karadžiću dolazi do podataka kako je ovaj srpski jezikoslovac sve pokrao od Bartola (Bartula) Kašića. Na taj način p. Horvat je raskrinkao srbijansku jezičnu mitologiju i veliku krađu svega hrvatskoga.'



U ZAGREBU JE U 85. GODINI ŽIVOTA PREMINUO ČOVJEK KOJI JE PRVI RASKRINKAO "DVA VEKA VUKA"

U petak, 14. rujna 2019., u 85. godini života, umro je pater dr. sc. Vladimir Horvat (Donja Dubrava kraj Preloga, 21. III. 1935. – Zagreb, 14. IX. 2019.), hrvatski svećenik, filolog, povjesničar i publicist.

U Družbu Isusovu stupio 1952. Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju završio 1957. Pri Filozofsko-teološkome institutu Družbe Isusove u Zagrebu završio 1960. studij filozofije i 1965. teologije, a pri beogradskome Filološkome fakultetu 1970. studij južne slavistike. Doktorirao 1997. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu tezom Jezikoslovna problematika u djelima Bartola Kašića. Od 1975. do 1985. godine bio je ravnatelj je Hrvatske katoličke misije u Parizu, pokretač i urednik dvojezičnoga biltena Naš glas – Notre voix, utemeljitelj hrvatske osnovne i srednje škole te suradnik H. Hegera u Interdisciplinarnome programu hrvatskih studija za istraživanje hrvatske kulture u Centru za istraživanje poredbene književnosti na Sorbonni.

Pod pseudonimom M. Landercy objavljuje 1981. monografiju *Le cardinal Stepinac, martyr de droits de l'homme*. God. 1986.–1991. u Beogradu je poglavar isusovaca, župnik u crkvi sv. Petra i dekan katoličkih župa. Kao stipendist Povijesnoga instituta Družbe Isusove boravi 1991.–1992. u Rimu te istražuje arhivsku građu o Bartolu Kašiću. Od 1992.–1999. pročelnik je Hrvatskoga povijesnoga instituta u Beču, a od 1994. predavač pri Filozofskome fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu, od 1997. u zvanju docenta. Filološkim radom otpočeo proučavanjem Matoševe poetike, nastavio istraživanjem udjela i značenja isusovačkih leksikografa u povijesti hrvatske leksikografije, napose prinosa Bartola Kašića razvitku hrvatskoga književnoga jezika. Priredio je za tisak Hrvatsko-talijanski rječnik (Zagreb 1990., 1992.), što se pod signaturom Rkp. 194 čuva u Franjevačkome samostanu u Dubrovniku, te ga atribuirao Bartolu Kašiću, a 1993. izdaje s pogovorom Kašićev *Ritual rimski iz 1640.* te 1999. priređuje djelo Bartol Kašić prema Autobiografiji (1575.–1625.) i građi (1625.–1650.).

Radove objavljuje u Maruliću (1970.), Zborniku međunarodnog slavističkog centra (1988.), Vrelima i prinosima (1992.–1993.), Obnovljenome životu (1993.), Hrvatskim obzorjima (1994.), *Homo Adriaticus* (Ancona, 1998.), Dubrovniku (1999.) te u zbornicima Isusovac Ardelio Della Bella (Split-Zagreb, 1990.), Bartol Kašić (Zadar, 1994.), Jernej Kopitar in njegova doba (Ljubljana, 1996.), Slavko Ježić (Zagreb, 1997.), Bartol Kašić u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici (Zagreb, 1999.). Priredio za tisak autobiografiju I. Loyole u djelu Načela jezuita – sveti Ignacije i Družba Isusova (Beograd 1987., Zagreb 1992.)...

Autor je knjiga na hrvatskom i francuskom jeziku.

Djela:

- *Le cardinal Stepinac, martyr de droits de l'homme*, Pariz (1981.)
- *Crkva u hrvatskom narodnom preporodu*, Zagreb (1986.)

- Prilog Matoševoj poetici, Zagreb (1994.)
- Bartol Kašić – otac hrvatskoga jezikoslovlja, Zagreb (1999.)
- Ogojčela laž logora Jasenovac, Zagreb (2008.; suator Vladimir Mrkoci)
- Jasenovački logori – istraživanja, Zagreb (2015.; suatori: Blanka Matković, Stipo Pilić i Igor Vukić)...

Vladimir Horvat je prvi razobličio velikosrpske laži na jezičnome planu i nepostojeća »dva veka Vuka«. Nakon što su mu 1985. velikosrpske jugoslavenske vlasti oduzele putovnicu i nije se mogao vratiti u Pariz, bio je primoran otići u Beograd na čelo hrvatske katoličke misije. Umjesto da je to postala kazna, u Beogradu je "nagrađen od Boga", kako je običavao reći, i istražujući tamošnju arhivsku građu o Vuku Karadžiću dolazi do podataka kako je ovaj srpski jezikoslovac sve pokrao od Bartola (Bartula) Kašića. Na taj način p. Horvat je raskrinkao srbijansku jezičnu mitologiju i veliku krađu svega hrvatskoga.

U nastavku, objavljujemo sažetak mojih nekoliko razgovora s p. Horvatom, koji će najbolje oslikati i približiti javnosti život, rad i djelo velikoga svećenika isusovca i još većega jezikoslovca i čovjeka koji je prvi u Hrvata raskrinkao Vuka Karadžića i velikosrpski nasrtaj na hrvatski jezik. Ovaj tekst objavljen je u Zborniku p. Vladimira Horvata u povodu njegova 80. rođendana.

Moji razgovori s patrom Vladimirom Horvatom

Najviše zasluga za otkrivanje prvoga hrvatskog jezikoslovca i utemeljitelja hrvatskoga književnog jezika Bartola Kašića (Pag, 1575. – Rim, 1650.) svakako pripada dr. sc. Vladimiru Horvatu, S.I. On je najzaslužniji i za proslavu Godine Bartola Kašića kao i obilježavanje četiri stoljeća hrvatskoga jezikoslovlja. Upravo zahvaljujući patru Horvatu raskrinkan je "mit o Vuku", jer je otkrio da je on svoj Srpski rječnik pisao na temelju hrvatskih isusovačkih leksikona.

Vladimir Horvat stupa u isusovački red 1952. godine. Završio je filozofiju 1960., a teologiju 1965. na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 1964. Zatim je na Filološkom fakultetu u Beogradu diplomirao 1970., da bi 1975. na zagrebačkom Filozofskom fakultetu magistrirao iz hrvatske književnosti radom o A. G. Matošu, te 1997. doktorirao o jezikoslovlju Bartola Kašića. Od 1970. profesor je u sjemeništu u Zagrebu i Dubrovniku. Vladimir Horvat je od 1975.-1985. u Parizu voditelj Hrvatske katoličke misije, gdje je osnovao i uredio dvojezični bilten "Naš glas – Notre voix". Od 1986.-1991. u Beogradu je poglavar isusovaca, župnik u crkvi Sv. Petra i dekan katoličkih župa. Od 1992. pročelnik je Hrvatskog povijesnog instituta u Beču.

Pater Horvat je osebujna ličnost našega vremena. Njegov cijeli svećenički, profesorski i književni život obilježen je stalnom borbom za bolje hrvatsko sutra. Posebno je interesantno desetljeće njegova boravka u Parizu kao voditelja HKM-a, gdje je, zajedno s iseljenim Hrvatima, stoički podnosio na svojim leđima sve nepravde bivšega jugokomunističkog režima. Vodio je pogreb poznatoga hrvatskoga novinara i publiciste Brune Bušića.

• Za svekoliki dugogodišnji istraživački rad Bartola Kašića (1575.-1650.) Vama kao istaknutom kašićologu grad Pag dodijelio je životnu nagradu. Što za vas znači ova nagrada?

– Nagrada za životno djelo koje mi je grad Pag dodijelio za moje istraživanje Bartola Kašića najprije moram priznati ugodno me je iznenadila.

• Vi ste najzaslužniji što smo imali Godinu Bartola Kašića i što smo proslavili četiri stoljeća hrvatskoga jezikoslovlja. Možete li ukratko osvijetliti te početke? Što znači početak jezikoslovlja?

– Prema suvremenoj sociolingvistici početak standardiziranja jezika počinje izborom govora, sustavnim popisivanjem riječi po abecedi te otkrivanjem sustava samog jezika u sebi, tj. otkrivanje gramatičkih pravila. A Kašić je – uz ostalo što traži suvremena sociolingvistika – upravo sve to učinio.

• Kako je počelo Vaše istraživanje Bartola Kašića?

– Tražeći Kašićev Konverzacijski rječnik iz 1595. pronašao sam u Rimskom državnom arhivu i svežanj spisa Bartola Kašića. U daljnjem istraživanju pomogao mi je slavist Pavo Mitrović, koji je 1909. postavio hipotezu da je nepotpisani čakavsko-talijanski rječnik mogao biti Kašićev. Do godine 1987. nitko nije vodio brigu o toj znanstvenoj vijesti. Tada sam u Beogradu na simpoziju “Dva veka Vuka” pokazao da je Vukov srpski rječnik iz 1818. zapravo pisan na temelju hrvatskih pisanih isusovačkih rječnika, što je izazvalo veliko iznenađenje kod srpskih jezikoslovaca, ali i potporu slavista Františka Mareša iz Beča.

• Budući nema korica i potpisa na Kašićevom rječniku Vi ste poduzeli sve potrebite radnje kako bi ste znanstvenim putem dokazali da je to upravo njegov Rječnik. Otkud onda još uvijek dolaze poneke sumnje u autentičnost Kašićevog rječnika, kada sve dokazuje da ga je jedino on mogao napisati?

– Nitko više od ozbiljnih znanstvenika ne sumnja u autentičnost Kašićevog rječnika. Neosporna je činjenica da je u Rimu 1599. osnovana Akademija hrvatskog jezika na kojoj su naredili Kašiću da predaje. Nitko mu ne bi dao da predaje da se već nije afirmirao kao jezikoslovac koji je napisao Konverzacijski rječnik i prvi Hrvatsko-talijanski rječnik. Sve to govori da s pravom ove godine slavimo četiri stoljeća hrvatskoga jezikoslovlja.

• Zašto ste se odlučili baš istraživati Bartola Kašića?

– Počeo sam istraživati Bartola Kašića jer je hrvatski velikan i što mi je dragi subrat. A i Kašić je bio prešućivan, nije ga se istraživalo, isticalo, niti se pokušavalo dati cjelovitu dimenziju njegovoga jezikoslovnog djelovanja. Zato sam se zabavio time, tim više što sam se zatekao u Beogradu 1986. godine.

• O čemu se radilo?

– Godine 1987. bila je 375. obljetnica Kašićeva dolaska u Beograd, 1612. godine, pa sam toga ljeta priredio znanstvenu proslavu. Na jesen je priređen simpozij »Dva veka Vuka«. U to sam vrijeme bio u Beogradu i prijavio se na simpozij.

- Kako su Vas htjeli pozvati na međunarodni skup upriličen u povodu 200. obljetnice rođenja Vuka Karadžića?

– Bio sam potaknut od kolega jezikoslovaca iz Beograda koji su čitali moju knjigu »Crkva u hrvatskom narodnom preporodu« (Glas Koncila, 1986.) u kojoj sam pokazao da je Bartol Kašić zapravo začetnik hrvatskog jezikoslovlja, i sve ono, što su hrvatski, posebno isusovački jezikoslovci napravili. Na osnovi hrvatskih rječnika, kojih je tad bilo za čitav jedan dužni metar Vuk Karadžić je na poticaj Jerneja Kopitara počeo pisati prvi srpski rječnik koji je objavljen 1818. I ja sam se pitao kako će moje viđenje toga problema biti prihvaćeno u Beogradu. Neki od spomenutih srbijanskih jezikoslovaca su mi rekli da hoće, jer su već bile prihvaćene neke teme koje zapravo znače »kuku Vuku«.

- Što je dalje bilo?

– Prijavio sam referat »Vukov srpski rječnik iz 1818. prema rječnicima isusovaca leksikografa«. Dok sam radio taj referat, meni je sinulo da je Bartol Kašić morao imati rječnik. Jer je nemoguće da je preveo čitavu Bibliju i Ritual rimski, da je napisao Gramatiku i dvadesetak hrvatskih knjiga, a da nema rječnika. Do sigurnosti sam došao kada sam našao njegovu molbu iz 1634. da mu se dodijeli pisar koji bi prepisao Il ditionario, a to s određenim članom znači da je gotov njegov Hrvatsko-talijanski rječnik. A i Pavo Mitrović 1909. usudio se postaviti hipotezu da bi onaj anonimni Dubrovački rječnik, koji je pripadao isusovačkom dubrovačkom kolegiju, a sada se čuva u knjižnici Male braće, mogao biti Kašićev. Odletio sam u Dubrovnik i pribavio kopiju tog rječnika i nakon istraživanja ustanovio da je Kašićev. Nakon toga sam se usudio u svom referatu u Beogradu prvi put iznijeti da je Vukov srpski rječnik iz 1818. napravljen prema rječnicima isusovca leksikografa, među kojima je prvi Bartola Kašića. Stavio sam godinu 1599. s upitnikom, tj. uvjetno.

- Zašto?

– Jer je Dubrovčanin Temperica (Temparica ili Temparičić), koji je kao trgovac proputovao cijeli Levant pod utjecajem dvojice isusovačkih misionara zaželio i sam postati svećenik isusovac. Pater Mantinelli mu je rekao, koji je službeno i sluga Božji, da dok je još laik neka napiše memorandum patru generalu o situaciji kršćana pod Turcima. I da napiše kako je teško jer nema škola i ničega, te da bi se konačno trebalo pobrinuti da se prirede priručnici. I ovaj je napisao da treba napraviti rječnik i gramatiku.

- I što se tada događa?

– I sad, budući da je 1599., na temelju ankete koja je po želji Pape provedena u isusovačkim kolegijima o tomu je li vrijeme da se jedan slavenski jezik uvede u isusovačke kolegije, a ako jest koji je to. Svi su odgovorili da je vrijeme, a većina

je bila za hrvatski jezik. Pater general je u prosincu 1599. osnovao službeno Akademiju hrvatskog jezika (*Academia lingua ilirice*) i Bartola Kašića imenovao prvim nastavnikom. Danas bismo rekli: imenovao ga je za prvog lektora hrvatskog jezika. Iz te činjenice, da je Kašiću povjereno da predaje, i da mu je dana naredba da se dadne na sastavljanje gramatike, meni je to bilo sve jasno, ali kako nisam imao formalnoga dokaza hipotetički sam stavio godinu 1599.

- Sumnjate li danas?

- Danas više ne sumnjam! Činjenica je da je ta Akademija bila početak visokoškolske nastave hrvatskog jezika u Rimskom kolegiju koji je tada slovio kao najglasovitije međunarodno crkveno sveučilište. I s te je strane Kašić doista prvi lektor hrvatskog jezika i utemeljitelj hrvatskog jezikoslovlja. Sve ono što je kasnije učinio nije toliko važno. On je dorađivao sam Rječnik i išao od čakavskoga jezika prema štokavskom, odnosno dozrijevao u jezikoslovnim shvaćanjima i istodobno pisao gramatiku na taj način da u početku ima više primjera čakavskih, a poslije više štokavskih (govor bosanskih Hrvata, koji je tad bio puno širi nego danas).

- Što ova nagrada grada Paga ili priznanje Vama znači za svekoliku hrvatsku kulturu?

- Ovom nagradom hrvatskoj javnosti je dano javno priznanje za moj rad, jer je bilo nekih koji su sa sumnjom gledali na moje istraživanje, negirali Kašićevo autorstvo Hrvatsko-talijanskog rječnika, jer da navodno nema formalnog apodiktičkog dokaza. Budući da je Rječnik sačuvan bez naslovnice i početnog slova neki su posumnjali da je Kašić u njega ubacio svoje ime. Nasuprot tome, priznaju mi da na onom listu iz *Librette di frasi*, tj. Konverzacijskog priručnika, koji je Kašić donio u Novicijat 1595. i po kojem su ga odmah shvatili kao mladog nadobudnog hrvatskog jezikoslovca pa je tajnik učitelja novaka to prenio generalu reda *Aquavivi*. I kad je *Aquaviva* dobio na poklon od Fausta Vrančića Rječnik on ga je odmah proslijedio u novicijat Bartolu Kašiću.

- Nije li to pomalo čudna koincidencija?

- I meni se tako čini. Čudno mi je koji put kad shvatim kako se dragi Bog služio raznim načinima, rekao bih gotovo i trikovima da nama Hrvatima pomogne. Evo, ovo kod Fausta Vrančića je meni teško ljudski shvatiti.

- Da nam to malo pojasnite! O čemu se tu zapravo radi?

- Faust Vrančić je imao napisan rječnik i čuvao ga je u ladici. Kad je postao udovac dopunio je studij teologije, zaredio se za svećenika i sprijateljio sa španjolskim isusovcem Alfonsom Carillom, profesorom u Parizu, Beču i superiorom isusovačkim u Transilvaniji. Kad je Faust rekao patru Carillu da ima rječnik već godinama u ladici, ovaj ga je zamolio neka ga što prije tiska. Faust ga posluša i ode u Veneciju, tadašnje središte europskog tiskarstva i napiše krasnu posvetu na trećoj stranici samome Carillu. Sad je tu meni jedna neshvatljiva stvar u Faustovoj duši da je on, tiskajući rječnik i napisavši posvetu Carillu odjedanput osjetio želju

da postane isusovac. S još toplo tiskanim Rječnikom odjurio je u Rim. Popeo se na Kvirinal i otišao generalu Reda, poklonio mu Rječnik i zamolio ga da ga primi u isusovački red. General se čudio što je unutra posveta Carillu i otkud Faust Vrančić poznaje Carilla. Unatoč svemu general ga je odbio.

- Zašto, kad je poznato da Vrančić imao 47 godina, tri manje od zadnjega roka za primanje u red?

- Sam general je bio zatečen tom odlukom jednoga uglednika, polihistora, koji je već imao iza sebe nekoliko napisanih knjiga. No, general ga je odbio s tobožnjim obrazloženjem da, iako je kćer već udao, imao je još malodobnoga sina, kojega je morao odgajati.

- Je li to bio stvarni razlog?

- Nije. Kad je Papa doznao da je Faust otišao Generalu, odmah mu je javio da ga nikako ne primi u novicijat jer oni imaju s njime svoje planove. I tako je Faust uporno dvije godine molio Generala, dok nije bio imenovan za čanadskog biskupa. I tako je sve Božja providnost izvela. Da nije bilo te Faustove želje da postane isusovac ne bi nikada došao do generala, ne bi mu poklonio svoj peterojezični rječnik, nit bi Kašić tako rano dobio taj rječnik u ruke, nit bi napisao prvi Hrvatsko-talijanski rječnik. Sve su to detalji koji našoj javnosti nisu bili poznati.

- Kako tumačite daljnje zanemarivanje rezultata Vašega istraživanja o Bartolu Kašiću koje se pokazalo neobjavljivanjem Vašega referata odnosno rada na Drugom slavističkom kongresu u Osijeku, koji uopće nije ušao u opširni dvodijelni zbornik od 1.400 stranica?

- To je za mene još uvijek enigma. Temu »Bartol Kašić i četiri stoljeća hrvatskog jezikoslovlja« predložio sam za Drugi hrvatski slavistički kongres u Osijeku i bila je prihvaćena kao prva tema od sedam radnih sekcija. Glavna urednica i organizatorica kongresa prof. Dubravka Sesar mi se ispričala i rekla da do nje nikad nije došao moj rad, koji sam dvaput slao. Na sreću, uredništvo Paškog zbornika »Bartol Kašić i Biblija« koje je uvrstilo moj opširan članak »Pregled radova o Bartolu Kašiću« (str. 35.-77.) i objavilo i ovaj dodatni rad »Osnutak Akademije hrvatskoga jezika u Rimskom kolegiju godine 1599.« Bio je to službeni znanstveni početak hrvatskoga jezikoslovlja (str. 79.-89.) s bilješkom za osječki Drugi slavistički kongres. Tako i prof. Josip Lisac u recenziji, koja je objavljena na kraju zbornika pod naslovom »Novi prinosi kašićologiji« piše da ovaj referat »donosi do nedavno sasvim nepoznate (a potrebne) podatke« (str. 173.).

- Znači li to da pred Vama još predstoji vrijeme dokazivanja vjerodostojnosti Kašićeva Rječnika?

- Ne. Možda je nešto drugo u pitanju. Može biti da nakon što sam iznio nepobitne dokaze da su se neki osjetili donekle ugroženim pa im je osim znanstvenoga sučeljavanja jedino preostala cenzura.

- Je li bilo sličnih slučajeva tzv. podzemnih djelovanja protiv Vašega rada o Kašiću?

- Kad sam u časopisu Jezik objavio članak »Četiri stoljeća od početka visokoškolske nastave hrvatskog jezika« čuo sam da je bilo prigovora zašto je moj rad objavljen.

- Tko je prigovarao?

- Samo sam spomenuo da to ne može biti onako što je akademik Milan Moguš stavio u Jeziku 1996. da je početak visokoškolske nastave bio 1834. kada je Matija Smodek održao uvodno predavanje koje nigdje nije zapisano. Nema dokaza da je to bila visokoškolska nastava. Smodek je bio idealist, amater koji je želio, ali nisu ostali tragovi.

- A Vi tumačite...

- Da su tragovi bili 230 godina prije, 1604., kada je tiskana Kašićeva Gramatika, koja je u predgovoru namijenjena studentima hrvatskoga jezika (*Ad Illyricae linguae Studiosos*). To je bio početak visokoškolske nastave.

- Kako to da se Kašić, kao rođeni čakavac, odlučio za štokavsku ikavicu?

- Točno je da je Kašić kao rođeni Pažanin bio čakavac. Prve je susrete s drugim hrvatskim govorima imao tek u Loretu, bilo s hodočasnici ili s kolegama. Svakako mu je bilo otkriće čuti štokavski i kajkavski govor svojih sunarodnjaka. Imajući na umu što je sve napisano na hrvatskom, uvidio je da je štokavski najrašireniji i zato je on pišući svoj rječnik napisao ča i uputio na što. Osim toga, kad mu je pater General u prosincu 1599. naredio da počne predavati u toj novoosnovanoj akademiji hrvatskoga jezika, jer je imao i konverzacijski priručnik i hrvatsko-talijanski rječnik, naredio mu je da piše i gramatiku. Zapravo, to je ključ kako je gramatika nastajala: to su bila Kašićeva predavanja, poglavlje po poglavlje, koja je on studentima iznosio, s njima vježbao, diskutirao i zapisivao. Tako je, iz tjedna u tjedan, nastajala gramatika, svaki put novo poglavlje. Kad je Kašić dovršio Gramatiku, početkom 1604. godine, poglavari su mu rekli da je priredi za tisak. No, znajući da već ima sve potrebno i važno: i rječnik i konverzacijski priručnik i gramatiku, B. Kašić odlučio je sve to objediniti, stoga je dao naslov *Intitutiones linguae illyricae* tj. temelji hrvatskoga jezika: rječnik, konverzacija, gramatika.

- Zbog čega tada nije tiskan Kašićev rječnik i konverzacijski priručnik?

- Kad je rukopis otišao u tiskaru, tiskar Zanetti poslao je vrlo visok predračun, previše je novaca tražio (bilo je obilje građe). Poglavari su tražili da Kašić izostavi sve, osim Gramatike. Tako Kašić u svojoj Autobiografiji ustanovljuje da je morao izostaviti i rječnik i konverzacijski priručnik. Tiskana je samo Gramatika, no želeći da se zna da je namjeravao tiskati i ostalo ostavio je naslov *Intitutiones linguae illyricae*, što tada nije bilo uobičajeno. Naime, prema tadašnjem običaju, to bi trebalo imati oblik (naslov) *Institutiones grammaticae linguae illyricae*. Kašićevu ideju o cjelovitom jezičnom priručniku ostvario je njegov mlađi subrat, i pomoćnik

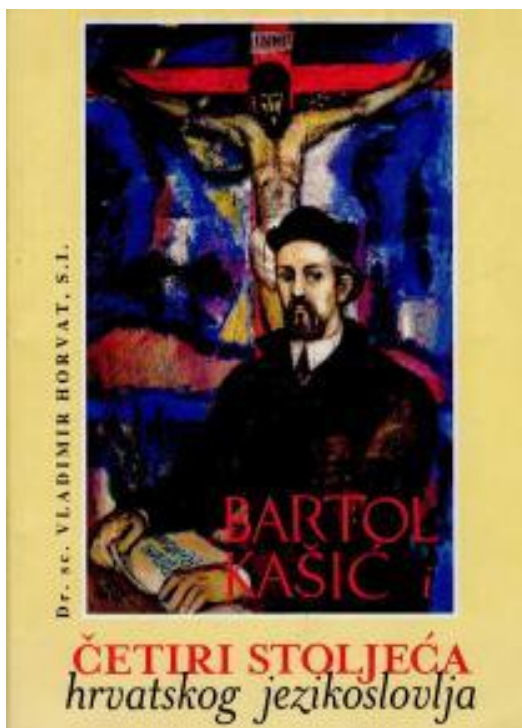
u trima dubrovačkim godinama, kasniji suradnik u Rimu – Jakov Mikalja. Njegovo Blago jezika slovinskog ima više od 900 stranica, sadrži gramatiku i pravopis te opširan rječnik koji je natuknički i konverzacijski. Mikaljin je priručnik doista ostvarenje Kašićeve želje.

- Što je Kašićeva prva hrvatska gramatika značila kasnijim hrvatskim gramatičarima?

- Bartol Kašić prošao je sve školovanje koje je tada postojalo, i jako dobro je znao latinski i grčki jezik, a poznao je i gramatike tih jezika, pa je sve njih konzultirao pišući samostalnu prvu hrvatsku gramatiku "Institutiones linguacillyricae" (1604.), koja je bila tako dobro napisana, da je služila kao uzor svim hrvatskim gramatičarima do sredine 19. stoljeća.

- Kada je i kako Kašić stigao u Loreto, poznato marijansko svetište i hrvatski kolegij?

- Ujak je 1590. poveo Bartola u Jakin (Anconu) i zatim u obližnji Loreto gdje je 1580. bio osnovan Kolegij za ilirske (hrvatske) mladiće. Bartola je srdačno dočekaio i na hrvatskom pozdravio prvi rektor toga kolegija, talijanski isusovac p. Toma Raggio (1531.-1599.), poliglot koji je dobro znao hrvatski, hebrejski, latinski, grčki, arapski i turski. Propovijedao je i po našim krajevima, a kao papin poslanik obilazio je zemlje Bliskoga istoka prateći Aleksandra Komulovića kao vizitator po Turskoj.



• Nije li i taj pozdrav na hrvatskom jeziku mogao ponukati i zainteresirati mladoga Bartola da shvati što znači znati jezike?

– Točno. Bartol je nastavio školovanje i tri godine bio najbolji student u Ilirskom, tj. hrvatskom kolegiju u Loretu.

• Kako je osnovan taj kolegij u Loretu?

– Razlog zbog kojeg se uopće osnovao taj kolegij u Loretu bila je nazaretska kućica koja je najprije od 1291. bila na Trsatu, a zatim je bila 1295. prenesena u Loreto i tu se razvilo prvo europsko marijansko proštenišće, pa su tu nastale i Litanijske Majke Božje ili lauretanske, tj. loretske. Ovamo se hodočastilo iz cijeloga svijeta, a najbrojniji su bili naši hrvatski hodočasnici. O tome svjedoči francuski pisac Michel Montaigne (1533.-1592.) u svome Dnevniku s putovanja. Montaigne pripovijeda o "hrvatskim hodočasničkim danima", mnoštvu lađica, o procesijama koje se formiraju i polaze put svetišta, pjevajući i moleći, pobožnije od drugih hodočasnika. U Loretu se nasuprot papinske palače nalazila Palazzo Illyrico, tj. hrvatska palača, nekoć Ilirski kolegij. Upravo u toj palači studirao je Kašić tri godine.

• Kada je došlo do ukidanja Ilirskoga kolegija u Loretu?

– Do ukidanja Ilirskog kolegija došlo je 1593. zbog velikih troškova, pa je Bartol Kašić s jedanaestoricom drugih Hrvata bio poslan u Rimsko sjemenište, koje je bilo u današnjoj ulici Via del' seminario. Predavanja je imao u petstotinjak metara udaljenome Rimskom kolegiju. Tu je bila i ona fontana koja se danas nalazi pred Panteonom, a pomaknuta je zato da bi se oslobodilo mjesto za crkvu sv. Ignacija. U njoj je Kašić 1650. bio pokopan, i tamo smo 1996. postavili njegovu spomen-ploču.

• Kako je Bartol Kašić postao isusovcem?

– Nakon dvije godine studiranja na Rimskom kolegiju, Bartol je poželio postati isusovcem; tako je dan uoči svojega dvadesetoga rođendana, 14. kolovoza 1595., primljen u isusovački novicijat. Po isusovačkom običaju, svaki je kandidat trebao popisati sve što je donio sa sobom. Za razliku od drugih koji su prijavili samo odjeću i obuću, Bartolovu su popisu dodane i bilješke s predavanja (koje studenti po položenim ispitima često daju mlađim kolegama ili bace), potom njegovom rukom prepisana pisma sv. Jeronima te Libretto di frasi (zapravo Konverzacijski priručnik). Taj popis obično svaki novak piše sam za sebe, ali je u Rimskom novicijatu za sve napisao tajnik učitelja novaka. Jedan list izrezan iz toga Konverzacijskog priručnika pronašao sam u Rimskom državnom arhivu (Archivio di Stato di Roma). Na istom je mjestu i jedno veoma zanimljivo latiničko pismo koje je Boris Godunov napisao na ruskom i poslao papi Klementu VIII. godine 1604. Dugo nije bilo jasno kako to da je ruski car, Boris Godunov, pišući papi Klementu VIII., pisao na ruskom jeziku a latinicom. Analizom rukopisa toga pisma nedvojbeno sam ustanovio da je taj prijepis latinicom napravio Bartol Kašić. No, tamo je bio još jedan zanimljiv tekst: pisan je originalno latinski, a preveden je na ruski – također Kašićevim rukopisom i latinicom.

- Kuda su upućeni ti ruski tekstovi?

- Ti su ruski tekstovi upućeni Dimitriju Ivanoviču, jedinom preživjelom iza pobune koja je smaknula svu carsku obitelj Ivana IV. (1584.). Dimitrije je živio u Poljskoj, i, Borisa Godunova, koji je Rusijom vladao od 1598., uspio je svladati, i 20. srpnja 1605. svečano je ušao u Moskvu. No već 27. svibnja 1606. bio je ubijen i nazvan Samozvancem. Na temelju tih pronađenih tekstova zaključujemo da je Kašić znao i ruski jezik. Pitanje je zašto je Kašić morao prepisati latinicom ta pisma papi. Papa Klement VIII. upravljao je Crkvom od 1592. do 1605., a kao kardinal bio je papinski legat u Poljskoj. Pretpostavljamo da je latinski prijepis ruskoga jezika papi pomogao da pismo pročita i razumije.

- Kada i kako dolazi do ankete o uvođenju slavenskog jezika u tadašnjoj Crkvi?

- Kašić je napisao svoju Autobiografiju koju završava 1625. godinom, a on je živio do 1650., dakle još 25 godina nakon završetka autobiografije. U toj Autobiografiji dva puta spominje papu Klementa VIII. Naime, isti je papa odredio da njih dvanaest gojenaca iz Loreta prijeđe u Rim, a 1599. taj je papa dao generalu isusovačkog reda Acquavivi savjet da, zbog sve veće uloge Slavena u politici i crkvenom životu, provede anketu među isusovačkim kolegijima o potrebi uvođenja jednog slavenskoga jezika i njihov izbor određenoga slavenskog jezika. Odgovor sviju bio je: treba se uvesti jedan slavenski jezik, a većina se izjasnila da to bude hrvatski jezik. Neki su rekli *lingua illyrica* a neki *lingua croatica*, što je u to doba bilo isto.

- Kako to da je tom anketom izabran baš hrvatski, a ne neki drugi slavenski jezik?

- Kad je pater General (vrhovni poglavar isusovačkog reda) dobio rezultate ankete u kojoj se većina anketiranih izjasnila za hrvatski jezik, vjerojatno pod utjecajem poljskog kardinala Stanislava Hozija (Hosius, 1504.-1579.). Taj je kardinal na Tridentskom koncilu rekao da, iako su Poljaci najbrojniji među katoličkim Slavenima, nikako se ne bi smio uvesti poljski jezik jer je pretežak, složen, previše je dijalekata u njemu, izgovor mnogih glasova i međuglasova nije jasan. Predložio je hrvatski jezik koji je, po njegovom mišljenju, na izvorištu svih slavenskih jezika te je najzvučniji, najjasniji i najljepši slavenski jezik. Za to su Hozijevo svjedočanstvo svi znali i vjerojatno je to bio razlog da su mnogi anketirani dali svoj glas za hrvatski jezik. Poljski pater Kristek napisao je opširnu studiju na latinskom i završio: "...eam linguam existimo esse croaticam", tj. jezik koji mislim da trebamo uvesti jest hrvatski.

- Što je nakon toga uslijedilo?

- To je bio poticaj generalu Acquavivi da u prosincu 1599. osnuje u Rimskom kolegiju Akademiju ilirskog (hrvatskog) jezika. Naime, tamo je Kašić završavao studij filozofije, a pater General mu je naredio da počne predavati hrvatski jezik studentima koji se jave da budu članovi te novoosnovane akademije. Javilo ih se petnaestak. P. General je znao da Kašić ima svoj Konverzacijski priručnik te

Vrančićev petojezični Rječnik, na temelju kojega je izradio Hrvatsko-talijanski rječnik. Naredio mu je da sastavlja hrvatsku gramatiku, jer ona još nije postojala.

- Da se sada vratimo malo unatrag. Kada ste i kako došli u Francusku za župnika u Hrvatsku Katoličku Misiju u Parizu?

– Godine 1975., nakon što sam magistrirao o A. G. Matošu na njegovoj poznatoj noveli Camao, predavao sam hrvatski na isusovačkoj gimnaziji u Dubrovniku. U to sam vrijeme dogovorio s patrom provincijalom da ću pisati doktorat na temu “Etički problemi u poratnom hrvatskom romanu”. I tako u to vrijeme između magisterija i doktorata provincijal mi veli da msgr. Vladimir Stanković traži da netko preuzme HKM u Parizu, a pošto znam francuski predložili su mene. Odgovorio sam da meni nije cilj života doktorat. Tako sam na jesen 1975. otišao u Pariz.

- Kakvu ste zatekli vjersku i svekoliku iseljeničku situaciju u Parizu?

– Problem Pariza je u tome što su Hrvati jako raštrkani. Pariz nije samo Pariz, nego se on sastoji od 300 okolnih gradova, koji čine tzv. veliki Pariz ili Ile de France (Otok Francuske) odnosno Srce Francuske. Ljudi su se snalazili za stan uglavnom tamo gdje su radili, jer su svakodnevna putovanja na posao i s posla bila jeziva. Stoga smo se u početku teško snalazili. Naime, u Pariz je sa mnom došao pater Petar Mijić Barišić, koji je sada superior u Osijeku. A prije nas bila su dva misionara koji nisu najbolje surađivali te su podijelili misiju na dva dijela. Svaki je imao svoje područje.

- Što ste Vi poduzeli?

– Nakon što nas je s tom lošom situacijom upoznao don Zdravko Ostojić, bivši voditelj koji je ostao s nama, odlučili smo da nikada nećemo dijeliti Misiju niti naše ljude. Uzeo sam jednostavno načelo prema kojemu idemo svima bez razlike kojemu su od naših prethodnika prije pripadali. Nismo prihvaćali nikakve podjele. Imali smo sreću što je već desetljećima u Francuskoj srijeda bez škole, jer se je država odijelila od Crkve i nije dopuštala vjeronauk u školi. Zato su vlasti dale Crkvi jedan slobodan dan u tjednu da na svom terenu organizira što hoće.

- Kako ste Vi organizirali taj slobodan dan?

– Kako su djeca slobodna tijekom dana, a roditelji su na poslu, mi smo svećenici s tom djecom organizirali cjelodnevni boravak. Ti “patronaži”, koji su postojali desetljećima u Francuskoj, postali su jako privlačni za djecu, jer im takav način učenja i zabave nije ni škola mogla dati. Mi smo se Hrvati okupljali na Bellvilleu, gdje smo imali crkvu i pastoralni centar za vjeronauk i cijelo dvorište za igru. Tako smo ponudili djeci jedan zanimljiv program, koji im je dao vjersku pouku, učenje hrvatskoga jezika, zemljopisa, povijesti, pjevanja i plesanja, svega onoga što su djeca voljela. Djeca su bila zadovoljna, a roditelji smireni na poslu znajući da su im djeca na sigurnom. Jedino smo mi toga dana imali jako puno posla. Svake srijede smo planski dovozili djecu na vjeronauk. Većinu te djece od četiri godine do mature vraćali smo svojim roditeljima. Tako smo imali dječji vrtić, čitavu

formiranu školu, gimnaziju i maturu. Danas u Parizu osnovna i srednja škola za mlade Hrvate nosi ime Bartola Kašića, oca hrvatskoga jezikoslovlja.

- Kako su na to gledali u tadašnjoj jugoslavenskoj ambasadi?

- Kada sam došao u Pariz shvatio sam da moram iskoristiti sve moguće šanse kako bih činio dobro svojem narodu. Znao sam da je jugoslavenska ambasada kivna na sve što činimo. Stoga sam si odredio plan rada i odlučio da idem do krajnje granice kako mi ne bi mogli reći da ulazim u politiku, a što se tiče pomaganja narodu u ime rodoljublja smatrao sam da na to imam pravo.

- U Parizu ste bili i 1980. kada je glavni grad Francuske posjetio papa Ivan Pavao II. Kako ste se organizirali glede dočeka Svetoga Oca?

- Dugo smo razmišljali kako ćemo na najbolji način dočekati Papu i kako mu zahvaliti. Odlučili smo sašiti četrdesetak zastava i u njih sitotiskom utisnuti hrvatski grb. Našao sam i križeve koje smo našili na te zastave iznad grba. Jedan je slikar oslikao veliku zastavu od pet metara i na njoj na francuskom napisao: Uvijek vjerna Hrvatska!, kako nas je Papa nazvao 1979.: Dragi sinovi i kćeri uvijek vjerne Hrvatske! Glavni susret s Papom bio je na Place Concorde. Trebalo je dobiti dobre ulaznice i prokrijumčariti opremljene zastave pored brojnoga osiguranja. Dragi Bog je dao prohladno vrijeme tako da su bili nužni baloneri ispod kojih su svi ti mladi muževi unijeli smotane zastave. Svi su ušli i prošli osiguranje tako da policija nije nikome ništa oduzela. Čak je i ona velika zastava bila spretno smotana i unesena. Dečki su još gledali gdje se nalaze filmske kamere kako bi se bolje razmjestili i najbolje postavili ispred njih.

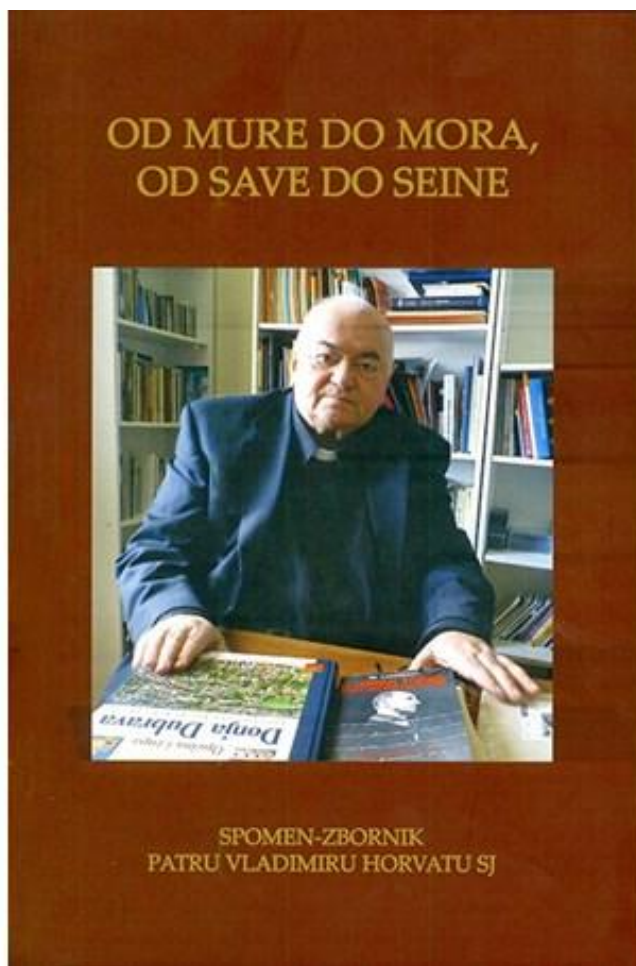
- Je su li televizijske kamere prikazale hrvatske zastave usred Pariza?

- Nismo mogli biti nezapaženi. U trenutku prilaska papamobila jedan bivši hrvatski domobranski časnik, kojega su onako stasitoga i visokoga svi jako voljeli i poštivali, dao je naredbu: Razvij zastave! A baš je dragi Bog poslao blagi povjetarac. Ono sivo pariško nebo odjedanput je oživjelo. Kamere su snimale. Velika se hrvatska zastava razvila. Papa gleda sav razdragan. Shvatio je tko ga pozdravlja i tko ga tako lijepo dočekuje. I onda je htio nešto reći, a Giscard de Estaigue se prestrašio, jer je i on shvatio da su to Hrvati, koje je on uvijek stiskao kako bi bio u miru sa Srbima i Jugoslavijom. To je vidio i jedan novinar koji je kaskao za papamobilom, pa kad je Giscard zaustio stavio mu je mikrofon ispred usta. Vidjela se neželjena grimasa na licu tadašnjega francuskoga predsjednika koji je zašutio. Sve je to skupa bilo vrlo dramatično, Papa oduševljen, a mi Hrvati presretni.

- Što je bilo poslije?

- Znao sam da će oni mene ovako ili onako morati dobiti za razgovor pa je onda pametnije da ja jednostavno sam zatražim prijam. Tako je bilo i sada. Ovaj događaj dočeka Pape za jugoslavensku ambasadu bio je veliki šok. Kad sam im rekao zašto sam došao k njima rekli su mi da su me i sami planirali pozvati na razgovor. “Kako ste mogli to napraviti sa hrvatskim ustaškim zastavama?”, upitao me je konzul.

“To nikad nisu bile ustaške zastave, već hrvatske sa tri križa”, rekao sam mu. “Imate li fotografiju?”, upitao me je. “Imam!”, i pokažem mu je. “Kako ste vi to uspjeli unijeti iako je policija čuvala da nitko ništa ne unese?” “To vi ne morate znati”, rekao sam. Inače, za posjeta Pape na kandelabrima za zastave bile su samo male francuske i vatikanske zastave i sve je bilo jako blijedo. Ali, hrvatske zastave bile su za tv kamere najprivlačnije toga dana.



- Ubrzo nakon vašega dolaska u Pariz pripadnici jugoslavenske Udbe ubili su poznatoga hrvatskog novinara i publicistu Brunu Bušića. Kako ste bili jedan od glavnih sudionika u organizaciji pogreba, možete li nam pobliže opisati taj tužni događaj?

– Naš kapelan don Zdravko Ostojić, kojega smo zatekli u Parizu, bio je emigrant i nije smio ići kući. Zato sam mu ponudio da vodi pogreb. Nije htio, bojao se. Inače, uoči pogreba informirao sam Parišku nadbiskupiju da budem pokriven, jer su me one lopuže mogle tužiti za sudjelovanje na političkom pogrebu. U nadbiskupiji

sam im rekao da je ubijen hrvatski novinar i da se zna tko ga je ubio. Dobio sam dozvolu jer sam župnik, a on je Hrvat vjernik kojega mogu pokopati.

- Je li bilo još kakvih pritisaka uoči Bušićeva pogreba svojstvenih u ono vrijeme?
– Prije same mise jedan me je nepoznati svećenik emigrant moljakao da bi on govorio. Rekao sam da ako hoće voditi misu evo mu je, ali tada je odgovoran za cijelu misu i sve što se događa oko nje. To nije htio. Tada sam mu kazao da onda u crkvi ne može voditi misu, nego samo na groblju.

- Kako je protekla sama misa u crkvi?
– Kad sam završio pričešćivanje i odnio ciborij u tabernakul ovaj je svećenik došao za oltar i počeo govoriti. Što dalje to gluplje. Ljudi su ga čudno gledali. Meni se čini da je on bio ubačen. Bio sam ljut i bijesan, ali morao sam čekati dok ne završi da ne napravim još veći skandal. Kad je završio svoj govor nastavio sam obred mise, nakon čega smo krenuli najkraćom rutom kroz Pariz na groblje Pere la Chaise. Policija je mogla dozvoliti da idemo u procesiji, ali nije htjela. Morali smo se raširiti po pločniku kao da nije pogreb. Sve zbog Beograda.

- Je li na groblju bilo problema?
– Na pogrebu je bio veliki broj ljudi koji su došli sa svih strana. Među njima zapazio sam i jednu časnu sestru koja nije imala manire časne sestre. Prišao sam joj i upitao je otkud je. Rekla mi je iz Švicarske. Kada sam joj rekao da nije časna setra priznala je. “Pa što zašto ste obukli tu uniformu?”, upitao sam je. “Da me ne bi prepoznali”, odgovorila mi je. “Pa, čekajte, ovako ste još uočljiviji. Svakom je jasno da vaše ponašanje nije ponašanje jedne časne sestre. Tek tako privlačite pozornost”, upozorio sam je. Bilo je svakakvih slučajeva toga dana na Bušićevom pogrebu. Inače prije pogreba trebalo je dobiti pomoćni grob dok se ne nabavi prikladna grobnica i napravi spomenik. Grobnica je dobivena kod ulaza Pere la Chaise, treće ili četvrto polje s desne strane. Tako je Bruno dobio idealno i vrlo lijepo mjesto na tom najpoznatijem pariškom groblju. Kako sam spomenuo pogreb sam vodio ja. Pater Stanko Lasić govorio je na groblju, jer niti on nije htio voditi cijeli pogreb. Na pogrebu mi je jedna časna emigrantica, gospođa Marija Tomulić, osnivateljica Hrvatsko-francuskog društva prijateljstva, dala torbicu u bojama hrvatske zastave – crven-bijel-plav, kamen iz domovine i osušene majčine suze, koje sam dao patru Lasiću, a on je to u svome govoru zgodno uporabio. Rekao je: “Evo torbice s hrvatskom trobojnicom, evo kamena iz hrvatske zemlje i osušenih majčinih suza!”. Sve je bilo korektno i nije bilo nikakvog provociranja.

- Jesu li Vas i nakon Bušićevoga pogreba pozvali na “informativni razgovor” u jugoslavensku ambasadu?

- Prije nego su me pozvali opet sam tražio primanje kod generalnog konzula i išao reći kako “ona učiteljica u jugoslavenskoj školi maltretira našu djecu zbog križa oko vrata”. Rekao sam mu da je to nedopustivo. Onda je on mene upitao zašto sam ja napravio onako svečan pogreb. Rekao sam mu: “Vi prigovarate da je bio svečan, a oporba kaže da nije bilo dovoljno svečano. Ja sam kriv jednima i drugima. Gdje

je onda istina?” “Što biste vi htjeli još svečanije?”, upitao me. “Moglo se, ali nisam dao”, velim mu “da ne ispadne kao provokacija”. “A, tako, vi to ipak niste njima popuštali”, rekao mi je. “Nisam, nego sam nastojao da sve bude decentno, pobožno, onako kako to Crkva traži”. I na tom sam pogrebu položio račune na tada još zadovoljavajući način. Tako je to trajalo deset godina, sve za moga boravka u Parizu. Uvijek sam im nešto priredio što oni nisu mogli shvatiti.

- Jeste li još imali kakvih “bliskih kontakata” s tadašnjim jugoslavenskim vlastima?

– Bilo je toga puno. Sve im je hrvatsko smetalo, pa tako i prikazivanje hrvatske mise na televiziji. Za emisiju “Život Crkve u Hrvata” zamolio sam pokojnog Josipa Turčinovića da spremi film i donese ga meni zajedno sa tekstom. Morao sam u roku dva dana pronaći ekipu mladih suradnika i prirediti film za prikazivanje na Dan Gospodnji na Prvom programu Francuske televizije. Uobičajeno je da redakcija pronađe jednu crkvu koja će ih primiti što je skupo za župu odnosno crkvu koja ih primi, a i dosta komplicirano. Onda su se sjetili da je već jedanput bila emisija iz hrvatske Crkve. Pošto su dobili puno pohvala nakon one emisije ponovno su nas zatražili za suradnju na što smo se vrlo rado odazvali. Jedan od većih problema bio je spiker. Oni su uzimali glumce, čija je priprema teksta dugo trajala, a i skupi su. Sjetio sam se da u Parizu živi odvjetnik Filip Ćosić, po ocu bio Hrvat, a po majci Francuz. Ima fantastičnu francusku dikciju i divan bariton, a Hrvat je po srcu. Odmah je prihvatio moj poziv. Jedanput je pogledao film i kod drugog gledanja davao je savršen komentar. I to s toliko srca i toliko topline. Na kraju su mi rekli: “Pater Horvat, znate li vi koliko ste nam novca uštedjeli?”

- Kako su na tu emisiju gledali u jugoslavenskoj ambasadi?

– Opet je bilo problema. Dobili smo originalan tekst u kojem je pisalo da je na “vlasti totalitaran, jednopartijski, komunistički sustav”. Turčinović se pobojavao pa je umjesto toga stavio da je vlast “demokratska”. Na to mi odvjetnik Filip Ćosić kaže, ako mi reknemo Francuzima da je vlast demokratska slagali smo, jer reći u Francuskoj za jednu zemlju da je demokratska znači da su u njoj slobodni izbori, narod je izabrao i što mi onda hoćemo kada sve jednostavno cvate. Složio sam se s njime, jer bi to bila laž. Ostao je prvotni tekst. I kada je Ćosić to na televiziji pročitao ovi su na ambasadi pobjesnili. Odmah je jedan od novinara poslao prikaz te emisije u Zagreb i jako nas napao. Bio je to vrlo ružan i negativan prikaz. Iz Njemačke je tom prigodom bila došla jedna misija autobusom sa folklornom skupinom, čiji su se članovi obukli u slavonske tkanice crven-bijel-plav, sa još dvije male trobojnice. Na ulazu u crkvu stavili smo hrvatsku i papinsku zastavu. Iza oltara kao glavna dekoracija poslužila nam je ona velika hrvatska zastava od pet metara, koja je i Papu pozdravila. Zamislite, taj je novinar išao brojiti koliko je na misi bilo hrvatskih zastava. Izbrojio ih je sve do jedne, jedno dvadesetak. Kakva eskalacija nacionalizma? Kako su tada u Zagrebu Tanjug i Kršćanska sadašnjost bili u susjedstvu, jedan je novinar, inače Turčinovićev prijatelj, prvi došao na posao i odmah vidio ovaj negativni tekst, nazvao ga i rekao mu da ovako nije dobro po njega. Rekao mu je da će nastradati ako ovako bude objavljeno. Turčinović je

izvukao svoj tekst u kojem je bilo ono ispravljeno tako da je na osnovu toga taj novinar korigirao najgrublje točke i kad je stvar bila objavljena u Vjesniku bila je, istina, protivnički intornirana, ali bez posljedica.

- Tako ste prošli bez većih problema?

- Nismo. Misa je trajala točno 53 minute. Zadnjih sedam minuta trebalo je biti svjedočenje jednog vjernika iz te skupine. Pronašao sam Vinka Jakića, koji se spremio za đakona. Bio je oženjen, dobar vjernik, otac brojne obitelji, koji je redovito čitao poslanice. Dao sam ga da oni s njime razgovaraju. On im je iznio svoje mišljenje kako su ga kao učenika u školi do te mjere indoktrinirali da je on rođenu majku pokušao u nekom času uvjeriti kako nema Boga. “Govorili su nam da su roditelji glupi što i dalje ponavljaju da ima Boga”, rekao im je. Jakić je živio tako i narodski iz duše govorio što je doživljavao kao dijete i koliko ga je bolio taj sukob između škole i obitelji. Tako je ta životna situacija, ta ispovijest, bila izvanredno prihvaćena. Znao sam da će i zbog tog zadnjeg, trećeg dijela emisije biti prigovora. Tada su me pitali u generalnom konzulatu koliko smo zastava imali. Nisam brojio, odgovorio sam. Novinar je nabrojio blizu dvadeset, rekli su mi. “Ja sam bio za oltarom, vodio misu i nisam ništa vidio da je netko mahao sa zastavama”, rekao sam im. “A, što je bilo sa onim zastavama oko pojasa?” “Oprostite, pa zar vi neznate? To je slavonska tkanica, dio narodne nošnje. To svaki muškarac, kad je u narodnoj nošnji, mora imati. To nije nikakva ustaška ili neka druga zastava, nego stara hrvatska tkanica”, opovrgavao sam njihove tvrdnje. Uspio sam ih sve smanjiti i uvjeriti ih da je bilo svega nekoliko tih malih zastava. Na kraju su shvatili da su oni krivci za sve.

- U Francuskoj ste upoznali i čuveni glagoljski evanđelistar na koji su se prisezali francuski kraljevi. Možete li nam nešto više reći o njemu?

- Znali smo da se u Remsu čuva evanđelistar, slavenski glagoljski prijevod evanđelja na koji su prisezali francuski kraljevi. To je knjiga od crvene kože obložena velikim brojem dragocjenih dijamanta, a u sredini je bila čestica Svetoga Križa. Na tu su se knjigu, zapravo na tu slavensko-hrvatsku bibliju ili lectionar, jednim dodiranjem prisezali svi francuski kraljevi do revolucije 1789. Tekst prisege glasio je ovako: “Prisežem se da ću čuvati pravdu, štititi...prisežem se dotičući ovaj Sveti Križ i Sveto Evanđelje!”. Jednim dodiranjem čestice Svetoga Križa Evanđelje bilo je dodirnjuto. Za vrijeme revolucije netko je provalio u trezor katedrale u Remsu gdje se ta dragocjenost čuvala, ukrao je i ogolio sve što je imalo vrijedilo. Ali, taj je lopov ipak bio ‘pošten’, pa kad se je revolucija malo stišala, on je taj ogoljeli rukopis poklonio gradskoj knjižnici u Remsu. Ista ta gradska knjižnica danas to čuva kao najdragocjeniji rukopis koji je procijenjen na 600.000 franaka.

- U Parizu ste tako proveli deset veoma plodonosnih, burnih i teških godina. Zašto ste se vratili?

- Nisam se namjeravao još vratiti. Godine 1985. odlučio sam da više ne idem na praznike, jer sam tri godine za redom vidio da me prate i to u mome rodnome

Međimurju. Želio sam ostati u Parizu, malo se odmoriti i pisati doktorat. Međutim, ta je godina bila Godina Sv. Metoda i u Đakovu je bila glavna međunarodna proslava. Hrvatska Biskupska konferencija poslala je u Pariz pozivnicu kardinalu Jean-Marie Lustigeru. Kardinal mi je rekao da će se rado odazvati, ali uz uvjet da ga pratim. Eto jada! Odmah sam shvatio. Svjesno sam prihvatio rizik, ali njemu nisam ništa htio govoriti. U Zagreb sam otišao automobilom, a on za mnom zrakoplovom. Dočekao sam ga na Plesu. Njegov tajnik je htio da odleti u Beograd, jer navodno je vidio na zemljovidu da je Đakovo bliže Beogradu nego Zagrebu. Shvatio je da ga ne može tajnik za nos vući i došao je preko Zagreba. Bio je oduševljen Zagrebom i okolicom po kojoj ga je kardinal Kuharić vodio. Ja sam ga još odveo u Mariju Bistricu. Nakon povratka u Pariz kardinal Lustiger poklonio nam je puno prostraniju crkvu Sv. Ćirila i Metoda.

• Što je bilo poslije?

– Nakon što sam kardinala Lustigera otpratio u zračnu luku za Pariz otišao sam sestri u Međimurje. Drugi dan su mi oduzeli putovnicu. Kardinal Lustiger je za mene triput intervenirao preko francuskoga Ministarstva vanjskih poslova u Parizu. Naredba je prenesena francuskoj ambasadi u Beogradu, koja je također triput intervenirala za mene, ali nikad nisu dobili odgovor. Kad sam saznao da je savezni sud definitivno odbio moju žalbu otišao sam u Zagreb kardinalu Kuhariću da me razriješi dužnosti. Uputio me je provincijalu, koji mi je rekao da me u Parizu može zamijeniti samo onaj tko je predviđen za poglavara u Beogradu. Ako ja preuzmem Beograd on može ići u Pariz. I tako sam ja, nakon što su mi u srpnju 1985. uzeli putovnicu, u rujnu 1986. došao u Beograd.

S p. Vladimirom Horvatom imao sam nekoliko lijepih intervjua koji su pobudili veliko zanimanje mnogih čitatelja (Vjesnik, Matica, Hrvatsko slovo, Fokus...). Za njegov Spomen-zbornik od njih sam napravio jedan veći tematski intervju koji i danas govori o aktualnim temama, pa će se sa zanimanjem čitati.

Pogreb p. Vladimira Horvata bit će u utorak na zagrebačkom groblju Mirogoj u 14:10 sati. Sveta misa zadušnica bit će istoga dana u 16:00 sati u Župi Presvetoga Srca Isusova u Palmotićevoj 31.

Marijan Majstorović

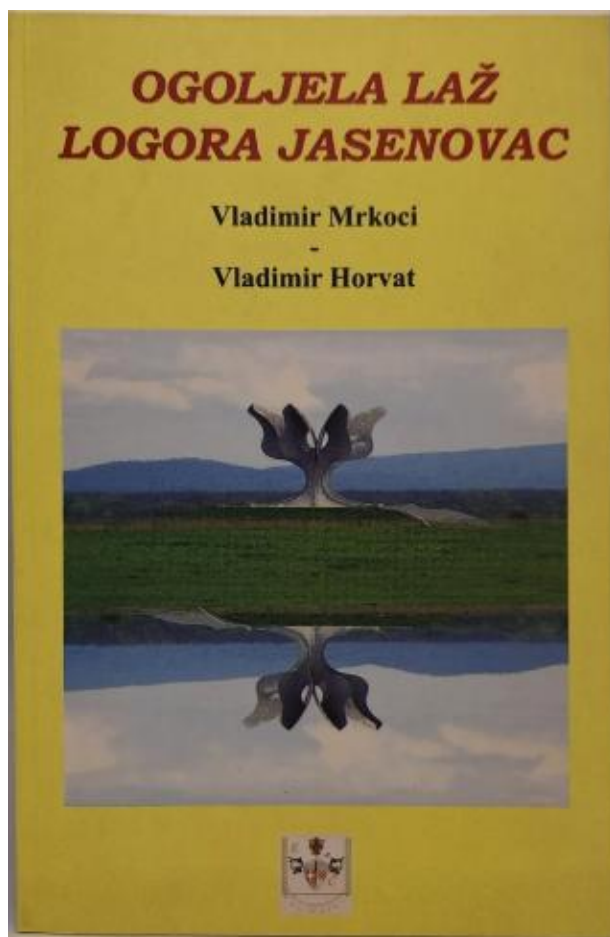
<https://www.hrvatski-fokus.hr/2019/09/22418/>

II.

S obzirom da Ministarstvo drobiličara provodi politiku SRPSKOG SVETA meni je doista teško odlučiti što im je veći problem tj. teško mi je odgovoriti na pitanje iz naslova.

Ostaje mi da u ovom tekstu ukažem na dvije knjige u kojima je koautor dr. sc. Vladimir Horvat:

1. • *Ogoljela laž logora Jasenovac*, Zagreb (2008.; suautor Vladimir Mrkoci)



•

**PREDSTAVLJENA KNJIGA "OGOLJELA LAŽ LOGORA
JASENOVAC"
ZAGREB (IKA)**

16.05.2008.



Zagreb, (IKA) – Knjiga Vladimira Mrkocija i o. Vladimira Horvata “Ogoljela laž logora Jasenovac” predstavljena je u četvrtak 15. svibnja u velikoj dvorani Rezidencije Družbe Isusove u Zagrebu. Pozdravnu riječ okupljenima je uputio o. Marijan Steiner. O knjizi je govorio recenzent akademik Josip Pečarić, koji je istaknuo kako Mrkoci razotkriva cijeli niz tzv. svjedoka o logoru u Jasenovcu. Počinje s “glavnim i osnovnim dokumentom na kojem se osniva cijeli mit o Jasenovcu” to jest s Izvještajem Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača: Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb, 1946. Izvještaj je načinjen na temelju izjava svjedoka i zapisnika triju komisija koje su obišle logor Jasenovac 11. i 18. svibnja te 18. lipnja 1945. godine. Glavni dio Mrkocijeve raščlambe odnosi se na Miletićevu knjigu Koncentracioni logor Jasenovac 1941.-1945. tiskanu 1985. Mrkoci dokazuje – upravo raščlanjujući ove dokumente – da je logor Jasenovac bio radni logor, a za to su mu poslužili i navodi iz knjige Milka Rifferra Grad mrtvih napisane 1945., a tiskane 1946. Pečarić je istaknuo kako Mrkoci dobar dio svoje raščlambe posvećuje i lažima oko broja žrtava Jasenovca. Nabraja sva istraživanja u kojima ukupno nije pronađeno ni onoliko žrtava kolik je iskopano žrtava “Križnog puta” slučajno samo u Teznom kod Maribora, a poznato je da su istraživanja kod Maribora pokazala da tamo ima mnogo više žrtava. Recenzent je podsjetio da kada se govori o logoru Jasenovac posebno treba ukazati na pitanje knjiga ulaska i izlaska koje su, vjeruje, danas u Washingtonu. Naravno, nitko evidencijske knjige i ne želi imati u Hrvatskoj jer bi one itekako pomogle da logor u Jasenovcu ne bude više “političko oružje par excellence” kako reče Mrkoci, rekao je Pečarić te zaključio kako je i dr. Vuković u svome tekstu ukazao i na svjedočenje Dragana Ercegovića iz Krila kod Splita koje je dano u razgovoru s Markom Barišićem 1996. koje potvrđuje partizanske poslijeratne zločine u Jasenovcu. Upravo o tome u ovoj knjizi piše dr. Vladimir Horvat u tekstovima Ustaški radni logor, partizanski logor smrti! Partizani su

poslije rata nastavili s likvidacijama, a logor Jasenovac funkcionirao je do 1951. godine. Osvrte na pojedine dijelove knjige, te njihova pojašnjenja dali su i sami autori. Knjigu "Ogoljela laž logora Jasenovac" u biblioteci "Otkrivena istina" objavila je Naklada E. Čić iz Zagreba. U prvom dijelu knjige Vladimir Mrkoci uspoređuje podatke, posebice one brojčane koji se o broju stradalih u Jasenovcu predočuju javnosti. U drugom dijelu knjige predstavljena su istraživanja o. Vladimira Horvata u kojima on pojašnjava i približava činjenice o dva logora u Jasenovcu, te funkcioniranju logora do 1951. godine. U posljednjem dijelu knjige objavljeni su izabrani dokumenti i to odlomak iz Rifferove knjige "Grad mrtvih" i dokument švicarskog Crvenog križa.

<https://ika.hkm.hr/novosti/predstavljena-knjiga-ogoljela-laz-logora-jasenovac/>

Ne samo ovo izvješće već i tekst o toj knjizi koju je napisao prvi predsjednik našeg društva dr. sc. Stjepan razum govori u mojoj umješanosti i u ovajm 'zločinački pothvat' usmjeren protiv svih DROBILIČARA u RH:

Stjepan RAZUM, zc

OGOLJELA LAŽ LOGORA JASENOVAC

Prikaz knjige: Vladimir MRKOCI i Vladimir HORVAT. Ogoljela laž logora Jasenovac.

Niz: Biblioteka "Otkrivena istina".

Naklada E. Čić. Zagreb, 2008., 127 stranica.

Za vrijeme II. svjetskog rata otvorena su sabirna polja za vojnike u gotovo svim zemljama koje su bile uključene u rat. No, osim vojnika, u ta su polja vlasti zatvarale i vlastite građane, ukoliko su procijenili da bi mogli ugrožavati državni poredak i samu državnu vlast. Na području Hrvatske, pod vlašću fašističke Italije, takva su sabirna polja osnovana na otoku Rabu, u kojemu je zbog najgorih zdravstvenih uvjeta, zbog nedostatka hrane i međunarodne skrbi, izgubilo živote oko 1.500 prognanika, osobito Slovenaca. Između 20. svibnja i 10. srpnja 1943. u jednom dijelu toga prisilnoga polja Talijani su zatvorili 2700 jugoslavenskih Židova, koji su bili već zatvarani na drugim mjestima po Dalmaciji i u polju u Kraljevici. Na riječkom području, talijanska su sabirna polja bila ustanovljena u Bakru, Kraljevici i u samoj Rijeci. U lipnju 1942. na otoku Molatu upravitelj Dalmacije opremio je polje u kojem je držao 3.500 osoba. U tom je polju u roku od godine dana izgubilo živote više stotina zatočenika. Manja su polja bila

ustanovljena u Vodicama, Osljaku, Zlarinu, Divuljama i Ugljanu. O svim tim poljima nalazimo osnovne podatke u knjizi *Inter arma caritas*.²

Državne vlasti Nezavisne Države Hrvatske osnovale su, poput drugih zaraćenih strana, kao što su Njemačka, Italija, Velika Britanija i Sjedinjene Američke Države, sabirna polja (logore) na području kojim su one upravljale. Jedan od poznatijih logora je i onaj u Jasenovcu. To je bio logor koji se sastojao zapravo od četiri jedinice: I. Krapje, II. Bročice, III. Ciglana i IV. Kožara, te se rasprostirao na 200 četvornih kilometara. Prema svjedočanstvu samih zatvorenika – logoraša, radilo se o radnom logoru. Logoraši su radili u poljoprivredi i u raznim pogonima za potrebe same države. Logor je od trenutka osnivanja postajao malo-pomalo industrijski temelj države. O nutarnjem životu u logoru vjerodostojno svjedoči Milko Riffer u svojoj knjizi “Grad mrtvih”, objavljenoj 1946. godine, ali ubrzo i zabranjenoj, jer to Rifferovo svjedočanstvo nije podupiralo napuhanu laž o samom logoru Jasenovac, od kojega je tadašnja komunistička i velikosrpska promidžba napravila jedan od najstrašnijih logora II. svjetskog rata.

Tijekom četiri ratne godine u logoru Jasenovac stradalo je više stotina ljudi od raznih epidemija, ali i kao posljedica pojedinačnih pogubljenja. Mnogi su u logor došli, ali su se u njemu kratko zadržavali, jer su većinom bili odvođeni u Njemačku, za radnu snagu i tamo su, nažalost, skončali svoj život. No, sve što se u logoru događalo, posebno je zapisivano i čuvano u logorskoj pismohrani. Kada je 1945. partizanska vojska osvojila logor, pomno je čuvala sve pisano gradivo, kako bi se buduća vlast njime okoristila u optuživanju hrvatskoga naroda. Većina pisanog gradiva nastalog u logoru danas se ne čuva ni u Jasenovcu, ni u Zagrebu, nego najvjerojatnije u Beogradu. Radi pokoravanja hrvatskoga naroda, srpska je promidžba, a s njom i hrvatski sluganski komunisti, u cijelom poslijeratnom razdoblju natovarivala Hrvatima izmišljenu krivnju zbog logora Jasenovac. Svi oni koji su stradali kojekuda po Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Srbiji, pa i u Njemačkoj, postali su žrtve logora Jasenovac, tj. žrtve koje su, prema njima, prouzročili Hrvati. Štoviše, svi oni koje je pogubila komunistička vlast u

² *Inter arma caritas*. L'Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947). U dva sveska: I. Inventario (Popis gradiva). II. Documenti (Isprave). Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: *Collectanea Archivi Vaticani*, 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 stranica. — Usp. Stjepan RAZUM. *Inter arma caritas*. L'Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947). ‘Djelotvorna ljubav između oružja. Vatikanski obavijesni ured za ratne zarobljenike koji je osnovao Pio XII. (1939.-1947.)’. U dva sveska: I. ‘Inventario’ (Popis gradiva). II. ‘Documenti’ (Isprave). Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: ‘*Collectanea Archivi Vaticani*’, 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 str. Odj.: Ocjene i prikazi. U: *Fontes*. Izvori za hrvatsku povijest, 11. Izd. Hrvatski državni arhiv. Zagreb, 11./2005., (tiskano 2006.), str. 315-321.

mirnodopskom razdoblju nakon 1945. godine, također su ubrajani među žrtve logora Jasenovac, naravno do 1945. godine. Radi očuvanja vlasti i držanja u podređenom položaju hrvatskoga naroda, od logora Jasenovac učinjen je mit o mjestu strašnoga zločina za koji su odgovorni Hrvati. U tom mitu stvoren je nevjerojatan broj ljudskih žrtava, do 1.700.000 ljudi. Jugoslavenska vlast i tzv. SUBNOR u tri su navrata (1961., 1964. i 1984.) pokušali iskapanjima žrtava podkrijepiti tu megalomansku brojku, ali nikada to nisu uspjeli, pa su uvijek zataškavali rezultate svojih iskapanja. Uvijek su nailazili na kosti žrtava, koje su oni pogubili nakon 1945. godine. Oni koji su stvorili mit o logoru Jasenovac, posjeduju pisano gradivo samoga logora i ne dopuštaju da se njime danas itko koristi. Ta činjenica dovoljno govori da im ne treba vjerovati ni jednu tvrdnju koju iznose o logoru Jasenovac.

Za vrijeme komunističke vlasti mnogi su pisali o logoru Jasenovac, želeći poduprijeti stvoreni mit o njemu. Konačno, godine 2008. Vladimir Mrkoci i Vladimir Horvat objavljuju knjigu "Ogoljela laž logora Jasenovac" u kojoj, među prvim, jasno i bjelodano ruše polustoljetni mit o logoru Jasenovac. Znajući da je današnjem čovjeku "percepcija" nekoga događaja važnija od samoga događaja, pisci su zakoračili u područje koje predstavlja gotovo neosvojivu utvrd, jer "percepcija" o logoru Jasenovac kao zločinačkom mjestu tako je jaka i kod Hrvata i kod neprijatelja Hrvata, da je gotovo svejedno što je sam logor bio. No, treba učiniti taj prvi korak, pa će se i "percepcija" s vremenom mijenjati.

Sve dosadašnje iznesene brojke žrtava logora Jasenovac samo su procjene, a ne i pojedinačni popis tih žrtava (popis koji se spominje u javnim glasilima tijekom 2009. godine, netočan je i neznanstveni). Taj će popis biti moguće napraviti tek kad bude dopušteno korištenje pisanoga gradiva, nastalog u samom logoru Jasenovac. Dok god netko krije to gradivo, taj je odgovoran za sve laži i pomutnje glede logora Jasenovac. Sasvim je razumljivo da je najodgovorniji za stvaranje mita i nametanje krivnje hrvatskom narodu partizanski i komunistički vođa, komunistički samodržac i masovni ubojica, Josip Broz, zvani Tito.

Zbog nepristupačnosti izvornom arhivskom gradivu, pisci Vladimir Mrkoci i Vladimir Horvat nisu si dali za cilj dati konačnu ocjenu logora Jasenovac i točan broj žrtava u njemu, nego su si postavili za cilj ukazati na sve moguće proturječnosti, besmislenosti i netočnosti koje proizlaze iz komunističke povjesnice kada je riječ o logoru Jasenovac. Vladimir Mrkoci u svom se pisanju nadovezuje osobito na tri knjige Antuna Miletića, "Koncentracioni logor Jasenovac", objavljene 1985. godine. Koliko su Miletićeve knjige debele i opsežne, toliko su netočne i neznanstvene. Glavni zaključci Mrkocijeve i Horvatove knjige mogu se svesti na sljedeće: za masovna ubijanja u logoru Jasenovac nema nikakvih dokaza; komunistička vlast pokušala je dokazati svoje teorije i svoj napuhani mit iskapanjima u tri navrata, ali to nije uspjela, jer je trajno

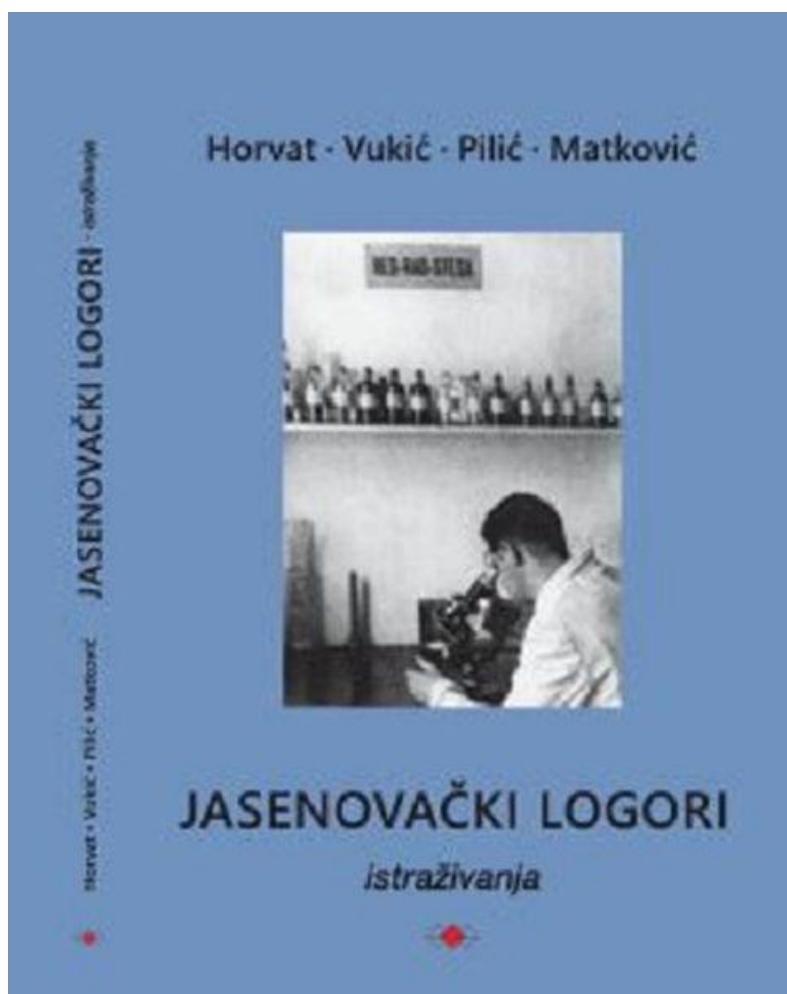
nailazila na žrtve vlastitoga zločina; od svih nacionalnosti najbrojniji su logoraši bili sami Hrvati, protivnici ustaškoga režima; točan broj žrtava logora Jasenovac niži je od najniže službene komunističke procjene; logor Jasenovac bio je radni logor, a ne logor uništenja; konačno, logor Jasenovac postojao je i nakon 1945. godine pod upravom komunističkih vlastodržaca i u to je vrijeme nastao najveći broj jasenovačkih žrtava.

Sama knjiga satkana je od članaka koje su pisci objavili u časopisu "Fokus" tijekom 2006. godine. Nakon pregleda sadržaja (str. 5-6), na početku je otisnuta izvrsna ocjena akademika Josipa Pečarića, pod naslovom "Srpske laži i laži hrvatskih komunista o logoru Jasenovac" (str. 7-12). Mrkocijev dio knjige predstavljaju sljedeća poglavlja: "Genocid Hrvata nad Srbima – više pogodio Hrvate!" (str. 15-18); "Političko oružje 'par excellence'" (str. 19-25); "Tri kineska majmuna" (str. 25- 27); "Dokazujući istinu, Miletić potvrdio laž" (str. 28-33); "Picilijeva peć – 10 do 40 tisuća spaljenih!" (str. 34-37), s podnaslovom: "Ciglana-Gradina" (str. 37-38); "Pouzdanost istine nepouzdanosti svjedoka!" (str. 39), s podnaslovima: "Židovi" (str. 40-42) i "Djeca" (str. 42-44); "Drugarice na svim vodećim mjestima radnih skupina" (str. 45), s podnaslovima: "Komunisti" (str. 45-47) i "Dokumenti" (str. 47- 50); "Izjave svjedoka za udžbenike psihopatologije" (str. 50-54); "Ni Pol Potovi 'naučnici' nisu im dorasli!" (str. 55-60); "Milko Riffer: 'Grad mrtvih'" (str. 60-66), s podnaslovom: "Upravna pisarna – kavana na Zrinjevcu!" (str. 66); "Kulturni i športski život logoraša" (str. 67-71), te "Bijeda hrvatske komunističke 'elite'", s podnaslovom "Zaključak: istina o laži Jasenovca" (str. 72-76).

"Prilog na kraju knjige", kako je navedeno uz Horvatovo ime na naslovnici (str. 3), odnosno "Dodatak: Istraživanja prof. dr. sc. Vladimira Horvata" (str. 77), napisao je isusovac, dr. Vladimir Horvat. Njegov se dodatak sastoji od dvaju tekstova. Prvi je zapravo novinarski razgovor s njim: "Istina o dva logora u Jasenovcu. Ustaški radni logor, partizanski logor smrti!" (str. 79-87), a drugi je odgovor Ivanu Fumiću, koji je bio prigovorio navedenom razgovoru: "Komunistički zločini. Partizani su poslije rata nastavili s likvidacijama, a logor Jasenovac funkcionirao je do 1951. godine" (str. 89- 98). Oba su teksta predhodno objavljena također u časopisu "Fokus".

Knjiga je opremljena s nekoliko crteža hrvatskih pušaka (str. 88 i 99), koje su se proizvodile u logoru Jasenovac, podkrijepljena je sa 171 bilješkom (str. 100-101) i opremljena "Kazalom imena" (str. 103-104). Knjizi su na kraju dodani "Izabrani dokumenti", tj. "1. Odlomak iz Rifferove knjige 'Grad mrtvih'" (str. 107-114) i ³.

³ Stručni članak o ovom izvješću Crvenoga križa napisao je Mario KEVO. Posjet poslanika Međunarodnog odbora Crvenog križa logorima Jasenovac i Stara Gradiška u ljeto 1944.



U: Časopis za suvremenu povijest. Izd. Hrvatski institut za povijest. Zagreb, 40./2008., br. 2, str. 547-585. — O sadržaju ovog izvješća vidi i nizanku od pet dijelova: Tomislav VUKOVIĆ. Demistifikacija crno-bijele historiografije?! Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (1). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 41 (1790), od 12.X.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Ljekarna za zatočenike Jasenovca i Stare Gradiške. Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (2). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 42 (1791), od 19.X.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. "Izgledaju dobro, ali odjeća je oskudna". Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (3). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 43 (1792), od 26.X.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. "Trude se koliko je moguće poboljšati situaciju"! Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (4). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 44 (1793), od 2.XI.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Nadbiskup Štepinac u Schmidlinovim izvješćima. Nn: Dokumenti međunarodnoga Crvenog križa o NDH (5). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 45 (1794), od 9.XI.2008., str. 25.

Dokument švicarskog Crvenog križa” (str. 115-126).² O sadržaju knjige opširno je izvijestio hrvatsku javnost Tomislav Vuković u dva napisa u “Glasu Koncila”.⁴

Ova knjiga predstavlja Davidov pokušaj borbe s golijatski napuhanim mitom laži i krivotvorina. Znamo kako je završio Davidov pokušaj, pobjedom, a nema sumnje da će na kraju istina pobijediti laž.

Objavljeno u: Tkalcic. Zagreb, 13./2009., br. 13, str. 698-702.

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2015/02/stjepan-razum-o-knjizi-ogoljela-lac5be-logora-jasenovac-vladimira-horvata-i-vladimira-mrkocija.pdf>

2. *Jasenovački logori – istraživanja*, Zagreb (2015.; suatori: Blanka Matković, Stipo Pilić i Igor Vukić.

O ovoj knjizi sam već pisao u PISMU ROMANU LELJAKU.

⁴ Tomislav VUKOVIĆ. Žrtve u neinteligentnoj političkoj promidžbi. Nn: Jasenovački logor između manipulacija i krivotvorina (1). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 48 (1797), od 30.XI.2008., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. “U logoru je bilo 2.500-3.000 zatvorenika”. Nn: Jasenovački logor između manipulacija i krivotvorina (2). U: Glas Koncila, 47./2008., br. 49 (1798), od 7.XII.2008., str. 25. — Vuković je nastavio razobličavati laž o logoru Jasenovac u nizanki “Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru”. Tomislav VUKOVIĆ. Manipuliranje fotografijama u formiranju javnoga mnijenja. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (1). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 6 (1807), od 8.II.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Kako je Slovensko primorje dospjelo u Jasenovac? Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (2). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 7 (1808), od 15.II.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Od nepoznatoga mjesta preko Like i Hercegovine do Jasenovca. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (3). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 8 (1809), od 22.II.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Kako je partizanski masakr pripisan ustašama. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (4). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 9 (1810), od 1.III.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Kako je “titovka” zamijenjena ustaškom kapom. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (5). U: GK, 48./2009., br. 10 (1811), od 8.III.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Opisi fotografija s unaprijed zadanim ciljem. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (6). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 11 (1812), od 15.III.2009., str. 25. — Tomislav VUKOVIĆ. Besramno manipuliranje dječjim stradanjima. Nn: Fotokrivotvorine o jasenovačkome logoru (7). U: Glas Koncila, 48./2009., br. 12 (1813), od 22.III.2009., str. 25.

Naime vrhunskli drobiličari - 'istoričari' u RH su tu knjigu napali autore te knjige Slavko Goldstein, dr. sc. Hrvoje Klasić i dr. sc. Tvrtko Jakovina, te stidljivo i Nataša Jovičić, tadašnja ravnateljica Spomen-područja Jasenovac.

A u njihovu obranu su Pismom HAZU stali su slijedeći antesemiti poi Ministarstvu drobiličara (popisu ću dopuniti i knjigama o nekima od njih da bi se vidjela sva veličina njihovog zločina i koliko je u pravu naše Ministarstvo u obranu svih drobiličara u RH, Srbiji itd.):

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.

akademik Andrej Dujella

J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.

J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/dujella.pdf>

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

J. Pečarić, Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić, Zagreb, 2019. str. 398.

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.

J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 2024.

J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/kosicthompson.pdf>

J. Pečarić, Braniteljsko priznanje biskupu Košiću / Pavković i Hrvatski biskup, Zagreb, 2026. str. 470.

akademik Dubravko Jelčić

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>

(strašno iz naslova se vidio da je akademik Jelčić imao i knjige sa mnom.)

akademik Marin Hraste

J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36152-marin-hraste>

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

A. Kaćunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>
J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
Ante Ivas, biskup šibenski
J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivasthompson.pdf>
akademik Stanko Popović
J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>
J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/stjepandicithompson.pdf>
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str.224.
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić / Branio je i Thompsona,
dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/soljacic.pdf>
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/brkovic.pdf>
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković

prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
J. Pečarić, Prof. dr, sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461.
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/zvonimirjanovic.pdf>
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatauvuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
J. Pečarić, „Ja sam pobjednik“ / Nikola Štedul, Zagreb, 2022. str. 315.
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>

izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
J. Pečarić, Prof. Tomac i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/tomacthompson.pdf>
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljić
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
J. Pečarić, Vjekoslav Krsnik, Zagreb, 2021. str. 315.
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatauk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević

prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/VidmarovicThompson.pdf>
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr.sc.Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof.dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpura Pismu HAZU:

(...)

Nadam se poštovana gospodo iz Veleposlanstva drobiličara da sam vam pomogao u vašem pravljenju popisa antisemita u RH. Vjerojatno antisemita ima i među ovima koji su potpora ovom pismu koje je – zahvaljujući prozivanju 'istoričara' amatera Slavka Goldsteina i drugova pokazalo mnoge antisemite u RH.

Također neki od njih su pisali i knjige sa mnom pa vam i te knjige mogu pomoći u ovom izuzetno korisnom radu Ministarstva drobiličara.

Naravno moj doprinos ovom vašem veličanstvenom radu ne smanjuje rad onog po kome se vaše ministarstvo i zove, najpoznatijeg među 'istoričarima' u RH dr. sc. Ive

DROBILICE.

Podsjetit ću Vas na njegovu knjigu o tome koja vam mora biti najvažnija u tom vašem veličanstvenom radu:

"Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas"

Tu knjigu je silno 'nahvalila' prof. Dr. sc. Mirjasna Kasapović na koju se i Ministarstvo poziva u svom popisu antisemita u RH, pa bi s pravom trebali uvrstiti u vaš popis antisemite barem one koje ona navodi u toj knjizi Ive Drobilica:

"U odjeljku o protusemitizmu poslije 2000. godine Goldstein spominje kojekakve incidente i njihove počinitelje: **Petra Vučića, Hloverku Novak Srzić, Antu Kostelića, Antu Bakovića, Vicu Vukojevića, Šemsu Tankovića, Milana Ivkošića, Branku Šeparović** (ovdje sam ja zakinut jer u originalnom Drobili tekstu se uz Petra Vučića i Branku Šeparović se spominjem i ja, JP)

(...)

Analiza protusemitizma u pravaštvu, katoličkom socijalizmu, agrarnom nacionalizmu, liberalizmu, socijaldemokraciji i drugima političkim ideologijama nadomještена je crtanjem 'protusemitskih profila' **Stjepana Radića, Ante Starčevića, Josipa Jurja Strossmayera, Frana Supila, Augusta Šenoa, Ante Kovačića, Antuna Gustava Matoša, Ksavera Šandora Gjalskoga, Milana Marjanovića** i drugih istaknutih figura hrvatske političke i kulturne povijesti. Nije ostao pošteđen ni **Miroslav Krleža**".

(...)

<https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinin-trenucima-osjetila-nelagod-277126/>

Akademik Josip Pečarić

MINISTARSTVO DROBILIČARA I ŽIDOVİ KAO DIO SRPSKOG NARODA?

AKO ISTRAŽUJEŠ ISTINU PO MINISTARSTVU DROBILIČARA ONDA SI ANTISEMIT

Pogledajte moje knjige o Vukiću - obje su nastale zbog toga što vlasti u RH ne žele na čelo JSP Jasenovac najvećeg istraživača Logora Jasenovac.

J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.:

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

Nisu ga optužili kada je sredio Šešelja u Beogradu:

<https://www.youtube.com/watch?v=bsbeAjlKDbQ>

Optužili su ga sada jer je nedavno napravio smiješnim IVA DROBILICU

https://www.youtube.com/watch?v=BxFLHAN_gOo

Zar to Ministarstvo i zbog toga ne zaslužuje naziv MINISTARSTVO
DROBILIČARA?

Tada se Goldstein lažno predstavio kao akademik.

Moja krivica što sam u više navrata pisao ministarstvima pravosuđa, znanosti i vanjskih poslova optužujući niz hrvatskih sudaca jer su ga i oni u presudi proglasili akademikom.

Ministarstvu pravosuđa jer očekujemo da njihovi sudci NE LAŽU.

Ministarstvu znanosti jer sam vjerovao da se razumiju u znanost i znaju da nije pravo sudcima da oduzimaj akademijama ono što je zakonom dano njima.

Ministarstvu vanjskih poslova jer znamo da je Ivo Drobilica bio veleposlanik, i da ga Predsjednik države koja je po njemu slučajno nastala želi opet za veleposlanika. Valjda zato što je kao veleposlanik u Parizu držao u Uredu sliku jednog od najvećih ubojica JB Tita.

Zašto baš optužba za antisemitizam?

Čini se da sam tu doista ja kriv.

Zašto?

Pogledajte kako me je Ivo Drobilica već on proglasio antisemitom:

IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM

Prije tri dana sam upozorio na recenziju Mirjane Kasapović novog uradka **Ive Goldsteina** "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas":

<https://direktno.hr/direkt/kasapovic-ostro-recenzirala-novu-goldsteinovu-knjigu-doista-sam-pojedinim-trenucima-osjetila-nelagod-277126/>

Jučer je o toj recenziji imamo i tekst na portalu narod.hr:

Dr. Kasapović: Knjiga Ive Goldsteina o antisemitizmu o Hrvatskoj je loša, promašena i vrlo problematična

<https://narod.hr/kultura/dr-kasapovic-knjiga-ive-goldsteina-o-antisemitizmu-o-hrvatskoj-je-losa-promasena-i-vrlo-problematicna>

I Hrvoje Hitrec je komentirao taj najnoviji uradak Iva Goldsteina:

Ivo i hrvatski antisemitizam

Ivo Goldstein napisao knjigu o antisemitizmu u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas. U granice Hrvatske uvrstio, čast njemu, Bosnu s Hercegovinom, Srbiju, Sloveniju, kako bi hrvatske protusemitske izljeve kroz stoljeća malo podebljao. Čuveni znanstvenik i povjesnik od formata zadržao se poglavito na osobama iz 19. i 20. stoljeća, pa je tako kao antisemite pokazao redom: Strossmayera, Starčevića, Radića, Supila, Šenou, A. Kovačića, Matoša, Gjalskog i naravno Tuđmana. Pronašao je protusemite i među svojim suvremenicima, pa nabraja Petra Vučića, Antu Kostelića (!), Vicu Vukojevića, Milana Ivkošića i – Vedranu Rudan. Knjigu je objavila Fraktura koja od hrvatske države u pravilu dobiva pet puta više novca od ostalih nakladnika. Glede Matoša, tek sam sada shvatio zašto se njegova rodna kuća u Tovarniku obnavlja desetljećima i tomu nema kraja.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/39868-h-hitrec-toplinski-val-vrijeme-inflatorno-s-pogledom-na-recesiju.html>

Nadao sam i sebe vidjeti u tom društvu antisemita po Goldsteinu.

S razlogom.

U intervjuu s Ivom Goldsteinom u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13. srpnja 2002. Goldstein navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno

gonjenje. To su Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi *Hrvatstvo i židovstvo* i ja.

Za mene kaže: "Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti". Dakle, ako "gadiš i vrijeđaš" prof. dr. Ivu Goldsteina, tj. ako komentiraš njegove tekstove tako da ti on ne može odgovoriti na tvoje komentare - onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. Tekst *Je li Ivo Goldstein antisemit?* Slobodna Dalmacija nije objavila pa je objavljen u mojoj knjizi *Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003.

U recenziji prof. Kasapović spominje i Vučića i gđu Šeparović, pa sam se ponadao da sam spomenut i ja.

Međutim, čini se da je Goldstein nešto i razumio iz tog mog odgovora u kome sam se narugao tom posebnom antisemitizmu (gaditi i vrijeđati Ivu Goldsteina) za koji je tražio kazneni progon pa me izgleda nema u društvu dr. Vučića i gđe Šeparović u ovoj knjizi.

Uspio sam se ipak pronaći. Na str. 505. piše:

Državnim novcem financirano državotvorno Hrvatsko slovo u svom „pravednom“ nacionalističkom gnjevu zapalo je 1998. u antisemitizam. Prvo je objavljen članak Josipa Pečarića pod sugestivnim i u biti antisemitskim naslovom Cionisti četnikuju po Jasenovcu, iako u samom članku Pečarić tek blago kritizira voditelja jeruzalemskog „Centra Simon Wisenthal“ Efraima Zurofa da gleda kroz prste srpskim antisemitima, dočim Hrvatsku zbog odnosa prema povijesti nepravedno kritizira. Agresivan (antisemitski) naslov nije bio sukladan sadržaju članka. Međutim, tada nikom iz redakcije Hrvatskog slova nije pala ni vlas s glave.

Ako netko pomisli da je Goldstein sam shvatio ovo što piše o mom tekstu prevario se. To sam ga ja podučio.

Ali ovdje mi je zanimljivije upozoriti na slijedeći dio iz tog mog odgovora:

I zaista, i ja sam se bavio tim pitanjem, ali u članku "Srpsko podmetanje povjesniku Tuđmanu - Prnjatovićeva izvješća o logoru Jasenovac" objavljenom također u Hrvatskome slovu, 1. svibnja 1998. Dakle, riječ je o vrlo delikatnoj temi - izvješćima Srbina Vojislava Prnjatovica davne 1942. godine danim Nedicevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima.

Po objavljivanju tog članka g. Montiljo, predsjednik hrvatsko-izraelskog društva prijateljstva, čestitao mi je i sugerirao da se tekst prevede na engleski tako da bi ga mogli čitati i u Izraelu.

G. Montiljom me je tada znao predstaviti kao velikog prijatelja Židova.

Zato ću dati završetak tog teksta koji je g. Montiljo želio vidjeti i na engleskom:

Ipak, činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Povijest stradanja Židova u Srbiji dao je Philip J. Cohen u knjizi "Srpski tajni rat". Vjerojatno je cilj i najnovijih tiskanja Prnjatovićevih izjava u Beogradu - pritisak na Židove! Primjetimo također da Cohen u svojoj knjizi navodi niz najnovijih antisemitskih zbivanja u Srbiji. Na primjer, 15. siječnja 1992. "Pravoslavlje", službeno glasilo Srpske pravoslavne crkve, donijelo

je članak pod naslovom "Jevreji ponovo raspinju Hrista" u kome se govori o "patološkoj" mržnji izraelskih političara prema kršćanstvu, pa čak i da su srpske pravoslavne kaludjerice često bivale pretučene u Izraelu. Broj nije povučen iz prodaje. Ili pak kada su Rusi priznali Hrvatsku i Sloveniju, Tanjug je za to optužio "aktivnost jevrejskog lobija na najvišem nivou u rukovodstvu ruske diplomacije". Kako su se mogli osjećati Židovi u Srbiji čitajući ovo u zemlji koja je u to vrijeme izvršila agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i u tim državama provodila zločine istovjetne onima iz holokausta?

Koliko je velikosrpska politika bila uspješna pokazuje već sama činjenica da ni Židovi diljem svijeta uopće ne spominju činjenicu da je jedini judenlager na svijetu bio konc-logor Sajmište u Beogradu. Ne spominju ni činjenicu da su masovna gubilišta Židova bile beogradske ulice! A jedini judenlager na svijetu - konc-logor Sajmište - danas nije ni obilježen, niti se u Beogradu čuva spomen na njega. Dapače, Bulajić za svoje djelovanje ima potporu nekih židovskih krugova u svijetu. Zato on u knjizi koja govori o Tuđmanovoj knjizi ne želi ulaziti u te "sporne" dijelove Tuđmanove knjige! On samo kaže da "Jevreji ne bi trebalo da prime izvinjenje predsjednika druge nezavisne države Hrvatske"!

Toliko od jednog pornografa u povijesti.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/ivo-i-hrvatski-antisemitizam/>

Da, strašno je kada GADIŠ I VRIJEĐAŠ Iva Droblicu, pa je logično da takve proziva Ministarstvo drobiličara, zar ne?

Gordana Zelenika

.

U međuvremenu .. Igor Vukić i njegova grupa istražitelja istine od ministarstva Fucks našli su se na službenom spisku antisemita

Koji negiraju Holokaust !!!

Dakle Plenkijevo MINISTARSTVO obrazovanja ove ljude stavlja na listu !

Čovjek čiji je otac preživio Jasenovac

koji se drznuo dirnuti u velikosrpski jugoslavenski mit i istraživati ga , zajedno s ljudima koji otkrivaju jame komunističkih zločina (i g @Pečarić i Roman Leljak) proglašeni su pazi !

Antisemitima !

Naravno da Plenki nema ništa s tim !

Dakle .. otkopavanje vi samo

Ali onda idete na listu !

Mr Diablolo !

Ni <https://youtu.be/zrOIy2o8aMU?is=dj0pl9KUVYyUCAJ-d>

Po

S j

Sažmi



YOUTUBE.COM

PLETER 26.06.2026. - Igor Vukić, novinar i publicist

MINISTARSTVO DROBILIČARA UZ TRI SRPSKA RAVNATELJA

Možda Ministarstvo drobiličara, za koje kažu da je Ministarstvo znanosti, me je spomenulo u svom "Vodiču za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj".samo se pridružilo trojici srpskih ravnatelja:

1. Osnivača i ravnatelj Muzeja genocida u Beogradu dr. Milan Bulajić
2. Ravnatelj srpskog Instituta za modernu povijest i član upravnog vijeća RTS-a dr. sc. Predrag Marković
3. Ravnatelj Arhiva Vojvodine. dr. Nebojša Kuzmanović - ravnatelj Arhiva Vojvodine.

TRI SRPSKA RAVNATELJA I JA (Ideologija genocida Cohen-Pečarić)

23. lipnja

Američki Židov Philip Cohen je u knjizi "Tajni rat Srbije" u potpunosti raskrinkao velikosrpsku politiku, pa mi je ta knjiga bila najvažnija u pisanju moje prve publicističke knjige:

1. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

Tada je mojoj Ankici mentor bio sjajni HRVATSKI povjesničar dr. sc. Zdravko Dizdar iz Hrvatskog instituta za povijest koji je dobio knjigu osnivača i ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“ poslanu Predsjedniku Tuđmanu. Komentirali su je, a moja Ankica je rekla: Što bi mi tek moj Joško radio. Dizdar je smatrao da je to dobra ideja, koju je podržao i tadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić pa je njegov institut i tiskao tu moju knjigu.

Ravnatelj podružnice tog instituta u Slavonskom Brodu bio je dr. sc. Mato Artuković pa mi je rekao da je s Valentićem više puta razgovarali o toj mojoj knjizi o Jasenovcu i rekao mi je – ako se dobro sjećam - da je Valentić prije izdavanja razgovarao o tome s Tuđmanom, koji se suglasio s prijedlogom da ja napišem odgovor. Zapravo Tuđman je rekao Valentiću: „Što Ti to mene pitaš, kad znaš da ću se suglasiti.“

Na radiju Slobodna Europa (Prag) organizirano je moje sučeljavanje s dr. Bulajićem. To je bila katastrofa za njega, pa je napisao novu knjigu:

Dr. Milan Bulajić, "Jasenovac - Ustaški logori smrti λ Srpski mit? λ - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima", Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

U knjizi je tvrdio da su ta moja knjiga i knjiga Philipa Cohena „Srpski tajni rat“ dvije najantisrpskije knjige u povijesti, a u knjizi je pisao i o „ideologiji genocida Cohen-Pečarić“.

Zapravo odgovorio sam tako da sam ponovo tiskao moju prvu knjigu:

2. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima, Drugo izdanje, Zagreb, 2000.

Uz nju sam tiskao i drugi dio u kome sam dao komentare na tu njegovu novu knjigu, ali i cijeli naš razgovor s radija Slobodna Europa:

3. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Zagreb, 2000.

Australski Hrvati su slušali naše sučeljavanje i skupili sredstva da se obje knjige izdaju na engleskom:

4. J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Zagreb, 2001.

Samo sučeljavanje je dano i u drugim knjigama kao npr. u ovoj:

5. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

Jednu knjigu sam i napisao o samom sučeljavanju:

6. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/.../minifp/suceljavanje_hazu.pdf

U toj knjizi je dana i moja druga knjiga.

Ne zaboravimo da je ta moja prva knjiga bila odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Kao što je velikosrpskoj politici bila važna laž o Jasenovcu zbog 'dokazivanja' genocidnosti hrvatskog naroda, tako je i povjesničaru Franji Tuđmanu bilo jasno da mora raditi na razotkrivanju te laži. Zbog toga je na kraju i robijao.

Zato sam prvu knjigu dao i u sklopu knjige u kojoj je glavni lik jedan drugi ravnatelj iz Beograda ravnatelj srpskog Instituta za modernu povijest i član upravnog vijeća RTS-a dr. sc. Predrag Marković:

7. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Zašto?

U emisiji PRVA SRPSKA TELEVIZIJA JUTRO NA PRVOJ u kojoj su sudjelovali ministar Vlade republike Srbije Đorđe Milićevićem, predsjednik Srpske lige Aleksandar Đurđev i Predrag Marković, govorilo se i o mojoj knjizi:

8. Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/.../trostruk...>

Pokazalo se da se u Srbiji boje da je knjigu pomogla tiskati hrvatska vlast tj. da je hrvatska vlast odlučila zastupati hrvatske a ne velikosrpske interese:

<https://www.prva.rs/web-tv/emisija/jutro>

https://fb.watch/ma62FMHU_x/

Emisija počinje tvrdnjom kako „sada Hrvati tvrde da su zločini u Jasenovcu velikosrpski mit“.

Smiješno smještanje moje prve knjige koju sam objavio prije 25 godina u današnje vrijeme, pa kada je svoje neznanje – meni na zabavan način - ravnatelj 'istorijskog' instituta u Beogradu pokazao tvrdnjom da sam ja luđak, morao sam im se narugati tom knjigom o 'luđaku'.

Knjiga je dana na Internetu pa je o njoj odnosno o drugom srpskom ravnatelju dovoljno rečeno.

Nedavno je i treći ravnatelj iz RS govorio o meni i ne samo o meni. Naime gostovao je na Jutarnjem Programu TV Happy. Ravnatelj je 'nahvalio' i Stjepana Lozu i Stjepana Razuma pa i mene:

BOLESNO LICEMERJE - Lozo negira da je HDH činila zverstva protiv Srba i krivi Srbe da su to činili!

Jutarnji Program TV Happy

<https://www.youtube.com/watch?v=3inB-EGeruE>

Javio sam i g. Stjepanu Lozu. I on je zadovoljan tim ravnateljem:

Date: Wed, 08 May 2024

From: Stjepan Lozo

To: Josip Pecaric

Hvala gosp. Pečarić,

baš mi je milo što sam kod njih u društvu s Vama i gosp. Razumom.

Moja knjiga je u datim okolnostima informacijska poluga koja mijenja naše telce, ali i same Srbe, onoga kome dođe do ruke.

Ovo je iskrena knjiga o njima.

Nekako se stiče dojam kako se vrijeme njihove laži ispunilo, barem dok ne smisle nešto novo na nekom drugom polju, no štete su goleme i hrvatske žrtve su nebrojene, neoplakane i nepokopane....

Snažno su udareni. Uvjereni su da iza moje knjige stoji čitav institut, no... Knjiga je prošle godine prevedena na engleski. Nema je u prodaji kako bi se izbjegle diverzije koje ja sam ne mogu kontrolirati, no očito vrši svoj utjecaj.

Inače, nadam se da ste još orni za djelo.

Srdačan pozdrav

Stjepan Lozo

Naime gost TV Happy bio je dr Nebojša Kuzmanović - ravnatelj Arhiva Vojvodine.

Moram priznati da je znao puno više i puno točnije podatke o meni nego kada me svojevremeno tadašnji Glavni tajnik HAZU prozivao u Saboru zbog Peticije ZDS, tj. obrane Thompsona i njegove legendarne pjesme 'Bojna Čavoglave' od koje se srpskim fašističkim agresorskim vojnicima ledila krv u žilama- A ledi im se i danas. I njima i srpskoj služinčadi u RH.

Direktor Arhiva samo je pogrešno za moj dolazak u Zagreb naveo devedesete godine, a ja sam doselio 1987.

Kako i u RH znaju povezati moj dolazak u Zagreb s početkom Domovinskog rata, zanimljivo je da je taj ravnatelj samo u tom podatku pogriješio, zar ne.

Evo kako sam to svojevremeno opisao sjajnom hrvatskom književniku dr. sc. Stijepu Mijoviću Kočanu u razgovoru koji je on vodio sa mnom (Matica, časopis Hrvatske matice iseljenika, broj 4, 1995.):

A ja sam se htio vratiti (u Boku, JP)! S reputacijom moje obitelji (Hrvati = Ustaše, JP), trebalo je biti apsolutno podoban za to. Ali, ni kao svršenom beogradskom studentu, nije mi uspjelo. Dva puta je za mene raspisan natječaj na Pomorskom

fakultetu, kome su itekako trebali kadrovi. Ni kao magistar ni kao doktor znanosti nisam prošao, pa ni kada sam bio jedini kandidat sa stotinjak znanstvenih radova. I u Beogradu su sve činili da me onemoguće, prvo da doktoriram (doktorat sam uradio 1979., a doktorirao 1982., JP), a potom da budem izabran u nastavno zvanje. Nije pomagalo, dapače, odmoglo je što sam na republičkom projektu (jedini matematički projekt u RS, JP) imao koeficijent 158,5, iako nitko nije imao ni 50. Vidjevši da od povratka u Kotor nema ništa, odradio sam, zbog stana, točno 10 godina i preselio se u Zagreb 1987. godine. Ovdje sam, preskočivši zvanje docenta, izabran za izvanrednog profesora, a potom, prijevremeno, i za redovnog profesora. Na kraju sam 2000. postao i akademik.

O svemu tome pisao sam i u knjizi koju predstavljamo u utorak 25. 6. 2024.:

Josip Pečarić: HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2.

Josip Pečarić



YOUTUBE.COM

BOLESNO LICEMERJE - Lozo negira da je HDH cinila zverstva protiv Srba i krivi Srbe da su to cinili!

#djs #dobrojutro #dobrojutrosrbijo #tvhappyGost: Dr Nebojša Kuzmanović - Direktor Arhiva VojvodineVoditelji: Milomir Marić i Katarina KoršaOfficial website ► ...

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61560776141733>

TKO ĆE ODGOVARATI ZBOG PROTUHRVATSKIH LAŽI NA STRANICAMA HUSP JASENOVAC
(‘ZNANSTVENI REVIZIONISTI I POLITIČKI AKTIVISTI’ I MIROSLAV TUĐMAN.)

26. lipnja u 12:26 ·

(Tekst je dan u uz Uvod knjige)

Tekst je dan u mojoj knjizi:

J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>

Knjiga je napisana kada je dr. Sc. Vladimir Geiger pronašao na stranicama JUSP JASENOVAC lažni dokument pa je ravnatelj otišao iz tog instituta.

U ovom slučaju ministarstvo se poiziva na njegovo mišljenje u kome se proziva one koji nemaju plaće kao povjesničari pa ne moraju razmišljati o politici koju vlast provodi.

Umjesto da Ministarstvo odgovori na pitanje iz naslova moje knjige ono sebe svrstava uz srpske ravnatelje, tj. Politiku vlasti u RH svrstava uz politiku Srpskog sveta.

Ali, je li to uopće neka novost?

Akademik Josip Pečarić

NAPAD HDZ-OVOG MINISTARSTVA NA OSNIVAČA HDZ-A I UTEMELJITELJA RH AKADEMIKA FRANJU TUĐMANA

29. lipnja

Igor Vukić je u razgovoru u emisiji Pleter 26. 6. 2026. u povodu Vodiča za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ konstatirao da sam ja prvi u RH pokrenuo pitanje srpskog preuveličavanja broja žrtava Jasenovca:

<https://www.youtube.com/watch?v=zrOly2o8aMU>

Naime moja knjiga koju je tiskao Hrvatski institut za povijest to sadrži već u naslovu:

1. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim koncentracijskim logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Međutim, ono što je važno i što čini ovo Ministarstvo doista sramotno da sramotnije ne može biti jeste činjenica da je ta knjiga bila obrana akademika Franje Tuđmana Utemeljitelja RH od napada iz Beograda dr. Milana Bulajića utemeljitelja i ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu koji je napisao knjigu TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT.

Valjda u HDZ-u nisu imali niti jednog povjesničara koji bi branio predsjednika države koji je i robijao zbog pobijanja laži o Jasenovcu- Ili su samo kalkulirali jer je tada Tuđman bio bolestan? Bilo kako bilo nisu mi se trebali zahvaliti, ali napasti me da sam antisemit je dno dna!

Već sam konstatirao da su se time svrstali uz Bulajića i druga dva ravnatelja iz Srbije koji su me napadali ne tako davno:

1. MINISTARSTVO DROBILIČARA UZ TRI SRPSKA RAVNATELJA
2. SUKOB ZNANSTVENE ISTINE I IDEOLOŠKOG MITA: SUČELJAVANJE PEČARIĆ-BULAJIĆ KAO SLOM VELIKOSRPSKE PSEUDOHISTORIJOGRAFIJE (SUČELJAVANJE S PRVIM RAVNATELJEM IZ SRBIJE KOJEGA PODRŽAVA 'MINISTARSTVO DROBILIČARA')

Zapravo najdraži mi je komentar koji je svojevremeno došao sa srpskog portala u Crnoj Gori. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“. U RH prvi koji su nastavili napade na Tuđmana i mene su bili otac i sin Goldstein. U knjizi HOLOKAUST U ZAGREBU postoji poglavlje o revizionistima. Najviše prostora im je dobio Tuđman, kao najveći revizionist, a posije njega ja. Ivo, danas poznat kao IVO DROBILICA, je u Globusu, 20. rujna 2002. tvrdio:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.

Takvog Goldsteina su predlagali za akademika. Nije ga zaustavio nitko iz HDZ-a nego ja.

Moja knjiga o tome je „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?“, Zagreb, 2012.

Prvi dio u naslovu se odnosi na mene, a drugi na Iva Goldsteina.

Smatrao sam sramotnim uopće što je Goldstein dogurao do Izborne skupštine. HAZU opravdava što je na toj skupštini dobi manje od 1/3 glasova.

Ipak sam o tome govorio u Vukovara povodom obilježavanja Stote obljetnice rođenja Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana:

TUĐMAN I HAZU

Dr. Franjo Tuđman je jedinstvena pojava u svjetskoj povijesti. Stvoriti državu jednog malobrojnog naroda unatoč protivljenju svjetskih moćnika je nešto doista posebno. Cijeli život HRVATSKOG PREDSJEDNIKA (neki vole reći prvog hrvatskog predsjednika što meni nije jasno jer se odmah zapitam: A tko je bio drugi?) je bio takav da je to omogućio. Borba na strani pobjednika u Drugom svjetskom ratu, najmlađi general u JNA koji se isticao proučavanjem općenarodne obrane, izuzetan znanstveni rad u povijesti, direktorovanje u povijesnom institutu, zatvor, povezivanje s tzv. hrvatskom neprijateljskom emigracijom, stvaranje HDZ-a, stvaranje države, pobjeda u Domovinskom ratu to je jedno jedinstveno djelo u kome je svaka karika bila nužna u ostvarenju cilja: neovisne države hrvatskog naroda!

Zato ne iznenađuje što se napada i dr. Tuđman kao povjesničar. Napada se sve što Tuđman jest. Ali napad na njega kao znanstvenika je i zato što on i predvodi hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti.

Tuđmanovo ime povezano je s Akademijom od 1965. godine. Tada su Miroslav Krleža i Vaso Bogdanov kandidirali Tuđmana za člana na Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti (JAZU). Glasovanjem je odobrena kandidatura, međutim naknadno je odluka poništena od strane Grge Novaka, koji je bio predsjednik JAZU-a. U pozadini odbijenice stoje Vladimir Bakarić ili Aleksandar Ranković. Tuđman je tada izgubio podršku lokalnih partijskih vođa. Unatoč tome ostaje ustrajno negirati tumačenja povijesti koja je smatrao štetnima za Hrvatsku i sve Hrvate, posebice se dotakao pitanja iz Drugog svjetskog rata i pitanje umrlih u logoru Jasenovac.

Danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću, u prijedlogu za Tuđmanov izbor u HAZU, svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretком i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira: "U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijeđeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."

Dr. sc. Franjo Tuđman i ja postali smo članovi HAZU iste 1992. godine. On redoviti član, a ja član suradnik.

Znali su mi neke kolege sa Sveučilišta kojima nije bio drag Predsjednik komentirati njegov izbor u HAZU govoreći o njegovom školovanju, napadajući sam njegov doktorat i sl. spominjući veliki broj mojih radova i sl. Prvo je bilo

smiješno jer ni ja nisam diplomirao matematiku, pa su i mene proglašavali amaterom, a u svezi s njegovim znanstvenim radom znao sam ih šokirati tvrdnjom da smatram Tuđmana najvećim hrvatskim znanstvenikom jer je on svoja znanstvena istraživanja ostvario sam i u praksi stvarajući hrvatsku državu. Pothvat za koji se vjerovalo da je nemoguć, pa je J.B. Tito tvrdio kako će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati svoju državu. a Franjo Tuđman je svojim znanstvenim radom osporavao tu tvrdnju da bi na kraju i politički i u ratu to i dokazao. Danas imamo Hrvatsku koja je posljedica i Tuđmanovog znanstvenog rada.

Pri kraju Tuđmanovog života povećao se utjecaj nositelja jugokomunističke paradigme u hrvatskoj povijesti. Tako u državnom saboru nije prošlo ni izvješće Komisije za žrtve rata i poraća za razdoblje od osnivanja do te 1999. godine pod lažnom tvrdnjom da se radi o konačnom izvješću. Godinu dana ranije ja sam – iako nisam povjesničar – odgovorio knjigom *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o Beogradskim konc-logorima* na knjigu dr. Milana Bulajića *Tuđmanov Jasenovački mit*. Knjigu sam napisao na poticaj dr. sc. Mirka Valentića tadašnjeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest koji se o tome konzultirao s Predsjednikom. Ta knjiga je dovela do mog sučeljavanja na raduju Slobodna Europa s dr. Bulajićem koji je završio katastrofalno po njega. On se branio novom knjigom tvrdeći da je moja knjiga uz Cohenovu *Srpski tajni rat najantisrpskija* knjiga u povijesti i pisao je u njoj o nekakvoj ideologiji genocida Chohen-Pečarić Krajem 1999. napušta nas jedini hrvatski predsjednik i na pogrebu svjetski moćnici iskazuju svoj bijes prema njemu zato što je postigao ono što oni nisu željeli – stvorio je Hrvatsku. Nisu mu došli na sprovod, a sjetimo se kako su masovno hodočastili kada je umro jedan od 10 najvećih masovnih svjetskih ubojica JB Tito. Moja nova knjiga o Jasenovcu, odgovor dr. Bulajiću, tiskana je 2000. godine i na predstavljanju sam najavio da će Bulajićeve ulogu preuzeti njegovi hrvatski učenici.

Zahvaljujući australskim Hrvatima tiskana je engleska verzija obje moje knjige. Tom prigodom pozvao me je stručnjak za pitanja genocida iz Veleposlanstva SAD-a. I on je znao za Srpska pretjerivanja s brojkama žrtava Jasenovca i pitao zašto ne prihvatimo deset puta manje brojke koje zastupaju Goldsteini. Rekao sam mu da mi nikada nećemo prihvatiti neistine brojke. I u HAZU je organiziran sastanak Žerjavića, Bilandžića i mene. Na moje inzistiranje dogovorili smo rad u širem sastavu u kome će biti predstavnici svih strana. Do toga nikada nije došlo jer je Žerjavića samo zanimalo da se njegove tvrdnje potvrde u HAZU.

Smrt HRVATSKOG predsjednika donijela nam je detuđmanizaciju u RH, pa i u HAZU. Jednog od glavnih detuđmanizatora novog Predsjednika RH Mesića HAZU poziva na inicijativu Prvog Razreda, dakle razreda u kome su povjesničari, da cijeloj Akademiji održi predavanje – vjerovali ili ne – iz povijesti. Jedan od tih povjesničara mi je poslije sa zgražanjem rekao kako je Mesić u predavanju imao 17 faktografskih pogrešaka. Vjerovali ili ne u pozivanju Mesića je glavni bio akademik Bilandžić koji je kao pseudoznanstvene radova, koji su postali pravo smeće, označio ono što se radilo prije Tuđmanovih radova.

Otac i sin Goldstein su u knjizi „Holokaust u Zagrebu“ iz 2001. jedno poglavlje posvetili revizionistima u Hrvatskoj povijesti. Naravno glavni revizionist bio im je dr. Franjo Tuđman. Poslije HRVATSKOG predsjednika najviše prostora posvetili su meni zbog mojih knjiga o Jasenovcu. Odgovorio sam knjigom „Brani li Goldstein NDH?“. Mladi Goldstein je dok je moja knjiga bila u tisku u intervjuu Slobodnoj Dalmaciji pozvao na moje krivično gonjenje zbog specijalnog antisemitizma, a to vam je bilo to da njega - „gadam“.

Da, antisemitizam je ako napadate Iva Goldsteina.

Nisu tiskali moj odgovor, ali su napravili intervju sa mnom kada je moja knjiga tiskana. Odgovorili su Goldsteinovi tekstom „Akademik Pečarić uporno laže“. Pokazao sam da je veći dio njihova odgovora osnovana na njihovoj laži. Slažu da sam ja nešto napisao, pa tu „moju“ laž komentiraju. Uz prijetnju da će me onemogućiti u daljnjem laganju. Vjerovali ili ne? U Slobodnoj Dalmaciji – nisu htjeli (ili smjeli) tiskati moj odgovor. Prijetnja o mom „laganju“ odmah se počela ostvarivati!

I dok sve vlasti poslije prevrata 2000. godine sprovode detuđmanizaciju, državotvorni Hrvati pa i mi u HAZU se okrećemo glavnom udaru - kojim se svjetski moćnici svete HRVATSKOM predsjedniku – Sramotnom sudu u Haagu (kako je i naslovljena moja knjiga iz 2001.). Taj sud obavlja prljave poslove svjetskih moćnika pa je njemački parlamentarac Klaus-Peter Willsch u tekstu Mrtvačka sinoda u Haagu napisao da je suđenje hrvatskim generalima u Haagu zapravo suđenje mrtvom Tuđmanu. Naše Pismo VS UN-a potpisalo je skoro tridesetak akademika i biskupa, a supotpisalo još 2000 Hrvata, spomenut ću samo nekoliko stotina sveučilišnih nastavnika. Oспорavanje prava Hrvatima na samoobranu konstanta je u djelovanju tog suda i završila je ispijanjem otrova hrvatskog velikana generala Slobodana Praljka uz njegove riječi: „Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu“

Što se tiče detuđmanizacije kroz osiguranje jugo-komunističke paradigme u povijesti to je rađeno na sve moguće načine. Tako su u HAZU htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne! A zapravo je svim vlastima poslije 2000. itekako važno imati u HAZU 'istoričara' koji bi glasno zastupao jugo-komunističku paradigmu u povijesti. Ali koju korist imaju akademici koji su Tuđmana izabrali za akademika? S obzirom da je i Tuđman bio akademik, kao što sam i ja, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002...:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.

Goldsteina i predlažake, a zapravo vlast, smo zaustavili u tome. Ali kao rezultat detuđmanizacije imamo katedre za povijest na sveučilištima u RH na kojima dominiraju 'istoričari'. Tako i ovog tjedna u svojoj kolumni veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak podrugljivo spominje 'čuveni povijesni trio Klasić, Jakovina i Markovina', a drugi su dobili nova imena kao npr. zbog glupave laži o logoru u Jasenovcu Ivo Drobilica. Naravno sve to zahvaljujući mnogim državotvornim Hrvatima školovanim i neškolovanim povjesničarima koji su objavili toliko radova o hrvatskoj povijesti tako da se 'istoričarima' danas mnogi

rugaju iako ih vlast bezrezervno podržava. Spomenut ću npr. prijedlog akademika i povjesničara HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST TREBA NOSITI IME AKADEMIKA FRANJE TUĐMANA, koji nije urodio plodom. Na vlasti je stranka koju je osnovao Tuđman, a podržava 'istoričare' kojima je i danas Tuđman RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA. A vlast i danas želi revizioniste i kazneno proganjati. Žele proganjati ISTINU.

Kao član inicijalnog odbora 'Tuđman 100' želio sam prijateljima darivati jednu knjigu objavljujući je na portalu [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com). Moja prva knjiga iz 1998. je bila odgovor na napad na PREDSJEDNIKA. Imam i 5 knjiga koje u naslovu, podnaslovu imaju predsjednikovo ime ili su mu posvećene. Kako sam već objavio niz knjiga i o drugim izuzetnim hrvatskim domoljubima bilo mi je logično da sada to bude knjiga o nekom akademiku.

Imao sam sreću da sam bio prijatelj hrvatskom znanstveniku i hrvatskom domoljubi čiji su znanstveni pronalazak uspoređivali s jednim isto tako velikim povijesnim događajem u povijesti kao što je Tuđmanovo ostvarenje kojim je 'Sava potekla uzvodno'. Radi se o prof. dr. sc. Zvonimiru Janku, profesoru na čuvenom sveučilištu u Heidelbergu koji je nedavno preminuo u 90. godini života. Naime i Nijemci su vjerovali da neće nikada doći do spajanja dvije Njemačke. Ali Berlinski zid je pao, a poznati njemački matematičar Betram Huppert je u prigodi proslave 65. obljetnice života prof. Janka rekao kako ga je malo toga iznenadilo u životu, ali su ga doista iznenadila dva događaja – otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskog zida. A prof. Janko je malo poznat u Hrvatskoj jer je mnogima u Hrvatskoj kao veliki domoljub odmah hrvatski nacionalist. A voljeti Hrvatsku i hrvatski narod u RH nije dobrodošlo.

Zato sam bio uvjeren da je za taj dar najpogodnija knjiga o prof. Janku.

Knjiga PROF. DR. SC. ZVONIMIR JANKO, DOPISNI ČLAN HAZU dana je na portalu [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com). A zapravo i ja poput njemačkog parlamentarca mogu reći da o UTEMELJITELJU REPUBLIKE HRVATSKE govore sve moje publicističke knjige, a ima ih 135. Iz jednostavnog razloga – NE BI IH BILO DA ON NIJE NAPRAVIO ČUDO DA SAVA POTEKNE UZVODNO!

HVALA

<https://www.dragovoljac.com/.../30711-akademik-pecaric...>

<https://bezczure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

Josip Pečarić

<https://bezczure.hr/vlad/tudman-i-hazu/>

<https://www.dragovoljac.com/.../30711-akademik-pecaric...>

I prije dvije godine je predložen za akademika kandidat koji je čim je postao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u Slavanskom Brodu uklonio bistu Utemeljitelja RH akademika Franje Tuđmana.

Evo mog govora na Izornoj skupštini Akademije na kojoj on nije izabran:

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,

Poštovani članovi Predsjedništva,

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici,

U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je: ...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglašivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vodi hrvatskoga naroda.

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske akademik Kuzma Kovačić piše: Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom 'pronalasku' i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić) predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA). O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupе. Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjatelju već je to glasovanje o nama samima - o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mojega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

<https://bezcenzure.hr/.../moj-govor-na-izornoj-skupstini/>

*

Valjda je i ovo zahvalnost od Ministarstva i za to. Misle li oni da je Tuđman antisemit pa sam onda i ja. Doista ja Tuđmana branim svo vrijeme, a neki HDZ-ovci rade sve ono što žele oni koji su protiv Tuđmana!

Akademik Josip Pečarić



BEZCENZURE.HR

MOJ GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče, Poštovani članovi Predsjedništva, Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak.

**SUKOB ZNANSTVENE ISTINE I IDEOLOŠKOG MITA:
SUČELJAVANJE PEČARIĆ-BULAJIĆ KAO SLOM
VELIKOSRPSKE PSEUDOHISTORIOGRAFIJE
(SUČELJAVANJE S PRVIM RAVNATELJEM IZ SRBIJE
KOJEGA PODRŽAVA 'MINISTARSTVO DROBILIČARA')**

Radijsko sučeljavanje između hrvatskog akademika, uglednog matematičara i publicista prof. dr. Josipa Pečarića i srpskog pravnika te tadašnjeg direktora Muzeja žrtava genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića, održano u srpnju 1998. godine u emisiji „Most” Radija Slobodna Evropa, ostaje zabilježeno kao paradigmatički sukob dvaju posve nepomirljivih svjetova.

Pod vodstvom Omera Karabega, ova je debata ogolila duboki ponor između egzaktnog, znanstvenog pristupa s jedne strane te duboko ukorijenjene, politički motivirane mitomanije s druge. Ono što je trebalo biti civilizirana rasprava pretvorilo se u znanstveni slom beogradskih pokušaja da se hrvatskom narodu nametne vječna hipoteka kolektivne krivnje.

Povod debate je bila knjiga Josipa Pečarića „Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima“, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998. To je bio odgovor na Bulajićeveu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“

Središnja točka rasprave bila je povijesna interpretacija i manipulacija brojem žrtava u koncentracijskom logoru Jasenovac. Milan Bulajić je u emisiji nastupio s pozicija prepoznatljive velikosrpske propagande, koja je desetljećima koristila neobjektivne, neznanstvene i potpuno proizvoljne metode kako bi višestruko preuveličala broj stradalih. Umjesto oslanjanja na provjerljive demografske podatke i primarne izvore, Bulajićev se pristup temeljio na održavanju ideološkog mita stvorenog u komunističkoj Jugoslaviji, a koji je devedesetih godina instrumentaliziran kao pogonsko gorivo za agresiju na Republiku Hrvatsku. Svrha tog ustrajanja na stotinama tisuća izmaštanih žrtava bila je jasna: moralno diskvalificirati i trajno kriminalizirati samu ideju hrvatske državotvornosti.

Nasuprot takvom pristupu stajao je akademik Josip Pečarić, koji je u raspravu unio metodološku strogost i egzaktnost vlastite znanstvene discipline — matematike. Pečarićeva objektivnost očitovala se u njegovu beskompromisnom inzistiranju na povijesnoj istini, lišenoj političkih i ideoloških natruha. Secirajući Bulajićeve teze, Pečarić je kirurški precizno pokazao sve metodološke manjkavosti i namjerne pogreške u koracima beogradskog sugovornika, dokazujući da se povijesna istina ne može utvrđivati političkim dekretima niti ratnohušačkom propagandom, već isključivo dokazima.

Najskandalozniji trenutak sučeljavanja, koji je u potpunosti razotkrio Bulajićev nedostatak znanstvenog integriteta, ticao se takozvanog „Grisogonovog pisma”. Kada je Pečarić neoborivim argumentima dokazao da je riječ o gruboj i zlonamjernoj krivotvorini, Bulajić je posegnuo za nedopustivim opravdavanjem

tog falsifikata. Njegov stav da autentičnost dokumenta nije presudna ako je postignut željeni politički i propagandni učinak, predstavljao je potpuni slom znanstvene etike. Za Bulajića je laž bila legitimno oružje u službi višeg cilja, dok je za Pečarića falsifikat predstavljao neprihvatljivu kontaminaciju povijesne zbilje.

Svjestan da je skraćivanjem audiosnimke u radijskom prijenosu javnost ostala uskraćena za puni razmjer ove intelektualne pobjede nad mitomanijom, akademik Pečarić je cjeloviti, necenzurirani transkript objavio u svojoj knjizi „*Srpski mit o Jasenovcu*”. Tim je činom trajno dokumentirao trenutak u kojem je znanstvena istina trijumfirala nad ideološkom laži. Sučeljavanje iz 1998. godine tako je ostalo zapamćeno kao povijesna lekcija o tome kako se egzaktnim i hrabrim pristupom uspješno dekonstruira politički konstruirana krivnja usmjerena protiv cijelog jednog naroda.

Danas u RH je na vlasti stranka koju je osnovao akademik Franjo Tuđman i vlasti podržavaju one 'istoričare' u RH koji tvrde da je Utemeljitelj RH najveći revizionist i Ministarstvo znanosti koje je akademik Pečarić nazvao 'Ministarstvo drobiličara' donose “Vodič za nastavnike Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj“ u kome izravno prozivaju i akademika Pečarića:

"Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka."

A tekst ovog sučeljavanja akademik Pečarić je objavio i u knjigama:

102. J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

103. J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

104. J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str.392.

105. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

106. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Pečarić je objavio i knjigu o tom sučeljavanju:

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

<https://youtu.be/HwRioz8ohnM> - 1 dio

https://youtu.be/gkEL6G_NhIo - 2 dio

<https://youtu.be/f-IVXDTr4FY> - 3 dio

<https://youtu.be/jfWf86CygbU> - 4 dio



RADIJSKO SUČELJAVANJE:

HRVATSKOG AKADEMIKA
PROF. DR. JOSIPA PEČARIĆA

VS

SRPSKOG DIREKTORA
MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA U BEOGRADU
DR. MILANA BULAJIĆA

**JASENOVAC – BROJ ŽRTAVA,
POVIJESNA ISTINA I ZNANSTVENA OBJEKTIVNOST**

**O MOM ANTISEMITIZMU PO MINISTARSTVU
DROBILIČARA
(PISMO IGORU VUKIĆU)**

Dragi Igore,

Zahvaljujem Ti se što ste na stranicama našeg društva objavili moj tekst:

MINISTARSTVO DROBILIČARA UZ TRI SRPSKA RAVNATELJA

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/>

To tzv. Ministarstvo znanosti je sigurno studiozno proučilo neke moje knjige, pa ću ja dati uvode tih knjiga.

I.

J. Pečarić, HANNAH ARENDT U MOJIM KNJIGAMA, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>

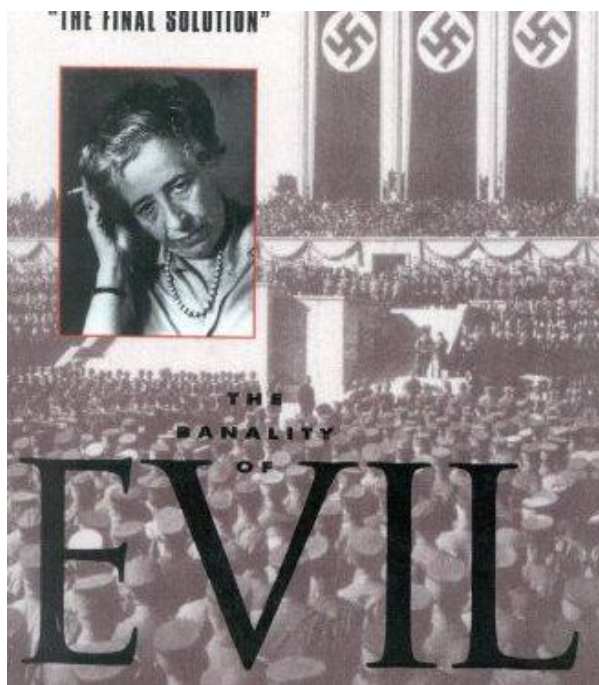
UVODNI TEKST

HANNAH ARENDT I MLADEN IVEZIĆ O RASNIM ZAKONIMA U NDH

Na društvenim mrežama niz komentara izazvao je tekst:

RASNI ZAKONI U NDH U KOMENTARU ČUVENE SVJETSKJE
PUBLICISTICE, ŽIDOVKE HANNAH ARENDT

30 travnja, 2023



Na današnji dan 30. Travnja 1941. Godine uvedeni su rasni u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

O provođenju rasnih zakona u NDH pisala je slavna židovska filozofkinja, profesorica, doktorica Hannah Arendt. Hannah Arendt rođena je u Njemačkoj 1906. Godine, doktorirala je filozofiju na Heidelbergu, surađivala s poznatim filozofom Martinom Heideggerom.



Dolaskom Hitlera na vlast 1933.godine emigrirala je u SAD-e 1935. godine i postala glavna urednica časopisa The New Yorker i profesorica na Sveučilištu u Chicagu (družila se s mojom tetom rođenom u Chicagu visokom dužnosnicom u State Departmentu od 1956. godine doktorirala na temi stradavanja Hrvata nakon rata, Blajburg).

Profesorica Arendt vratila se u Izrael se 1961. godine i izvještavala sa suđenja Adolfu Eichmannu u Jeruzalemu gdje je sakupila dokumente o zločinima Nationalsocijalističke Njemačke i njenih satelita na Balkanu. U spomen svim stradalima neljudskog sistema nacionalsocijalizma koje su rasni zakoni odveli u smrt profesorica Hannah Arendt napisala je knjigu s tezom o “banalnosti zla”, koja je prevedena na mnoge jezike: Eichmann in Jerusalem, Ein Bericht von Banalität des Bösen, Serien Piper 1964, Band 308, München.

Posebno je zanimljiv Paragraf XI. Knjige dr. Arendt o deportaciji Židova iz država bivše Jugoslavije, zatim Bugarske, Rumunjske i Grčke.



Iz opere Banalnost zla, Elle Milch-Sheriff, o Hannah-i Arendt i Martinu Heideggeru

Arendt piše o stradanju Židova u Nezavisnoj državi Hrvatskoj.

Što piše Arendt, nije ustašica ni revizionistica o stradanju Židova u Nezavisnoj državi Hrvatskoj i Srbiji. Prema dokumentima koje je prikupila profesorica Arendt njemački Reichminister unutarnjih poslova naredio je da NDH mora biti “Judenfrei”, čista od Židova do veljače 1942.godine.

Adolf Eichmann, odgovoran za progon Židova na Balkanu poslao je svog najbližeg suradnika Franza Abromeita u Zagreb da kontrolira i provede naređenje “konačno rješenje” zajedno s njemačkim Polizeiattachéjom.

Nijemci su uočili da mnogi Židovi iz okolnih država dolaze u Zagreb i odatle putuju dalje u Italiju. Kad je Italija 1943. godine kapitulirala ispitivali su zašto naređenje „Judenfrei” u NDH nije provedeno.

Nijemci su uočili da mnogi Židovi iz okolnih država dolaze u Zagreb i odatle putuju dalje u Italiju. Kad je Italija 1943. godine kapitulirala ispitivali su zašto naređenje „Judenfrei” u NDH nije provedeno. Nijemci su našli da u hrvatskom antižidovskom zakonu stoji čudni paragraf: svi Židovi koji su nešto pridonijeli (Sache Kroatiens), hrvatskoj stvari postaju „Ehrenarien”, počasni Arijevci i zato se ne smiju progoniti (stranica 225. knjige prof. Arendt)!

Nadalje SS-Nachrichtendienst je otkrila da su mnogi članovi vlasti NDH sve do poglavnika imali žene Židovke, pa su javili Kaltenbrunneru da su ustaše „jüdisch

versippt”, židovski u srodstvu i zato se ne provode rasni zakoni piše profesorica Arendt u svojoj knjizi.

Profesorica Arendt piše kakva je situacija bila u Srbiji na osnovu dokumenata koje je prikupila. Na stranici 226 profesorica Arendt piše: Sekretar vojne uprave za civilna pitanja Harald Turner u kolovozu 1942.g javio je u Berlin: „Srbija je jedina zemlja u kojoj je problem Židova i Cigana potpuno riješen”.

Zadnji vagon s plinskom komorom u kojem je ugušeno 6280 žena i djece vraćen je u Berlin. Ovaj kontrast između Srbije i Hrvatske Eichmannova obrana pokušala je iskoristiti u njegovu obranu! Filozofkinja Arendt nije jedina koja je svojim istraživanjima o stradanju Židova u okupiranoj Europi tvrdi da su Židovi u NDH poslije Švicarske bili najsigurniji.

Nezavisna država Hrvatska, saveznik Nijemačke u II. Svjetskom ratu donijela je 30. travnja 1941. g rasne zakonske odredbe koje su se doticale tzv. „nearijskih“ Židova i Roma. Rasne odredbe bile su:

- a) Zakonska odredba o državljanstvu,
- b) Zakonska odredba o rasnoj pripadnosti i
- c) Zakonska odredba o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda (sva tri donesena 30. IV. 1941), te Zakonska odredba o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda (4. VI. 1941) i dr.

Baš me zanima što će reci društvenopolitički radnici s takozvane Hrvatske televizije (više srpske) o donošenju “rasnih zakona” u NDH 30. travnja.

Dug je put do slobode moj narode, moj hrvatski narode..., laži Olujom poražene srpske fašističke politike ovaj naraštaj Hrvata će raskrinkati a njihove udarne oštrice snosit će odgovornost za laži koje i danas šire o časnom hrvatskom narodu.

RASNI ZAKONI u NDH u komentaru čuvene svjetske publicistice, židovke Hannah Arendt – Croativ.net

<https://hrvatskiratnik.hr/rasni-zakoni-u-ndh-u-komentaru-cuvene-svjetske-publicistice-zidovke-hannah-arendt/>

Manje je poznato da je mr. sc. Mladen Ivezić u knjizi *Jasenovac/Brojke*, Zagreb 2003. (str: 88-90) dao izvrsnu raščlambu ovih zakona polemizirajući sa stavovima oca i sina Goldstein:

„Teška je goldsteinovska laž o 'Zakonskoj odredbi o državljanstvu'. Ta odredba kaže („Narodne novine“, br. 16., 30. travnja 1941., str. 1.)

Točka 1.

Državni pripadnik je osoba, koja stoji pod zaštitom Nezavisne Države Hrvatske.

Državno pripadništvo stiče se po propisima zakonske odredbe o državnom pripadništvu.

Točka 2.

Državljanin je državni pripadnik arijskoga podrijetla, koji je svojim držanjem dokazao, da nije radio protiv oslobodilačkih težnja hrvatskog naroda i koji je voljan spremno i vjerno služiti hrvatskom narodu i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Točka 3.

Državljanin je nosilac političkih prava prema odredbama zakona.

Evo goldsteinovskih laži o toj odredbi (*Holokaust u Zagrebu*, str. 121.):
"Zakonskom odredbom o državljanstvu" zaokružena je diskriminacija Židova.

Prema točki 2. te odredbe državljanin je NDH samo 'pripadnik arijskoga podrijetla, koji je svojim držanjem dokazao, da nije radio protiv oslobodilačkih težnja hrvatskog naroda i koji je voljan spremno i vjerno služiti hrvatskom narodu i NDH'. Prema točki 1. iste odredbe 'državni pripadnik je osoba, koja stoji pod zaštitom NDH'. Drugim riječima, osoba, koja nije 'arijskog porijekla', tj.- Židov ili Rom, ne može biti 'državni pripadnik' i ne 'stoji pod zaštitom NDH', pa je prema tome izvan svake zaštite i zakona, izložena svakoj vrsti samovolje i progona'.

Logika po Goldsteinima

Vidimo da u kratkim izvodima Goldsteini čak 4 puta pogrešno citiraju. Mnogo gore; Goldsteini grubo lažu. Oni odredbu iz 2. točke, koja se odnosi na državljanstvo, primjenjuju na širi pojam, na pripadništvo, pa ispada da onaj, tko ne može biti državljaninom, ne može biti ni pripadnikom, što znači da se partikularno negativni sud tretira kao univerzalno negativni (po shemi 'jedan čovjek nije dobar, dakle nijedan čovjek nije dobar'), što je glupost, koja, umotana u manipulaciju citatima, može polučiti dojam istine. Dvije su stvari namjerno, radi laži, Goldsteini učinili: prebacili su jedno načelo u nepripadni stavak, primjenjujući ga na nepripadnu skupinu i onda iz toga izvukli neistinit zaključak.

Ono što stvarno Odredba kaže jest:

1. točka: 'svi su pripadnici zaštićeni',

2. točka 'samo neki pripadnici mogu biti i državljani'.

Logički proizlazi; 'i oni pripadnici, koji ne mogu biti državljani, jesu zaštićeni'. Uostalom; vidimo da rasna pripadnost nije jedini uvjet za državljanstvo i da za državljanstvo domaćih ljudi treba i dokaz djelatnosti (zasluga iz prošlosti i spremnost), a ne samo svojstva (rođen u Hrvatskoj ili od Hrvatâ). Dakle, ni čistokrvni Hrvat nije državljanin, ako to ne zasluži!

Goldsteini lažu, da Ciganin ili Židov ne može biti državnim pripadnikom (a Odredba to nigdje ne piše, nego, naprotiv, time, što pripadništvo definira kao širi pojam i odmah poslije toga, označujući jedan dio tih pripadnika – državljane, kao uži, jasno kaže da i oni koji nisu državljani, jesu državni pripadnici) te, kažu Goldsteini, da su zato Židovi i Cigani 'izvan svake zaštite i zakona', izloženi 'svakoj vrsti samovolje i progona' (a Odredba, suprotno tome, kaže da su, kao državni pripadnici 'pod zaštitom Nezavisne Države Hrvatske').

Ima još mnogo takvih laži Goldsteinâ o hrvatskim zakonima, ali to ćemo u posebnoj knjizi šire prikazati.“

Dovoljno je vidjeti samo ovu raščlambu da bi se razumjelo zašto Ivezić nije doktorirao.

Taj njegov citat sam prvo objavio u jednom svom tekstu u *Hrvatskom slovu*, 24. Siječnja 2003. Dugačak je pa je moj brat koji je bio sudac (općinski pa županijski) pomislio da je to moja raščlamba pa mi je čestitao na njoj. Naravno taj članak s tim citatom objavio sam I u knjigama:

J. Pečarić. *Nepoćudne knjige / Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Str. 164-166.

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021. (str. 78-79):

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

Objašnjenje problema koje je u RH imao Ivezić sadržano je u naslovu kolumne dr. sc. Damira Pešorde; *Hrvatstvo je peh I u Hrvatskoj kao što je bilo u Jugoslaviji* ('Hrvatski tjednik, 20. 4. 2023.)

D. Pešorda: Hrvatski peh – Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća (hkv.hr)

DRAGOVOLJAC – Hrvatstvo je u Hrvatskoj oduvijek bilo neisplativo

Jasno je da od ovakvih vlasti u državi gdje su mnogima bliži oni od kojih su hrvatski branitelji napravili zečeve (po Miloševiću) od samih branitelja teško očekivati da bi se usudili suprotstaviti se gazdama i koristili načelo kardinala Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.”

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominje Hanna Arendt.
Josip Pečarić

*

U uvodnom tekstu knjige o Hannah Arendt spominjem i našeg pokojnog člana Mladna Ivezića o kome sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

II.

J. Pečarić, MIHAEL MIŠO MONTILJO, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/Montiljo.pdf>

UVOD

Nekadašnji predsjednik Društva izraelsko-hrvatskog prijateljstva g. Mihael Mišo Montilju. Bilo je to prije dvadeset godina i predavanja hrvatske pravедnice među narodima o Stepincu u prostorijama Montiljeva Društva. Na odlasku sam se predstavio g. Montilju i bio iznenađen kada je on počeo hvaliti moj tekst objavljen u Hrvatskom slovu za koji je tvrdio da ga treba prevesti i na hebrejski i na engleski tako da ga mogu čitati i u Izraelu. Jednom mlađem članu svog društva rekao je da sam ja „veliki prijatelj Židovskog naroda“. Uvijek sam mislio da je ono što je g. Montilja posebno navelo za takav stav bio moje razmišljanje o ponašanju Židova u RH. To je dano i u mojoj knjizi „Srpski mit o Jasenovcu“ iz 1998., str. 156., (pretisak te knjige je dan u sklopu knjige: J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023.

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>), a u Prilogu ovog Uvoda dana je sekcija u kojoj je dan slijedeći tekst:

„Ipak činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji.“

Naravno, Ivo Goldstein nije reagirao na moj tekst čije prijevode je Montiljo želio, već je reagirao na moj slijedeći tekst optuživši me za 'pornografiju u povijesti'. Protestirao je i zbog mog izbora u HAZU tvrdeći da je trebala biti izabrana njegova profesorica povjesničarka (valjda su mu povijest i matematika jedno te isto).

Kasnije je uslijedila i klasična njihova optužba za antisemitizam, s priglupim obrazloženjem da ga po medijima gadim i vrijeđam. Napisao je i knjigu antisemitima u Hrvatskoj, po kojoj malo tko u RH nije antisemit.

U vrijeme kada mu je otac Slavko Goldstein bio posebni savjetnik predsjednika vlade pokušao je postati i akademik i nije uspio. Dobio je najmanji broj glasova u povijesti HAZU – manje od 1/3 – na Izornoj skupštini Napisao sam i knjigu o tome u kojoj je 2/3 tekstova poznatih hrvatskih povjesničara koji su govorili o njemu kao izuzetno lošem znanstveniku:

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Mnogi od njih su ga optuživali za znanstveno nepoštenje, što je on potvrdio svojim nadaleko čuvenim 'otkrićem' DROBILICE u Jasenovcu. Po njoj sam mu i dao ime IVO DROBILICA po kojem je danas poznat i van RH:

PODCAST VELEBIT – Pečarić: Zašto sam za Ivu Goldsteina smislio nadimak 'Ivo drobilica'

<https://www.youtube.com/watch?v=iGzsP9mqZSk>

<https://hrvatskonebo.org/2018/11/15/podcast-velebit-akademik-pecaric-zasto-sam-za-ivu-goldsteina-smislio-nadimak-ivo-drobilica/>

Ivica Marijačić je 2022. godine u tekstu koji je dan i u ovoj knjizi tvrdio da je to ime dao Igor Vukić. Međutim u nedavnom sučeljavanju na televiziji Vukića i Goldsteina sam Drobilica je potvrdio da sam mu ja dao to ime i pri tome:

„To je izmislio vaš kolega i Vaš prijatelj Josip Pečarić koji je dobio nedavno drugostupanjsku presudu zbog uvreda i kleveta protiv meni na Zagrebačkom odnosno na sudu iz Slavenskog Broda.“

To je Ivo Drobilica.

Zašto?

Pa u knjizi za koju me je on tužio (knjiga o Puhovskom) ime Ivo Drobilica se ne spominje ni jedan jedini put!

Naravno tražili smo reviziju od Ustavnog suda jer radi se o nevjerojatnoj povredi ljudskih prava. Naime Drobilica me je tužio tvrdeći da su moji citati iz feljtona prof. Vladimira Mrkocija.

Sudovi su me kaznili zbog toga jer je u knjizi koju je Drobilica napisao 1999. on tvrdio suprotno, a Mrkoci je pokazao da se iz ostalih tekstova u njegovoj knjizi može zaključiti suprotno. I još se ja usuđujem prihvatiti mišljenje prof. Mrkocija – ja koji sam na poziv ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest napisao 1998. godine knjigu o Jasenovcu:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II / O Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

Poslije pojave moje knjige iz 1998. na radiju „Slobodna Europa“ (Prag) organizirano je sučeljavanje osnivača i prvog ravnatelja Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića u kojem je on jako loše prošao:

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 2025., str. 549.

To je bio i razlog zašto je HAZU prihvatila moje navode iz Mrkocijevog feljtona. Dakle sudovi u RH tvrde da su u znanosti iznad akademije znanosti!

A za ime Ivo Drobilica, Drobilica me tuži tek u drugoj tužbi.

S pravom kada imamo takve sudove koji smatraju da nije problem u lažnim optužbama i kažnjavaju nekoga zbog citiranja tvrdnji jednog povjesničara, a ne tvrdnji Ive Drobilice.

<https://www.tjedno.hr/pecaric-sudskom-presudom-lazni-akademik-smije-lagati-a-mene-kaznise-zbog-citata-uglednog-povjesnicara/>

Tuži me i zbog tvrdnji da mu je otac neškoloovani amater

I to je s pravom kada znamo da je njegovog oca Ustavni sud proglasio doktorom znanosti, a samog Ivu Drobilicu sud u Slavonskom Brodu čak i akademikom:

<https://www.tjedno.hr/pecaric-oca-sud-proglasio-doktorom-a-sina-akademikom/>

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/45835-pecaric-laze-ivo-goldstein-ali-lazu-i-sutkinje-zupanijskog-suda-u-slavonskom-brodu>

Sada me tuži i zbog toga što sam davno nazvao njihovu brojku žrtava u Jasenovu „velikosrpsko brojkom Golsteinovih i Draže Mihailovića“. To je kao rezultat njegovog rada kao znanstvenika, a u sučeljavanju s Vukićem doznali smo da su žrtve Jasenovca svi oni koji su umrli i negdje drugdje.

Tuži me i za uz njegovo ime spominjem riječ redikul.

Naime, poslije njegovog neizbora u HAZU 2012. godine dr. sc. Mirko Valentić mi je napisao:

„Prijetelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crt u znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je „znanstveni“ opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim „istraživanjima“ napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula“.

To sam citirao u niz knjiga, ali zbog činjenice da je tata Slavko koga je Ustavni sud proglasio doktorom znanosti bio tada SAVJETNIK PREDSEDNIKA VLADE samo konstatirao da mi je to napisao jedan poznati hrvatski povjesničar

Moram priznati da je meni zabavna spoznaja da sudovi u RH smatraju da su u znanosti iznad HAZU.

Ali vratimo se spomenutom sučeljavanju Vukić vs. Goldstein. Tu se Goldstein lažno predstavio kao akademik:



Da stvar bude još gora, u svojoj presudi Županijski sud u Slavonskom Brodu je također lažno proglasio Goldsteina akademikom. Ne samo da se sudovi u RH smatraju kompetentnijima od HAZU kada je u pitanju povijesna znanost, nego akademijama oduzimaju pravo da same biraju akademike.

Više o tome dano je u knjizi:

J. Pečarić, Bezočna laž Ive Drobilice / Profesori Mitrinović, Tošić i akademik Milovanović, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivodrobilica.pdf>

PRILOG

“TUĐMAN (1994) PRIZNAJE JEVIJEJIMA BESPUĆE U POVIJESTI”

U ovom odjeljku toliko puta spominjane knjige Bulajić uočava stvarne domete pisma izvinjenja dr. Tuđmana predsjedniku najveće židovske organizacije u svijetu B'nai B'rithu, Kentu Schineru, u kome je ključan ovaj dio iz Tuđmanova pisma: *“Prema tome, odlučio sam izostaviti te sporne dijelove iz svoje knjige, koja uskoro treba biti objavljena na engleskom jeziku. To se pogotovo odnosi na formulacije koje sada smatram nepotrebnima, bilo stoga što se temelje na izvorima koji su se kasnije pokazali nepouzdanima, ili zato što njihov opći učinak navodi na predrasude o židovskom narodu, a to nikada nije bila moja namjera”*.⁵ Naime, poznato je da su glavni⁶ “sporni dijelovi” Tuđmanove knjige upravo citati koji su

⁵ M. Bulajić, nav. djelo, str. 134.

⁶ U izvješću predsjednika Jevrejske općine Slavka Goldsteina, objavljenom u njihovom biltenu br. 16 rujan/listopad 1990. str. 2, u točki 15.: “Pojave antisemitizma” navodi se i ovo: “Izvršni odbor i Vijeće JO Zagreb je javno istupilo protiv dijela knjige dr. Franje Tuđmana ‘Bespuća’,”

prvo objavljeni u srpskim izvorima, a sigurno je da ti citati zaista mogu navesti na predrasude o židovskom narodu. Zato i Tuđmanovo izvinjenje i njegova odluka jest korektna, a opet najviše pogađa Srbe jer gosp. Kent Schiner sigurno zna za te srpske izvore koje citira dr. Tuđman. O čemu se tu zapravo radi? Dr. Tuđman, govoreći o Jasenovcu, ukratko navodi (uz ogradu!) i neke vrlo loše izjave o Židovima bivšeg logoraša Srbina Vojislava Prnjatovića dane 1942. godine u zapisniku Nedićevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima. Bulajić zato ne navodi same sporne dijelove Tuđmanove knjige, ali ne samo zato što se radi o Srbinu! Drugi je razlog za to što on itekako zna da Tuđman citira Antuna Miletića, koji je još 1987. godine objavio drugo izvješće Vojislava Prnjatovića Svetom sinodu Srpske pravoslavne crkve, bez nekoliko zadnjih redaka, u knjizi *Koncentracioni logor Jasenovac*, knj. III., Beograd, 1987., str. 106- 119., a našao ga je u Arhivu Svetog sinoda. Spomenuti citati tiskani su 1987. godine, dakle dvije godine prije tiskanja Tuđmanove knjige. Godinu dana nakon tiskanja Tuđmanove knjige, dakle 1990. godine, jeromonah Atanasije Jevtić i-zdao je u ime Svetog Sinoda knjigu o Jasenovcu, u kojoj su prvi put javno objavljena – bez ikakva objašnjenja – oba Prnjatovićeva izvješća, i to u cijelosti, s najpogrdnijim izrazima na račun Židova⁷. Na primjer Prnjatović kaže, a to prenosi i Tuđman: “*Židov ostaje Židov, pa i u logoru Jasenovac. Oni su u logoru zadržali sve svoje mane no s tim da su one sada vidnije. Sebičnost, lukavstvo, nesolidnost, tvrdičluk, podmuklost i konfidentstvo su njihove glavne odlike.*”⁸

A zašto Prnjatović ovako govori o Židovima. To je jasno ako se pogleda prethodni citat koji također navodi Tuđman: “*Židova je u logoru bilo 5-8 puta više od Srba. Pošto su prije pristigli i ’uspjeli da u zatočeničkoj hijerarhiji prigrabe sva važnija mesta’, to radi svojih povlastica ’stalno i vešto intrigiraju protiv Srba’ (...)*”⁹

Prnjatoviću su očito Židovi takvi kakve ih on opisuje zato što su prigrabili važnija mjesta u zatočeničkoj hijerarhiji, pa se uopće ne treba uzbuđivati na ovakve njegove prosudbe. Uostalom Tuđman navodi dobar dio Prnjatovićeva izvješća komesarijatu za izbjeglice Nedićeve vlade, koje je dao 11. ožujka 1942., u kome kaže da je namjera ustaša bila “*da od Jasenovca naprave jedan ne samo sabirni nego i jedan radni industrijski logor, budući da su na terenu podignute već i dobre tvorničke radionice za izradu lanaca, kovačnice, bravarije, kleštara, limarija, tapecireraj, puškarnica, auto mehaničarska radionica, stolarija, kolarija, elektroinstalaterska radionica, ciglana, parna pilana, te parna električna centrala*”.¹⁰

A Prnjatovića pogađa ovo: “*Zatočenici-slobodnjaci ne stanuju u samom logoru nego u selu Jasenovac u privatnim stanovima, a omogućeno im je da su doveli i svoje porodice. Dakle žive zajedno sa svojim porodicama slobodno u Jasenovcu.*

navodeći u zgradama stranice 316-321, dakle stranice na kojima je dr. Tuđman govorio o Prnjatovićevim izvješćima.

⁷ Lj. Štefan, Hrvatsko Slovo, 3. siječnja 1997.

⁸ F. F. Tuđman, *Bespuća povijesne zbiljnosti*, Zagreb, 1990., str. 318.

⁹ Isto, str. 317-318.

¹⁰ Isto, str. 316.

Na žalost to su samo Židovi".¹¹ Tuđman konstatira da Prnjatovićev sud o Židovima "odiše pretjeranošću, mogli bismo reći antisemitskim raspoloženjem".¹² To je očito i iz same činjenice što sam Prnjatović konstatira da je u logoru bilo 5-8 puta više Židova nego Srba, a on o svim Židovima govori tako loše samo zbog toga što je, prema njemu, očito malen broj Židova u zatočeničkoj hijerarhiji prigrabio sva važnija mjesta. Pa nisu valjda svi

ti Židovi, kojih ima toliko puta više od Srba u logoru, imali ta važna mjesta u zatočeničkoj hijerarhiji. Iz navedenih citata izlazi da je prema Prnjatoviću bilo bolje: 1) ranije stići u Jasenovac i 2) sa sobom dovesti i svoju obitelj!? Dakle, Prnjatovićevo svjedočenje više govori o samom Prnjatoviću nego o Židovima u Jasenovcu. Čak bi se mogla povući i paralela između tih Prnjatovićevih izjava i ponašanja Nedićeve Srbije i Srpske pravoslavne crkve u to vrijeme. Naime, Prnjatović optužuje Židove zbog toga što on i drugi Srbi u logoru nisu u zatočeničkoj hijerarhiji, a Nedićeva se Srbija i Srpska pravoslavna crkva u isto vrijeme bori za što bolju poziciju njihove države u sklopu Hitlerova svjetskog poretka! Prnjatovićeva izjava dana je 11. ožujka 1942. godine i sigurno je ono što je Prnjatović govorio o Židovima odgovaralo i Nediću i Srpskoj pravoslavnoj crkvi. Zašto? Pa to je bilo vrijeme kad je Beograd postajao prvi veći grad Europe "očišćen" od Židova, kad je on postajao "judenfrei". U to su vrijeme zatočenici jedinog židovskog konc-logora (judenlagera) "Sajmišta", dakle između ožujka i svibnja 1942., ubijani u plinskim komorama na ulicama Beograda. Tada velikosrpskoj politici nije odgovaralo dokazivati da je Jasenovac "najveći srpski grad pod zemljom" nego je trebalo Njemcima dokazati da su oni bolji saveznici od Hrvata, da Nijemci trebaju omogućiti stvaranje velike Srbije umjesto velike Hrvatske. Da, u Jasenovcu je bilo 5-8 puta više Židova nego Srba, ali oni su tu u sred Beograda omogućili "konačno rješenje" židovskog pitanja i napravili od Beograda – judenfrei! Prnjatovićevo svjedočenje omogućava im dokazati Nijemcima da su oni sposobniji provoditi njihove zamisli od Hrvata – Hrvati stvaraju tamo nekakav industrijski logor umjesto sabirnog, a oni su stvorili Banjicu i "Sajmište" – jedini "judenlager" na svijetu, dva logora iz kojih niti jedan Židov nije izišao živ!

Ipak činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Vjerojatno je i cilj najnovijih tiskanja ovih izjava u Beogradu – pritisak na Židove!

Bulajić za svoje djelovanje ima potporu od nekih židovskih krugova u svijetu. Zato, on u knjizi koja govori o Tuđmanovoj knjizi ne želi ulaziti u te "sporne" dijelove Tuđmanove knjige! On samo kaže da *"Jevreji ne bi trebalo da prime izvinjenje predsjednika druge nezavisne države Hrvatske"*!

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-

¹¹ Isto, str. 317.

¹² Isto, str. 318.

logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Akademik Josip Pečarić

*

III.

J. Pečarić i J. Jakšetić, PROF. DR. SHOSHANA ABRAMOVICH,
dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/shoshana.pdf>

UVOD

Napustila nas je draga suradnica i prijateljica prof. dr. Shoshana Abramović s kojom je prvi autor knjige počeo surađivati još 1995. godine. Neobično je što je našu suradnju iniciralo uredništvo časopisa Journal of Mathematics Analysis and Applications (JMAA). Naime, prvi autor knjige je od 1992. Redovito odlazio u Australiju i poslali su rad u JMAA. Uredništvo je odgovorilo da su dobili i sličan rad od profesorice Shoshane Abramovich iz Izraela sugerirali objedinjavanje rezultata u jedan rad. Tako je nastao rad:

S. Abramovich, B. Mond, and J. E. Pečarić, "Sharpening Holder's inequality", Journal of Mathematics Analysis and Applications, 196 (1995), pp. 1131-1134.

Suradnja je nastavljena i o njoj govori i ova knjiga.

Sudjelovala je na svim događanjima u kojoj su sudjelovali članovi naše znanstvene škole. Nije mogla kada je naša konferencija organizirana u Pakistanu jer Izrael i Pakistan nemaju međusobne odnose, ali je sudjelovala sa 4 zajednička rada u doktoratu Ghulama Farida.

Na konferenciji u Švedskoj (posvećenoj 65. obljetnici života našeg suradnika Lars-Erika Perssona, nekadašnjeg predsjednika

Švedskog matematičkog društva) Shoshana je rekla prvom autoru:

Trebam li ja biti koautor u radovima s Faridom? Ja ću naravno raditi kao i do sada, ali možda on može imati problema zato što sam ja iz Izraela, pa je bolje da mene ne stavite kao koautora.

Dirnula nas je njena briga za Farida, ali, naravno, nije prihvaćen taj prijedlog i objavili smo zajedno ta 4 rada koji su ušli u Faridovu disertaciju.

Farid je jedan od trojice doktoranada prvog autora iz Pakistana koji su uspjeli biti i na listama najutjecajnijih svjetskih znanstvenika prema Sveučilištu u Stanfordu.

ŽIVOTOPIS DO 2008.

CURRICULUM VITAE AND LIST OF PUBLICATIONS

I. Curriculum vitae

1. Personal Details

Name:	Shoshana Abramovich
Place and date of birth:	Tel Aviv, Israel, October 26, 1939
Marital Status:	Married (1960)
Citizenship:	Israeli
Permanent Address:	80 Grinboim Str., Haifa, Israel, 34987
Home Telephone Number:	972-4-8257724
Office address:	Dept. of Mathematics
	University of Haifa, Mt. Carmel
	Haifa, 31905, Israel
Office Phone Number:	972-4-8240166
Electronic Address:	abramos@math.haifa.ac.il
Telefax Number:	972-4-8240024

(--)

B. Supervision of graduate students:

As a Foreign Collaborator in the research program "Mathematical Inequalities and Applications" led by Professor J. Pecaric of the University of Zagreb, Croatia, I was involved in advising, the following three students towards Ph.D. in Mathematics together with Professors J.Pecaric, M. Matic, and S. Varosanec.

Full names of Journals:

JMAA = Journal of Mathematical Analysis and Applications

JIPAM = Journal of Inequalities in Pure and Applied Mathematics

MIA = Mathematical Inequalities and Applications

JMI = Journal of Mathematical Inequalities

Full details of PhD students: (...)

Degree: PhD in Mathematics.(...)

C. ARTICLES IN REFEREED JOURNALS AND BOOKS

(U knjizi je dano oko 140 znanstvenih radova. Ovdje su dani samo neki od njih.)

1. S. Abramovich, B. Mond, and J. E. Pecaric, "Sharpening Holder's inequality", *Journal of Mathematics Analysis and Applications*, 196 (1995), pp. 1131-1134.
2. J. Pecaric and S. Abramovich, "On new majorization theorem", *Rocky Mountain Journal of Mathematics*, 27 (1997), pp. 903-911.
3. S. Abramovich, B. Mond, and J. E. Pecaric, "Sharpening Jensen's Inequality and Majorization Theorem", *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 214 (1997), pp. 721-728.
4. S. Abramovich, J. Pecaric and S. Varosanec, "New Generalization of Gauss-Polya's Inequality", *Mathematical Inequalities and Applications* 1 (1998), pp. 331-342.
5. S. Abramovich, and J. E. Pecaric, "Convex and Concave Functions and Generalized Holder Inequalities", *Soochow Journal of Mathematics*, Taiwan, 14 (1998), pp. 261-272.
6. S. Abramovich, J. Pecaric and S. Varosanec, "Further Extension of Stolarsky's Inequality with General Weight", *Mathematica Pannonica* 10 (1999), 249-256.
7. J. Pecaric and S. Abramovich, "A note on Holder's type inequalities and concave Functions", *Revue Danalyse Numerique et de Theorie de L'Approximation*, 28 (1999), pp 63-72.
8. S. Abramovich and J. Pecaric, "Functional Equalities and Some Mean Values", *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 250, (2000), pp 181-186.
9. S. Abramovich, J. Pecaric and S. Varosanec, "Sharpening Holder's and Popoviciu's Inequalities via Linear Functionals", *Rocky Mountain Journal of Mathematics*, 34, (2004), 793-810.
10. S. Abramovich, J. Pecaric and S. Varosanec, "Comparison Theorems Between Several Quasi - Arithmetic Means", *Mathematical Inequalities and Applications*, 7, (2004), 1-6.
11. S. Abramovich, M. Klaricic Bacula, M. Matic, and J. Pecaric, "A Variant of Jensen-Steffensen's Inequality and Quasi Arithmetic Means", *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 307 (2005) 370-386.
12. S. Abramovich, J. Pecaric and S. Varosanec, "Continuous Sharpening of Holder's, Minkowski Inequalities", *Mathematical Inequalities and Applications*, 8, (2005), 179-190.

13. S. Abramovich, S. Banic, M. Klaricic Bacula, "A Variant of Jensen - Steffensen's Inequality for Convex and for Superquadratic Functions", *Journal of Inequalities in Pure and Applied Mathematics*, 7(2) Art 70, (2006), 12 pages.
14. S. Abramovich, S. Banic, and M. Matic, "Superquadratic functions in Several Variables", *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 327 (2007), 14441460 (available online at www.sciencedirect.com).
15. S. Abramovich, L. E. Persson, J. Pecaric and S. Varosanec, "General Inequalities via Isotonic Subadditive Functionals", *Mathematical Inequalities and Applications*, 10, (2007), 15-29.
16. S. Abramovich, S. Banic, M. Matic and J. Pecaric, "Jensen Steffensen's and Related Inequalities, for Superquadratic Functions", *Mathematical Inequalities and Applications*, 11, (2008), pp.23-41.
17. S. Abramovich, J. Baric, M. Matic and J. Pecaric, "On Van de Lune-Alzer's Inequality", *Journal of Mathematical Inequalities*, 1(4), 2007, pp 563-587.
18. S. Abramovich, J. Baric, and J. Pecaric, "Fejer and Hermite-Hadamard type inequalities for superquadratic functions", *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 344(2), (2008), 1048-1056 .
19. S. Abramovich, J. Baric, and J. Pecaric, "Superquadracity, Bohr's inequality and deviation from a Mean Value", *Australian Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 7(1), (2010), 1-9, Article 1.
20. S. Abramovich, J. Baric, and J. Pecaric, "A variant of Jessen's inequality of Mercer's type for superquadratic functions", *Journal of Inequalities in Pure and Applied Mathematics*, 9(3), 2008, Article 62, 13 pages.
21. S. Abramovich, J. Baric, and J. Pecaric, "A new proof of an inequality of Bohr for Hilbert space operators", *Journal of Linear Algebra and its Applications*, 430(4), (2009), pp 1432-1435.
22. S. Abramovich, B. Ivankovic and J. Pecaric, "Improvement of Jensen's Inequality for Superquadratic Functions", *Australian Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 7(1), (2010), Art. No. 15, 18 pages.
23. S. Abramovich, S. Ivelic and J. Pecaric, "Improvement of Jensen-Steffensen's Inequality for Superquadratic Functions", *Banach Journal of Mathematical Analysis*, 4(1) (2010), p-p 159-169.
24. S. Abramovich, K. Krulic, L-E Person, J. Pecaric, "Some new refined Hardy type inequalities with general kernels and measures", *Aequationes Mathematicae*, (On line March 2010), 79(1), (2010) pp 157-172.
25. S. Abramovich, G. Farid, S. Ivelic and J. Pecaric, "On exponential convexity, Jensen-Steffensen-Boas Inequality, and Cauchy's means for superquadratic functions", *Journal of Mathematical Inequalities* 5(2), (2011), pp 169-180.

26. S. Abramovich, S. Ivelic and J. Pecaric, "Generalizations of Jensen-Steffenses's and related integral inequalities for superquadratic functions", *Cent. Euro. J. Math.*, 8, (2010), 937-949
27. S. Abramovich, G. Farid and J. Pecaric, "More about Hermite-Hadamard inequalities, Cauchy's means and superquadracity", *J. Inequal. Appl.*, (2010), Article ID 102467, doi:10.1155/2010, 14 pages.
28. S. Abramovich, G. Farid, S. Ivelic, J. Pecaric, "More on Cauchy's means and Generalization of Hadamard inequality via converses of Jensen's inequality and superquadracity", *International Journal of Pure and Applied Mathematics*, 69 (1), (2011), 97-116.
29. S. Abramovich, G. Farid and J. Pecaric, "More about Jensen's Inequality for Superquadratic Functions", *J. Math. Inequal.*, 7, (2013), 11-24.
30. S. Abramovich, S. Ivelic, J. Pecaric, "Refinement of Inequalities related to convexity via superquadracity, weaksuperquadracity and superterzacity", *Inequalities and applications 2010*, 191-207, *Internat. Ser. Numer. Math.*, 161, Birkhäuser/Springer, Basel, 2012
31. S. Abramovich, S. Ivelic, J. Pecaric, "Extension of Euler Lagrange Identity by Superquadratic Power Functions" *Int. J. Pure Appl. Math* 74 No 2, 2012, 209-220.
32. S. Abramovich, "Hölder, Jensen, Minkowski, Jensen-Steffensen and Slater-Pečarić inequalities derived through N-quasiconvexity ", *Math. Inequal. Appl.*, Vol 19, no. 4, (2016), 1203-1226. November 11.
33. S. Abramovich, J. Baric, M. Matic and J. Pecaric, "Superquadratic Functions and Refinements of Inequalities between Averages", Published in *ArXiv:1110.5217v1 [math.NA]* 24 Oct, 2011.
34. Abramovich, S., Farid, G. & Pečarić, J., Mar 2013, In: Journal of Mathematical Inequalities. 7, 1, p. 11-14 4 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

35. Extension of the euler-lagrange identity by superquadratic power functions

36. Abramovich, S., Ivelić, S. & Pečarić, J., 2012, In: International Journal of Pure and Applied Mathematics. 74, 2, p. 209-220 12 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

37 Refinement of inequalities related to convexity via superquadracity, weaksuperquadracity and superterzacity

Abramovich, S., Ivelić, S. & Pečarić, J., 2012, *International Series of Numerical Mathematics*. Springer, p. 191-207 17 p. (International Series of Numerical Mathematics; vol. 161).

Research output: Chapter in Book/Report/Conference proceeding › Chapter › peer-review

38. More on Cauchy's means and generalization of Hadamard inequality via converses of Jensen's inequality and superquadracity

Abramovich, S., Farid, G., Ivelić, S. & Pečarić, J., 2011, In: International Journal of Pure and Applied Mathematics. 69, 1, p. 97-116 20 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

39. On exponential convexity, Jensen-Steffensen-Boas inequality, and Cauchy's means for superquadratic functions

Abramovich, S., Farid, G., Ivelić, S. & Pečarić, J., Jun 2011, In: Journal of Mathematical Inequalities. 5, 2, p. 169-180 12 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

40. Generalizations of Jensen-Steffensen and related integral inequalities for superquadratic functions

Abramovich, S., Ivelić, S. & Pečarić, J., 2010, In: Central European Journal of Mathematics. 8, 5, p. 937-949 13 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

41. Improvement of Jensen-Steffensen's inequality for superquadratic functions

Abramovich, S., Ivelić, S. & Pečarić, J. E., 2010, In: Banach Journal of Mathematical Analysis. 4, 1, p. 159-169 11 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

42. More about Hermite-Hadamard inequalities, Cauchy's means, and superquadracity

Farid, G., Abramovich, S. & Pečarić, J., 2010, In: Journal of Inequalities and Applications. 2010, 102467.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

43. Some new refined Hardy type inequalities with general kernels and measures

Abramovich, S., Krulić, K., Pečarić, J. & Persson, L. E., Mar 2010, In: Aequationes Mathematicae. 79, 1-2, p. 157-172 16 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

44. Superquadracity, Bohr's inequality and deviation from a mean value

Abramovich, S., Barić, J. & Pečarić, J., 2010, In: Australian Journal of Mathematical Analysis and Applications. 7, 1, p. 1-9 9 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

45. A new proof of an inequality of Bohr for Hilbert space operators

Abramovich, S., Barić, J. & Pečarić, J., 1 Feb 2009, In: Linear Algebra and Its Applications. 430, 4, p. 1432-1435 4 p.

Research output: Contribution to journal › Article › peer-review

Jevrejskog podrijetla je poznati humanist prof. Dr. Sc. Slobodan Lang:

IV.-V.

J. Pečarić, SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, Portal

dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020., str. 272.



*Uspomeni na dragog prijatelja i velikog hrvatskog domoljuba
prof. dr. sc. Slobodana Langa*

UVOD

Predsjednik Zoran Milanović je nedavno „prozvao“ prof. dr. sc. Žarka Puhovskog zbog njegovog nečasnog djelovanja kao svjedoka na sudovima protiv Hrvata i Hrvatske. O tome govori moja knjiga „Druker“. Za razliku od Puhovskog prof. dr. sc. Lang je također bio svjedok optužbe na procesu protiv studentskih vođa iz Hrvatskog proljeća: Budiše, Čička, Dodiga i Paradžika. Ali kada mu je postalo očito koliko hrvatski narod želi svoju državu postao je veliki borac za ostvarenje te želje svog naroda. U knjizi „Druker“ postoje dva teksta u kojima se spominje i Langovo svjedočenje na suđenju hrvatskim proljećarima – jedan dr. sc. Jure Burića a drugi jednog od tadašnjih optuženika prof. dr. sc. Gorana Dodiga. Međutim, po objavi moje knjige o tome je pisao i dr. sc. Damir Pešorda u svojoj kolumni u *Hrvatskom tjedniku*. Ono što me je doista iznenadilo bila je činjenica da se Pešordina priča o razgovoru profesora Dodiga i profesora Langa u Čavoglavama prilikom predstavljanja moje knjige *ZLOČINAČKI SUD U HAAGU*. Predstavljana je u Čavoglavama jer je govorila o tadašnjem velikom napadu na Thompsona. Zato sam mislio da bi nastavak na moju knjigu „Druker“ trebala biti ta priča o profesoru Langu. Od svog prijatelja sam se oprostio kada nas je napustio. Ovdje ću ponoviti taj tekst. Pri tome u ovom trenutku Milanović podsjeća na prof. Langa. S druge strane Plenković sa svojim tvrdnjama kako zna tko su krivci događaja na Trgu sv. Marka (Škoro, Vidović Krišto, Hrvatski tjednik i Bujica) podsjeća nas na ono nekadašnje milicijsko izvješće iz Mostara o nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti.

VI.

J. Pečarić, LANG, PEŠORDA I THOMPSON, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/langithompson.pdf>

*

Dragi Igore,

Moraš priznati da je Ministarstvo 'znanosti' doista pokazalo da su izvrsno ministarstvo u 'znanosti'.

Da sam ih s pravom prozvao Ministarstvo drobiličara po velikom hrvatskom 'istoričaru' koju zbog njegovog čuvenog 'znanstvenog' pronalaska o Jasenovcu ljudi poznaju kao Iva Drobilicu svjedoči i jedna moja knjiga o njemu:

VII.

J. Pečarić, BEZOČNA LAŽ IVE DROBILICE / PROFESORI MITRINOVIĆ, TOŠIĆ I AKADEMIK MILOVANOVIĆ, dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivodrobilica.pdf>

UVOD

Veliki interes pobudio je razgovor koji sam imao s dr. Željkom Markić:
https://www.youtube.com/watch?v=_bBBmbFF5kc



YOUTUBE.COM

Željka Markić & Narod.hr #143 - Josip Pečarić

6,596 views Premiered Mar 10, 2026, 61 Comments

Na portalu narod.hr objavljen je i tekst o razgovoru:

ZNANSTVENIK I PUBLICIST

JOSIP PEČARIĆ U PODCASTU 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR': KAKO
PREPOZNATI TKO NIJE ZA HRVATSKU

11. ožujka 2026.

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-tko-nije-za-hrvatsku>

Međutim, izuzetno zanimanje je izazvao dio razgovora o Marku Perkoviću Thompsonu koji je posebno izdvojen na Facebooku portala narod.hr: O THOMPSONU 292.000 PREGLEDA (10 tis. Lajkova,... 606 komentara, 1,3 tis.

dijeljenja, 290 tis. Prikaza). Spomenimo samo jedan komentar koji je imao 246 lajkova:

Mirko Crljen

Tako je moj dragi Akademike sve rečeno neće to neki drugi takozvani intelektualci priznati

Dr. sc. Josip Stjepandić izdvojio je i dva dijela tog razgovora. Prvi je O NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA koji je na mom facebooku imao 11,000 pregleda, a upravo je na njemu objavljen i drugi 'IVO GOLDSTEIN LAŽE LI LAŽE!' koji je poslije 24 sati imao 13,000 pregleda:



Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zlonamjerno laže u svojoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“, Zapešić : Fraktura, 2023. na str. 238-239:

Matematičar Josip Pečarić (1948.) je član HAZU. U brojnim istupima koji nemaju nikakve veze s njegovom osnovnom strukom redovito ističe da je "akademik". Rođeni Bokelj, diplomirao je i doktorirao u Beogradu, u tom je gradu postao univerzitetski profesor S obitelji 1987 preseljava se u Zagreb. Ostao je u kontaktu s Beogradom te 1991. godine, u danima kad s beogradskih ulica kreću tenkovi na Vukovar u tom istom gradu objavljuje knjigu o "jednačinama" - u hrvatskom prijevodu "jednadžbe" - (Cikličke nejednakosti i ciklične funkcionalne jednačine, Naučna knjiga, Beograd, 1991., suautor D. S. Mitrinović). Od početka devedesetih počeo je iskazivati politička stajališta i nekoć samozatajni profesor prometnuo se u ultradesničara. Počeo se i amaterski baviti poviješću, pri čemu su mu postulat i historiografske metode bili više smetnja negoli sredstvo.

Da je Drobilica istinski znanstvenik on bi provjerio svoje tvrdnje, a ne lagao da sam ja bio profesor u Beogradu. U ovoj knjizi dajem tekstove koji pokazuju koliko je bezočna njegova laž. Ti tekstovi su često ponavljani i u drugim mojim knjigama,

tako da istinski znanstvenik ne bi zlonamjerno izmišljao. Ali poznato je da je cijela karijera dr. sc. Iva Drobilice obilježena lažima O tome sam često pisao:



RIJEČ LAŽ U KNJIGAMA O LAŽNOM AKADEMIKU IVI DROBILICI I NJEGOVOM TATI LAŽNOM DOKTORU ZNANOSTI

Priča o ovome iz naslova dana je i u slkama.

Druga kao da nam priča o rezultatu razgovora između Vukića i Goldsteina a pri čemu na drobilici koja je njegovo novo ime piše njegovo prezime.

Ona je osnova i dvije tužbe Ive Drobilice protiv mene. Kako me tuži za knjige gdje se on samo usputno spominje, a ne za moje knjige o njemu ili u kojima je veliki prilog – moj feljton – o Goldsdeinima, zanima me koliko se puta sta riječ LAŽ spominje u tim knjigama.

I doista, teško je napisati knjigu o Ivi Drobilici da se riječ laž ne pojavljuje puno puta:

107. J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002. 105 PUTA

108. J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003. 131 PUT

109. J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012. 46 PUTA

110. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf> 70 PUTA

111. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf> 195 PUTA

112. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf> 231 PUT

113. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/LukasGoldsteini.pdf> 72 PUTA

114. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf> 199 PUTA



Ovoj kolekciji takvih knjiga pripada i ova knjiga.

Ali ova laž o kojoj je ova knjiga je doista zlonamjerna!

Ona je zapravo i uvreda za moje kolege prof. dr. Dobrila Tošića (Beograd), koji je bio moj mentor za izradu magistarskog rada i koji mi je dao tek obranjeni doktorat danas akademika Gradimira Milovanovića (Niš) s kojim sam objavio i prve radove proširujući rezultate iz tog doktorata.

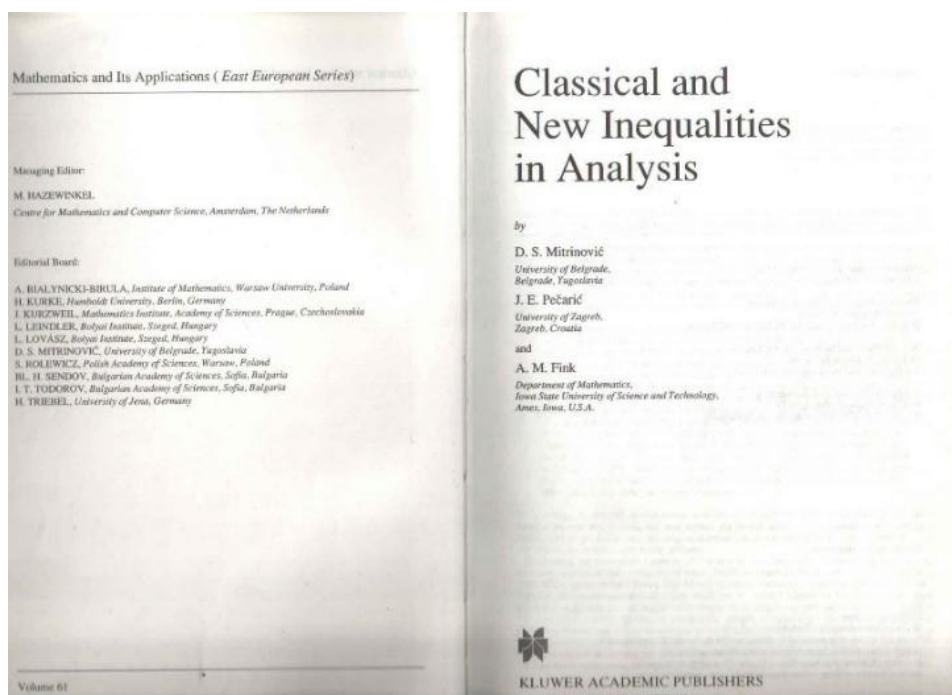
Posredno Ivo Drobilica govori i njima kako su glupi. Zato uz ovaj uvod pored najnovije laži Ive Drobilice kada se predstavlja kao akademik, laži kojoj su se pridružili i sudovi u RH, kao što je svojevremeno Ustavni sud RH njegovog oca proglasio doktorom znanosti, dajem i pismo akademikima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI.

A stupidnoj priči Ive Drobilice o mojoj knjizi tiskanoj u Beogradu 1991. koju smo objavili prof. dr. Dragoslav Mitrinović i ja mogu dodati još i 'goru'.

Profesora Mitrinovića, koji je stvorio Beogradsku školu iz teorije nejednakosti, i mene su već prije mog dolaska u Zagreb nazivali u svjetskim referativnim bazama 'dva velika imena' u toj oblasti profesor i njegov učenik.

A mogao je nekakvu glupost izmisliti Ivo Drobilica i zbog činjenice da smo u vrijeme rata još 1993. prof. Mitrinović i ja objavili knjigu pri čemu je njegova država bila Jugoslavija, a moja Hrvatska:



Na lijevoj strani možete vidjeti da je prof. Mitrinović bio i u Editorial Bordu te serije matematičkih monografija izdavačke kuće Kluwer Academic Publishers. Dordrecht / Boston / London.

Mitrinović i ja smo surađivali sve do njegove smrti sredinom devedesetih. Suradivao je i on s po Goldsteinu *ultradesničarem*.

Na primjer, želio je prof. Mitrinović pri kraju života da nekako organiziramo da cjelokupnu njegovu knjižnicu i sve materijale koje je godinama sakupljaju iz matematike nekako dostavi *ultradesničaru* u Zagreb. Ratno vrijeme je to onemogućilo.

Šteta što pronalazač DROBILICE u Jasenovcu nije znao za tu knjigu, jer bi mogao izmisliti nešto slično zbog činjenice da tada Jugoslavija nije priznavala Hrvatsku i vodila izvršila je agresiju na nju. Pa s lažima je i počeo svoju znanstvenu karijeru kako je to opisao i prof. dr. sc. Miroslav Brandt.

Prof. Mitrinović nije više s nama, ali živi su i prof. Tošić i akademik Milovanović. Što oni misle o *ultradesničaru* možete vidjeti u ovoj knjizi, knjizi o samo jednoj laži dr. sc. Ive Drobilice – kome je jedna takva laž donijela i to ime.

Tekstovi u kojima se spominju i profesori Mitrinović i Tošić i akademik Milovanović dani su često i više puta u mojim knjigama pa su doista bili lako dostupni. Naravno ne kada ti je osnova u 'znanstvenom' radu laž.

Ova knjiga je sastavljena iz tih tekstova.

Akademik Josip Pečarić



ZAUSTAVIO IZBOR POVJESNIČARA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU

IVO GOLDSTEIN DANAS JE POZNAT KAO IVO DROBILICA

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za

akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom 'znanstvenom' otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio "kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu". Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu "Tuđmanov jasenovački mit" ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, "O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić", 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju "Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu". Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

Nakon što Drobilica nije izabran, bio sam nekakva crna ovca u Akademiji

7Dnevno, Zagreb, 26. rujna 2025., Broj 617, godina XII.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/ugledni-akademik-ima-teoriju-koja-ce-zapanjiti-mnoge-thompson-je-najvazniji-zivuci-hrvat-3074306/>

Dragi Igore,

Moraš priznati da je Ministarstvo droboiličara doista zaslužilo da ih se nazove po Ivi Drobilici.

Znam da je to loše za naše Društvo, ali moramo ukazati časz znanstvenicima u tom Ministarstvu i nazivati ih po imenu najslavnijeg među njima –'istoričara' čije je novo ime po njegovom sjajnom 'istorijskom' pronalasku.

Dr. sc. Josip Pečarić,

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

Redoviti član HAZU sa sjedištem u Mostaru

PITANJE MINISTARSTVU DROBILIČARA: ZNATE LI DA I MEĐU MINISTRIMA IMA ANTESEMITA?

Srpske NOVOSTI koje Vlada bogato financira su upozorile na ministra Grlić Radmana:

„ ... ministar Gordan Grlić Radman putem službenog maila pohvalio je rad akademika Josipa Pečarića na relativiziranju službenog broja ubijenih u Jasenovcu, smatrajući to "važnim pitanjem koje nam je nametnula jugokomunistička i velikosrpska propaganda"

<https://www.portalnovosti.com/ministar-mracnih-poslova/>

Bio sam u društvu s predsjednikom našeg društva Igora Vukića. U tom društvu je Ministarstvo drobiličara prepoznalo puno antisemita pa i samoga Vukića. Prišao nam je jedan ministar i zahvalio se Vukiću na njegovom radu. Dakle prema Ministarstvu– antisemitskom radu.

Već sam pisao o nedavnoj Tribini u Sisku na kojoj je sudjelovao jedan od antisemita po tom ministarstvu Roman Leljak. Na Tribini je bila nazočna izaslanica Potpredsjednika Vlade RH i Ministra branitelja Toma Medveda. Antisemiti i potpredsjednik Vlade i na čelu dva ministarstva?

Dakle imamo barem tri ministra Vlade RH od koji je jedan i potpredsjednik te Vlade koji su antisemiti.

Da, strašno je kada imamo antisemite kao što je bio predsjednik Tuđman i ja u Akademiji, ali isto tako je strašno kada tako imamo antisemite i među ministrima, zar ne?

Neobično mi je da U Ministarstvu drobiličara nisu vidjeli tekst u Novostima. Pa i ja sam ga prenio i u svojim knjigama, facebook i objavljenim tekstovima na portalima. Pogledajte ovaj:

MINISTAR MRAČNIH POSLOVA ILI 'ONI LAŽU TO JE NJIMA OD BOGA!'

Srpske 'Novosti' su objavile tekst „Ministar mračnih poslova“ o strašnoj stvari koju je zgriješio Ministar vanjskih poslova Gordan Grlić Radman: Sa svog službenog' e-maila odgovorio je na obavijest koji su mu poslali dva hrvatska znanstvenika koji su godinama na Stanfordovim listama najutjecajnijih znanstvenika u svijetu prof. dr. sc. Matko Marušić i ja. Kako je to mogao učiniti? Strašno! Pa svi znamo da je najvažniji političar u RH, jedini u povijesti koji je bio i u oporbi i u vlasti njegovo visočanstvo Milorad Pupovac. Da kako se usudio taj 'Ministar mračnih poslova' još u svome odgovoru spominjati najvećeg revizionistu u povijesnim znanostima akademika Franju Tuđmanu. Pa svi se dobro sjećamo da je taj mrski revizionist Utemeljitelj RH poznat i kao Tuđmanova ustaška država, zar ne?

Već to je dovoljno da se vjeruje Novostima koji su dobro financirani od tih vlasti koje pokorno slušaju što od njih Pupovac traži.

Posebno me raduje što uz Tuđmana spominju tatu i sina Goldstein. Strašni autoriteti: Slavko Goldstein nije kao Marušić i ja jedan od 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu – on je neškolorani povjesničar amater, a to je sigurno za znanost vrijednije od tamo nekih sa Stanfordovih lista, zar ne? A tek Ivo koji je upravo svojim čuvenim pronalaskom dobio i novo ime s kojim mu se rugaju mnogi i u RH i vani. Postao je IVO DROBILICA. Jaki autoriteti.

Moram i ovom prigodom iztražiti svoje žaljenje zbog djelovanja mojih tekstova na ovog velikog pronalazača o čemu je svjedočila njegova kćerka:

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Od specijalne vrste antisemitizma, do padanja u nesvijest. A znate li za koju me je knjigu tužio?

Vjerovali ili ne radi se o knjizi:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.

Doista se moram zahvaliti Novostima koji o meni pišu kao 'akademiku iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac i jednog od najvećih revizionističkih povjesničara-amatera u Hrvatskoj'.

Za razliku od mnogih u hrvatskim vlastima, osim sigurno 'ministra mračnih poslova', oni znaju kako su se znali provesti njihovi povjesničari-genocidolozi.

Dovoljno se je sjetiti moje prve knjige:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998. Knjigu sam kao napisao na poziv ravnatelje HIP-a povjesničara dr. sc. Mirka Valentića i u njoj ismijao tvrdnje njihovog genocidologa dr. Milana Bulajića u knjizi „Tuđmanov Jasenovački mit“. Bulajić nije bio akademik kao ja, a doktorirao je pravo, a ja matematiku uz magistraturu iz elektrotehnike i diplomski rad iz atomske fizike.

Organizirali su i mog sučeljavanje s tim ravnateljem i osnivačem Muzeja genocida u Beogradu na radiju „Slobodna Europa“ (Prag):

J. Pečarić, *O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić*, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

Njihov genocidolog je ispaao smiješan, pa je moju i Cohenovu knjigu proglasio najantisrpskim knjigama u povijesti i pisao o „ideologiji genocida Cohen-Pečarić“. Hvala i njemu a i onim ravnateljima iz SR koji me se i danas sjećaju. Uključujući i autore i urednike Novosti, naravno.

Naravno ne ću spominjati citate iz moje knjige o Društvu i čiji su tekstovi iz kojih su uzimani. Pa ipak moramo poštivati Oca otadžbine:

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

Ima jedna zemlja satkana od laži,
Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:
Što ću reći, deco, neka se uvaži,
Srbin jadan večno samo laži zbori.
Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,
Laž mu se ko guja u srce uvukla;
Tamo joj pradede ostaviše mesta,
Do danas ju nije Istina zatukla.
A što će bre Srbin kad lagati mora,
Kakav se rodio, takav će i mreti?
To mu je sposobnost data odozgora,
Sa takvom odlikom lako mu živeti.
Čujte zašto laže: Da sebe obmane,
Da uteši drugog, da sakrije bedu...
Da ohrabri brata kada u drek pane,
Da ga sram i savest živog ne pojedu.
Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
Laže maštovito, ma bre - od zanata!
A zar nismo uvek bili prelivode?
Domoljublje lažno časti nam se hvata.
Laž je inventivna slika srbske ćudi,
Inteligencije, čitavog nam bića;
Na laži opstala država i ljudi -
Dinastija slavna Karađorđevića.
Do sudnjega dana laž je naša dika,
Koleno kolenu nasleđe ostavlja...
E to vam je braćo sreća vaskolika,
Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
Pogledajte dobro na dno istorije,
Laž je spašavala majčicu Srbiju.
Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
Laž će nam do groba čuvati naciju

MARIJA DUBRAVAC

Mark Spiranovich je pjesmu preveo i na engleski:

THE TRUTH OF DOBRICA ĆOSIĆ

There is a land woven by lies,
 Dobrica Ćosić speaks of it:
 Children, let my words be adhered to,
 The poor Serb eternally speaks only lies.
 He lies, lies, lies for two hundred reasons,
 The lie has crawled in his heart like a serpent;
 His forefathers have left it room there,
 To this day the truth has not conquered it.
 What is the Serb to do when he must lie,
 The way he was born, he will die the same.
 That cleverness was given him from above,
 He finds it easy to live with such distinction.
 This is what he lies for: to deceive himself,
 To console another, to hide his misery...
 To encourage his brother when he falls into crap,
 That shame and conscience would not eat him alive.
 He lies because of honor and freedom,
 He lies imaginatively – bro, that's his trade!
 Were we not always inconsistent (wishy-washy)?
 Our patriotism 's honor is taken through lies.
 The lie is an invented picture of Serbian nature,
 Of our intelligence and of our whole being;
 The country and the people have survived on lies -
 The great dynasty of Karađorđević.
 The lie is our pride to the judgement day,
 Leaving its inheritance from generation to generation ...
 Brothers, that is your great fortune,
 Nurture the lies and do not forget them.
 Take a good look throughout history,
 Lies kept saving Mother Serbia.
 Even today we would not be fortunate without lies -
 The lie will safeguard our nation till death.

Kao što znate nedavno je ravnatelj JUSP JASENOVAC podnio ostavku jer je povjesničar dr. sc. Vladimir Geiger dao neoborivi dokaz kako na stranicama JUSP JASENOVAC postoji ANTIHRVATSKA LAŽ.
 Evo kako o njoj pišu u tom tekstu u Novostima:

„Ministarstvo NINE OBULJEN KORŽINEK cenzuriralo je i tvrdnju o ustaškom genocidu nad Srbima na informativnom panou u JUSP-u Jasenovac, što je posredno dovelo do ostavke ravnatelja IVE PEJAKOVIĆA.“

Strašno cenzurirana je LAŽ, a znamo da je LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI. Strašno! Pa znaju li ti ministri da je gazda u RH Pupovac?

Ili se prave ljudi!

Ono što me posebno obradovalo kod ovog teksta iz Novosti koje debelo financira vlast u RH je napredak i u odnosu na Ćosića i njegove tvrdnje kako je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti.

Zašto to mislim?

Pa svi znamo da je poluistina gora od laži!

Zato je zgodno komentirati samo priču o članku Melkiora Ornika iz Laboratorija za koordiniranu znanost Sveučilišta u Illinoisu Urbana-Champaign, tj. o onome o čemu ne pišu u „Novostima“ u svezi s tim radom.

Iako su Novosti dobro proučili moje knjige jasno je da po Ćosićevoj tvrdnji o srpskim lažima nisu mogli citirati dio u vezi s tim člankom iz knjige:

J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023: <https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>

Na str.198.-200. piše:

„Primijetiti ću da smo o radu prof. Elezovića i dr. Banića TVOR pisali nas dvojica sa Stanfordovih lista najutjecajnih hrvatskih znanstvenika prof. dr. sc. Matko Marušić i ja.

Taj rad je dan u knjizi:

J. Pečarić, *Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić*, Zagreb, 2021. str. 444.

Dajemo ga i u Prilogu.

Rad smo poslali na puno adresa. Ali – očekivano – hrvatski političari ne smiju ni pomisliti na takvu istinu jer daju ogromna sredstva da se očuva Jasenovačka laž sadržana u „Velikosrpskoj brojci Goldsteinovih i Drže Mihailovića“.

Zagovornici „Velikosrpske brojke Goldsteinovih i Drže Mihailovića“ ili mitomani kako ih je nazvao Igor Vukić protestirali su uredništvu časopisa, a onda su shvatili da to treba uraditi netko tko se kao matematičar razumije u ono što su Banić i Elezović objavili.

Tako je u isti časopis poslao svoj rad jedan kolega iz SAD-a koji su urednici prihvatili, iako je jedan od recenzenata stavio bitnu primjedbu o matematičkoj grješki u tom radu.

Radi se o radu:

M. Ornik, “Comment on ”TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms”,” IEEE Access, vol. 9, no. 9, pp. 78 586–78 593, 2021.

Onda su Nikola Banić and Neven Elezović napisali rad:

Reply to Comment on “TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms”

<https://aps.arxiv.org/pdf/2111.05842.pdf>

Dajem prijevod Abstracta tog rada:

U ovom radu odgovaramo na kritiku jednog od naših radova prethodno objavljenih u ovom časopisu, pod naslovom "TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms".

Odstupanja varijacija među histogramima". Naš rad predlaže metodu za detekciju odstupanja glatkoće među histogramima korištenjem odnosa između njihovih diskretnih totalnih varijacija (DTV) i njihovih odgovarajućih veličine uzorka. U ovom odgovoru, pokazujemo točku po točku da, suprotno svojim tvrdnjama, kritika nije pronašla nikakve pogreške ili probleme u našem radu, bilo u korištenim skupovima podataka, metodologiji ili u dobivenim vrhunskim kandidatima za izvanredne vrijednosti. Naprotiv, tvrdnje kritike mogu lako se može pokazati da je matematički neutemeljen, da izravno proturječi uobičajenim statističkim teoremima, i protiviti se dobro utvrđenim demografskim terminima. Upravo je to učinjeno u odgovoru ovdje pružanjem i teoretski i eksperimentalni dokazi. Osim toga, zbog prigovora kritike, opsežnije istraživanje o vrhunskom kandidatu za izvanredne vrijednosti, Jasenovački popis se provodi i kako bi se otklonile sumnje kritike, novi dokazi o njegovoj problematičnosti neviđeni u drugim predstavljeni su popisi. Ovaj odgovor je popraćen dodatnim teorijskim objašnjenja, simulacije i eksperimentalni rezultati koji ne samo da potvrđuju ranijim saznanjima, ali i novim podacima. Izvorni kod je na

<https://github.com/DiscreteTotalVariation/TVOR>

Časopisi ne vole objaviti rad koji pokazuje da su svjesno objavili netočan rad, ili su pritisci bili takvi (sjetimo se onih na o kojima govori poglavlje GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSJEDNICIMA) moje knjige Milanović hvali Grlić-Radmana;

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf> str. 168-323) da ovaj rad napisan na 63 stranice ostaje objavljen u Arxivu i tako svi koje to zanima mogu vidjeti o kakvoj se griješki tu radi.

Naravno, nije se stalo na tome. Prof. Marušić i ja smo u svom članku danom u Prilogu napisali: Istraživači Nikola Banić i Mladen Koić objavili su oko 150 članaka o netočnostima popisa JUSP-a Jasenovac (<https://narod.hr/hrvatska/poimenicni-popisa-zrtava-kcl-jasenovac-1941-1945-i-njegovo-nepodudaranje-s-izvorisnim-dokumentima>)

Nikola Banić i Mladen Koić su nedavno i tiskali knjigu na oko 800 stranica: JASENOVAČKI POPIS / LAŽNE ŽRTVE. Knjiga je uz spomenuti znanstveni rad sjajno pokazala koliko sam bio u pravu kada sam tu službenu brojku nazvao: Velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića."

Naravno, ako Pupi i njegovi tako kažu Ministar mračnih poslova ne smije to ni spomenuti, zar ne.

Pa ipak je Pupi šef!

Zato uživajte u tekstu u kome hvale i Ministra i profesora Marušića a i mene:

Ministar mračnih poslova

Prije tri godine ministar Gordan Grlić Radman putem službenog maila pohvalio je rad akademika Josipa Pečarića na relativiziranju službenog broja ubijenih u Jasenovcu, smatrajući to "važnim pitanjem koje nam je nametnula jugokomunistička i velikosrpska propaganda"

Ruganje povijesnim činjenicama – Gordan Grlić Radman (FOTO Patrik Macek/PIXSELL)

Prije tri godine ministar vanjskih poslova GORDAN GRLIĆ RADMAN pohvalio je putem službene *mail* adrese rad JOSIPA PEČARIĆA, akademika iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac i jednog od najvećih revizionističkih povjesničara-amatera u Hrvatskoj, koji relativizira ustaške zločine u Jasenovcu.

Kako je vidljivo iz nekoliko Pečarićevih knjiga, u kojima smo pronašli njegovu prepisku s ministrom vanjskih poslova, on je Grliću Radmanu najprije poslao *mail* u kojem ga je 18. veljače 2021. godine obavijestio da mu je na internetu istoga dana objavljen tekst u suradnji s MATKOM MARUŠIĆEM, profesorom medicine sličnoga revizionističkog kova. Matematičar Pečarić i liječnik Marušić u tom tekstu pišu o jednom svježem znanstvenom radu koji "potpuno uvjerljivo, utemeljeno i nepobitno dokazuje da je popis jasenovačkih žrtava netočan". "Čak nije potrebno ni procjenjivati koliko je netočan (može se izračunati da je 89% ili 74.288 imena neprihvatljivo)", pišu Pečarić i Marušić, referirajući se na službeni popis Javne ustanove Spomen područja (JUSP) Jasenovac od 83 tisuće žrtava ustaškog logora smrti. "Glavni nalaz je da je popis JUSP-a Jasenovac izmišljen, dakle namjerno krivotvoren", stoji u tekstu koji je Pečarić poslao ministru Grliću Radmanu.

Istoga dana ministar mu je odgovorio, koristeći službeni *mail*. "Poštovani akademike Pečarić, Hvala Vam! Znam koliko je to važno pitanje koje nam je nametnula jugokomunistička i velikosrpska propaganda, o čemu je istraživao i pisao pokojni predsjednik TUĐMAN. Srdačno, Gordan Grlić Radman", piše u *mailu* šefa hrvatske diplomacije.

Istraživanje koje su Pečarić i Marušić ekstenzivno opisali u citiranom tekstu, poslanom i očigledno ushićenom ministru vanjskih poslova, proveli su znanstvenici s Fakulteta elektrotehnike i računarstva (FER): autor udžbenika iz matematike za djecu, profesor NEVEN ELEZOVIĆ, i programer, doktor NIKOLA BANIĆ. Koristeći jedan matematički model, oni su u radu objavljenom u međunarodnom časopisu IEEE Access pronašli anomaliju u jasenovačkom popisu: previše je imena čije godine rođenja završavaju nulom i dvojkom. Gostujući u najvećim desničarskim medijima, autori su potom u Hrvatskoj proširili tvrdnju da njihov rad ukazuje na to kako je službeni spis jasenovačkih žrtava lažan i neupotrebljiv.



Ustaše ne smatra fašistima – akademik Josip Pečarić

Ubrzo se, međutim, ispostavilo da se radi o manipulaciji, koju je dokumentirao portal Faktograf. Znanstvenik MELKIOR ORNIK iz Laboratorija za koordiniranu znanost Sveučilišta u Illinoisu Urbana-Champaign, upozorio je da je matematički model koji su koristili Banić i Elezović neprikladan za analizu podataka iz Jasenovca. Preveliko pojavljivanje nula i dvojki na kraju datuma rođenja, navodno krunski pokazatelj da je jasenovački popis izmišljotina, pojasnio je jednostavnim razlogom. "Ljudi naravno nisu znali točne godine rođenja žrtava, pa bi je ili zaokružili na najbliže desetljeće (čime je objašnjena 0) ili zaokružili dob smrti na najbliže desetljeće. Kako je najveći broj zarobljenika umro upravo 1942. godine u usporedbi s drugim godinama, to objašnjava zašto godine rođenja završavaju na 2", kazao je Ornik za portal Faktograf, ističući da se ista anomalija zbog istih razloga pojavljuje i u podacima žrtava nacističkog geta za Židove i Rome u Poljskoj.

"Zašto bi iznošenje istine – da ustaše nisu bili fašisti – uopće trebalo biti kontraproduktivno?" upitao se Pečarić 2002. u "Glasu Koncila". "Hrvatski nacionalisti koji su se borili za neovisnu hrvatsku državu – samo zato što su našli pomoć tamo gdje su je jedino i mogli naći – proglašeni fašistima"

Pismom je reagiralo i dvadesetak istraživača, mahom povjesničara s ovih prostora, u kojem su upozorili uredništvo časopisa IEEE Access na spomenute "metodološke pogreške" autora. Opisali su i kako autorski dvojac, koristeći kredibilitet ovog časopisa, po desničarskim medijima u Hrvatskoj iznosi tvrdnje da su "matematički dokazali" da je službeni popis u Jasenovcu fabriciran. Navedene javne istupe znanstvenika uredništvo IEEE Accessa nazvalo je na koncu "odvratnim".

To je, ukratko, istraživanje zbog kojeg je ministar Gordan Grlić Radman zahvalio Pečariću, nazivajući lažno osporavanje službenog popisa od 83 tisuće ubijenih

ljudi "važnim pitanjem koje nam je nametnula jugokomunistička i velikosrpska propaganda". Kao pozitivan primjer naveo je potom Tuđmana, koji je "istraživao i pisao" o toj "velikosrpskoj propagandi". Važno je pritom podvući: ministar nije pisao takav odgovor povodom tvrdnji o 700 tisuća nepostojećih žrtava, što je broj koji do danas doista koriste velikosrpski ideolozi, on ovakvim leksikom reagira na osporavanje službenog broja od 83 tisuće.

Tuđman je, valjda podsjetiti, smatrao da je u Jasenovcu stradalo maksimalno 40 tisuća ljudi, da to nije bio "logor organiziran s izričitom svrhom likvidacije svih zatočenika", kao što tvrde "promicatelji jasenovačkog mita", nego "logor organiziran kao 'radni logor' s mnoštvom poljodjelskih i tvorničko-obrtničkih radnih jedinica".

U polemičkom pismu upućenom SLAVKU GOLDSTEINU, o kojem je pisao IVO GOLDSTEIN, Tuđman je 1995. godine podržao revizioniste ističući da oni "ustaju protiv mitskih prikazbi Holokausta", da su "prvi koji su se usudili suprotstaviti raširenim 'sagama' i 'legendama' ili 'mitskim obmanama' o šest milijuna umorenih Židova, uključujući i prijevaru s dnevnikom ANE FRANK", da su revizionisti u neravnopravnom položaju" u odnosu na historiografski *mainstream*, "jer nemaju niotkuda potpore a protiv sebe imaju moćan svjetski židovski lobi".

Tuđmanovi sljednici, koje ministar hvali, strovalili su se u još dublju moralnu provaliju od njega: oni drže da je gotovo cijeli popis likvidiranih izmišljen, što je bila njihova interpretacija citiranog "istraživanja". U trenutku kad je Grlić Radman putem *maila* zahvaljivao Pečariću na takvim nalazima, on nije mogao nedvosmisleno znati da se radi o običnoj manipulaciji, naime laži. To, međutim, ne umanjuje razmjere ministrovog skandaloznog čina, koji se ponajviše očituje u osobi s kojom je komunicirao. Akademik Josip Pečarić, kojem je ministar zahvalio na javnom radu, član je Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, organizacije koja relativizira ustaški udio u Holokaustu te genocide nad Srbima i Romima, i u svojim publikacijama sustavno tvrdi da je Jasenovac bio radni logor u kojem je nekoliko stotina neprijatelja države skončalo od teških uvjeta i raznih bolesti. Službeni popis od 83 tisuće ubijenih u Jasenovcu sam Pečarić je javno nazivao "velikosrpskom brojkom", odnosno "velikosrpskim popisom Goldsteinovih i DRAŽE MIHAILOVIĆA".

Čovjek kojemu je Grlić Radman zahvalio objavio je prošle godine knjigu "Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac", kompilaciju tekstova raznih autora o radu istoimene organizacije i njenih članova. U toj Pečarićevoj knjizi može se naći ova rečenica: "Novija istraživanja Nezavisne Države Hrvatske, a osobito sabirnoga i radnoga logora Jasenovac, koji je protuhrvatski nastrojenim ljudima bio znak navodne hrvatske genocidnosti, pokazuju da službena politika Nezavisne Države Hrvatske nije imala genocidno obilježje, niti je genocid provodila." Ili ova: "Cijeli je hrvatski narod viđao kako general LUBURIĆ oko sebe skuplja pravoslavnu djecu što su ih vlasti našli napuštenu nakon Kozare te oprale, izliječile i obukla u male ustaške odore, te pred njome pušta bijelu golubicu." Ili ova: "Toga je mjeseca (travanj 1941., op. a.) kancelar HITLER bio čovjek koji je Hrvatima dopustio i izborio nezavisnost a Poglavlник životni borac za nju i vrhovnik Države." Ili ova: "ADOLF EICHMANN bio je Židov zadužen u Reichu za komunikaciju sa Židovima.

Na postupku se jasno vidi njegova drogiranoost, kada veselo skakuće hvaleći se tobožnjim milijunima ubijenih Židova."

Razlog za dodatnu zabrinutost leži u činjenici što je Grlić Radman dio izvršne vlasti koja u zadnje vrijeme provodi koordinirani negacionizam oko Jasenovca kada je riječ o srpskim žrtvama

Akademik kojem Grlić Radman zahvaljuje na radu postojano i obilato reproducira sličan sadržaj zadnjih 25 godina. "Zašto bi iznošenje istine – da ustaše nisu bili fašisti – uopće trebalo biti kontraproduktivno?" upitao se 2002. godine u "Glasu Koncila". "Hrvatski nacionalisti koji su se borili za neovisnu hrvatsku državu – samo zato što su našli pomoć tamo gdje su je jedino i mogli naći – proglašeni fašistima. Zato se sve ovo vrijeme i krije podatak da su hrvatske vlasti kod Hitlera pokušale spasiti domaće Židove", dodao je. "Da nije bilo ni srpske ni partizanske pobune, možda bi NDH bila dovoljno jaka da još više zaštiti i Židove", poručio je 2004. godine. Sredinom 2015. Pečarić je bio i jedan od organizatora peticije da se ustaški pozdrav "Za dom spremni" uvrsti kao službeni pozdrav za Oružane snage Republike Hrvatske. Tri godine poslije supotpisao je knjigu "Razotkrivena jasenovačka laž", u izdanju Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Cijelo to vrijeme, od 2000. godine, Pečarić je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Razredu za matematičke, fizičke i kemijske znanosti. Štoviše, u godišnjem izvješću HAZU-a za 2023. objavljeno je da je postao zamjenik člana njihovog "Odbora za utvrđivanje postojanja djela koje nije u skladu s ugledom i dostojanstvom člana Akademije".

„...čak i u Q1 časopise. S prof. Matkom Marušićem sam koautor članka o tom izuzetno važnom članku i o tome smo informirali mnoge u Hrvatskoj i to još uvijek radimo. Tako sam pisao i Ministru vanjskih poslova i poslije pola sata dobio njegov odgovor:

Naslov: RE: Clanak Marusic-Pecaric

Datum: Thu, 18 Feb 2021 19:52:01 +0000

Šalje: Gordan Grlić-Radman <Gordan.Grlic-Radman@mvep.hr>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, Domagoj Knežević <Domagoj.Knezevic@mvep.hr>

CC: Matko Marusic

Poštovani akademiče Pečarić,

Hvala Vam! Znam koliko je to važno pitanje koje nam je nametnula jugokomunistička i velikosrpska propaganda, o čemu je istraživao i pisao pokojni predsjednik Tuđman.

Srdačno,

Gordan Grlić Radman“

(U članku Novosti daju snimak ovog teksta koji je uzet iz moje knjige Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>, vidjeti Prilog, op. JP)

Mail u kojem ministar Grlić Radman hvali revizionističke napore akademika Pečarića

Sada je jasan i cijeli kontekst kratke poruke koju je Grlić Radman poslao Pečariću. Pohvalno se i poticajno ponio prema nadripovjesničaru zato što on relativizira ustaške zločine, pozdravio je istraživanje koje lažno potvrđuje takvu negaciju i usput sugerirao da je službeni popis od 83 tisuće žrtava u Jasenovcu "jugokomunistička i velikosrpska propaganda".

Razlog za dodatnu zabrinutost leži u činjenici što je Grlić Radman dio izvršne vlasti koja u zadnje vrijeme provodi koordinirani negacionizam oko Jasenovca kada je riječ o srpskim žrtvama. Nedavno smo pisali o uspješnom prošlogodišnjem miniranju zajedničke izložbe s Muzejom Holokausta u Washingtonu, koja se trebala održati u Zagrebu. Izložba je otkazana zato što je hrvatska strana, predvođena Ministarstvom kulture, odbila uvrstiti tvrdnju da je nad Srbima izvršeno genocidno nasilje u NDH. Ministarstvo NINE OBULJEN KORŽINEK cenzuriralo je i tvrdnju o ustaškom genocidu nad Srbima na informativnom panou u JUSP-u Jasenovac, što je posredno dovelo do ostavke ravnatelja IVE PEJAKOVIĆA.

Ministar vanjskih poslova samo je, dakle, otišao korak dalje: hvaleći tekst u kojem piše da je gotovo cijeli "popis JUSP-a Jasenovac izmišljen, dakle namjerno krivotvoren", on je, stječe se dojam, izrazio žudnju za relativizacijom stradanja svih naroda u ustaškom logoru.

Njegove pozicije svjestan je i Pečarić. U knjizi "Napadaju Tuđmana – da umreš od smijeha" iz 2024. godine akademik se prisjetio ministrovog odgovora iz 2021. "Još kada sam s prof. dr. sc. Matkom Marušićem pisao pisma vlastima o objavljenom znanstvenom radu i metodi koja pokazuje kako je današnji popis žrtava u Jasenovcu lažan – jedini POZITIVAN odgovor dobio sam od ministra Grlić-Radmana!"

Ministru smo dali priliku da dodatno pojašni *mail* za koji vjerojatno nije očekivao da će biti javno publiciran. Do zaključenja teksta, Grlić Radman nije odgovorio na upit.

<https://www.portalnovosti.com/ministar-mracnih-poslova>

Mene je i fotografija Ministra podsjetila na Utemeljitelja RH o kome je on u svo pismu pisao jer su takve slike koristili i kada su pisali o Utemeljitelju RH koja im je bila Tuđmanova ustaška država. Bila?

PRILOG

Naslov:Re: Odg: Članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti među dva posto najcitiranijih svjetskih znanstvenika

Datum: Fri, 19 Feb 2021 09:10:16 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Andrej Dujella <duje@math.hr>, Marijan Lipovac <mlipovac@hazu.hr>

CC: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, ani...

Poštovani kolega Dujella,

Mislim da g. Lipovac ipak treba pitati Upravu Akademije smije li dodati i moje ime u priopćenju. Kao što znaš uloga Akademije u tome što sam na tim listama ruski znanstvenik je velika.

Jesi li možda primijetio da su u Akademiji informirali kolegice akademkinje i kolege akademike i da je postojala i moja knjiga: *Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost*, Zagreb, 2017. str. 212.?

Valjda kolegice i kolege znaju da Akademiji nije važna znanost pa ih ne treba informirati o nečemu opće poznatom.

Jedan od rezultata takve politike Akademije je bilo nereagiranje na tvrdnje iz HRZZ gdje su glavne uloge imali ljudi iz Akademije kako moji časopisi (njih tri) nisu dobri, a oni su godinama po Scopusu u samom vrhu hrvatskih znanstvenih časopisa.

Logično je da kada u Akademiji nisu znali za drugu knjigu u kojoj se spominje u podnaslovu Akademija, da ne znaju ni za prvu: *Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost*, Zagreb, 2017. str. 245.

Jesi li možda primijetio da su u Akademiji informirali kolegice akademkinje i kolege akademike kako su dva od tih mojih časopisa koja im nisu dobra postali Q1 časopisi i da je mojim časopisima posvećena knjiga: J. Pečarić, *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317.?

Naravno glupo pitanje jer zašto bi Akademiji bila važna znanost, zar ne?

A u toj knjizi postoji i poglavlje „Ruski znanstvenik“!

A kad već znamo da Akademiji nije važna znanost moram te pitati: Jesi li možda primijetio da su u Akademiji informirali kolegice akademkinje i kolege akademike o mojoj knjizi: *Mojih sto knjiga*, Zagreb, 2020, str. 285.? Naime, tu ima puno knjiga koje nisu znanstvene, pa sam mislio da bi ta knjiga možda zanimala kolegice i kolege.

Naravno moram Te pitati i ovo: Jesi li možda primijetio da su u Akademiji informirali kolegice akademkinje i kolege akademike o još jednoj mojoj knjizi u kojoj je Akademija u naslovu: *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020, str. 348.?

Kao što znaš ovih dana je objavljen znanstveni rad u vrhunskom svjetskom časopisu s matematičkim dokazom da je popis žrtava u Jasenovcu lažan. Jedan od koautora je moj suradnik i „krivac“ što se u Hrvatskoj tiskaju i časopisi koji nisu dobri ali ih u svijetu svrstavaju čak i u Q1 časopise. S prof. Matkom Marušićem sam koautor članka o tom izuzetno važnom članku i o tome smo informirali mnoge u Hrvatskoj i to još uvijek radimo. Tako sam pisao i Ministru vanjskih poslova i poslije pola sata dobio njegov odgovor:

Naslov: RE: Clanak Marusic-Pecaric

Datum: Thu, 18 Feb 2021 19:52:01 +0000

Šalje: *Gordan Grlić-Radman* <Gordan.Grlic-Radman@mvep.hr>
Prima: *Josip Pecaric* <pecaric@element.hr>, *Domagoj Knežević*
<Domagoj.Knezevic@mvep.hr>
CC: *Matko Marusic*

Poštovani akademike Pečarić,
Hvala Vam! Znam koliko je to važno pitanje koje nam je nametnula
jugokomunistička i velikosrpska propaganda, o čemu je istraživao i pisao pokojni
predsjednik Tuđman.
Srdačno,
Gordan Grlić Radman

Šalje: *Josip Pecaric* <pecaric@element.hr>
Datum: 18. 02. 2021. 19:21 (GMT+01:00)
To: *Gordan Grlić-Radman* <Gordan.Grlic-Radman@mvep.hr>
Cc: *Matko Marusic*
Predmet: *Clanak Marusic-Pecaric*

Kao što vidite Ministar zna ulogu akademika Tuđmana u razotkrivanju Jasenovačke laži. A zapravo on i ja smo ti revizionisti iz naslova moje knjige, pa u Uvodu spominjem jednu veliku sramotu Akademije:

Ali u HAZU su htjeli 2012 Iva Goldsteina za akademika. Vjerovali ili ne!
S obzirom da je i Hrvatski predsjednik Franjo Tuđman bio akademik, kao što sam
i ja, vjerojatno se kolegama koji su ga predlagali bila draga Goldstenova
konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002...:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati
njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Umjesto da brane svog pokojnog kolegu i čovjeka koji je najzaslužniji što 'imamo Hrvatsku' u HAZU čovjek koji se rugao i Akademiji jer je zapravo tvrdio da su Tuđmana izabrali u tu istu Akademiju zbog radova u kojima izmišlja bude predlagan za akademika. Istina to bi bilo drago vlastima, ali jedno je vidjeti kako akademikima nije važno dostojanstvo.

Zato se nadam da će ipak g. Lipovac pitati Upravu akademije smije li spominjati i ruskog znanstvenika u Priopćenju.

Tvoj

Josip

PRIMJEBA: Pismo je uzeto iz teksta ODRIČE LI SE AKADEMIJA RUSKOG ZNANSTVENIKA?



PORTALNOVOSTI.COM

Ministar mračnih poslova

<https://bezccenzure.hr/vlad/ministar-grlic-radman-i-srpska-crna-gora/>
Prije tri godine ministar Gordan Grlić Radman putem službenog maila pohvalio je rad akademika Josipa Pečarića na relativiziranju službenog broja ubijenih u Jasenovcu, smatrajući to “važnim pitanjem koje nam je nametnula jugokomunistička i velikosrpska propaganda”

<https://dragovoljac.com/index.php/razno/40858-ministar-mracnih-poslova-ili-oni-lazu-to-je-njima-od-boga>

<https://narod.hr/hrvatska/grlic-radman-crna-gora-politizira-jasenovac-i-produbljuje-podjele>

narod.hr

Grlić Radman: Crna Gora politizira Jasenovac i produbljuje podjele – narod.hr

<https://bezccenzure.hr/vlad/ministar-grlic-radman-i-srpska-crna-gora/>

*

Prof. dr. sc. Matko Marušić je odgovorio Ministarstvu. Na mom Facebooku sam to objavio ovako:

MINISTARSTVU DROBILIČARA JE SLOBODA ISTRAŽIVANJA ANTISEMITIZAM

Logično je da prof. Marušić uči Ministarstvo koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti jer je i on kao i ja godinama na listama 2% najutjecajnijih sdvjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu (SAD).

Znanstvene institucije se hvale kada su njihovi znanstvenici na tim listama, ali Ministarstvo drobiličara nema veze sa znanošću, zar ne?



NAROD.HR

Prof. Marušić: Sloboda istraživanja Jasenovca zajamčena je trima dokumentima – narod.hr

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/prof-marusic-sloboda-istrazivanja-jasenovca-zajamcena-je-trima-dokumentima?fbclid=IwY2xjawSy7WJleHRuA2FlbQIxMQBZcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEepvf9yA05Ww2YedzQplKQ9zrGoMk89CzX0V2Txm2CXftUCoZefteWbnRBcs0_aem_mRgbpM5qzpWPawdmObWf4Q

*

Dakle, očito je da su Novosti zapravo preko ministra Grlić-Radmana i mene optužili Utemeljitelja RG akademika Franju Tuđmana za antisemitizam. Vjerujem da je i Ministru drago kao što je meni da su ga svrstali uz bok samog Tuđmana.

Akademik Josip Pečarić

MINISTARSTVU DROBILIČARA JE SLOBODA ISTRAŽIVANJA ANTISEMITIZAM

Logično je da prof. Marušić uči Ministarstvo koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti jer je i on kao i ja godinama na listama 2% najutjecajnijih sdvjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu (SAD).

Znanstvene institucije se hvale kada su njihovi znanstvenici na tim listama, ali Ministarstvo drobiličara nema veze sa znanošću, zar ne?



24.09.2025., Split- Matko Marusic, hrvatski knjizevnik i profesor na Medicinskom fakultetu. Photo: Ivana Ivanovic/PIXSELL

POVIJESNA ISTINA

PROF. MARUŠIĆ: SLOBODA ISTRAŽIVANJA JASENOVCA ZAJAMČENA JE TRIMA DOKUMENTIMA

1.srpnja 2026.

MATKO MARUŠIĆ/AMP

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih g. Radovana Fuchsa (HDZ) izdalo je u suradnji s UNESCO-om vodič za nastavnike pod nazivom „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ Snježane Šincek i Lorande Miletić. Vodič implicira da neki članovi Društva za istraživanje

trostrukog logora Jasenovac sudjeluju u iskrivljavanju istine o Holokaustu, piše hrvatski književnik profesor Matko Marušić.

Poznajem radove optuženih članova Društva (i druga djela o logoru Jasenovac) pa upozoravam da se iza rečenoga Vodiča krije vrlo ozbiljno i štetno neznanje, vjerojatno i malicioznost, te politička pristranost i implikacija verbalnog delikta. Ovdje ću, međutim, pisati kao da se radi samo o neznanju. Pa kažem:

Treba razlikovati „negiranje Holokausta“ i „istraživanja Holokausta“!!! Negiranje Holokausta je tvrdnja da se on nije dogodio, a istraživanja su slobodna i preporučena (v. dalje). A kad znanstveni podatci kažu drukčije nego je uvriježeno mišljenje onda je to dobrodošao novi podatak, a ne negacija Holokausta.

Uvodne napomene

Dana 23. prosinca 2025. Narod.hr je objavio članak profesora Vladimira Geigera pod naslovom „Geiger: Broj žrtava Jasenovca utvrđen je bez sustavnih istraživanja i potvrde u izvorima“.

Dokazanom, uglednom i nespornom profesoru Geigeru nije potrebna moja podrška, ali taj njegov članak je izravno povezan s pitanjem slobode istraživanja, koju kao znanstvenik uvjereno zastupam, pa želim nespornim dokumentima pridonijeti potrebi istraživanja broja jasenovačkih žrtava koju on zastupa tvrdeći da je taj broj „utvrđen bez sustavnih istraživanja i potvrde u izvorima“. Profesor zna što je i kako je utvrđeno, a ja imam tri važna dokumenta koji dokazuju da **istraživanja broja žrtava Jasenovca nisu i ne smiju biti zabranjena.**

Traženje zabrane jasenovačkih istraživanja buknuo je nakon Okruglog stola koji je pod nazivom „Znanstveni pristup istraživanju žrtava Jasenovca“ u Hrvatskom saboru održan u utorak 28. listopada 2025. Predsjednik SDP-a Siniša Hajdaš Dončić je još 24. listopada od predsjednika Sabora Gordana Jandrokovića zatražio da saborskim zastupnicima iz DOMiNO-a i Hrvatskih suverenista zabrani održavanje okruglog stola u prostorijama hrvatskog parlamenta.

Srpsko narodno vijeće najavilo je tužbu protiv sudionika Okruglog stola a pravnik Aleksandar Maršavelski (doduše golemim naporom) objasnio je da bi im tužba mogla uspjeti.

Spor oko Okruglog stola o Jasenovcu

S druge strane, sadržaj Okruglog stola, i mnogo više o logoru Jasenovac, objasnio je na podkastu Velebit sudionik Okruglog stola **Igor Vukić** pa bi bilo pošteno i razumno da i tu „drugu stranu“ poslušaju svi zainteresirani za temu toga logora.

Mora se znati da su slobodu znanstvenih istraživanja službeno i pismeno zaštitila tri najveća hrvatska autoriteta

Ovdje se, međutim, neću baviti politikom, poviješću ni prijedporima, nego ću svjedočiti da su slobodu znanstvenih istraživanja službeno i pismeno zaštitila tri najveća hrvatska autoriteta:

1) Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (HAZU) (2015., dokument u mojemu posjedu).

2) Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima (veljača 2018., nalazi se na službenim mrežnim stranicama Vlade Republike Hrvatske).

3) Gđa Nina Obuljen Koržinek, ministrica kulture i medija Republike Hrvatske, u dvije izjave: 24. ožujka 2021. u pismu meni i u „Telegramu“ 3. lipnja 2024. To su svjedočenja jako važna, jer se u slobodnoj i demokratskoj državi zabrana znanstvenih istraživanja ne bi smjela ni zamisliti, a kamoli postojati.

>**Prof. Marušić: Zašto je Tonino Picula Srbima najljući ustaša?**

Stav Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

Potaknuti 2015. negativnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora V. Horvata, I. Vukića, S. Pilića i B. Matković, akademik Josip Pečarić i ja pokrenuli smo peticiju Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU); predložili smo da donese deklaraciju o slobodi istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Na to sam dobio odgovor g. Marijana Lipovca iz Ureda za odnose s javnošću i medije HAZU, koji mi je prenio stav HAZU formuliran na sjednici održanoj 30. rujna 2015. koji glasi:

- Akademija se u skladu sa svojim poslanjem **zalaže za slobodu istraživanja uz poštivanje znanstvenih, umjetničkih, stručnih i etičkih načela te za slobodu argumentirane znanstvene kritike u duhu tolerancije i međusobnog uvažavanja.**

- Isto tako, Akademija se zalaže za dignitet svake znanstvene grane, pa tako i historiografije te **smatra da istraživanja o svim pitanjima iz hrvatske povijesti treba prije svega prepustiti povjesničarima i drugim znanstvenicima i stručnjacima iz područja humanističkih i društvenih znanosti, koji djeluju na temelju priznate znanstvene metodologije uz strogo poštivanje etike i uz odsutnost svakog političkog utjecaja.**

Stav Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima

Vijeće je imenovala Vlada Republike Hrvatske i ono je u veljači 2018. donijelo Dokument dijaloga. Taj dokument potpisali su svi članovi Vijeća, dakle i, npr., J. Omejec, A. Vujić, N. Zakošek i I. Goldstein.

Donosim nekoliko odjeljaka koji se tiču pitanja slobode istraživanja:

- **Dobroj praksi suočavanja s prošlošću pogodovala bi historiografska i druga istraživanja, sa znanstvenim preispitivanjem izvora i kritičkim ispitivanjem i neselektivnim izborom i objavljivanjem građe, što uključuje uz dostupnost arhivskog gradiva i nova istraživanja i otkrivanja žrtava nedemokratskih režima te dostojanstveno obilježavanje pijeteta na mjestima njihova stradanja.**

- **Poticati znanstvena, historiografska, politološka, pravna, socijalnopsihološka i druga istraživanja radi ostvarivanja kompleksnog uvida**

u teme prošlosti kao uvjeta njihova širega i boljega razumijevanja u sadašnjosti.

- **Razviti širu istraživačku mrežu povezivanja fakulteta, instituta i drugih znanstvenih i stručnih organizacija i stručnjaka** koja bi rezultirala publiciranjem analitičkih, ali i sintetskih makroprojekata vezanih uz istraživanje prošlosti te uz suočavanje i prevladavanje njezinih negativnih posljedica u sadašnjosti.

- **Otvoriti i kritički istražiti te objaviti arhivsko gradivo i druge izvore vezane uz djelovanje pojedinih nedemokratskih režima te ostvariti preduvjete za kompleksan znanstveni rad na kritičkoj analizi i studiji moderne hrvatske povijesti, posebno povijesti Kraljevine SHS/Jugoslavije, NDH i povijesti SFRJ.**

Izjava gđe Nine Obuljen Koržinek, ministrice kulture i medija Republike Hrvatske

Nesporno dokazani istraživači Nikola Banić i Neven Elezović objavili su u vrhunskom znanstvenom časopisu članak s dokazom da je sadašnji popis žrtava logora Jasenovac krivotvoren. Budući da je taj članak primijenio matematičku metodu analize popisa, akademik Josip Pečarić i ja opisali smo ga na razini razumijevanja opće hrvatske javnosti.

I izvorni i naš skraćeni članak dostavili smo gđi Nini Obuljen Koržinek, ministrici kulture i medija Republike Hrvatske i zatražili smo da postupi prema tim dokazima, jer je Javna ustanova Spomen park Jasenovac po ingerencijom ministarstva koje ona vodi. Meni je ministrica Obuljen Koržinek 24. ožujka 2021. odgovorila sljedeće:

Poštovani profesore Marušiću,

potvrđujemo primitak Vašeg dopisa s analizom i interpretacijom nedavno objavljenih rezultata matematičkog istraživanja autora Nikole Banića i Nevena Elezovića.

- **Vlada Republike Hrvatske jasno se zauzela za potrebe utvrđivanja povijesne istine i znanstveno utemeljeno razrješavanje svih neuralgičnih točaka novije hrvatske povijesti, što uključuje i potrebu utvrđivanja osobnih identiteta i okolnosti stradavanja žrtava u ustaškom logorskom sustavu.** Isto tako Vlada se jasno i nedvosmisleno opredijelila za razvijanje kulture sjećanja te osudila sve zločine počinjene iz mržnje, predrasuda i diskriminacije na temelju rasne, vjerske, etničke, svjetonazorske i druge različitosti.

- **Uvjereni smo kako se samo objektivnim pristupom, znanstvenom i stručnom metodologijom i instrumentarijem mogu dekonstruirati zlonamjerna iskrivljavanja povijesnih činjenica i paušalne optužbe.** Stoga smo mišljenja da se upravo znanstvenici i znanstvene institucije trebaju baviti istraživanjem otvorenih pitanja, uključujući i utvrđivanje stvarnoga broja i identiteta žrtava Jasenovačkog logora, a Vlada i nadležna državna tijela u tome će im pružiti punu podršku.

S poštovanjem, Nina Obuljen Koržinek

Zaključak

U slučaju vodiča za nastavnike pod nazivom „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ Snježane Šincek i Lorande Miletić, zaposlenica Ministarstva, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih Radovana Fuchsa treba tu knjigu povući iz javnosti i ispričati se optuženim članovima Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Autorice bi trebale dobiti odgovarajući prijekor zbog nestručnosti i obvezu javne isprike ljudima koje su optužile za negiranje Holokausta.

Bilo bi korektno i poželjno da se u obranu znanstvenih istraživanja u slučaju „Vodiča“ javi i Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti koja, kao što sam gore naveo, je stala uz slobodu istraživanja na sjednici održanoj 30. rujna 2015., akademik Zvonko Kusić, predsjednik Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima te g. Andrej Plenković, koji je kao predsjednik hrvatske Vlade formirao to povjerenstvo i prihvatio njegovo izvješće.

Znanstveno istraživanje nije „negacija holokausta“ nego poželjan i primjeren pristup studiranju povijesti, koji odobravaju i preporučuju hrvatski autoriteti HAZU, Vlada Republike Hrvatske i Ministarstvo kulture i medija. Oni koji kažu da ih istina o Jasenovcu ne zanima imaju na to pravo, ali s tim da onda o toj temi ne bi trebali uopće govoriti; oni koje istina zanima moraju se okrenuti znanstvenim dokazima, a oni koji kažu da treba zabraniti dokaze koji im ne odgovaraju moraju znati da time vrijeđaju stvarne žrtve. Uvećavanje broja žrtava, nije manje svetogrđe nego njihovo umanjivanje.

[https://narod.hr/kolumne-i-komentari/prof-marusic-sloboda-istrazivanja-jasenovca-zajamcena-je-trima-](https://narod.hr/kolumne-i-komentari/prof-marusic-sloboda-istrazivanja-jasenovca-zajamcena-je-trima-dokumentima?fbclid=IwY2xjawS54hVleHRuA2FlbQIxMQBZcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEe_4aciiMac6_P8JcTU4O3dWCZfP1CFE uPlo3CLWiHycM9-F8NrtSQDUcm9s_aem_SrgiSybRR_BZv0K8bok1dw)

[dokumentima?fbclid=IwY2xjawS54hVleHRuA2FlbQIxMQBZcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEe_4aciiMac6_P8JcTU4O3dWCZfP1CFE uPlo3CLWiHycM9-F8NrtSQDUcm9s_aem_SrgiSybRR_BZv0K8bok1dw](https://narod.hr/kolumne-i-komentari/prof-marusic-sloboda-istrazivanja-jasenovca-zajamcena-je-trima-dokumentima?fbclid=IwY2xjawS54hVleHRuA2FlbQIxMQBZcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEe_4aciiMac6_P8JcTU4O3dWCZfP1CFE uPlo3CLWiHycM9-F8NrtSQDUcm9s_aem_SrgiSybRR_BZv0K8bok1dw)

PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ I POSLIJE 11 GODINA O SLOBODI ISTRAŽIVANJA (JASENOVCA)

Dao sam vam link na najnoviji tekst prof. dr. sc. Matka Marušića

[NAROD.HR](#)

Prof. Marušić: Sloboda istraživanja Jasenovca zajamčena je trima dokumentima – narod.hr

Na tom portalu to je danas najčitaniji tekst!

U više mojih komentara spominjao sam Pismo HAZU i dao potpisnike tog pisma. Ali znate li da je to pismo o onome što smo pisali u tom PISMU HAZU prije 11 godina?

Da, predmet tog pisma bila je peticija u kojoj se traži da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja.

Da, i danas poslije 11 godina prof. Marušić upozorava Ministarstvo drobiličara da je sloboda istraživanja Jasenovca zajamčena trima dokumentima. Vjerovali ili ne! Ministarstvo vjeruje onima koji izmišljaju drobilice, grobišta od sjena oblaka, koji izmišljaju nove zakone u prirodnim znanostima a 'istoričaru' su, ali ne znanstvenicima kao što je prof. Marušić koji je stalno na listama najutjecajnijih znanstvenika u svijetu Sveučilišta u Stanfordu, a mene koji sam također na tim listama proglašava antisemitom zbog toga, a na listama Sveučilišta iz Stanforda su i tri profesora koji su kod mene doktorirali, izdaje se u svijetu znanstveni časopis s mojim imenom u naslovu (*THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES*), a također isti institut *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* tj. njihov izdavač Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press) izdaje seriju monografija s naslovom u koje je moje prezime i njihova kratica (*PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES*).

Je li doista ludo da Ministarstvo koje treba biti za znanost ne zna što je znanost!? Zar poslije 11 godina oni smisle glupavu optužbu za antisemitizam?

Evo vam zato samog pisma koje je dano u nizu mojih knjiga a u prvoj je to pismo i u naslovu :

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Jesam li u naslovu govorio o današnjem Ministarstvu drobiličara?

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić

Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademice Kusiću,

dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala: *S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.*

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljem

Vam u privitku.

S poštovanjem,

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademice Kusiću,

obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme

II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadjljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenju knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju.

Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

*

To je jedno od dva pisma dana u knjizi, a u tom pismu naći ćete slijedeće:

PISMO HAZU

PROF. DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, KNJIGA „JASENOVAČKI LOGORI – ISTRAŽIVANJA“ RUŠI LAŽNI MIT O JASENOVCU U PRAH I PEPEO!
PISMO HAZU

AKADEMICI I SVEUČILIŠNI PROFESORI TRAŽE DONOŠENJE
DEKLARACIJE O SLOBODI ZNANSTVENOGA ISTRAŽIVANJA
MARKO LJUBIĆ, JESU LI JOSIP PEČARIĆ I MATKO MARUŠIĆ
POKRENULI LUSTRACIJU U AKADEMSKOJ ZAJEDNICI?
DAMIR KRAMARIĆ, I JUGOSLAVENSKI POVJESNIČARI PROTIV LAŽI O
JASENOVCU, A HRVATSKA PRISTAJE DA JU TUKU JASENOVAČKIM
MITOM!

MARKO LJUBIĆ, DEKLARACIJA O SLOBODI: SJENA STRAHA NAD
HRVATSKOM

VALERIJE VRČEK, ZNANOŠĆU PROTIV POLITIKANTSTVA
MARKO LJUBIĆ, MORE I OBRAZ: DRŽ' SLOVENSKOGA LUPEŽA,
SRPSKOME POMOZI! GOLDSTEINI ŽIVE OD PROPAGANDE - ŠTO ĆE
IM AKADEMICI;, ZNANOST I ISTINA

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, NUŽNO JE ŠTO PRIJE UTVRDITI ISTINU I
SAMO ISTINU!

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: NAROD KOJI ZABORAVI SVOJU
POVIJEST NEMA BUDUĆNOSTI, A U HRVATSKOJ JE PUNO ONIH KOJI
ŽELE DA JE ZABORAVIMO

MESIĆ SEBE PROGLASIO GADOM

EVO ZAŠTO NE DAJU ISTRAŽITI JASENOVAC

ODGOVOR HRVATSKOM ARHIEPISKOPU ALEKSANDRU

PRILOG: VISOK STUPANJ TOLERANCIJE PATRIJARHA IRINEJA

D. BOROŠ, NEMA POTREBE DA AKADEMIJA DONOSI DEKLARACIJU O
ZAŠTITI SLOBODE ZNANSTVENIH ISTRAŽIVANJA!'

KOMENTARI

Poslije 11 godina, a kao da su ovi tekstovi pisana danas,
Meni je smiješno i kako Drobiličari iz Ministarstva biraju rečenice nekih
povjesničara ili 'istoričara' da bi tvrdili za nekoga da je antisemitist.

Zašto im na primjer za mene nije važno da je bivši ravnatelj Hrvatskog instituta
za povijest (HIP) mene pozvao da pišem knjigu odgovor na napad na predsjednika
Tuđmana, ili pak tvrdnju znanstvenog savjetnika iz HIP-a dr. sc. Zlatka Matijevića
koji će pitanje:

"Što Pečarić radi u povijesnoj znanosti?"

komentirati:

"Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti!"

Je li i on antisemit po Ministarstvu drobiličara?

Josip Pečarić

TVRDI LI MINISTARSTVO DROBILIČARA DA SU ŽIDOVİ DIO SRPSKOG NARODA?

Jedino logično objašnjene tvrdnje Ministarstva drobiličara da su oni koji se bave istraživanjem srpskih mitova oko Jasenovca antisemiti jeste da to ministarstvo zapravo tvrdi ovo što je rečeno u pitanju iz naslova.

Zašto!?

Pa Ministarstvo sigurno zna za srpsko svojatanje Isusa i ne samo njega.

Tako je još Miloš S. Milojević napisao 1872. godine srpsku povijest *Odlomci historije Srba i jugoslavenskih zemalja u Turskoj i Austriji*. Spomenimo neka poglavlja: *Tragovi nekadašnjem življenju Srba u Indiji i življenja srpskog u Africi, O starim Kinezima i njihovom sudaru sa Srbima, O Srbima u Italiji, Dolazak starih Elina i Rimljana u srpske zemlje* itd. Tako doznajemo: "Ime Srbin mnogo je starije od imena Slaven" (str. 107). Tu možemo naučiti o Sibirskoj Srbiji, u Mezopotamiji osnovaše Novu Sarbarsku (Srbiju), pa se vjeruje da su Srbi "zidali babilonske kule". S. I. Lazić će u knjizi *Srbi u davnini*, Zagreb, 1894. tvrditi da su Srbi narod "u kojem se i sam Krist rodio" (str. 232), a u svojoj *Kratkoj povjesnici Srba* će reći "neki vele, da je i sam Aleksandar Veliki bio Srbin" (str. 11). Spomenimo još Baltičku Srbiju, Dansku Srbiju, Srpsku Galiju, španske i portugalske Srbe. Srbi su vodili teške borbe u Engleskoj, gdje im je ubijen kralj Raško, protiv Karla Velikog, naselili su Italiju, Rumunji su porimljeni Srbi, a Bugari su Srbima u Bugarskoj nametnuli samo svoje ime, itd.... itd. ..."

Sve je u duhu poznate srpske pjesme (beogradski politički list "Srbski Narod", br. od 25. ožujka 1944.):

*Nebo je plave srpske boje
A u njem stanuje srbski bog.
Okolo njega anđeli srpski stoje
I služe Srbina boga svog!*

Od novijih koje očito slijedi naše Ministarstvo je Jovan Deretić. Vidjeti na primjer tekst: **Umro Jovan Deretić, "povjesničar" po kojem su Aleksandar Veliki i Homer Srbi.**

- Aleksandar Veliki nije bio Grk, nego Srbin čije je pravo ime bilo Aleksandar Karanović. Štoviše, on je treći srpski vojskovođa koji je u svom pohodu na istok došao do Indije. Ipak, Aleksandar je samo vraćao drevne srpske teritorije. Prije njega su slične osvajačke pohode imali Nino Belov, poznatiji kao babilonski car Nimrod, i Serbo Makaridov
- Grčki pjesnik Homer također je bio Srbin i zvao se Omir ili Momir
- Osnivač drevne Troje bio je Srbin po imenu Ilija, iz čega i Homerova Ilijada vuče ime
- Mitski junak Heraklo također je bio Srbin, štoviše bio je poznat kao "sin boga Serbona", ustvari već spomenutog osvajača Serbona Makaridova.

Serbon je bio štovan kao bog rata, a zasad još nije poznato je li bog dobio ime po Srbima ili Srbi po bogu

- Sparta je također bila srpska država
- Najstarije europsko pismo nije grčki alfabet, nego srbica, iz koje su nastala sva ostala pisma - hebrejsko, grčko i rimsko
- Grci, odnosno Heleni bili su većinom Srbi, a pravo ime bilo im je Jelini. Iliri su, naravno, također bili Srbi
- Srbi su bili pravi Arijevci, mitsko porijeklo koje je Adolf Hitler svojatao za Germane u svojoj nacističkoj teoriji
- Mitski osnivač Rima, Romul, bio je Srbin. To dokazuje etimologija njegovog imena, koje je dobio jer je "rumao", odnosno sisao vučicu koja je, prema legendi, othranila njega i njegovog brata Rema
- Rimski car Konstantin Veliki je bio Srbin zato što je rođen blizu današnjeg Niša. On je bio samo jedan od niza rimskih careva koji su bili Srbi, a koji su se na vlast uspeli kroz redove rimske vojske
- Bizantski car Justinijan bio je Srbin, a pravo ime mu je bilo Upravda
- Srednjovjekovna Europa je nastala raspadom Velike Srbije u 5. stoljeću. Tada je cijela Europa govorila srpski, u skladu s izrekom "govori srpski da te cijeli svijet razumije"
- Hrvati su bili avarsko pleme koje je po doseljavanju na današnje prostore preuzelo srpski jezik i kulturu
- Srednjovjekovno Dušanovo carstvo bilo je daleko veće od službene verzije. Obuhvaćalo je Hrvatsku, Bugarsku, Grčku...
- Iako je zauzeo Beograd 1521. godine, i osmanski sultan Sulejman Veličanstveni bio je srpskog porijekla
- Srbi u čuvenoj Bitci na Kosovu polju nisu izgubili, nego pobijedili osmanlijske osvajače, koji su se morali povući iz Srbije nakon toga
- Dubrovački pjesnik Ivan Gundulić bio je, naravno, Srbin
- Kubanski komunistički revolucionar i diktator Fidel Castro bio je srpskog porijekla. Naime, Castro je rekao da je keltskog porijekla, a Kelti u Španjolskoj su, pogađate, bili srpskog porijekla.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/umro-velikosrpski-autor-jovan-deretic-hvalio-ga-djokovic-za-njega-pisala-kim-skoro/2281624.aspx>

Kada znamo za ove nepobitne činjenice, očito je s pravom Ministarstvo drobiličara nas optužilo za antisemitizam.

Iako sam već dao linkove za moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem kada se uzme u obzir da su Židovi također postali od Srba, mislim da je potrebno da dam i tekst mog sučeljavanja s osnivačem Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića:

<https://www.tjedno.hr/pecaric-jesu-li-zidovi-dio-srpskog-naroda/>

**SUČELJAVANJE MILANA BULAJIĆA I JOSIPA
PEČARIĆA ZA EMISIJU “MOST” RADIJA
“SLOBODNA EUROPA” 1998.
I. DIO**

OMER KARABEG: U današnjem “Mostu” raspravljat ćemo o jednoj od najspornijih tema između Srba i Hrvata, a to je broj žrtava u logoru Jasenovac. O ovom pitanju ne postoji ni minimum suglasnosti. Brojke koje nude jedna i druga strana ogromno se razlikuju. Dok se u Srbiji uglavnom prihvata brojka od 700 hiljada žrtava, u Hrvatskoj se spominju cifre između 30 hiljada i 70 hiljada. Naši sugovornici su Josip Pečarić, profesor matematike na Sveučilištu u Zagrebu i Milan Bulajić, direktor Muzeja genocida u Beogradu. Gospodin Bulajić je autor knjige “Tuđmanov jasenovački mit”, a gospodin Pečarić knjige koja nosi naziv “Srpski mit o Jasenovcu”.

Dobar dan gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Dobar dan.

KARABEG: Dobar dan gospodine Pečariću.

PEČARIĆ: Dobar dan.

KARABEG: Gospodine Bulajiću, koji su osnovni argumenti za tvrdnju da je u Jasenovcu stradalo oko 700 hiljada ljudi?

BULAJIĆ: Prije svega, nikada nijesam tvrdio da je u Jasenovcu stradalo 700.000 žrtava, što mi pripisuje i gospodin Pečarić i gospodin Žerjavić i ne znam tko još. Volio bih da negdje netko spomene kada sam to rekao. Moj pristup cijeloj stvari je da se imenom i prezimenom, kako to rade Jevreji, kako to radi Jad Vašem, memorijalni centar žrtava holokausta, utvrdi svako ime žrtve. Tim putem mi smo upornim radom došli do brojke od 77.743, uz napomenu da je to stanje iz listopada 1997. godine. Mi tu listu dopunjavamo svaki dan uz pomoć velikih kompjutera Saveznog zavoda za statistiku. Na toj listi od 77.743 žrtve nalazi se 19.544 djece od jednog dana, podvlačim od jednog dana, do četrnaest godina starosti. Sve drugo uzimam kao pregled mišljenja, stavova i tako dalje. Vi ste u uvodu rekli da su razlike u tome da Srbi tvrde da ima 700.000 žrtava. Nemojte - Srbi, ne možemo tako govoriti, možemo govoriti o pojedinim autorima, pojedinim istraživačima, ali ne pripisivati ništa posebno ni srpskom narodu, ni hrvatskom narodu.

KARABEG: Izvolite gospodine Pečariću.

PEČARIĆ: Nikada nisam u mojoj knjizi rekao da gospodin Bulajić tvrdi da je 700.000 žrtava. On to radi mnogo suptilnije, i to sam u svojoj knjizi i pokazao.

Naime, on doslovno i uporno citira sve one među Srbima koji govore o 700.000. U njegovoj knjizi ćete naći svakoga onog tko je ikada spomenuo brojku o tih 700.000 žrtava. On nikada ne polemizira s tim ljudima, ali će polemizirati s onim Hrvatima koji spominju brojku za koju i on kaže da je ima na svom popisu. Polemizirat će sa Žerljavićem, s Goldsteinom. Možda ne polemizira s njima izravno oko te brojke, ali će polemizirati oko bilo čega drugog - oko ukupnog broja žrtava ili nečega drugog - da bi ih osporio kao vjerodostojne svjedoke, a nikada ne pokušava osporiti svoje Srbe koji govore o 700.000 žrtava. Međutim, ipak mu je teško da taj svoj cilj sakrije. Tako on u svojoj knjizi kaže: "Na osnovu izloženog, tražiti od evropskog parlamenta da se obrazuje međunarodni komitet, za utvrđivanje istine o najbrutalnijem i najmasovnijem logoru smrti – Jasenovac." Sudeći po ovoj rečenici doktor Bulajić smatra da je u Jasenovcu stradalo mnogo više od 700.000 žrtava, jer....

BULAJIĆ: Na osnovu čega? Na osnovu čega, gospodine? Pa vi ste profesor matematike. Na osnovu čega to tvrdite?

PEČARIĆ: ... on kaže da je Jasenovac najveći i najmasovniji logor smrti, što znači da je veći od Auschwitza.

BULAJIĆ: Nikad ja to nisam rekao.

PEČARIĆ: To je u vašoj knjizi na strani 161.

BULAJIĆ: Molim! Pa tu nijedna brojka nije navedena.

PEČARIĆ: Dalje, gospodin Bulajić u svojoj knjizi precizno navodi sve visoke predstavnike srpske države i sve institucije koje tvrde da je u Jasenovcu ubijeno 700.000 ljudi. Ja vam mogu to točno po stranicama reći na kojoj strani je rekao to, recimo, Milošević, na kojoj je to strani reklo Ministarstvo vanjskih poslova, na kojoj strani je to rekla Srpska pravoslavna crkva.

BULAJIĆ: Nemojte gospodine profesore, nemojte po stranicama. Kažem vam da nikada nisam spomenuo brojku od 700.000. Da vas podsjetim samo, vrlo visoki predstavnici hrvatske...

PEČARIĆ: Ja vas podsjećam, pogledajte u svojoj knjizi na strani 161, i vidjet ćete da ste tvrdili da je najbrutalniji i najmasovniji logor smrti Jasenovac.

BULAJIĆ: To i dalje tvrdim, to i dalje tvrdim.

PEČARIĆ: To znači da je veći od Auschwitz, dakle samim tim tvrdite da je više od 700.000.

BULAJIĆ: Ne, ne, to nigdje nije rečeno. Nije, pa nemojte.

PEČARIĆ: Ako je više od Auschwitzta onda je i više od 700.000. A dalje...

BULAJIĆ: Pa vi ste profesor matematike.

PEČARIĆ: Upravo zbog toga znam šta znači kad se govori posredno. Znam čitati između redaka, a ne samo doslovno. A vaša je knjiga namijenjena onima koji čitaju doslovno...

BULAJIĆ: Gospodine, ne radi se...

PEČARIĆ: Vaša knjiga, ova tvrdnja o Jasenovcu kao najbrutalnijem i najmasovnijem logoru smrti, govori o vašoj ulozi koju imate u okviru funkcije srpskoga jasenovačkog mita...

BULAJIĆ: Znae šta gospodine, vi imate...

PEČARIĆ: Cijela knjiga je tako pisana. Ovaj i onaj je rekao i kazao, taj i taj je izjavio. Međutim, vi ne spominjete bitne podatke koji su vezani za popise žrtava. Vi će te ih ili kritizirati ili ih ne ćete ni spomenuti. Započnimo od početka stvaranja mita o Jasenovcu pa da vidimo što Vi tvrdite...

BULAJIĆ: Čekajte molim vas. Samo polako.

PEČARIĆ: Recimo, bitan moment u stvaranju jasenovačkog mita je popis iz 1946. godine koji je napravila Zemaljska komisija za ratne zločine. Na tom popisu, koji je, kao što znate, ovih dana pronađen u Hrvatskom državnom arhivu, točno se vidi da je u Jasenovcu bilo 15.792 žrtve, a u Staroj Gradiški 2.927...

BULAJIĆ: Gdje se to vidi? Gdje se to vidi?

PEČARIĆ: S tim što je to samo popis žrtava s područja Narodne Republike Hrvatske. Međutim, i pored tog popisa, koji je tek sada dostupan javnosti, Zemaljska komisija je te iste 1946. godine izašla s brojkama od 500 do 600 tisuća žrtava u Jasenovcu...

BULAJIĆ: Točno. Točno.

PEČARIĆ: Gospodin Bulajić u svojoj knjizi, na strani 54, kaže sljedeće: "Okružna komisija za utvrđivanje ratnih zločina Nova Gradiška izašla je na stratište Jasenovac odmah poslije njegovog oslobođenja, a nedjelju dana kasnije, 11. maja 1945 i Zemaljska komisija Hrvatske. Ona je bila svestrano i stručno ekipirana. U rezultatu odgovornog rada i tadanje spoznaje poslat je Međunarodnom vojnom sudu u Nürnbergu izvještaj o stratištu Jasenovac sa oko 500.000 do 600.000 umorenih zatočenika - žrtava fašizma". Dakle po gospodinu Bulajiću i njegovoj knjizi, koju je napisao 1997. godine, odgovoran rad je kada se na osnovu brojke od 15.792, a to je brojka koju je on sigurno znao, pošalje izvještaj međunarodnom

vojnomo sudu s brojkom od 500.000 do 600.000 žrtava. A tu brojku uporno gospodin Bulajić...

BULAJIĆ: To je zvanični izvještaj Zemaljske komisije Hrvatske, a nije Srpske niti ničije druge. A taj izvještaj od 15.000...a taj... dajte molim vas...

PEČARIĆ: Nije važna čija je komisija. To je bio komunistički sustav. A zna se u Jugoslaviji gdje je bio centar i odakle je sve dolazilo...

BULAJIĆ: Gospodine profesore... Gospodine profesore...

PEČARIĆ: Vidite on nije naveo taj podatak u svojoj knjizi...

BULAJIĆ: Dajte sačekajte malo... Gospodine profesore, pa dajte nemojte kao mašina.

PEČARIĆ: To je dokaz da on posebno dokazuje da je broj žrtava logora Jasenovac 700.000 i nešto. Dakle upravo on taj broj sugerira ljudima koji su na osnovu takvog jasenovačkog mita vršili zločine u Hrvatskoj. To je bila osnova za zločin koji je sproveden u Hrvatskoj državi, jer on, kao što vidite, zna za broj 15.792, a u njegovoj knjizi toga broja nema...

KARABEG: Hoćemo pustiti gospodina Bulajića sada. Izvolite gospodine Bulajiću.

PEČARIĆ: I još nešto. Gospodin Bulajić je od 1948. do 1988. godine bio diplomat, bio je službenik Ministarstva vanjskih poslova Jugoslavije. To znači da je bio upoznat sa svim djelatnostima Ministarstva. On je stručnjak za žrtve, On zna što je radilo Ministarstvo vanjskih poslova. On nigdje ne će reći da je Jugoslavija 1963. godine smanjila onaj službeni podatak od 1.700.000 žrtava na tlu Jugoslavije na 950.000 i takav dokument poslala Njemačkoj uz zahtjev za reparaciju. Njemačka nije to prihvatila nego je tražila popis žrtava. Popis je napravljen 1964. i njime je dobivena brojka žrtava nešto manja od 600.000. Pazite, on će sve drugo govoriti, on će uporno osporavati taj popis, ali on ne će nikada spomenuti taj dokument i taj podatak, ali će u svojoj knjizi optuživati Tuđmana zbog toga što tvrdi da je ukupan broj žrtava u Jugoslaviji manji od milijun.

KARABEG: Hoćemo dati riječ gospodinu Bulajiću?

PEČARIĆ: Izvolite.

BULAJIĆ: Gospodine profesore, ja sam vjerojatno prvi u Jugoslaviji postavio pitanje da brojka od 1.706.000 žrtava nema pokriće u dokumentaciji. Što se tiče broja od 900.000, koji kažete...

PEČARIĆ: 950.000.

BULAJIĆ: 950.000. To je samo ono čim je dokumentacija tada raspolagala. Međutim, vi imate gospodine prednost u tome što ste vi moju knjigu čitali, mnoge stvari ste postavili na glavu, tumačite na svoj način.

PEČARIĆ: Ha, ha, ha..

BULAJIĆ: Dozvolite, molim vas. Tumačite na svoj način. Vi čak uzimate tiskarske greške koje su očite. Da, Bulajić navodi da je u Hrvatskoj 1941. živjelo 40.000 Jevreja, a da je oko 235.000 Jevreja ubijeno u koncentracionom i ekstremističkom logoru – Jasenovac. Komentar jednog matematičara - Vas: “Da, od 40.000 ubijeno je 235.000. Tiskarska pogreška?”...

PEČARIĆ: Da, ja sam rekao da je tiskarska pogreška i narugao sam se činjenici da ste vi dodali jednu nulu, jer je to tipično u srpskoj politici pa je jedna nula dodana i broju žrtava u Jasenovcu.

BULAJIĆ: “Ako i jest, rijetko je kad neka tiskarska pogreška pogodila bit problema kao ova!”...

PEČARIĆ: Ja sam rekao da je tiskarska greška.

BULAJIĆ: “Zaista je idealno opisala velikosrpsku politiku u logoru Jasenovac: dodati koju ništicu njima zaista nije problem!”

PEČARIĆ: Pa jasno, to je istina.

BULAJIĆ: Radi se o očitoj greški 23.500, to nije Bulajićeva procjena nego Jad Vašema iz Jeruzalema, koja je prošle godine u pismu najvećih funkcionera Jad Vašema predsjedniku Franji Tuđmanu povećana na 25.000. Za vas je, taj broj od 19.425 djece od jednog dana do 14 godina utvrđenih imenom i prezimenom, gospodine profesore, sa svim podacima indentifikacije, “ples brojkama”.

PEČARIĆ: “Ples brojkama” je toliko tiskarskih grešaka, a ne činjenica da je toliko ljudi i djece poginulo...

BULAJIĆ: Za njega bi ples brojkama bio i podatak imenom i prezimenom 74.762 djece žrtava rata...

KARABEG: Nemojte u glas, molim vas.

PEČARIĆ: Vi uporno ne ćete dati popise koje imate. Zašto ne ćete dati te popise? O tome su pisale prije tjedan dana hrvatske novine. Ili, hrvatska pravедnica je pronašla Židove koje je ona spašavala na popisu žrtava Židova...

BULAJIĆ: Mogu li ja da završim?

PEČARIĆ: Očito su onda i na vašem popisu žrtava, a vi uporno nećete dati vaš popis žrtava da mi provjerimo ...

BULAJIĆ: Tko neće dati? Mi smo gospodinu Žerjaviću u New Yorku pokazali sve te popise.

PEČARIĆ: To odmah govori da mi moramo sumnjati u vas. Pogotovo što vi, kao direktor Muzeja žrtava genocida u Beogradu, niste napravili popis žrtava niti za Banjicu niti za Sajmište.

BULAJIĆ: Tko to kaže? Tko to kaže?

PEČARIĆ: Pa dostavite ih da ih usporedimo.

BULAJIĆ: Možete li sačekati da ja kažem ovo? Je li gospodine...

PEČARIĆ: Zašto ne dostavite vaš popis, da ga provjerimo. Jasno je da ga vi nećete dostaviti Hrvatskoj da ga mi ne bi smo mogli provjeriti.

BULAJIĆ: Dobro, možete li gospodine profesore držati se neke akademske etike da saslušate što kažem.

PEČARIĆ: Je, je!!

BULAJIĆ: Vi cifru koju spominjete od 15.752. Ja tražim također da vidim taj popis, jer pozivate se da je to izvještaj Zemaljske komisije Hrvatske, a zvanični izvještaj koji je Zemaljska komisija Hrvatske poslala međunarodnoj komisiji sadrži brojku od 500.000 do 600.000.

PEČARIĆ: Da, ali vi ste znali za ovaj popis...

BULAJIĆ: Ne, ja za taj popis prvi put čujem i pitam se da li taj popis od slova P postoji uopće.

PEČARIĆ: .. i sami ste rekli da znate za brojku od 15.752 i što je na osnovu toga rekla Komisija. Jasno je i zašto. Vi znate kako je došlo do 1.700.000, da je to bio jedan proračun studenta...

BULAJIĆ: Prvo, gospodine profesore vi ste...

PEČARIĆ: A Tito je 1945. godine izjavio da je broj žrtava milijun i 700.000 i to se moralo braniti...

BULAJIĆ: Za Boga miloga, pa možete li vi saslušati malo?

PEČARIĆ: To su izmišljene brojke koje su napuhavane i koje su stvarale srpski mit o Jasenovcu.

KARABEG: E mogu li ja... Molim vas. Molim vas. Ne će ništa vrijediti emisija. Idete jedan preko drugog.

BULAJIĆ: Pa ne vrijedi ovako razgovarati.

PEČARIĆ: Dobro.

KARABEG: Molim vas, neka bude. Gospodin Bulajić neka kaže šta ima sad, pa poslije gospodin Pečarić, pa će emisija trajati koliko treba ali samo da se razumije.

BULAJIĆ: Dabome, sad neka sasluša toliko.

PEČARIĆ: Dobro.

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Molim vas. Pozivate se na vašeg kolegu profesora, odnosno, tada studenta druge godine matematike. Da je on za Kardelja pisao izvještaj i proračun od 1.706.000. Pa gospodine profesore, tada ni profesor sveučilišta ne bi mogao da napiše proračun i da ga pošalje direktno Kardelju, mimo direktora Vogelnika, Tasića i tako dalje. To je priča za malu djecu. Ali ja vas pitam je li popis od 19.542 djece ples brojkama? Imenom i prezimenom, otac, majka, kad je rođen, gdje je rođen. Je li "ples brojkama" i popis od 77.743 žrtve Jasenovca, utvrđenih imenom i prezimenom, stanje listopad 1997., koji je prikazan inženjeru Žerjaviću u New Yorku i svima koji su tamo bili prisutni? Je li to "ples brojkama"? Drugo. Vi meni, zbog ovih mojih tiskarskih grešaka, kažete da je tipično za Bulajića da dodaje ništice.

PEČARIĆ: A niste čitali moju knjigu!?

BULAJIĆ: Pa za Boga živoga kako možemo tako razgovarati? Ako se samo tvrdi: "Bulajić ne bi bio Bulajić kad bi rekao istinu". A kao istinu Pečarić priča ovu istinu o Vladeti Vučkoviću. Vi tvrdite da ja nigdje nijesam rekao izvor gdje je povjesničar doktor Franjo Tuđman tvrdio da je ukupan broj žrtava Jasenovca 20.000. Gospodine, svuda sam rekao da je to doktor Franjo Tuđman, povjesničar, u svojstvu predsjednika Republike Hrvatske, izjavio na Haškoj konferenciji o Jugoslaviji 6. studenoga 1991. godine i to se nalazi na transkriptama te konferencije. Tom prilikom se povjesničar Tuđman pozvao na nove njemačke dokumente. Svi smo tražili, ja sam javno tražio da nam pokaže dokumente na koje se poziva. Podsjećam, da je pred gospodinom Žerjavićem, inženjerom Žerljavićem, doktor Rozenbaum, visoki predstavnik američke vlade, na prvoj međunarodnoj konferenciji o Jasenovcu u New Yorku, jasno rekao da ima dokument – meni ga je predao - njemački dokument od 6. prosinca 1943. godine u kojem se žrtve Jasenovca cijene na 120.000, a žrtve Stare Gradiške na 80.000. To je stanje, podsjećam, 6. prosinca 1943. godine i da tome treba dodati krvavu 1944.

godinu i pola 1945. godine, kada je vršena likvidacija svih živih svjedoka i materijalnih dokaza o ustaškim zločinima genocida u sistemu logora smrti, jer to nije bio jedan logor, to je bio sistem logora koji se protezao oko 210 do 240 kvadratnih kilometara masovnih grobnica. Tu je suština i to i povjesničar Tuđman navodi kao stožerno pitanje. Pa dajte da razgovaramo o tome stožernom pitanju. Milan Bulajić je predložio...

PEČARIĆ: To je drugo pitanje. Podnaslov moje knjige je Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima. A vi ponovo pričate o “plesu brojkama”.

BULAJIĆ: To ste vi nazvali “ples brojkama”.

PEČARIĆ: Da “ples brojkama”. Očito niste razumjeli da sam ja govorio o tim vašim tiskarskim greškama i o onoj činjenici da su Srbi tvrdili da je broj žrtava Jasenovca 700.000. Dakle dodali su jednu ništicu na onaj broj koji je po nekim procjenama od 70.000 do 80.000.

BULAJIĆ: Vidjeli ste da to nije nitko dodao da je to tiskarska greška bila.

PEČARIĆ: Prema tome niste razumjeli o čemu sam ja govorio.

BULAJIĆ: Razumio sam. Pa to nije red...

PEČARIĆ: Drugo, Vi tvrdite to o Tuđmanu. Nije istina da sam ja tvrdio da vi nigdje ne dajete izvor gdje je dr. Tuđman to rekao, nego da ne dajete referencu, osim na jednom mjestu. A pogledajte, Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke. O tome sam ja govorio.

BULAJIĆ: Gospodine profesore, gospodine profesore, Tuđman je sve te brojke spominjao.

PEČARIĆ: A kako tek citirate Tuđmana. Kad čovjek vidi kako ga Vi citirate, pomislio bi da Tuđman tvrdi da je 700.000 Srba pobijeno u Jasenovcu.

BULAJIĆ: Ne, ne.

PEČARIĆ: Naime, vi navodite Tuđmanove riječi: “Predsjednik Srbije, u razgovoru sa mnom je argumentirao o tome da je srpsko pučanstvo u Hrvatskoj ugroženo i da kod njega živi sjećanje na to da je u hrvatskom logoru u Jasenovcu, bilo ubijeno 700 tisuća Srba. Ja sam predsjedniku Srbije ukazao na činjenicu da je to potpuno neistinito” i tako dalje i onda ga dalje citirate: “ne stoji da je u Jasenovcu, sa kojim on i neki drugi srpski političari, čak i profesori tvrde da je

ubijeno 700 tisuća Srba, nego i Židova, Hrvata, Cigana i fašista.” Znači, uopće ne navodite citat s brojkom od 20.000, nego samo ovu brojku od 700 tisuća, a on samo ispravlja da nisu ubijeni samo Srbi, nego i Židovi, Hrvati, Cigani i fašisti. A vaš je komentar: “Na taj način revidirajući i svoje revizionističke procjene da je u ustaškom logoru u Jasenovcu ubijeno 30 do 40 hiljada Srba pa i drugih, Tuđman u 1991 na...”, gledajte kako naziva doktor Bulajić konferenciju: “na Konferenciji o razbijanju Jugoslavenske države”.

BULAJIĆ: Točno.

PEČARIĆ: Počinje sa velikim K što znači da se konferencija zove “Konferencija o razbijanju jugoslavenske države”. ...

BULAJIĆ: Dobro. Ja je tako ...

PEČARIĆ: To nam govori s kim imamo posla. Što to doktor Bulajić tvrdi: Konferencija o razbijanju jugoslavenske države.

BULAJIĆ: Jest. Tačno je to bila haška konferencija.

PEČARIĆ: I takve stvari u njegovoj knjizi sam ja tražio. Takvih bedastoća, pa to je nevjerovatno, da jedan doktor znanosti tako nazove tu konferenciju. Pa zar bi jedan predsjednik Tuđman, predsjednik Hrvatske, sudjelovao na Konferenciji o razbijanju jugoslavenske države!?

BULAJIĆ: Pa sudjelovao je i predsjednik Srbije.

PEČARIĆ: Gospodin Bulajić dalje nastavlja da je više nego neozbiljno što Tuđman na “Konferenciji o razbijanju jugoslavenske države” tvrdi da su Srbi išli u ovaj rat vođeni obmanom da je srpsko pučanstvo Hrvatske ugroženo genocidnom politikom. A to je fakat.

BULAJIĆ: Pa čekajte.

PEČARIĆ: Fakat je da su Srbi išli u rat u Hrvatskoj predvođeni srpskim mitom o Jasenovcu od 700.000 žrtava. To im je govorio predsjednik Srbije, to im je govorilo Ministarstvo vanjskih poslova, to im je govorilo Ministarstvo prosvjete i kulture, to im je govorila Srpska pravoslavna crkva. A doktor Bulajić ih nigdje nije sustavno pobio. On je svojim djelom samo davao potporu takvim tvrdnjama, čak i ovom tvrdnjom da je Jasenovac bio najbrutalniji i najmasovniji logoru smrti, znači brutalniji i od Auschwitza. Ne zaboravimo činjenicu da je doktor Bulajić kao svjedok - ekspert obrane vukovarskog gradonačelnika Slavka Dokmanovića opravdavao srpsku pobunu u Hrvatskoj 1991., znači opravdavao genocid i sve zločine koje su napravljeni na teritoriju Hrvatske, time što za ustaške zločine u Jasenovcu nitko nije bio kažnjavao, odnosno time što ustaška genocidna država

nije proglašena zločinačkom. I to vam otprilike znači, kako Amerikanci gledaju filmove o Indijancima, gdje su Indijanci loši, a kauboji dobri, kad na ulicama sretnu nekog Indijanca mogu ga odmah ubiti jer su oni genocidni....

BULAJIĆ: Znae šta gospodine profesore. Ja sam... ja sam...Molim vas. Molim vas.

PEČARIĆ: On jednostavno nigdje ne pobija taj mit koji su Srbi stvarali. On upravo svojim pisanjem radi suprotno. On je uvijek osporavao sve dobro što je rađeno u Hrvatskoj. A zamislite vi situaciju koju smo mi imali u Hrvatskoj koja je bila u državi kakva je bila Jugoslavija, a koju zastupa doktor Bulajić. On koristi njihove dokumente, kao da su točni. On tvrdi da je suđenje Stepincu - suđenje zločincu, da je Stepinac zločinac zato što mu je sudio sud takve jedne države. U mojoj knjizi ćete naći dokument, a ima ih puno takvih u Hrvatskoj, gdje je 141 žitelj jednog mjesta napisao molbu da se iz logora pusti neki Židov. Takvih dokumenata imamo dosta. Imamo i dosta sličnih dokumenata sa puno potpisa za puštanje Srba iz logora. Te dokumente nije nikad spomenuo niti dr. Bulajić, niti ijedan profesor iz Hrvatske, jer smo mi živjeli u takvoj državi kakva je bila Jugoslavija gdje se činjenice da su cijela mjesta tražila da se neki logoraš pusti iz logora nije smjelo objaviti. Nije se smjelo dati spomena o tome, zbog toga da bi se njegovao srpski mit o Jasenovcu, da bi se pripremao budući zločin koji je na osnovu tog srpskog mita o Jasenovcu napravljen na Hrvatskoj, u Bosni i danas koliko vidimo i u Kosovu.

BULAJIĆ: Profesore!?

PEČARIĆ: Maloprije sam citirao što je rekao predsjednik Milošević, kao i ono što je na suđenju Dokmanovića rekao dr. Bulajić, a vjerojatno znate da se Dokmanović poslije toga suđenja i ubio. Da, te iste stavove zastupaju i Dokmanović i Milošević i Bulajić. A Milošević je, od američkog senata, čini mi se rezolucijom 105, proglašen za ratnog zločinca.

BULAJIĆ: Gospodine profesore, Vi imate tu prednost da ste doista pročitali moju knjigu Jasenovac Franje Tuđmana.

PEČARIĆ: A vi kao niste pročitali moju knjigu!

BULAJIĆ: Trebali ste pročitati knjigu u četiri toma "Ustaški zločini genocida, suđenje Andriji Artukoviću", pa biste vidjeli mnogo čega. Ali čekajte...

PEČARIĆ: Jeste li vi direktor muzeja u Beogradu ili u Zagrebu? Zašto u vašim knjigama pišete samo o zločinima u Hrvatskoj, a ne o zločinima u Beogradu? Vi ste imali i Sajmište i Banjicu. Sajmište je judenlager. Judenlager u glavnom gradu jedne države! Vi ste imali dva logora od kojih je jedan imao broj žrtava otprilike koliko ima Jasenovac prema ovom vašem popisu. Vi nemate niti jednu knjigu o

logorima u Beogradu, a direktor ste Muzeja žrtava genocida u Beogradu. A kao direktor takvog muzeja vi ste automatski odgovorni i za stavove Miloševića, i za stavove Ministarstva vanjskih poslova, i za stavove Srpske pravoslavne crkve...

BULAJIĆ: Ma nemojte reći.

PEČARIĆ: Jer ste vi kao direktor muzeja u Beogradu trebali da radite na tim logorima da bi oni znali i imali spoznaju o zločinima u Beogradu.

BULAJIĆ: Ma nemojte reći.

PEČARIĆ: Da, da. Činjenica je da je u glavnom gradu jedne države bilo dva konc-logora. A jedan je bio "judenlager" – dakle konc-logor samo za Židove. Židovi iz judenlagera Sajmište su ubijani u plinskim vozilima. Oni su ukrcavani u plinska vozila i vođeni kroz Beograd. Ulice Beograda su stratišta tih logora. Ako Vi računate kolika je površinu Jasenovca, kolika je onda površina konc-logora Beograd, jer morate uzeti u obzir mjesta gdje su sahranjeni, a to je na raznim mjestima u Beogradu, na primjer Jajince, a morate uzeti i ulice Beograda u kojima su ubijani...

BULAJIĆ: Dobro mogu li...dobro možemo li dobiti riječ. Vi samo unosite...vi sad unosite gospodine profesore...o Bože ...

PEČARIĆ: Prema tome, površina Beograda kao konc-logora je mnogo veća od Jasenovca. U vašoj knjizi na jednom mjestu vi zaista uspoređujete oslobođenje Beograda i Jasenovca. Ja vam to priznajem. Zato što ste time meni doista skrenuli pažnju da moram uvijek davati paralelu između Beograda i Jasenovca.

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa nemoguće je - ovdje se otvara toliko pitanja. Ja sam odgovoran i za Slobodana Miloševića i za Srpsku pravoslavnu crkvu i za sve.

PEČARIĆ: Pa direktor ste Muzeja genocida.

BULAJIĆ: Ispada da sam ja trebao da budem i autor knjiga o logorima na Sajmištu i Banjici. Mogu vam reći da je Institut za suvremenu historiju objavio poseban tom, posebnu studiju o tome.

PEČARIĆ: Pa direktor ste Muzeja žrtava genocida u Beogradu. Pa o čemu trebate pisati ako ne o Sajmištu i Banjici? Ja sam matematičar, pa nemojte meni gluposti pričati. Vi pričate o Jasenovcu, Jasenovac nije u Beogradu. Vi ste direktor Muzeja žrtava u Beogradu.

BULAJIĆ: Ne, ne, ne, ma dajte...

PEČARIĆ: Sajmište je u Beogradu, Banjica je u Beogradu, Jajinci su na teritoriju grada Beograda. O čemu vi pričate? Ja govorim upravo da to što vi niste to radili je omogućilo ovima ...

BULAJIĆ: Gospodine Karabeg, gospodine Karabeg...Mogu li ja da dobijem riječ ovdje?

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Gospodin profesor Pečarić je profesor matematike, a on se ovdje uopće ne bavi matematikom, već politikom i to jednom jednostranom politikom. Evo da kažem da je on mene nazvao srpskim slugom. On je mene nazvao Crnogorac koji služi srpskim interesima. On je mene nazvao da sve narode dijelim na Srbe koji poštuju pozitivno međunarodno pravo i sve ostale. On meni drži prodike o onome što ja nikada nisam govorio. O Garašaninovom Načertaniju...

PEČARIĆ: U tome je i problem - što niste govorili.

BULAJIĆ: O transparentu u Podgorici o Dušanovom carstvu. Da, po meni, Hrvati i Muslimani, zaboga, nisu jednako ljudi kao Srbi. Glavni autoritet gospodinu profesoru Pečariću je autor Philip Cohen, koji je napisao najernju knjigu o Srbima koju sam ja ikada pročitao, i koga ni doktor Klein nije prihvatio da govori u New Yorku kada je pročitao njegovu knjigu. Pečarić meni čak daje i neka priznanja, kaže: "Bulajić je osobno svojim radom doprinio da danas imamo slobodnu Hrvatsku", pa optužuje: "ali pridonio je mnogobrojnim ubijanjima, mnogobrojnim zločinima". "Očito je on branitelj četničkog pokreta" - Bulajić koji se borio protiv četnika. On tvrdi za mene: "Svim silama se trudi da rehabilitira četnički pokret", zbog toga, kako kaže, što je Tito primio mnogo četnika, a ne kaže koliko je Tito primio domobrana, i tako dalje. On politizira o zločinima u Kosovu, o 1991. godini. On meni govori o svedočenju na suđenju Dokmanović. Ja sam svjedočio ne za Dokmanovića nego kao svjedok stručnjak pred međunarodnim krivičnim sudom za prethodnu Jugoslaviju, kao historičar. I ja sam u tom smislu pokušao dati neke historijske činjenice. Međutim, gospodin profesor u Internetu koji je jučer objavljen pod naslovom "Serbian myth on Jasenovac", na način koji je nevjerovatan, kaže: "It is obvious that Bulajić - as I already proved - is not competent to debate with Tuđman's book, primarily because of the fact that he is lacking abilities and knowledge to do so. This is why Bulajic deals primarily with the question of the number of victims, especially at the camp of Jasenovac."¹³ Za

13 „Očito je da Bulajić - kako sam već dokazao - nije kompetentan polemizirati s Tuđmanovom knjigom, uglavnom zbog činjenice da mu za takvo što nedostaju

Boga miloga, pa to je prava stvar - ako ne ćemo politiku da vodimo. Htio bih podsjetiti i gospodina profesora i sve ljude u Hrvatskoj, da sam ja predlagao, i preko Veleposlanika Hrvatske u Beogradu, da zajednički radimo. Izrazio sam spremnost da sve naše istraživačke projekte stavimo kolegama u Hrvatskoj na raspolaganje. Tražio sam da nam direktor Hrvatskog državnog arhiva pokaže taj popis od 15.752 žrtve, da usporedimo s našim imenima i prezimenima. Međutim, umjesto toga gospodin inženjer Žerjavić, kojem dajem priznanje što je u New Yorku prihvatio cifru od 85 hiljada žrtava Jasenovac, čime je sve procjene i povjesničara Tuđmana i uzoritog kardinala Kuharića demantirao...

PEČARIĆ: Prihvatio!? U New Yorku!?

BULAJIĆ: Međutim, umjesto toga gospodin inženjer Žerjavić, taj stariji gospodin s kojim sam sjedio za stolom i razgovarao u New Yorku i koji je tada prihvatio brojku od 85.000 žrtava, kada se vratio iz New Yorka, objavio je tekst, na nekih 37 strana, pod naslovom: "The inventions and lies of doctor Bulajić on Internet". Pa za Boga živoga, pa u tim smo godinama da ne govorimo izmišljotine i laži, da govorimo o nekim činjenicama, da o tome razgovaramo. Međutim, sve je odbačeno što sam predložio. Ja sam onda predložio, da formiramo međunarodnu komisiju stručnjaka. Pa da toj međunarodnoj komisiji stručnjaka ja dam sve ono čime mi raspolažemo, neka gospoda Kolanović, Žerjavić i Pečarić daju s čime oni raspolažu. Mislim da je bio neki red da su me gospoda Pečarić, Žerjavić, Krušelj pozvali i obavijestili o promociji Pečarićeve knjige, o tom obračunu sa Bulajićem. Ja sam evo ovog momenta dobio tu knjigu u kojoj Željko Krušelj piše "Doktor Milan Bulajić, čuvar velikosrpske pogibeljomanije". Za Boga živoga ja idem imenom i prezimenom da se ustvrde žrtve Jasenovca, a ne na ovaj način. Prema tome, krenimo s dokumentima, činjenicama. Onako kako to radi Jad Vašem.

KARABEG: Izvolite gospodine Pečariću.

PEČARIĆ: Naravno da treba ići s dokumentima i najbolje bi bilo da oni dostave nama naše a mi njima njihove, ali je bitno da se dostavi i Banjica, da se dostavi i Sajmište, zato što oni uporno kriju činjenicu da je to bio judenlager. Uporno kriju činjenicu da nijedan Židov iz tih logora nije izašao živ. I da kažem ponovno, ja jesam spominjao da je doktor Bulajić Crnogorac, mislim - iz Nikšića. U stvari i ne znam je li on Srbin ili Crnogorac, kako se izjašnjava, ali Crnogorac barem po mjestu rođenja. To sam govorio zbog toga što ako hoćete promišljati velikosrpsku politiku vi morate znati da je bitna činjenica da je sada Milošević proglašen za ratnog zločinca od američkog Senata.

sposobnosti i znanje. Stoga se Bulajić prvenstveno bavi pitanjem broja žrtava posebno u logoru Jasenovac."

BULAJIĆ: Molim Vas, što miješate Miloševića i što miješate Senat. Ja sam gospodine bio u Americi desetak godina. Senat i Kongres su donosili razne rezolucije koje nikoga ne obavezuju.

PEČARIĆ: Vi morate voditi računa o činjenici da je Crnogorac Milošević bio predsjednik Srbije u vrijeme genocidnog rata protiv Hrvatske, BiH i tako dalje. Predsjednik Srba u BiH je također Crnogorac - Karadžić. Predsjednik Crne Gore je bio prosrpski orijentiran Bulatović, koji sam kaže da mu je prezime Srbin. Glavni vođa paravojnih organizacija je opet bio Crnogorac - Ražnjatović Arkan.

...

BULAJIĆ: A čemu...??

PEČARIĆ: A doktor Bulajić je opet kao Crnogorac bio direktor Muzeja genocida, muzeja koji nijednu knjigu nije napisao o tim svojim beogradskim konc-logorima, nego je napisao knjige o Jasenovcu, Vatikanu i druge političke knjige, a i o Stepincu se puno interesirao. Znači, nije ga ništa interesiralo o žrtvama i zločinima u Beogradu, a pogotovo ako znamo da u Beogradu praktično rata u drugom svjetskom ratu nije ni bilo, a bilo je toliko ljudi ubijenih u logorima. Očito je da se on trebao baviti time, a on se time ne bavi...

BULAJIĆ: Gospodine..

PEČARIĆ: Ja sam spominjao to njegovo Crnogorstvo i da bih ga na neki način upozorio. Vidite u Bosni i Hercegovini od zločinaca proglašanih od Međunarodnog suda u Haagu najznačajnija su dva zločinca. Jedan je Srbin Ratko Mladić, a drugi je Crnogorac Radovan Karadžić. Primjećujete li vi danas da se o ovom Srbinu Ratku Mladiću uopće ne govori. Samo se govori o ovom Crnogorcu. Vidite, svi su ti Crnogorci bili raspoređeni na najbitnija mjesta zbog kojih će sutra odgovarati kao ratni zločinci. Najvjerojatnije zato jer se od njih velikosrpska politika lako može otresti, govoreći da su oni Crnogorci. I normalno je zato da sam zato trebao u svojoj knjizi spomenuti da su u "Glasu Crnogorca" još 1920. godine za takve ljude pisali sami Crnogorci: "Ona naša zavedena braća, koja su metnula obraz pod noge, savila pokorno glave pred zlikovcima iz Beograda i primila njihove službe, vrlo rđavo prolaze među Srbijancima. Srbijanske vlasti ih anektiraju i zapostavljaju svakom danom prilikom, a sami Srbijanci ih tretiraju onako kako se tretiraju ljudi bez časti i ponosa, prodane duše i najamnici". To su Crnogorci napisali 1920. godine. Nevjerojatna je stvar da su baš svi ljudi iz Crne Gore na tako odgovornim pozicijama. Za paravojne formacije - Arkan, srpski mit o Jasenovcu - doktor Bulajić, predsjednik Srbije - Milošević, predsjednik Bosne i Hercegovine - Karadžić, a u Crnoj Gori je opet prosrpski orijentiran Bulatović. S time su oni krenuli. I kad govorimo o brojkama moramo govoriti i promišljati i o čitavoj toj politici i o takvim nekim slučajnostima. To ne može biti slučajno.

BULAJIĆ: Gospodine profesore, vi se i suviše bavite politikom, a malo matematikom.

PEČARIĆ: Ne bavim se ja politikom, to vam je logika...

BULAJIĆ: Dozvolite mi, dozvolite mi da vam odgovorim na pitanje.

PEČARIĆ: Vi se bavite politikom...

BULAJIĆ: Da vam odgovorim na pitanje, za Boga živoga. Pa sačekajte.

PEČARIĆ: Jer je politika kada se ne će reći da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava, ali se kaže da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor smrti...

BULAJIĆ: Gospodine Karabeg, ko Boga Vas molim da odgovorim čovjeku.

PEČARIĆ: To je politika, reći: "najbrutalniji i najmasovniji logor smrti je Jasenovac". To ste Vi rekli, to ste Vi napisali u vašoj knjizi. To je politika.

KARABEG: Evo izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Molim vas. Vi mene pitate zašto ja nijesam pisao o Sajmištu. Institut za suvremenu historiju je objavio posebnu knjigu, posebnu studiju o Sajmištu. Možete ju pročitati kad hoćete.

PEČARIĆ: Imam ja knjigu o Sajmištu.

BULAJIĆ: Objavljena je posebna knjiga o logoru Banjica i tako dalje, i tako dalje.

PEČARIĆ: Popis knjiga imam napisan, tu ispred sebe.

BULAJIĆ: Ja pišem o onom što drugi nijesu pisali, o onome čime sam se bavio. A, zašto ste vi napisali knjigu "Srpski mit o Jasenovcu"? Zašto niste napisali "Jevrejski mit o Jasenovcu", kao doktor Ivo Omrčanin, koji je u Hrvatskoj javno tvrdio da su Jevreji od Jasenovca napravili Hollywood? Zašto knjigu niste nazvali ciganski, romski mit o Jasenovcu, jer o stradanjima Roma u Jasenovcu postoji srpsko i englesko izdanje ovog muzeja...

PEČARIĆ: Ono s 80.000 žrtava, a u Hrvatskoj je živjelo svega 10.000 do 15.000 Roma.

BULAJIĆ: Zašto nije napisan antifašistički mit o Jasenovcu, u kome je mučeno i pobijeno mnogo antifasista i Hrvata, čak i domobrana koji su odbili da vrše zločine genocida. To su one domobranske uniforme o kojima vi govorite, a ne s Bleiburga. Zašto se ne utvrdi činjenično ono što gospodin doktor Tuđman tvrdi, da je Jasenovac 1945. do 1948. bio Jugoslavenski logor, zašto nam se ne pokažu dokumenti? Ja sam to osobno istraživao i preko onih prvih vojnika 21. divizije koji su ušli u Jasenovac. Nikada taj logor poslije rata nije bio logor, niti je mogao biti

logor jer je bio razrušen do kraja. Bulajić je, točno, imate pravo, kritizirao pravoslavnog protojereja u Zagrebu, Srbina, Popovića, da su u Jasenovcu ubijani samo civili jer to nije tačno.

PEČARIĆ: Niste vi to rekli. To sam ja rekao...

BULAJIĆ: Ubijani su i partizani, čak i grupe četnika i domobrana su ubijene tamo. Prema tome...

PEČARIĆ: Vi ste samo naveli što on kaže, a onda sam ja primijetio da poslije toga navodite drugo svjedočenje koje pobija ovo prvo. Ali vi niste izravno rekli da pravoslavni protojerej ne govori istinu. To vi niste nikad rekli, vi nemate petlju to da kažete.

BULAJIĆ: Jesam, čim sam doveo u pitanje to.

PEČARIĆ: Ali ostaje da ste vi napisali da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor smrti i znači da je veći od Auschwitza....

BULAJIĆ: Ja gospodine profesore i danas tvrdim da to i jest najmasovniji, najbrutalniji logor na području prethodne Jugoslavije i čitavog Balkana.

PEČARIĆ: I vama je to dalo pravo da kažete: ja sam to osobno istraživao. Vi ste tim sebe diskvalificirali kao stručnjaka.

BULAJIĆ: Molim vas. Ja sam razgovarao osobno ovih dana, direktno, nekoliko puta sa Simonom Wiesenthalom. On ima podatke i on je dao te ocjene o Jasenovcu. To nije dao samo Bulajić. Njemački izvori su..

PEČARIĆ: Zuroff kaže da mu vi dostavljate dokumente.

BULAJIĆ: Ja Simonu Wiesenthalu, pa nemojte podcjenjivati tog uzornog čovjeka.

PEČARIĆ: I njemu dostavljate dokumente.

BULAJIĆ: Da, da, ja njemu dostavljam podatke koje on traži.

PEČARIĆ: Oni su pokrenuli suđenje Šakiću, i vi ste se sami pohvalili da ste vi to napravili.

BULAJIĆ: Točno, točno.

PEČARIĆ: Prema tome, vi sami sebi uskačete u riječ. Znači oni su radili ono što ste vi htjeli, sami ste to rekli. Imate izjavu u novinama gdje ste to rekli.

BULAJIĆ: Ma čekajte, ne miješajmo konkretnu inicijativu za ekstradiciju. U stvari razgovor je bio zajednički s Wiesenthalovim centrom u New Yorku, gdje je bila i vaša hrvatska delegacija.

PEČARIĆ: Sad je već - zajednički.

BULAJIĆ: Ono što smo mi uradili to je da smo na ulazu izložbe o Jasenovacu, prikazali fotografiju ustaše Dinka Šakića i samo preveli autentično ono što je u Hrvatskoj objavljeno: "Ja sam samo vršio svoju dužnost. Ničega se ne stidim. To bih ponovno uradio, i jedino žalim što nisam sve uradio zašto me optužuju, jer bi time olakšao današnji položaj Franje Tuđmana."

PEČARIĆ: Sud neka mu sudi, a nećemo mi. A vi ste se pohvalili da to nije uradio Wiesenthalov centar, nego vi.

BULAJIĆ: Tko?

PEČARIĆ: To je vaše hvaljenje za tisak, ali mi govorimo o žrtvama rata. Činjenica je da vi uporno skrivate brojku od 950.000 žrtava na području cijele Jugoslavije. Prvi put ste sad to meni pokušali objasniti. Znači sad ste već u ovom razgovoru priznali da taj podatak znate, a nigdje u vašem radu, nigdje niste taj podatak spomenuli.

BULAJIĆ: Gospodine..

PEČARIĆ: Vi govorite o sebi kao o objektivnom čovjeku, a poslušajte ponovno ovaj snimak, vidjet ćete da ste nekoliko puta pobili ono što ste ranije rekli. Niste brojkou od 950.000 u vašoj knjizi ni spomenuli.

BULAJIĆ: Kažite mi, kažite mi šta sam pobio. Kažite mi šta sam pobio. Kažite mi.

PEČARIĆ: Niste u vašoj knjizi nigdje spomenuli da je Jugoslavija dostavila Njemačkoj 1963. godine podatak da je ukupan broj žrtava bio do 950.000.

BULAJIĆ: Nisam spomenuo. Čekajte gospodine.

PEČARIĆ: Znate što, ja sam matematičar. Ja znam i što je tehnika. Ako vas baš interesira imam, također, magistraturu iz elektrotehnike. Zna se kako se dolazi do te vrste podataka. Taj podatak do koga se došlo proračunom poklapa se, približno naravno, s proračunima koje su uradili Ivo Lah i američki ured za popis žrtava rata 1954. godine. Prema tome, oni su dostavili Njemačkoj ono što je bilo proračunato, što je znanost u Beogradu u tom momentu mogla proračunati. Ali Nijemci su tražili popis. Kao u tehničarima i bilo gdje, mora se verifikirati ono što je dobiveno računom. Verifikacija broja žrtava može biti samo popis. Popis je izvršen 1964. Da je točno ono što vi kažete "to ono s čim je dokumentacija tada raspolagala" značilo bi da je popis izvršen do 1963. Ma kojim popisom iz 1963. - taj popis je napravljen 1964. Prema tome, došlo je do nesklada između brojke od oko 600.000 koliko je bilo na tom popisu i brojke od 950.000 koja je bila dostavljena Njemačkoj. Vi tu brojku

od 950.000 nigdje u svojoj knjizi - pazite, to je ogromna knjiga, drugo izdanje - ne spominjete. Što je to nego prikrivanje? ...

BULAJIĆ: Možete, možete li stati jedan momenat? Možete li jedan momenat stati?

PEČARIĆ: I kako može netko objektivni vjerovati doktoru Milanu Bulajiću koji takav podatak u svojoj knjizi ne spominje.

BULAJIĆ: Mogu li da vam odgovorim? Mogu li da vam odgovorim?

PEČARIĆ: Samo da završim ja.

BULAJIĆ: Hajde, bez kraja.

PEČARIĆ: A problem je u toj razlici između 600.000 i 950.000. O tome vi ništa ne govorite. Vi u vašoj knjizi potpuno negirate Križni put. Sigurno je ta razlika djelomice mogla biti i zbog greški u popisu, ali kako je reparacija bila bitna stvar, jasno je da je taj popis dobro urađen. Itekako je taj popis trebao biti dobro urađen. Zbog toga ćemo mi jako pažljivo uspoređivati ove popise iz 1946., taj iz 1964. i ovaj vaš. I to sa velikim zadovoljstvom, pogotovo jer, kako vidimo, vi imate popise i za Banjicu i za Sajmište. Da to će biti zaista interesantno za hrvatske znanstvenike. Ali ta, razlika koju imamo je 350.000, to je ukupan broj žrtava u Velikoj Britaniji u cijelom Drugom svjetskom ratu. To je ogromna razlika koju oni nisu znali opravdati, i otkud ona priča od 56 do 59 posto koju vi interpretirate na jedan smiješan način u vašoj knjizi. Na Internetu možete vidjeti kako to ja interpretiram pa će svima biti jasnije o čemu se tu radi. A kada se vrši proračunom onda se kao osnova uzima popis stanovništva iz 1948. godine, pa zato u taj proračun ulaze ne samo žrtve rata nego i žrtve Križnog puta. I sad trebaju znanstvenici ustanoviti otkud ta razlika od 350.000. Koliko je zbog žrtava suradnika okupatora koji, kako vi kažete, nisu ušli u taj popis, a koliko je Križnog puta. Veličina te razlike - brojka od 350.000 pokazuje da je broj žrtava Križnog puta, vjerojatno, mnogo veći nego što govore i objektivni hrvatski znanstvenici. Očito je ovo vaše stalno povećavanje broja žrtava Jasenovca nekakva kompezacija za Križni put....

BULAJIĆ: Dobro. ...Mogu li ja dobit riječ?

PEČARIĆ: Bitna je dakle ova razlika od 350.000. Pazite, hrvatski znanstvenici tek sada imaju mogućnost proučavati pravu dokumentaciju za to. Do sad ste vi imali mogućnost doći do njih, a hrvatski znanstvenici tek sada mogu. Na primjer, spomenuo sam popise, molbe i od po 140 ljudi za puštanje jednog Židova iz logora. A takvih ima u Hrvatskoj sijaset i mnogo štošta. Takvi dokumenti Hrvatima nisu bili dostupni.

BULAJIĆ: Mogu li dobiti riječi?

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću. Izvolite.

BULAJIĆ: Pa, evo vidite, mnogo ste ispričali toga. Vi ste veliki majstor da okrenete stvari na glavu, što mi je žao.

PEČARIĆ: Ha, ha, ha, ha, ha.

BULAJIĆ: Ali dozvolite da o činjenicama razgovaramo. Skidanje embarga s popisa iz 1964. inicirao je Muzej genocida. Mi smo ga ostvarili i onda smo krenuli da vidimo što stvarno taj popis sadrži. Ustvrdili smo da je brojka od 597.233 apsolutno nerealna i onda smo išli da provjerimo na licu mjesta. Recimo u Livnu naše analize imenom i prezimenom su pokazale da u tom popisu nema 763 imena, da su upisani kao žrtve rata 6 poznatih ustaških koljača. Onda smo krenuli na druga područja: Gospić, Glamoč, Nevesinje i tako dalje i tako dalje. I svuda smo našli da je broj nepotpun, uglavnom da je manje zapisano nego što je stvarno, da ima mnogo grešaka i mi smo krenuli onim najtežim putem - revizije imenom i prezimenom. ...

PEČARIĆ: A niste primijetili ovo suprotno, da su upisani neki koji nisu ubijeni.

BULAJIĆ: Nakon što smo čitav taj popis u našem istraživačkom projektu stavili na kompjutersku bazu i onda točno na osnovu prijava, konkretnih prijava, vršili ispravke i korekcije toga popisa. To što vi tvrdite da to nije bilo dostupno hrvatskim znanstvenicima, to nije točno.

PEČARIĆ: Ma nisu smjeli.

BULAJIĆ: Vi možete doći u arhiv Jugoslavije i vidjeti da je gospodin Žerjavić i drugi, da je njima nuđeno da uzimaju kutiju po kutiju i da vrše analizu toga kao što smo to mi radili. Što se tiče ove moje nedoslednosti, samo ste jednu spomenuli do sada - 950.000, ja o tome ne pišem, jer ja o tome ne znam ništa.

PEČARIĆ: Ma jasno!?

BULAJIĆ: Nemam dokumentaciju o tome. Poznato je da je 1963. godine, kada su vođeni pregovori sa Nijemcima, Jugoslavija imala pravo dobiti nekih 3 milijarde DEM keš, po presedanu Francuske. Međutim, kada su Nijemci tražili dokumentaciju za 1.706.000 žrtava, jugoslavenska vlada nije imala tu dokumentaciju da ponudi i onda je došlo do ovog popisa žrtava rata 1941. -1945. koji je obavljen 1964. godine i koji je bio katastrofalno loš. I namjesto, što sam to otvoreno kritizirao, da se taj popis odmah revidira na osnovu svih raspoloživih podataka po općinama, on je stavljen pod embargo, što je bila najveća glupost u radu. Ali i taj popis pod embargom bio je na raspolaganju 1979. godine kad sam ja vodio mnogo objektivnije razgovore sa gospodinom Žerjavićem, Krušeljom preko porote televizije u Beogradu. Oni su imali dostupno to sve na raspolaganju.

PEČARIĆ: A tek ga se sad publicira!?

BULAJIĆ: Prema tome, gospodine profesore, ne mogu pisati o 950.000 žrtava, kad ni danas tu dokumentaciju nemam.

PEČARIĆ: To je dostavljeno Ministarstvu vanjskih poslova Njemačke. Koliko ja znam, za odnose među državama bilo je zaduženo Ministarstvo vanjskih poslova ondašnje Jugoslavije. Stručnjak za genocid u tom Ministarstvu je, koliko se sjećam, bio doktor Milan Bulajić. ...

BULAJIĆ: Ne, ne profesore, vi kao...

PEČARIĆ: Prema tome, morao je znati. Doktor Bulajić kaže da nije mogao spomenuti brojku od 950.000, jer navodno nema dokumentaciju, ali mu je važno da citira sve one koji su rekli da je u Jasenovcu ubijeno 700.000 Srba, ili 950.000, pa čak i 1.100.000....

BULAJIĆ: Pa čekajte, čekajte gospodine profesore.

PEČARIĆ: On napada, u svojoj knjizi, gospodina Žerjavića zato što je spomenuo Laha, a nije Vogelnika, iako mu je dobro poznato da je Vogelnik napisao članak u Statističkoj reviji 1952. godine u kojem je dao svoje proračune s kojima je htio opravdati 1.700.000 žrtava rata. U svom računu je za natalitetnu stopu uzeo - prema Ivi Lahu - 2.1 i nešto, a Ivo Lah mu je odgovorio da je natalitet bio najveći u Jugoslaviji 1.5 i to od 1921. do 1931., a poslije toga se stalno smanjivao i pred rat je bio 1.1. Dakle, Vogelnik je uzeo u svom proračunu 2.1 i nešto, znači duplo veći natalitet. Šta to znači? Ako doista je ubijeno 700.000 Srba u Jasenovcu, a 950.000 ili milijun je broj žrtava u cijeloj Jugoslaviji, je li onda bilo NDH, je li uopće bilo rata, je li bilo partizana, ako su svi ubijeni u Jasenovcu?

BULAJIĆ: Gospodine profesore, gospodine profesore...

PEČARIĆ: Takav jedan komentar gospodin Bulajić nikad nije dao, njega to nije interesiralo. On bi naveo što je tko rekao, je li neko izračunao brojku od 1.100.000 žrtava - računajući po jednom kvadratnom metru grobnog područja 20 ljudi, što je očito nevjerovatno, ali o činjenici da je njegovo Ministarstvo Njemačkoj dalo brojku od 950.000 neće reći. Recimo da Adil Zulfikarpašić tek sada spominje da će i objaviti ovaj popis žrtava iz 1964. godine za Jasenovac. Prema tome, ako se to tek sada može publicirati i tome je dana tako velika pompa, onda je očito da je netočna tvrdnja gospodina Bulajića kako je to bilo dostupno. A bitan moment u stvaranju srpskog jasenovačkog mita je baš to napuhavanje žrtava, ta brojka od 700.000. Sam Bulajić tvrdi da je to bila osnova zašto su Srbi išli ubijati svoje susjede Hrvate.

BULAJIĆ: Ne, ne, ne. Gdje sam ja to rekao? Gdje sam ja to rekao?

PEČARIĆ: Rekli ste na suđenju Dokmanoviću. ...

BULAJIĆ: Ne, ne, ne gospodine. Ne, ne, ne gospodine. Netočno je. Ja sam rekao... Pa čekajte čoveče....

PEČARIĆ: Tim takozvanim povijesnim strahom Bulajić je opravdavao današnje zločine...

BULAJIĆ: Ma dajte čovječe. Ja sam rekao. Dajte da progovorim ja. Vi toliko....

PEČARIĆ: Prema tome, njegovo svjedočenje u Haagu izravno optužuje gospodina Bulajića.

BULAJIĆ: Gospodine...

PEČARIĆ: I ne samo ovo, optužuje ga puno stvari. U svojoj knjizi sam uvijek doslovno citirao što je rekao gospodin Bulajić, a onda bih to komentirao. On meni prebacuje što sam govorio o plesu brojki. Ja sam govorio da se radi o tiskarskim greškama, ali i upozoravao da je Srbima značajno reći da je bilo 700.000 ubijenih u Jasenovcu. Pazite, 700 tisuća. To bi značilo da je natalitet Srba u Drugom svjetskom ratu, prema ovom računu dr. Vogelnika, mnogo veći nego što je bio pred rat, recimo duplo veći. Zar nije sramota da netko kaže kako im je natalitet bio veći u ratu nego u miru?

BULAJIĆ: Gospodine, da ponovimo ponovno. Vi zaista na pretpostavkama, ja ne volim da upotrebljavam teške riječi, ali vi podmećete direktno.

PEČARIĆ: Ne ja ništa ne podmećem. Ja ovdje samo doslovno citiram što vi u svojoj knjizi govorite.

BULAJIĆ: SASLUŠAJTE ME ZABOGA. JA... ČEKAJTE. Čekajte, zaboga. Je li možete dozvoliti da vam se odgovori.

PEČARIĆ: Da, ali kažite da li je točno ovo što sam ja citirao?

BULAJIĆ: Pa mogu li da vam...

PEČARIĆ: Da li ste vi to rekli?

BULAJIĆ: Koje?

PEČARIĆ: Pa bilo što. Što ste rekli na suđenju Dokmanoviću? Jest li opravdavali Srpsku pobunu u Hrvatskoj – evo citiram:

BULAJIĆ: Ne gospodine. Ne, gospodine. MOGU LI DA VAM ODGOVORIM?

PEČARIĆ: “za ustaške zločine u Jasenovcu, nitko nije bio kažnjavan, odnosno, ustaška genocidna država nije proglašena genocidnom”.

BULAJIĆ: Točno. Točno. Točno.

PEČARIĆ: Znači jest. Znači onim što je nekad bilo, vi ste opravdavali njihov zločin danas.

BULAJIĆ: Ne.

PEČARIĆ: Dokmanovićev zločin, za koji se čovjek ubio. Pa, NARAVNO, da se ubio kad ga vi tako branite.

BULAJIĆ: Ne, ne. A zašto se ubio, to vi razmislite malo.

PEČARIĆ: Pa to vi razmislite, ubio se poslije vašeg svjedočenja u kojem ste mu vi govorili da on ima pravo ubijati zato što nije ustanovljeno koliko je u Jasenovcu ubijeno ljudi.

BULAJIĆ: Omere, mogu li ja da dobijem reč?

KARABEG: Izvolite, izvolite, gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Molim vas, zaboga, zašto tako podmećete?

PEČARIĆ: Ne podmećem, to je istina.

BULAJIĆ: Molim vas, s haaškog svjedočenja postoje transkripti, filmovano je sve što je rečeno. Nigdje nisam opravdavao zločine u onoj mjeri u kojoj ih je bilo.

PEČARIĆ: Zašto ste na njegovoj obrani uopće spominjali Jasenovac? Sad ste rekli da ste ga spominjali.

BULAJIĆ: Čekajte zaboga, čekajte. Čekajte.

PEČARIĆ: Vi kažete, tako i u knjizi radite. Prvo kažete pa onda pobijete ono što kažete.

BULAJIĆ: Nemojte, za Boga živoga. Profesore da li vi uopće umijete saslušati? Ili samo znate da predajete i da držite prodike?

PEČARIĆ: Znam. Ali znam vašu knjigu napamet i znam točno što ćete mi reći.

BULAJIĆ: Na procesu Dokmanoviću nikoga nisam branio niti opravdavao, nego sam doslovno rekao da se bez razumijevanja Jasenovca, bez razumijevanja onoga što se desilo 1941. – 1945. ne mogu razumjeti događaji 1991. - 1995. godine.

PEČARIĆ: Što je to nego opravdanje zločina.?

BULAJIĆ: Ne, ne, ne nije to opravdanje.

PEČARIĆ: Nego što je?

BULAJIĆ: Nego razumijevanje.

PEČARIĆ: To vas izravno osuđuje, i vas i njega.

BULAJIĆ: Milan Bulajić je uvijek govorio - svaki zločinac, bez obzira da li Srbin, Hrvat, Musliman ili bilo koje vjere, dužan je odgovarati pred sudom pravde. Ali, vratimo se gospodine profesore matematike, ako možemo, na činjenice. Pustite, zaboga, politiku političarima. Nemojte sa mnom voditi politiku.

PEČARIĆ: Ja ne vodim politiku.

BULAJIĆ: Što se tiče brojke od 950.000. Čekajte, pa sačekajte, dođavola.

PEČARIĆ: Ja govorim o vašoj politici, jer srpski jasenovački mit je politika. Nemojte vi meni nabacivati nešto što vi radite. Vi uporno govorite o Jasenovcu, da bi razumjeli nečije zločine, tj. da bi ih opravdavali.

BULAJIĆ: Ne, ne opravdam. Da se razumiju i s Hrvatske i sa Srpske strane.

PEČARIĆ: Molim vas, o čemu vi to pričate? Čovjek koji se rodio poslije Drugog svjetskog rata zbog tog vašeg Jasenovca ima opravdanje da ubija nekoga.

BULAJIĆ: Ne, ne, ne nije točno. MA NIJE TOČNO. Zašto podvaljujete tako?

PEČARIĆ: Vi ste sami rekli da ga opravdavate, a on sada mora odgovarati, jer su ga uhvatili. A, mora li odgovarati onaj koji ga je nagovorio da zbog Jasenovca ubija? To ja vas pitam? To je pravo pitanje.

BULAJIĆ: Ne, ne, ne. To nije točno. To nije točno.

PEČARIĆ: DA, PRAVO PITANJE JE JESTE LI VI, KOJI STE GA UČILI DA JE JASENOVAC OPRAVDANJE ZA NJEGOVE ZLOČINE, ODGOVORNIJI OD NJEGA?

BULAJIĆ: Ne. To je prije svega netočno. Vi se, gospodine profesore, neistinama služite.

PEČARIĆ: To je pravo pitanje. Jeste li vi veći zločinac od njega? On se ubio, zato što je ubijao, pridonosio ubijanju, ali je bio zaveden od onih koji su pričali o Jasenovcu i koji danas pričaju o Jasenovcu.

BULAJIĆ: Koji danas moraju saznati istinu o Jasenovcu!

PEČARIĆ: Moraju saznati istinu o svemu, ali ne na način na koji vi kažete.

BULAJIĆ: Nego na koji način?

PEČARIĆ: Vi tvrdite da je to najbrutalniji i najmasovniji logor smrti. Onaj koji to kaže automatski sebe diskvalificira.

BULAJIĆ: Zašto ste vi protiv dobivanja međunarodne komisije stručnjaka? Odgovorite mi na to.

PEČARIĆ: Molim?

BULAJIĆ: Zašto?

PEČARIĆ: 161. strana vaše knjige: "najbrutalniji i najmasovniji logor smrti je Jasenovac".

BULAJIĆ: A ove brojke o kojima vi govorite, gospodine. Prvo, prvo nemojte sve pripisivati Srbima. U Krležinoj enciklopediji stoje te iste brojke. Visoki hrvatski predstavnici, predsjednik predsjedništva Hrvatske, Ante Marković, Šuvar i drugi.

PEČARIĆ: Ja ih spominjem u svojoj knjizi.

BULAJIĆ: Ma čekajte, oni su Hrvati za Boga živoga, to su Hrvati.

PEČARIĆ: Pa imate moju knjigu kod sebe. To spominjem na strani 83.

BULAJIĆ: Onda imate njemačke generale koji su govorili o tome i tako dalje.

PEČARIĆ: Naravno, vi spominjete sve koji kažu tu brojku, ali brojku koju je Jugoslavija dostavila Njemačkoj nećete spomenuti.

BULAJIĆ: Koju brojku?

PEČARIĆ: Brojku s popisa žrtava iz 1946. godine.

BULAJIĆ: Gospodine profesore, ja spominjem ono s čime raspolazem.

PEČARIĆ: Znači ne spominjete nešto što je relevantno, nešto što je bitno, što bi onemogućilo stvaranje mita o Jasenovcu, srpskog mita o Jasenovcu. Vi to ne navodite, ali ćete reći da Šuvar kaže to i to - Šuvar koji je bio šef partije u toj državi. Navodite doslovce sve koji su spomenuli brojku za broj žrtava Jasenovca koja je oko 700.000. Ali onog tko je Njemačkoj dao brojku ukupnih žrtava od 950.000, dakle Ministarstvo vanjskih polova, ne spominjete.

BULAJIĆ: Ja to vama... Ne, ne. Ne govorite tako gospodine. Pa ja vama... Vi ste stvarno primjer za...

PEČARIĆ: U tome je vaš problem, u tome je onaj zločinački naum vaše knjige. Upravo se na taj način navelo Dokmanovića da radi ono zbog čega se čovjek na kraju i ubio.

BULAJIĆ: Umijete li vi akademski razgovarati?

PEČARIĆ: Pa to je akademski. Mi smo u polemici. Jest li vi ikad gledali neki parlament? Recimo Australije ili Engleske.

BULAJIĆ: Pa čekajte, nismo mi u političkom parlamentu gospodine. Mi nismo...

PEČARIĆ: Ovo je polemika nije tko zna što. Što vi hoćete? Da držimo predavanje 45 minuta pa onda poslije diskusija?

BULAJIĆ: Mi nismo u političkom parlamentu.

PEČARIĆ: Kakva je ovo emisija? Zar Jasenovac nije politika?

BULAJIĆ: Pa dobro hoćete li da me saslušate?

PEČARIĆ: Pa zar nisu zbog Jasenovca Srbi ubijali po Hrvatskoj i vršili zločine. Sami ste to rekli.

BULAJIĆ: Što?

PEČARIĆ: Sami ste, malo prije, rekli, da za to moraju odgovarati.

BULAJIĆ: Šta sam rekao?

PEČARIĆ: Sami ste rekli kad smo govorili o Dokmanoviću, da se mora znati o Jasenovcu, da bi se razumjeli njihovi zločini po Hrvatskoj.

BULAJIĆ: Ne, ne, ne, ma nemojte. To ja nisam rekao. Ma kako podmećete, k vragu.

PEČARIĆ: Ubijanje ljudi, susjeda s kojima ste jučer pili kavu nije politika. To je mnogo više. Ali sve je u svrhu politike, u svrhu osvajanja teritorija.

BULAJIĆ: Pa vidite...

PEČARIĆ: Vi ste govorili u vašoj knjizi da je Jasenovac ponovno oslobođen kad su Srbi ušli u njega. Znači teritorija Hrvatske je ponovno oslobođena kad su okupatori ušli u tu zemlju. I vama to nije politika, vama je to znanost. Pa dajte, nemojte, nemojte me zasmijavati, jest li vi doktor znanosti ili što?

BULAJIĆ: Pa čekajte, Jasenovac je bio od paravojnih hrvatskih formacija zauzet u rujnu 1991. godine.

PEČARIĆ: Ha,ha,ha. Znači tako - zauzet je od paravojnih hrvatskih formacija, a kada su Srbi, a kada su vaši ušli na teritorij Hrvatske to je po vama oslobođenje.

BULAJIĆ: Pa čekajte molim vas, to je

PEČARIĆ: Vama je Hrvatska policija u hrvatskoj državi paravojna organizacija, a Arkan - Crnogorac Arkan - je vjerojatno vama jako dobar dečko. On je "oslobodio" Vukovar.

BULAJIĆ: Kao sveučilišnom profesoru vama bi trebao biti poznat slučaj Zapadne Virdžinije u američkom građanskom ratu, kada je Virdžinija bila prišla konfederaciji, a zapadna Virdžinija uniji. I onda su, poslije rata, nastale zapadna Virdžinija kao posebna država i Virdžinija kao država. Znači, ako se Hrvatski narod odlučio na samoopredjeljenje, na što ima pravo - ja sam i doktorirao na samopredjelenju naroda – onda je i Srpski narod, kao konstitutivni narod Hrvatske, imao pravo na svoje nacionalno samoopredelenje. Prema tome, nemojmo se politikom ...

PEČARIĆ: Ha, ha, ha. Ma vi se bavite politikom, a ne ja.

BULAJIĆ: Nego da raščistimo jednu stvar koju vi podvaljujete. Ja prvo nikad nisam pravdao ubijanja od strane Srba u periodu 1991. – 1995., ukoliko ih je bilo, nego sam samo rekao da se ta tragedija jugoslovenskih naroda...

PEČARIĆ: Vi govorite o Jasenovcu u vrijeme kada treba suditi zločince iz Beograda. Vi govorite o Jasenovcu i pravite izložbu o Jasenovcu u vrijeme kad je u Hrvatskoj, na teritoriju te države o kojoj vi govorite, napravljen genocid. U vrijeme kada je predsjednik države u kojoj vi radite proglašen od američkog senata - ratnim zločincem....

BULAJIĆ: Nemojte, dosta je politike... Šta senat može da proglašava? On je sve redom proglasio za neprijatelje i u 70 država uveo sankcije. Nemojte o tome da pričamo....

PEČARIĆ: Vi ponavljate riječi predsjednika Miloševića u Haagu. To automatski i vas optužuje. Ja vas uopće i ne doživljavam kao znanstvenika, već kao političara, jer vi ...

KARABEG: Molim vas, molim vas, ne možete u isti glas. Molim vas, Izvinite... Molim vas...

BULAJIĆ: Ja ne mogu da dođem do dvije riječi, a da se on ne umiješa. Ja ga slušam ...

PEČARIĆ: ... radite u Beogradu, dakle u Srbiji, a ne pišete o logorima u Nišu, Sajmištu, već vas interesira Jasenovac. Kakva je to politika kad nekoga, poslije genocidnog rata u Hrvatskoj, interesira Jasenovac a ne Sajmište? Jasno je da se iza toga krije opravdanje zločina u Domovinskom ratu.

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Nikad nisam nikakvo ubijanje opravdavao onim što se zbivalo u Drugom svjetskom ratu. Da budem vrlo precizan, Omere, rekao sam da se tragedija jugoslavenskih naroda, u to uključujem i srpski i hrvatski i muslimanski narod, ne može razumjeti bez utvrđivanja istine o onome što se dogodilo u Drugom svjetskom ratu. Ovo što gospodin Pečarić radi i na svoj način piše o “srpskom jasenovačkom mitu”, to su zaista besmislice.

PEČARIĆ: ha,ha,ha..

BULAJIĆ: Što se tiče brojke od 950.000, iako sam bio u vanjskim poslovima, nisam bio u vanjskim poslovima kao stručnjak za genocid. ...

PEČARIĆ: Od 1958. godine se time bavite.

BULAJIĆ: Ja sam s mojim profesorom Bartošem radio na ratnim zločinima. Prema tome ja se tada s time nisam bavio. Ja sam bio predstavnik u predstavništvu Jugoslavije u Sjedinjenim Američkim Državama. Tamo sam radio zato što je tamo bio u toku proces Ekstradikcije Artukovića. Tim sam se bavio i tako sam i ušao u to.

PEČARIĆ: To je bilo 1958. godine, a sada govorimo o 1963. godini.

BULAJIĆ: Što se tiče ove brojke, ni danas, gospodine profesore, tu dokumentaciju ne znam niti sam ju vidio. Prema tome, o onome što nisam vidio i što ne znam, nikada do sada nisam napisao niti jedno slovo. Drugo, što se tiče ovih podataka koje vi navodite od Vogelnika, Tasića, Laha i tako dalje. Ovo je priča da su nama danas glavni autori demografskih procjena Kočović i Žerjavić. Oba nijesu stručni ni specijalizirani demografi, i činjenica da su Hrvat i Srbin došli do sličnih brojki od 1.016.000 i 1.027.000, to su samo političke motivacije da se dokaže nečija teza o nečemu, a prije svega Tuđmanov jasenovački mit. Kategorički tvrdim, i to je moja osnovna teza, da se danas u Jugoslaviji demografskim analizama ne može ništa dokazati. Jer popis iz 1921. godine, kao i popis iz 1931. godine, prema ocjenama Princetonskog univerziteta, nijesu bili kvalitetni popisi. 1941. nije bilo popisa. Prilikom popisa 1948. godine nije vršen popis žrtava. Prema tome, demografija može biti samo pomoćno sredstvo dokazivanja. Jedini put je ovaj put kojim smo mi krenuli. Utvrđivanje imenom i prezimenom i to je ono kako radi Jad Vašem. To je knjiga mrtvih. To nitko ne može demantirati.

PEČARIĆ: Pazite...

BULAJIĆ: Prema tome, ako gospodin povjesničar Tuđman na Haaškoj konferenciji - a pogledajte transkript s Haaške konferencije pa ćete to naći - tvrdi da je 20 hiljada, ja sam ga citirao.

PEČARIĆ: Ja sam naveo sve što ima u vašoj knjizi o tome.

BULAJIĆ: Mi moramo ustvrditi istinu o Jasenovcu. Tu je suština čitave stvari i o tome se mi moramo dogovoriti.

PEČARIĆ: Naravno. Samo da kažem. Vi ste naveli, kada ste govorili o tom vašem popisu, kako ste našli greške koje pokazuju da ima više žrtava, a ja sam vam naveo primjer koji pokazuje da ima osoba koje nisu ubijene u Jasenovcu, a navodi se da su tamo stradale. Vi nikada niste našli niti jednu osobu koja je na tim popisima koja je navedena kao žrtva, a da to nije bila. I to pokazuje koliko ste vi jednostrani.

BULAJIĆ: Ma u čemu sam jednostran? Ja prihvaćam, ja molim Kolanovića da nam pošalje taj popis s 15.752 žrtve, da ih u kompjuteru usporedimo i ustvrdimo što ima, što nema.

<https://youtu.be/HwRioz8ohnM> - 1 dio

https://youtu.be/gkEL6G_NhIo - 2 dio

II. DIO

PEČARIĆ: Ja nikad nisam tvrdio koja je brojka žrtava točnija. Ni 20.000, ni 80.000, ni 60.000. Samo spominjem činjenicu da vi nikad niste napisali ili rekli: "Neistina je da je broj žrtava u Jasenovcu 700.000. Dapače, rekli ste da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor smrti. Što znači da je više od 700 tisuća.

BULAJIĆ: To... ne,ne,ne,ne...

PEČARIĆ: Jer koliko ja znam u Auschwitzu je mnogo, mnogo više. Prema tome...

BULAJIĆ: Vi izvodite zaključke. Ja cifru od 700.000, po peti put vam kažem, nikada nisam spomenuo. ..

PEČARIĆ: Jeste li rekli na strani 161. da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor? Uzmite vašu knjigu i pogledajte stranu 161.

BULAJIĆ: Ja ostajem kategoričko na tome da je bio najbrutalniji, najmasovniji logor na području prethodne Jugoslavije i na cijelom Balkanu. To ću potpisati svuda.

PEČARIĆ: "Najbrutalniji i najmasovniji logor smrti je Jasenovac" - tvrdi doktor Milan Bulajić. To čitaju njegovi ljudi! To što je on govorio, znači to čitaju oni ljudi koji su u tome našli opravdanje za rat danas u Hrvatskoj. On time opravdava srpski zločin.

BULAJIĆ: Ne, ne podmećite tako gospodine profesore, pa to nije dolično jednog sveučilišnog profesora, zaboga. Pa nije to dolično.

PEČARIĆ: Jer kaže: "Ne mogu se razumjeti srpski postupci ne znajući Jasenovac". Jer on je najviše govorio o Jasenovcu, a nikada nije rekao da nije bilo 700.000 žrtava.

BULAJIĆ: Nemojte tako, nemojte tako. I njemački generali i Krležina enciklopedija koju je Boban pisao, ta brojka stoji tamo.

PEČARIĆ: On nije spomenuo da nije bilo 700.000, ali navodi doslovce da je spomenuo i Šuvar, kao šef partije, i Marković, kao predsjednik Jugoslavije, ili tko je već tako nešto rekao. Svi oni sprovode službenu politiku stvaranja srpskog mita o Jasenovcu. Već sam konstatirao, srpski mit o Jasenovcu se doista počeo stvarati u Hrvatskoj. Ali što su mogli ovi komunisti koji su vladali u Hrvatskoj? Znae kakav je bio odnos u Hrvatskoj, kad je na osnovu popisa od 15.792 žrtve, iste godine dostavljeno međunarodnom sudu za ratne zločine 500.000 do 600.000 žrtava.

BULAJIĆ: To je zvanični izvještaj Hrvatske - Zemaljske komisije Hrvatske.

PEČARIĆ: Gospodin Bulajić spominje Kočovića i Žerjavića, ali ne spominje da su to brojke koje su dobivene različitim metodama. Ne spominje da su inženjera Žerjavića sami demografi primili u svoje udruženje, što znači da su ga priznali za svoga. Na kraju krajeva, nije važno je li netko završio taj i taj fakultet nego čime se bavi. Ispada da nije važno što ga stručnjaci priznaju u svijetu, nego je važno što kaže doktor Bulajić, tj. je li završio fakultet ili nije.

BULAJIĆ: Zato što im politički odgovara. I vas će primiti sigurno. Sutra će vas primiti. Pa ćete i vi postati demografski stručnjak. Vi ste ovom diskusijom sebe kvalificirali da uđete u Demografsko društvo Hrvatske.

PEČARIĆ: Zatim, on ne spominje brojku od 950.000 žrtava koju je Jugoslavija dostavila Njemačkoj 1963. godine, a ni to da je američki ured za žrtve rata došao do iste brojke. Znači, četiri različite ekipe stručnjaka su dobile približno istu cifru. To znači da je to znanstveno vjerodostojna brojka...

BULAJIĆ: Gospodine profesore...

PEČARIĆ: i da se sada u okviru od oko 1.000.000 mogućih žrtava mora vršiti raspodjela vidjeti koje su to žrtve. Ako je popis dao 600 tisuća može se sada uspoređivati ta razlika. Ali je li to bit? Da se danas raspravlja o tome poslije novog genocida koji je napravljen od strane države odakle je g. Bulajić, čiji je predsjednik od američkog senata optužen za ratnog zločinca...

BULAJIĆ: Ovo već peti put ponavljate, pa to je bezobrazluk stvarno, pa to je stvarno bezobrazluk. To je stvarno...oprostite...

PEČARIĆ: Mi imamo ljude koji su ubijali danas i moramo optužiti one koji su se prije toga lažno predstavljali i stvarali mit o Jasenovcu, o navodnih 700.000 žrtava, i koji su na taj način od tih jadnih ljudi napravili zločince. A da ne kažem ukoliko su jadni oni koje su ubijali, koje su silovali i koliko ima takvih. Ispada da je danas bitnije da se ustanovi koliko je žrtava bilo u nekakvom ratu 1122. godine ili 1358. godine, nego u ovom zadnjem ratu. Zato je sada važno da se ustanovi tko je i zašto lažima stvarao jasenovački mit od 700.000 žrtava, koji je stimulirao i gonio ove Srbe iz Hrvatske. Mogu prihvatiti opravdanje da su ti državljani Hrvatske manje krivi, ali onda moramo znati tko je iz Beograda bio najodgovorniji, kolika je uloga doktora Milana Bulajića u zločinu. Je li on uopće zločinac zbog toga što je doprinosio da se takva histerija stvara kod tih ljudi, pa se recimo ovaj Dokmanović i ubije kad ga je on branio na takav način.

BULAJIĆ: Neistina.

PEČARIĆ: A vidjet ćemo koliko još ima ljudi sa savjesti među onima koji su vršili zločine...

BULAJIĆ: Znae šta gospodine...

PEČARIĆ: ...i je li u biti veći zločinac onaj plaćeni ubojica ili onaj koji ga je platio da izvrši ubojstvo.

BULAJIĆ: Gospodine profesore...

PEČARIĆ: I tu se otvara pitanje razlike između doktora Bulajića i ostalih koji su pripremali zločin stvarajući jasenovački mit, i koji ga i dan danas stvaraju, od onih koji su ubijali. Mi danas sudimo nekim čuvarima logora, a ne sudimo ovima koji su ih pripremali za te zločine. I tek sad, došli smo do toga da se poslije toliko godina da se stidljivo spominje kao zločinac Milošević u izjavi američkog senata. Čini mi se da je to više zbog političkog pritiska, mada je velikosrpska politika s rasporedom Crnogoraca na sva ključna mjesta i predvidjela da će do toga eventualno i doći. Za svaki slučaj - bolje da se sudi Crnogorcima, kao što je meni svojevremeno rekao jedan moj prijatelj Crnogorac, kad je došao tu u Zagreb: "Znae Srbi nas Crnogorce doživljavaju kao krpu. Upotrijebi pa baci."

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa slušajte, mislim, ovako zaista ne možemo govoriti. Mi možemo govoriti jedino ako hoćemo stvarno da ustvrdimo činjenice. Pozivati se sad na senat, na Miloševića, mogu ja na Bildta koji je za Tuđmana, povodom Oluje, rekao

da je ratni zločinac. Neka to ostane za sud, neka se kaže svugdje gdje šta stoji, ali...

PEČARIĆ: Ja sam ga spomenuo u svojoj knjizi. Naravno, ne bojim se spomenuti Bildta. I on je zločinac jer sudjeluje u jasenovačkom mitu.

BULAJIĆ: Ma ne da čovjek ni da se razgovara.

PEČARIĆ: Ja i njega smatram zločincem isto kao i vas.

BULAJIĆ: Ja mislim da ćete vi poslije ovoga što ste napisali ovde biti primljeni u Hrvatsko demografsko društvo. Ja mislim...

PEČARIĆ: To je publicističko djelo. Nemojte me zasmijavati gospodine Bulajić...

BULAJIĆ: Da vam kažem nešto gospodine profesore, ja kad sam...

PEČARIĆ: Znae koji je prvi komentar o mojoj knjizi objavljen u Hrvatskoj?...

BULAJIĆ: Ja kad sam pročitao...

PEČARIĆ: Kaže: "Mi Hrvati aktualno smo treći na svijetu u nogometu, a Pečarićeva knjiga dokazuje da su neki od naše braće, pod navodnicima Srba, a osobito Crnogorskih, misli se na Srbe, posebice poput Bulajića, u laganju svjetski prvaci." Mislim, moja knjiga je publicistička, to uopće nije znanstvena knjiga. Pa nije ni vaša knjiga znanstvena, to je običan politički pamflet na koji sam odgovorio na isti način na koji vodim i ovaj razgovor. Prvo sam prijateljima čitao dijelove vaše knjige, i pokazivao im kako vi iz stranice u stranicu pobijate sami sebe. I onda su me ljudi nagovorili da napišem knjigu. Zato sam tu i tamo koristio poneku dosjetku, i uopće se nisam ni trudio da to bude znanstvena knjiga. Uopće ne mislim da u Hrvatskoj neko treba znanstveno odgovarati na onu vašu knjigu, jer to uopće nije znanstvena knjiga.

BULAJIĆ: Ma molim vas. Vi ste nazvali vašu knjigu pamfletom...

PEČARIĆ: Vašu knjigu!

BULAJIĆ: Ja kad sam pročitao dio vaše knjige, pravo da vam kažem, pokajao sam se kad sam prihvatio ovaj razgovor. Meni je Omer prvo predložio da razgovaram sa Srbinom Kočovićem, a ja sam tražio da razgovaram sa Hrvatima da ga pitam zašto sam ja proglašen za neprijatelja Hrvatskog naroda. Zašto sam proglašen za paranoičnog bolesnika? Ja sam želio da vama postavim pitanje gospodine profesore, da vi javno priznate...

PEČARIĆ: Omere, da li je istina da je on želio razgovarati sa mnom?

KARABEG: Reći ću vam.

PEČARIĆ: Pa recite je li to istina.

KARABEG: Ne, ne ja sam... samo da kažem dozvolite ... mogu li samo ja da kažem... Ja jesam u početku mislio praviti dijalog između Kočovića i između gospodina Bulajića, jer nisam znao za vašu knjigu. A poslije kad sam čuo za vašu knjigu mislio sam da će biti bolja polemika, jer vaša knjiga je direktna polemika sa knjigom gospodina Bulajića.

PEČARIĆ: Je li on tražio da razgovara sa mnom?

KARABEG: Jest gospodin Bulajić je tražio.

PEČARIĆ: A vi ste znači tražili. Problem je u tome što on svo vrijeme mene diskvalificira, a onda porekne ono što je rekao za jednu minutu. U tome je problem. Zna li vi gospodine Omere šta je rekao gospodin Dobrica Ćosić za ulogu laži u srpskoj politici? Jel' znate?

KARABEG: Ne znam.

PEČARIĆ: On je rekao da je Srbima u politici, uopće u povijesti najviše doprinijela laž i korištenje laži. U tome je cilj. Očito niste pročitali moju knjigu jer to tamo stalno ponavljam...

BULAJIĆ: Ne možete vi gospodine, ne možete vi...

PEČARIĆ: ...jer to je poznata stvar...

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

PEČARIĆ: ... zato sam vas ja upozorio...

KARABEG: DA DAMO RIJEČ GOSPODINU BULAJIĆU, pa da privodimo emisiju kraju. Ako se slažete da damo riječ gospodinu Bulajiću, a onda ću ja zamoliti i jednog i drugog da date svoj zaključak. Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa evo ja sam htio da podsjetim ono čemu si i ti Omere svjedok, da sam ja predložio da razgovaramo sa gospodinom Pečarićem. Ali kada sam pregledao, doduše na brzinu, njegovu knjigu, koju je on nazvao pamfletom...

PEČARIĆ: ha,ha,ha...

BULAJIĆ: ... nisam htio da se odričem mog vlastitog prijedloga, nego sam htio da profesor Josip Pečarić javno prizna da je ovo njegova knjiga, i da ono o ništicama, o tiskarskim greškama, o tome da sam ja tvrdio da je bilo 700.000 žrtava, da sam ja branio ubojice srpske u ratu 1991. – 1995. - da to apsolutno ne stoji. Prema tome, evo ja ponovno tvrdim da treba neke činjenice ustvrditi. I ovaj razgovor je dokaz da istinu treba ustvrditi. Samo da spomenem još, evo sad su mi

donijeli ovo što je na internetu jučer objavljeno: “Serbian myth about Jasenovac”, i tu, to nisam stigao vidjeti, gospodin profesor Pečarić spominje pismo doktora Prvislava Grisogona nadbiskupu zagrebačkom Alojziju Stepincu ali on nigdje neće također reći kako postoji jedno pismo koje nije bilo njegovo, ali i da postoji pismo koje je bilo njegovo, jer postoje dva pisma - od 8. veljače 1942. i od 20. veljače 1942. Originalnost tog drugog pisma je potvrdila kćerka Ksenija i doktor Vladimir Stojanović, i tu je jasno rečeno o zločinima koji su tada vršeni. A predložio bih vam Omere, u svezi s ovom našom polemikom, prvo da u nekom razgovoru konzultujete gospodina Simona Wiesenthala - ono što on zna o Jasenovcu, a drugo podsjetio bih gospodina profesora, prošlog mjeseca je vlada SAD objavila izvještaj o nacističkom zlatu u kome se nalazi 16 stranica o ustaškom zlatu. U njemu se ne govori samo o zlatu nego i što su ustaški zločinci radili tijekom Drugog svjetskog rata u Jasenovcu i u ustaškoj nacističkoj državi Hrvatskoj. To su izvori koje nije napisao neki pisac pamfleta u Americi, nego zamjenik državnog sekretara Adenštajn.

PEČARIĆ: Upravo je suprotno od toga jer je izdana knjiga u Hrvatskoj o tome.

BULAJIĆ: To trebate pročitati gospodine profesore kada pišete pamflet.

PEČARIĆ: Ta je knjiga izdana u Hrvatskoj i bila joj je promocija jedno mjesec dana prije promocije moje knjige. U njoj je pokazano da je sve to isto pamflet kao što je to i vaša knjiga. A kad već spominjete pamflet...

BULAJIĆ: Ma jest, pamflet je sve ono što kritički govori o NDH.

PEČARIĆ: Nije istina da sam za svoju knjigu rekao da je pamflet, nego je istina da sam rekao da je vaša knjiga pamflet. To sam ja rekao i onda sam vam spomenuo što u Hrvatskoj drugi pišu o tome. A kad govorite o Grisogonovom pismu također nije istina da ja u svojoj knjizi nisam naveo oba pisma. Dapače, ja sam polemizirao s vama o tome. Vi tvrdite da Hrvatski povjesničari ne žele spomenuti to drugo pismo, a onda sam naveo na kojoj strani vaše knjige citirate da ste to drugo pismo uzeli iz hrvatskih knjiga...

BULAJIĆ: Ne, ja ne govorim o vašoj knjizi ja govorim o onome što ste na Internetu objavili....

PEČARIĆ: Opet ne govorite istinu gospodine Bulajću. ...

BULAJIĆ: ... ono što ste na internetu objavili gospodine, ono što servirate svjetskoj javnosti.

PEČARIĆ: Opet vi radite kao i gospodin Dobrica Ćosić. Vi tvrdite u vašoj knjizi doslovno ovo: “Od bitnog značaja je činjenica da je Grisogonovo pismo zaista postojalo, išlo od ruke do ruke. ...

BULAJIĆ: Točno, točno.

PEČARIĆ: ... Od manjeg značaja je pitanje autorstva da li je Grisogonovo ili ne.”

BULAJIĆ: Točno.

PEČARIĆ: Drugim riječima, vama kao i Dobrici Ćosiću, nije važno što je pismo lažno...

BULAJIĆ: Ali postoji i istinito pismo. Postoji i istinito pismo.

PEČARIĆ: ... nije važno što ga nije potpisao Grisogono, već je važno što je to pismo išlo od ruku do ruku kod Srba u Hrvatskoj...

BULAJIĆ: Jest.

PEČARIĆ: ... što im je, isto kao i mit o Jasenovcu, govorio o zvjerstvima koja će na njima biti napravljeni, pa su onda oni uzeli oružje i krenuli boriti se protiv te države, i na kraju su doveli do toga da stradaju mnogo više nego što bi stradali da nisu uzeli oružje u ruke. Vi isto tako Srpskim mitom o Jasenovcu opravdavate i tjerate ljude da danas u ovom ratu u Hrvatskoj naprave zločine koje su pravili, kao što je Grisogonovo pismo poslužilo u tom ratu. I vi tvrdite da nije važno što je ono lažno, to vi tvrdite u vašoj knjizi, a nije istina da ja nisam rekao ništa o onom drugom pismu. Dapače, komentirao sam i to drugo pismo, pogledajte malo pažljivije moju knjigu.

BULAJIĆ: Ne, u Internetu niste gospodine.

PEČARIĆ: A ovo što vi na internetu čitate to je zaključak moje knjige. Znae u zaključku se ne može staviti cijela knjiga, tu idu samo one najbitnije stvari...

BULAJIĆ: A, pa možete spomenuti da ima i ono pravo pismo. Je li? Možete to spomenuti.

PEČARIĆ: A najbitnije stvari u Grisogonovom pismu je da doktor Milan Bulajić, doktor znanosti, doktor međunarodnog prava tvrdi da nije važno što je neko pismo lažno, nego je važan njegov učinak.

BULAJIĆ: Mogu li dobit riječ, gospodine.

PEČARIĆ: A zna se zašto će netko napisati lažno pismo.

BULAJIĆ: Ne, ne, čekajte.

PEČARIĆ: Citirat ću ponovno, kad on kaže, citirat ću što on piše. Imam to tu. Otvorio sam svoju knjigu, a mogu i iz njegove, ako hoćete, ali to je smiješno....

BULAJIĆ: Mogu li dobiti riječ? Mogu li dobit riječ?

PEČARIĆ: Mislim smiješno je u jednom razgovoru od jedno sat vremena, stalno pobijati što kaže gospodin Bulajić, kad moram svaki put iz rečenice u rečenicu gledati kada će gospodin Bulajić reći neistinu.

BULAJIĆ: Omere, mogu li dobiti riječ.

KARABEG: Evo da damo riječ gospodinu Bulajiću, pa ćemo onda zaključke.

BULAJIĆ: Molim vas, molim vas, točno je da sam rekao, kada je u pitanju prvo pismo, nije najbitnija stvar je li ono istinito ili nije..nego...

PEČARIĆ: Nije važno, rekli ste, nije bitno...

BULAJIĆ: Ma sačekajte za Boga... Molim te Omere smirite čovjeka malo.

KARABEG: Izvolite, izvolite.

PEČARIĆ: Ma smirite se vi, nemojte stalno lagati...

BULAJIĆ: Nego da je bitno šta je u tome...

PEČARIĆ: Nemojte govoriti neistine, molim vas.

BULAJIĆ: Čekajte, bitan je sadržaj pisma. Bitno je da li to što je u tome pismu bilo, da je kružilo i da ga je imala i kraljevska vlada i ustaški arhiv....

PEČARIĆ: Vama nije bitno što je pismo lažno. Itekako je bitno. Dapače, ako je pismo lažno, nije bitna sadržina nego je bitno čemu je služilo to lažno pismo.

BULAJIĆ: Omere, ja ne znam, ja ne mogu ovako govoriti.

PEČARIĆ: Hajde, hajde. Izvolite.

KARABEG: Izvolite, završite, završite.

BULAJIĆ: Važno je da je to pismo bilo u ustaškim arhivama, u četničkim arhivama, u kraljevskoj vladi, u vladi Nezavisne države Hrvatske, da je svugdje kružilo. Bitno je da li je to pismo sadržalo istinite činjenice. Jesu li počeli masovni zločini nad Srbima u Gudovcu 27. travnja, gospodine profesore...

PEČARIĆ: Srbi su prve zločine u Hrvatskoj napravili prije nego što je NDH stvorena, početkom travnja 1941. godine, a NDH je stvorena 10. travnja 1941. godine.

BULAJIĆ: ...ili to nije tačno, to je bitno. Ja sam rekao da sam ustvrdio da to pismo nije istinito, ali sam onda ustvrdio i otkrio da postoji istinito pismo od 20. veljače i pokazao sam kako katolički tjednik "Glas Koncila" samo navodi iz toga pisma ono što mu odgovara, ...

PEČARIĆ: Ma ne mora se uvijek citirati sve što postoji.

BULAJIĆ: ...a sve ono što kritizira ponašanje Katoličke crkve se ne spominje nigdje.

PEČARIĆ: Vi želite ostaviti dojam da Hrvati skrivaju to pismo, a sami citirate, uzmite vašu knjigu, pa ću vam reći na kojoj strani, da ste ga našli u Bobanovoj knjizi.

BULAJIĆ: Govorimo o tjedniku "Glas Koncila".

PEČARIĆ: Prema tome, to pismo postoji u hrvatskoj literaturi. Svako može uzeti to pismo i pročitati, a kad se piše članak ne mora se sve navesti. To pismo je ono u kome piše kako su u Beogradu prijetili da će Hrvatima i katolicima izvaditi oči i slično. Mislite na to pismo, to je drugo pismo. Grisogono govori u tom pismu kakav je bio učinak u Beogradu lažnih tvrdnji o vagonu s natpisom "svinjska mast za Beograd", a u njemu odsječene srpske glave, i slično. To ima u mojoj knjizi. Grisogono se u drugom pismu ograđuje od prvog pisma. Naravno da je on mogao povjerovati lažima iz prvog pisma, a bitna je činjenica što se iz njega vidi što su ove provokacije u Beogradu učinile tamošnjim Hrvatima.

BULAJIĆ: Pa i ja sam to konstatirao da je prvo pismo lažno.

PEČARIĆ: Najvažnija stvar koju spominjete jest da je to pismo kružilo među Srbima u Hrvatskoj.

BULAJIĆ: Jest. Ne samo među Srbima. I među Ustašama je kružilo.

PEČARIĆ: Jezoviti dijelovi prvog pisma u kojem se citiraju navodni ustaški zločini, u stvari navode klasične srpske zločine. Vi znate kako je to u srpskoj narodnoj epici. Recimo, Sestra Luke kapetana u istoimenoj pjesmi, pogrdila je najvećeg srpskog junaka Marka Kraljevića i odmah slijedi odgovor:

"Ljutit Marko pa se pridruo,

jednom kroči daleko skoči,

i za ruku dofati djevojku,

oštar pinjal vadi od pojasa,

te joj desnu odsječe ruku,

ods'ječe joj ruku do ramena,

desnu ruku daje u lijevu,

BULAJIĆ: Braćo moja, braćo moja, pa sveučilišni...

PEČARIĆ:

a pinjalom oči izvadio,
pa ih zavi u svilen jagluk,
pa ih turi u desno njedarce.”

U knjizi navodim još takvih pjesama. Tako se Vuk Branković osvjećuje carici Mari ovako:

“Poreza joj one bijele dojke,
a preturi one bijele ruke,
pa kroz dojke ruke preturio,
izvadi joj one oči crne,
pa ih zavi u zlatne jaguke.”

Ili ako hoćete pjesmu kad muž nevjernu ženu spaljuje, ona gori od kose do prstiju dok ne izgori.

KARABEG: Možemo li mi ako se slažete...

BULAJIĆ: Molim.

KARABEG: Ako se slažete..

PEČARIĆ: Ti srpski zločini i drugi zločin koji se nalaze u literaturi točno se opisuju u tom pismu. Dakle četnički zločini koji su bili uobičajeni. To navodim u svojoj knjizi. Pročitajte malo knjigu pa onda pazite šta pričate,

BULAJIĆ: Pa trebali ste mi je poslati da je pročitam gospodine.

PEČARIĆ: I inače srpska epika opisuje sve što se radilo na ovim prostorima. Pa čak odnos prema kardinalu Stepincu koji i vi osobno gajite. Odnos prema čovjeku koji je spašavao Srbe, koji je spašavao Židove nije ništa drugo nego način na koji su Srbi u školi učili kako se treba zahvaljivati ljudima. Zna li, recimo, kako se Kraljević Marko, u pjesmi Kraljević Marko i Musa Kesedžija, zahvaljuje Novaku kovaču, koji mu je iskovao dobru sablju? Evo ovako:

“Pruži ruku, Novače kovaču,
pruži ruku da ti sablju platim!’
Prevari se, ujede ga guja,
prevari se pruži desnu ruku;

Manu sabljom Kraljeviću Marko,

ods'ječe mu ruku do ramena:

‘Evo sada Novače kovače,

da ne kuješ ni bolje ni gore’.”

To vam je epika. To vam je narodna epika koja se uči u Srbiji, u školama. I onda se netko čudi zašto su se Stepincu, koji je spašavao i Srbe i Židove, zahvalili na način na koji jesu. Slično mu se zahvaljuje i doktor Bulajić. Koliko vidim Bulajića spominje i gospođa Ljubica Štefan u svojoj najnovijoj knjizi. U svojoj knjizi koju spominjem i komentiram što je sve Bulajić govorio o čovjeku koji je svetac za katoličku crkvu.

KARABEG: Ako se slažete možemo li mi samo sad pošto...

BULAJIĆ: Samo dvije napomene...

KARABEG: Izvolite.

BULAJIĆ: Molim te, prvo slušajući ove stihove, profesora Pečarića....

PEČARIĆ: To nisu stihovi profesora Pečarića, to su stihovi iz srpske narodne epike, pa molim vas pazite šta govorite.

BULAJIĆ: Pa čekajte zaboga. Omere, zamoli čovjeka da kažem.

KARABEG: Hoćete pustiti gospodina...

PEČARIĆ: Pa kakve su to bedastoće, molim vas. Jesmo li mi znanstvenici ili što smo?

KARABEG: Dobro, izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa zamoli ga da kažem.

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Kad slušam ove stihove, koje citira uvaženi sveučilišni profesor, ponovio bih ono što je on negdje napisao. Stvarno, smijati se ili plakati. Mogao bih i ja navesti mnoge stvari od onoga šta su Hrvati pisali o Starčeviću i tako dalje, to nije bitno. Bitno je samo ovdje na kraju da kažem, evo i u Internetu stoji da Bulajić “... continues to claim that Jasenovac claimed 700.000 victims, that is, a number that is more than 70% of the number which Yugoslavia presented to Germany in

1963.”¹⁴, a to je apsolutno netočno. Drugo, rekao sam da o Sajmištu postoji knjiga u Institutu za suvremenu historiju. Sajmište je na samom početku bio jevrejski logor. Ali Sajmište je kasnije bio logor za borce narodno-oslobodilačke borbe, a bio je jedno vrijeme i ustaški logor. Jasenovac se proširio na Sajmište, žrtve Jasenovca su doplovljavale na obale Save...

PEČARIĆ: Da, to su te priče srpskog jasenovačkog mita...

BULAJIĆ: Prema tome to je bitno ustvrditi. A što se tiče jevrejskog pitanja i uloge Srba u tome, teze koje ponavlja gospodin profesor matematike su Cohenove teze, koje je on do kraja izmislio. Prava istina o stradanju Jevreja je rečena od predsjednika jevrejske opštine u Beogradu Jaše Almulija i u New Yorku na prvoj međunarodnoj konferenciji od doktora Michaela Berenbauna iz muzeja Holokausta i sada predsjednika Shoah Foundation u Los Angelesu. Prema tome, to treba gospodin profesor da uzme da bi malo popravio pamfletski karakter svoje knjige.

KARABEG: E, ako se slažete, molim vas...

PEČARIĆ: Vi uzmite knjigu od Filipa Davida da vidite što se danas u Beogradu radi Židovima. Filip David je svoju knjigu tiskao, mislim, prošle godine u Sarajevu. Kad vidite tu knjigu jasno će vam biti zašto Židovi u Srbiji govore to što govore danas. A kad već govorimo o ovome da ja u zaključku kažem da vi u vašoj knjizi kao papiga ponavljate cifru od 700.000 žrtava, to sam ja već citirao....

BULAJIĆ: Nigdje, ja citiram druge uključujući i Krležinu enciklopediju koju je pisao uvaženi akademik.

PEČARIĆ: ...u razgovoru. Vi u vašoj knjizi citirate svaku šušu koja kaže da je 700.000 ljudi ubijeno u Jasenovcu, a ne navodite bitne podatke.

BULAJIĆ: Koga? Šta ne navodim?

PEČARIĆ: Činjenica da vi stalno citirate svakoga živoga koji je spomenuo 700 tisuća i nešto oko toga a ne navedete bitne podatke sa popisa ...

BULAJIĆ: Ne, ne, ne. Ja sve cifre, sve cifre spominjem, ali sve cifre i Laha i...

PEČARIĆ: ... koje je Jugoslavija službeno dostavila Njemačkoj ili ono što je bilo na popisu 1946. godine, da te cifre ne spominjete, to mene opravdava da ja kažem ovo što sam rekao....

14 “... ..nastavlja tvrditi da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, to jest broj koji je 70% veći od broja koji je Jugoslavija prezentirala Njemačkoj 1963.”

BULAJIĆ: ...sve ja pominjem, sve ja pominjem gospodine profesore, nema ni jedne cifre koju nisam pomenuo.

PEČARIĆ: ... Ja nisam rekao da vi tvrdite, nego da kao papiga ponavljate. Ponavljati znači također i druge citirati. Prema tome, vi uopće ne vidite što ja pišem. Stvarno je problem u ovom razgovoru što vi niste malo bolje pročitali ovu moju knjigu, a ni ono što ste pročitali niste razumjeli...

BULAJIĆ: Pa što mi ju niste poslali da je pročitam? Dobro bi bilo da ste me pozvali na promociju, a ne da diskutirate o Bulajiću u njegovom odsustvu. Je li to akademski postupak?

PEČARIĆ: ... Mene to začuđuje, ipak ste vi doktor pravnih znanosti. Ja jesam matematičar i jasno je da mi je logika, vjerojatno, malo bliža. Ali doktor međunarodnog prava bi se također morao malo razumjeti u logiku i morao bi shvatiti što sam ja rekao, a ne ono što on ovdje tvrdi...

BULAJIĆ: Pa čekajte gospodine, je li bio red da vi mene pozovete na tu raspravu s kojom se obračunavate s Bulajićem?

PEČARIĆ: ... Kada kažem da on ponavlja kao papiga tu brojku od 700.000 žrtava, to ne znači da on to tvrdi nego ponavlja tu brojku u svojoj knjizi. Ja govorim o njegovoj knjizi, ne govorim o Bulajiću...

BULAJIĆ: Ne samo tu brojku nego i sve druge brojke, sve druge brojke.

PEČARIĆ: ... U Uvodu moje knjiga je jasno rečeno da se govori o njegovoj knjizi. Ja sam već koliko puta rekao da on ponavlja svakog tko kaže neku brojku, kao papiga naravno, a ne spominje bitne podatke, prema tome ovaj razgovor je stvarno smiješan kad on to jednostavno ne razumije.

KARABEG: A mogu li ja sad malo vas, izvinjavam se, jel' mogu li ja sad vas prekinuti. Mogu li vas zamoliti da privedemo ovaj razgovor kraju.

BULAJIĆ: Ja sam spreman.

KARABEG: Samo trenutak. I da se vratimo ovoj osnovnoj temi. Pošto smo ipak počeli od toga, od ove sporne teme koliko je bilo žrtava u Jasenovcu. I pošto zaista postoje velike razlike između Beograda i Zagreba u tim procjenama, možemo li sad kazati kakav je vaš pogled i koliko vi smatrate da je bilo žrtava gospodine Bulajiću, i da vi kažete gospodine Pečariću kakvo je vaše mišljenje o tome. Evo izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Ovaj razgovor briše sve što je uvaženi profesor Pečarić rekao o brojki od 700.000 žrtava, jer ja sam citirao sve brojke, ne samo 700.000, već i 500.000, 430.000, 100.000. Sve sam ja tamo naveo. Ono na čemu Bulajić inzistira, i čime

se na svoj način ponosi, to je navođenje žrtava imenom i prezimenom. Mi smo, kao što sam rekao u listopadu 1997. godine donijeli u New York knjige, liste mrtvih na kojima su bile 77.743 žrtve. Mi imamo djece žrtava Jasenovca – 19.544. To je stanje prije godinu dana. Vrlo brzo možemo doći do brojke veće od 100.000. Ništa drugo Milan Bulajić, niti Muzej žrtava genocida nije tvrdio. Pozitivno je to da je gospodin inženjer Žerjavić na New Yorkskoj konferenciji priznao 85.000 žrtava. Time su sve procjene povjesničara Tuđmana i uzoritog kardinala Kuharića od 20.000, 30.000, 50.000 već sahranjene. Zato bih završio sa sljedećim. Ponovio bih moj prijedlog da je u interesu i srpskog i hrvatskog naroda da stvorimo jedan zajednički projekat, da zajedno radimo na utvrđivanju žrtava. Ja sam spreman sve naše istraživačke rezultate staviti na raspolaganje pod uvjetom da isto tako od direktora Hrvatskog državnog arhiva Kolanovića dobijemo ovaj popis od 15.752 imena, da ih prekontroliramo, da dobijemo njemačke dokumenate na osnovu kojih je gospodina Tuđman na Haaškoj konferenciji tvrdio da je ukupan broj žrtava 20.000, da dobijemo dokumente na osnovu čega je on tvrdio u “Bespućima povjesne zbiljnosti”, kao tezu jasenovačkog mita, da je Jasenovac 1945. – 1948. bio jugoslovenski logor. Ja mislim i duboko vjerujem da je to u interesu i srpskog i hrvatskog naroda. Bez utvrđivanje istine o Jasenovcu ne može se razumjeti sadašnja tragedija. Ne srpskog naroda, nego svih jugoslovenskih naroda uključujući i srpski i hrvatski. Ako to nije prihvatljivo gospodi kao što su gospodin Pečarić i Žerjavić, ja sam predložio da formiramo međunarodnu komisiju stručnjaka kojoj ćemo sve ovo što mi pričamo uključujući i današnji dijalog staviti na raspolaganje pa neka objektivno procjene šta je istina, a što nije. To bi mogao biti dio Deklaracije Ujedinjenih naroda iz prosinca 1991. godine kada je donesena deklaracija “United Nations Fact Finding Mission”, i te misije se formiraju u zemljama i na područjima koje nema jedinstvenu vlast i gdje nijesu svi izvori otvoreni istraživačima. Prema tome, evo ja ponavljam te prijedloge, kod mene nema “izma”, nikad u svome životu nisam rekao da je hrvatski narod genocidni narod - nikad. Suprotstavljao sam se javno i pismeno svima onim koji su to tvrdili. Nikad nisam rekao da je Katolička crkva u Hrvata genocidna, ali sam uvijek govorio o zločinima svih...

PEČARIĆ: I Stepinca.

BULAJIĆ: ... bez obzira da li je Srbin, Hrvat, pravoslavac, musliman i tako dalje. Svako tko je radio zločin ili radi zločine treba izaći pred sud pravde, jer kao stručnjak za međunarodno pravo i historiju diplomacije ja samo podsjećam da su zločini genocida, ratni zločini, zločini protiv civilnog stanovništva - zločini koji nikada ne zastarijevaju. Prema tome, u interesu budućih generacija, koji će – nadam se - imati otvoreniju i argumentiraniju diskusiju nego što je ova danas sa gospodinom Pečarićem, ja apelujem na to i ja bi želio da to čujem.

KARABEG: Izvolite gospodine Pečariću.

PEČARIĆ: Naravno da sam i sam užasno razočaran ovakvom jednom diskusijom. Ja sam bio upozoravan da će se nešto slično i dogoditi, da će ova polemika otprilike teći na ovaj način, tj. da će doktor Bulajić iz riječi u riječi pobijati sam sebe. Vjerojatno će vidjeti na što ja ciljам kad bude slušao sam sebe što je govorio, ali s obzirom na to kako je čitao moju knjigu možda i neće razumjeti. Još jednom ću ponoviti da u knjizi gospodina Bulajića na stranici 161. stoji da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor smrti. Iako doktor Bulajić nije sam iznio tvrdnju o 700.000 žrtava, ova njegova tvrdnja posredno govori da on smatra da je ta brojka mnogo veća. Naime, ako je to najveći logor onda je veći od Auschwitza, to znači da je mnogo, mnogo više od ..., bolje je sada i ne spominjati tu brojku. To je, ponavljam, stranica 161. Što se mene osobno tiče, ja smatram da bi itekako bilo dobro za hrvatske povjesničare da im budu dostupni svi dokumenti o ubijenim na Sajmištu i Banjici. Da vide liste poimenično svih, koliko oni tvrde, 40.000 pobijenih na Sajmištu, pobijenih u Banjici, da se to sve vidi. Naravno jedan svjedok spominje da su u Jajincima morali spaliti, kada su ih Nijemci natjerali na to, 68.000 mrtvih. I nama bi bilo i te kako interesantno da vidimo te popise, da doista znamo da su te knjige objavljene u Beogradu, jer je istina da je doktor Milan Bulajić direktor Muzeja žrtava u Beogradu i da je prva zadaća direktora Muzeja žrtava u gradu Beogradu da napravi popise tih žrtava. Da vidimo koji su ljudi pokopani u Jajincima i drugim grobištima. Da vidimo popis beogradskih ulica u kojima su ubijani Židovi u plinskim vozilima koja su išla kroz Beograd i da se vidi što se radilo u Beogradu, u kojem nije bilo rata. Krici tih ljudi su se sigurno čuli po ulicama grada, a oni priređuju antimasonsku izložbu, izdaju razne publikacije koje izravno pozivaju na progon Židova. Nisam stigao pročitati kako je jedan od autora te antimasonske izložbe doktor Lazar Prokić, u knjizi "Jevreji u Srbiji", pozivao ljude u Srbiji na progon Židova. Inače, ne mogu govoriti ni o kakvim zajedničkim međunarodnim komisijama između Hrvatske i Srbije, dok se ne ustanove zločini koje su Srbi u ovom ratu napravili nad Hrvatima. Vi znate da mi još tražimo naše mrtve. Mi ovih dana u Vukovaru pokopavamo naše mrtve. A doktor Bulajić nam govori o Jasenovcu. Mislim, to je nešto strašno, užasno, kako netko to može ravno u oči jednom Hrvatu, u uši ako se već ne vidimo, govoriti o Jasenovcu dok mi još nismo pokopali naše mrtve iz Vukovara, dok mi još nismo dobili liste onih koji se vode nestalim u Hrvatskoj i tako dalje. To samo pokazuje o karakteru čovjeku s kojim sam danas razgovarao. Zato ću se vratiti na taj rat, da ne govorim o ovom ratu, jer se uzbudim dok govorim o mojim prijateljima, o mrtvima koji su stradali, koje sam vidio sam. Svojim očima sam vidio kako su ubijali i što su im radili. Vidio sam sve one silne zaklane i sva zvjerstva koja su napravljena nad ljudima iz Hrvatske. I to u Hrvatskoj - u njihovoj zemlji. Zaključit ću ovaj razgovor citirajući što je doktor Lazar Prokić govorio tijekom Drugog svjetskog rata, u spomenutoj knjižici "Jevreji u Srbiji". Na stranici 32. on kaže: Danas je dokazano da su sva dela sabotaže u našoj zemlji financirali Jevreji. Isto

tako kod pohvatanih komunističkih bandi nađeno je i mnogo Jevreja. Kod pohapšenih zbog šverca - opet Jevreji!... Kod pohapšenih zbog širenja alarmantnih vijesti - opet Jevreji!... Znači Jevreji, Jevreji i Jevreji. Zato stvarajmo izrazito antijevrejsko raspoloženje, ukazujmo prstom na Jevreje i pratimo strogo njihov rad. Učinimo sve da za prvo vremene svi oni sa svojim potrebicama budu zbijeni na prinudnom radu negde - potpuno izdvojeni od nas, daleko čak i od naših očiju! Dok se ne nađe način da uopšte nestanu sa našeg tla. Tako je govorio doktor Lazar Prokić, a mi danas pričamo o Jasenovcu u vrijeme kad mi u Hrvatskoj nismo pokopali naše mrtve, kad mi još ne znamo gdje su naši nestali, da li su ubijeni, da li su negdje u logoru, da li su negdje živi u Srbiji, da li su možda i tamo negdje pokopani i gdje su pokopani. Zaista je užasno uopće o tome razgovarati.

KARABEG: Hvala. Ovim bih završio ovu emisiju. Hvala gospodine Pečariću na učešću u emisiji.

PEČARIĆ: Hvala.

KARABEG: Hvala gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Bila je izložba o Jevrejima i u Zagrebu. Dobro, to je tema druga. Hvala vama Omere i sve najbolje.

KARABEG: Bio je to most u kojem su naši sagovornici bili Milan Bulajić, direktor Muzeja genocida u Beogradu i Josip Pečarić, profesor matematike na Sveučilištu u Zagrebu. Posrednik u razgovoru bio je Omer Karabeg.

<https://youtu.be/f-IVXDTr4FY> - 3 dio

<https://youtu.be/jfWf86CygBU> - 4 dio

PEČARIĆ: Ja nikad nisam tvrdio koja je brojka žrtava točnija. Ni 20.000, ni 80.000, ni 60.000. Samo spominjem činjenicu da vi nikad niste napisali ili rekli: "Neistina je da je broj žrtava u Jasenovcu 700.000. Dapače, rekli ste da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor smrti. Što znači da je više od 700 tisuća.

BULAJIĆ: To... ne,ne,ne,ne...

PEČARIĆ: Jer koliko ja znam u Auschwitzu je mnogo, mnogo više. Prema tome...

BULAJIĆ: Vi izvodite zaključke. Ja cifru od 700.000, po peti put vam kažem, nikada nisam spomenuo. ..

PEČARIĆ: Jeste li rekli na strani 161. da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor? Uzmite vašu knjigu i pogledajte stranu 161.

BULAJIĆ: Ja ostajem kategoričko na tome da je bio najbrutalniji, najmasovniji logor na području prethodne Jugoslavije i na cijelom Balkanu. To ću potpisati svuda.

PEČARIĆ: "Najbrutalniji i najmasovniji logor smrti je Jasenovac" - tvrdi doktor Milan Bulajić. To čitaju njegovi ljudi! To što je on govorio, znači to čitaju oni ljudi koji su u tome našli opravdanje za rat danas u Hrvatskoj. On time opravdava srpski zločin.

BULAJIĆ: Ne, ne podmećite tako gospodine profesore, pa to nije dolično jednog sveučilišnog profesora, zaboga. Pa nije to dolično.

PEČARIĆ: Jer kaže: "Ne mogu se razumjeti srpski postupci ne znajući Jasenovac". Jer on je najviše govorio o Jasenovcu, a nikada nije rekao da nije bilo 700.000 žrtava.

BULAJIĆ: Nemojte tako, nemojte tako. I njemački generali i Krležina enciklopedija koju je Boban pisao, ta brojka stoji tamo.

PEČARIĆ: On nije spomenuo da nije bilo 700.000, ali navodi doslovce da je spomenuo i Šuvar, kao šef partije, i Marković, kao predsjednik Jugoslavije, ili tko je već tako nešto rekao. Svi oni sprovode službenu politiku stvaranja srpskog mita o Jasenovcu. Već sam konstatirao, srpski mit o Jasenovcu se doista počeo stvarati u Hrvatskoj. Ali što su mogli ovi komunisti koji su vladali u Hrvatskoj? Znaite kakav je bio odnos u Hrvatskoj, kad je na osnovu popisa od 15.792 žrtve, iste godine dostavljeno međunarodnom sudu za ratne zločine 500.000 do 600.000 žrtava.

BULAJIĆ: To je zvanični izvještaj Hrvatske - Zemaljske komisije Hrvatske.

PEČARIĆ: Gospodin Bulajić spominje Kočovića i Žerjavića, ali ne spominje da su to brojke koje su dobivene različitim metodama. Ne spominje da su inženjera Žerjavića sami demografi primili u svoje udruženje, što znači da su ga priznali za svoga. Na kraju krajeva, nije važno je li netko završio taj i taj fakultet nego čime se bavi. Ispada da nije važno što ga stručnjaci priznaju u svijetu, nego je važno što kaže doktor Bulajić, tj. je li završio fakultet ili nije.

BULAJIĆ: Zato što im politički odgovara. I vas će primiti sigurno. Sutra će vas primiti. Pa ćete i vi postati demografski stručnjak. Vi ste ovom diskusijom sebe kvalificirali da uđete u Demografsko društvo Hrvatske.

PEČARIĆ: Zatim, on ne spominje brojku od 950.000 žrtava koju je Jugoslavija dostavila Njemačkoj 1963. godine, a ni to da je američki ured za žrtve rata došao do iste brojke. Znači, četiri različite ekipe stručnjaka su dobile približno istu cifru. To znači da je to znanstveno vjerodostojna brojka...

BULAJIĆ: Gospodine profesore...

PEČARIĆ: i da se sada u okviru od oko 1.000.000 mogućih žrtava mora vršiti raspodjela vidjeti koje su to žrtve. Ako je popis dao 600 tisuća može se sada uspoređivati ta razlika. Ali je li to bit? Da se danas raspravlja o tome poslije novog genocida koji je napravljen od strane države odakle je g. Bulajić, čiji je predsjednik od američkog senata optužen za ratnog zločinca...

BULAJIĆ: Ovo već peti put ponavljate, pa to je bezobrazluk stvarno, pa to je stvarno bezobrazluk. To je stvarno...oprostite...

PEČARIĆ: Mi imamo ljude koji su ubijali danas i moramo optužiti one koji su se prije toga lažno predstavljali i stvarali mit o Jasenovcu, o navodnih 700.000 žrtava, i koji su na taj način od tih jadnih ljudi napravili zločince. A da ne kažem ukoliko su jadni oni koje su ubijali, koje su silovali i koliko ima takvih. Ispada da je danas bitnije da se ustanovi koliko je žrtava bilo u nekakvom ratu 1122. godine ili 1358. godine, nego u ovom zadnjem ratu. Zato je sada važno da se ustanovi tko je i zašto lažima stvarao jasenovački mit od 700.000 žrtava, koji je stimulirao i gonio ove Srbe iz Hrvatske. Mogu prihvatiti opravdanje da su ti državljani Hrvatske manje krivi, ali onda moramo znati tko je iz Beograda bio najodgovorniji, kolika je uloga doktora Milana Bulajića u zločinu. Je li on uopće zločinac zbog toga što je doprinosio da se takva histerija stvara kod tih ljudi, pa se recimo ovaj Dokmanović i ubije kad ga je on branio na takav način.

BULAJIĆ: Neistina.

PEČARIĆ: A vidjet ćemo koliko još ima ljudi sa savjesti među onima koji su vršili zločine...

BULAJIĆ: Znae šta gospodine...

PEČARIĆ: ...i je li u biti veći zločinac onaj plaćeni ubojica ili onaj koji ga je platio da izvrši ubojstvo.

BULAJIĆ: Gospodine profesore...

PEČARIĆ: I tu se otvara pitanje razlike između doktora Bulajića i ostalih koji su pripremali zločin stvarajući jasenovački mit, i koji ga i dan danas stvaraju, od onih koji su ubijali. Mi danas sudimo nekim čuvarima logora, a ne sudimo ovima koji su ih pripremali za te zločine. I tek sad, došli smo do toga da se poslije toliko

godina da se stidljivo spominje kao zločinac Milošević u izjavi američkog senata. Čini mi se da je to više zbog političkog pritiska, mada je velikosrpska politika s rasporedom Crnogoraca na sva ključna mjesta i predvidjela da će do toga eventualno i doći. Za svaki slučaj - bolje da se sudi Crnogorcima, kao što je meni svojevremeno rekao jedan moj prijatelj Crnogorac, kad je došao tu u Zagreb: "Znate Srbi nas Crnogorce doživljavaju kao krpu. Upotrijebi pa baci."

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa slušajte, mislim, ovako zaista ne možemo govoriti. Mi možemo govoriti jedino ako hoćemo stvarno da ustvrdimo činjenice. Pozivati se sad na senat, na Miloševića, mogu ja na Bildta koji je za Tuđmana, povodom Oluje, rekao da je ratni zločinac. Neka to ostane za sud, neka se kaže svugdje gdje šta stoji, ali...

PEČARIĆ: Ja sam ga spomenuo u svojoj knjizi. Naravno, ne bojim se spomenuti Bildta. I on je zločinac jer sudjeluje u jasenovačkom mitu.

BULAJIĆ: Ma ne da čovjek ni da se razgovara.

PEČARIĆ: Ja i njega smatram zločincem isto kao i vas.

BULAJIĆ: Ja mislim da ćete vi poslije ovoga što ste napisali ovde biti primljeni u Hrvatsko demografsko društvo. Ja mislim...

PEČARIĆ: To je publicističko djelo. Nemojte me zasmijavati gospodine Bulajić...

BULAJIĆ: Da vam kažem nešto gospodine profesore, ja kad sam...

PEČARIĆ: Znate koji je prvi komentar o mojoj knjizi objavljen u Hrvatskoj?...

BULAJIĆ: Ja kad sam pročitao...

PEČARIĆ: Kaže: "Mi Hrvati aktualno smo treći na svijetu u nogometu, a Pečarićeva knjiga dokazuje da su neki od naše braće, pod navodnicima Srba, a osobito Crnogorskih, misli se na Srbe, posebice poput Bulajića, u laganju svjetski prvaci." Mislim, moja knjiga je publicistička, to uopće nije znanstvena knjiga. Pa nije ni vaša knjiga znanstvena, to je običan politički pamflet na koji sam odgovorio na isti način na koji vodim i ovaj razgovor. Prvo sam prijateljima čitao dijelove vaše knjige, i pokazivao im kako vi iz stranice u stranicu pobijate sami sebe. I onda su me ljudi nagovorili da napišem knjigu. Zato sam tu i tamo koristio poneku dosjetku, i uopće se nisam ni trudio da to bude znanstvena knjiga. Uopće ne mislim da u Hrvatskoj neko treba znanstveno odgovarati na onu vašu knjigu, jer to uopće nije znanstvena knjiga.

BULAJIĆ: Ma molim vas. Vi ste nazvali vašu knjigu pamfletom...

PEČARIĆ: Vašu knjigu!

BULAJIĆ: Ja kad sam pročitao dio vaše knjige, pravo da vam kažem, pokajao sam se kad sam prihvatio ovaj razgovor. Meni je Omer prvo predložio da razgovaram sa Srbinom Kočovićem, a ja sam tražio da razgovaram sa Hrvatom da ga pitam zašto sam ja proglašen za neprijatelja Hrvatskog naroda. Zašto sam proglašen za paranoičnog bolesnika? Ja sam želio da vama postavim pitanje gospodine profesore, da vi javno priznate...

PEČARIĆ: Omere, da li je istina da je on želio razgovarati sa mnom?

KARABEG: Reći ću vam.

PEČARIĆ: Pa recite je li to istina.

KARABEG: Ne, ne ja sam... samo da kažem dozvolite ... mogu li samo ja da kažem... Ja jesam u početku mislio praviti dijalog između Kočovića i između gospodina Bulajića, jer nisam znao za vašu knjigu. A poslije kad sam čuo za vašu knjigu mislio sam da će biti bolja polemika, jer vaša knjiga je direktna polemika sa knjigom gospodina Bulajića.

PEČARIĆ: Je li on tražio da razgovara sa mnom?

KARABEG: Jest gospodin Bulajić je tražio.

PEČARIĆ: A vi ste znači tražili. Problem je u tome što on svo vrijeme mene diskvalificira, a onda porekne ono što je rekao za jednu minutu. U tome je problem. Zna li vi gospodine Omere šta je rekao gospodin Dobrica Ćosić za ulogu laži u srpskoj politici? Jel' znate?

KARABEG: Ne znam.

PEČARIĆ: On je rekao da je Srbima u politici, uopće u povijesti najviše doprinijela laž i korištenje laži. U tome je cilj. Očito niste pročitali moju knjigu jer to tamo stalno ponavljam...

BULAJIĆ: Ne možete vi gospodine, ne možete vi...

PEČARIĆ: ...jer to je poznata stvar...

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

PEČARIĆ: ... zato sam vas ja upozorio...

KARABEG: DA DAMO RIJEČ GOSPODINU BULAJIĆU, pa da privodimo emisiju kraju. Ako se slažete da damo riječ gospodinu Bulajiću, a onda ću ja zamoliti i jednog i drugog da date svoj zaključak. Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa evo ja sam htio da podsjetim ono čemu si i ti Omere svjedok, da sam ja predložio da razgovaramo sa gospodinom Pečarićem. Ali kada sam pregledao, doduše na brzinu, njegovu knjigu, koju je on nazvao pamfletom...

PEČARIĆ: ha,ha,ha...

BULAJIĆ: ... nisam htio da se odričem mog vlastitog prijedloga, nego sam htio da profesor Josip Pečarić javno prizna da je ovo njegova knjiga, i da ono o ništicama, o tiskarskim greškama, o tome da sam ja tvrdio da je bilo 700.000 žrtava, da sam ja branio ubojice srpske u ratu 1991. – 1995. - da to apsolutno ne stoji. Prema tome, evo ja ponovno tvrdim da treba neke činjenice ustvrditi. I ovaj razgovor je dokaz da istinu treba ustvrditi. Samo da spomenem još, evo sad su mi donijeli ovo što je na internetu jučer objavljeno: “Serbian myth about Jasenovac”, i tu, to nisam stigao vidjeti, gospodin profesor Pečarić spominje pismo doktora Prvislava Grisogona nadbiskupu zagrebačkom Alojziju Stepincu ali on nigdje neće također reći kako postoji jedno pismo koje nije bilo njegovo, ali i da postoji pismo koje je bilo njegovo, jer postoje dva pisma - od 8. veljače 1942. i od 20. veljače 1942. Originalnost tog drugog pisma je potvrdila kćerka Ksenija i doktor Vladimir Stojanović, i tu je jasno rečeno o zločinima koji su tada vršeni. A predložio bih vam Omere, u svezi s ovom našom polemikom, prvo da u nekom razgovoru konzultujete gospodina Simona Wiesenthala - ono što on zna o Jasenovcu, a drugo podsjetio bih gospodina profesora, prošlog mjeseca je vlada SAD objavila izvještaj o nacističkom zlatu u kome se nalazi 16 stranica o ustaškom zlatu. U njemu se ne govori samo o zlatu nego i što su ustaški zločinci radili tijekom Drugog svjetskog rata u Jasenovcu i u ustaškoj nacističkoj državi Hrvatskoj. To su izvori koje nije napisao neki pisac pamfleta u Americi, nego zamjenik državnog sekretara Adenštajn.

PEČARIĆ: Upravo je suprotno od toga jer je izdana knjiga u Hrvatskoj o tome.

BULAJIĆ: To trebate pročitati gospodine profesore kada pišete pamflet.

PEČARIĆ: Ta je knjiga izdana u Hrvatskoj i bila joj je promocija jedno mjesec dana prije promocije moje knjige. U njoj je pokazano da je sve to isto pamflet kao što je to i vaša knjiga. A kad već spominjete pamflet...

BULAJIĆ: Ma jest, pamflet je sve ono što kritički govori o NDH.

PEČARIĆ: Nije istina da sam za svoju knjigu rekao da je pamflet, nego je istina da sam rekao da je vaša knjiga pamflet. To sam ja rekao i onda sam vam spomenuo što u Hrvatskoj drugi pišu o tome. A kad govorite o Grisogonovom pismu također nije istina da ja u svojoj knjizi nisam naveo oba pisma. Dapače, ja sam polemizirao s vama o tome. Vi tvrdite da Hrvatski povjesničari ne žele spomenuti to drugo

pismo, a onda sam naveo na kojoj strani vaše knjige citirate da ste to drugo pismo uzeli iz hrvatskih knjiga...

BULAJIĆ: Ne, ja ne govorim o vašoj knjizi ja govorim o onome što ste na Internetu objavili....

PEČARIĆ: Opet ne govorite istinu gospodine Bulajću. ...

BULAJIĆ: ... ono što ste na internetu objavili gospodine, ono što servirate svjetskoj javnosti.

PEČARIĆ: Opet vi radite kao i gospodin Dobrica Ćosić. Vi tvrdite u vašoj knjizi doslovno ovo: "Od bitnog značaja je činjenica da je Grisogonovo pismo zaista postojalo, išlo od ruke do ruke. ...

BULAJIĆ: Točno, točno.

PEČARIĆ: ... Od manjeg značaja je pitanje autorstva da li je Grisogonovo ili ne."

BULAJIĆ: Točno.

PEČARIĆ: Drugim riječima, vama kao i Dobrici Ćosiću, nije važno što je pismo lažno...

BULAJIĆ: Ali postoji i istinito pismo. Postoji i istinito pismo.

PEČARIĆ: ... nije važno što ga nije potpisao Grisogono, već je važno što je to pismo išlo od ruku do ruku kod Srba u Hrvatskoj...

BULAJIĆ: Jest.

PEČARIĆ: ... što im je, isto kao i mit o Jasenovcu, govorio o zvjerstvima koja će na njima biti napravljeni, pa su onda oni uzeli oružje i krenuli boriti se protiv te države, i na kraju su doveli do toga da stradaju mnogo više nego što bi stradali da nisu uzeli oružje u ruke. Vi isto tako Srpskim mitom o Jasenovcu opravdavate i tjerate ljude da danas u ovom ratu u Hrvatskoj naprave zločine koje su pravili, kao što je Grisogonovo pismo poslužilo u tom ratu. I vi tvrdite da nije važno što je ono lažno, to vi tvrdite u vašoj knjizi, a nije istina da ja nisam rekao ništa o onom drugom pismu. Dapače, komentirao sam i to drugo pismo, pogledajte malo pažljivije moju knjigu.

BULAJIĆ: Ne, u Internetu niste gospodine.

PEČARIĆ: A ovo što vi na internetu čitate to je zaključak moje knjige. Znae u zaključku se ne može staviti cijela knjiga, tu idu samo one najbitnije stvari...

BULAJIĆ: A, pa možete spomenuti da ima i ono pravo pismo. Je li? Možete to spomenuti.

PEČARIĆ: A najbitnije stvari u Grisogonovom pismu je da doktor Milan Bulajić, doktor znanosti, doktor međunarodnog prava tvrdi da nije važno što je neko pismo lažno, nego je važan njegov učinak.

BULAJIĆ: Mogu li dobit riječ, gospodine.

PEČARIĆ: A zna se zašto će netko napisati lažno pismo.

BULAJIĆ: Ne, ne, čekajte.

PEČARIĆ: Citirat ću ponovno, kad on kaže, citirat ću što on piše. Imam to tu. Otvorio sam svoju knjigu, a mogu i iz njegove, ako hoćete, ali to je smiješno....

BULAJIĆ: Mogu li dobiti riječ? Mogu li dobit riječ?

PEČARIĆ: Mislim smiješno je u jednom razgovoru od jedno sat vremena, stalno pobijati što kaže gospodin Bulajić, kad moram svaki put iz rečenice u rečenicu gledati kada će gospodin Bulajić reći neistinu.

BULAJIĆ: Omere, mogu li dobiti riječ.

KARABEG: Evo da damo riječ gospodinu Bulajiću, pa ćemo onda zaključke.

BULAJIĆ: Molim vas, molim vas, točno je da sam rekao, kada je u pitanju prvo pismo, nije najbitnija stvar je li ono istinito ili nije..nego...

PEČARIĆ: Nije važno, rekli ste, nije bitno...

BULAJIĆ: Ma sačekajte za Boga... Molim te Omere smirite čovjeka malo.

KARABEG: Izvolite, izvolite.

PEČARIĆ: Ma smirite se vi, nemojte stalno lagati...

BULAJIĆ: Nego da je bitno šta je u tome...

PEČARIĆ: Nemojte govoriti neistine, molim vas.

BULAJIĆ: Čekajte, bitan je sadržaj pisma. Bitno je da li to što je u tome pismu bilo, da je kružilo i da ga je imala i kraljevska vlada i ustaški arhiv....

PEČARIĆ: Vama nije bitno što je pismo lažno. Itekako je bitno. Dapače, ako je pismo lažno, nije bitna sadržina nego je bitno čemu je služilo to lažno pismo.

BULAJIĆ: Omere, ja ne znam, ja ne mogu ovako govoriti.

PEČARIĆ: Hajde, hajde. Izvolite.

KARABEG: Izvolite, završite, završite.

BULAJIĆ: Važno je da je to pismo bilo u ustaškim arhivama, u četničkim arhivama, u kraljevskoj vladi, u vladi Nezavisne države Hrvatske, da je svugdje kružilo. Bitno je da li je to pismo sadržalo istinite činjenice. Jesu li počeli masovni zločini nad Srbima u Gudovcu 27. travnja, gospodine profesore...

PEČARIĆ: Srbi su prve zločine u Hrvatskoj napravili prije nego što je NDH stvorena, početkom travnja 1941. godine, a NDH je stvorena 10. travnja 1941. godine.

BULAJIĆ: ...ili to nije tačno, to je bitno. Ja sam rekao da sam ustvrdio da to pismo nije istinito, ali sam onda ustvrdio i otkrio da postoji istinito pismo od 20. veljače i pokazao sam kako katolički tjednik "Glas Koncila" samo navodi iz toga pisma ono što mu odgovara, ...

PEČARIĆ: Ma ne mora se uvijek citirati sve što postoji.

BULAJIĆ: ...a sve ono što kritizira ponašanje Katoličke crkve se ne spominje nigdje.

PEČARIĆ: Vi želite ostaviti dojam da Hrvati skrivaju to pismo, a sami citirate, uzmite vašu knjigu, pa ću vam reći na kojoj strani, da ste ga našli u Bobanovoj knjizi.

BULAJIĆ: Govorimo o tjedniku "Glas Koncila".

PEČARIĆ: Prema tome, to pismo postoji u hrvatskoj literaturi. Svako može uzeti to pismo i pročitati, a kad se piše članak ne mora se sve navesti. To pismo je ono u kome piše kako su u Beogradu prijetili da će Hrvatima i katolicima izvaditi oči i slično. Mislite na to pismo, to je drugo pismo. Grisogono govori u tom pismu kakav je bio učinak u Beogradu lažnih tvrdnji o vagonu s natpisom "svinjska mast za Beograd", a u njemu odsječene srpske glave, i slično. To ima u mojoj knjizi. Grisogono se u drugom pismu ograđuje od prvog pisma. Naravno da je on mogao povjerovati lažima iz prvog pisma, a bitna je činjenica što se iz njega vidi što su ove provokacije u Beogradu učinile tamošnjim Hrvatima.

BULAJIĆ: Pa i ja sam to konstatirao da je prvo pismo lažno.

PEČARIĆ: Najvažnija stvar koju spominjete jest da je to pismo kružilo među Srbima u Hrvatskoj.

BULAJIĆ: Jest. Ne samo među Srbima. I među Ustašama je kružilo.

PEČARIĆ: Jezoviti dijelovi prvog pisma u kojem se citiraju navodni ustaški zločini, u stvari navode klasične srpske zločine. Vi znate kako je to u srpskoj narodnoj epici. Recimo, Sestra Luke kapetana u istoimenoj pjesmi, pogrdila je najvećeg srpskog junaka Marka Kraljevića i odmah slijedi odgovor:

“Ljutit Marko pa se pridnuo,
jednom kroči daleko skoči,
i za ruku dofati djevojku,
oštar pinjal vadi od pojasa,
te joj desnu odsječe ruku,
ods'ječe joj ruku do ramena,
desnu ruku daje u lijevu,

BULAJIĆ: Braćo moja, braćo moja, pa sveučilišni...

PEČARIĆ:

a pinjalom oči izvadio,
pa ih zavi u svilen jagluk,
pa ih turi u desno njedarce.”

U knjizi navodim još takvih pjesama. Tako se Vuk Branković osvjećuje carici Mari ovako:

“Poreza joj one bijele dojke,
a preturi one bijele ruke,
pa kroz dojke ruke preturio,
izvadi joj one oči crne,
pa ih zavi u zlatne jaguke.”

Ili ako hoćete pjesmu kad muž nevjernu ženu spaljuje, ona gori od kose do prstiju dok ne izgori.

KARABEG: Možemo li mi ako se slažete...

BULAJIĆ: Molim.

KARABEG: Ako se slažete..

PEČARIĆ: Ti srpski zločini i drugi zločin koji se nalaze u literaturi točno se opisuju u tom pismu. Dakle četnički zločini koji su bili uobičajeni. To navodim u svojoj knjizi. Pročitajte malo knjigu pa onda pazite šta pričate,

BULAJIĆ: Pa trebali ste mi je poslati da je pročitam gospodine.

PEČARIĆ: I inače srpska epika opisuje sve što se radilo na ovim prostorima. Pa čak odnos prema kardinalu Stepincu koji i vi osobno gajite. Odnos prema čovjeku koji je spašavao Srbe, koji je spašavao Židove nije ništa drugo nego način na koji su Srbi u školi učili kako se treba zahvaljivati ljudima. Zna li, recimo, kako se Kraljević Marko, u pjesmi Kraljević Marko i Musa Kesedžija, zahvaljuje Novaku kovaču, koji mu je iskovao dobru sablju? Evo ovako:

“Pruži ruku, Novače kovaču,

pruži ruku da ti sablju platim!’

Prevari se, ujede ga guja,

prevari se pruži desnu ruku;

Manu sabljom Kraljeviću Marko,

ods’ječe mu ruku do ramena:

‘Evo sada Novače kovače,

da ne kuješ ni bolje ni gore’.”

To vam je epika. To vam je narodna epika koja se uči u Srbiji, u školama. I onda se netko čudi zašto su se Stepincu, koji je spašavao i Srbe i Židove, zahvalili na način na koji jesu. Slično mu se zahvaljuje i doktor Bulajić. Koliko vidim Bulajića spominje i gospođa Ljubica Štefan u svojoj najnovijoj knjizi. U svojoj knjizi koju spominjem i komentiram što je sve Bulajić govorio o čovjeku koji je svetac za katoličku crkvu.

KARABEG: Ako se slažete možemo li mi samo sad pošto...

BULAJIĆ: Samo dvije napomene...

KARABEG: Izvolite.

BULAJIĆ: Molim te, prvo slušajući ove stihove, profesora Pečarića....

PEČARIĆ: To nisu stihovi profesora Pečarića, to su stihovi iz srpske narodne epike, pa molim vas pazite šta govorite.

BULAJIĆ: Pa čekajte zaboga. Omere, zamoli čovjeka da kažem.

KARABEG: Hoćete pustiti gospodina...

PEČARIĆ: Pa kakve su to bedastoće, molim vas. Jesmo li mi znanstvenici ili što smo?

KARABEG: Dobro, izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Pa zamoli ga da kažem.

KARABEG: Izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Kad slušam ove stihove, koje citira uvaženi sveučilišni profesor, ponovio bih ono što je on negdje napisao. Stvarno, smijati se ili plakati. Mogao bih i ja navesti mnoge stvari od onoga šta su Hrvati pisali o Starčeviću i tako dalje, to nije bitno. Bitno je samo ovdje na kraju da kažem, evo i u Internetu stoji da Bulajić "... continues to claim that Jasenovac claimed 700.000 victims, that is, a number that is more than 70% of the number which Yugoslavia presented to Germany in 1963."¹⁵ a to je apsolutno netočno. Drugo, rekao sam da o Sajmištu postoji knjiga u Institutu za suvremenu historiju. Sajmište je na samom početku bio jevrejski logor. Ali Sajmište je kasnije bio logor za borce narodno-oslobodilačke borbe, a bio je jedno vrijeme i ustaški logor. Jasenovac se proširio na Sajmište, žrtve Jasenovca su doplovljavale na obale Save...

PEČARIĆ: Da, to su te priče srpskog jasenovačkog mita...

BULAJIĆ: Prema tome to je bitno ustvrditi. A što se tiče jevrejskog pitanja i uloge Srba u tome, teze koje ponavlja gospodin profesor matematike su Cohenove teze, koje je on do kraja izmislio. Prava istina o stradanju Jevreja je rečena od predsjednika jevrejske opštine u Beogradu Jaše Almulija i u New Yorku na prvoj međunarodnoj konferenciji od doktora Michaela Berenbauna iz muzeja Holokausta i sada predsjednika Shoah Foundation u Los Angelesu. Prema tome, to treba gospodin profesor da uzme da bi malo popravio pamfletski karakter svoje knjige.

KARABEG: E, ako se slažete, molim vas...

PEČARIĆ: Vi uzmite knjigu od Filipa Davida da vidite što se danas u Beogradu radi Židovima. Filip David je svoju knjigu tiskao, mislim, prošle godine u Sarajevu. Kad vidite tu knjigu jasno će vam biti zašto Židovi u Srbiji govore to što govore danas. A kad već govorimo o ovome da ja u zaključku kažem da vi u vašoj knjizi kao papiga ponavljate cifru od 700.000 žrtava, to sam ja već citirao....

BULAJIĆ: Nigdje, ja citiram druge uključujući i Krležinu enciklopediju koju je pisao uvaženi akademik.

PEČARIĆ: ...u razgovoru. Vi u vašoj knjizi citirate svaku šušu koja kaže da je 700.000 ljudi ubijeno u Jasenovcu, a ne navodite bitne podatke.

15 "... ..nastavlja tvrditi da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, to jest broj koji je 70% veći od broja koji je Jugoslavija prezentirala Njemačkoj 1963."

BULAJIĆ: Koga? Šta ne navodim?

PEČARIĆ: Činjenica da vi stalno citirate svakoga živoga koji je spomenuo 700 tisuća i nešto oko toga a ne navedete bitne podatke sa popisa ...

BULAJIĆ: Ne, ne, ne. Ja sve cifre, sve cifre spominjem, ali sve cifre i Laha i...

PEČARIĆ: ... koje je Jugoslavija službeno dostavila Njemačkoj ili ono što je bilo na popisu 1946. godine, da te cifre ne spominjete, to mene opravdava da ja kažem ovo što sam rekao....

BULAJIĆ: ...sve ja pominjem, sve ja pominjem gospodine profesore, nema ni jedne cifre koju nisam pomenuo.

PEČARIĆ: ... Ja nisam rekao da vi tvrdite, nego da kao papiga ponavljate. Ponavljati znači također i druge citirati. Prema tome, vi uopće ne vidite što ja pišem. Stvarno je problem u ovom razgovoru što vi niste malo bolje pročitali ovu moju knjigu, a ni ono što ste pročitali niste razumjeli...

BULAJIĆ: Pa što mi ju niste poslali da je pročitam? Dobro bi bilo da ste me pozvali na promociju, a ne da diskutirate o Bulajiću u njegovom odsustvu. Je li to akademski postupak?

PEČARIĆ: ... Mene to začuđuje, ipak ste vi doktor pravnih znanosti. Ja jesam matematičar i jasno je da mi je logika, vjerojatno, malo bliža. Ali doktor međunarodnog prava bi se također morao malo razumjeti u logiku i morao bi shvatiti što sam ja rekao, a ne ono što on ovdje tvrdi...

BULAJIĆ: Pa čekajte gospodine, je li bio red da vi mene pozovete na tu raspravu s kojom se obračunavate s Bulajićem?

PEČARIĆ: ... Kada kažem da on ponavlja kao papiga tu brojku od 700.000 žrtava, to ne znači da on to tvrdi nego ponavlja tu brojku u svojoj knjizi. Ja govorim o njegovoj knjizi, ne govorim o Bulajiću...

BULAJIĆ: Ne samo tu brojku nego i sve druge brojke, sve druge brojke.

PEČARIĆ: ... U Uvodu moje knjiga je jasno rečeno da se govori o njegovoj knjizi. Ja sam već koliko puta rekao da on ponavlja svakog tko kaže neku brojku, kao papiga naravno, a ne spominje bitne podatke, prema tome ovaj razgovor je stvarno smiješan kad on to jednostavno ne razumije.

KARABEG: A mogu li ja sad malo vas, izvinjavam se, jel' mogu li ja sad vas prekinuti. Mogu li vas zamoliti da privedemo ovaj razgovor kraju.

BULAJIĆ: Ja sam spreman.

KARABEG: Samo trenutak. I da se vratimo ovoj osnovnoj temi. Pošto smo ipak počeli od toga, od ove sporne teme koliko je bilo žrtava u Jasenovcu. I pošto zaista postoje velike razlike između Beograda i Zagreba u tim procjenama, možemo li sad kazati kakav je vaš pogled i koliko vi smatrate da je bilo žrtava gospodine Bulajiću, i da vi kažete gospodine Pečariću kakvo je vaše mišljenje o tome. Evo izvolite gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Ovaj razgovor briše sve što je uvaženi profesor Pečarić rekao o brojki od 700.000 žrtava, jer ja sam citirao sve brojke, ne samo 700.000, već i 500.000, 430.000, 100.000. Sve sam ja tamo naveo. Ono na čemu Bulajić inzistira, i čime se na svoj način ponosi, to je navođenje žrtava imenom i prezimenom. Mi smo, kao što sam rekao u listopadu 1997. godine donijeli u New York knjige, liste mrtvih na kojima su bile 77.743 žrtve. Mi imamo djece žrtava Jasenovca – 19.544. To je stanje prije godinu dana. Vrlo brzo možemo doći do brojke veće od 100.000. Ništa drugo Milan Bulajić, niti Muzej žrtava genocida nije tvrdio. Pozitivno je to da je gospodin inženjer Žerjavić na New Yorkskoj konferenciji priznao 85.000 žrtava. Time su sve procjene povjesničara Tuđmana i uzoritog kardinala Kuharića od 20.000, 30.000, 50.000 već sahranjene. Zato bih završio sa sljedećim. Ponovio bih moj prijedlog da je u interesu i srpskog i hrvatskog naroda da stvorimo jedan zajednički projekat, da zajedno radimo na utvrđivanju žrtava. Ja sam spreman sve naše istraživačke rezultate staviti na raspolaganje pod uvjetom da isto tako od direktora Hrvatskog državnog arhiva Kolanovića dobijemo ovaj popis od 15.752 imena, da ih prekontroliramo, da dobijemo njemačke dokumenate na osnovu kojih je gospodina Tuđman na Haaškoj konferenciji tvrdio da je ukupan broj žrtava 20.000, da dobijemo dokumente na osnovu čega je on tvrdio u “Bespućima povjesne zbiljnosti”, kao tezu jasenovačkog mita, da je Jasenovac 1945. – 1948. bio jugoslovenski logor. Ja mislim i duboko vjerujem da je to u interesu i srpskog i hrvatskog naroda. Bez utvrđivanje istine o Jasenovcu ne može se razumjeti sadašnja tragedija. Ne srpskog naroda, nego svih jugoslovenskih naroda uključujući i srpski i hrvatski. Ako to nije prihvatljivo gospodi kao što su gospodin Pečarić i Žerjavić, ja sam predložio da formiramo međunarodnu komisiju stručnjaka kojoj ćemo sve ovo što mi pričamo uključujući i današnji dijalog staviti na raspolaganje pa neka objektivno procjene šta je istina, a što nije. To bi mogao biti dio Deklaracije Ujedinjenih naroda iz prosinca 1991. godine kada je donesena deklaracija “United Nations Fact Finding Mission”, i te misije se formiraju u zemljama i na područjima koje nema jedinstvenu vlast i gdje nijesu svi izvori otvoreni istraživačima. Prema tome, evo ja ponavljam te prijedloge, kod mene nema “izma”, nikad u svome životu nisam rekao da je hrvatski narod genocidni narod - nikad. Suprotstavljao sam se javno i pismeno svima onim koji su to tvrdili. Nikad nisam rekao da je Katolička crkva u Hrvata genocidna, ali sam uvijek govorio o zločinima svih...

PEČARIĆ: I Stepinca.

BULAJIĆ: ... bez obzira da li je Srbin, Hrvat, pravoslavac, musliman i tako dalje. Svako tko je radio zločin ili radi zločine treba izaći pred sud pravde, jer kao stručnjak za međunarodno pravo i historiju diplomacije ja samo podsjećam da su zločini genocida, ratni zločini, zločini protiv civilnog stanovništva - zločini koji nikada ne zastarijevaju. Prema tome, u interesu budućih generacija, koji će – nadam se - imati otvoreniju i argumentiraniju diskusiju nego što je ova danas sa gospodinom Pečarićem, ja apelujem na to i ja bi želio da to čujem.

KARABEG: Izvolite gospodine Pečariću.

PEČARIĆ: Naravno da sam i sam užasno razočaran ovakvom jednom diskusijom. Ja sam bio upozoravan da će se nešto slično i dogoditi, da će ova polemika otprilike teći na ovaj način, tj. da će doktor Bulajić iz riječi u riječi pobijati sam sebe. Vjerojatno će vidjeti na što ja ciljам kad bude slušao sam sebe što je govorio, ali s obzirom na to kako je čitao moju knjigu možda i neće razumjeti. Još jednom ću ponoviti da u knjizi gospodina Bulajića na stranici 161. stoji da je Jasenovac najbrutalniji i najmasovniji logor smrti. Iako doktor Bulajić nije sam iznio tvrdnju o 700.000 žrtava, ova njegova tvrdnja posredno govori da on smatra da je ta brojka mnogo veća. Naime, ako je to najveći logor onda je veći od Auschwitzta, to znači da je mnogo, mnogo više od ..., bolje je sada i ne spominjati tu brojku. To je, ponavljam, stranica 161. Što se mene osobno tiče, ja smatram da bi itekako bilo dobro za hrvatske povjesničare da im budu dostupni svi dokumenti o ubijenim na Sajmištu i Banjici. Da vide liste poimenično svih, koliko oni tvrde, 40.000 pobijenih na Sajmištu, pobijenih u Banjici, da se to sve vidi. Naravno jedan svjedok spominje da su u Jajincima morali spaliti, kada su ih Nijemci natjerali na to, 68.000 mrtvih. I nama bi bilo i te kako interesantno da vidimo te popise, da doista znamo da su te knjige objavljene u Beogradu, jer je istina da je doktor Milan Bulajić direktor Muzeja žrtava u Beogradu i da je prva zadaća direktora Muzeja žrtava u gradu Beogradu da napravi popise tih žrtava. Da vidimo koji su ljudi pokopani u Jajincima i drugim grobištima. Da vidimo popis beogradskih ulica u kojima su ubijani Židovi u plinskim vozilima koja su išla kroz Beograd i da se vidi što se radilo u Beogradu, u kojem nije bilo rata. Krici tih ljudi su se sigurno čuli po ulicama grada, a oni priređuju antimasonsku izložbu, izdaju razne publikacije koje izravno pozivaju na progon Židova. Nisam stigao pročitati kako je jedan od autora te antimasonske izložbe doktor Lazar Prokić, u knjizi "Jevreji u Srbiji", pozivao ljude u Srbiji na progon Židova. Inače, ne mogu govoriti ni o kakvim zajedničkim međunarodnim komisijama između Hrvatske i Srbije, dok se ne ustanove zločini koje su Srbi u ovom ratu napravili nad Hrvatima. Vi znate da mi još tražimo naše mrtve. Mi ovih dana u Vukovaru pokopavamo naše mrtve. A doktor Bulajić nam govori o Jasenovcu. Mislim, to je nešto strašno, užasno, kako netko to može ravno u oči jednom Hrvatu, u uši ako se već ne vidimo, govoriti o

Jasenovcu dok mi još nismo pokopali naše mrtve iz Vukovara, dok mi još nismo dobili liste onih koji se vode nestalim u Hrvatskoj i tako dalje. To samo pokazuje o karakteru čovjeku s kojim sam danas razgovarao. Zato ću se vratiti na taj rat, da ne govorim o ovom ratu, jer se uzbudim dok govorim o mojim prijateljima, o mrtvima koji su stradali, koje sam vidio sam. Svojim očima sam vidio kako su ubijali i što su im radili. Vidio sam sve one silne zaklane i sva zvjerstva koja su napravljena nad ljudima iz Hrvatske. I to u Hrvatskoj - u njihovoj zemlji. Zaključit ću ovaj razgovor citirajući što je doktor Lazar Prokić govorio tijekom Drugog svjetskog rata, u spomenutoj knjižici "Jevreji u Srbiji". Na stranici 32. on kaže: Danas je dokazano da su sva dela sabotaže u našoj zemlji financirali Jevreji. Isto tako kod pohvatanih komunističkih bandi nađeno je i mnogo Jevreja. Kod pohapšenih zbog šverca - opet Jevreji!... Kod pohapšenih zbog širenja alarmantnih vijesti - opet Jevreji!... Znači Jevreji, Jevreji i Jevreji. Zato stvarajmo izrazito antijevrejsko raspoloženje, ukazujmo prstom na Jevreje i pratimo strogo njihov rad. Učinimo sve da za prvo vremene svi oni sa svojim potrebicama budu zbijeni na prinudnom radu negde - potpuno izdvojeni od nas, daleko čak i od naših očiju! Dok se ne nađe način da uopšte nestanu sa našeg tla. Tako je govorio doktor Lazar Prokić, a mi danas pričamo o Jasenovcu u vrijeme kad mi u Hrvatskoj nismo pokopali naše mrtve, kad mi još ne znamo gdje su naši nestali, da li su ubijeni, da li su negdje u logoru, da li su negdje živi u Srbiji, da li su možda i tamo negdje pokopani i gdje su pokopani. Zaista je užasno uopće o tome razgovarati.

KARABEG: Hvala. Ovim bih završio ovu emisiju. Hvala gospodine Pečariću na učešću u emisiji.

PEČARIĆ: Hvala.

KARABEG: Hvala gospodine Bulajiću.

BULAJIĆ: Bila je izložba o Jevrejima i u Zagrebu. Dobro, to je tema druga. Hvala vama Omere i sve najbolje.

KARABEG: Bio je to most u kojem su naši sagovornici bili Milan Bulajić, direktor Muzeja genocida u Beogradu i Josip Pečarić, profesor matematike na Sveučilištu u Zagrebu. Posrednik u razgovoru bio je Omer Karabeg.

<https://youtu.be/f-lVXDTr4FY> - 3 dio

<https://youtu.be/jfWf86CygBU> - 4 dio

**TO JE SAVEZNIK VLASTIMA U RH. ZAR VAM NIJE
JASNO DA SAM JA ANTISEMIT MINISTARSTVU
DROBILIČARA JER SAM POZVAN KNJIGOM
BRANITI TUĐMANA NA PAMFLET IZ BEOGRADA
"TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT"**

Ovo je onaj tip koji je tada lagao o 11000 prekrštene srpske djece, koji je lagao o dr, Šreteru....

Ali Vlastima u RH poslije 2000 on pomaže da provode velikosrpsku politiku.

Znate li moju podjelu Srba?

Imate one koje možeš uhvatiti u laži i one koje ne možeš!

Ova budaletina priča kako je Tuđman bio opsjednut time da do zuba naoružane Srbe protjera jer je ima puške pa čak i lovačke, a to je budaletini najjače oružje



PODSJETIMO SE:

HNES: Pupovac persona non grata u Hrvatskoj

[l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fnarod.hr%2Fhrvatska%2Fhnes-pupovac-persona-non-grata-hrvatskoj%3Ffbclid%3DIwZXh0bgNhZW0CMTEAYnJpZBExbjg4bjk1R0RNO WV0WkRIVHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR40ntYEBjVeGks5GY28BqTeMCbbro9hkAL7fEwwYGKyU98PpjMy8BP77x5kJQ_aem_BVlzT9y2NpI4GH92zrdTfQ&h=AUAUIdzolJ7SxjVd-GDeD2XSQvwlNl7CZu7sCLLmImWnCIKZYvBU_U7QIHwB3q0ajR5BXi8tua29XaGMc_TuIkIMmhxZzdvvYxtklm1P6IgHKXAlkwWGL8UF1i9SBw7Zq2h4qVzZ7hOM5-caw&tn=%2CmH-R&c\[0\]=AUC8Q53lakeYtfYPUVgW1phva21Y1003W4GmPE3aQWydRW9cOhZMK4mepPDDDMIZPs7LHQRBtrL1vi5ybpx_hpzWjfc-UhUXNyW8-WiTCb-u0hyNIEjXGf72xoL28tVuZp5RX_WnnBOF6T6fAAUrhlp2RtaDniIuGDeBveIzRvAG57Zr8wu1nmPzYKXHgRS1eed2tA3G6TqrDX_AXZhtfagJ6BIDYQ](https://l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fnarod.hr%2Fhrvatska%2Fhnes-pupovac-persona-non-grata-hrvatskoj%3Ffbclid%3DIwZXh0bgNhZW0CMTEAYnJpZBExbjg4bjk1R0RNO WV0WkRIVHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR40ntYEBjVeGks5GY28BqTeMCbbro9hkAL7fEwwYGKyU98PpjMy8BP77x5kJQ_aem_BVlzT9y2NpI4GH92zrdTfQ&h=AUAUIdzolJ7SxjVd-GDeD2XSQvwlNl7CZu7sCLLmImWnCIKZYvBU_U7QIHwB3q0ajR5BXi8tua29XaGMc_TuIkIMmhxZzdvvYxtklm1P6IgHKXAlkwWGL8UF1i9SBw7Zq2h4qVzZ7hOM5-caw&tn=%2CmH-R&c[0]=AUC8Q53lakeYtfYPUVgW1phva21Y1003W4GmPE3aQWydRW9cOhZMK4mepPDDDMIZPs7LHQRBtrL1vi5ybpx_hpzWjfc-UhUXNyW8-WiTCb-u0hyNIEjXGf72xoL28tVuZp5RX_WnnBOF6T6fAAUrhlp2RtaDniIuGDeBveIzRvAG57Zr8wu1nmPzYKXHgRS1eed2tA3G6TqrDX_AXZhtfagJ6BIDYQ)



Marizela Kovačević

30. lipnja

Istina bi trebala sadržavati cjeloviti govor: o srpskoj pobuni i o ratnoj agresiji....

MINISTARSTVU DROBILIČARA JE DOMOVINSKI RAT SLAVLJENE HOLOKAUSTA

Posebno je problematičan ZDS od koga se vojnicima srpskog fašističkog agresora ledila krv u žilama, pa je i to dokaz našeg antisemitizms.

PITANJE ZA MINISTARSTVO DROBILIČARA KADA ĆE U RH NAUČITI DA JE NAJVEĆA POHVALA KADA TE NEPRIJATELJ KUDI!

Mogo je zanimljivije tko se ovo slikao uz njega?



DIREKTNO.HR

Licemjerno dociranje Borisa Tadića: Spominje povampirene ustaške pirove, proziva Thompsona

VRHUNAC SELEKTIVNOG PAMĆENJA**LICEMJERNO DOCIRANJE BORISA TADIĆA:
SPOMINJE POVAMPIRENE USTAŠKE PIROVE,
PROZIVA THOMPSONA****Tanja Gojsilović**

Nekadašnji predsjednik Srbije Boris Tadić na platformi X se u poduljoj objavi oglasio povodom komemoracije u Jadovnom za žrtve ustaškog logora.

25.06.2026.



Foto: Boris Tadić/X

Podsjetimo, Srpsko narodno vijeće, Koordinacija židovskih općina, eparhija Gornjokarlovačka i Savez antifašističkih boraca i antifašista održali su u srijedu komemoraciju žrtvama Jadovnog, jedne od lokacija bivšeg ustaškog koncentracijskog logora iz sustava Gospić-Jadovno-Pag. "Otac moje majke, moj deda Strahinja Kićanović i njegov brat Dušan odmah po osnivanju genocidne ustaške NDH 1941. godine, internirani su u kompleks logora Gospić-Jadovno-Pag.

U logoru Jadovno mučki su ubijeni od strane ustaških zločinaca, zajedno sa desetinama tisuća Srba", objavio je Tadić.

Dodao je da je na komemoraciji odao počast i djedu i njegovu bratu, ali i ostalim žrtvama ustaškog režima. "Sjećanje na ove zločine i tišina iznad jama i mjesta na kojima su bili logori moraju uvijek biti glasniji od svih ustaških i fašističkih pirova, koji se, nažalost, povampiruju i danas. Samo tako se u budućnosti možemo štititi od ponavljanja tragedija iz prošlosti", naveo je potom bivši predsjednik Srbije.

Nije propustio spomenuti ni Marka Perkovića Thompsona, koji na svojim koncertima okuplja gomile ljudi koji pjevaju o ljubavi, vjeri i domovini, no Tadiću tu smeta nešto drugo: "Zato Hrvatska danas ne smije šutjeti dok stotine tisuća njih pjeva na Thompsonovim koncertima. Zato osude parola poput 'za dom spremni' moraju uvijek biti snažnije od tih urlika koji pozivaju na najveće zlo i mržnju u ljudima. Zato ni osude iz Europske unije takvih događaja ne smiju biti sporadične i stidljive, već izrečene službeno, jednoglasno i kroz najsnažnije sankcioniranje".
Hrvatskisport

Eklatantan primjer političkog licemjerja

"Pitanje odnosa prema ustaškim zločinima nije političko pitanje - to je pitanje određenja prema civilizaciji i još više prema tome kakvi smo i jesmo li ljudi. Svako relativiziranje genocida koji je počinjen nad Srbima predstavlja relativiziranje razlike između dobra i zla. Pamtim da se nikada ne bi ponovilo", zaključno je ustvrdio Tadić. Iako je pijetet prema svim nevinim žrtvama totalitarnih režima neupitna civilizacijska obveza, dociranje bivšeg srbijanskog predsjednika Borisa Tadića Republici Hrvatskoj predstavlja eklatantan primjer političkog licemjerja i selektivnog pamćenja.

Sabor treba donijeti rezoluciju o četništvu: Najveći svjetski teroristi inspiriraju se srpskim zločinima

Moderna, demokratska Hrvatska utemeljena je na pobjedi u obrambenom Domovinskom ratu, tijekom kojeg je bila izložena brutalnoj i sustavnoj velikosrpskoj agresiji. Pokušaji da se hrvatskom društvu izvana kontinuirano nameću povijesne stigme gube svaki moralni legitimitet kada dolaze iz države koja do danas nije prošla kroz nužnu društvenu katarzu, niti je preuzela nedvosmisleni odgovornost za razaranja i masovne zločine počinjene na teritoriju Hrvatske i Bosne i Hercegovine tijekom devedesetih godina. Paradoksalno je da lekcije o europskim vrijednostima i opasnostima radikalizma dolaze iz političkog miljea koji, umjesto suočavanja s vlastitom ulogom u nedavnoj prošlosti, sustavno rehabilitira četnički pokret i relativizira presude međunarodnih sudova.

<https://direktno.hr/direkt/licemjerno-dociranje-borisa-tadica-spominje-povampirene-ustaske-pirove-proziva-thompsona-398950/>

U 7DNEVNO str.18-21.

Ispovijest akademika i znanstvenika opčinjenog Thomsonovim fenomenom, o kojem je napisao desetak knjiga

MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT

Ne bih rekao da je lider desnice jer nije zainteresiran za sudjelovanje u politici Josip Pečarić, akademik i naš najplodniji znanstvenik, jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti,, u javnosti uvijek izaziva različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova

Razgovara: Tomislav KUKEC

Josip Pečarić

<https://www.dnevno.hr/.../akademik-opcinjen-thompsonovim.../>



DNEVNO.HR

Akademik opčinjen Thompsonovim fenomenom: 'Marko Perković najvažniji je živući Hrvat' - Dnevno.hr

18 7DNEVNO 26. rujna 2025.

Ispovijest akademika i znanstvenika opčinjenog Thomp

MARKO PERKOVIĆ NAJVAŽNIJI JE ŽIVUĆI HRVAT

Ne bih rekao da je lider desnice jer nije zainteresiran za sudjelovanje u politici

Josip Pečarić, akademik i naš najplodniji znanstvenik, jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti, u javnosti uvijek izaziva različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova



BAZGOVARA Tomislav KUKEC Thompsonu i nekim poznatim Hr li da svjetski moćnici nisu odustali

26. rujna 2025. 7DNEVNO 19

sonovim fenomenom, o kojem je napisao desetak knjiga



Davno sam konstatirao da je Thompson o domoljublju našu mladež naučio više od cijelog našeg školstva. Kako ih tome i mogu naučiti kada ih uče lažnu povijest o Jasenovcu, Stepincu, ZDS-u...

nijem živućem Hrvatu. Posebno je značajno ono što je o Thompsonu govorio potpredsjednik Vlade Ivan Anušić, koji je i sam branitelj kao i Thompson. Zapravo je ukazao na Thompsonove poruke svijetu, koji se nijedna vlada od 2000. godine nije pridržavala već su slijedile politiku svjetskih moćnika. Tako je Thompsonova borba neka vrsta hrvatske priče o Davidu i Goliatu.

Naravno, mnogi u svijetu nisu bili sretni zbog Thompsonovih poruka, a posebno o tim "europskim vrijednostima" koje je on definirao, a o kojima je govorio Anušić: "Hrvatska i Europa trebaju počivati na vrijednostima koje je Thompson jasno definirao."

I Diskusi sve češće komentiraju, na koji način Thompsonova da se

Andelko Kačunko

VELIKA AKADEMIKOVA RAZČLAMBA FENOMENA M. P. THOMPSON...

Potrudite se, nećete požaliti ako - u tiskanom tjedniku 7Dnevno ili na internetu - pronađete i pročitate veliki intervju Josipa Pečarića o MPT-u. Riječ je zapravo o mnogo široj temi ili više tema važnih za Hrvatski narod i hrvatsko društvo, čiji je MPT "simbol"...



CROPIX

JOSIP PEČARIĆ

+

UGLEDNI AKADEMIK IMA TEORIJU KOJA ĆE
ZAPANJITI MNOGE: 'THOMPSON JE NAJVAŽNIJI ŽIVUĆI
HRVAT'

Autor: Tomislav Kućec/7dnevnoPetak, 03. listopada 2025.

Akademik **Josip Pečarić** jedan je od onih koji u javnosti izazivaju različite reakcije, ponajviše zbog svojih izuzetno desnih političkih stavova. Mnogima je zbog toga teško povjerovati da je riječ o jednom od naših najplodnijih znanstvenika, vodećih svjetskih stručnjaka u domeni matematike i fizike, naročito matematičkih nejednakosti, a među brojnim priznanjima koja ponosno nosi jest i odlikovanje Red Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Nevjerojatno zvuči da je ovaj znanstvenik rodom iz Kotora, koji je već četvrt stoljeća član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a od 2016. dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti, dosad objavio više od 1300 znanstvenih radova, odnosno ukupno 1694 publikacije i oko 25.000 citata u drugim znanstvenim radovima te napisao oko 200 publicističkih knjiga.

Proteklih je godina posebno opčinjen fenomenom i kontroverzijama koje izaziva **Marko Perković Thompson**, a posljednju knjigu posvetio je poznatom novinaru i kolumnistu **Tihomiru Dujmoviću**. U razgovoru akademik Pečarić, u svom stilu koji nije za svakoga, ali je svakako upečatljiv, tumači recentna zbivanja na političkoj sceni koja je uzburkana “tompsonizacijom” Hrvatske.

*** Izdali ste novu knjigu “Tihomir Dujmović i Thompson”. O čemu je u njoj riječ i zašto ste, uz Thompsona, baš Dujmovića odabrali za svoju publikaciju?**

U nizu mojih knjiga o Thompsonu, a posebno u seriji knjiga u kojima su tekstovi iz mojih knjiga o Thompsonu i nekim poznatim Hrvatima koji su se zalagali za njega, ova je doista posebna. Naime, Tihomir Dujmović jedan je od najvećih hrvatskih kolumnista, a i sam je, poput Thompsona, imao velike probleme, nevjerojatnih 14 otkaza, zbog svojih domoljubnih tekstova. Zato je prirodno da je pisao i o napadima na Thompsona. Zato sam i njega spominjao u tekstovima u svojim knjigama ili sam davao cijele njegove tekstove, pa je logično bilo da takvih tekstova ima dovoljno da se sakupe u jednu knjigu, tj. da se nastavi niz ovakvih knjiga.

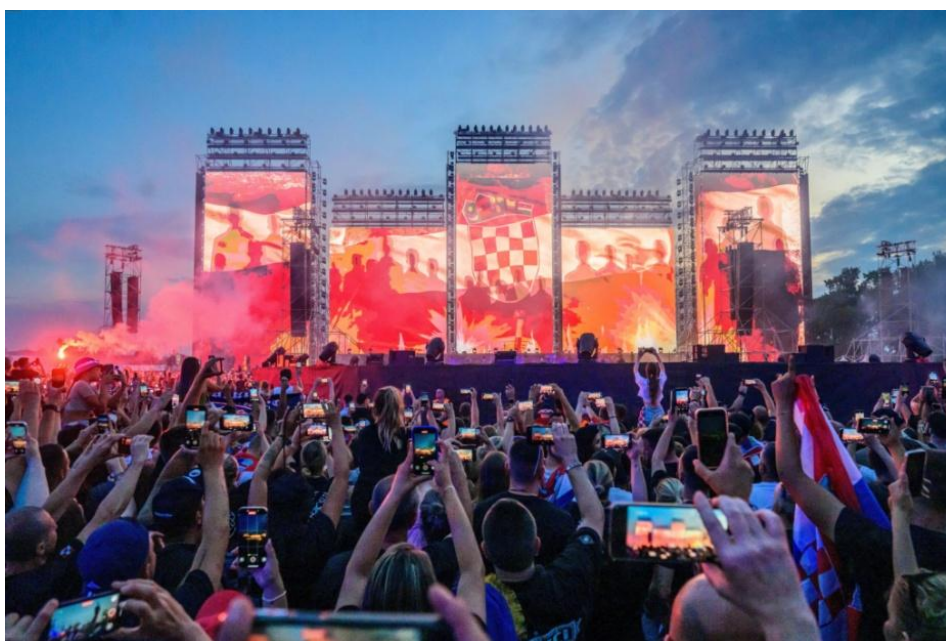


Foto: Goran Mehkek / CROPIX

*** Koja vam je to po redu knjiga koja se bavi Thompsonom? Odakle toliki interes za jednog pjevača?**

Njega je izabrala vlast, a ja sam samo to prihvatio. Naime, kada nekoga puno napadaju u medijima i na druge načine, jasno je da on smeta vlastima i njihovim medijima. A ako vlast i mediji ne rade u interesu svoga naroda, jasno je da onaj koga napadaju jako dobro radi za svoj narod, pa su zapravo vlast i njihovi mediji ponajbolji pokazatelj tko su to izuzetni Hrvati. A Thompsonove pjesme ponajbolje su govorile što se u Hrvatskoj dogodilo 2000. Na primjer, što govore riječi: “Jučer gledam sliku naroda, baca cvijeće po herojima, a već sutra pobjednike sude, prodaše ih za Judine škode”? Njegove su pjesme pokazivale da su političari razumjeli da svjetski moćnici nisu odustali od svojih nauma kada su podržavali/inicirali/sudjelovali u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na RH. To su jasno pokazali kada nisu došli na sprovod utemeljitelju Hrvatske, akademiku Franji Tuđmanu.

Prvi koji je napisao tekst o takvom odnosu vlasti prema Thompsonu bio je don Anđelko Kačunko, upozoravajući na “tompsonofobiju” još 2002. Vlast je sljedeće godine, kada su rukometaši postali svjetski prvaci, pokazala da je Thompson bio u pravu. Naime, zabranili su njegov nastup na dočeku u Zagrebu. Ali političari ne razumiju da su oni na svojim pozicijama zbog nekakve pripadnosti, a sportaši su postigli svjetske rezultate zahvaljujući svojim vrijednostima. Tako su svjetski prvaci tada ipak doveli Thompsona. Napali su tada Thompsona zbog “Bojne Čavoglave”, ali je tada glavni napad bio na Ivicu Kostelića, pa je moj tekst bio u obranu i njih i drugih poznatih Hrvata koji su im smetali zbog iskazivanja domoljublja. Sljedeći veliki udar na Thompsona bio je 2008., kada je imao veliki koncert na trgu i kada su se – kao slučajno – pojavile tri ustaške kape među 130.000 posjetitelja.

Očito “strašan” ustašluk i počela je hajka na Thompsona. Doista strašno, ogromnih troje ustaša na tako mali broj ljudi. Hajkaše – vaše kolege po medijima i druge – nisu poslali psihijatrima, već je napadnut Thompson. Uslijedila je zabrana nastupa u Puli. Tada sam odgovorio trima pismima, pa je nastala i knjiga (M. Kovačević i J. Pečarić, “Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – bilo je i to jednom u Hrvatskoj”, Fortuna, Zagreb, 2008.) u kojoj je svoje tekstove podrške Thompsonu napisao niz hrvatskih intelektualaca. Nakon toga se u Srbiji pojavio Memorandum SANU-a 2. koji je nastao kako bi se preokrenuli rezultati Domovinskog rata, dakle radi ostvarenja na drugačiji način onoga što žele svjetski moćnici koji nisu željeli Hrvatsku. A Thompson im je počeo organizirati proslave Dana pobjede u Čavoglavama na koje je dolazilo više Hrvata nego u Knin. Hajka se na Thompsona nastavila i otud i moja knjiga takvog naslova 2012.

*** Zašto je memorandum SANU-a koji spominjete važan u ovom kontekstu?**

Prema tom memorandumu glavni je razlog za napad trebao biti pozdrav “Za dom spremni”, jer tako mogu povezati Domovinski rat i NDH, što se radilo tijekom cijelog rata i nakon njega. Otud slučaj napada na Josipa Šimunića, a 2015. i na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata, “Bojnu Čavoglave”. Tada smo reagirali s peticijom ZDS jer su pokrenuli i tužbu protiv

Thompsona zato što je pjevao tu legendarnu pjesmu koja počinje pozdravom “Za dom spremni”. Uz mene, prvi potpisnici bila su dva biskupa, dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, te još jedan akademik, Stanko Popović, a peti potpisnik bio je ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanova vremena i Tuđmanov suradnik, povjesničar dr. sc. Mirko Valentić. To nije značilo ništa tadašnjoj predsjednici, niti ju je spriječilo da nas napadne. Pozvali su Thompsona u Knin pa ga tužili...



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Uslijedila je i knjiga o peticiji, ali i o pismu podrške autorima knjige o Jasenovcu. Laži o Jasenovcu (uz one o Stepincu) sve su vrijeme bile osnova za dokazivanje navodne genocidnosti hrvatskog naroda. Uslijedile su knjige: “Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’” 2017. na 312 stranica, iste godine “Thompson – pjesmom za Hrvatsku” na 409 stranica, a dvije godine poslije “Predsjednica i ‘Za dom spremni’”, na 214 stranica te “Josip Šimunić i ‘Za dom spremni’” na 362 stranice, dok sam 2022. napisao 404 stranice knjige “Bojna Čavoglave: Thompsonofobija”. Ta je knjiga nastala pošto je Thomson dobio spor te je oslobođen na Visokom prekršajnom sudu zbog pjevanja “Bojne” u Kninu 2015. Tada se toj presudi suprotstavio predsjednik Ustavnog suda pa sam ga ismijao tekstom koji je objavljen na nizu portala. Tu spada i knjiga: “Matematika, pjesme i nogomet” iz 2018., koju sam zapravo trebao nazvati “Akademik, Thompson i Vatreani”. U njoj sam dao tekstove o tome kako sam upozoravao da će im se na dočeku nogometaša iz Rusije dogoditi nešto slično onome što se dogodilo 2003. s rukometašima.

*** Kako gledate na činjenicu da je Marko Perković Thompson na Hipodromu okupio pola milijuna ljudi, a potom organizirao i zavidan spektakl u Sinju...**

Nije ih samo okupio, jer su svi oni kupili ulaznice koje su planule za koncert u Zagrebu u neka dva dana, i to nijednom pjevaču na svijetu nikada nije uspjelo. To je pokazalo da je hrvatskom narodu dozlogrdilo služenje svjetskim moćnicima koji u miru ostvaruju ono što srpskom fašističkom agresijom nisu uspjeli u ratu. Dobar dio u vlasti i oporbi mislio je da su politikom “kuhane žabe” uspjeli ostvariti te želje svojih gazda, a onda je uslijedio šok. Posebno je strašno onima koji su iz raznih razloga služili takvoj politici, tj. politici “srpskog sveta”. Veliki kineski filozof i ratnik Sun Tzu u svom je djelu o umijeću ratovanja o takvim ljudima, tj. onima iz zemlje protivnika koji ti pomažu u pobjedi bez rata, govorio kao o “najogavnijim ljudima”. Ali u Hrvatskoj je to uslijedilo nakon veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu, u kojem je veliki, ali mizerni svijet kao “osigurao” pobjedu 3. ili 4. armije u Europi tako što su Hrvatsku razoružali i uveli joj embargo na uvoz oružja. Ali i bez toga smo pobijedili i, da parafraziram Slobodana Miloševića (poslije Oluje), od takve armije napravili – armiju zečeva koji “begaju”. A služenje takvima nakon toga mnogo je gore od onoga o čemu je pisao Sun Tzu. Takvo što nije ni on mogao predvidjeti, zato za takve koristim naziv “najogavniji među najogavnijima”



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Ima puno Hrvata koji sve to vide, ali poznata je i hrvatska šutnja. Thompson im je pokazao da su većina. Zato su mnoge tako jako pogodile riječi velikog Zlatka Dalića: “Glasna manjina koja nas stalno vrijeđa ne voli i neće Hrvatsku, ali naša se

mladost ponovno probudila i na to sam ponosan.” I njegove riječi pokazuju zašto je Thompson uspio okupiti toliko pripadnika pobjedničkog naroda.

Jednostavno rečeno, sve što vrijedi u ovoj zemlji, pa i u Akademiji, mora biti uz Thompsona. Gledam jednog komentatora koncerta iz inozemstva koji se oduševio samom spoznajom da Thompsona prati i voli Luka Modrić. A slušajući pjesmu “Geni kameni”, za koju je imao i prijevod, konstatirao je kako nam je sam Bog poslao Thompsona. Manjini ostaje grčevita borba za zadržavanje privilegija. I to gledamo iz dana u dan. Uz otvoreno pokazivanje ogromne mržnje jer su postali svjesni da se ne mijenja samo cijeli svijet nego i Hrvatska.



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Rekli ste, čini mi se u knjizi izdanoj lani, da je Thompson svojevrsan simbol države?**

Zapravo, moj točan naziv dan je u samom naslovu knjige: “Thompson – najznačajniji živući Hrvat”, koja je napisana kada je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan ponovio tu moju staru tvrdnju o Thompsonu nakon njegova povratka. Danas mnogi uviđaju koliko je Thompson bio u pravu pjevajući o istinskim vrednotama. I to je vjerojatno dovelo do uspjeha njegovih koncerata koje spominjete.

Tada su i predstavnici vlasti došli odati počast najvažnijem živućem Hrvatu. Posebno je značajno ono što je o Thompsonu govorio potpredsjednik Vlade Ivan Anušić, koji je i sam branitelj kao i Thompson. Zapravo je ukazao na Thompsonove poruke svijetu, kojih se nijedna vlada od 2000. godine nije pridržavala već su slijedile politiku svjetskih moćnika. Tako je Thompsonova borba neka vrsta hrvatske priče o Davidu i Golijatu. Naravno, mnogi u svijetu nisu bili sretni zbog Thompsonovih poruka, a posebno o tim “europskim vrijednostima” koje je on

definirao, a o kojima je govorio Anušić: “Hrvatska i Europa trebaju počivati na vrijednostima koje je Thompson jasno definirao.”

I biskupi sve češće komentiraju, pa krčki biskup upozorava da se u školi uči lažna povijest, a Thompson je dirnuo u osinje gnijezdo. Davno sam konstatirao da je o domoljublju našu mladež naučio više od cijelog našeg školstva. Kako ih tome i mogu naučiti kada ih uče lažnu povijest, kada ih uče lažima o Jasenovcu, Stepincu, ZDS-u, a time i o Domovinskom ratu? Ali treba posebno naglasiti i ovo: “Dok veći dio Europe tone u duhovnu tišinu, u Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku... Katoličanstvo u Hrvatskoj brzo raste, a veći dio, posebice zapadne Europe, tone u duhovnu tišinu. Crkve se prazne, sveti prostori nestaju, a Hrvatska prekida taj obrazac. U dokumentarcu ‘Global Faith Destinations’ istražuje zašto – od kulturnih korijena preko preporoda predvođenog mladima do trajne uloge Crkve u nacionalnom identitetu. Autor filma navodi kako iznenađuje to što u vjeri prednjače mladi. Dok se Zapad pita kako vratiti mlade ljude, hrvatska mladež privlači u svojoj vjeri i druge.”

*** Zašto pojedini mediji njegovu publiku prozivaju fašističkom, nazivaju ih ustašama i slično? S druge strane, ne može se poreći da je na koncertima uvijek ponešto mladih koji su premladi da bi “znali što je bilo”, ali vole zapjevati i neku zabranjenu pjesmu...**



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Zapravo, to nazivanje svega hrvatskog fašističkim najobičnije je okretanje teza – klasična priča “Drž’te lopova!”. Podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993. do 1995., u filmu Nikole Kneza o Oluji, koji se ne usuđuju objaviti na televizijama, a o tome sam napisao knjigu 2020. (“Nobelova nagrada za Oluju”). Govorio je o Domovinskom ratu i fašističkom srpskom režimu koji je vršio “genocid i masovna ubojstva” i o njihovoj “zločinačkoj i fašističkoj strani”. Strašno je što su u tome sudjelovale vlasti RH koje su zabranjivale domoljubne pjesme. Ne samo “Bojnu Čavoglave”.

A i danas na internetu možete naći kako je Tuđmanov savjetnik za pitanja dobra, prof. dr. Slobodan Lang, koji mi je 2008. bio suradnik u pisanju drugog i trećeg pisma podrške Thompsonu, objasnio kako i zašto je pjesma o Juri i Bobanu koju su na početku agresije pjevali hrvatski branitelji antifašistička pjesma. Drugim riječima, on je kao savjetnik utemeljitelja RH već tada govorio isto što i američki veleposlanik. Govorio je da se radilo o fašističkoj srpskoj agresiji. A i o tome sam 2015. napisao knjigu “Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”.

Ima li onda za one koji danas govore o fašizaciji Hrvatske boljeg naziva od “najogavniji među najogavnijima”? Naravno, ima i onih mladih koji pjevaju Thompsonove i druge domoljubne pjesme zato što su zabranjene. Ali ne podcjenjujte mlade. Ima među njima sjajnih intelektualaca koje mladi slušaju i razumiju, a osim toga, Hrvati su! Hrvati o kojima su kao o ratnicima mnogi u raznim vremenima govorili sa strahopoštovanjem. Tako su mnogi krenuli i u Domovinski rat i s krunicom oko vrata izborili veličanstvenu pobjedu.



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Kad smo kod zabrana, najviše halabuke izazvala je pjesma “Bojna Čavoglave” čiji je sastavni dio pozdrav “Za dom spremni”.**

To je i logično jer je “Bojna” još tijekom rata, a i do današnjih dana, tjerala strah u kosti srpskim vojnicima, i ne samo njima nego i srpskim slugama u Hrvatskoj koji su se nadali pobjedi fašističkog agresora i koji nikada nisu bili za neovisnu hrvatsku državu. Kako znaju da su poraženi u oružanom dijelu rata za Hrvatsku, oni nastavljaju dalje. Znaju da svjetski moćnici neće odustati i da će iskoristiti njih – one za koje je veliki Šegedin rekao da strašno mrze svoj narod, a Matoš da hrvatski narod ima više izdajica nego svi ostali europski narodi zajedno. Na to sam upozoravao tijekom svojih odlazaka u Australiju devedesetih godina, reagirajući na opetovane tvrdnje tamošnjih Hrvata kako je rat gotov. Rekao sam im da nije i da slijedi gori dio kada nećemo znati tko nam je neprijatelj. Prošle sam se godine iznenadio na proslavi jubileja biskupa Košića i Mrzljaka kada je na propovijedi biskup Košić rekao kako ih je 1999. kardinal Kuharić upozorio kako je njemu bilo lakše, a da će njima biti teže u vremenima koja dolaze. Thompson ih je sada istjerao na čistinu pa se točno zna tko su.

Ono što nije logično, štoviše, sramotno je, jest to što se napada poklič hrvatskih vojnika i pobjedničkog rata protiv fašističkog srpskog agresora. Čak su uklonili spomen-obilježje poginulim braniteljima jer je na njemu bio i simbol HOS-a koji je odobrila vlast. Uklonili su ga zato što su to tražili pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku. Ne znam za očitiju potvrdu da im nije važan hrvatski narod, nego interesi svjetskih moćnika koji nisu željeli hrvatsku državu.

*** Kako odgovarate onima koji se drže stava da je to isključivo pozdrav fašističke, zločinačke NDH?**

Već je više puta dokazano da su mnogo, mnogo više zločina i tijekom rata, a i poslije počinili partizani i komunisti. Tako je Tito deseti među najvećim zločincima u prošlom stoljeću, a ne Pavelić. To sigurno zna i Milanović, ali ipak tvrdi: “On je među četiri najveća Hrvata 20. stoljeća! Rulja mu je uklonila trg.” Najveći ubojica Hrvata njemu je među četiri najveća Hrvata! Pitam se zašto ne najveći. Pa nitko nije pobio ni približno toliko Hrvata! Istina, ja im se rado narugam “braneći” Tita jer sam i ja među deset najboljih. On je, kao što rekoh, to među ubojicama, a ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima.

Mario Filipi, branitelj i stradalnik, upoznao je hrvatsku javnost i s činjenicom da je ZDS star 1200 godina, ali njima je važan samo zbog NDH, valjda zbog činjenice da su tada i poslije rata mogli poubijati toliko Hrvata i da im je Tito tako visoko plasiran među ubojicama. Znamo da su Srbima laži najviše pomogle u njihovoj povijesti, pa su srpske sluge u nas, umjesto priznavanja genocida nad Hrvatima, tvrdili da su Hrvati genocidan narod. Tako djeca tih ponajvećih zločinaca u povijesti danas vladaju u Hrvatskoj.

*** Zašto ljevica uporno traži zabranu veličanja fašističkog režima, a istovremeno zazire od osude totalitarnog komunizma?**



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Recimo samo o jamama u RH: manje je od jedan posto ustaških, a blizu 90 posto partizanskih. Velike jame, za koje su tvrdili da imaju i do 40.000 žrtava, imale su jedan kostur (čini mi se, neke životinje), a sjetimo se samo djevojačkih kosa iz Hude jame ili Tezna kod Maribora. Ovih dana doznajemo i za nove “hude jame”.



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Možete li objasniti fenomen Marka Perkovića Thompsona, kako je čovjek koji ne daje intervju i s publikom komunicira gotovo isključivo na koncertima postao politička ikona, svojevrsni lider desnice? Zašto to nijednom drugom pjevaču domoljubnih pjesama nije pošlo za rukom?**

Ne bih rekao da je Marko lider desnice jer on nije zainteresiran za sudjelovanje u politici. Mnogo je značajnije da je on ono o čemu smo govorili – najvažniji živući Hrvat. Da je Thompson samo pjevač, nikada ne bi bilo takvog koncerta kakav je bio na Hipodromu.

A za njegova sina Antu molili su se svi Hrvati – ne mislim na one koji za sebe samo kažu da su to. Meni je to bilo posebno jer mi se u isto vrijeme dogodilo nešto slično i uskoro će biti druga godina otkako mi je preminula supruga koja mi je bila najveća podrška u svemu što radim. Bogu hvala što je Markov Ante s nama i zahvaljujući njemu Thompson ponovno nastupa. Ali puno je poznatih Hrvata, slično Dujmoviću, davalo podršku Thompsonu, zato sam odlučio napisati knjige i o takvima. Naravno, to je moguće samo ako mogu naći dovoljno tekstova u svojim knjigama o njima. Dosad sam napisao, osim o Dujmoviću, takve knjige o sljedećim poznatim Hrvatima: prof. dr. sc. don Josipu Čoriću, Davorinu Karačiću, Ivici Marijačiću, dr. sc. Josipu Stjepandiću, biskupu dr. sc. Vladi Košiću, akademiku Ivanu Aralici, biskupu Anti Ivasu, Marku Ljubiću, prof. dr. sc. Slobodanu Langu, dr. sc. Damiru Pešordi, Zvonimiru Hodaku, prof. dr. sc. Zdravku Tomcu, Anti Žanetiću, Mladenu Pavkoviću, don Lazaru Čibariću, Jošku Čelanu, profesoru emeritusu dr. sc. Ivi Soljačiću, Đuri Vidmaroviću, Milanu Ivkošiću, Marcelu Holjevcu, Zorici Gregurić i don Anđelku Kaćunku.

*** Smatrate li da pola milijuna ljudi u Zagrebu i tisuće koje se okupljaju na drugim Markovim koncertima znači da je Hrvatska definitivno promijenila smjer i okrenula se od ljevice?**

Hrvati su postali svjesni da su većina i da je naša budućnost ono što sam dao u naslovu svoje knjige iz 2001. “Za hrvatsku Hrvatsku”. Nisam siguran da u HDZ-u ima dovoljno ljudi koji su spremni suprotstaviti se svjetskim moćnicima ako oni i dalje žele, umjesto hrvatske Hrvatske, stvoriti srpsku Hrvatsku. To nam pokazuje spominjanje donošenja zakona o ZDS-u, zakona o kažnjavanju svih onih koji iskazuju domoljublje i poštovanje prema Domovinskom ratu. Samo donošenje takvog zakona pokazuje da se svi ovi koji napadaju i koji su napadali ZDS zapravo svih ovih godina to činili protuzakonito i da bi sve njih trebalo kažnjavati, a ne one koji se ponose veličanstvenom pobjedom u Domovinskom ratu, u kojem postoje brojni dokazi da su ZDS koristili gotovo svi branitelji.

Donošenjem zakona o ZDS-u napadaju temelje na kojima je stvorena hrvatska država. Spominju da će kažnjavati samo ako se to odnosi na pozdrav iz Drugog svjetskog rata, ali već se u slučaju Josipa Šimunića pokazalo kako se to “dokazuje”. Naime, 30. kolovoza 2016. napisao sam otvoreno pismo Vrhovnom i Ustavnom sudu u kojem sam o tome rekao: “Naime, u prvom pismu upozorili smo da ‘u najcrnjijem maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo

u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić bio svjestan da uzvik ‘za dom’ uz odzdrav ‘spremni’ simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne Države Hrvatske, odnosno da je kao takav manifestacija rasističke ideologije, da izražava prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti’.”

Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda. Prihvatio je žalbu Državnog odvjetništva kojom je i taj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje općinskog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu. Doista, kao u najcrnjim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

*** Koliko zbivanja u svijetu utječu na to da se ljudi vežu uz ideale koje Thompson propagira – zajedništvo, domovinu, obranu suvereniteta zemlje...?**

Sigurno pomažu, ali za promjene u Hrvatskoj najzaslužniji je Thompson. Koliko sam bio svjestan toga, pokazuju sve ove knjige o kojima sam već govorio i koje su nastale od 2008. do danas.



Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

*** Dobitnik ste brojnih nagrada i priznanja, a vaše je radove u Hrvatskoj teško nabrojiti. Manje je poznato da ste i cijenjeni član crnogorske Dukljanske akademije. Kakav ugled uživate u Crnoj Gori i svome Kotoru?**

Upravo su izašle liste dva posto najutjecajnijih znanstvenika na svijetu prema Sveučilištu u Stanfordu (SAD). Piše mi akademik Andrej Dujella: “Ti si ponovno

uvjerljivo prvi u Hrvatskoj po broju radova. Recimo, u listi za 2024: Josip Pečarić 840, Mirko Planinić 557, Ana Marušić 473, Nenad Trinajstić 430, Vida Demarin 407, Ozren Polašek 396.”

Zapravo u Crnoj Gori postoje dvije akademije. Jedna je prosrpska, CANU, a druga, čiji sam izvanjski član, Dukljanska akademija znanosti i umjetnosti. Crnogorski književnik Božidar Proročić kao da je predvidio ovo vaše pitanje i ovih je dana objavio tekst o meni: “Akademik Josip Pečarić – ponos Kotora i Hrvata u Crnoj Gori”.

Tekst su prenijeli i portali u Hrvatskoj, a jedan ga je objavio i na engleskom jeziku. Mislim da nitko nije tako dobro opisao moj rad pa sam u svoju novu publicističku knjigu, koja je o njemu i njegovim tekstovima o Boki i Hrvatima, umjesto svog životopisa, uvrstio taj njegov tekst. A to je moja 242. publicistička knjiga, uz još 41 monografiju iz matematike.

*** Crnogorski navijači nedavno su razgalili javnost donijevši transparent “Sa Lovćena vila kliče, oprosti nam Dubrovniče”. Smatrate li da je to prevladavajući stav Crnogoraca kada je riječ o ratnim razaranjima Dubrovnika 90-ih?**

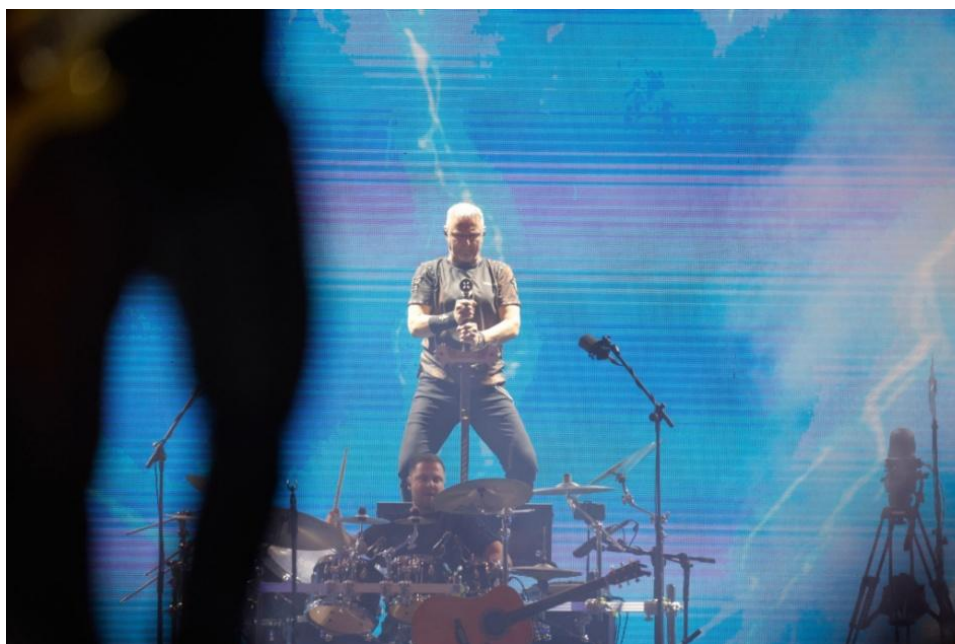


Foto: Nikola Brboleza / CROPIX

Danas svi Crnogorci imaju takav stav. Naime, i u Crnoj Gori postoji podjela slična ovoj u Hrvatskoj. Nekad su u Crnoj Gori svi pravoslavci bili Crnogorci, a dijelili su se na “zelenaše”, dakle, na one koji su istinski Crnogorci, i “bjelaše”, koji su bili prosrpski orijentirani. Danas se prvi i izjašnjavaju kao Crnogorci, a drugi kao Srbi.

Meni tu smeta što je u tome znatno pomogla Hrvatska jer izdašno pomaže Srpsku pravoslavnu crkvu koja je najvažnija (para)politička organizacija Srba i nositelj politike “srpskog sveta”. Tako Hrvatska odmaže Crnogorcima u njihovoj borbi za slobodu.

Zato prvo poglavlje moje knjige o Božidaru Proročiću nosi taj naziv. U knjizi su i njegovi tekstovi o dvojici Crnogoraca koji su prijatelji Hrvatske, dvojici od četvorice crnogorskih književnika koji su podigli svoj glas protiv politike Slobodana Miloševića i imali puno neugodnosti zbog toga. To su Mladen Lompar i Milorad Popović, koji se tada morao skloniti u Hrvatsku, a čiji je brat autor ovog stiha iz vašeg pitanja.

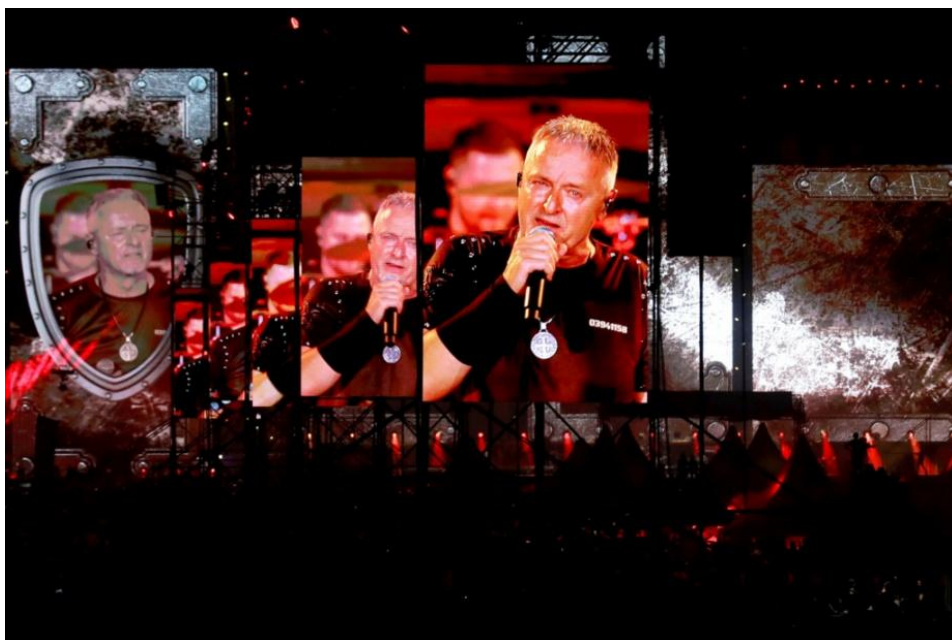


Foto: Damjan Tadic / CROPIX

*** Generacije rođene nakon rata već imaju djecu. Mnogi zbog toga zaključuju da bismo se od teme Domovinskog rata trebali odmaknuti, da je to stvar povijesti...**

To bi bilo normalno da nismo imali srpske slugе, tj. najogavnije među najogavnijima među nama i nastavak agresije na Hrvatsku koju su pomagale sve vlasti u Hrvatskoj do dana današnjeg. Sve su vlasti, umjesto da se ponašaju onako kako je davno rekao kardinal Franjo Kuharić, samo gledale interese gazda iz svijeta i slijedili prosrpsku politiku. A ta je poruka našeg velikog kardinala u naslovu moje knjige: “Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima”.

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga, pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom ‘znanstvenom’ otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čudom i izjavio “kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu”. Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.



Foto: Damir Krajac / CROPIX

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu “Tuđmanov jasenovački mit” ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u

Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, “O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić”, 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićeve napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju “Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu”. Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/ugledni-akademik-ima-teoriju-koja-ce-zapanjiti-mnoge-thompson-je-najvazniji-zivuci-hrvat-3074306/>

MINISTARSTVU DROBILIČARA JE DOMOVINSKI RAT SLAVLJENE HOLOKAUSTA

Tvrde za pozdrav koji se masovno koristio u Domovinskom ratu „Za dom spremni“ (ZDS) predstavlja „slavljenje Holokausta“



Foto: fah, Montaža: Narod.hr

I 'ISKRIVLJAVANJE POVIJESTI'

FUCHSOVO MINISTARSTVO IZDALO VODIČ U KOJEM SU ZDS I BLEIBURG ISKLJUČIVO 'SLAVLJENJE HOLOKAUSTA'

25. svibnja 2026.

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih **Radovana Fuchsa** (HDZ) u suradnji s **UNESCO-om** izdalo je vodič za nastavnike pod nazivom „**Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu**“ u kojem se pozdrav „Za dom spremni“ (ZDS) predstavlja kao „**slavljenje Holokausta**“, usprkos činjenici da su hrvatski branitelji u Domovinskom ratu ginuli i pod tim pozdravom, a upravo je majica HOS-a (Hrvatskih obrambenih snaga) najčešći kontekst isticanja tog pozdrava u javnosti.

> **HOS u obrani Vukovara: Nosili smo ZDS i bili najčišći hrvatski antifašisti**
„U digitalnom dobu važno je znati raščlaniti pokušaje manipulacije poviješću te njezina pogrešnog predstavljanja. Stoga je nužno sveobuhvatno poznavati i

razumjeti uzroke i posljedice Holokausta, kako bismo se uspješno suprotstavili antisemitizmu te poricanju i iskrivljavanju istine o Holokaustu. Neistine, ukorijenjene u antisemitskim predrasudama i razmišljanju temeljenom na urotama, predstavljaju prijetnju povijesnom sjećanju i promiču netrpeljivost i mržnju.

Ovaj vodič daje nastavnicima smjernice i nužne alate s pomoću kojih mogu spriječiti širenje poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu te stavlja na raspolaganje znanje, nastavna načela i strategije s pomoću kojih mogu kod svojih učenika unaprijediti digitalnu pismenost, kritičko razmišljanje te poznavanje i razumijevanje povijesti“, stoji u uvodu vodiča.

Urednice vodiča su **Snježana Šincek i Loranda Miletić**, a sve je financirala Europska unija.

> **Izraelski veleposlanik: ‘Holokaust je započeo s antisemitizmom, najperfidnijim oblikom mržnje protiv Židova’**

ZDS izjednačen s frazom ‘Šest milijuna nije bilo dovoljno’

Pod pojmom „Slavljenje“ već na četvrtoj stranici vodič iznosi tezu kako je isticanje pozdrava „**Za dom spremni**“, koji ima i svoj kontekst iz Domovinskog rata te obrane Republike Hrvatske od velikosrpske agresije, izjednačava se s frazom “6MWE (*Six million wasn’t enough* / *Šest milijuna nije bilo dovoljno*)”. I jedan i drugi pojam, stoji u vodiču, upućuju na „slaganje s genocidnim ciljevima Holokausta“.

S obzirom na činjenicu da u vodiču nema distinkcije između **ustaša i hrvatskih branitelja**, za zaključiti je kako je dio branitelja Vukovara, uključujući ubijenog Francuza **Jean-Michela Nicoliera**, branio Hrvatsku “slaveći Holokaust” i zalažući se za genocid nad Židovima.



Foto: fah

> **‘Slava Ukrajini’ više nikome ne smeta, a oko ‘Za dom spremni’ lome se koplja**

Bleiburg prikazan isključivo negativno

Potom se iznosi i teza kako „ovakvi slogani, koji uobičajeno kruže među grupama krajnje desnice, jasno pokazuju da oni smatraju Holokaust kao i politiku nacista i njihovih saveznika svojim uzorima“. Istina je potpuno drugačija. Pozdrav „Za dom spremni“ u Hrvatskoj primarno se veže uz **Domovinski rat** i ističe u kontekstu Domovinskog rata, odnosno postrojbi HOS-a.

Nadalje, u kontekstu gledanja s učenicima dvanaestominutnog videa *International Holocaust Remembrance Alliance (2023). Holocaust distortion: A growing threat*, tobožnje „iskrivljavanje povijesti“ i pozdrav „Za dom spremni“ vežu se i uz komemoraciju na **Bleiburgu** koja ima potpuno negativnu konotaciju prema autorima vodiča.

Dakle, pozdrav „Za dom spremni“ i komemoracija na Bleiburgu za **žrtve masovnih partizanskih zločina**, prema predmetnom vodiču, imaju samo jednu konotaciju i kontekst: „iskrivljavanje povijesti“ i „slavljenje Holokausta“. Također, potenciranje narativa da likvidacije na Bleiburgu i Križnom putu imaju veze s Holokaustom jest i pokušaj **opravdavanja zločina i iskrivljavanja povijesti**, bez navodnih znakova.



Foto: Wikimedia commons

<https://narod.hr/hrvatska/fuchsovo-ministarstvo-izdalo-vodic-u-kojem-su-zds-i-bleiburg-iskljucivo-slavljenje-holokausta>

PO PROF. DR. SC. ANDRIJI HEBRANGU DROBILIČARI IZ MINISTARSTVA SU 'BILI I OSTALI NA STRANI SRPSKE AGESIJE'

STAJALIŠTA

Napadi na pozdrav *Za dom spremni* dolaze od onih koji su bili i ostali na strani srpske agresije

Pozdrav *Za dom spremni* bio je pokretač silne domoljubne energije protiv višestruko jačega neprijatelja. Za razliku od pristaša agresije, mi želimo u budućnost sa svim obilježjima koja su nam pomogla u krvi stvarati ovu zemlju



Piše: prof. dr. sc. ANDRIJA HEBRANG

Prošlih mjeseci i godina stranice medija prepune su osuda, rjeđe objektivnih gledišta, pozdrava - *Za dom spremni*. Pri tomu najviše čudi vezanje tog pozdrava za razdoblje kada je rabljen tijekom suradnje NDH s fašistima i nacistima. Malo tko podsjeća da postoje fotografije koje dokazuju da je isti poziv rabljen i mnogo ranije, bez ikakve veze s ozloglašenim režimima, još daleke 1936. godine, a postoji i preslik pozdrava na barjaku iz 1931. godine. Pa ipak neki tvrde kako to nije stari hrvatski pozdrav. Neka za ta razdoblja ostane svatko na svojim pozicijama jer taj pozdrav za modernu Hrvatsku ima novije tumačenje.

Naime, taj smo pozdrav svi mi koji smo proveli pet godina po terenima bojišnice čuli nebrojeno puta. Prvi su ga upotrijebili i u svoj znak stavili pripadnici hrabrih postrojba HOS-a i na žalost oko osam stotina ih je poginulo za Domovinu pod tim znakom. No ubrzo su ga prihvatili i u ostalim postrojbama. Osobno sam ga čuo nebrojeno puta na svim bojišnicama, od Dalmacije do Slavonije i Like. Kada sam kao ratni ministar zdravstva podizao sanitet u dijelovima Bosne i Hercegovine gdje su Hrvati bili ugroženi, vidio sam da je taj pozdrav uobičajen, od napadnutih Hercegovine, preko Posavine pa sve do Lašvanske doline koja je bila u potpunom

okruženju. Ti hrabri momci koji su se tako pozdravljali nisu doživjeli, a mnogi ni znali da je taj pozdrav vezan uz neko povijesno razdoblje. Po sadržaju, pozdrav je izrazito obramben, u skladu s hrvatskom poviješću da nikada nismo posezali za tuđim teritorijima. Branitelji su tim pozdravom izražavali ono što je osobina našega obrambenog rata, branili su svoj dom. Dom kao hrvatsku svetinju, ne samo kao svoju kuću nego kao svoju obitelj, vjeru i običaje. Samo onaj koji brani svoj dom može imati takvu razinu hrabrosti kakvu su pokazali naši branitelji suočeni s vjekovnim neprijateljem koji je neprestano posezao za hrvatskom zemljom. Tim više jer je taj osvajač, sa simbolima najvećih hrvatskih stradanja - kokardom i zvijezdom petokrakom, bio opasan neprijatelj. Pod tim znakovima samo u Hrvatskoj pobili su, po podatcima identifikacija u Glavnom stožeru saniteta Republike Hrvatske, 7 263 civila od kojih 48 posto žena i djece! Protjerali su 260 000 Hrvata s okupirane trećine Hrvatske! Srušili su 14 bolnica, dvije stotine tisuća kuća, napravili gospodarsku štetu od preko 300 milijarda dolara, odnosno devet hrvatskih bruto domaćih proizvoda. Sve su to obilježja novovjekova fašizma, čije je metode srpski agresor primjenjivao u protjerivanju civila u svrhu osvajanja teritorija. Dakle u tomu razdoblju pozdrav - *Za dom spremni*, imao je izrazito antifašističko obilježje! Suprotno tomu, kokarda i crvena petokraka bile su na strani osvajača koji je u osvajanju rabio najozloglašenije fašističke metode uništavanja civila i civilnih objekata.

Zašto se i danas brani pozdrav *Za dom spremni*?

Zato što smo i danas u mirnodopskim uvjetima bombardirani iz Beograda osvajačkim poklicima. Od prijetnje oružjem, ne-

priznavanja zločina, nekažnjavanja ratnih zločinaca, provokacija s proslavom dana agresorske zločinačke armije usred grada Zagreba, do provokacija srbijanskih čelnika, nekada pripadnika i poticatelja srpske agresije. Zbog svega toga u narodu se budi poriv za čuvanjem onoga što je u krvi obranjeno i to može razumjeti svatko tko je dio domoljubnoga korpusa. Na stvaranje moderne neovisne hrvatske države utjecala su mnoga povijesna razdoblja, ali svatko tko ju ima na srcu, pa makar bio i «moderni» suverenist, priznat će da je država stvorena zahvaljujući prvim demokratski izborima i obranjena u teškom ratu protiv srpsko-crnogorskog agresora. Hoćemo li svoj stav određivati po nesretnim događajima od prije 75 godina, ili ćemo napokon u povijest uključiti i najvažnije razdoblje stvaranja hrvatske države? Hoćemo li napokon učiti svoju djecu pravim korijenima hrvatske države i objasniti im da su i zloglasna crvena zvijezda kao i pozdrav - *Zdravo, drugovi*, izrazito kontaminirani nakon Drugoga svjetskog rata? Pod tim je znakovima u miru pobijeno nekoliko stotina tisuća ljudi bez suda. Povijest Europe ne pamti većega mirnodopskoga zločina! Pa ipak, nismo te znakove stavili u isti red kritike sa znakom - *Za dom spremni*, koji je dobio potpuno novi značenje u obrambenom hrvatskom ratu, devedesetih godina prošloga stoljeća. Taj je pozdrav bio pokretač silne domoljubne energije protiv višestruko jačega neprijatelja, ali kao znak borbe protiv onih naših političara koji su nas razoružali i zabranili kupovinu oružja. Nije li sadašnji nekritički napad na pozdrav - *Za dom spremni*, upravo borba njih i njihovih istomišljenika za bolju prošlost? Za razliku od njih, mi bismo željeli u budućnost i to sa svim obilježjima koja su nam pomogla u krvi stvarati ovu zemlju.





Foto: fah

VODIČ O HOLOKAUSTU

PITALI SMO MINISTARSTVO EDUCIRA LI UČENIKE O ZLOČINIMA KOMUNIZMA: EVO KAKAV SMO ODGOVOR DOBILI

25. lipnja 2026. u 08:30

LUKA ŠARIĆ

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih **Radovana Fuchsa** (HDZ) u suradnji s UNESCO-om izdalo je vodič za nastavnike pod nazivom „**Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu**“ u kojem se pozdrav „**Za dom spremni**“ (ZDS) predstavlja kao „slavljenje Holokausta“, usprkos činjenici da su hrvatski branitelji u **Domovinskom ratu** ginuli i pod tim pozdravom, a upravo je majica HOS-a (Hrvatskih obrambenih snaga) najčešći kontekst isticanja tog pozdrava u javnosti. I **Bleiburg** je prikazan u negativnom kontekstu. Stoga smo upitali Ministarstvo što čini u vezi educiranja učenika o **zločinima komunizma**.

Evo kakav smo odgovor dobili.

> **Fuchsovo ministarstvo izdalo vodič u kojem su ZDS i Bleiburg isključivo ‘slavljenje Holokausta’**

Pitanja za Ministarstvo

Fuchsovo ministarstvo pitali smo, u kontekstu vodiča za nastavnike u vezi edukacije o **Holokaustu**, posjeduje li Ministarstvo službene publikacije, vodiče ili nastavne materijale koji obrađuju **zločine komunističkog režima i partizanske zločine** tijekom i nakon Drugoga svjetskog rata, uključujući Bleiburg i križne putove?

Na koji način Ministarstvo u školskom sustavu osigurava **jednaku edukaciju učenika o svim totalitarnim režimima 20. stoljeća** — nacizmu, fašizmu i komunizmu?

Provodi li Ministarstvo **stručna usavršavanja, projekte ili edukacije za nastavnike vezane uz zločine komunizma i poratne likvidacije** u Hrvatskoj?

Smatra li Ministarstvo da učenici u hrvatskom obrazovnom sustavu dobivaju **jednaku razinu informacija i obrazovanja o Holokaustu te o zločinima počinjenima pod komunističkim režimom**?

Planira li Ministarstvo izraditi dodatne edukativne materijale ili vodiče koji bi se sustavnije bavili **komunističkim zločinima i stradanjima nakon Drugoga svjetskog rata**?

> **Bez sankcija i uz šutnju Vlasti: U Kumrovcu slavljen zločinac Tito i komunistički režim**

Tek u jednoj rečenici konstatira da se na nastavi povijesti govori o svim totalitarnim režimima

U svom odgovoru Ministarstvo se fokusiralo na **Holokaust** te hladno i birokratski naširoko izlagalo zalaganje za edukaciju o stradanju Židova što uopće nismo doveli u pitanje.

Zatim, nakon **podužeg neodgovaranja** na naša pitanja, Ministarstvo konstatira da “u praktičnom dijelu priručnika, koji je posebno izrađen za ovu priliku i namijenjen je uporabi u školama, **nigdje se ne spominju pozdravi iz Drugog svjetskog rata**“. Pozdrav “Za dom spremni” korišten je i u Drugom svjetskom ratu i suprotno tvrdnji Ministarstva spominje se u priručniku i to na stranici 4.

Citiramo: “Slavljenje: Izjave kojima se Holokaust prikazuje kao pozitivan povijesni događaj. Na primjer, nošenje odjeće i drugih rekvizita koji se mogu kupiti i na internetskim platformama, uključivo sa slavljeničkim fotografijama zločinaca, amblemima i sloganima poput 6MWE (Six million wasn’t enough / Šest milijuna nije bilo dovoljno) ili **ZDS (Za dom spremni)**, što upućuje na slaganje s genocidnim ciljevima Holokausta. Ovakvi slogani, koji uobičajeno kruže među grupama krajnje desnice, jasno pokazuju da oni smatraju Holokaust kao i politiku nacista i njihovih saveznika svojim uzorima”.

Nadalje, Ministarstvo tek u jednoj rečenici konstatira da se na nastavi povijesti govori o **svim totalitarnim režimima**: “Ministarstvo u školskom sustavu osigurava jednaku edukaciju učenika o svim totalitarnim režimima 20. stoljeća te učenici dobivaju jednaku razinu informacija i obrazovanja zasnovanih na znanstvenoj utemeljenosti”.

Nismo dobili niti jedan konkretan primjer poput nekog predavanja ili radionice. Nismo saznali i postoji li nekakav vodič o komunističkim zločinima poput ovog o Holokaustu.

Nema spomena riječi ‘komunizam’

Odgovor Ministarstva završava ovako: “Stručno usavršavanje učitelja i profesora je kontinuirano jer učitelji moraju biti kompetentni i dobro poznavati suvremene trendove u historiografiji, suvremenu psihologiju odgoja i obrazovanja, kao i metodiku i didaktiku svoga predmeta. U svojem radu nastavnici povijesti imaju potporu kroz djelovanje Agencije za odgoj i obrazovanje koja organizira stručne skupove, edukacije i savjetovanja, županijska stručna vijeća nastavnika povijesti te digitalne repozitorije nastavnih materijala i primjera dobre prakse”.

U prijevodu, **odgovor nismo dobili**. Većina pitanja je u potpunosti **zanemarena**, a pritom je iznesena i **neistina** da se u predmetnom vodiču ne spominje ZDS. U odgovoru koji broji **726 riječi** Ministarstvo uopće ne spominje riječ “komunizam”.

> **Povjesničarka Matković: Žrtve komunizma prebacujemo iz jedne u drugu grobnicu – bez imena**

<https://narod.hr/hrvatska/pitali-smo-ministarstvo-educira-li-ucenike-o-zlocinima-komunizma-evo-kakav-smo-odgovor-dobili>

PO BRANITELJIMA NISAM OMILJENI OSIM MINISTARSTVU DROBILIČARA I (NE)HRVATSKOM MINISTARSTVU KULTURE

Još nisam završio sa serijom tekstova o Ministarstvu drobiličara, a vidim da hrvatski branitelji konstatiraju da nisam omiljen ni Ministarstvu (ne)kulture.

Naime, poznati hrvatski novinar, publicist (i što sve on nije) Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.) piše u tekstu **MINISTARSTVO KULTURE ELIMINIRA HRVATSKE AKADEMIKE, RATNIKE I ISTINU O DOMOVINSKOM RATU...**11 srpnja, 2026:

”Ista ili slična sudbina već godinama prati i akademika Josipa Pečarića, redovitog člana HAZU-a i svjetski priznatog matematičara. Pečarić je objavio više od 200 knjiga u kojima neumorno dokumentira prešućenu hrvatsku povijest i brani vrijednosti stvaranja države. Ishod svakog natječaja za njega je unaprijed poznat i iznosi nula eura, zbog čega je ovaj vrhunski intelektualac prisiljen potpuno zaobilaziti državne institucije koje financiraju hrvatski porezni obveznici.“

<https://bezcnzure.hr/branitelji/ministarstvo-kulture-eliminira-hrvatske-akademike-ratnike-i-istinu-o-domovinskom-ratu/>

Cijeli tekst dajem u Prilogu.

Jasno je da to ministarstvo ne daje potporu za moje knjige. Spomenimo samo da je knjige generala Slobodana Praljka današnja ministrica svrstala u kategoriju u kojoj je bio i šund i tražili su veliki porez za te knjige o Domovinskom ratu koje su mu trebale za obranu na Sudu u Haagu.

Da kako bi mi moglo takvo Ministarstvo davati potporu kada sam do sada objavio 286 publicističkih knjiga, a neke su i o mom prijatelju:

115. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, Zagreb, 2017. Str. 375.

116. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, drugo prošireno izdanja, Zagreb, 2017. str. 451.

117. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak II. U obrani hrvatskog naroda, Zagreb, 2018.

118. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak III. S prijezirom odbacujem Vašu presudu, Zagreb, 2018.
119. M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak IV. S prijezirom odbacujem Vaše podaništvo, Zagreb, 2018.
120. M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !” Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>
- Doista bi bilo smiješno da od Ministarstva koje vodi ministrica koja je svojevremeno potpisala oporezivanje mog prijatelja i jednog od najvećih Hrvata u povijesti.
- A i moj koautor je bio veliki Praljkov prijatelj i ne vjerujem da je itko u tom ministarstvu više doprinio hrvatskoj kulturi i stvaranju hrvatske države od generala Praljka i Međimorca. Napisao sam i knjigu:
J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>
- A Tolj je dobio nagradu koja nosi ime „Dubravko Horvatić“ – ime jednog drugog mog prijatelja koji je znao i predstavljati moje knjige i o kome sam napisao knjigu: Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>
- Pisao sam ja knjige i o drugim književnicima ili jezikoslovcima. Na primjer:
121. D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.
122. M. Dugeč i J. Pečarić, Vjenceslav Čížek, Zagreb, 2019. str. 222,
123. J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf
124. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>
125. J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.
126. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211.
127. J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>
128. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
129. J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>
130. J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>

131. J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>
132. J. Pečarić, Miro Glavurtić im postade Srbin, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/glavurtic.pdf>
133. J. Pečarić, Ozana Ramljak i Rade Perković u mojim zapisima, , dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ozana.pdf>
134. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/javornovak.pdf>
135. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>
136. J. Pečarić, Bokelj po izboru / Dr. sc. Domagoj Vidović, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/vidovic.pdf>
137. J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/langithompson.pdf>
138. J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/VidmarovicThompson.pdf>
139. J. Pečarić, Nevenka Nekić o Jean-Michelu Nicolieru, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/nekicnicolier.pdf>
140. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Marko Tokić i Thompson, dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/tokicthompson.pdf>
141. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU, dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/grubisic.pdf>
142. J. Pečarić, Julienne i Zvonko Bušić, dragovoljac.com., 2026.:
<https://www.dragovoljac.com/pecaric/busic.pdf>

Iz ovog popisa moglo se vidjeti da sam pisao neke od tih knjiga s drugim književnicima (Dubravko Jelčić i M. Dugeč), ali postoji još takvih knjiga:

143. D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde, Zagreb, 2004.
144. D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.
145. D. Jelčić i J. Pečarić, Povijesni prijeponi, Zagreb, 2006.
146. D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.
147. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
148. J. Pečarić i M. Kovačević, Kraj vremena veleizdajnika?, Zagreb, 2009.

149. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.
 150. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, Zagreb, 2023., str.144.

Naravno i Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman je bio član Društva hrvatskih novinara. Ali Ministarstvo drobliličara mene napada i tvrdi da sam antisemit zato što sam polemičnom knjigom odgovorio na knjigu ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT, pa te knjige ovdje ne spominjem.

A jedna od knjiga o književnicima je i o jednom crnogorskom književniku:

151. J. Pečarić, Božidar Proročić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/prorocic.pdf>

Proročić je napravio intervju sa mnom i to je najbolje što je netko o mom znanstvenom i publicističkom radu napisao:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ PONOS KOTORA I HRVATA U CRNOJ GORI

<https://madeinmontenegro.com/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnjoj-gori/>

<http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/bozidar-prorocic-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u->

[cg?fbclid=IwY2xjawM1DZZleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5fRCP9Qfz1632c35h3U5CkkUkKlnPSseShgrnHszAXqshKhJbxuXSprdAX1w_aem_ihqgWtpbctdCYvdTIGLRfQ](http://www.radiodux.me/vijesti/drustvo/bozidar-prorocic-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-cg?fbclid=IwY2xjawM1DZZleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5fRCP9Qfz1632c35h3U5CkkUkKlnPSseShgrnHszAXqshKhJbxuXSprdAX1w_aem_ihqgWtpbctdCYvdTIGLRfQ)

[l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fwww.hia.com.hr%2Fiseljenistvo%2Fhrvati-u-svijetu%2Fitem%2F46642-feljton-o-akademiku-1-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnjoj-gori%3Ffbclid%3DIwZXh0bgNhZW0CMTAAYnJpZBEwV1AwRk03ZnAwb0NlS2w2ZgEeOFfgwxR_0oltaFp6ii8Xl3EX28qxFlssj6owPGTuRaicpH8HoEkppMamNHs_aem_MrS0az63TUIExTtEPyeOMA&h=AT154HpM06YkwfMEisiyhZT3c1xchhfkqJY_H5zykJjwA5XxKkyMzRxGZryUmaXTwSGrZ5NJPIhYgZCjeAMU-Fd5vkrb6AFV8tLxltKoDBZbXbAvyChuaVPuD8quD5pJY-5ZyOMzBSxeJKpK&_tn_=R\]-R&c\[0\]=AT0Did2eqmp-EUIKxUdMKLJv9z4N-CB99kriF1DpXTaTwMsVwRIgcScN2mF8nUsxZOQUJv_d-9pejl1TEF4hiJ88qzHpigIoQVUBLFOPKxUU10lGf3JQr5JsXs13eLfTRcLiiqhbGk3ryyqAwqip29YmyBg4SHdRfUv1H893fGw2x0b6cvIgCiiFbT-O9ZGOcOZt](https://l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fwww.hia.com.hr%2Fiseljenistvo%2Fhrvati-u-svijetu%2Fitem%2F46642-feljton-o-akademiku-1-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnjoj-gori%3Ffbclid%3DIwZXh0bgNhZW0CMTAAYnJpZBEwV1AwRk03ZnAwb0NlS2w2ZgEeOFfgwxR_0oltaFp6ii8Xl3EX28qxFlssj6owPGTuRaicpH8HoEkppMamNHs_aem_MrS0az63TUIExTtEPyeOMA&h=AT154HpM06YkwfMEisiyhZT3c1xchhfkqJY_H5zykJjwA5XxKkyMzRxGZryUmaXTwSGrZ5NJPIhYgZCjeAMU-Fd5vkrb6AFV8tLxltKoDBZbXbAvyChuaVPuD8quD5pJY-5ZyOMzBSxeJKpK&_tn_=R]-R&c[0]=AT0Did2eqmp-EUIKxUdMKLJv9z4N-CB99kriF1DpXTaTwMsVwRIgcScN2mF8nUsxZOQUJv_d-9pejl1TEF4hiJ88qzHpigIoQVUBLFOPKxUU10lGf3JQr5JsXs13eLfTRcLiiqhbGk3ryyqAwqip29YmyBg4SHdRfUv1H893fGw2x0b6cvIgCiiFbT-O9ZGOcOZt)

https://hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46643-feljton-o-akademiku-2-znanstvena-velicina-akademika-josipa-pecarica-svjetsko-priznanje-i-zavicajna-pripadnost?fbclid=IwY2xjawM4dedleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR7geQX53YktpPMcA3iaHhiDH3F6JmOrnk3m80Xow_YCEB2KDos2hkBS3FWIuA_aem_ctPeS5xIG1UxiO368wCEwxw
<https://bezccenzure.hr/toptema/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnjoj->

[gori/?fbclid=IwY2xjawM4diNleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR44V-DDFH_SiW1oWnqKLxeXcRfbyrEXWyyPqjA8ZO5FqJykwfegSSmkxqY0ew_aem_MrS0az63TUIExTtEPyeOMA](https://hrvatskonebo.org/2025/09/17/bozidar-prorocic-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/?fbclid=IwY2xjawM4diNleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR44V-DDFH_SiW1oWnqKLxeXcRfbyrEXWyyPqjA8ZO5FqJykwfegSSmkxqY0ew_aem_MrS0az63TUIExTtEPyeOMA)
https://hrvatskonebo.org/2025/09/17/bozidar-prorocic-akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/?fbclid=IwY2xjawM4duJleHRuA2FlbQIxMABicmlkETBXUDBGTTdmcDBvQ0hLbDZmAR5gVsC2mieZlbc_gkjLjdZIOQP-wID0OYGGaieFKnmU_5oPOgyEsA4U9f4WQ_aem_ZoOVG99ExDTdQR0CMQWFAg
<https://www.hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46658-feljton-o-akademiku-3-monografije-casopisi-i-medunarodne-konferencije-stvaranje-znanstvene-skole-josipa-pecarica>
<https://hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46659-feljton-o-akademiku-4-svjetska-priznanja-i-publicisticki-opus-akademik-josip-pecaric-izmedu-znanosti-i-javnog-angazmana>
<https://www.hia.com.hr/iseljenistvo/hrvati-u-svijetu/item/46660-feljton-o-akademiku-5-visedesetljetna-borba-za-hrvate-i-hrvatski-identitet-pecaric-kao-iskreni-prijatelj-crne-gore>

Naravno, napisao sam knjige i o nekim drugim Hrvatima koji spadaju pod Hrvatskim ministarstvom kulture, ali Pavkovićevom tekstu je – činimi se – ovo najprimjerenije. A i pitam se: Je li ovo ministarstvo o kojem pišem HRVATSKO?

Meni se zapravo čini da me Ministarstvo nagrađuje jer sam u društvu s kulturnjacima koji su među najzaslužnijim za stvaranje ove države, zar ne?

JOSIP PEČARIĆ

<https://madeinmontenegro.com/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/>

BRANITELJI**MLADEN PAVKOVIĆ****MINISTARSTVO KULTURE ELIMINIRA HRVATSKE
AKADEMIKE, RATNIKE I ISTINU O DOMOVINSKOM
RATU...**

11 srpnja, 2026



Mladen Pavković

Javni natječaji Ministarstva kulture i medija za potporu izdavaštvu i otkup knjiga, za koje je osigurano čak 4,7 milijuna eura, pretvorili su se u poligon za provođenje ideološke selekcije. Dok se za gradnju stambenih zgrada dokumentacija rješava bez suvišnih provjera, hrvatski pisci i ugledni znanstvenici prolaze kroz birokratske ucjene i prikupljanje potvrda o nekažnjavanju za običnu zbirku pjesama. Taj ponižavajući sustav namjerno je postavljen kako bi se stvorio privid legalnosti, dok se u pozadini provodi tiha likvidacija nepoćudnih autora, a poglavito tema vezanih uz hrvatski obrambeni Domovinski rat i stvaranje hrvatske države.

Najočitiji dokaz ovog kulturnog inženjeringa je sudbina zbirke pjesama „Slova moja“ autora generala Ivana Tolja. Ovu knjigu, koju je priredila i napisala joj sjajan uvod bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika dr. sc. Hrvojka Mihanović-Salopek, stručna je kritika proglasila vrhunskim poetskim ostvarenjem i ovjenčala nagradom „Dubravko Horvatić“. Na javnim predstavljanjima i u recenzijama o ovoj su zbirci i cjelokupnom Toljevu opusu najvišim ocjenama govorili i pisali vodeći hrvatski intelektualci: istaknuti povjesničar književnosti, poput prof. dr.

Slobodana Prosperova Novaka, književnika Zdravka Gavrana, sisačkog biskupa Vlade Košića, književnika i kritičara Đure Vidmarovića, pjesnika i esejista mr. sc. Nevena Jurice, Bože Petrača, Darije Žilić i niza drugih. No, na Toljevima književnim počecima iznimnu potporu pružio mu je Zlatko Tomić, dok se svojedobno i Miroslav Krleža vrlo pozitivno oglašio o njegovim pjesmama. No, unatoč jednoglasnim hvalospjevima ove ugledne i mjerodavne struke, za Ministarstvo kulture i njihova anonimna povjerenstva ova knjiga službeno ne prolazi na natječajima.

Ista ili slična sudbina već godinama prati i akademika Josipa Pečarića, redovitog člana HAZU-a i svjetski priznatog matematičara. Pečarić je objavio više od 200 knjiga u kojima neumorno dokumentira prešućenu hrvatsku povijest i brani vrijednosti stvaranja države. Ishod svakog natječaja za njega je unaprijed poznat i iznosi nula eura, zbog čega je ovaj vrhunski intelektualac prisiljen potpuno zaobilaziti državne institucije koje financiraju hrvatski porezni obveznici.

Ovakva marginalizacija omogućena je promjenom modela natječaja koji je skrojen isključivo po mjeri velikih nakladničkih klanova. Autori su potpuno izbačeni iz igre i više se ne mogu osobno javljati na natječe, već to moraju činiti preko registriranih nakladničkih kuća. Pojedinci unutar sustava kontroliraju po nekoliko formalno različitih izdavača, s lakoćom rješavaju administraciju i povlače maksimalne potpore od po 100.000 eura. Dok povlašteni nakladnici dijele milijunski kolač, Stručno povjerenstvo na obvezni državni otkup ne uvrštava ni 50 naslova iz cijele države, dok se tradicionalna hrvatska poezija odbacuje kao „nemoderna“.

Da je riječ o sustavnom ignoriranju Domovinskog rata dokazuje i činjenica da je država morala stvoriti paralelni sustav financiranja. Budući da Ministarstvo kulture sustavno odbija ovakve naslove, Ministarstvo hrvatskih branitelja prisiljeno je raspisivati vlastite natječe za sufinanciranje i otkup knjiga o ratnim stradanjima. Ono što bi moralo biti temelj nacionalnog identiteta u jednom ministarstvu, u drugom postaje tek socijalni program očuvanja sjećanja.

Hrvatski intelektualci i ratnici danas su ponovno osuđeni na vlastita sredstva i potporu iseljene Hrvatske. Baš kao i u Domovinskom ratu, obrana hrvatske kulture spala je na leđa pojedinaca i entuzijasta. Birokracija u Ministarstvu kulture, opremljena potvrdama o nekažnjavanju, očito ima neke druge prioritete u kojima za hrvatsku nacionalnu baštinu i povijesnu istinu nema mjesta. Slično je i kad je domoljubni hrvatski igrani film u pitanju.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata⁹¹.(UHBDR⁹¹.)

<https://bezcenzure.hr/branitelji/ministarstvo-kulture-eliminira-hrvatske-akademike-ratnike-i-istinu-o-domovinskom-ratu/>

MINISTARSTVO DROBILIČARA, FARID, SHOSHANA I JA

U tekstu PO BRANITELJIMA NISAM OMILJENI OSIM MINISTARSTVU DROBILIČARA I (NE)HRVATSKOM MINISTARSTVU KULTURE koji sam uspio objaviti na dva portala bokeljskih Hrvata napisao sam kako je Crnogorski književnik Božidar Proročić je napravio intervju sa mnom i to je najbolje što je netko o mom znanstvenom i publicističkom radu napisao:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ PONOS KOTORA I HRVATA U CRNOJ
GORI

<https://madeinmontenegro.com/akademik-josip-pecaric-ponos-kotora-i-hrvata-u-crnoj-gori/>

U nekoliko riječi to su znali reći i moje kolege akademici:

Poštovani i dragi akademice,

Čestitam od srca! Ponosni smo što Vas imamo i što Vas poznajemo.

Dragi Josipe,

iskrene čestitke ovo, je zaista veliki uspjeh i veliko priznanje

Dragi Joško,

velike čestitke, ovo je tvoj veliki, međunarodni uspjeh. Jedino mi nije jasno kako to sve stigneš.

Komentirali su činjenicu da je Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), kao dio _Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES:

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

a ove godine i seriju monografija PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES:

<https://pisrt.org/books/generalizations-and-refinements-of-shermans-inequality-with-applications/>

<https://pisrt.org/books/the-jensen-mercer-inequality/>

Akademik Dujela je pokušao naći neki časopis koji ima ime živućeg znanstvenika pa kad nije ispio to prokomentirao u Akademiji da vjerojatno mnogi u svijetu misle da sam mrtav.

Zato pogledajmo i **Advisory Board** tog časopisa:

Sever Silvestru Dragomir

Professor & Chair in Mathematical Inequalities, School of Engineering & Science Victoria University, Melbourne Australia

Ivan Gutman

Full member of the Serbian Academy of Sciences and Arts Mathematical Institute of SASA 11000 Belgrade, Kneza Mihaila 35, Serbia

Gradimir V. Milovanovic

Full member of the Serbian Academy of Sciences and Arts Mathematical
Institute of SASA 11000 Belgrade, Kneza Mihaila 35, Serbia

Lars-Erik Persson

UiT The Arctic University of Norway, Norway

H. M. Srivastava

University of Victoria, Canada.

Najzaslužniji za postojanje časopisa (a i serije monografija) je **Managing Editor
Ghulam Farid**

COMSATS University Islamabad (CUI), Lahore Campus, Pakistan

Vjerovali ili ne o Faridu mi je svojevremeno pisao i dvostruki Tuđmanov ministar i
osnivač i predsjednik HNES-a i bivši rektor i ministar prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović:
*Hvala Tebi što si mi dao priliku da govorim o Tebi i Tvojjoj knjizi... Žao mi je da
nisam stigao iznijeti pjesmu tvog doktoranda Tebi. To je nedoživljeno, bez
primjera, fantastično jer Ti si, s razlogom, za njega 'savršen čovjek'. Sjajno!*

Vidimo se u subotu,

s veseljem

Tvoj

Zvonimir

Vjerojatno i jest bez primjera kada Vam poslije obrane svog doktorata Vaš student
pročita pjesmu posvećenu Vama. Ta pjesma nije u ovoj mojoj knjizi, ali je prof.
Šeparović ipak o njoj govorio i u svom predgovoru. Evo te pjesme mog doktoranda
iz Pakistana:

KADA PRIČAM S VAMA

(posvećeno akademiku Josipu Pečariću)

Dr. Ghulam Farid

Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s vama,

Dobijam neopisivi mir, kada pričam s vama.

Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate,

Mislim da vas se može uvjeriti, ali ste i vezani svojim principima,

Razmišljate za ljude ne za jednog čovjeka, što rijetko tko može

Znajući ponešto o vama, koliko ste detaljni,

Ovaj mi svijet izgleda malim, kada pričam s vama.

Vi ste poput knjige, knjige koja priča

Svaka riječ koju kažete je jedinstvena

Okoliš postaje ugodan, sve se smiješi

Kada vi, dragi moj, izgledate na trenutke sretno

Zadržite osmijeh na licu, molim vas nemojte se nikad ljutiti

Osjećam se zaštićenim, kada pričam s vama.

Bilo koji problem nije problem, vi ste savjetnik
Zapravo je naša sreća što smo vas izabrali za mentora,
Vaša kovrčava smeđa kosa otklanja sve naše brige.

Zelena boja vaših očiju fascinira svakoga
U mnogim mnogim tisućama vi ste dobar muž
Ona je jako sretna, naša Gospođa, što je pronašla takvog muškarca
Kada pričam s vama, uviđam da ste savršeni čovjek

Ne zaboravimo da je Ghulam Farid doktor matematičkih znanosti
J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović*, Zagreb, 2020., str. 336.

Farid je živi svjedok mog antisemitizma osniva časopis u kome su u Advisory Bordu dva akademina iz Srbije, a surađivao je i sa Shoshanom Abramovich iz Izraela iako Izrael i Pakistan su države koje jedna drugu ne priznaju, o kojoj sam napisao knjigu:

J. Pečarić i J. Jakšetić, Prof. dr. Shoshana Abramovich, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/shoshana.pdf>

U toj knjizi pišem:

„Sudjelovala je na svim događanjima u kojoj su sudjelovali članovi naše znanstvene škole. Nije mogla kada je naša konferencija organizirana u Pakistanu jer Izrael i Pakistan nemaju međusobne odnose, ali je sudjelovala sa 4 zajednička rada u doktoratu Ghulama Farida.

Na konferenciji u Švedskoj (posvećenoj 65. obljetnici života našeg suradnika Lars-Erika Perssona, nekadašnjeg predsjednika

Švedskog matematičkog društva) Shoshana je rekla prvom autoru:

Trebam li ja biti koautor u radovima s Faridom? Ja ću naravno raditi kao i do sada, ali možda on može imati problema zato što sam ja iz Izraela, pa je bolje da mene ne stavite kao koautora.

Dirnula nas je njena briga za Farida, ali, naravno, nije prihvaćen taj prijedlog i objavili smo zajedno ta 4 rada koji su ušli u Faridovu disertaciju.

Farid je jedan od trojice doktoranada prvog autora iz Pakistana koji su uspjeli biti i na listama najutjecajnijih svjetskih znanstvenika prema Sveučilištu u Stanfordu.“

I u toj knjizi spominjem moj antisemitizam po Ivi Drobilici koji ne bi ni zaslužio to ime kada bi znao da je glupo napisati slijedeće zbog činjenice da me je Ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest pozvao da odgovorim na knjigu dr. Milana Bulajića TUĐMANOV JASENOVAČKI MIT 1998. godine:

"Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti".

Poslije više od dvadeset godina imamo i tvrdnju o mom antisemitizmu Ministarstva znanosti, pardon Ministarstva drobiličara.

Međutim, posebno je zanimljivo danas kada smo vidjeli kako su u RH uspjeli izgurati IZBORNIKA SVIH IZBORNIKA Zlatka Dalića kako u tom tekstu najavljuje veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak:

„Orjuna ima svoj cilj i jasne mete

*Drugi čunj koji je u toj internacionalnoj kuglani trebalo srušiti je Dinamo. Osamnaest godina "vulgarne" dominacije na nacionalnoj nogometnoj sceni. Nije važno je li je to uvijek bilo zasluženno ili slučajno ili "sređeno" iz Maksimirske ili Međugorja. **Marković** je umro, Šuker eliminiran, **Mamići** u BiH vrijeme je za svježe vjetrove. A na samom kraju te "vrhunske transakcije" zamaskiran je konačni cilj – srušiti i repku sa **Zlatkom Dalićem**. Oni su čak i gori od Dinama. Te osvojili broncu na Svjetskom prvenstvu u Parizu, potom srebro u Moskvi, pa onda opet broncu u Katru, zatim srebro u Rotterdamu... k'o da druge samoupravne države ne postoje.“*

Akademik Josip Pečarić

**PRILOG IZ KNJIGE: J. PEČARIĆ I J. JAKŠETIĆ, PROF.
DR. SHOSHANA ABRAMOVICH,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

**OPTUŽBE 'PRAVNIKA' IVA DROBILICE ZA
ANTISEMITIZAM**

Pitanje je: Koja je najgluplja optužba za antisemitizam?

Možda je općenito to ona o kojoj mi piše hrvatski književnik Siniša Posarić:

Subject: Re: NOVA KNJIGA IVA DROBILICE, 3: (IVO DROBILICA I
ANTISEMITIZAM)

Date: Mon, 21 Aug 2023 15:31:52 +0200

From: Siniša Posarić

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

*Zanimljivo koliko ima "antisemita" među hrvatskim i svjetskim književnicima i znanstvenicima, ha? No, zaboravljen je i William Shakespeare s obzirom na njegovu komediju "Mletački trgovac" (1596); Židov Shylock posuđuje novac Antoniju, ukoliko mu ovaj ne vrati dug u roku od tri mjeseca, **odrezat će mu funtu mesa sa tijela(?)**! Zanimljivo zvuči Shylockova rečenica (parafriziram stihove, op.): "Ljudsko meso nije na cijeni kao u drugih životinja pa i nije neka šteta izgubiti funtu mesa"!!!*

Slučajno sam saznao da je Siniša Smiljanić, student Filozofskog fakulteta u Rijeci, 2012. pripremio seminarski rad pod nazivom ŽIDOVSKO PITANJE U "MLETAČKOM TRGOVCU". Zanimljiv tekst iz kojega saznajem da su se mnogi znanstvenici širom svijeta bavili upravo tim Shakespeareovim djelom te iščitavali piščev navodni antisemitizam i rasizam što smatram običnom bedastoćom. Ne znam je li se Ivo Drobilica pozabavio i Shakespeareovim tzv. "antisemitizmom"?

Valjda je dokaz da Shakespeare nije dolazio u Hrvatsku to što i ovo nije uvršteno u knjigu Iva Drobilice "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas".

Kada je Hrvatska u pitanju mnogi će biti za ono što je dano u prilogu prvog nastavka:

**JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI
ZNANSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO
DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA**

Hrvatski povjesničar Josip Jurčević za Direktno je komentirao novu knjigu Ive Goldsteina "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" kao i navode

kako su zagrebački nadbiskup i kardinal Alojzije Stepinac i prvi hrvatski predsjednik doktor Franjo Tuđman bili antisemiti.

Kako je ova u tijesnoj vezi s činjenicom da za Iva Drobilicu mnogi u RH misle da je historičar, pa je to ideološka 'priča' ipak je moje zadovoljstvo jer se mogu pohvaliti da je najgluplja osuda po kojoj je Drobilica za antisemitizam optužio mene. Naime Hodakov kolega PRAVNIK IVO DROBILICA je specijalist za Kazneno pravo.. Tako, u intervjuu s njim u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13. srpnja 2002. Goldstein navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje. To su Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi *Hrvatstvo i židovstvo* i ja.

Za mene kaže: "Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti". Dakle, ako "gadiš i vrijeđaš" prof. dr. Ivu Goldsteina, tj. ako komentiraš njegove tekstove tako da ti on ne može odgovoriti na tvoje komentare - onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. Tekst *Je li Ivo Goldstein antisemit?* Slobodna Dalmacija nije objavila pa je objavljen u mojoj knjizi *Trijumf Tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Dajem ga i kao prvog u Prilozima.

Napominjem da sam u prethodnom nastavku u tekstu IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM to komentirao:

U recenziji prof. Kasapović spominje i Vučića i gđu Šeparović, pa sam se ponadao da sam spomenut i ja.

Međutim, čini se da je Goldstein nešto i razumio iz tog mog odgovora u kome sam se narugao tom posebnom antisemitizmu (gaditi i vrijeđati Ivu Goldsteina) za koji je tražio kazneni progon pa me izgleda nema u društvu dr. Vučića i gđe Šeparović u ovoj knjizi.

Ali ova nova knjiga razbila je moje nade da Ivo Drobilica može ponešto i naučiti.

U Prilozima dajem i tekstove u kojima spominjem kako je Ivo Drobilica optužio hrvatskog povjesničara mr. sc. Mladena Ivezića za antisemitizam. Naime Ivezić je u *Vjesniku*, 10. ožujka 1998. objavio tekst u kojemu se ni jedanput ne spominje riječ Židov, nego «jugokomunisti», «ne-Hrvati» ili «Goldsteinov svjetonazor je nakaradan i protuhrvatski», a Goldstein je tekst proglasio antisemitskim. Uslijedile su osude tog «antisemitskog» teksta sa svih strana, i iz zemlje i iz svijeta. To je bila 1998. godina pa je spor Goldstein izgubio.

O sjajnom hrvatskom povjesničaru napisao sam knjigu kada nas je nedavno napustio. Bio je mnogo bolji povjesničar od mnogih koji danas predaju po raznim filozofskim fakultetima, ali zaustavili su ga na doktoratu, a zaposlen nije bio:

J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>

U Prilozima dajem još neke druge tekstove o Ivu Drobilici i 'hrvatskom antisemitizmu'

Veliki Hrvatski kolumnist i odvjetnik Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni svrstava Goldstein u dio u kome piše o Orjuni:

Orjuna ima svoj cilj i jasne mete

Drugi čunj koji je u toj internacionalnoj kuglani trebalo srušiti je Dinamo. Osamnaest godina "vulgarne" dominacije na nacionalnoj nogometnoj sceni. Nije važno je li je to uvijek bilo zaslužno ili slučajno ili "sređeno" iz Maksimirske ili Međugorja. **Marković** je umro, Šuker eliminiran, **Mamići** u BiH vrijeme je za svježije vjetrove. A na samom kraju te "vrhunske transakcije" zamaskiran je konačni cilj – srušiti i repku sa **Zlatkom Dalićem**. Oni su čak i gori od Dinama. Te osvojili broncu na Svjetskom prvenstvu u Parizu, potom srebro u Moskvi, pa onda opet broncu u Katru, zatim srebro u Rotterdamu... k'o da druge samoupravne države ne postoje.

Orjuna je nacrtala svastiku, ispisala ogromne parole po vijaduktima "da Bog da sve izgubili", "**Modrić** - malo govno"... ali sve im je do sada bilo uzalud. Isključiš im struju na dočeku na Jelačićevom trgu pred 500.000 tisuća "ognjištara, ustaša, rigidnih desničara", a oni pjevaju **Thompsona** kraj živog **Rade Šerbedžije, Lepe Brene, Bajage**.... Uz ovakve nema nama nikada pomirenja. A to je krajnji cilj, sveti gral. Pomiriti ponovno sve naše narode i narodnosti. Kad je to uspjelo 1945. zašto ne bi i danas? Zato bez ljutnje. Najvažnije je da čitava operacija bude na vrijeme demaskirana jer mi smo jači od njih. Barem u dvije primarne i bazične stvari: nogometu i ratu... Košarku i kamena s ramena im priznajemo. I još nešto na kraju. Oni sami ne mogu nam ništa. Gube dok još nije ni počelo. Mogu nas poljuljati samo uz jaku podršku naše orjune, naših rigidno lijevih medija... zakržljali i mutavi jugofili odlaze uz jaku podršku gerijatrije... Ciljevi su jasno nacrtani, ambiciozni, plavo-belo-crveni, ali uz minimum našeg jedinstva neostvarivi.

Ako već nekome morate dati svoj glas, dobro je za vas da to ne činite na glas.

Navali narode! Izašla je nova knjiga **Ive Goldsteina** "Povijesni revizionizam i neoustaštvo - Hrvatska 1989-2023.". Istoričar Ivo je neumoran. Njegovi su popušili, ali on je tu da nas na vrijeme obavijesti u kakvoj močvari živimo. Old story! Izdavač je Fraktura, zaliječena bez gipsa...

Velika žalost u svijetu i polusvijetu. Mafijaški kum kumova **Joseph Bonanno** umro je u 98. godini prirodnom smrću. To se u njegovoj okolini smatra neprirodnom smrću. Čudno kako neki uspiju tako dugo poživjeti. Recimo, naš **Joža Manolić** je već davno prešao stotu. Nekak' si mislim možda su i Bonanno i Joža doživjeli tako visoke godine zahvaljujući mirnoj savjesti.

Pišući ovu morskou kolumnu ne znam zašto sam se sjetio norveškog slikara ekspresionista **Edvarda Muncha** i njegove slike "Krik"... Slika bi trebala simbolizirati našu vrstu nadjačanu strahom i tjeskobom. Nakon svega što smo doživjeli i preživjeli ovog ljeta i ovih godina, strah se pretvara u neugodnu konstantu....

<https://direktno.hr/kolumne/jaci-smo-od-njih-barem-u-dvije-stvari-u-nogometu-i-ratu-324428/>

Zadnji prilog je na prvi pogled neobičan. Zapravo on je samo najava slijedećeg nastavka. Već mi je nekako ušlo u naviku uspoređivati svoje rezultate na Scopusu i WoSu s kolegama sa sveučilišta. To bi za mene i Iva Drobilicu izgledalo ovako:

Scopus:

J. Pečarić: članci 812, citati 7627, h-index 37

I. Goldstein: članci 9, citati 19, h-index 2

WoS:

J. Pečarić: članci 817, citati 6840, h-index 34

I. Goldstein: članci 11, citati 5, h-index 1

Zapravo to bi bilo i prirodno kada se piše o Ivu Drobilicu jer će se taj tekst odnositi na njega kao velikog matematičara.

Međutim s obzirom da je i ovaj tekst posvećen Ivu Drobilicu i antisemitizmu taj prilog je:

SURADNJA, PO GOLDSTEINU ANTISEMITA PEČARIĆA, SA ŽIDOVIMA

Zašto?

Pa zanimljivo je zato što je Ivo Drobilica u cijelom životu uspio objaviti 11 radova koji se citiraju na WoS-u i 9 na Scopusu, a ja sa Židovima 56 na WoS-u i 66 na Scopusu.

Ivo Drobilica je ipak samo Ivo Drobilica, a ja sam doista antisemit, zar ne?

PRILOG

SURADNJA, PO GOLDSTEINU ANTISEMITA PEČARIĆA, SA ŽIDOVIMA

Ima više Židova koji su članovi uredništava koje je osnovao “antisemit” Pečarić, ili su dolazili na međunarodne konferencije njemu u čast ili su objavljivali radove posvećene njemu. Ovdje dajemo samo znanstvenu suradnju akademika Pečarića sa znanstvenicima koji su Židovi.

A.M. FINK

Prve dvije reference su monografije:

1. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and A. M. Fink, *Inequalities Involving Functions and Their Integrals and Derivatives*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1991, 587 pp -

2. D. S. Mitrinović, J. Pečarić, and AM. Fink, Classical and new Inequalities in Analysis, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, 1993
3. J. Pečarić, V. Čuljak and A.M. Fink, On some inequalities for convex function of higher order, Nonlinear Studies, Vol. 6, No 2(1999), 131-140

B. MOND

Dvije monografije su objavljene o Mond-Pečarićevoj metodi u teoriji operatora, a Pečarić je bio često gost prof Monda u Australiji, a zajedno su objavili radove:

4. J. Pečarić and B. Mond, An inequality for operators in a Hilbert space II, Houston J. Math., 18 (1992), 175-179. - WOS
5. J. Pečarić and B. Mond, A matrix inequality including that of Kantorovich-Hermite II, J. Math. Anal. Appl. 168 (1992), 381-384. - WOS, SCOPUS
6. B. Mond and J. Pečarić, Hölder, Minkowski and related operator inequalities, Prilozi MANU (Skopje), 13/2 (1992), 5-21.
7. S.S. Dragomir, B. Mond and J. Pečarić, Some remarks on Bessel's Inequality in inner product spaces, Studia Univ. Babes-Bolyai Mathematica (Cluj-Napoca) 37,4 (1992), 77-85.
8. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities with weights for powers of generalized inverses, Bull. Austral. Math. Soc., 48 (1993), 7-12. - WOS, SCOPUS
9. B. Mond and J. Pečarić, Matrix version of some means inequalities, The Australian Math. Soc. Gazette, 20 (1993), 117-120.
10. B. Mond and J. Pečarić, Convex Inequalities in Hilbert Space, Houston J. Math., 19 (1993), 405-420. - WOS
11. B. Mond and J. Pečarić, Convex inequalities for several self-adjoint operators in a Hilbert space, Indian J. Math., 35 (1993), 121-135.
12. C. J. Eliezer, B. Mond and J. Pečarić, Generalization of Cauchy-Schwarz and Hölder inequalities II, Bull. Calcuta Math. Soc., 85 (1993), 473-478.
13. C. J. Eliezer, B. Mond and J. Pečarić, Generalizations and applications of the Cauchy-Schwarz inequalities II, Anal. Univ. Timisoara, Ser. Math, 31 (1) (1993), 45-50.
14. B. Mond and J. Pečarić, On some operator inequalities, Indian J. Math., 35 (1993), 221-232.
15. B. Mond and J. Pečarić, A general matrix inequality for commuting matrices. Studia Univ. Babes-Bolyai Mathematica (Cluj-Napoca) 38, No. 4 (1993), 15-23.
16. B. Mond and J. Pečarić, Remarks on Jensen's inequality for operator convex functions. Ann. Univ. Mariae Curie-Sklodowska Sec. A., 47, 10 (1993), 96-103.
17. B. Mond and J. Pečarić, Converses of Jensen's inequality for linear maps of operators. Anal. Univ. Timisoara, 31 (1993) (2) 223-228.
18. B. Mond and J. Pečarić, Remark on a Recent Converse of Hölder inequality, J. Math. Anal. Appl., 181 (1994), 280-281. - WOS, SCOPUS
19. B. Mond and J. Pečarić, On an operator analogue of the Brenner-Newcomb-Ruehr inequality, J. Math. Anal. Appl., 182 (1994), 19-21. - WOS, SCOPUS

20. J. Pečarić and B. Mond, An inequality for operators in a Hilbert space III, *J. Math. Anal. Appl.*, 183 (1994), 385-390. - WOS, SCOPUS
21. B. Mond and J. Pečarić, A Matrix version of the Ky Fan Generalization of the Kantorovich Inequality, *Lin. Multilin. Alg.*, 36 (1994), 217-221. - SCOPUS
22. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities involving Powers of Generalized Inverses, *Lin. Alg. Appl.*, 199 (1994), 293-304. - WOS, SCOPUS
23. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities for semi-convex matrix functions, *J. Math. Anal. Appl.*, 185 (1994), 367-377. - WOS, SCOPUS
24. B. Mond and J. Pečarić, Jensen's inequality for operator monotone functions, *Rend. del Circolo Mat. Palermo*, 43 (1994), 16-24. - SCOPUS
25. S.S. Dragomir, B. Mond and J. Pečarić, A functional inequality and its applications, *J. Math. Anal. Appl.*, 187 (1994), 287-295. - WOS, SCOPUS
26. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities with weights for powers of generalized inverses II. *Lin. Alg. Appl.*, 210 (1994), 265-272. - WOS, SCOPUS
27. B. Mond and J. Pečarić, Bounds for Jensen's inequality for Several Operators. *Houston J. Math.*, 20 (1994), 645-651. - WOS
28. B. Mond and J. Pečarić, Classical Inequalities for Matrix Functions. *Utilitas Math.*, 46 (1994), 155-166. - WOS
29. B. Mond and J. Pečarić, Hölder and Minkowski Inequalities in Hilbert Space, *Math. Balkanica*, 8 (1994), 45-49.
30. B. Mond and J. Pečarić, Consequences of Jensen's inequality for several operators. *Rev. Anal. Numer. Theor. Approx.*, 23 (1994), 179-183.
31. B. Mond and J. Pečarić, Hölder and Minkowski inequalities for commuting matrices. *SEA Bull. Math.*, 18 (1994), 73-77.
32. B. Mond and J. Pečarić, Matrix inequalities for commutative matrices, *Studia Babes-Bolyai, Math. (Cluj-Napoca)*, 39(2)(1994), 3-26.
33. B. Mond and J. Pečarić, Difference and ratio operator inequalities in Hilbert space. *Houston J. Math.*, 21 (1995), 103-108. - WOS
34. B. Mond, J. Pečarić and S. Saitoh, History, variations and generalizations of an Inequality of Marcus. *Riazi J. Karachi Math. Assoc.*, 16(1994), 7-15.
35. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities for semi-convex matrix functions II, *Riazi J. Karachi Math. Assoc.* 17(1995), 11-16.
36. B. Mond and J. Pečarić, Generalization of a matrix inequality of Ky Fan, *J. Math. Anal. Appl.*, 190 (1995), 244-247. - WOS, SCOPUS
37. B. Mond and J. Pečarić, A simple proof of the Beckenbach-Lorentz inequality. *Bull. Austral. Math. Soc.*, 51 (1995), 417-420. - WOS, SCOPUS
38. B. Mond and J. Pečarić, Generalized power means for matrix functions. *Publ. Math. Debrecen*, 46/1-2 (1995), 33-39. - WOS
39. B. Mond and J. Pečarić, Reverse forms of a convex matrix inequality. *Lin. Alg. Appl.*, 220 (1995), 359-364. - WOS, SCOPUS
40. B. Mond and J. Pečarić, An extension of the generalized Schur inequality. *Bull. Austral. Math. Soc.*, 52 (1995), 341-344. - WOS, SCOPUS
41. B. Mond and J. Pečarić, A matrix version of the Ky Fan generalization of the Kantorovich inequality II. *Linear and Multilin. Alg.* 38 (1995), 309-313. - SCOPUS

42. B. Mond and J. Pečarić, Some matrix inequalities of Ky Fan type. *Tamkang J. Math.* 26 (1995), 321-326.
43. B. Mond and J. Pečarić, On converses on Hölder and Beckenbach inequalities. *J. Math. Anal. Appl.*, 196 (1995), 795-799. – WOS, SCOPUS
44. B. Mond and J. Pečarić, A short proof of alternative divergence criteria, *Octogon Math. Mag. (Brasov)*, 3 (2) (1995), 14-15.
45. B. Mond and J. Pečarić, On Jensen's inequality for operator convex functions. *Houston J. Math.*, 21 (1995), 739-754. – WOS
46. S. Abramović, B. Mond and J. Pečarić, Sharpening Hölder's inequality. *J. Math. Anal. Appl.*, 196 (1995), 1131-1134. – WOS, SCOPUS
47. B. Mond and J. Pečarić, Remarks on quasi-mean functional equation. *Octogon Math. Magazine (Brasov)* 3 (1) (1995), 18-20.
48. C. J. Eliezer, B. Mond and J. Pečarić, Artin's theorem and related results, *Bull. of the Technical Univ. of Timisoara*, 40 (54) (1995), No. 1-2, 49-54.
49. B. Mond and J. Pečarić, Some inequalities for monotonic sequences of operators, *Rad HAZU*, [470]12(1995), 209-215.
50. S. S. Dragomir, B. Mond and J. Pečarić, On Jensen's inequality for self-adjoint operators in Hilbert Space. *Acta Univ. Palack. Olomuc. Fac. Rerum. Natur. Math.* 34, (1995), 7-13.
51. B. Mond and J. Pečarić, A simple proof of generalized inequalities of Bhagwat and Subramanian and some converse results. *Indian J. Math.* 37 (1995) 123-128.
52. B. Mond and J. Pečarić, A remark on Hölder's inequality for Commuting Matrices, *SEA Bull. Math.*, 20 (1996), 19-21.
53. B. Mond and J. Pečarić, A mixed Arithmetic-mean, Harmonic-mean matrix inequality. *Lin. Alg. Appl.*, 237/238 (1996), 449-454. – WOS, SCOPUS
54. B. Mond and J. Pečarić, On an Inequality for Spectral Radius. *Linear and Multilin. Alg.* 40 (1996), 203-206. – SCOPUS
55. B. Mond and J. Pečarić, Generalized power means for matrix functions II. *Publ. Math. Debrecen*, 48(1996), 201-208. – WOS
56. B. Mond and J. Pečarić, On matrix convexity of the Moore-Penrose inverse. *Int. J. of Math. and Math. Sci.*, 9(1996), 707-710. – SCOPUS
57. B. Mond and J. Pečarić, Szegő and related inequalities for operator convex functions. *Soochow J. Math.* 22 (1996), 33-37.
58. B. Mond, J. Pečarić, J. Šunde and S. Varošanec, Inequalities of Pólya type for positive linear operators. *Houston J. Math.* 22(1996), 851-858. – WOS, SCOPUS
59. B. Mond, J. Pečarić and I. Perić, On some reverse mean inequality. *J. Math. Anal. Appl.* 203(1996), 381-387. – WOS, SCOPUS
60. M. Alić, B. Mond, J. Pečarić and V. Volenec, Inequalities for exponential functions and means. *Nieuw Archief voor Wiskunde*, 14(1996), 343-348.
61. B. Mond and J. Pečarić, A mixed means inequality. *Gazette Aust. Math. Soc.* 23 (1996), 67-70.
62. B. Mond and J. Pečarić, Mixed means inequalities for positive linear operators. *Gazette Aust. Math. Soc.* 23 (1996), 198-200.

63. B. Mond and J. Pečarić, Applications of spectral theory to operator inequalities in Hilbert space, Contributions, Sec. Math. Tech. Sci. MANU, 17, 1-2(1996), 31-46.
64. S. S. Dragomir, B. Mond, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Interpolations to Jensen's inequality with applications to refinements of the triangle inequality for normed linear spaces, Studia Univ. "Babes-Bolyai" Mathematics (Cluj-Napoca), 41(3)(1996), 17-31.
65. B. Mond and J. Pečarić, Some matrix inequalities of London type. Acta Univ. Palack. Olomuc.Fac. Rer. Nat. Mathematica, 35(1996), 137-148.
66. B. Mond and J. Pečarić, Matrix inequalities for convex functions. J. Math. Anal. Appl., 209(1997) 147-153. – WOS, SCOPUS
67. M. Alić, B. Mond, J. Pečarić and V. Volenec, Bounds for the differences of matrix means. SIAM J.Matrix Anal.Appl., 18 (1997), 119-123. – WOS, SCOPUS
68. M. Alić, B. Mond, J. Pečarić and V.Volenec, The Arithmetic-geometric-harmonic means and related matrix inequalities. Lin.Alg.Appl. 264 (1997), 55-62. – WOS, SCOPUS
69. B. Mond, J. Pečarić, J. Šunde and S. Varošanec, Operator versions of some classical inequalities, Lin. Alg. Appl. , 264 (1997), 117-126. – WOS, SCOPUS
70. B. Mond and J. Pečarić, Applications of spectral theory to inequalities in Hilbert space.Rad HAZU, mat [472], 13 (1997), 55-67.
71. B. Mond, J. Pečarić, J. Šunde and S. Varošanec, Pólya's inequality for positive linear operators.Rad HAZU, mat [472], 13 (1997), 101-106.
72. B. Mond, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, The logarithmic mean is mean, Math. Comm. 2 (1997), 35-39.
73. B. Mond, J. Pečarić, A companion to Fink's inequality, Octagon Math. Magazine (Brasov), 5(2)(1997), 17-18.
74. S. Abramović, B. Mond and J. Pečarić, Sharpening Jensen's inequality and Majorization theorem, J. Math. Anal. Appl. 214(1997), 721-728. – WOS, SCOPUS
75. B. Mond and J. Pečarić, On Schwarz's inequality in Hilbert space, Mathematica Balkanica, Vol 11(1997) Fasc. 3-4, 269-274.
76. J. Pečarić and B. Mond, The Arithmetic mean - the geometric mean and related matrix inequalities. International Series of Numerical Mathematics, Vol 123 (1997), 77-91.
77. B. Mond and J. Pečarić, Inequalities for the Hadamard product of matrices, SIAM Journal of Matrix Analysis and Applications, 19, 1(1998), 66-70. – WOS, SCOPUS
78. B. Mond and J. Pečarić, Operator Convex Functions of Several Variables,Soochow J. Math, Vol. 24, No4, (1998), 239-254.
79. B. Mond and J. Pečarić, On a question of F. Kubo, Sochoow Journal of Mathematics, Vol. 25 No2, (1999), 181-183.
80. B. Mond and J. Pečarić, Hadamard products and generalized inverses, Austral. Math. Soc. Gazette, 25 (1999), 194-197.
81. B. Mond and J. Pečarić, On inequalities involving the Hadamard product of matrices. Electronic Journal of Linear Algebra, 6 (2000) 56-61. – SCOPUS

82. B. Mond, J. Pečarić, Inequalities for exponential functions and means II. *Nieuw Archief voor Wiskunde*, Vol5/1 (2000), 57-58.
83. B. Mond and J. Pečarić, On some applications of the AG inequality in Information Theory, *J. Inequal. In Pure and Appl. Math.* 2 (2001), Article 11.
84. B. Mond, J. Pečarić and B. Tepeš, Some determinantal inequalities, *Australian Mathematical Society Gazette*, 30 (2003), 213-217.
85. B. Mond, J. Pečarić and B. Tepeš, Some Determinantal Inequalities, *Math. Inequal. Appl.*, 8 (2005), 331-336. – WOS, SCOPUS
86. B. Mond, J. Pečarić and Tepeš, *On a counterpart of Schwartz's inequality in inner product spaces*, *Journal of Applied Functional Analysis*, 1 (2006), 57-66.
87. B. Mond, J. Pečarić and I. Perić, On reverse integral mean inequalities, *Houston J. of Math.*, 32 (2006), 167-181. – WOS, SCOPUS

S. ABRAMOVIC

Kolegica Abramović koja je bila umirovljena sveučilišna profesorica u Izraelu i s mužem koji je bio sveučilišni profesor u SAD-u više puta je dolazila na konferencije u Hrvatsku. Smatra se članom matematičke grupe okupljene oko akademika Pečarića

88. S. Abramovich, B. Mond and J. Pečarić, Sharpening Hölder's inequality. *J. Math. Anal. Appl.* 196 (1995), 1131-1134. – WOS, SCOPUS
89. J. Pečarić and S. Abramovich, On new majorization theorems. *Rocky Mount J. Math.*, 27(1997), 903-911. – WOS, SCOPUS
90. S. Abramovich, B. Mond and J. Pečarić, Sharpening Jensen's inequality and Majorization theorem, *J. Math. Anal. Appl.* 214(1997), 721-728. – WOS, SCOPUS
91. S. Abramovich, J. Pečarić and S. Varošaneć, New generalization of Gauss-Pólya's inequality. *Math. Inequal. Appl.* 1(1998), 331-342. – WOS, SCOPUS
92. S. Abramovich and J. Pečarić, Convex and concave functions and generalized Hölder inequalities, *Soochow J. Math.* Vol 24, No4, (1998) 261-272.
93. S. Abramovich, J. Pečarić and S. Varošaneć, Further extension of Stolarsky's inequality with general weights, *Mathematica Pannonica*, 10/2 (1999), 249-256.
94. J. Pečarić and S. Abramovich, A note on Hölder's type inequalities for concave functions. *Revue D'Analyse Numerique et L'Approximation*, 28 (1999), 63-72.
95. S. Abramovich, J. Pečarić, Functional Equality and some mean values. *J. Math. Anal. Appl.* 250 (2000), 181-186. – WOS, SCOPUS
96. Sh. Abramovich, J. Pečarić, S. Varošaneć, Comparison Theorems Between Quasi-arithmetic Means, *Math Inequal. Appl.* 7 (2004), 1-6. – WOS, SCOPUS
97. Sh. Abramovich, S. Varošaneć and J. Pečarić, Sharpening Hölder's and Popoviciu's inequalities via functionals, *Rocky Mount. J. Math.* 34 (2004), 793-810. – WOS, SCOPUS

98. M. Matić, S. Abramovich, M. Klaričić – Bakula, and J. Pečarić, A Version of Jensen-Steffensen's inequality and Quasi-arithmetic Means, Third Croatian Congress of Mathematica, Split, 2004.
99. S. Abramovich, J. Pečarić and S. Varošanec, Continuous sharpening of Hölder's and Minkowski's inequalities, *Math. Inequal. Appl.* 8 (2005), 179-190. – WOS, SCOPUS
100. S. Abramovich, M. Klaričić Bakula, M. Matić and J. Pečarić, A variant of Jensen-Steffensen inequality and quasi-arithmetic means, *J. Math. Anal. Appl.*, 307 (2005), 370-386. – WOS, SCOPUS
101. S. Abramovich, L.-E. Persson, J. Pečarić and S. Varošanec, General inequalities via subadditive functionals, *Math. Inequal. Appl.* 10 (2007), 15-28. – WOS, SCOPUS
102. Sh. Abramovich, J. Barić, M. Matić, J. Pečarić, On Van de Lune-Alzer's inequality, *J. Math. Inequal.* 1 (2007), 4, 563-587.
103. S. Abramovich, S. Banić, M. Matić and J. Pečarić, Jensen-Steffensen's and related inequalities for superquadratic functions, *Math. Inequal. Appl.* 11 (2008), 23-41. – WOS, SCOPUS
104. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, Fejer and Hermite-Hadamard type inequalities for superquadratic functions, *JMAA*, 344 (2008), 1048-1056. – WOS, SCOPUS
105. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, A variant of Jessen's inequality of Mercer's type for superquadratic functions, *JIPAM* 9, 3 (2008), Article 62. – SCOPUS
106. S. Abramovich, J. Barić, M. Matić, and J. Pečarić, History and New Reveals on Alzer's Inequality, *Math. Inequalities and Applications* 2008, Trogir, Croatia, June 8-14, 2008.
107. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, A new proof of an inequality of Bohr for Hilbert space operators, *Lin. Alg. Appl.*, vol.430 (2009) issue 4, article 41, 1432-1435. – WOS, SCOPUS
108. Sh. Abramovich, B. Ivanković and J. Pečarić, On Jensen's inequality for superquadratic functions, *Analysis, Inequalities and Homogenization Theory*, Lulea, June 8-11. 2009.
109. Sh. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Improvement of Jensen-Steffensen's inequality for superquadratic functions. *Banach J. Math. Anal.*, 4 (2010), Issue 1, 159-169. – WOS, SCOPUS
110. Sh. Abramovich, J. Barić and J. Pečarić, Superquadracity, Bohr's inequality and deviation from a Mean Value, *Aust. J. Math. Anal. Appl.*, Vol. 7, Issue 1, 2010, Article nr. 1. – SCOPUS
111. Sh. Abramovich, K. Krulić, J. Pečarić and L.-E. Persson, Some new refined Hardy type inequalities with general kernels and measures, *Aequationes Mathematicae*, 79 (2010), 1-2, 157-172. – WOS, SCOPUS
112. S. Abramovich, G. Farid, and J. Pečarić, More about Hermite-Hadamard inequalities, Cauchy's mean and superquadracity, *J. Inequal. Appl.*, 2010 (2010), Article ID 102467, 14 pages. – WOS, SCOPUS

113. S. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Generalizations of Jensen-Steffensen and related integral inequalities for superquadratic functions, *Central European Journal of Mathematics*, 8 (2010), 937-949. – WOS, SCOPUS
114. Sh. Abramovich, B. Ivanković and J. Pečarić, Improvement of Jensen's inequality for superquadratic functions, *Austral. J. Math. Anal. Appl.*, Austral. J. Math. Anal. Appl., vol 7, Issue 1 (2010), Article no. 14, 1-15.
115. S. S. Ivelić, S. Abramovich and J. Pečarić, Generalizations of the Jensen-Steffensen's and related integrallinequality for superquadratic functions, *Math. Inequalities and Applications 2010*, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010.
116. Sh. Abramovich, G. Farid, S. Ivelić and J. Pečarić, On exponential convexity, Jensen-Steffensen-Boas inequality, and Cauchy's means for superquadratic functions, *J. Math. Inequal.* 5 (2011), 169-180.. – WOS, SCOPUS
117. Sh. Abramovich, Ghulam Farid, S. Ivelić and J. Pečarić, More on Cauchy's means and generalization of Hadamard inequality via converses of Jensen's inequality and superquadracity. *Int. Journal of Pure and Appl. Math.*, 69 (2011), no. 1, 97–116. – SCOPUS
118. Sh. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Extension of the Euler-Lagrange identity by superquadratic power functions, *International Journal of Pure and Applied Mathematics*, vol. 74, No. 2 (2012), 209-220. – WOS, SCOPUS
119. S. Abramovich, S. Ivelić and J. Pečarić, Refining Inequalities Related to Convexity via Superquadracity, Weaksuperquadracity and Superterzacity, *Inequalities and Applications 2010 dedicated to the memory of Professor Wolfgang Walter / Bandle, Catherine; Gilányi, Attila; Losonczi, László; Plum, Michael (ur.)*. Basel: Springer Basel (BirkhäuserVerlag AG), 2012. Str. 191-207 – SCOPUS
120. Sh. Abramovich, G. Farid and J. Pečarić, More about Jensen's inequality and Cauchy's means for superquadratic functions, *J. Math. Inequal.*, 7 (2013), 11-14. – WOS, SCOPUS
121. Sh. Abramovich, ; J. Barić, M. J. Pečarić,
Superquadratic functions and refinements of inequalities between averages
Arxiv
[\[1110.5217v1\] Superquadratic functions and refinements of inequalities between averages \(arxiv.org\)](#) WOS, SCOPUS:

Š. UNGAR

122. J. Pečarić, Š. Ungar, On an inequality of Grüss type, *Math. Communications*, 11 (2006), 137-141. – SCOPUS
123. J. Pečarić and Šime Ungar, On an Inequality of Ostrowski type, *JIPAM* 7, 4 (2006), Article 151. – SCOPUS
124. J. Pečarić and Š. Ungar, On the two-point Ostrowski inequality, *Math. Inequal. Appl.* 13 (2010), 339-347. – WOS, SCOPUS

SLIČNO JE I S MEDIJIMA

ZAŠTO SE TISUĆE POSJETITELJA PREŠUĆUJU, DOK SE PRAZNE FOTELJE 'LIJEVIH' PISACA SLAVE KAO TRIJUMF?

12 srpnja, 2026



MLADEN PAVKOVIĆ

Nedavna promocija knjige “Fenomen Thompson” autora Ivice Marijačića u zagrebačkom Studentskom centru osvijetlila je do kosti dugogodišnju anomaliju hrvatskog medijskog i kulturnog prostora. Više od tisuću ljudi okupilo se kako bi svjedočilo predstavljanju djela o pjevaču koji desetljećima puni stadione. Dvorana SC-a nije pamtila takav interes još od vremena kada su se predstavljale knjige o uzoritim hrvatskim ratnicima poput generala Ante Gotovine ili knjiga dr. Andrije Hebranga. No, unatoč krcatim dvoranama i nezapamćenom interesu javnosti, u mainstream medijima ponovno je zavladao dobro poznati – muk.

Inače, o Thompsonu je već nekoliko knjiga objavio i akademik Josip Pečarić, a jednu na ovu temu tiskali smo kao autori zajedno. Nekog značajnijeg medijskog odjeka, naravno, nije bilo., kao što je gotovo prešućena knjiga pjesama generala Ivana Tolja u tzv. velikim medijima.

U Hrvatskoj, očito, već godinama vrijedi suludo pravilo, da što je posjećenost neke domoljubne kulturne manifestacije veća, to se o njoj manje piše. S druge strane, svjedoci smo agresivnog medijskog guranja takozvanih „lijevih“ pisaca, koji su sramotno „okupirali“ i 3. program HRT-a. Kada autor iz tog povlaštenog kruga organizira promociju na kojoj se pojavi desetak ljudi, uglavnom uže rodbine

i stranačkih kolega, mediji to odmah proglašavaju vrhunskim kulturnim događajem godine. O tome se odmah pišu opširne, da ne kažemo „svjetske“ reportaže.

Ovaj dvostruki standard još je gori kada se pogleda financijska pozadina. Te bezlične i narodu beskorisne knjige uglavnom su debelo financirane novcem poreznih obveznika. S druge strane, domoljubni se autori moraju sami snalaziti za svaki cent – od troškova tiskanja, preko zakupa dvorana, pa sve do propagande. Vrhunac tog apsurdna i progona uz ostalo je da su neprocjenjive važne knjige generala Slobodana Praljka o istini u Domovinskom ratu u jednom trenutku od strane države bile sramotno proglašene „šundom“, kako bi ih se porezno uništilo. Nažalost, knjige nisu iznimka. Taj se nakaradni obrazac primjenjuje na sve što miriše na domoljublje, Domovinski rat ili stvaranje hrvatske države. Thompson može održati koncert pred pola milijuna ljudi, ali će se i dalje suočavati s medijskim linčem i opstrukcijama.

Dok se ozbiljni domoljubni projekti sustavno ignoriraju, naši mediji i gradske vlasti padaju u trans pred nečim posve drugim. Kod nas se, naime, medijski najviše prate razne gradske i ine manifestacije po trgovima. Prostor se bez daha ustupa vašarima gdje se prodaju košare od šiblja i kobasice, i gdje za masne honorare nastupaju popularni pjevači, naravno uz besplatan ulaz za publiku. Za takvu jeftinu zabavu i skupe estradne angažmane medijski prostor je uvijek otvoren, a kamere su stalno upaljene. No, kada se na tim istim trgovima ponudi istinski, autorski i domoljubni kulturni sadržaj – nastupa potpuna blokada.

Najbolji dokaz toj sustavnoj cenzuri su moje vlastite kulturne manifestacije koje sam, uz pomoć i u suradnji s braniteljskim udrugama, priredio i organizirao, a koje su u medijima prošle pod kapom potpune ignorancije. Priredio sam nekoliko samostalnih, velikih izložbi fotografija na Trgu bana Jelačića u Zagrebu. Bile su to postave koje je, makar samo iz tramvaja, na dan vidjelo i preko 20 tisuća ljudi. Rezultat? Nigdje nije objavljeno ni jednog jedinog retka! Kada sam na istom tom središnjem zagrebačkom trgu organizirao veliku smotru hrvatskih dokumentarnih domoljubnih filmova, najznačajnijih hrvatskih autora, koju su popratile tisuće posjetitelja, mediji su sve to prokomentirali s tek nekoliko usputnih, hladnih redaka.

Da apsurd bude veći, službena Hrvatska već godinama sramotno ignorira svjetsku književnu scenu i ne predlaže ni jednog jedinog domaćeg pisca za Nobelovu nagradu. No, kada Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.), na čijem sam čelu, preuzme inicijativu i službeno predloži našeg živućeg klasika i akademika Ivana Aralicu za to najviše svjetsko priznanje, ponovno nastupa zid! Umjesto nacionalnog ponosa i široke medijske podrške za čuvara hrvatskog identiteta, dočekala nas je – apsolutna medijska tišina.

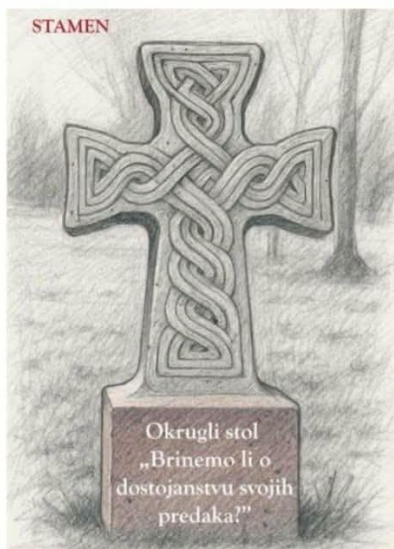
U ovom sramotnom mraku glavne struje, jedino svjetlo ostaje šačica neovisnih medija. Da nema pojedinih domoljubnih portala i njihovih hrabrih autora koji odbijaju šutjeti, o velikim i ključnim domoljubnim akcijama u ovoj zemlji se doslovno ne bi ni znalo. Oni su jedina brana potpunom zaboravu i nametnutoj cenzuri.

Poruka koja se time šalje od „moćnih“, ali žalosnih struktura je jasna: sve što nosi hrvatski potpis i istinsko domoljublje, u vlastitoj je državi osuđeno na marginu i prešućivanje, poglavito od strane onih koji kontroliraju kulturne fondove i medijski prostor. No, krcate dvorane, moji posjećeni projekti na trgovima, odanost narodu i naša neprekidna borba za hrvatske velikane dokazuju da narod prepoznaje istinu.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91.(UHBDR91.)

https://bezcnzure.hr/branitelji/zasto-se-tisuce-posjetitelja-presucuju-dok-se-prazne-fotelje-lijevih-pisaca-slave-kao-trijumf/?fbclid=IwY2xjawTBjENleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeGWTzSAqczLBgTpoWzbvD7cDnNWqyidwoEtMerym591I_zmmSMxoX91A7vUY_aem_LOhfjO7kxwWOaiGV5J-CUQ
https://portal.braniteljski-forum.com/blog/kolumne/mladen-pavkovic-zasto-se-tisuce-posjetitelja-presucuju-dok-se-prazne-fotelje-lijevih-pisaca-slave-kao-trijumf/?fbclid=IwY2xjawTBjoNleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHjanUNclialiFRDRm61Ya8DCFgh-xkeOaARDPxJGtiv1P4Gc3E2EW4RRmw0_aem_ocUF52_OkmqjREY2ooDiMg

OKRUGLI STOL: „BRINEMO LI O DOSTOJANSTVU SVOJIH PREDAKA?“



UDRUGA STAMEN

poziva Vas na

Drugi Okrugli stol

„Brinemo li o dostojanstvu svojih predaka?“

17. lipnja 2026. godine (srijeda) u 18:00 sati
u Sisku u Kulturno-povijesnom centru,
Rimska 19, Sisak

Govornici Okruglog stola su:

mons. dr. sc. Vlado Košić
(biskup sisčki)

Roman Leljak
(slovenski publicist i istraživač partizanskih i jugo-komunističkih zločina)

dr. sc. Josip Jurčević
(povjesničar)

Moderatorica:

Nada Prkačin
(hrvatska ratna izvjestiteljica te autorica dokumentarnih filmova,
televizijska urednica, voditeljica i novinarka)

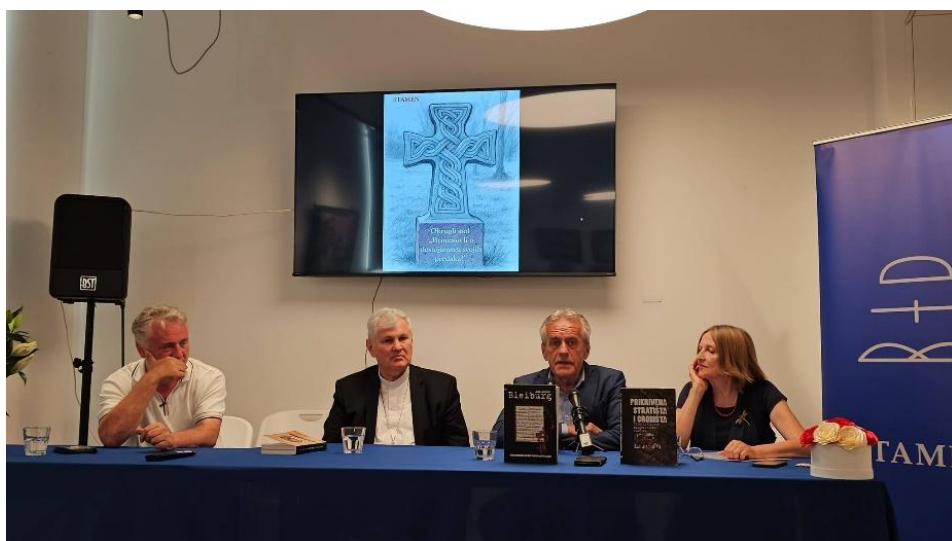
Cilj Okruglog stola je nastavak inicijative pokojnog biskupa mons.
Mile Bogovića te identifikacija i osnivanje Memorijalnog groblja za
žrtve partizanskih i jugo-komunističkih zločina Drugog svjetskog rata i
porača kod Crkve hrvatskih mučenika na Udbini.

U Zagrebu 10. lipnja 2026. godine
S poštovanjem,
Domagoj Stjepan Krnjak,
predsjednik Udruge STAMEN



SUDJELOVAO I ROMAN LELJAK KOGA JE PROZVALO MINISTARSTVO DROBILIČARA

Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka.



Zorica Gregurić je na lokaciji Sisak, Sisačko-moslavačka županija.

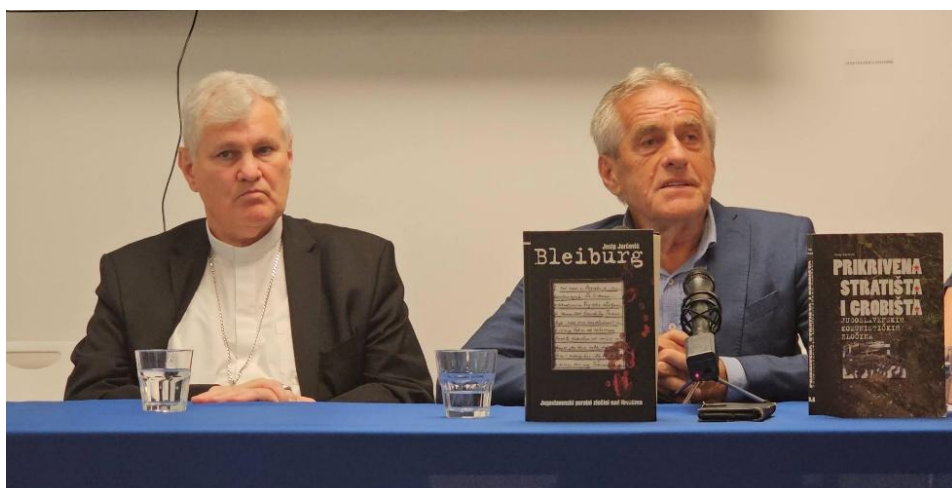
★Favoriti : .

ODRŽAN DRUGI OKRUGLI STOL: „Brinemo li o dostojanstvu svojih predaka?“
U organizaciji Udruge STAMEN, 17. lipnja 2026. u Kulturno-povijesnom centru u Sisku održan je Drugi okrugli stol pod nazivom „Brinemo li o dostojanstvu svojih predaka?“ – snažan i potreban skup posvećen istini, sjećanju i dostojanstvu žrtava poratnih i komunističkih zločina.

Na okruglom stolu sudjelovali su mons. dr. sc. Vlado Košić, sisački biskup, Roman Leljak, slovenski publicist i istraživač partizanskih i jugo-komunističkih zločina te dr. sc. Josip Jurčević, hrvatski povjesničar i dugogodišnji istraživač totalitarnih

sustava. Moderatorica skupa bila je Nada Prkačin, hrvatska ratna izvijestiteljica, autorica dokumentarnih filmova i novinarka.





Ovaj skup nastavak je plemenite inicijative pokojnog biskupa mons. Mile Bogovića, koji je cijeli svoj život posvetio rasvjetljavanju istine o hrvatskim mučenicima i potrebi osnivanja Memorijalnog groblja za žrtve partizanskih i jugo-komunističkih zločina Drugoga svjetskog rata i poraća kod Crkve hrvatskih mučenika na Udbini.

U vremenu kada se povijest često pokušava relativizirati, ovakvi susreti podsjećaju da bez istine nema ni pomirenja, a bez pijeteta prema mrtvima nema ni zdravih temelja za budućnost. Briga o dostojanstvu naših predaka nije pitanje prošlosti – to je pitanje našeg identiteta, savjesti i odgovornosti prema generacijama koje dolaze.









Hvala Udruzi STAMEN na ustrajnosti, hrabrosti i predanosti očuvanju povijesne istine kao i svim udrugama koje su dale potporu ovoj inicijativi te HBK. Jer narod koji zaboravi svoje mrtve, riskira izgubiti i svoju budućnost.

ZAŠTO MINISTARSTVO DROBILIČARA NIJE PROZVALO PROF. DR. SC. JOSIPA JURČEVIĆA? (PISMO PROFESORU JURČEVIĆU)

Dragi kolega Jurčeviću,

Na svom Facebooku objavio sam slijedeći tekst o Okruglom stolu: „Brinemo li o dostojanstvu svojih predaka?“ u Sisku:

**SUDJELOVAO I ROMAN LELJAK KOGA JE PROZVALO MINISTARSTVO
DROBILIČARA**

Najsustavnije poricanje i(li) znatno umanjivanje ustaških zločina počinjenih u logoru Jasenovac zastupljeno je ponajprije u javnim istupima i pisanjima povjesničara i povjesničara amatera Mladena Ivezića, Vladimira Mrkocija, Vladimira Horvata, Stipe Pilića, Blanke Matković, Igora Vukića, Josipa Pečarića, Stjepana Razuma i Romana Leljaka.



Zorica Gregurić je na lokaciji **Sisak, Sisačko-moslavačka županija.**

★Favoriti · 4 d. ·

ODRŽAN DRUGI OKRUGLI STOL: „Brinemo li o dostojanstvu svojih predaka?“ U organizaciji Udruge STAMEN, 17. lipnja 2026. u Kulturno-povijesnom centru u Sisku održan je Drugi okrugli stol pod nazivom „Brinemo li o dostojanstvu svojih predaka?“ – snažan i potreban skup posvećen istini, sjećanju i dostojanstvu žrtava poratnih i komunističkih zločina.

Na okruglom stolu sudjelovali su mons. dr. sc. Vlado Košić, sisački biskup, Roman Leljak, slovenski publicist i istraživač partizanskih i jugo-komunističkih zločina te dr. sc. Josip Jurčević, hrvatski povjesničar i dugogodišnji istraživač totalitarnih sustava. Moderatorica skupa bila je Nada Prkačin, hrvatska ratna izjaviteljica, autorica dokumentarnih filmova i novinarka.

Ovaj skup nastavak je plemenite inicijative pokojnog biskupa mons. Mile Bogovića, koji je cijeli svoj život posvetio rasvjetljavanju istine o hrvatskim mučenicima i potrebi osnivanja Memorijalnog groblja za žrtve partizanskih i jugo-komunističkih zločina Drugoga svjetskog rata i poraća kod Crkve hrvatskih mučenika na Udbini.

U vremenu kada se povijest često pokušava relativizirati, ovakvi susreti podsjećaju da bez istine nema ni pomirenja, a bez pijeteta prema mrtvima nema ni zdravih temelja za budućnost. Briga o dostojanstvu naših predaka nije pitanje prošlosti – to je pitanje našeg identiteta, savjesti i odgovornosti prema generacijama koje dolaze. Hvala Udruzi STAMEN na ustrajnosti, hrabrosti i predanosti očuvanju povijesne istine kao i svim udrugama koje su dale potporu ovoj inicijativi te HBK.

Jer narod koji zaboravi svoje mrtve, riskira izgubiti i svoju budućnost

Naravno o optužbi na antisemitizam Ministarstva drobiličara spomenuo sam jer je Leljak optužen. U tekstu nisam napisao da sam tada rekao da vjerojatno Tebe nisu spomenuli jer si saborski zastupnik, a zajedno smo bili osnivači optuženog

„Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ iako nismo bili na osnivačkoj Skupštini Društva, jer smo tada, kao i biskup Košić, bili na dočeku Darija Kordića:



<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/biskup-kosic-docekao-sam-kordica-jer-on-nije-ratni-zlocinac-nego-moralna-velicina-812218>

Naravno itekako ima puno razloga zašto Tebe nisu spomenuli.
Jedan od razloga je na primjer ovaj:

TON-SLIKA-POLITIKA - JOSIP JURČEVIĆ: "U Jasenovcu su bila iskapanja, ali je ostao protuhrvatski mit"



Z1 Televizija

40,525 views Premiered Apr 29, 2026 TON-SLIKA-POLITIKA

(29.4.2026.) Gost Davora Dijanovića je prof.dr. Josip Jurčević, hrvatski političar i povjesničar te zastupnik u Hrvatskome saboru.

<https://www.youtube.com/watch?v=DXI4nwW6o3w>

Međutim s obzirom da se radi o ministarstvu koje bi se trebalo baviti znanosti a ne se ugledati na 'znanost' Ive Goldsteina tj. Ive Drobilice vjerojatno im je itekako važan razlog Tvoj tekst:

SMATRA I DA JE ANALIZA MIRJANE KASAPOVIĆ TO DOKAZALA



Foto: Duško Jaramaz/PIXSELL

**JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI
ZNANSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO
DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA**

Hana Krnić

Hrvatski povjesničar **Josip Jurčević** za Direktno je komentirao novu knjigu **Ive Goldsteina** "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" kao i navode kako su zagrebački nadbiskup i kardinal **Alojzije Stepinac** i prvi hrvatski predsjednik doktor **Franjo Tuđman** bili antisemiti.

01.07.2022.

"Najprije treba naglasiti da je stručno, znanstvenu analizu njegove knjige dala profesorica s Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu **Mirjana Kasapović**. Dakle, ona je to znanstvenom metodologijom napravila i to ni u kojem smislu nije znanstvena knjiga jer ne poštuje znanstvene kriterije, koncepciju ni metodologiju. Zbog toga, sve što je u toj knjizi navedeno može se smatrati njegovim privatnim stajalištima koja su motivirana različitim razlozima osobnim, političkim ili nekim drugačijim razlozima", rekao je Jurčević.

Navodi kako Ivo Goldsteina ne treba uzimati ozbiljno te je podsjetio na to da je cijela njegova znanstvena karijera od početka obilježena "gafovima".

"To je u svojim memoarima napisao njegov mentor, pokojni profesor **Miroslav Brandt**, koji ga je primio kao svoga asistenta. Bio je šokiran kada ga je upozorio da je u jednom svojem, navodnom znanstvenom radu, naveo izvor koji uopće ne postoji. Profesor Brandt je očekivao racionalni odgovor od Goldsteina, ali ovaj je odgovorio kako to svi rade. Ostao je pri tome da navede i takav izvor. Prema tome, od njegovih znanstvenih početaka do danas radovi nemaju znanstvenu motivaciju pa tako ni vrijednost, a ni vjerodostojnost, već predstavljaju nekakva njegova osobna stajališta iz kojih stoje razni interesi, motivacije i tako dalje", kaže Jurčević.

Tvrdi kako njega ne treba uzimati u smislu toga da je znanstvenik, a da je to pokazala i recenzija Mirjane Kasapović.

"To nije ekskluzivno mišljenje, to je mišljenje i njegovog mentora. A sada je i doktorica Kasapović znanstvenom metodologijom analizirala njegovu knjigu koja nema nikakvu znanstvenu vrijednost", dodaje.

Ivo Goldstein u knjizi navodi kako je došao do otkrića o tome da su predsjednik Franjo Tuđman i kardinal Alojzije Stepinac imali antisemitske stavove.

"Ovo proglašavanje Stepinca, Tuđmana i drugih antisemitima ili slično je iz tog repertoara i tome ne bi trebalo pridavati pozornost jer se toliko puta blamirao u svojim javnim nastupima, od droblice u Jasenovcu do ostalih, rekao bih, iracionalnih stajališta koja nemaju nikakvih uporišta", kaže Jurčević.

Goldstein je u knjizi naveo kako su se u Jugoslaviji događali "anticionistički ispadi" te da je bila to "kontinuirana protuizraelska i protucionistička politika jugoslavenske države kojom je dirigirao **Josip Broz Tito**", a od takvih stavova nije odustao ni u poglavlju o protusemitizmu u samostalnoj Hrvatskoj u kojemu opet navodi protusemitske ispade u Sloveniji, Srbiji, Crnoj Gori i Bosni i Hercegovini.

"Socijalistička republika Hrvatska je bila pripadnica nesvrstanih zemalja i sukladno političkim interesima podupirala je cijeli niz zemalja u okruženju Izraela. Dakle, bila je protuizraelska država, ali pod politikom Josipa Broza Tita i jugoslavenske države dok s antisemitizmom nije imala veze, već s političkim i državnim interesima komunističke Jugoslavije", rekao je Jurčević.

<https://direktno.hr/direkt/jurcevic-za-direktno-goldsteina-ne-treba-smatrati-znanstvenikom-toliko-se-puta-blamirao-od-drobljice-do-drugih-iracionalnih-stajalista-278357/>

Da se radi o istinskom Ministarstvu znanosti oni ne bi optuživala tzv. revizioniste (pojam koji je iz SSSR prenio neškolovali amater Slavko Goldstein) jer im je najveći revizionist Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman.

Doista se to Ministarstvo znanosti ruga samo sebi znajući da je prof. Kasapović s nevjericom konstatirala da je Ivo 'došao do otkrića o tome da su predsjednik Franjo Tuđman i kardinal Alojzije Stepinac imali antisemitske stavove'.

Zato mislim da sam s pravom nazvao ovo navodno ministarstvo znanosti Ministarstvo drobiličara.

JOŠ JEDNA PETICIJA ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA

ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA ZBOG VUKIĆEVE KNJIGE

Peticiju kojom smo tražili da HAZU donese deklaraciju o slobodi istraživanja objavili smo i u knjizi:

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Međutim ova knjiga je nastala zbog potrebe za drugim takvim zahtjevom. Ovaj put se radilo o knjizi Igora Vukića, tada tajnika našeg društva – društva čije je članove Ministarstvo drobiličara optužilo za antisemitizam. Kada vidimo koliko je ljudi potpisalo samo peticije optužbe Ministarstva drobiličara opravdavaju taj novi naziv i navodi na pitanje: Zašto provode Politiku SRPASKOG SVETA?

RADNI LOGOR JASENOVAC

Šifra: 243940

Godina izdanja:2018

Država:HRVATSKA

Jezik izdanja:hrvatski

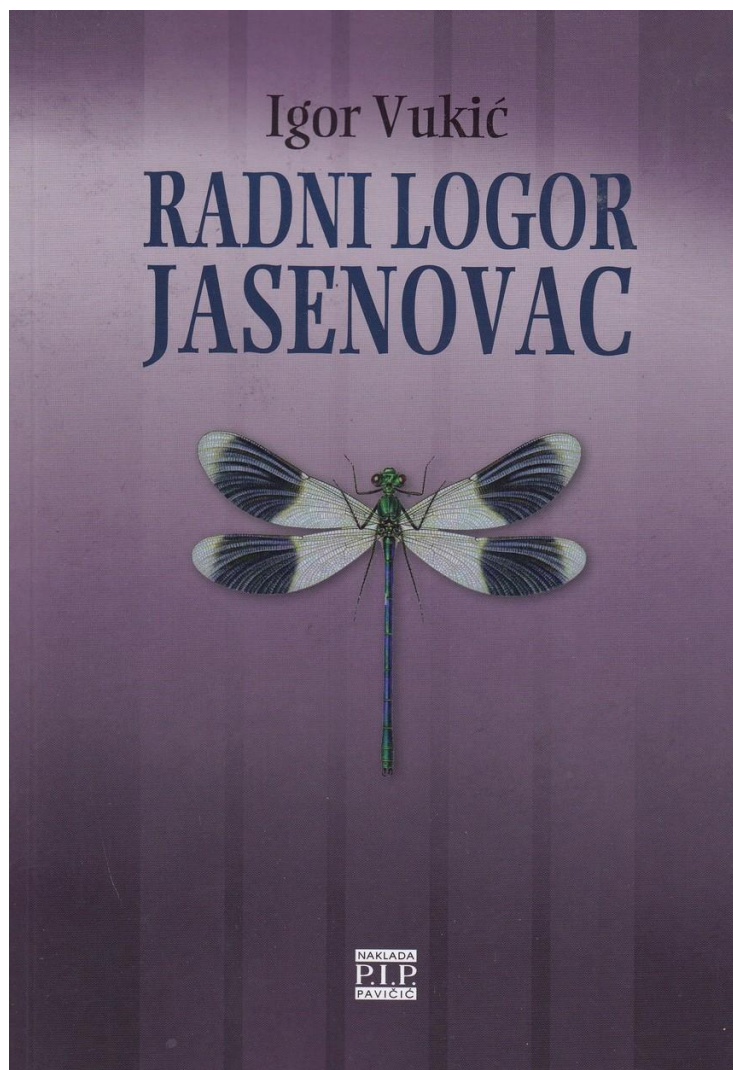
Uvez:Meki uvez

Broj stranica:336

Format:20 cm

ISBN:978-953-7949-15-0

Nakladnik:NAKLADA P.I.P. PAVIČIĆ



Naslov: Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja

Datum: Tue, 5 Jun 2018 09:44:47 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>, predsjednik@sabor.hr
<predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>

CC: hina@hina.hr <hina@hina.hr>, Hrvatska Radiotelevizija <hrt@hrt.hr>,
Igor Vukić <igor.vukic.zg@gmail.com>, Razum, dr. Stjepan:
<stjepan.razum@zg.t-com.hr>

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Šaljemo vam naš zahtjev: „Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja“ koji je u tri dana potpisalo 233 hrvatska rodoljuba.

Šaljemo vam ga iako je vama blizak novinar jučer, dakle poslije dva dana sakupljanja potpisa, u Večernjem listu prenio neistinitu tvrdnju kako smo vam ga već poslali tj. „e-mailovima zasuli državni vrh“. Poslije takve neistine, a vaš novinar se zapravo poziva na vas, odlučili smo prekinuti daljne sakupljanje potpisa i poslati vam naš zahtjev. Doista nismo očekivali neistinite tvrdnje iz „državnog vrha“.

S poštovanjem

Dr. sc. Stjepan Razum
Akademik Josip Pečarić

ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-ogradyje-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobar-dan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>

<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>)

zahtijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod,

da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam,

te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima istražiteljima slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata svoga rada

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cjelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju

radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Josip Stjepandić

Dr. sc. Mato Artuković

Petar Vulić, književnik

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Gojmir Milat

Josip Maršić

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik

Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaši“)

Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zaastupnik i veleposlanik u miru

Prof. dr. sc. Matko Marušić

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić.

mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru

doc. art. Marko Magdalenić

don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV

general Ljubo Ćesić Rojs

izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik

August Janeković

Doc. dr. sc. Marko Jukić

Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru

Tonko Martinis

Matija Grgat

Zdravko Vlaić

Dr. sc. Miroslav Međimorec

Blažena Magdić, umirovljenica

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Dijana Arbanas, Dubrovnik.

Mario Filipi

Siniša Posarić, književnik

Damir Tučkar, dipl. ing

Stipe Marić Mostar

General Ivan Tolj, književnik.

Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU

Branko Pek

Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata

Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik

Dr. sc. Jure Krišto

Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić
Tomislav Vuković, novinar
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Lili Benčik
Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina
Ivica Srdelić, Split
Dr. Ružica Čavar
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Željka Znidarčić
Angelina Barun
Tatjana Kren, prof.
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a
Goran Ante Blažeković
prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ
Paško Melvan
Stipo Pilić, prof.
Dr. ing. Marijan Papic
Don Lazar Čibarić
Ante Kraljević, književnik
Ivan Nađ
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ing Mijo (Mile) Kokan, Split
Zlatko Janković, Sesvete
Don Anđelko Kaćunko
Željko Leš
Mladen Deletis
Vlč. Vladimir Trkmić
Akademik Ante Matić
Vladimir Biondić, magistar prava
Dr. Vjekoslav Jazbec
Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Društva za povjestnicu Zagrebačke nadbiskupije "Tkalčić"
Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Jasenska Polić Biliško, prof.
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radia Melbourne
Daran Bašić, Hrvatsko nebo
Vera Primorac, književnica
Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Jozo Ćuk
Mladen Križanić, dipl. ing.

Mirko Strabić
Zdravko Ban
Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara
Luka Krilić
Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang
Prof. dr. Tomislav Sunić
Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivš zastupnik u Hrvatskom
državnom Saboru
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Mijo Razum
Kazimir Mikašek-Kazo, novinar
Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar
Dr. sc. Zlatko Vučić
Mag. sc. Drago Majić
Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
Miljenko Plišić
Katica Plišić
Marin Plišić
Branka Škugor
Igor Plišić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
Božidar Ručević, dipl. inž.
Stjepan Tuđman
Martina Orlovic
Zrinka Orlovic
Mate Orlovic
Zlatko Boni.
Mijo Maljković, novator iz Požege
Dr. sc. Tomislav Jonjić
Dr. sc. Ante Čuvalo
Prof. Ivana Čuvalo
Ivanka Haubrich,
Manda Haubrich,
Ivan Haubrich,
Branko Haubrich,
Kristina Vrebac
Ivanka Perković, učiteljica
Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada
Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta u Splitu
Branko Reić

Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, dipl. ing.
Andrija Mažić
Akademik Andrija Kaštelan
Mate Knezović, odvjetnik
Viktor Dukić
Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac
Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti
Dr. sc. Sanja Bilač
Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Goran Zekić
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj
Dajana Glavota, prof.
Šimun Pavlović
Ante Krišto, Split
Zdenkica Perković
Vesna Maletić
Bernardica Juretić
Anica Fridl
Marina Škunca
Krunoslav Golubičić (NHT)
Mato Lukačević (NHT)
Zemira Stajner
Nada Tropšek
Vladimir Hodalj
Zlatko Puškaš
Renata Pernar
Marija-Vesna Odošić
Hrvoje Jajaš
Dragica Dada Podunajec
Albina Anković-Arar
Ankica Livić
Hrvoje Poljičak
Tomislav Stanešić
Vilim Koretić
Štefanija Štefica Škegro
Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac, Hrv-i
Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar
Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika
Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik
Vlado Razum
mr. sc. Mirjana Jurić
Josipa Maras Kraljević, prof.
Dr. sc. Stipe Kutleša

Vinko Grgić, prof.
Suzana Šikić
Katarina Iskra, medicinska sestra
Đivo Bašić, Dubrovnik
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Željka Vendler Čepelak, dr. med. spec.obit. medicine.
Akademik Dubravko Jelčić
Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup u miru
Željko Soldo, inž. el. Zagreb
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Drago Duvnjak, dip. ing. građ.
Katarina Duvnjak, student
Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.
Prof. dr. sc. Boris Širola
Mr. sc. Mila Dundić
Vesna Školnik-Popović
Ivan Balić
Alojzije Kokorić, Tribunj
Bosiljka Bačura, dipl. iur.
Anto Periša
Marko Kutleša
Alojzije Petravic, umirovljenik
Pavao Brnada
Stjepan Svedrović
Ivana Babić
Hrvoje Budimir, Split
Mladen Kostić
Renata Nevistic, prof. defektolog
Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva
Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba
Ilija Vučur, doktorand
Kata Andrijević
Renato Smokrović
Ivo Poljak
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić
Niko Senjić
Kristina Dugan
Dražen Dugan
Ankica Pečarić, profesor povijesti
Zvonimir Josip Tumbri

Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač
Dr. sc. Marko Jerčinović
Dr. sc. Ivan Tepeš
Tomislav S. Krčmar
Ing. Krešimir Jurković
Eva Kirchmayer Bilić
Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,
Marija Peakić-Mikuljan, hrvatska književnica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u Mostaru
Prof. dr. sc. Ivica Veža
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Mihovil Biočić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
Prof. dr. sc. Alojz Hoblaj
Dr. sc. Zlatko Hasanbegović
Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest
<https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja>

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević
Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.
Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Katarina Peročević
Stjepan Ptiček, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke biskupije
Hrvoje Glavota
Diana Majhen
Josip Vučetić, dragovoljac.com
Damir Gracin
Zdravko Škokić, dipl. ing.
Vera Đurenec
Ivica Škiljo
Prof. dr. sc. Stanko Uršić
S. Zvonimira Nimac
Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš

Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu
Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.
Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne skupštine BIH
Prof. dr. sc. Marinko Erceg
Ivan Bagić
Đuro Jelović
Anto Čurić
Prof. dr. sc. Stojan Polić
Tomislav Čiček, dipl. ing.
General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.
Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF
Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist
Ivan Novak
Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog Obrambenoga Reda
Mate Rupić
Maksim Buljanović
Ankica Babin, prof.
Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistic
Josip Nevistic
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Anđela Hodžić, prof.
Stjepan Asić, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun
Vjekoslav Vrabec
Katarina Furjan
Josip Vuković
Zlatko Barišić
Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Đuro Janči, ilustrator, karikaturist
Mr. sc. Marica Đureković
Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku suradnju,
Sydney Australia

Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia
 Andrija Grgurevic, Geelong, Australia
 Ivo Lukic, Sydney, Australia
 Ante Gavranic, Sydney, Australia
 Ivana Beram, Sydney, Australia
 Ivan Uremovic, Sydney, Australia
 Tomo Beram, HOP, Australia
 Stjepan Furdek, Sydney, Australia
 Mile Beram, Sydney, Australia
 Krunoslav Gliha, umirovljenik
 Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva
 Dr. sc. Milko Brković

*

Tom Zahtjevu je posvećeno III. Poglavlje knjigeČ

III. HAJKA NA IGORA VUKIĆA	328
Za slobodu istraživanja i slobodu predstavljanja rezultata istraživanja	329
Prilozi, Zlatko Pinter, HTV se ograđuje od istine – a kad će od velikosrpske propagande!?	337
(Video) HRT se ogradio od gostovanja Igora Vukića na temu Jasenovca; GI Ivo Pilar i udruge iz domovinskog rata traže vraćanje snimke na stranice HRT-a...	339
Javor Novak: Hajka je započeta	341
Josip Pečarić, Govor na predstavljanju knjige „Istine i laži o Jastrebarskom“...	345
Prilog: Jure Burić, Laž Dobrice Ćosića	349
Mladen Ivezić, Dok laži vladaju, sotona hara	350
Zašto jučer u emisiji ‘Dobro jutro, Hrvatska’ nije bilo redovnog komentara Karoline Vidović Krišto?	353
Pozivamo Vas Na prosvjed Sop cenzuri – Pravo na istinu	354
Ike Mandurić: Ako je istraživanje istine o Jasenovcu revizionizam, ja sam za revizinozam!	355
Matko Marušić, Napadi na Igora Vukića i Karolinu Vidović Krišto su komunistički napad na slobodu znanstvenoga istraživanja i slobodu govora...	357
Mate Knezović, Istina o Jasenovcu: Opći napad totalitarista na slobodu	362
Marko Ljubić, Što je to časno u mirenju sa srpskim klevetama i lažima?.....	364
Igor Vukić članovima Programskog vijeća HRT-a: Poticanje rasprave o Jasenovcu treba nagraditi	371
Održan prosvjed protiv HRT-ove ograde emisije o Jasenovcu: ‘Stop cenzuri!’	373
Priopćenje Građanske Inicijative Ivo Pilar	375
Hrvoje Hitrec.: Očekujem i zajednički bilten SNV-a i HDZ-a	378
“Dvoboj” Vukić v. Klasić	380
Prilozi: Lili Benčik, Zvonimir Despot sebe proglašava mjerodavnim ocjenjivati što je ‘ptičji drek’, a što znanost?	383
Juraj Cigler, Tko je ostao posran „ptičjim drekom“ g. Despot?	387
Thompson i Vukić	388

Dan za pamćenje	391
Igor Vukić u Bujici	395
Zlatko Pinter, Hrvati se više ne mire s nametanjem kolektivne krivnje	398
Zvonimir Hodak, 'Oslobodioci' su ostali u židovskim vilama do danas, a ustaše samo 4 godine!	401
Zašto se jugo-komunistički povjesničari boje sučeljavanja s Igorom Vukićem?.....	402
Matko Marušić, Analiza nastupa Ive Goldsteina u tv emisiji Nedjeljom u 2....	405
Goldstein vam je poručio da ste glupi	414
Zvonimir Hodak, Zamislite Freda Matića kako u Vukovaru '91. skida 'antifašističke' tenkove i dere se 'živio drug Tito!'	417
Davor Dijanović, Hajka na Igora Vukića po provjerenome komunističkom receptu.....	419
Anđelko Kačunko, Zašto se neki boje istine i revizije laži o Jasenovcu?!	421

Žrtva tadašnjeg progona bila je Karolina Vidović Krišto, pa je IV. Poglavlje knjige posvećeno njoj:

IV. KAROLININ NESTANAK PO DRUGI PUT.....	425
HRT ne odgovara na upit – gdje je Karolina Vidović Krišto?	425
Protiv progona	426
HRT maknuo Karolinu Vidović Krišto iz emisije Dobro jutro, Hrvatska	428
(Crveni) fašisti na HRT-u 'dejstvuju'.....	429
Mladen Pavković, Smijenite Stankovića, a ne časne hrvatske novinare	431
Javor Novak, Hajka (još) nije okončana (dio 2.)	432
Javor Novak, Hajka još nije okončana (dio 3.).....	436
Damir Nuić, HRT nastavlja promovirati komunistički svjetonazor i jugoslavensku velikodržavnu ideju.....	440
Zvonimir Hodak, Ustaše se pretvoriše u 'ostaše'.....	442
Josip Jović, Karolinin nestanak po drugi put	447
Josip Pečarić, Plenkovićeve povjesničari.....	449
Prilog Josip Jović, Uvijek na HTV-u stradavaju „nacionalisti“.....	453
Igor Vukić je objavio i knjige:	

Publicistika

Vukić Igor

JASENOVAC IZ DANA U DAN: kronologija

Šifra: 249349

Godina izdanja:2019

Država:HRVATSKA

Jezik izdanja:hrvatski

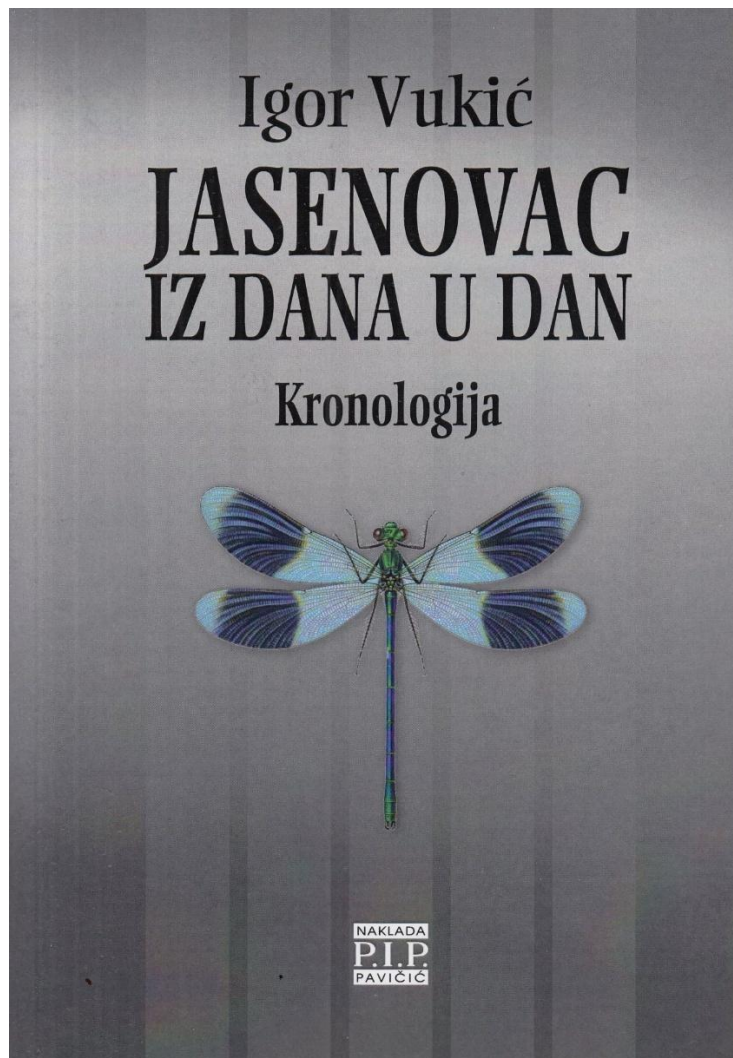
Uvez:Meki uvez

Broj stranica:213

Format:20 cm

ISBN:978-953-7949-18-1

Nakladnik:NAKLADA P.I.P. PAVIČIĆ



Hrvatska povijest
Vukić Igor

POVIJEST BROJEVA O JASENOVCU

Šifra: 269161

Godina izdanja:2024

Država:HRVATSKA

Jezik izdanja: hrvatski

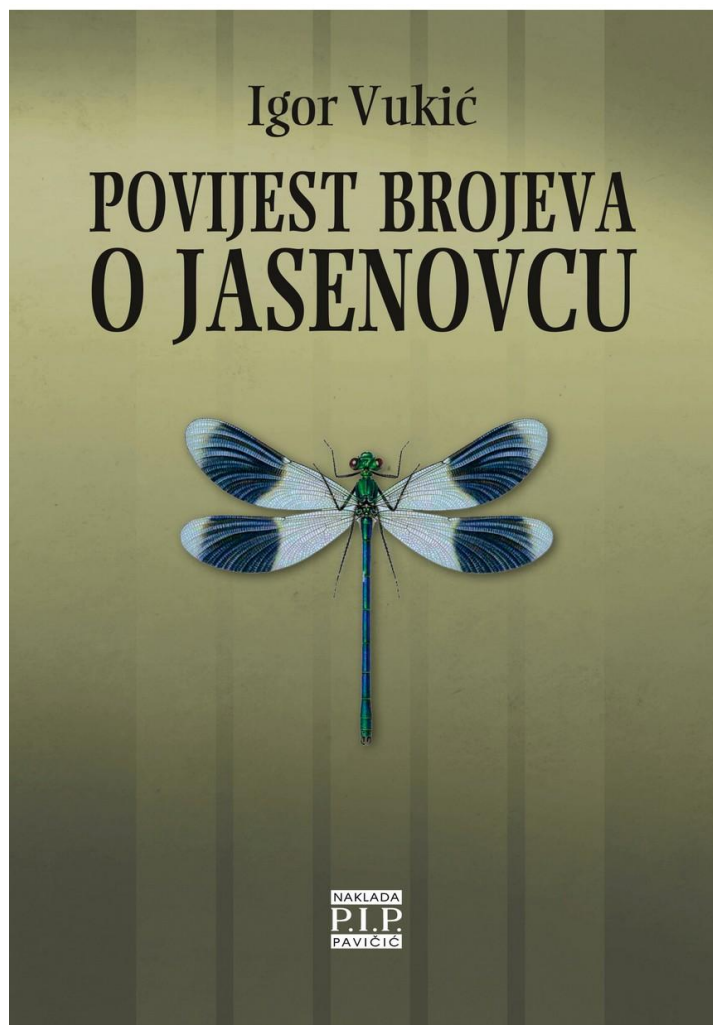
Uvez: Meki uvez

Broj stranica: 178

Format: 20 cm

ISBN: 9789537949273

Nakladnik: NAKLADA P.I.P. PAVIČIĆ



Doista kada vidimo kolike su velike zasluge Ministarstva drobiličara u Politici SRPSKOG SVETA vjerujem da će biti nagrađeni za to.

<https://www.knjizara-dominovic.hr/radni-logor-jasenovac-proizvod-6229/>

Akademik Josip Pečarić

KNJIGA: MLADEN SCHWARTZ VS. DROBILIČARI

UVOD



Mladen Schwartz u TV emisiji Željka Malnara U
predsjedničkoj rezidenciji, Z1 Televizija, veljača 2013.

Rođenje	<u>17. travnja 1947. Zagreb</u>
Smrt	<u>14. rujna 2017.(70 god.) Zagreb</u>

Više o Mladenu Schwartzu možete naći na:

https://hr.wikipedia.org/wiki/Mladen_Schwartz

Schwartz nas je napustio 2017., a ja sam Ivi Goldsteinu dao ime Ivo Drobilica godinu dana kasnije (14/11/2018):

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: ZAŠTO SAM ZA IVU GOLDSTEINA
SMISLIO NADIMAK 'IVO DROBILICA'

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-zasto-sam-za-ivu-goldsteina-smislio-nadimak-ivo-drobilica/>

Zašto?

Evo što o tome piše dr. sc. Vladimir Geiger na koga se pozivaju u Ministarstvu drobiličara optužujući nas za antisemitizam:

Goldsteinovu tezu o 'drobilici kostiju' zapisanu u njegovoj knjizi o logoru Jasenovac (izdana 2018.), ali izrečenu i za tjednik Globus te opetovanu u emisiji Nedjeljom u 2, komentirao je i dr. sc. Vladimir Geiger s Hrvatskog instituta za povijest. U recenziji spomeute Goldsteinove knjige Geiger se osvrnuo na manjak, odnosno nepostojanje forenzičkih dokaza kojima bi se mogle potvrditi ove Goldsteinove tvrdnje.

"Nedugo prije objave njegove prve znanstvene i akribične knjige o Jasenovcu, Goldstein je u tjedniku Globus od 5. svibnja 2018. iznio spasonosnu ideju kojom je objasnio što se dogodilo s mnogobrojnim leševima jasenovačkih logora:

„Na samom kraju rata, početkom travnja 1945., vratilo se nekoliko najviđenijih jasenovačkih koljača nakon dvije-dvije i pol godine u Jasenovac, jer su znali točno pozicije masovnih grobnica. Zapovijed je glasila da se 'tragovi grobova imaju uništiti po svaku cijenu'. U Gradini, na desnoj obali Save, tih je dana oko 500 logoraša 'spaljivalo leševe i kamufliralo masovne grobnice'. Na željeznim traverzama (koje su neki nazivali 'roštiljem') leševi su spaljivani, pa je u grobnice vraćan pepeo. 'Danima se crni dim zgarišta ljudskih ostataka dizao u nebo', zapisali su svjedoci. Osim toga, iz Reicha su dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa. Kada su patolozi 1964. otvorili neke grobnice, ustanovili su kako su mnogi leševi već 'istrulili i raspali se' te kako se ponegdje 'ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje'. A što bi se našlo danas, 75 godina nakon zločina?", citirao je dr. Geiger Goldsteinovu izjavu.

> *Jerusalem Post* Goldsteinove tvrdnje o Jasenovcu povezuje s negiranjem holokausta i srpskom propagandom

> *Američki magazin: Mitomanijsko izjednačavanje Srba i Židova u Jasenovcu* izraz je rastućeg antisemitizma u svijetu

> *Osvrt dr. sc. Geigera na Goldsteinovu knjigu o Jasenovcu: 'Ono čega nema moguće je izmaštati'*

“Priču o navodnim posebnim strojevima iz Njemačkog Reicha kojima su u Jasenovcu lomili kosti leševa, usitnjavali ih, i tako prikrili zločin, Goldstein je ponovio 17. lipnja 2018. na Hrvatskoj televiziji, u emisiji Nedjeljom u 2, gostujući kod Aleksandra Stankovića. Koliko je tih strojeva (“drobilica kostiju”) bilo, i kada i kako im se izgubio svaki trag, Goldstein nije pojasnio“, nastavlja Geiger.

“Navedenim izjavama o drobilici Goldstein je uskovitlao široke narodne mase, kao i pažnju “poštene inteligencije”.

<https://narod.hr/hrvatska/jerusalem-post-dotaknuo-se-goldsteinove-drobilice-kostiju-evo-sto-je-dr-sc-geiger-pisao-o-tome>

Da, Schwartz je umro 2017., ali pogledajte što za njega pišu u Židovskom biografskom leksikonu: (<https://zbl.lzmk.hr/?p=2103>):

“... kritičan je spram nekih oblika žid. politike, koje smatra pogodnima za izazivanje antisemitizma”

Izaziva li antisemitizam kada netko izmisli DROBILICU u Jasenovcu?

Izaziva li antisemitizam ono Ministarstvo koje osuđuje za antisemitizam nas koji ukazujemo na ovakve laži ili ono samo?

Za oca i sina Goldstein on je to doista tvrdio i dok nije sin postao Ivo Drobilica. Napadao je *Efraima Zuroffa*.

Za mnoge je to tvrdio i dok nije postalo jasno da su mnogi na koje je ukazao drobiličari (naravno, ne moramo se u svemu slagati) ili kako ih po Sun Tzu-u nazivam NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA.

Istina i sam Zuroff je tražio od hrvatskih vlasti zabranu knjige:

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

(izdanje na engleskom: J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.)

A hrvatske vlasti ga nagrađuju REDOM KNEZA TRPIMIRA S OGRLICOM I DANICOM. Nagrađuju čovjeka pomoću kojega su Srbi, uz i Gideona Greifa, čini se uspjeli oprati srpske ruke kao krivce za istrebljenje 94% srpskih Židova u Drugom svjetskom ratu i do kolovoza 1942. godine postizanja statusa jedne od prvih zemalja Europe koje su bile „Judenfrei“.

Kada je David Goldman napao Goldsteina zbog njegove drobilice JUSP JASENOVAC je stao u njegovu obranu. Valjda zato što je Ivo Drobilica veleposlanik koji je u Parizu držao sliku jednog od najvećih svjetskih ubojica JB Tita, a najveći revizionist mu je Utemeljitelj RH akademik Franjo Tuđman. A Zuroffa su nagradili za osobit doprinos borbi protiv povijesnog revizionizma.

Sada uz to stoji i ministarstvo stranke koju je osnovao Franjo Tuđman najveći revizionist po NAJOGAVNIJIM MEĐU NAJOGAVNIJIMA! Ako je to tako, zar nisam u pravu kad ga zovem MINISTARSTVO DROBILIČARA?

Prvo poglavlje je o mojoj knjizi „BRANI LI GOLDSTEIN NDH? ZAGREB, 2002.“ koja je nastala zahvaljujući samom Mladenu Schwartzu. Interesantno je da tekst u kome to spominjem je o Ivi Drobilici.

Drugo poglavlje je o MUZEJ U WANSEEU na čiju važnost je Schwartz upozoravao. Pitam se koliko ljudi u RH zna da se u tom muzeju, koji je postavio

Svjetski židovski kongres, ne spominje Jasenovac, a spominje Sajmište u Beogradu. Znaju li to u Ministarstvu drobiličara?

Na kraju je poglavlje sa ostalim tekstovima iz mojih knjiga u kojima se on spominje.

Akademik Josip Pečarić

https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/48709-knjiga-akademika-josipa-pecarica-mladen-schwartz-vs-drobilicari?fbclid=IwY2xjawTMbg9leHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHmnU2FKZVAH9pWCgYtVJKafCbZGCF0jeeh2-sg6sPrxjBLNSHc2e8GrYU6sz_aem_-URuPdyDJIZG4lQleSVt3w
<https://www.tjedno.hr/pecaric-muzej-u-wanseu-spominje-sajmiste-u-beogradu-a-ne-jasenovac/>

JE LI MINISTARSTVU DROBILIČARA ANTISEMITSKA I MATICA HRVATSKA?

Još uvijek pokušavam shvatiti zašto sa antisemit po Ministarstvu drobiličara. Istina, na udaru Ministarstva bio sam i kada mu je Ministar bio Jovanović, Naime na fakultetu su mi produžili rad do 70. godine, ali Ministarstvo je odbilo davati takvima plaće.

Tada sam usporedio po broju objavljenih znanstvenih radova tri čelna čovjeka tog ministarstva sa mnom i ispostavilo se da oni i oko 60 a ja oko 660. Vratit će nam mi plaće poslije 2-3 mjeseca.

Je li to i sada slučaj? Tada sam gledao domaće izvore. Danas je popularan SCOPUS (po njemu Sveučilište u Stanfordu pravi liste 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu).

Imam podatke za sebe od 16.6.2026.:

Scopus: publikacija: 871, citata: 9261.

Bilo bi zanimljivo vidjeti imaju li toliko ukupno svi zaposleni u Ministarstvu koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti!

Znali bi tada koliko sam ja opasan antisemit po njima, zar ne?

Osi toga, na pameti mi je i pitanje iz naslova ovog teksta.

Zašto?

Objasnio sam tekstom DROBILIČARI zašto je to ime prikladno i za naše Ministarstvo koje bi trebalo biti za znanost.

U tom tekstu se čak 4 (četiri) puta spominje ime nekadašnjeg predsjednika Matice Hrvatske Filipa Lukasa.

O njemu sam napisao dvije knjige.

Prva je:

J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.

Uvod te knjige počinje ovako:

„Ovih dana u Zagrebu je započela nova ideološka borba protiv uglednih Hrvata iz vremena NDH jer jugo-komunistička povjesnica svakim danom pokazuje svoje lažno lice. Oni koji je nameću u RH znaju da stalnim ponavljanjem laži nešto I ostaje u glavama nekih ljudi, a njima osigurava privilegije kod vlasti koje su poslušne svjetskim moćnicima koji su bili protiv stvaranja hrvatske države.

U ovoj knjizi su dani tekstovi iz mojih knjiga u Kojima se spominje Filip Lukas, na koga je već bila pokrenuta hajka kada je zbog odnosa prema njemu napadnut tadašnji predsjednik Matice Hrvatske Igor Zidić.“

Hajku koju su pokrenuli Goldsteini zaustavio sam tako što sam ismijao tatu Slavka i taj tekst dajem u Prilogu.

Dvadesetak godina kasnije pokrenuli su postupak da se četvorici uglednih Hrvata maknu imena s ulica u Zagrebu.

Zašto i Lukasu vidi se iz naslova jednog od uvodnih tekstova:

PONIŠTENJA SMRTNA PRESUDA KOMUNISTIČKIH VLASTI – FILIP
LUKAS JE NEVIN ČOVJEK!

Da, ne može biti nevin netko koga je Partija osudila na smrt. A znamo da su na vlasti on koji ne poštuju sudstvo u RH i još nisu odgovarali za te zločine!

Otud i druga knjiga:

J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/LukasGoldsteini.pdf>

Drobilica je već općeprihvaćeno ime koje sam dao Ivi Goldsteinu, pa se spominje u Uvodu ove knjige:

„Još 2001. hajku na Filipa Lukasa započeli su Goldsteini knjigom *Holokaust u Zagrebu*. Na tu knjigu odgovorio sam knjigom

J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

Izbor Igora Zidića za predsjednika Matice Hrvatske još više je pojačan taj napad tekstom Slavka Goldsteina Odgovorio sam tekstom:

MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE

Hrvatsko slovo, 14. veljače 2003.

Poslije pojave tog teksta zatišje dok s dolaskom na vlast Možemovaca to nije ponovo pokrenuto. Naravno potpora 'istoričara' nije izostala pa ju je dao i Ivo Goldstein, koji je danas poznat kao Ivo Drobilica zbog poznatog 'znanstvenog otkrića' drobilice kostiju u Jasenovcu. Otud i moja knjiga:

J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>

Možemovci su na vlasti i u drugom mandatu, pa se hajka nastavlja.

*

Iz uvodnog dijela te knjige upozoravan na tekst koji pokazuje da u Ministarstvu drobiličara s pravom vjeruju da je Matica Hrvatska antisemitska ustanova:

MATICA HRVATSKA NE MOŽE VJEROVATI ŠTO
RADI TOMAŠEVIĆ: 'FILIP LUKAS USTAŠA? PROČITAJTE OVO'

Sigurno je i to moje 'spašavanje' predsjednica Matice Hrvatske kao očito antisemitske organizacije na koju su upravo ukazali Ivo Drobilica nekadašnji sveučilišni profesor povijesti i čovjek koji se lažno predstavlja kao akademik, pa čak ga i Sudstvo u RH podržava u tome, doprinjeli u ovoj pravednoj osudi Ministarstva drobiličara da sam ja antisemit.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE

Hrvatsko slovo, 14. veljače 2003.

Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein još prije pojave knjige *Holokaust u Zagrebu*, nastavljena je u samoj knjizi i tako – sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u *Nacionalu* 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: „Matica hrvatska *ne želi osuditi* antižidovstvo svog čelnika u NDH“), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojemu, među ostalim piše: „Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljeto 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik? U knjizi Ive Goldsteina ‚Holokaust u Zagrebu‘, kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da ‚sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj‘, a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama, vlasništvo Židova Sternberga‘, pa iako ‚ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske‘ potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da ‚izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske‘.“

U redu je kad on otima, ali ako to rade drugi...

Odmah pada u oči kako konstatacija „sada postoji mogućnost“ kod Slavka Goldsteina postaje „besramno zahtijevanje pljačke imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice Hrvatske“. Da bi se ta lažna i zlonamjerna interpretacija pisma pojačala, Goldstein iz rečenice „Kako nam je saopćeno, ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske“, izbacuje prvi dio jer bi bilo očito da im je saopćeno, vjerojatno i ukazano na mogućnost da mogu računati na tu zgradu, jer je i prirodno da Matica hrvatska u hrvatskoj državi dobije i bolje uvjete rada od onih koje je imala u Jugoslaviji. Mržnju prema hrvatskom narodu Goldstein pokazuje upravo ovom mržnjom prema Matici, i to je očito iz dijela pisma kada tvrdi da je Lukas „besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova“ iako u pismu spominju nekretnine koje će, kako im je priopćeno, prijeći u vlasništvo NDH.

Naravno, možemo i razumjeti da neki ljubitelj Jugoslavije zagovara da Matica ne bi smjela primiti neku zgradu jer joj tu zgradu daje država koja nije po volji tom čovjeku. Razlog koji navodi Goldstein, jer je to postalo vlasništvo otuđivanjem nečije imovine, očito nije i ne može biti stvarni razlog. Zašto? Pa upravo je Slavko

Goldstein bio pripadnikom komunističko-partizanskih vlasti koji su oduzeli gotovo sve privatno vlasništvo ljudima u državi koju su osnovali! Ili Slavko Goldstein doista misli da je u redu kada on otima, a nije kada netko drugi to radi? A da to će sve biti još besramnije pokazuje Goldstein u nastavku pisma kada, taj pripadnik vojske koja je izbacivala ljude iz stanova, znajući ih i ubijati, pokazuje zabrinutost nad stanarima te zgrade: „Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa ‚Židovom Sternbergom‘ i njegovom obitelji čija bi imovina ‚savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama‘ i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu ‚u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće‘.“

Mržnja prema Matici (kao simbolu hrvatskog naroda, naravno) koja izbija iz ove rečenice vidljiva je jer konstataciju zašto im trebaju prostorije Goldstein povezuje s onim što su radili on i njegovi sudrugovi: izbacivali stanare. Mržnju prema hrvatskom narodu, koju su oni pokazivali kroz cijeli svoj rad (naročito 1945.), on pripisuje vlastima NDH prema svojim građanima. Nije mu palo na pamet da se tim stanarima moglo (zašto ne i oni sami) naći možda još bolje uvjete stanovanja. Kao da vlasnici stanova i inače ne raspolažu svojim vlasništvom na način kako oni smatraju da trebaju, a u skladu sa zakonom.

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici matičina pisma barem zapitali za sudbinu Sternbergovih i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće? Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima *Nacionala* sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. *Holokausta u Zagrebu* piše: „Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. Sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljedni čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. Travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD.“ Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, prema Goldsteinima, žele izbaciti iz njihove kuće 8. kolovoza 1941. godine! Ako je i od Goldsteina, mnogo je.

Što je drugom sramotno, Goldsteinu je normalno

Inače, pozivanje na knjigu *Holokaust u Zagrebu* doista je smiješno, kada je poznato da se radi o običnom antihrvatskom pamfletu. Pokazivati hrvatskoj javnosti o kakvom je pamfletu riječ i kroz ovo Goldsteinovo pismo doista je dostojno autora te knjige. A još i zahtijevati da Predsjedništvo Matice podrži Goldsteina u njihovoj antihrvatskoj histeriji, tj. zahtijevati da se distanciraju od sasvim normalnih postupaka MH iz 1941. i da se ti postupci proglaš bezdušnim, doista je izvan svake pameti. Razumljivo je da tako nešto mogu učiniti pojedini članovi Matice, koji su u ovom režimu postali i ravnatelji, kao recimo Vlaho Bogišić koji „tvrdi da je svaki njegov pokušaj da se u MH kritički raspravi o kontroverznim razdobljima MH, prije svega 30-im godinama, završio neuspjehom:

„Nema modernoga društva, pa ni MH, koje se nije u stanju osvrnuti na svoju prošlost. U MH ne postoji ni približan konsenzus o tim spornim pitanjima i zato se o njima ne govori već 12 godina. Vlado Gotovac i Josip Bratulić afirmativno su govorili o Lukasu. Ni između predsjednika i potpredsjednika, a kamoli između tijela i članstva ne postoji konsenzus. MH nema snage da se s tim suoči”. Vjerojatno se Bogišiću ne sviđa prohrvatsko djelovanje MH, kao uostalom ni Goldsteinima, ali očekivati da takova bude sama institucija ili da njezini predsjednici private priglupe “argumente” Goldstenovih, zaista nema nikakva smisla.

Iako sam u svojoj knjizi, koju Goldstein napada, već konstatirao da iz knjige Goldsteinovih izvire njihova želja da je u NDH stradalo još više Židova, jer bi tako lakše bilo očuvati Jugoslaviju, ipak sam se sledio kada sam ponovo pročitao potvrdu tih mojih tvrdnji i u *Nacionalu*: “Zidić je Goldsteinu objasnio da je to za njega mučna stvar koju mora istražiti, a čuo je da je Lukas spasio jednu židovsku djevojčicu. Goldstein je uzvratio opaskom da je i Hitler spasio pet Židova kad se Furchtwenger, znameniti dirigent Berlinske filharmonije, požalio da bez njih ne može dobro svirati.”

Hrvata Lukasa, koji je navodno želio kuću jednog Židova, Goldstein izjednačava s Hitlerom. Kolika je ta njegova mržnja prema hrvatskom narodu kad čini takve usporedbe? Kako tako nešto može i pomisliti, a kamoli napisati!

Strašno mi je povjerovati da postoje ljudi kojima je jedna zgrada važnija od života jedne djevojčice. Užas! To jugokomunist Goldstein i želi izazvati kod nas. Očekuje da tu našu odvratnost prema takvim ljudima adresiramo na Židove. Svjesno izaziva antisemitizam. Misli li, zaista, da ćemo nasjesti? Pa ljudi u Hrvatskoj dobro znaju da se oni u obrani takva svog opredjeljenja samo koriste židovstvom. Zar on misli da mi ne znamo kako su Židovi prošli svoju kalvariju, kao što su Hrvati prošli svoju?

Kao da mi ne znamo kakvi su stvarni Židovi. Pa samo ja sam napisao stotinjak znanstvenih radova i par knjiga sa Židovima (objavljeni su u mnogim zemljama svijeta). Židovi iz Izraela distribuirali su englesku verziju mojih knjiga o Jasenovcu (ta je ista knjiga – obračun s velikosrpskim „genocidologom“ dr. Milanom Bulajićem bila prema Goldsteinima revizionistička – u za njih negativnom značenju). I u uredništvu časopisa koji sam osnovao i čiji sam glavni urednik ima više Židova nego Hrvata. Siguran sam da nikome od njih nije važnija kuća od djevojčice. Pače sramotno je takvu mogućnost i spomenuti, a kod Goldsteina je tako nešto potpuno normalno.

U ovom slučaju očito se i ne radi o zahtjevu MH za oduzimanjem spomenute kuće, pa je još sramotnije da čovjek koji je spasio židovsku djevojčicu, umjesto da postane pravednik među narodima, dobije etikete koje mu lijepe Goldsteini.

Što žele Goldsteini postići? Naravno ono od čega nas tobože žele zaštititi: „Iz dugogodišnjeg iskustva, koje mi se potvrdilo i u susretima na nedavnom putovanju u Austriju, Njemačku i Izrael (simpozij u organizaciji dr. Milana Bulajića, op. J. P.), dobro znam da u demokratskom svijetu za odnos prema Hrvatskoj nema ničeg dugoročno pogubnijeg od povremeno podgrijavanih sumnji da se današnja Hrvatska nije sposobna osloboditi nekih recidiva zločinačke NDH.“ Kao da nama

nije jasno da to Goldsteini i rade. Pa najbolji je primjer „podgrijavanih sumnji“ ovaj montirani slučaj s Maticom hrvatskom.

**PISMO DVA AKADEMIKA, BISKUPA I
GENERALA / NAPAD NA DR. SC. Marija
JAREBA**

**MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”
ODGOVOR DON ANĐELKU KAĆUNKU**

Dragi don Anđelko,

Zahvaljujem Ti na novom, po običaju duhovitom, komentaru mog govora:

Subject: Re: MIRO GAVRAN – “OSOBA GODINE 2023.”

Date: Tue, 13 Feb 2024 17:07:29 +0100

From: Anđelko Kaćunko <crodonangelo@gmail.com>

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Sjajan si, frateljo - nenadmašan!

Tako možeš samo ti... - sjajan govor, za sjajnoga hrvatskog čovjeka kakav je Gavran (zanimljivo, prezime mu završava na -AN, kao i Tuđmanu :))!

Posebno je važno što si spomenuo s razlogom nesuđenog akademika Drobilicu.

Međutim, ne znam je li javnosti poznato - kao što ti i ja dobro znademo - da on, kao povjesničar i kao "istoričar", ima čak DVA doktorata:

prvo DR. ide mu ispred imena - dr. Ivo, a drugo DR. mu je ispred prezimena, ali bez točke i stapa se s prezimenom (HAZU će utvrditi po kojem je to pravopisu!) - DRobilica.

Jasno, dodatak koji dotičnik najčešće koristi zapravo mu je nadimak - Goldstein!

O tome smo nas dvojica već izmjenjivali misli u e-dopisivanju pa mi je zato ovo palo na pamet... :D

Živ mi bio!

Moj govor s priložima objavio je portal bezcenzute.hr:

<https://becenzute.hr/toptema/miro-gavran-osoba-godine-2023/>

O samom predstavljanju je objavljen (na više portala) i tekst koji dajem u Prilogu:

MIRI GAVRANU URUČENO PRIZNANJE – OSOBA GODINE!

<https://kamenjar.com/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

<https://infokiosk.net/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

<https://fenix-magazin.de/osoba-godine-miri-gavranu-uruceno-priznanje-pred-punom-dvoranom-specijalne-policije-iz-domovinskog-rata-rh-u-zagrebu/>

<https://www.tjedno.hr/miro-gavran-osoba-godine-2/>

<https://www.croexpress.eu/udruga-hrvatskih-branitelja-domovinskog-rata-91-proglasila-je-miru-gavrana-predsjednika-matice-hrvatske-osobom-2023-godine/>

<https://infokiosk.net/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

<https://bezczensure.hr/toptema/miri-gavranu-uruceno-priznanje-osoba-godine/>

Komentirajući na 'Tvoj' način to je bilo doista prava dodjela braniteljskog priznanja: Pavković, Filipi i ja:

J. Pečarić, *Mladen Pavković*, Zagreb, 2020., str.321.

J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>

Ja?

Pa u jednom razgovoru na TV Jadran u Splitu nazvali su me „*branitelj branitelja*“, što je meni izuzetno draga 'titula'.

Kako je drugi predstavljatelj Mario Filipi imao sjajan govor nadam se da će ga i objaviti.

Još dva prijatelja su sudjelovali u ovoj svečanosti- Naime, moj imenjak Joško Ševo pročitao pjesmu Ivana Tolja – „Duša Hrvata“:

J. Pečarić, *General Ivan Tolj*, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

Ta knjiga i počinje pjesmom ANIMA CROATORUM (DUŠA HRVATA)!

Mladen je u jednom trenutku primijetio da je nazočan Matičin književni tajnik Božidar Petrač. Nezahvalno je pisati tko je sve bio nazočan i od književnika i od matičara. Neka mi bude dopušteno da spomenem još dva imena prof. dr. sc. Vanda Babić Galić i dr. sc. Stijepo Mijović Kočan:

J. Pečarić, *Stijepo Mijović Kočan*, Zagreb, 2020, str. 362.

J. Pečarić, *Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima*, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>

Vanda je na fotografiji prva s lijeva ona je moja Bokeljka i savjetnica ministra Grlić-Radmara koji je također i član Matice hrvatske i koji je u svom govoru lijepo govorio o izlaganje Marija Filipija.

Ministar je govorio o tome kako **Austrijska pokrajina Štajerska od akademske godine 2024./25. uvodi hrvatski jezik kao samostalan predmet nastave materinskoga jezika u svoj redovni školski sustav. O tome možete čitati na nizu portala, kao npr.:**

<https://narod.hr/eu/austrijska-pokrajina-uvodi-hrvatski-jezik-kao-predmet-u-skolama>

Završetak mog govora tj. pitanje zašto Gavran nije redoviti član HAZU komentirala je i tajnica akademijinog Razreda za književnost akademkinja Dubravka Oraić Tolić, pa se možemo nadati da će doista – kako Ti kažeš – sjajni

hrvatski ljudi postajati i akademici, a za Gavrana je tako očita nepravda što to već nije. Inače suprug kolegica Oraić Tolić je bio moj veliki prijatelj Benjamin Tolić: J. Pečarić, *Benjamin Tolić*, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>

Tu knjigu sam uspio objaviti prije nego nas je napustio. A kolegica Dubravka je i potpredsjednica Matice hrvatske.

A potpredsjednik Matice hrvatske koji je također bio nazočan je povjesničar dr. sc. Mario Jareb¹⁶. S njim sam imao žestoku polemiku oko interpretacija onoga što je on pronašao o ZDS. Zašto bi se u svemu slagali, ali činjenica da su meni itekako bili dragocjena ta njegova istraživanja. Zapravo kada sam kontaktirao dr. sc. Mata Artukovića koji je kao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod i postavio Tuđmanovu bistu, koju je odmah kada je umjesto njega postao ravnatelj uklonio sadašnji kandidat za akademika, on se zapitao zašto u Akademiji ne predlažu povjesničare koji to doista zaslužuju, pa je spomenuo i dr. Jareba. Čini se da je HAZU nepravda ne samo prema predsjedniku već i kada je u pitanju potpredsjednik Matice,

S druge strane nepravda je bila što recimo i sam Artuković nije bio kandidat za hrvatskog akademika.

A odgovor je vjerojatno dan u mojoj knjizi:

J. Pečarić, *Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.

Naime kada se za akademika predlažu nositelji jugo-komunističke paradigme u povijesti zar može uopće biti predložen netko o kome ima u toj knjizi i poglavlje: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' 168

DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO- ŽIDOVSKIM ODNOSIMA

KROZ POVIJEST 168

POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA'

TRAJE VEĆ 130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM

JUGOSLAVENIMA 177

M. ARTUKOVIĆ: JUGOSLAVIJA JEST NESTALA, ALI JUGOSLAVENSTVO JE NAJŽIVLJE U HRVATSKOJ 190

NISU PROBLEM VUČIĆ, VULIN ILI DAČIĆ, NEGO ONI U

HRVATSKOJ KOJI IM DAJU OPRAVDANJE SVOJIM SULUDIM

OPTUŽBAMA RH ZA FAŠIZACIJU I USTAŠTVO! 202

DAVOR DIJANOVIĆ, IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI

PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE

ZLOČINAČKA IDEJA 213

Kada Tvoji pronalasci dovedu do novog imena pa Ti prethodno prezime postane nadimak, kako Ti don Anđelko konstatiraš, onda si podoban za Akademiju. Ako napadaš Utemeljitelja RH ili uklanjaš njegovu bistu onda si podoban, ali nemaš ako još prethodnoj državi objavljuješ znanstvene članke o kultu „Ugroženog Srbina“.

¹⁶ Vidjeti prilog koji je nastao zahvaljujući Jarebovim istraživanjima.

Posebno mi je važno što si otklonio moj strah da sam previše govorio o dr. sc. Ivu DRobilici: *Posebno je važno što si spomenuo s razlogom nesuđenog akademika Drobilicu.*

A nazočnost Ministra Grlić-Radmana mogla me je odvesti na to da više govorim o DRobilici nego o našem slavljeniku.

Zašto kada znamo da Vlada u kojoj on jeste podržava laži o Jasenovcu?

Još kada sam s prof. dr. sc. Matkom Marušićem (J. Pečarić, *Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić*, Zagreb, 2021. str. 444.: i prof. Marušić i ja smo na listama 2% najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu) pisao pisma vlastima o objavljenim znanstvenom radu i metodi koja pokazuje kako je današnji popis žrtava u Jasenovcu lažan – jedini POZITIVAN odgovor dobio sam od ministra Grlić-Radmana!

Također, prema žestini kojom se Predsjednik Milanović obrušio na Ministra Grlić-Radmana da se zaključiti da je Ministar na tom tragu odigrao ključnu ulogu u zaustavljanju novog imenovanja za veleposlanika dr. sc. Iva DRobilice. O tome sam napisao knjigu:

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

U toj knjizi ima veliko poglavlje GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSEDNICIMA) str. 168.-323. o drobilici dr. sc. Iva DRobilice.

Petnaestak pisama koje je s priložima dobio koja pokazuju da je dr. sc. Ivo DRobilica svojim 'pronaskom' postao poznat i rugaju mu se i u svijetu nije bilo dovoljno Predsjedniku da shvati da takvi ne doprinose ugledu RH. (Valjda ga nije upravo zato i predložio.)

Kad bih se tu zaustavi vjerojatno bi već bilo previše DRobilice u tom govoru.

Ali kako se zaustaviti kada mi je DRobilica tužio zbog knjige u kojoj pozitivno pišem o Predsjedniku:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Kako da ne spomenem DRobiličine svjedokinje Sanju i Teresu.

Kako ne spomenuti Teresino svjedočenje:

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

A najsmješnije je što je na kraju sam DRobilica ili netko kome on vjeruje shvatio koliko je glupo tužiti me za knjigu o Puhovskom i da samo doliva ulje na vatru

onima koji za njegovu kćerku kažu da je glupa pa tu presudu spominje u najnovijoj knjizi „Povijesni revizionizam i neoustaštvo - Hrvatska 1989-2023." na str. 221.:
... *Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH (J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002., JP) čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek).*

Doista bi bilo previše DRobilice, i dobro je bilo što o ovome nisam tamo govorio. Jer govor je bio, za *sjajnoga hrvatskog čovjeka kakav je Gavran*, zar ne!

Josip Pečarić

PRILOG

**KARAMARKO ŽESTOKO KRITIZIRA PLENKOVIĆA I
OBULJEN: DRŽAVA FINANCIRA NAKARADNI
VELIKOSRPSKI IGROKAZ**

28. srpnja 2026.

u **Aktualno**



*Bivši oprao
sadašnjeg
šefa HDZ-a...*

Foto: Tomislav Karamarko fb

Politička analiza

Bivši predsjednik HDZ-a i nekadašnji potpredsjednik Vlade Tomislav Karamarko oštro je kritizirao premijera Andreja Plenkovića i ministricu kulture Ninu Obuljen-Koržinek, ustvrdivši da država financira, kako je naveo, “nakaradni velikosrpski igrokaz”, dok se istodobno ponovno otvara rasprava o pozdravu “Za dom spremni”.

U objavi na društvenim mrežama Karamarko je ustvrdio da se u Srbiji rehabilitiraju osobe povezane s četničkim pokretom, dok se u Hrvatskoj, prema njegovim riječima, financiraju kulturni projekti srpske nacionalne manjine.

“Opet oni o pozdravu ‘Za dom spremni’... Strašan problem, jer evo ih, dolaze ustaše i opet će klati. Dok se u Beogradu razmišlja da jedan stadion dobije ime po Draži Mihailoviću, uz već otvoren muzej tog nacističkog suradnika, u tzv. RH niče 40-ak ‘kulturnih’ centara srpske manjine”, napisao je.

Povijest

Dodao je kako smatra da se “uz pojačane napore” ponovno pokušava afirmirati, kako je naveo, “velikosrpsko talambasanje po Lici, Dalmaciji i zapadnoj Bosni”, ustvrdivši da se takvi projekti financiraju novcem hrvatskih poreznih obveznika.

O pozdravu “Za dom spremni”

Karamarko je ranije veću objavu posvetio raspravi o pozdravu “Za dom spremni”, a sada ju je i ponovio, ocijenivši da hrvatski narod i dalje nosi “teret nametnute krivnje” te da nakon Domovinskog rata ima pravo “biti pobjednik i biti svoj na svome”.

Istaknuo je kako smatra da je nakon 1945. uspostavljen komunistički sustav obilježen “terorom, diktaturom i progonom nacionalne misli”, dok je Domovinski rat, prema njegovim riječima, Hrvatskoj donio nacionalnu slobodu i demokraciju. U tom je kontekstu ustvrdio da su rasprave o hrvatskim simbolima i obilježjima Domovinskog rata nastavak ideoloških sukoba iz prošlosti.

Jezični resursi

Pozivanje na akademika Pečarića

Karamarko se pozvao i na obraćanje akademika Josipa Pečarića Ustavnom sudu, navodeći kako on smatra da se pozdrav “Za dom spremni” ne može vezati isključivo uz NDH i ustaški pokret, nego da se koristio i prije uspostave NDH.

Na kraju objave Karamarko je poručio da pozdrav povezuje sa Zborom narodne garde, Hrvatskom vojskom, HOS-om i pjesmom “Bojna Čavoglave”, ocijenivši da je riječ o simbolu Domovinskog rata te izrazio stav da se očuvanjem simbola iz tog razdoblja odaje počast hrvatskim braniteljima koji su sudjelovali u obrani Hrvatske.

Tomislav Karamarko

13. kolovoza 2024.

Ne znam postoji li narod sa toliko tereta nametnute krivice na plećima kao naš hrvatski narod. Još uvijek se bojažljivo krećemo povijesnim bespućima poput sjena. A nakon Domovinskog obrambenog rata imali smo i imamo puno pravo napokon biti svoji na svom. Imamo pravo biti pobjednici!

Ali nismo uspjeli savladati čitav niz kompleksa, smišljeno nametnutih upravo od onih koje smo u tom ratu, braneći opstanak ali stvarajući i demokratske vrijednosti, porazili. U domovinskom ratu nismo pobijedili samo velikosrpsku, četničku armadu i slomili iluziju o “Dušanovom carstvu”. Mi tada stvaramo suverenu ali i

demokratsku državu slobodne misli i nacionalne samosvijesti koja ne isključuje druge i drugačije. Dakle ostvarili smo i dobili sve ono što '45 nismo. Nacionalnu slobodu i demokraciju. Završetak Drugog svjetskog rata nam donosi crveni fašizam i ono što on jest - masovni zločin, teror, diktatura, kult ličnosti i progon svake slobodarske, nacionalne misli. Ideja o neovisnosti se temeljito sotonizira i time nameće kompleks nametnute krivice. Stručnjaci kolektivne psihoze imali bi štošta reci o ovome.

I kad smo htjeli povjerovati da ćemo nakon pomirbe dočekati ispriku onih koji su bili stupovi, apologete, graditelji tog crvenog fašističkog mraka i ljubitelji zločinca planetarnog kalibra, dogodio se apsurd. Spoznaja da je "pomirba" za te i takve bila farsa i samo tranzicijski period preživljavanja. Ali i izražena potreba da sačuvaju svoju "religiju" tj prenošenje ideološke supstance i istih vrijednosti iz Jugoslavije u novu hrvatsku državu. Da bi to ostvarili potrebni su mediji i kapital. A to imaju. Jer '90ih se dogodila, tek sad shvatljiva, podjela - neki su dobili kapital a neki olovo (Parađik, Barešić, Kraljević, Pavlović, itd.).

Svi preduvjeti da se nastavi pritisak na kolektivnu psihu daljnjim nametanjem krivice i autocenzure, još postoje. Širok je spektar mogućnosti. Od mahanja hrvatskom genocidnošću kroz povijest, izmišljenih zločina u domovinskom obrambenom ratu pa do trivijalnih, iritantnih simboličnih detalja. Veliki problem postaje i neke jako smeta ako npr. hrvatski grb počinje bijelim poljem (sta ćemo sa crkvom Sv. Marka?), ili prijepori oko HOS-ovog znakovlja ili spomen-ploče poginulim HOS-ovim braniteljima. Svjedočili smo infantilnom ponašanju slučajnog podstanara na Pantovčaku u Okučanima (isti se proslavio izjavom o nepriznavanju Dana državnosti i bacanjem HOS-ove ploče) a s time u svezi brutalno obrušavanje na pozdrav "Za dom spremni". On svoje ideološko bauljanje nastavlja i dalje - svjedoci smo ovih dana.

Sa zanimanjem sam pročitao obraćanje poštovanog akademika Josipa Pečarića Ustavnom sudu Republike Hrvatske u kojem logično dokazuje da se taj pozdrav ne može vezati isključivo za NDH i Ustaše, već za stvaranje Domobranskih organizacija još '30ih godina, počevši od Argentine 1931g. Dakle Pavelić se "očeošao" o taj pozdrav. Kao što pouzdano znamo da isti nije izmislio hrvatsku zastavu i grb, niti je skladao Lijepu našu. Siguran sam da svi pupovcoidi, habulinoidi, truli titoisti, tzv povijesničari - dnevni komentatori svih tema, te orkestar onih koji troše hektolitre tinte pišući o mnoštvu "hrvatskih istočnih grijeha" (da bi naše glave bile još pognutije), su zarađivali i živjeli od hrvatskih kuna. Vrijedi napomenuti da ih je i Pavelić imao u džepu što antifa bratiju nije smetalo previše.

Zato možemo slobodno izreći (ne-ustaški), nego ZNG-ovski, HV-ovski, HOS-ovski i Thompsonovski pozdrav „Za dom spremni“ iz legendarnih Čavoglava! Jedino ljubomornim čuvanjem svih simbola iz Domovinskog rata izrazit ćemo trajno duboko poštovanje svim braniteljima, stvarateljima suvremene Republike Hrvatske, osobito onima koji su dali svoje živote. Jer oni nisu bili domovini samo vjerni, već potpuno za dom spremni obraniti je i žrtvovati svoje živote da bi

Hrvatska živjela! Za razliku od onih koji su bili za dom nespremni!
PS pažljivo isčitajte riječi na priloženom barjaku...



https://hrvatska-danas.com/2026/07/28/karamarko-zestoko-kritizira-plenkovica-i-obuljen-drzava-financira-nakaradni-velikosrpski-igrokaz/?fbclid=IwY2xjawTYk_JleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHr-rsAJOQHnfeIb9pqjQvh3CFongaZi3-nuLZUbJfF6atudxS6-ZzsmPC2kD_aem_ZZQG3d7IJdKK0296mWsHvA

PISMO TROJICI MINISTARA

Poštovana gospodo ministri,

Čekajući da mi odgovorite na molbu da se uz Vodič za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ šalje i moja knjiga „Ministarstvo drobiličara“ s Predsjednikom HAZUDD-a dr. sc. Josipom Stjepandićem jučer sam bio u Boričevcu.



Tamo je bilo nazočno i izaslanstvo vaše vlade.

Doista mi je bilo čudno da je istom događaju bilo to i ono i ja koga je vaše Ministarstvo drobiličara (koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti) prozvalo u spomenutom Vodiću.

Zato sam si postavio pitanje na Internetu:

PEČARIĆ I BORIČEVAC

Odgovor je bio:

AI Overview

Akademik Josip Pečarić u svojim publicističkim radovima i osvrtima često piše o **Boričevcu**, stradanje tog ličkog mjesta povezujući s temama hrvatske žrtve, Drugog svjetskog rata i kritikom službenih povijesnih interpretacija.

O Boričevcu 1941. godine

- **Stradanje naselja:** Boričevac je bio najveće hrvatsko mjesto u ličkom Pounju koje je u ljeto 1941. godine (2. kolovoza 1941.) spaljeno do temelja, a cjelokupno hrvatsko stanovništvo protjerano ili pobijeno od strane ustaničkih i četničkih snaga. [1]
- **Kultura sjećanja:** Događaji u Boričevcu i okolici (poput stradanja u Brotnju) u suvremenoj se hrvatskoj historiografiji i publicistici ističu kao simbol stradanja Hrvata u Lici, o čemu su pisane i posebne zbirke dokumenata poput knjige *Dossier Boričevac*. [1, 2]

Stavovi Josipa Pečarića

- **Javni istupi:** Pečarić u svojim tekstovima redovito upozorava na prešućivanje stradanja Hrvata u Boričevcu i Srbu 1941. godine.
- **Polemike:** Svoje stavove o ovim povijesnim događajima često sučeljava s drukčijim tumačenjima u javnosti, naglašavajući potrebu za cjelovitom istinom o žrtvama. [1, 2]

Ako želite saznati više, recite mi želite li detalje o **samom stradanju Boričevca 1941.** godine ili o **tekstovima i knjigama** u kojima Josip Pečarić obrađuje ovu temu.

Neobično, zar ne? Zato sam malo promijenio pitanje:

PEČARIĆ O BORIČEVCU

Opet neobičan odgovor:

AI Overview

Akademik Josip Pečarić oštro je osudio stradanje Hrvata u Boričevcu 1941. godine, nazivajući službeno slavljenje tog datuma veličanjem zločina i fašističkim pokoljem umjesto antifašističkim ustankom. [1, 2]

Javno djelovanje i pisma državnom vrhu

- Zajedno s Ivanom Aralicom, Vladom Košićem i Ivanom Toljem, Pečarić je uputio otvoreno pismo hrvatskom državnom vrhu (Zoranu Milanoviću, Gordanu Jandrokoviću i Andreju Plenkoviću). [1, 2]
- U pismu se traži da se spriječi i zaustavi službeno obilježavanje u Srbu koje se slavi kao ustanak, a u sklopu kojeg su počinjeni zločini nad hrvatskim stanovništvom u Boričevcu, Brotnji i okolnim mjestima. [1, 2]

Glavne tvrdnje i stavovi

- **Karakter zločina:** Tvrdi da su pokolj počinili četnici i komunisti s ciljem etničkog čišćenja Hrvata u ličkom Pounju.
- **Kritika službene politike:** Smatra neprihvatljivim da se u Republici Hrvatskoj pod krinkom antifašizma slavi stradanje i uništenje hrvatskih civila. [1, 2]

Želite li saznati više o **povijesnim događajima u Boričevcu 1941. godine** ili o **sadržaju otvorenih pisama** koja su potpisali hrvatski akademici?

Ako je mene prozvalo Miistarstvo drobiličara zbog ovoga, što li tek misle o ostatku Vlade ili možda o cijeloj Vladi uključujući i njih same?



Snimio Pero Šola

Za Ministarstvo drobiličara sigurno je mnogo važnija spoznaja da se uz te odgovore daju u tekstovi i posebno PISMO MILANOVIĆU, JANDROKOVIĆU I PLENKOVIĆU koje su potpisali:

Ivan Aralica, akademik
Josip Pečarić, akademik
Vlado Košić, sisački biskup
Ivan Tolj, general HV

Možda bi i oni trebali biti sumnjivi Ministarstvu drobiličara?

U tom slučaju možda bi Ministarstvu mogle pomoći i moje knjige o njima:

J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/aralicaithompson.pdf>

J. Pečarić, Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić, Zagreb, 2019.
str. 398.

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2.,
dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb,
2024., str. 710.

J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 224.

J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson., dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/kosicthompson.pdf>

J. Pečarić, Braniteljsko priznanje biskupu Košiću / Pavković i Hrvatski biskup,
Zagreb, 2026. str. 470.

J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>

U prilogima dajem dva objavljena teksta o tom pismu. Prvi je iz vremena kada je
ono bilo prvi put objavljenom 2021., a drugi kada sam upozorio da nismo dobili
nikakav odgovor 2024. U tom tekstu dani su i supotpisnici, pa bi i mnogi od njih
mogli biti zanimljivi našem Ministarstvu drobiličara.

S poštovanjem
Akademik Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/vlad/i-dalje-slave-svoje-zlocine/>

PRILOZI

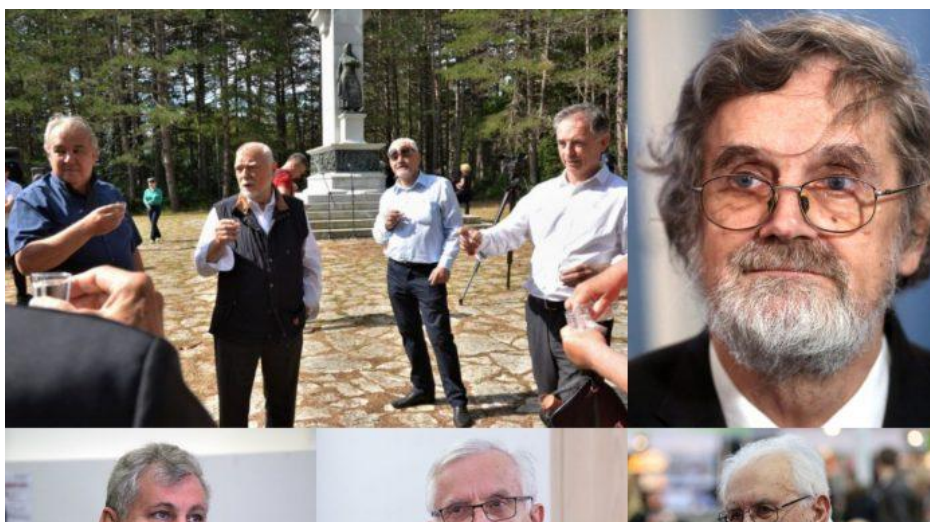


Foto: Fah/Sisačka biskupija (Fotomontaža: Narod.hr)

**AKADEMICI, GENERAL I BISKUP U PISMU
MILANOVIĆU, JANDROKOVIĆU I PLENKOVIĆU:
UBOJICE U SRBU SU BILI ČETNICI I KOMUNISTI,
ZAUSTAVITE VELIČANJE ZLOČINA**

28. srpnja 2021. u 12:02

“Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora.”, stoji u pismu premijeru Andreju Plenkoviću, predsjedniku Sabora Gordanu Jandrokoviću i predsjedniku RH Zoranu Milanoviću kojeg su poslali akademici **Ivan Aralica i Josip Pečarić** te sisački biskup **Vlado Košić** i general HV **Ivan Tolj**.

> Što se točno dogodilo u Srbu i kako Plenkovićev koalicijski partner četnički pokolji i dalje naziva – antifašizmom?

> Pupovac ili Keleminec: Ustanak u Srbu i kako odabrati stranu

Njihovo pismo donosimo u cijelosti:

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Boričevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem

Ivan Aralica, akademik

Josip Pečarić, akademik

Vlado Košić, sisački biskup

Ivan Tolj, general HV

Što označava ‘ustanak’ u Srbu?

Podsjetimo, već desetljećima se **27. srpnja u ličkom mjestu Srbu u organizaciji Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske i Srpskog narodnog vijeća organizira obilježavanje nekadašnjeg praznika u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, Dana ustanka naroda Hrvatske u spomen na dan kada je 1941. godine omasovljen oružani otpor protiv Nezavisne Države Hrvatske.** U samostalnoj Hrvatskoj taj je datum **zamijenjen 22. 6. koji se obilježava kao Dan antifašističke borbe** u spomen na osnivanje sisačkog partizanskog odreda. Iako je činjenica da **niti jedna europska država osim Ruske Federacije ne slavi pobjedu komunizma nad fašizmom** i da sve europske države pobjedu nad fašizmom slave u svibnju kada se ona i dogodila 1945., **proslava bilo kojega od ovih dvaju datuma problematična je**, ako se i prihvati hipoteza da je nacionalno komemoriranje antifašističke borbe nužno.

Problematičnost svrhovitosti odabira 22.6. leži u njegovoj apokrifnosti i činjenici da se **22.6.1941. zapravo nije dogodilo ništa značajnije od ladanjskog okupljanja manje grupe sisačkih komunista uznemirenih zbog iznenadnog prekidanja savezništva između Hitlerove Njemačke i Staljinova Sovjetskog Saveza, a problematika obilježavanja 27.7. višestruka je.** Toga dana doista je počeo ponešto masovnija pobuna srpskoga stanovništva protiv vlasti NDH, kojom su, između ostalog, pod kontrolu stavljeni Lapac i Srb, a ustanak se s ličkog proširio i na dijelove dalmatinskoga zaleđa i jugoistočne Bosne. Iako se

kasnije nastojalo prikazati drugačije, Komunistička partija Hrvatske, iako prisutna, još nije imala dominantan utjecaj na podizanje ustanka, a istraživanja ukazuju na činjenicu da su ustanici činili heterogene grupacije srpskog pučanstva očigledno revoltiranog progonima Srba od strane ustaških vlasti. No, iako je represija nad Srbima u prvim mjesecima NDH doista bila brutalna, također je jasno da **27.7. nije počeo ustanak naroda u množini, već samo srpskog pučanstva.**

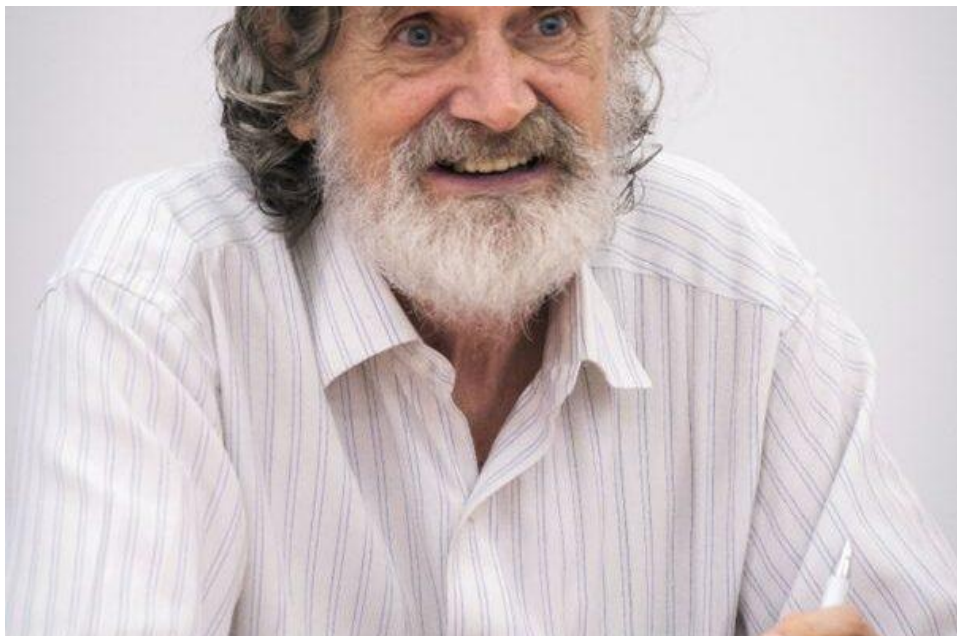
Antifašistički karakter ovoga ustanka također je upitan budući da su nakon samo nekoliko dana **predstavnici dijela ustanika pozvali talijanske fašističke vlasti da zauzmu ustanički prostor kako se ne bi vratili pod okrilje hrvatskih vlasti,** a valja napomenuti i da su se **ustaničke postrojbe, koje su se pobunile 27.7. većim dijelom u nadolazećim mjesecima formirale u četničke postrojbe, najvjernije suradnike talijanske fašističke vojske.** No, najveću ljagu na 27.7. svakako baca činjenica da je u ovom „antifašističkom“ ustanku **počinjeno etničko čišćenje hrvatskog pučanstva u selima Brotnja i Boričevac.** U potonjem je **ubijeno 55 žena, djece i staraca** koji se s ostalim stanovništvom sela nisu ranije evakuirali. Tim su činom **proklamirani antifašisti na samom početku rata,** a ne kako vlada rašireno mišljenje tek na kraju, **pokazali pravo lice navodnog pokreta za slobodu.**

Milorad Pupovac uoči ovogodišnjeg obilježavanja Dana ustanka, zaprijetio je prosvjednicima koji se protive obilježavanju ovoga dana porukom da: „**Ustaše neće u Srb**“. I tako 80 godina poslije ustanka, uočavamo uporabu iste parole koja je tim više uznemirujuća ako ju sagledavamo u kontekstu događaja koji su se zbili prije 30 godina i **Srb promatramo kao jedno od mjesta u kojima je započela Balvan revolucija.** Predsjednik SNV-a odlučniji je no ikad u želji da se spriječi Dražena Keleminca i njegove pristaše iz stanke A-HSP da **pokvare romantičnu proslavu davno pobijenih propagandnih mitova iza kojih se kriju zločini, stradanja i kolaboracija.** Iako je Milorad Pupovac prije nekoliko tjedana **pamfletistički pozivao da prestanemo s vraćanjima u prošlost i okrenemo se herojima mira,** upravo je on taj koji ponovno pokreće bespredmetne rasprave i po tko zna koji put nastupa s toliko izlizanim **frazama o srpskoj ugroženosti,** pa su tako gotovo groteskne njegove izjave da **psi Dražena Keleminca plaše stanovnike Srba. Ništa bolji i suvremeniji nije niti Keleminac** koji protiv ujedinjene kokarde i petokrake kakve su nosili ustanici u Srbu, **nastupa s ustaškim znakovljem prijeteci, vrijeđajući i psujući.**

Baš kao što je nehumano zatvarati oči pred partizansko-četničkim zločinima, jednako je nehumano isto činiti i za one ustaške. Problem **promatrača ovih događaja jest u činjenici da u ovoj priči želi odabrati stranu, utvrditi tko su naši, a tko njihovi.** Za bilo kojeg žitelja suvremene liberalne demokracije odgovor bi trebao biti sasvim jasan, **niti jedni niti drugi.**

Jedina **razlika ovih dvaju karikaturalnih političkih aktera je što Keleminac uživa političku zastupljenost recipročnu svojoj potpori unutar biračkog tijela, odnosno ne uživa ju, a Pupovac na osnovi minorne potpore u biračkom tijelu čini jezičac na vagi vladajuće većine u Hrvatskom saboru.**

<https://narod.hr/hrvatska/akademici-general-i-biskup-uputili-pismo-milanovicu-jandrokovicu-i-plenkovicu-ubojice-u-srbu-su-bili-cetnici-i-komunisti-ucinite-nesto-da-se-zaustavi-velicanje-zlocina>

PONOVO OBJAVLJENO

By [Josip Pecarić](#)

Još čekamo odgovor vlasti na naše pismo iz 2021.:

**OTVORENO PISMO PREDSJEDNICIMA DRŽAVE,
SABORA I VLADE RH**

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Poštovani g. Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Poštovani g. Predsjedniče Vlade RH,

Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade RH i Hrvatskog sabora. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici, a onda i u Drvaru i Grahovu u BIH, isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata civila. Ubojice su bili četnici i komunisti koji su trebali u dogovoru s talijanskim fašistima “očistiti” te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Waldemara Maksilijana Nestora i Jurja Gospodnetića, a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi članovi obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Poštovani, učinite nešto da se zabrani ovo veličanje zločina.

Ovim potpisivanjem zajedničkog pisma na najviše adrese u državi u tu svrhu želimo svrnuti pozornost odgovornih i sveukupne naše javnosti na besmisao ovog okupljanja u Srbu. Mislimo da je došlo vrijeme da se stane na kraj svim lažima i konačno sva naša hrvatska tragična povijest istinito predstavi sadašnjim i budućim naraštajima.

S poštovanjem

Ivan Aralica, akademik
Josip Pečarić, akademik
Vlado Košić, sisački biskup
Ivan Tolj, general HV

SUPOTPISNICI:

Andrej Dujella, akademik
Kuzma Kovačić, akademik
sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU
sc. Mato Artuković, povjesničar
prof. dr. sc. Marin Čikeš
sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Neven Elezović
sc. Slavko Kovačić, umir. sveuč. prof.
sc. Stipe Kutleša
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Petrović
sc. Stjepan Razum, arhivist i povjestničar
sc. Darko Richter, Donji Laduč
sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUDD-a
prof. emer. Dr. sc. Zvonimir Šeparović
art. Ivana Tanovitski
red. prof. art. Đuro Tikvica
dr.sc. Ivica Veža, professor emeritus
Dusko Abramovic, Toronto
Nevena Abramovic, Toronto
don Miljenko Babaić
Marijan Babić, dipl.oec
Ante Babić, dipl.oec
Nevenka Babić
Marijana Babić, prof.
Iva Babić, dipl. teolog
Marija Sara Babić, student
Ilija Bagarić, dr. med., Požega
Zdravko Ban
Ana Barišić
Ivo Barišić
Vladimir Biondić

Vide Blažević stroj.teh. Dubrovnik – umirovljenik
Damir Borovčak, dipl.ing., povijesni istraživač i publicist, Zagreb
Ivan Bradvica, književnik
don Lazar Čibarić
Ružica Ćavar, oec
don Ivan Delić
Zvonimir R. Došen
Tomislav Držić
Marija Dubravac
Ante Dujmić, umirovljeni HRVI
Vera Đurenec
Mladen Galić, umirovljeni HRVI Domovinskog rata
Petar Gelo
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Krunoslav Gliha , umirovljenik
Vinko Grgić, prof.
Nikola Grubisic, Zagreb
Branko Haubrich, iur.
Stjepan Hodak Sesvete
Branko Hrkač, dragovoljac Dom. obrambenoga rata
Josip Jović, publicist
Zaviša Kačić, prof.
don Anđelko Kačunko
ing. Kokan Mijo (Mile), Split
Ljudevit Kotnik, dipl.ing., u miru, hrvatski branitelj, dragovoljac, časnik HV- a
Ivana Krišto, mag.oec
fra Ante Kukavica, kapucin
Mladen Leko, Canberra, Australija
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Anda Luburic
Ivana Madunić, oec
Mijo Maljković, inovator iz Požege
Ankica Mandarić, dipl ECC u mirovini, Mostar
Stipe Marić, Mostar
Marija Markić, CTC
Marinko Markic, Toronto
Slobodan Markić, P. Eng.
Josip Maršić
Mirko Mihalj
Jelena Mikulić, dipl.oec
Tomislav Mikulić
Marko Milić, mag. prava
Ružica Milić, mag. primarne edukacije
Milivoj Mlikota, Split

Ivan Mrčela, umirovljenik, Zagreb
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stipan Perić dipl.oec
Demokrita Perić
Danijela Perković, oec
Alojzije Petracic
Dubravko Pižeta, ing. el.
Vera Primorac, književnica
Branko Reić, dipl. ing. građ.
Božidar Ručević, diplomirani inženjer u miru
Milivoj Raboteg, Kučić
Marija Senjić
Niko Senjić
Elvira Skelin
Dominik Stamać, dipl.ing.prom.
Mirko Strabić
Ante Šare, dipl. ing.
Stanko Šarić
Dobroslav Šimović
Ivica Škiljo, dipl.inž.
Nikola Štedul, diplomirani profesor filozofije i političkih znanosti
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., književnik iz Knina
Ruža Tomić,
Goran Trdin
Zvonimir Josip Tumbri, dipl.ing.građ.
Damir Tučkar, dipl ing., Zagreb
Stjepan Tuđman
sci. Gordana Turić, dipl. inž.
Vera Uglešić, prof.
Mislav Vedriš
Miljenko Žagar, prof. saborski zastupnik i veleposlanik u miru
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Mijo Žarko
Luka Žarko
Matej Žarko

PISMO

Poštovani,

Do sada je naše pismo trojici predsjednika supotpisalo blizu stotinu naših ljudi. Uz akademike Andreja Dujellu i Kuzmu Kovačića imamo i niz drugih poznatih Hrvata (Štedul, Šeparović...), često uz izvrsne komentare.

Izgleda da nisam dovoljno pojasnio da i dalje skupljamo potpise pa je bilo upita u svezi s tim. Slobodno Pismo proslijedite prijateljima s mojom adresom za nove potpisnikeJ

Pismo je objavilo niz portala. Ovdje dajem kako je to učinio portal narod.hr. Doista niz zanimljivih komentara možete naći uz tu objavu.

Pozz

Joško

AKADEMICI, GENERAL I BISKUP U PISMU MILANOVIĆU, JANDROKOVIĆU I PLENKOVIĆU: UBOJICE U SRBU SU BILI ČETNICI I KOMUNISTI, ZAUSTAVITE VELIČANJE ZLOČINA

(...)

<https://bezcnzure.hr/vlad/i-dalje-slave-svoje-zlocine/>

<https://www.tjedno.hr/necete-u-cavoglave-ali-mozete-u-srb/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademici-general-i-biskup-uputili-pismo-milanovicu-jandrokovicu-i-plenkovicu-ubojice-u-srbu-su-bili-cetnici-i-komunisti-ucinite-nesto-da-se-zaustavi-velicanje-zlocina>

NOVA PISMA MINISTRIMA

NOVO PISMO TROJICI MINISTARA

Poštovana gospodo ministri,

Moje "Pismo trojici ministara" nije samo dano na mom Facebooku već i u knjizi: J. Pečarić, Pismo dva akademika, biskupa i generala / Napad na dr. sc. Marija Jareba, dragovoljac.com, 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/jareb.pdf>

<https://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/48864-knjiga-akademika-josipa-pecarica-pismo-dva-akademika-biskupa-i-general-a-napad-na-dr-sc-marija-jareba>

Knjiga također pokazuje koliko su uspješni drobiličari u vlastima u RH jer govori o slavljenju zločina poput onog s ražnja s našim svećenikom Jurjom Gospodnetićem, a ja i nisam baš primijetio da je u obranu hrvatskih povjesničara, pa ni znanstvenog savjetnika iz HIP-a dr. sc. Marija Jareba stalo neko od vaših ministarstava, pa ni Ministarstvo drobiličara koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti.

U knjizi je dano i otvoreno pismo prof. dr. sc. Mihovila Biočića ministrici Nini Obuljen Koržinek, u kojem je prigovorio zbog toga što je HRT u središnjem Dnevniku događaje u Srbu iz srpnja 1941. nazvao „ustankom naroda Hrvatske“

Čitam i glupavi odgovor Ministarstva:

ODGOVOR MINISTARSTVA KULTURE MIHOVILU BIOČIĆU O HRT-U

<https://kamenjar.com/odgovor-ministarstva-kulture-mihovilu-biocicu-o-hrt-u/>

Ministarstvo se u odgovoru nije očitovalo o povijesnim navodima iz Biočićeva pisma ni o spornoj formulaciji upotrijebljenoj u Dnevniku, nego se pozvalo na zakonsku samostalnost Hrvatske radiotelevizije.

Zapravo, to ministarstvo time optužuje cijelu Vladu i vas kao dio te vlade jer njihova samostalnost podrazumijeva da joj se ne mora plaćati TV samo njima što vlada zakonski sprovodi i kažnjavaju se oni koji vjeruju da je HTV samostalna kako tvrdi Ministarstvo kulture.

S druge strane, to što je to ministarstvo optužilo i vas zato što ste na sve moguće načine osigurali da HTV može laži servirati onima koji je financiraju meni

omogućuje da u knjigu za koju sam vas zamolio da je tiskate i šaljete svima kojima budete slali Vodič za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“.

Knjigu sam poslao kada se pojavio na internetu i tekst:

VJEKOSLAV KRSNIK: JE LI NASTUP MARIJA JAREBA NA HRVATSKOM RADIJU POČETAK KRAJA VELIKOSRPSKE HRVATSKE POVIJESTI?

<https://hrvatskonebo.org/2026/08/03/vjekoslav-krsnik-je-li-nastup-marija-jareba-na-hrvatskom-radiju-pocetak-kraja-velikosrpske-hrvatske-povijesti/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/48874-vjekoslav-krsnik-je-li-nastup-marija-jareba-na-hrvatskom-radiju-pocetak-kraja-velikosrpske-hrvatske-povijesti>



Početak kraja veliko srpsko-komunističke povijesti na HRT-i?



Počinje li nova era otkrivanja prave i istinite povijesti?

*Piše:
Vjekoslav Krsnik*

Objavljuje Hrvatski Ratnik

<https://hrvatskiratnik.hr/pocetak-kraja-velikosrpsko-komunisticke-povijesti-na-hrt-i/?fbclid=IwY2xjawTdKL1leHRuA2FlbQIxmABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHIRX>

7E4BhOj9YXm7E1i1_T2QHY_lCpsgDkuScvi8wq7alpcp5KBnzz9xOjfl_aem_1d3W6sI0nTvgd_fLMootKg

Naslov koji se sigurno može odnositi i na sva ministarstva u kojima sjede razni drobiličari, pa kao u Ministarstvu drobiličara uspijevaju servirati Vodič kojim se nalaže nastavnicima da uče djecu SRPSKO.KOMUNISTIČKU POVIJEST.

Je li to najava da uskoro drobiličarima neće biti mjesta u ministarstvima, JUSP-u Jasenovac, školama i fakultetima?

Najava o istini a ne glupostima u nastavi i sl.?

Vratimo se famoznom Vodiču Ministarstva drobiličara.

U tom Vodiču uspjeli su pronaći jednu rečenicu koja im odgovara od jednog drugog znanstvenog savjetnika iz istog instituta u kome radi i dr. Jareb - dr. sc. Vladimira Geigera. Ono što onima kojima logika nije baš jača strana sigurno nije jasno ako kažem da je glupavo pronaći jednu rečenicu koja ne podržava ono što mi radimo u Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a o Geigeru sam napisao knjigu od 496 stranica koja je puna tekstova koji su u skladu s onim o čemu i članovi Društva i ja osobno pišem:

J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>

Možda je to teško shvatiti vašim drobiličarima (ipak je teško razumljivo da iole inteligentniji ljudi žele biti drobiličari pa makar radili i u ministarstvima, fakultetima i sl.), ali zar nije ipak zabavno da su izabrali to mišljenje jednog znanstvenog savjetnika iz HIP-a, a nisu njihovog znanstvenog savjetnika u m. dr. sc. Zlatka Matijevića koji će na pitanje koje je sam postavio:

"Što Pečarić radi u povijesnoj znanosti?"

odgovoriti:

"Pečarić uvodi red u povijesnoj znanosti!"

Vjerujem da je vašim drobiličarima šokantno takvo mišljenje jednog znanstvenog savjetnika pa ih uputite na komentar mladog povjesničara Krešimira Rotima mada moram priznati da teško oni mogu razumjeti istinsko logično objašnjenje koje je u suprotnosti s onim što je Partija tvrdila, zar ne:

<https://web.facebook.com/reel/997786749463755>

Govoreći o Jasenovcu on upozorava na popis žrtava i famoznih popisanih 56-59% popisanih žrtava. Dakle unaprijed znaju koliko je bilo žrtava. Na to sam upozorio u Zaključku knjige iz 1998 koju je izdao HIP, a Rotim je prvi povjesničar koji je i ne znajući da sam o tome još tada pisao ismijavao raznorazne drobiličare u RH. Pa dakle i te u vašim ministarstvima.

Moj tekst o tome imate na linku:

<https://bezccenzure.hr/toptema/rotim-o-famoznih-56-59/>

Naravno, vašim drobiličarima bitan je Igor Vukić predsjednik našeg društva. Ipak je on najveći poznavatelj problematike logora u Jasenovcu. Nadam je poneko od njih pogledao ponovno emitiran razgovor s njim koji u naslovnoj slici pokazuje da on radi ono što bi trebao raditi Ministarstvo drobiličara da je kojim slučajem ono Ministarstvo znanosti:



PODCAST VELEBIT - Vukić: Kako sam u Beogradu branio istinu o logoru Jasenovac (R)

23,147 views Jul 30, 2026 #IgorVukic #kurir #zoranmilanovic

U ljetnom razdoblju repriziramo naše ranije podcaste. Gost u ovom podcastu je povjesničar, novinar i publicist Igor Vukić. Podcast smo snimili neposredno nakon što je gostovao u Beogradu u emisiji 'Dobro jutro Srbija', koju vodi Milomir Marić, a sugovornik mu je bio Vojislav Šešelj. Razgovor smo vodili 17. ožujka 2021. godine, međutim teme razgovora i analize su jednako zanimljive i aktualne danas. <https://www.youtube.com/watch?v=VOXGpAOJN54>

Ako niste pogledali i objasnite vašim drobiličarima da ih je ismijao nitko drugi nego Vojislav Šešelj.

Naime, kada je voditeljica upozorila na knjigu o Jasenovcu Iva Goldsteina, reagirao je Šešelj tvrdeći da je ono što Goldstein piše ZA MALU DJECU. Kako je u RH i šire prihvaćeno moje ime za Goldsteina IVO DROBILICA, a po tome se zovu i vaši drobiličari objasnite im da su oni pa time i vaš Vodić nešto pisano za malu djecu.

Zapravo i ne mislim da se ovo što pišem o Jasenovcu odnosi na ministra Grlić-Radmana jer su i njega napali u srpskim Novostima što imate u draftu knjige koji sam vam poslao. Zato sam se i šalio tvrdeći da je i on jedan od ministara koji je antisemit kao i mi optuženi od Ministarstva drobiličara.

S obzirom da njegovo ministarstvo nije podržalo prijedlog Predsjednika RH da ponovno izaberu Iva Drobilica za veleposlanika vjerojatno je i to razlog zašto nisam dobio nikakav odgovor na pitanje o lažnom predstavljanju Iva Goldsteina za akademika od strane Sudstva u RH.

Naime, Županijski sud u Slavonskom Brodu, u vijeću sastavljenom od sudaca Irene Dikanović-Terzić, predsjednice vijeća, Lidiye Klašnja-Petrović, članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Draženke Ilak, članice vijeća, u pravnoj stvari

tužitelja Ive Goldsteina iz Zagreba, Kninski trg 11,) protiv tuženika Josipa Pečarića iz Zagreba(...) u presudi lažno proglašavaju Iva Goldsteina akademikom:

„9. Prvenstveno ovaj sud ističe da je tužitelj akademik povjesničar, da piše i o osjetljivim društvenim temama od javnog interesa i da objavljuje radove pa ujedno prihvaća i određeni nivo javnosti svoga rada pa iako akademik nije u općem smislu javna osoba, može se smatrati polujavnom osobom, što znači da mora tolerirati višu razinu kritike, međutim i javne osobe imaju pravo na točnu interpretaciju svojih riječi, a kritika i analiza ne smiju iskrivljavati smisao njegovog rada i temeljiti se na neistinitim navodima.“

Vjerovali ili ne oni spominju kako Ivo Drobilica 'ima pravo na točnu interpretaciju svojih riječi – dakle smije pripisivati meni kada citiram nekoga drugoga, a kritika i analiza ne smiju iskrivljavati smisao njegovog rada i temeljiti se na neistinitim navodima'. Tko je tu lud: On smije lažno prikazivati nečije tvrdnje mojim, a ne smijem komentirati njegove lažne tvrdnje.

A sjetimo se zašto sam tužen i osuđen po sutkinji Tihani Čišper sa suda u Zagrebu. U poglavlju drafta knjige koju sam vam poslao I PROF. VLADIMIR MRKOCI JE ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA, a taj dio dajem i ovdje kao prilog (a poslao sam ga i kao e-mail:

Subject:I PROF. VLADIMIR MRKOCI JE ANTISEMIT PO MINISTARSTVU DROBILIČARA

Date: Wed, 8 Jul 2026 11:07:56 +0200

From: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

To: Predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, Gordan Grlić-Radman <Gordan.Grlic-Radman@mvep.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, vida.demarin@gmail.com, mjurkovi@ffzg.hr, anic@sumfak.hr, ferdo.basic1@gmail.com, bratulic@gmail.com, leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr, stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, gdruzic@hazu.hr, Andrej Dujella <andrej.dujella@math.hr>, goran.durn@rgn.hr, dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr, Milko.Jaksic@irb.hr, Stjepan Jecić <stjepan.jecic@fsb.hr>, Sibila Jelaska <sibila@hazu.hr>, vjekoslav.jerolimov@gmail.com, jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr, Ranko Matasović <rmatasov@ffzg.hr> <rmatasov@ffzg.hr>,

com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr, pichler@ifs.hr, zreiner@kbc-zagreb.hr, Davorin Rudolf <davorin.rudolf@yahoo.com>, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr, vlatko.silobrcic@h-1.hr, rizavod@hazu.hr, marko@imi.hr, slaus@irb.hr, Vitomir Šunjić <vsunjic@hazu.hr>, Marko Tadic <tadic@math.hr>, ftomic@agr.hr, stanislavtuxar@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr, vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr, mzicfuch@ffzg.hr, mladen.zinic@irb.hr <Mladen.Zinic@irb.hr>, Goran Mučić <gmuic@math.hr>, bacic@pravst.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcs.hr, zeljko.tomicic@iarh.hr, Davor Milicic <davormilicic01@gmail.com>, zeljko.kastelan@gmail.com, Anđelko akrap <aakrap@efzg.hr>, d_stambuk@yahoo.com, Kuzma Kovačić <kuzma.kovacic@gmail.com>, Ivo Piantanida <Ivo.Piantanida@irb.hr>, Željko Tanjić <rektor@unicath.hr>, Miro Gavran <miro@mirogavran.com>, Nikola.Basaric@irb.hr, Hrvoje Buljan <hbuljan@phy.hr>, capo@ief.hr, ncavlek@efzg.hr, stankok@fkit.unizg.hr, robert.matijasic@unipu.hr, imikecin@ffzg.hr, jurica.soric@fsb.hr, zvonimir.sipus@fer.unizg.hr, snjezanakastelan@yahoo.com, Igor Vukić <igor.vukic.zg@gmail.com>, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>

pokazao sam da je upravo Ivo Drobilica radio sve to za što sam ja kažnjen tj. ne samo da mi je lažno pripisao tuđe navode, već je očito ruganje što bi svaki normalan sudac morao razumjeti (u pitanju na koji sam odgovarao stoji „*ironično ste izrazili*“) sudci zaključuju da je to utvrđena činjenica (može li netko biti toliko glup?).

I onda na sve to se servira u potvrdi osude kako je Ivo Drobilica akademik. Da on može lažno tvrditi tj. izmisliti DROBILICU u Jasenovcu za koju mu se ruga svatko normalan a sudcima ja ne smijem iskrivljavati smisao njegovog rada. Da tko je tu lud?

I onda šećer pri kraju:

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Renate Šantek predsjednice vijeća, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća i suca izvjestitelja, Željka Pajalića člana vijeća, mr. sc. Igora Periša člana vijeća i Jadranke Anić-Matić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ive Goldsteina iz Zagreba, Kninski trg 11, (...) protiv tuženika Josipa Pečarića iz Zagreba, Jaruščica 19 (...) zapravo zaključuje 'kako Ivo Drobilica 'ima pravo na točnu interpretaciju svojih riječi' a radi se o lažnom njegovom pripisivanju riječi prof. Mrkocija meni.

Rugaju li se oni sami sebi i cijelom hrvatskom pravosuđu?

Može li su uopće vjerovati takvom pravosuđu?

Možda je i to smisao Vodiča Ministarstva drobiličara: Optužen sam ja u njemu, ali i prof. Mrkoci. Pa jedan optuženi čim koristi navode drugog optuženog u Vodiču samim tim radi ono što ne smije: 'iskrivljavati smisao rada Ive Drobilice i pri tome se temeljiti na neistinitim navodima jer kada citiraš optuženom po Ministarstvu koje se zove po Ivi Drobilici – to nije istina.“

Zašto nije to šećer na kraju?

Pa podnio sam Ustavnu tužbu za kršenje mojih ljudskih prava, ali iz svega rečenog jasno je da ću morati pokušati i sa Europskim sudom, kao što sam i najavio prije 4 mjeseca gostujući u podcastu 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR' zar ne?

<https://www.youtube.com/watch?v=bBBmbFF5kc>

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-u-podcastu-zeljka-markic-narod-hr-kako-prepoznati-tko-nije-za-hrvatsku>

Toga sam bio svjestan i poslije prvostupanjske presude jer su reagiranja mojih prijatelja odvjetnika bila:

MOJ ODVETNIK U OVOM SLUČAJU

DAVORIN KARAČIĆ:

Sud je zauzeo stav da su navodi iz tužbe, suprotno našim tvrdnjama da se radi o vrijednosnom sudu, činjenične tvrdnje koje mogu štetiti časti u ugledu.

Osobno nisam zadovoljan takvim stavom ali to je očito stav države.

PRVI DRŽAVNI TUŽITELJ U RH

ŽELJKO OLUJIĆ:

Tvoja argumentacija je utemeljena. Nažalost sudovi su u strahu od Drobilice.

Ali vama gospodo ministri ovo pišem samo zbog činjenice da mi toliko dugo ne odgovarate na moj upit o činjenici da su sutkinje proglasile Iva Drobilicu akademikom - valjda su nesretne što sam zaustavio njegov izbor u HAZU 2012. godine, a on je pronalaskom DROBILICE u Jasenovcu pokazao da zaslužuje biti akademik.

A zapravo je i Goldstein to objasnio akademikima:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ AKADEMICIMA HAZU: GOLDSTEIN VAM
JE PORUČIO DA STE GLUPI

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-akademicima-hazu-goldstein-vam-porucio-da-ste-glupi>

To je vidi tako veliki znanstveni pronalazak da ga svi danas i znaju kao Ivu Drobilicu,

U spomenutom Prilogu imate i svjedočenje njegove kćerke Tese koja je slično Ministarstvu Drobiličara dobila novo ime:

PARTIJSKA OMLADINA

ŠARIĆ: ANTIFAŠISTIČKA PRINCEZA TESA DROBILICA GOLDSTEIN

6. studenoga 2025

Luka Šarić

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-antifasisticka-princeza-tesa-drobilica-goldstein>

Vjerojatno je autor Luka Šarić zapazio njeno svjedočenje o tati Ivi Drobilici pa je prvo stavi tatino novo ime.

I ona je opisala kakva je bila fizička reakcija njenog oca dok je čitao moju knjigu o Puhovskom: *imao je stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena*. Sutkinji je očito bilo jasno kako je to moralo biti teško kada se radilo o knjizi o Puhovskom čitajući ono što je napisao prof. Mrkoci u feljtonu iz koga je pripisao meni ono za što me tužio, a sudovi kaznili: GOLDSTEINOVA HRVATSKA: NEZNANJE, IZMIŠLJOTINE I LAŽI 2002. na 2003. Nije reagirao kada je to napisao Mrkoci, nije ni kada sam ja napisao 2012. pa je bilo logično za izvrsnu pravnicu da je tako reagirao kada je to ponovljeno u knjizi o Puhovskom. S obzirom da je Goldstein izmislio drobilicu u Jasenovcu zbog interesa RH on je to potpuno opravdano pripisao meni, zar ne?

To je veličina hrvatskog pravosuđa, zar ne.

Zato je hvale vrijedno to što vi i vaši sudci ispravljaju tu nepravdu prema Ivi Drobilici koji je zbog toga izgubi svijest kad čita poslije skoro 20 godina ono što je pisao prof. Mrkoci 2002.-2003. godine, odnosno moju knjigu iz 2012. i tadašnji intervju poznatog hrvatskog novinara i kolumniste Davora Dijanovića (Portal HKV-a, 5. lipnja 2012.) objavljenju prvo u toj knjizi iz 2012., a potom i u knjizi za koju me vaši sudci osudiše.

Ipak, ja sam i dalje optimist, pa se nadam da će te mi sve to i pismeno potvrditi. Tako bi moja knjiga bila kompletirana, i tako nastavnici kojima je budete dijeli omočuli da doista budu profesori koji predaju ono u što vjeruju, a ne ono što ima je naredila Partija zar ne?

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

I PROF. VLADIMIR MRKOCI JE ANTISEMIT PO
MINISTARSTVU DROBILIČARA

(...)

Ivo Drobilica je me je tužio za navodne moje izjave:

- e) da je prof.dr.sc. Ivo Goldstein u svojoj knjizi „Croatia: A History“ konstatirao da je nakon operacije „Oluja“ u kolovozu 1995. godine „Hrvatska opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja“;
- b) da sam optužio prof.dr.sc. Ivu Goldsteina da promovira tezu o genocidnosti Hrvata kao utvrđenom činjenicom;
- c) da sam neistinito za prof.dr.sc. Ivu Goldsteina naveo kako „sjajno povezuje Oluju s genocidnošću Hrvata“, da „Krestićeva tvrdnja o genocidnosti Hrvata za Goldsteina više nije 'problematična' već ima 'temelje' i to više nije samo Krestićeva, već Krestić-Goldsteinova teza“;
- d) da je prof.dr.sc. Goldsteinovo „povezivanje genocidnosti hrvatskog naroda s Olujom mnogo naprednije nego i kod nekih poznatih Srba“;
- e) da je prof.dr.sc. Ivo Goldstein „uspio povezati genocidnost hrvatskog naroda s Olujom, a čak ni Miloševiću to nije palo na pamet“ i da je „od tužitelja Carla del Ponte pokupila izmišljanje države Republike Srpske Krajine“.

„Dakle, sporni navodi citirani pod a) i c) **nisu uopće moji navodi** već su ti navodi cijelosti preuzeti (citirani) iz feljtona profesora Vladimira Mrkocija naziva „Mišad grize, ali po tlih gmiže“, koji je objavljen u političkom tjedniku *Fokus*, 17. siječnja 2003. godine i u knjizi „Druker-Predsjednik o Puhovskom“ sam ih kao takve jasno označio.

Ponavljam, prema onome što ja znam dr.sc. Ivo Drobilica nije nikada pokrenuo bilo kakav postupak radi naknade štete protiv profesora Mrkocija već je to napravio protiv mene i to ne 2012. kada sam ih objavio u knjizi o njegovom neizboru, a da se uopće ne radi o mojim navodima

U odnosu na ostale sporne navode, jasno sam se pozivao na slobodu mišljenja i izražavanja misli te da isti predstavljaju moje vrijednosne sudove koji su utemeljeni na dostatnoj činjeničnoj osnovi temeljem radova drugih povjesničara

koji su kritizirali i znanstveni rad i zaključke prof.dr.sc. Ive Goldsteina kako na općenitoj razini tako i na spornim stavovima koji se odnose na VRO Oluja.

Isto tako posve konkretno u odnosu na sporni navod pod b), odnosno da sam ja Podnositelj optužio.dr.sc. Ivu Drobilicu da promovira tezu o genocidnosti Hrvata kao utvrđenom činjenicom, dr.sc. Ivo Drobilica se u tom dijelu u postupku pozvao na intervju kojeg sam dao 2012. godine u kojem mi je postavljeno sljedeće pitanje:

“Prije izborne skupštine ironično ste izrazili zadovoljstvo što će u HAZU napokon ući povjesničar (dr. Ivo Goldstein) koji je postao slavan dokazujući genocidnost hrvatskoga naroda. Gdje je dr. Goldstein iznio tezu o genocidnosti hrvatskog naroda?”

Radi važnosti i jasnoće, Podnositelj integralno i u cijelosti dostavlja odgovor:

Podnositelj: *„Zapravo, kada sam razmišljao o Goldsteinovom „egzaktom dokazu o genocidnosti hrvatskog naroda“ i o glupavom primjeru koji trebam uzeti iz neke njegove knjige, koja je trebala biti osnova za njegov izbor, RAZMIŠLJAO sam o njegovom dovođenju u vezu „Oluje“ i „genocidnosti hrvatskog naroda“.*

Na to je sjajno ukazao prof. Vladimir Mrkoci u istoj Goldsteinovoj knjizi Croatia: A History. Dakle, Mrkoci konstatira kako na str. 254. Goldstein tvrdi:

Hrvatska je opet bila ozbiljno kritizirana od međunarodne zajednice, i pokazalo se da su problematične srpske tužbe zbog genocidnosti Hrvata imale temelja.

Prof. Mrkoci to komentira ovako:

Poslije Oluje Krestićeva tvrdnja o genocidnosti Hrvata za Goldsteina više nije „problematična“ već ima „temelje“ i to više nije samo Krestićeva, već Krestić-Goldsteinova teza.

U neposlanom pismu-čestitki predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a to sam komentirao ovako:

Usporedimo ovo s jednim drugim povezivanjem „Oluje“ s pojmom genocida. Bivši američki vojni ataše u Republici Hrvatskoj i poznati obavještajac Ivan Šarac i član kuće slavnih američkih obavještajaca u intervjuu objavljenom u Hrvatskom listu br. 361 od 25. 8. 2011. kaže: “Općepoznato je da je tri dana poslije general Gotovina bio u zapadnoj Bosni jer se operacija nastavljala dalje s ciljem da se zaštiti Bihać. Srbi su dobili nekoliko brigada pojačanja iz istočnoga dijela BiH i iz Srbije pa je Bihaću prijetila smrtna opasnost, opasnost da ta enklava padne, a onda i genocida takvih proporcija kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu.”

I dok naš kandidat sjajno povezuje „Oluju“ s „genocidnošću hrvatskog naroda“, vidite kako je ovom američkom obavještajcu genocid ako netko poslije Srebrenice hoće pobiti još nekih stotinjak tisuća muslimana.

Ali, nas ne treba čuditi takvo neprihvatljivo mišljenje jer je on očito hrvatskog podrijetla.

Zato je mnogo značajnije za nas vidjeti kako je ovo Goldsteinovo povezivanje genocidnosti hrvatskog naroda s „Olujom“ mnogo naprednije nego i kod nekih poznatih Srba. Tako jedan dobro poznati Srbin kaže:

*Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!
Znate li tko je ovo rekao?*

Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. Vidite koliko je izuzetno dostignuće našeg kandidata koji je uspio povezati genocidnost hrvatskog naroda s „Olujom“, a čak ni Miloševiću to nije palo na pamet!”

*

Dakle, meni je u toku postupka pripisano citiranje drugog povjesničara te je mi lažno pripisano ono što sam citirao kao onaj koji je izjavio.
Nadalje, u svakom slučaju se radi o vrijednosnom sudu. Pdsjetit ću da sam autor knjige iz povijesti koju je izdao Hrvatski institut za povijest, pa imam i pravo citirati stavove drugih povjesničara bez da mu se lažno pripisuju citati koje koristim u svojem radu.

U odnosu na “egzaktni dokaz o genocidnosti hrvatskog naroda”, naglašavam kako se radi o PISMU-RUGALICA kojega sam poslao HAZU prije Izborne skupštine 2012. godine, a to je tako vidljivo iz samog pitanja Davora Dijanovića!

Iz tog pisma se vidi da je i tada korišten citat prof. Mrkocija. Neuobičajeno HAZU je dala mogućnost prof.dr.sc. Ivi Goldsteinu da odgovori na to pismo, odgovorio je citirajući isto što i u tužbi, ali je HAZU dao ogromno povjerenje onom što sam ja naveo Podnositelj, a kandidat za akademika prof.dr.sc. Ivo Goldstein dobio je manje od 1/3 glasova.

Ponovno, radi važnosti i jasnoće i zasluga samog prof. Mrkocija što ga je Ministarstvo drobiličara nagradilo i proglasilo antisemitom integralno citiram PISMO-RUGALICU:

PISMO PREDSJEDNIKU I PREDSJEDNIŠTVU HAZU-A

Moram pohvaliti Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljega hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo, već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda, dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU-a.

A taj je dokaz zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, široj javnosti poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u Fokusu 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige Croatia: A History, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3 – 4 dana hrvatski narod je napravio genocid, pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu, ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša. Jednostavno rečeno – ovaj sjajan Goldsteinov dokaz pokazao je da se radi o genocidnosti cijelog naroda.

Pri tome ne treba smetnuti s uma da je niz sličnih iznimnih dostignuća prof. dr. sc. Ive Goldsteina opisano u sljedećim radovima:

[1] M. Brandt, Život sa suvremenima, Zagreb, 1966., str. 190-191.

[2] Neven Budak, O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333.

[3] J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

[4] J. Pečarić, Nepoćudne knjige, Zagreb, 2003.

[5] V. Geiger, Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja, Vijenac, 397, 21. 5. 2009.

Stoga je veličina HAZU-a iznimna jer tako velikog znanstvenika bira u svoje redove.

Čestitam s oduševljenjem.

Vaš,

akademik Josip Pečarić

Međutim, svim sudovima su to sve bile nebitne stvari. Nije im bilo ni čudno da prof.dr.sc. Ivo Goldstein nije tužio ni prof. Mrkocija početkom stoljeća, ni mene

2012. godine već godinama kasnije zbog knjige o Puhovskom. Pri čemu su mu glavni svjedoci bili supruga i kćerka.

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Tesa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Zanimljivo ni njima nije bilo čudno zašto su takva reagiranja bila sada zbog knjige o Puhovskom, a nisu bile ni zbog feljtona prof. Mrkocija ni zbog moje knjige o neizboru prof.dr.sc. Ive Goldsteina u HAZU 2012. godine.“

PISMO MINISTRIMA: IZ SRBIJE VAM SE ZAPRAVO RUGAJU

Poštovana gospodo ministri,

Čitam sjajnog hrvatskog kolumnistu dr. sc. Ivicu Granića koji u tekstu *Pupovac nastoji hrvatski nacionalni identitet svesti na zločine nad Srbima* piše:

” Selektivni okvir Beograda

Može se zaključiti kako beogradska vizura odnosa Zagreba i Beograda, svedena na uski i selektivni okvir, ostaje nepromijenjena. Ključni političari, mediji i javni protagonisti, kako rekosmo, gotovo automatski posežu za Jasenovcem i Olujom kao zločinom čim se otvori bilo kakva rasprava o Hrvatskoj. Pritom se kao reprezentativne uzimaju pojave s hrvatske strane koje ni po čemu nisu relevantni politički ili javni faktor, najčešće je riječ o marginalnim strankama ili osobama koje na izborima osvajaju zanemariv postotak glasova. Unatoč tome, upravo oni postaju središnji argument u srpskom diskursu, što svakako nije slučajnost.“

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-pupovac-nastoji-hrvatski-nacionalni-identitet-svesti-na-zlocine-nad-srbima?fbclid=IwY2xjawTnn1ZwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR5engz-rF5iD-0HNvcaII5TXjppw_lk1Ldp3EFzoy_m4LTOLYGjEztBJv4Kfg_aem_SEriZG6WvFOUygWLFDrhEA

Tekst sam prenio i na svoj Facebook i j komentirao:

„Zapravo to je itekako korisno jer ima budala u Hrvatskoj koji još vjeruju u laži o Jasenovcu. Onaj tko barem malo ima soli u glavu treba shvatiti da je njima isto i Jasenovac i Oluja, pa kako zna što je Oluja valjda shvati koliko je odvratna laž o Jasenovcu za koji su usput rečeno i napisali pjesmicu kako je radio i u Domovinskom ratu 😊

Mislim da sam vam već poslao pjesmu o kojoj je riječ:

JASENOVAC

*Ponovljen je genocid Hrvata
Po treći put Srpskog lažnog brata.
Srbin kamu ponovo dočeka
I progone, ko pre pola veka.
“Srbosek” im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave*

*I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Dr. Milan Bulajić, *„Jasenovac - Ustaški logori smrti ● Srpski mit? ● - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima”*, Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

Da to je Bulajićeva knjiga kao odgovor na moju zbog kojeg sam po vama postao antisemita „Srpski mit o Jasenovcu“ iz 1998 koju je izdao HIP, a bila je odgovor na Bulajićevu knjigi „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Može li se moj komentar odnositi i na autore, pa onda i na ministarstvo “Vodiča za nastavnike: Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu u Republici Hrvatskoj“?

Za autore koji rade za Ministarstvo teško je povjerovati da su glupi, pa ostaje jedino da oni razumiju da izjednačavanje Jasenovca i Oluje znači da se radi o lažima, ali Srbi su svjesni da u hrvatskim vlastima im se ne smiju narugati jer slušaju nekoga koji je Srbima sklon, zar ne?

Je li otud i Vodič? Kao pomoć Srbima u tim lažima!?

Sigurno autori znaju da je Ministar vanjskih poslova žestoko napadnut zbog e-maila meni u povodu Jasenovca. Pa ipak imamo Vodič!

Sudstvo u RH se priključilo na razne načine u potpori očuvanja lažnog mita o Jasenovcu, dakle u srpskom rujanju hrvatskim vlastima izjednačavanjem Oluje i Jasenovca.

Jedno od tih je i potpora Ministarstvu drobiličara proglašavanje za akademika Iva Drobilice po kojem je Ministarstvo s svojim Vodičem i dobilo ovo ime.

Bilo bi predugačko navoditi sve presude u kojima sudstvo u RH zapravo provodi politiku Srpskog sveta. Ali zbog novog imena Ministarstva i lažne tvrdnje u presudi da je Ivo Drobilica akademik dat ću sam primjer oca Iva Drobilice amatera povjesničara Slavka Goldsteina:

U Narodnim novinama još 2007. godine :

http://narodne-novine.nn.hr/.../slu.../2007_11_113_3341.html

Ustavni sud (u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević) donosu:

113_5_11_2007 Odluka o imenovanju članova Etičkog povjerenstva.htm

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

3341

Na temelju članka 104. stavka 2. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor (»Narodne novine«, br. 116/99, 109/00 – vjerodostojno tumačenje, 53/03, 69/03 – pročišćeni tekst, 44/06 i 19/07.) Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević, na sjednici održanoj 2. studenoga 2007., donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA

I.

Na temelju odredbe članka 105. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor predsjednik Etičkog povjerenstva po položaju je predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik MILAN MOGUŠ.

II.

Imenuju se članovi Etičkog povjerenstva:

Na prijedlog većinske koalicije političkih stranaka, Hrvatske demokratske zajednice, Hrvatske socijalno-liberalne stranke, Hrvatske stranke umirovljenika, Samostalne demokratske srpske stranke i Stranke demokratske akcije Hrvatske:

1. TOMISLAV PAŠKVALIN iz Zagreba
2. BERNARDICA JURETIĆ iz Splita
3. prof. dr. sc. HELENA JASNA MENCER iz Zagreba.

Na prijedlog oporbenih političkih stranaka, Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje (tko li sve nije sudjelovao u toj laži koju je podržao USTAVNI SUD - podcrtao J.P.):

4. dr. sc. SLAVKO GOLDSTEIN iz Zagreba
5. ZORISLAV ANTUN PETROVIĆ iz Zagreba
6. akademik VLATKO SILOBRČIĆ.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuE-DSjA-1/2007

Zagreb, 2. studenoga 2007.

Predsjednik

prof. dr. sc. Petar Klarić, v. r.

U mojoj knjizi o Ministru vanjskih poslova i napada na njega zbog Jasenovca možete naći i ovo ali i nešto slično sa Zagrebačkog sveučilišta):

J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana,

dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

A Ministarstvo drobiličara je zaslužio svoje novo ime i zbog činjenice da se napada Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac koje sustavno pokazuje da je službena brojka žrtava Jasenovca netočna, a ja sam je davno nazvao velikosrpskom *Brojkom žrtava Jasenovca Goldsteinovih i Draže Mihailovića*.

Vodič našeg Ministarstva drobiličara o istini o Holokaustu. I gle i Goldsteinova knjiga je „Holokaust u Zagrebu“.

O njoj je moja knjiga:

J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

Naravno u njoj se napada i Stepinac, a ja u nizu tekstova tvrdim da sve one koji rade za interese koji nisu hrvatsku možete prepoznati po lažima o:

1. Stepincu;
2. Jasenovcu, i
3. ZDS

O Stepincu je i moja knjiga:

J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

A bolje da vam i ne spominjem koliko ste me napadali jer sam branio Thompsona i ZDS koji je pozdrav iz Domovinskog rata, a sve što je korišteno u obrani od fašističke agresije je anitfašističko. ZDS je jedini koji im pruža mogućnost da se posredno napadne Domovinski rat i ne bi im bilo moguće da se vlast usudi reći o fašističkoj agresiji na Hrvatsku, iako je čak I savjetnik predsjednika Tuđmana tvrdio da je pjesma o Juri i Bobanu antifašistička jer su je branitelji pjevali u Domovinskom ratu. A političari vlast se ne usudi braniti do jučer Bojnu Čavoglave koja je nastala u Domovinskom ratu!

Naravno napisao sam niz knjiga o Thompsonu, ZDS, Bojni Čavoglave, ali bilo bi previše da vam ih nabraja, Zato ću samo spomenuti kako sam bio gost podcasta 'ŽELJKA MARKIĆ & NAROD.HR'. Dio u kome sam govorio o tome kako Thompson obavlja ono što bi trebalo naša školstvo je izdvojen na portalu narod.hr i do sada ima 328,000 pregleda.

Kako do sada nisam dobio nikakav odgovor od vas koji se odnosi na moja pisma, ja ću s ovim završiti i dati da se moja knjiga objavi na Internetu. Tako će biti dostupna i nastavnicima kojima je namijenjen vaš Vodič. Naravno, bilo bi primjereno da ih vi o tome obavijestite, ali sve ovo što sam naveo samo u ovom pismu govorim da od toga neće biti ništa.

Dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

POZIV MINISTRIMA

Poštovan gospodo ministri,

S obzirom da je Ministarstvo drobiličara koje bi trebalo biti Ministarstvo znanosti svojim Vodičem za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ pokazalo da je – izgleda – politika ove vlade očuvanje jugo-komunističke povijesti koja je istovjetna s onim što propagira politika SRPSKOG SVETA jasno je da onima koji su najzaslužniji što imamo državu hrvatskim braniteljima i oni su poput nas prozvanih Vodičem odlučili na svoj način – FESTIVALOM - boriti se za istinu tj. za hrvatsku povijest.

Sudjeluju oni kojima oni vjeruju, pa je logično da ne pozivaju niti 'istoričare' u RH niti povjesničare kojima su zbog radnih mjesta prisiljeni podržavati tu nakaradnu politiku.

Uvjeran sam i da među ministrima ima onih koji su uz istinu i branitelje što je doista i pokazao Ministar vanjskih poslova koji je to pokazao pismom meni pa je ružno bio napadnut od srpskih Novosti zbog toga.

Doista teško je povjerovati da neki ministar daje podršku čovjeku koji je pozvan da brani Utemeljitelja RH akademika Franju Tuđmana koga su 'istoričari' koje vlast podržava proglasili najvećim revizionistom, a uz njega znaju spominjati i mene:

J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

Da ne bi bilo zabune, na Festivalu su govornici dvojica od prozvanih antisemita po Ministarstvu drobiličara – naravno dvojica koji su izuzetni istraživači:

J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.:

<https://drustvojasenovac.wordpress.com/wp-content/uploads/2026/02/vukic-druga-knjiga-1-1.pdf>

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.

Ali evo malo više o Festivalu:

**BRANITELJSKI FESTIVAL HRVATSKE VOJNE POVIJESTI „RUŽA
HRVATSKA 2026.” KREĆE SERIJOM PREDAVANJA KOJA
OBRAČUNAVAJU S OBMANAMA, LAŽIMA I KRIVOTVORINAMA
KOJE STIGMATIZIRAJU HRVATSKU**

Denis Skugor

AI sadržaj

Hrvatska Se Šibenikom Diči · Bonaca ·

 RUŽA HRVATSKA 2026 - Festival Hrvatske vojne povijesti

ŠIBENIK - 35 GODINA POSLIJE, ISTINA MORA

POBIJEDITI!



Dosta je bilo šutnje! Dosta je bilo nametnutih laži!

Pozivamo vas na središnji događaj istine u Šibeniku, gdje ćemo na 35. obljetnicu Rujanskog rata, dostojanstveno odati počast svim hrvatskim žrtvama i konačno razotkriti mitove koji naš narod godinama sramotno prikazuju genocidnim.

Neće drugi pisati našu povijest –

MI ĆEMO JE BRANITI ISTINOM!

 **SVE TRIBINE I PROJEKCIJE:** Dvorana Katoličke škole, Velimira Škropine 8, Šibenik

PROGRAM TRIBINA - POČETAK U 20:30h / ULAZ SLOBODAN

UTORAK 1.9. - prof. Tomislav Sunić

SRIJEDA 2.9. - Tihomir Dujmović

ČETVRTAK 3.9. - Ilica Marijačić

PETAK 4.9. - Igor Vukić

SUBOTA 5.9. - Roman Ljeljak

NEDJELJA 6.9. - Stiv Stevo Culej

PON - SRI 7./8./9.9. u 20:00h - FILM KOJI MORATE VIDJETI

"260 DANA" Jakova Sedlara

 Karte za film osigurajte odmah putem **Eventim.hr**

PETAK 11.9. = Udruga branitelja Doma tehnike "ZORAN I JASNA ŠIPOŠ"

Borovo Naselje - Vukovar

predstavlja Vam

PROJEKCIJU FILMA

"Dom tehnike Borovo Naselje - Vukovar"

PONEDJELJAK 14.9. =Dokumentacijsko-memorijalnog centra hrvatskih branitelja "Damir Pintar" predstavlja dokumenrarni film OD TOGA DANA

Priča o najvećoj ljudskoj tragediji – gubitku djeteta. Njihovo vrijeme dijeli se na "prije" i "poslije". Na sretno razdoblje dok su im djeca bila živa i na vrijeme velike tišine, samoće i tuge koje je uslijedilo.

Denis Skugor

Dragi prijatelji,

nadam se da ćete se na najbolji mogući način odužiti gospodinu Igoru Vukiću, poznatom istraživaču arhiva, publicistu i autoru knjiga o logoru Jasenovac, dolaskom na tribinu!

Čovjek koji je godine i godine proveo istražujući zabranjene arhive i dokumente dolazi među nas!

Igor Vukić ne piše iz novina, on piše iz arhiva. Iz dokumenata i svjedočanstava koja su trebala zauvijek ostati skrivena.

Na tribini PETAK 4.9. saznat ćemo istinu o Logoru Jasenovac - što su nakon rata govorili sami zatočenici logora, što su govorili bivši logorski čuvari, i što o logoru zaista piše u originalnim dokumentima.

To je kruna njegovog dugogodišnjeg rada i svjedočanstvo koje svaki Hrvat mora čuti.

Zato vas pozivamo da svojim dolaskom nagradite istraživački trud gospodina Vukića!

Vidimo se u Šibeniku!

A portrait of a middle-aged man with a shaved head, wearing a dark blue suit jacket over a light blue button-down shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is slightly blurred, showing what appears to be an indoor setting with yellow and black structural elements.

knjige
Radni logor Jasenovac Povijest
brojeva o Jasenovcu tema
Broj žrtava i arhivska dokumentacija

Petak, 4. rujna 2026. u 20:30
U sklopu Festivala hrvatske
vojne povijesti
RUŽA HRVATSKA 2026 -
tribina Igora Vukića

Denis Skugor

Dragi prijatelji,

nadam se da ćete se na najbolji mogući način odužiti gospodinu Romanu Leljaku, poznatom slovenskom istraživaču arhiva, publicistu i autoru 60-ak knjiga, dolaskom na tribinu i kupnjom njegove najnovije hit knjige "NESTALI".

Čovjek koji je cijeli život posvetio istraživanju zabranjenih arhiva i razotkrivanju istine o komunističkim zločinima dolazi među nas!

Roman Leljak ne piše iz novina, on piše iz arhiva. Iz dokumenata koji su trebali zauvijek ostati skriveni.

Knjiga "NESTALI" je kruna njegovog rada i svjedočanstvo koje svaki Hrvat mora imati u svojoj kući.

A portrait of Roman Leljak, a middle-aged man with grey hair, looking directly at the camera. The background is dark and out of focus.

<

Huda jama – strogo čuvana tajna
Maribor – najveće stratište Hrvata
Metode i djelovanje UDBA-e i KOS-a:

Najnovija knjiga "Nestali..."

Subota, 5. rujna 2026. u 20:30

**festival Hrvatske
povijesti RUŽA
HRVATSKA 2026 -
tribina Romana Leljaka**

Javno · Događaj organizira Denis
Skugor

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ - ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1.741, citata: 27.057, H-index: 59;

MathSciNet: publikacija: 1.410, citata: 7.740, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 871, citata: 9261, H-index: 42;

WoS: publikacija: 869, citata: 8120, H-index: 39.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

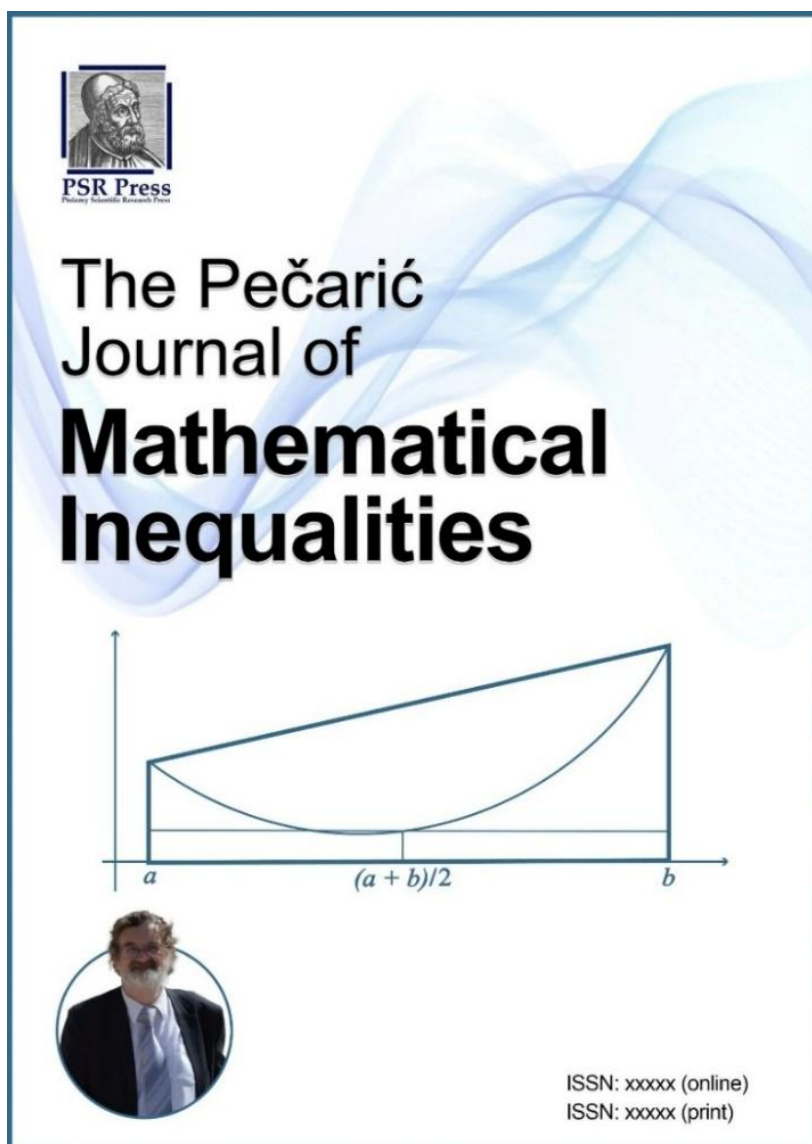
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.



The cover features a blue and white abstract background with wavy lines. In the top left corner is a small portrait of a man with a beard, labeled "PSR Press". The title "The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities" is prominently displayed in the center. Below the title is a graph showing a trapezoid and a curve within it, with the x-axis labeled a , $(a+b)/2$, and b . In the bottom left corner is a circular portrait of a man with a beard. In the bottom right corner, the ISSN information is provided: "ISSN: xxxxx (online)" and "ISSN: xxxxx (print)".

PSR Press

The Pečarić
Journal of
**Mathematical
Inequalities**

a $(a+b)/2$ b

ISSN: xxxxx (online)
ISSN: xxxxx (print)

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 270 publicističkih knjiga.

16. 6. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

Subject:Re: MathSciNet

Date: Tue, 17 Feb 2026

From: Andrej Dujella

To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta

listu matematičara s najviše radova,

pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija,

ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.

1646 O'Regan, Donal

1596 Srivastava, Hari Mohan

1574 Erdős, Pál

1471 Ballico, Edoardo

1392 Pečarić, Josip

1360 Dragomir, Sever Silvestru

1360 Shelah, Saharon

1278 Llibre, Jaume

1259 Argyros, Ioannis Konstantinos

1215 Godeaux, Lucien

1202 Cao, Jinde

1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
1093 Băleanu, Dumitru I.
1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
1007 Kim, Taekyun
1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke,
dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)
O'Regan, Donal (1660)
Srivastava, Hari Mohan (1509)
Erdős, Pál (1448)
Pečarić, Josip (1404)
Ballico, Edoardo (1399)
Dragomir, Sever Silvestru (1310)
Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema takvih).
I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
Čestitam!
Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis
THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES
<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Profesor dr. sc. Ghulam Farid javlja da je krenula i serija monografija u izdanju istog instituta (PSR):

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Subject: Books are Published

Date: Tue, 16 Jun 2026 07:42:57 +0000

From: Ghulam Farid <faridphdsms@outlook.com>

To: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

Dear Sir,

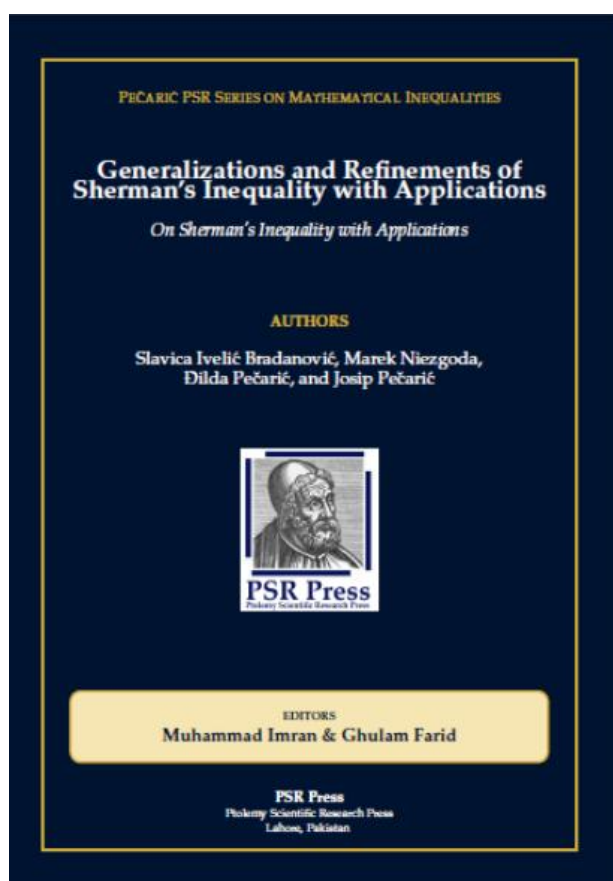
Please see links below <https://pisrt.org/books/generalizations-and-refinements-of-shermans-inequality-with-applications/>

<https://pisrt.org/books/the-jensen-mercer-inequality/>

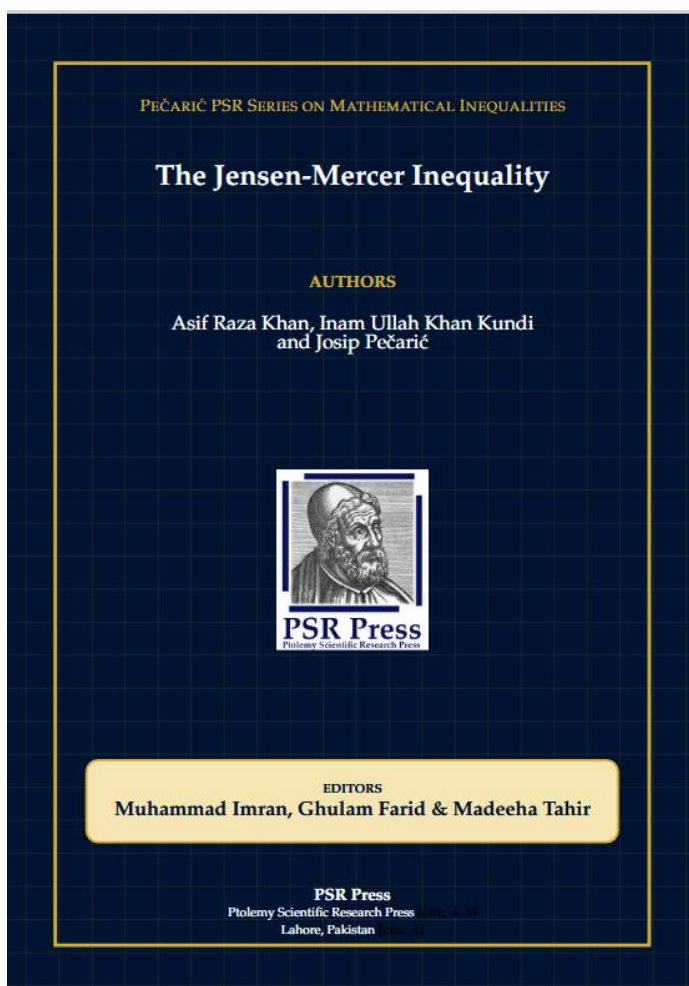
Best Regards,

G Farid

Knjige možete naći na linkovima:



[FinalSherman-Book-by-Bradanovic-Niezgoda-Pečarić-and-Pečarić.pdf](#)



[IFinal-Jensen-Mercer-Book-by-Khan-and-Josip-E-Pecaric.pdf](#)